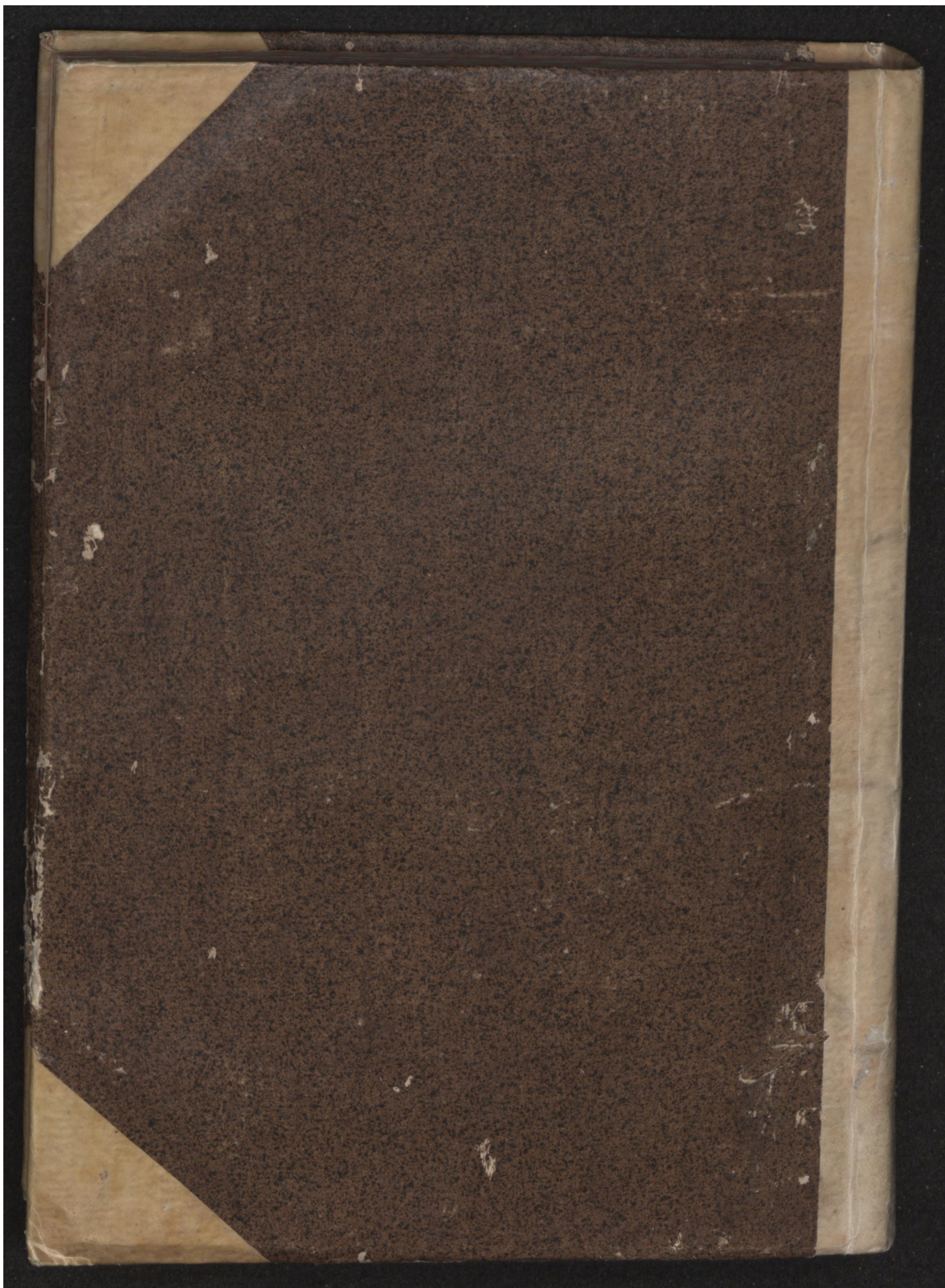

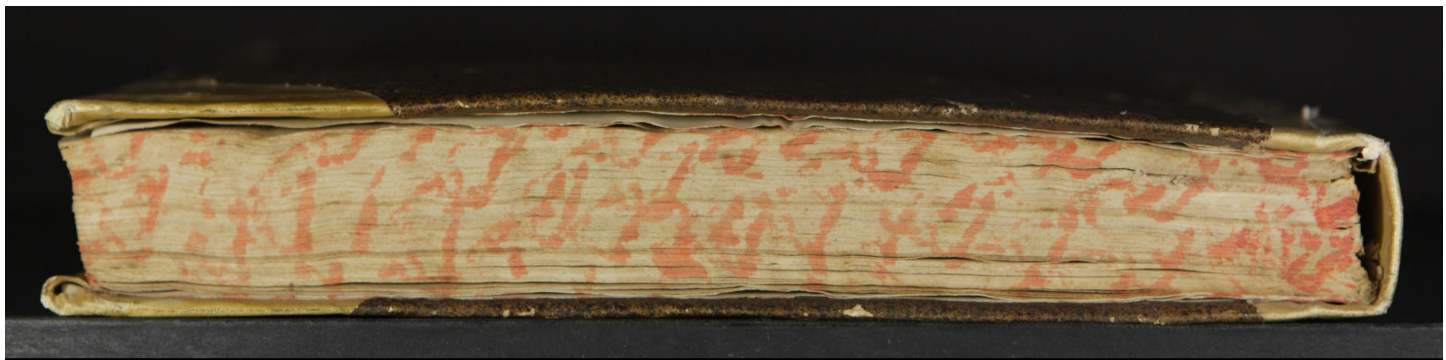

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. D.10.2.18 (str. 718bis)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. D.10.2.18 (str. 718bis)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. D.10.2.18 (str. 718bis)

Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. D.10.2.18 (str. 718bis)

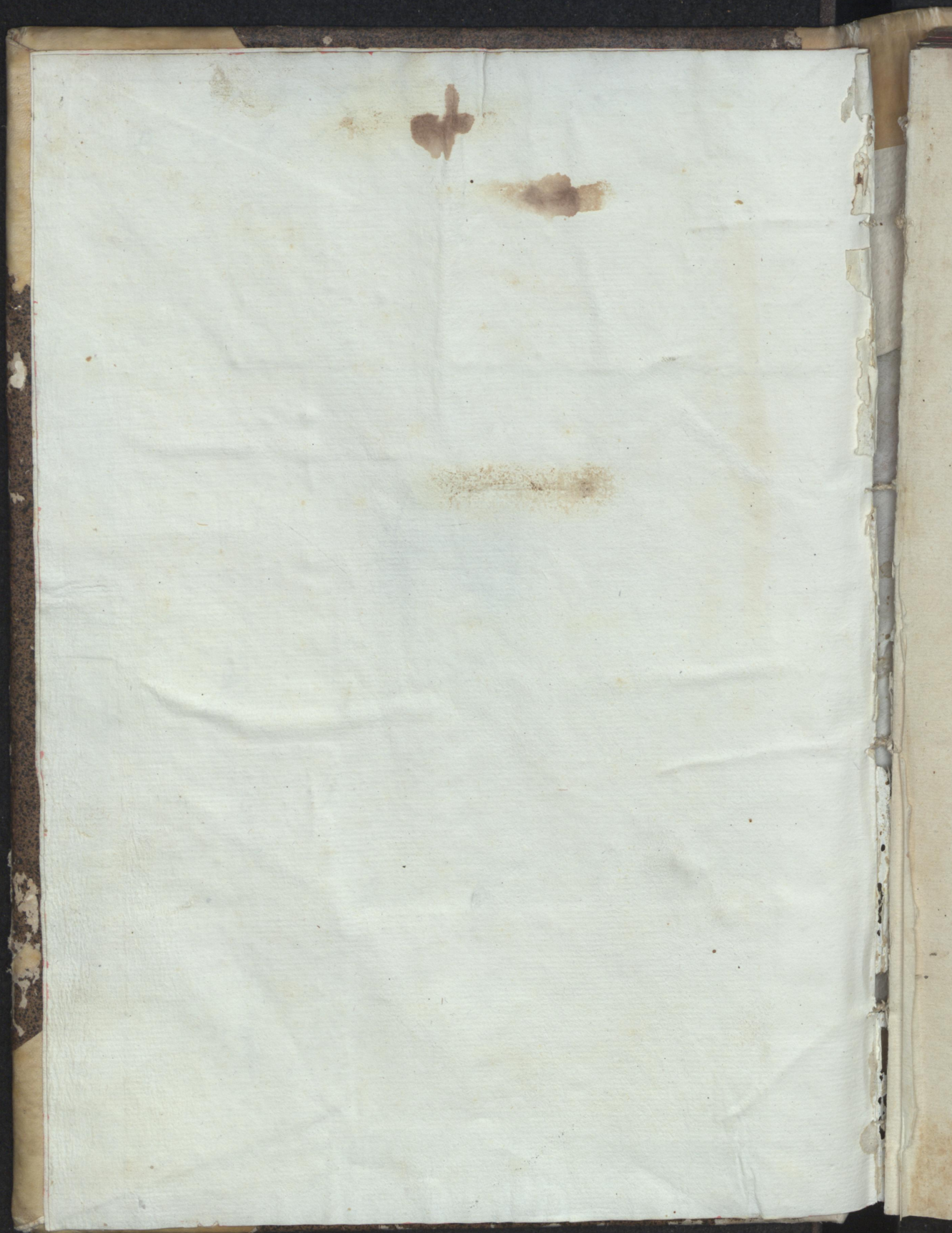
~~23~~ 6. 2. 18.
D. 10. 2. 18.

**Sphera Mundi cū
tribus Commentis
nuper editis v3.**

**Francisci Capuani
de Manfredonia
Jacobi Fabri Stapulensis**

Cicchi Erculani.

Arong. Beghij

ff. 29

DE ESSENTIIS VIRI CLARISSIMI
IN SPHAERAM MVNDI ENARRATIO.

CVPRAMVNDI gloriam est post mortem uiuere in mentibus humanorum. Hii uero sunt illi qui scribendi eorum eleuauit intellectum. Idcirco ego *Expositiones* primo faciam super sphaeram. Deinde super alios libros ordinarie sicut legam secundum possibilitatem spiritus uite meae: Si *placuerit* cuius nutu omnia disponuntur.

PROHOEMIVM.

PORTET medicum de necessitate scire ac considerate naturas stellarum & earum coniunctiones: ad hoc ut diuersarum agritudinum: & dierum creticorum habeat notionem quoniam alterabilis est: & equidem ipsa natura secundum aspectus & coniunctiones corporum superiorum. Scribit Hermes primo de speculis & de luce in qua uerborum serie hermes tria nobis euidenter prima necessitatem medici recte operantis ad istam scientiam capescendam: quia non potest medicus sine stellarum scientia per-

fectissime operari. Sed tanquam cecus ut plurimum ducitur & oberrat. Idcirco dicebat Ypocras excellentia medicorum in libro de Stellarum aspectibus uersus lunam. Medicus inquit si non est in Stellarum scientia perspectius quis in eius manibus non confidat quia cecus non in merito poterit diffiniri. Et ptholomaeus in centiloquio. lvi. uerbo insinuat admirandus. Cum fuerit septimus & eius dominus impediti remouet medicum ab aegro. Subaudi quia turbationem infirmi & ignorantiam medici significat hoc influxus. Et Ypartus in libro de uinculo spiritus secundo capitulo describebat. Medicus sine Astrologia est quasi oculus qui non est in potentia ad operationem. Et Appolonius in sui arte Magia inferebat medicus sine stellis & nigromantia sine ossibus mortuorum est quasi ymago a spiritibus uiuificata. Et Albumasar in introductione suo in maiorem reprobatione ergo septe. Astrorum scientia est principium scientiae medicinae. Et Ypocras medicorum semita ueritatis in libro de aere aqua & regione. Et si ex altissimis consideraueris inuenies astrologiam non esse minimam partem scientiae medicinae. Hoc idem in pronosticis inferebat. Est quoddam coeleste signum in quo medicum prauidere oportet eius si tanta fuerit prudentia admirabilis nimiumque stupenda. Tale autem coeleste lunam intelligit admirandus prout ipsa dispositiones corporum superiorum recipit per aspectum qua generatio & corruptio germinat in terrenis. Idcirco dicebat hermes primo de speculis & de luce. Quod detrimentum huius corporis. scilicet lunae detrimentum est totius naturae. Galienus uero exponens illud uerbum recitat ypocratem aerem intendisse. Sed non est necesse huiusmodi materia disputare quia satis patet in tractatu quem feci tale uerbum serialiter exponendo & per illud. Et per illud quod infra patet in libro de mirabilibus in natura de mente ypocratis & similiter ptholomaei. Et hoc tantum de primo cum dicit. Oportet medicum de necessitate &c. De secundo quod sequitur. Ad hoc ut diuersarum agritudinum & dierum creticorum habeat notionem &c. In quibus uerbis utilitatem denotat medicorum. Nam non est maior utilitas & excellentia humana quam secretorum uniuersalis naturae noscere ueritatem: ut dicit ptholomaeus primo de circulo uisuali. Quid aut nobilius quam coelorum noscere ueritatem? augmentamus namque bona: & mala decidimus imperio rationis. Quod utilis est humanis cognitio futurorum. Haec est ergo gloria materiae mentis: haec est humanae naturae diuinitas & supra diuinae gloria appetenda: ut dicit hermes primo de speculis & de luce. Melius est enim scire naturam coeli quam nobilitatem ab eo. Utiles est medico in quantum in habitu angelico se demonstrat aliarum naturarum & agritudinum terminos prouidendo ut dicit Mesalach in libro de uirtute motoris. Haec est enim scientia quam humanum facit esse diuinum & purior existit ut angeli futurore. Nam scito principio agritudinis poterit recte medicus iudicare utrum agritudo sit ex materia calida: frigida: humida: aut siccata. Et si mortalis fuerit agritudo: aut aeger deueniat ad salutem infirmum quod nullatenus ituedo: ut dicit ypocras in libro de stellarum aspectibus uersus lunam. Quando est initium agritudinis tibi est necessarium iterum si lunare corpus a combustionem recedat quia tunc proculdubio in firmitas exardescit quousque ad oppositiōis gradum deuenit ipsa luna & cum fuerit in gradu oppositiōis & fuerit cum malo planeta aut in loco malinolo situata intus dominum domus mortis poteris noscere utrum infirmus iterum iudicium consequatur & si breue fuerit agritudinem uel pluxam. Sed multi fatagunt de morte & uita & rebus futuris per artes ymagicas iudicare quae sunt a sancta matre ecclesia uitupabiliter improbata. Quae uero magicae scientiae quaeque in libro de uinculo spiritus describuntur. Videlicet mathematica mathesis fortilegiū: p̄stigiū & maleficiū. Mathematica uero species sunt quattuor. scilicet piromantia ydromantia nigromantia & geomantia. Piromantia est quaedam diuinatiua scientia quae fit in igne & motu eius ut apparent ymagines per quas pronosticatur de futura morte uel remota dicta a pyr quod est ignis & mancia diuinatio. Ydromantia est diuinatio facta in corporibus terribus & politis uel in aere dicta ab aieris. & macro scientia. Nigromantia est quaedam scientia diuinatiua qua aduocantur daemones ad dandum responsa quae in cunctis triuibus & maxime in septentrionalibus partibus exercetur dicta a nigros quod est mortuum. Geomantia est diuinatio quaedam facta circa terrena & huiusmodi similia dicta a geo quod est terra. Mathematicae uero species sunt quattuor. scilicet oroscopia aruspiciū auguriū & auspiciū. Discretiones uero istarum reperiuntur

PROOEMIUM

in libro de uinculo spūs: & in libro de ministerio naturæ q̄ fecit yparcus in quo tractatur de tribus speciebus sciæ magicalis. uidelicet de sortilegio: præstigio & maleficio. Sortilegium est tertia spēs de numero principalium magicarū quæ fit per uerba in collectione ossium mortuorum: quæ multipliciter a pessimis hominibus exercetur. Præstigiū est delusio sensuum humanorum: quæ facit apparere de festuca trabē & de calamo colubrum uel serpentem de pñte q̄ sit absens: & de sedente q̄ sit ambulans. Maleficiū est fascinatiō uirū animalis stupefacta uimq; rei priuans simpli uel ad tēpus. Sed quis per istas artes magicas possit haberi aliquis cognitio futurorum: tū sub excellentiori modo per sciām stellarū habetur futurorum cognitio ueritatis. s. per reuelationē intelligentiarū mediante cœlo quibus oīa sunt notata: ut dicit philosophus primo de cœlo uisuali. Separatis & cœlo nihil ē occultū & ultimū terribiliū quō participant creaturis. Nec eas. s. intelligentias cōtingit fallere nec falli. secundo methaphysice declarante philosopho. Veritate ipsa nempe stellarū scientia est radix: & oēs alias illuminans in effectu teste Thebit in libro suo de imaginibus autoritate Arist. sic dicente. Quia sicut nō est motus corpori anima carenti nec uita aīato corpori nisi per cibum quo adaptatur & dirigitur: sic non est radix alicuius sapientie si astrologia fuerit uacuata. Et hoc tū de secūdo cū dicit. Ad hoc ut diuersarū agnitudinū &c. De tertio & ultimo cū dicit. Quoniam alterabilis est & eadē ipsa natura secundū aspectus & cōiunctiones corporum superiorum. In quibus uerbis suorum dictorum cām insinuat cōcludendo quia motus particularis naturæ a cœlesti corpore depēdet sicut effectus a proprio mouēte meteororum primo declarante philosophica ueritate inquit. Ex necessitate mundus iste inferior cōtiguus est superioribus lationibus uti oīs uirtus gubernet exinde. Et Hermes primo de speculis & de luce. Moraliū uirtutū & oīum cœlestia sunt cā. Et Albumasar in tertio libro suarū astrologiarū. Quicquid in mūdo isto nascit & occidit: signorum & stellarū motū consequitur tanq̄ cām efficientem. Alterabilis est ipsa natura ex cōiunctione & aspectu corporum superiorum: quia cū omne indiuiduū tanq̄ aīalium quæ mineraliū & planetarū sit cōpositum ex quattuor elementis quæ augmentū & diminutionē & cōuersionē adinuicē recipiūt eorum qualitatibus cœlesti corpore mediante: quia per motū stellarū & planetarū super elementa fit motus eorum & eorum corruptionis & cōpositionis receptio: ut dicit Albumasar in introductorio maiori differentia quinta in reprobatione tertiæ septæ. Signa & planetæ significant superesse elementorum & eorum corruptionis & cōpositionis in diuiduis nutu dei. Alteratur ipsa natura secundū mutationē stellarū in longitudine & latitudine radiando: ut Ioānes damascenus in libro suo separatōrum sermonum dicebat. Secundū mutationē stellarū in longitudine & latitudine uitia & naturæ consuetudines mutant. Et Arist. scdo de generatōe dicebat. Secundū ascensum & recessū planetarū paralellū obliquū pprie fiunt generationes & corruptiones. Et hypocras tertiæ particula inferebat. Mutationes tēporum subaudi quæ fiunt ex mutatione stellarū maxime generant morbos &c. Alteratur ipsa natura ex necessitate cœlestium actionis. Nam minima stellarū fixarū maior est tota terra. Et stella in cœlo est uelut punctus: ut dicit Alpharagius differentia quarta. Sed cum sint innumerabiles stellæ cœli & eucia sub quā eucia sunt uelut minima respectiue & etiam modicum ignis uel aquæ frigida alteret corpora nra cum nulla sit proportio quantitatis quanto magis & tota cœli dispositio alterabit. Et hoc est q̄ dicit Hermes. Alterabilis est ipsa natura secundum aspectus & cōiunctiones corporum superiorum. Volentes igitur ad medicinale scientiam deuenire: oportet ut in astrologia scientia eorum eleuent intellectum. Premittitur ergo iste tractatus qui dicitur sphaera mundi & principiorum nauicula per quam deuenimus ad maiora. In isto autem tractatu sicuti & in aliis libris quattuor causæ principales requiruntur. s. causa materialis: causa efficiens: causa formalis: & causa finalis. Causa materialis siue subiectū est ipsum corpus cœleste cōpositum ex omnibus sphaeris: quia illud est subiectum in scientia: in cuius passionibus & proprietatibus inquiritur in illa. Causa efficiens fuit Ioannes de sacrobusco: qui ex diuersis dictis philosophi & aliorū astrologorum istum tractatum sub breuitatis ordine compilauit. Nam bene re memorabilia sunt illa quæ pauca sunt & adinuicē sunt ordine colligata. Causa uero formalis est duplex. s. forma tractatus: & modus tractandi. Forma tractatus est ipsum opus per capitula & per ipsorum partes distinctum serie ordinata. Modus tractandi est quincuplex. s. diffinitiuus: diuisiuus: probatiuus: improbiuus: & exemplo positiuus. Nam animæ legentis est amenitatis colligata. Si modus tractandi debito fuerit ordinatus limitatus. Causa uero finalis est notitia cœlestium corporum quo ad se & quo ad eorum proprietates & proprias passiones. Nam finis scientiæ speculatio est eorum: quæ in ipsa scientia concluduntur.

ELVCIdatis causis recurrendum est ad formā tractatus. Diuiditur autem iste tractatus in quatuor capitula: ut autor ponit in littera. Nam in primo tractatu de principiis huius scientiæ. uide licet quid sit Sphæra: quid Axis: quid Polus: & quid sit forma mundi. Et in secundo de uno quoque circularum ipsius ponendo causam specialem. In tertio de ortu & occasu signorum: & de hiis quæ causantur ab eis. s. de diuersitate noctium & dierum. Et de diuersitate habitantium in diuersis climatibus. Et de diuisione septem climatum. In quarto et ultimo de circularibus planetarum et de eorum motibus. Et de causa eclipsis solis & lunæ. Primum capitulum incipit. Sphæra ab euclide &c. Secundū incipit ibi. Horum circularū &c. Tertiū ibi. Signorū ortus & occasus &c. Quartum incipit ibi. Notādū qd sol habet &c. Adhuc primum capitulū diuiditur in duas: quia primo Ioannes tractat de principiis huius artis: Et in secundo de forma mundi. Secundus incipit ibi. Vniuersalis mundi machina &c. Prima pars spectat ad præsentem lectionē. Diuiditur autē præsens lectio in partes duas. In prima ponit diffinitionem Sphære: & in secunda eius diuisionem: secunda ibi. Sphæra autē dupliciter diuiditur. Prima itē in duas: nā ostēdit duplicem diffinitionem sphære: & in secunda ostendit quid sit centrum: quid axis: & quid polus. Secunda pars incipit ibi. Linea uero transiens per mediū &c. Dicit de prima parte qd sphæra diffinitur ab Euclide qd est transitus circumferentiæ circuli dimidii quod si gnificat diametrum: quousq; redeat ad eundē locum circūducitur & seponit dicens: qd sphæra est tale rotundum solidum quod describitur ab arcu dimidii circuli circūducto. Iuxta quod est intelligendum propter litteræ expositionem qd circulus est superficies plana una linea contenta: quæ dicitur circumferentia. Superficies uero contenta dicitur circulus cū dicit. Affixa diametro. est sciendum qd diametron est linea recta transiens per mediū circuli. Et dicitur diametron a dia qd est duo: & metros qd est mēsurā: quasi duo mensurans. s. polum arcticum & polū antarcticum cū dicit. Ab arcu dimidii circuli. Est sciēdū qd arcus est qdlibet positio circumferentiæ cōtenta sic Et hoc est qd dicit cū dicit. Sphæra uero a theodosio &c. Hic ponit aliā diffinitionē sphære datam a theodosio. Et dicit qd sphæra est corpus solidū cōtēntū una superficie: in cuius medio ē punctus: a quo oēs lineæ ductæ ad circūferentiā sunt æquales: & sic Et ille punctus dicitur centrum illius sphære. Circa

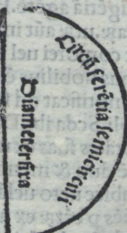

Novitiis adoleſcētibus ad astronomicam remp. capeſſendam aditum impetrātibus pro breui rectoq; tramite a uulgarī uestigio ſemoto: Ioannis de ſacro buſto ſphæricum opusculum: contraq; cremonenſia in planetarum deliramenta Ioannis de monte regio diſputationes tam accuratiſſimæ q̄ utiliſſimæ. Necnō Georgii purbachii in eorundem motus planetarum accuratiſſ. theoricæ dicatum opus: utili ſerie contextum inchoat.

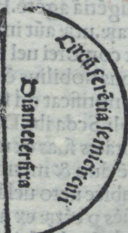
PROOEMIUM

TRACTATum de Sphæra quatuor capitulis diſtinguimus. Diſtincti priō cōpoſitōe: ſphæra qd ſit ſphæra: qd eius centrum: qd axis ſphære: qd ſit polus mūdi: quot ſūt ſphære: & q̄ ſit forma mūdi.

In ſcdo de circularibus ex quibus ſphæra materialis componitur: & illa ſupercæleſtis quæ per iſtam imaginatur: componi intelligitur. In tertio de ortu & occaſu ſignorum: de diuerſitate dierum & noctium quæ ſit habitātibus in diuerſis locis: & de diuiſione climatum. In quarto de circularibus & motibus planetarum: & de cauſis eclipsium.

Diffinitio ſphære. Capitulum Primum.

Sphæra igitur ab Euclide ſic deſcribitur. Sphæra eſt transitus circumferentiæ dimidii circuli quotiens fixa diametro: quousq; ad locum ſuum redeat: circūducitur: i. eſt Sphæra eſt tale rotundum & ſolidum quod deſcribitur ab Arcu ſemicirculi circūducto. Sphæra etiam a Theodosio ſic deſcribitur. Sphæra eſt ſolidum quoddam qd parte eſt norandum qd corpus eſt lōgitudō cū latitudine & pfunditate: cuius extremitates ſunt ſupficies ſic Superficies eſt lōgitudō cum latitudine: cuius extremitates ſunt lineæ Superficies eſt dupliciter. Superficies plana: ut in campis declinīs: ſiue connexa: ut in mōtibus. Et inde iſt a tendit cum dicit.

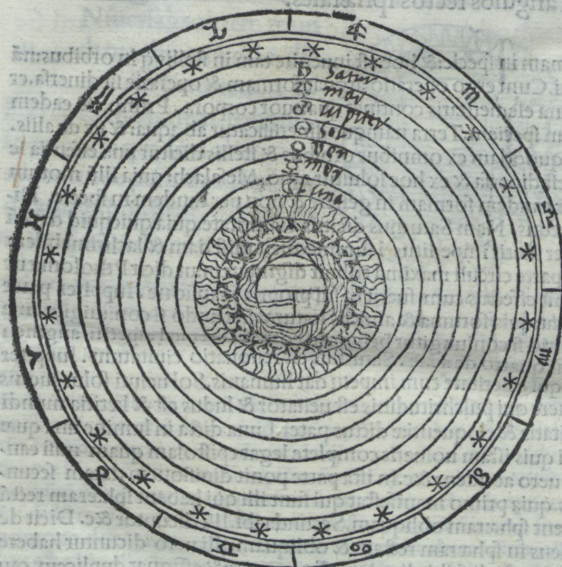
Vna fupficie &c. In cuius medio est pñctus. Nā pñctus est cuius pars nō est. A quo. f. pñcto. Omnes li
nea &c. Linea uera est lōgītudo sine latitudīe: cuius extremitates sūt duo pñcta — & ille pñctus dī &c.
quoddā cētrū est pñctus in medio circuli: a quo oēs lineæ ductæ ad circūferentiā sūt æquales: & hæc est.
Circa istam partem solet esse duplex dubitatio. & primo utrum sphaeræ moueantur ab uno motore uel a
pluribus: & si a pluribus queratur quot sint & cuiusmodi sint motores: & uidetur primo qd sphaeræ ab uno
& non a pluribus moueantur duobus mobilibus: quorum unū in motu suo ab alio regulatur. Sufficit unus
primus motor uniuersalis & plures su
pñctū. Sed motus sphaeræ celestīū a
prio mobile regulat: ergo unus ē mo
tor & n̄ plures celestīū circuloꝝ. ergo
relinquit qd sphaeræ ab uno & n̄ a plu
ribus moueantur. Præterea dicit philo
sophus prio phy. qd melius est ponere
unū principiū qd multa & finita qd īfini
ta. igit melius est ponere unū motore
qd plures. Oppositum unius mobilis
unus est motor. ergo pluriū mobiliū
plures sunt motores: sed orbes celoꝝ sunt plures & distincti mobiles: ergo mouentur a pluribus motori
bus & nō ab uno. Præterea diuersoꝝ & cōtrarioꝝ motūū naturalīū diuersi & cōtrarii sunt motores. Sed
motus celoꝝ sūt diuersi: & cōtrarii motus. nā ergo sphaeræ mouet ab oriēte in occidēs. Stellæ uero erra
ticæ ecōuerso qre &c. Ad istā qōnē breuiter est dicēdū: qd satis cōis est qd celū mouet ab uniuersali mo
tore & a pluribus pticularibus: tñ oēs reducunt ad primū motore & regulatur per illū. Primo nanq; mo
tor mouet scdm allationē cōtinuā uniformē quæ est cā cōtinuatōis uniformitatis in natura. Inferiores at
mouet scdm allationē cōtinuā: sed nō uniformē: quia obliquant a meridie uersus septētrionē: & sunt cau
sa difformitatis quæ sunt in generatōe & corruptōe. Vnde ad formā rationū cū dī: qd duobus mobilibus
quorū unū ī motu suo ab alio regulariter sufficit unus motor & plures sūpñctū. Dico qd sufficit unus mo
tor uniuersalis & plures pticulares nō sūpñctū: qd si mobilia sunt plura & motores sunt plures & pticu
lares absq; eo qd potētia supioris excludat potētiā inferioris: uel ecōuerso: uel uirtus motiua mouet ma
nū: manus mouet lapidē: lapis aut aquā: tñ uirtus est motor primus uniuersalis & oēs alii pticulares. Ad
secūdā rōnem est dicēdū qd melius est ponere unū motore uniuersalē & priusq; multos pticulares qui est
deus. Dic qd ueꝝ est: pñt tñ poni nihilominus & alii motores sub eo quorū uirtus in mouēdo est eis influ
xa a lumine bonitatis primi. Scdō qrat quot nūero sūt motores. dico qd multæ sūt opinionēs qd dimitto:
tñ duas ponā qd mihi meliores oībus uident. Prima fuit Arist. qd ponit qd una sphaeræ plures hēt motus. Et
qd illi plures motus sūt a pluribus & diuersis motoribus. ut dicit in scdō metha. ubi inquirīt & pbat nūerū
motoꝝ secūdū numē: motūū tāgitq; plures motus ī sole & luna & Similiter ī aliis. Alia ē oppositio. Aut
cēnā qd teneo & credo uerā ponit ī. ix. suæ methaphysicæ si bā recolo duplicē ordinē intelligētiæ separa
tæ. qdā. n. est intelligētiā priā qd est motio uniuersalis: & primū principiū totius cāæ. Secundariæ aut in
telligētiæ sūt in decē ordinibus ut ipse ponit: qd Priā mouet celū uniformē qd est primū mobile. Secūda
mouet sphaerā stellæ fixæ. Tertia mouet sphaerā saturni. Quarta mouet sphaeram ionis. Quinta mouet
sphaerā martis. Sexta mouet sphaerā solis. Septia sphaerā ueneris. Octaua sphaerā mercurij. Nonia sphaerā lu
næ. De decima sic dicit. Decima ē intelligētiā qua fluit sup naturas aīas intelligētiās: & ē intelligētiā mūdi
terreni. & uocamus ipsā intelligētiā: intelligētiā agētē. Et ex hoc multi accipiūt qd intellectus agēs sit intel
ligētiā decimi ordinis intelligētiæ separatæ. utꝝ aut intellectus agēs sit intelligētiā alibi hēt inqri. Qua
re eiusmodi sint eius motores isti. utꝝ sint corporei uel incōporei qd itelligunt: & est rō qd motor nobili
or nobiliori debet mobili. Sed nullū corpus nobilius ē corpe celestī: imo ipm ē nobilius altis corporibꝝ
qre &c. Linea uero &c. In hac pte autor notificat qd sit axis sphaeræ: & qd sint poli: & diuidit ī duas. qd ī
priā notificat qd sit axis: & ī scdā qd sint poli. Scdā ibi. Duo uero pñcta &c. Dicit de priā qd axis ē qdā linea
recta trāsīēs p cētrū: terræ applicās extremitates suas ex utraq; pte ad circūferentiā ipsius sphaeræ. Hæc uero
axis siue linea latine dī diametrō a dia qd ē duo & metros qd ē mēsurā. qd ista linea p cētrū ducta mēsurat
diuidēdo circulū ī duas ptes æquales. Arabice uero uel hebraice dī ingear. uñ mesalac ī lib. de uirtute mo
toris nigeat sphaeræ ē linea recta qd libet trāsīēs p cētrū: ex utraq; pte ad supficiē: pueniēs cū ipsa sphaerā figit & ī
sphaerā circa ipsā uoluit. hoc idē dicit Theodosius ī principio de sphis. Duo uero pñcta &c. Hic notificat qd
sint poli ī sphaerā: & dicit qd duo pñcta terminātiā axē. f. lineā dñr poli mūdi. Vñ Theodosius ī principio de
sphis. Sphaeræ aut nigeat sūt extremitates: & sūt pñcta extrema axē terminātiā. Iuxta qd ē intelligēdū qd ista
pñcta istius lineæ imaginatæ dñr poli sub quadā similitudinē sicut ponit Ptho. iiii. de actibus separatis poli dī
cūtū a poliēdo qd politi: sicut. n. duæ extremitates ligni trāsuerſalis ī plauſtro qd dī axis plauſtri sup qua
totū plauſtrū figit & mouet: & ex circūuolutōe sūt politæ: & planæ ex qua rōe & poli dñr scdm qdā metha
forā & ī celo. Sed ē sciēdū qd linea ista recta quæ dī axis ptes a poli ī poli accipit. hoc metha. & n̄ phyſi.

una superficie contentum: in cuius medio punctus est
a quo omnes lineæ ductæ ad circūferentiā sunt æqua
les. Et ille punctus dicitur centrum sphaeræ. Linea uero
recta transiens per centrum sphaeræ applicans extremi
tates suas ad circūferentiā ex utraq; parte dicitur axis
sphaeræ. duo qdē pñcta axē terminātiā dñr poli mūdi.

Sphaera aut diuidit. &c. Sed illa ps i q pōit duplicē diuisionē istius sphaerae: & diuidit ista ps i duas: q in pria pōit diuisionē sphaerae scdm substantiā: & in scda pōit scdm accidēs: scda ps icipit ibi. Scdm uero accidēs &c. Dicit de illa pte q sphaera diuidit scdm substantiā: & scdm accidēs. secundū substantiā diuidit i no nā sphaera: q ē primū mobile: & i sphaera stellaz fixaz q di firmamētū: & i septē sphaeras septē planetaz: q dā uero sūt maiores: q dā uero mīors: scdm q plus uel mīus accedūt ad firmamētū: Et cōcludit q iter illas sphaeras sphaera Saturni ē maxia sphaera Lūa minia. put patet i sequēti figura. Circa istā ptē multiplex ē

Sphaera at dupliciter diuidit secundū substantiā & secundū accidēs. Secundū substantiā. i sphaeras nouē scilicet sphaera nonā q primus motus: siue primū mobile dicitur & in sphaera stellaz fixaz quaz firmamētū nūcupat: & i septē sphaeras septē planetaz. Quaz q dā sūt maiores quādam minores secundum q plus accedunt uel recedūt a firmamēto. Vñ iter illas sphaera Saturni maxia ē. Sphaera uero lūa minia put i sequēti figuratōe cōtinetur

mō. put ē corpallis. alio mō uirtute. dico ergo q primū mobile nō tāgit orbes inferiores cōtactu corporali sicut corpus mouet corpus: sed spūali influxu influat se i eis. Ad scdm dico q orbes n sūt cōtinui nec cōtiguī: sed ē corpus mediū iter eos recipiēs cōpōitionē scdm sniam Thebit & Alberti. Sed dic & melius q cōlū cōtinuū quo ad lumē i qua unū lumē p totū diffūdit. s. solare: sed ē cōtiguū quo ad sciam: & sic solūnt rōes Scdo ē dubitatio utq actio gubernatōis istoz inferiorz depēdeat a prio mobili: an ab. viii. spha. an ab aliis. vii. sphaeris. & ut q a prio mobili tali ratione q illud quo aliis iest motus ab eo pncipaliter est actio gubernatōis istoz inferiorz. Sed primū mobile ē illud quo aliis iest motus. quare &c. maior istius rōis est nota q ipsū aliis dat moueri oēs alios regulās i mouēdo: mior de mēte philosophi. iiii. metha. declarat dicē tis unū quodq magis alioz ē secundū q aliis iest equocatio. q si motus inest aliis pp primū mobile. ergo ab eo pncipalr ē actio. Probat q ab. viii. spa pncipalr depēdat: nā illud excellit aliud i agēdo i quo sūt plures excellentiā actōis. Sed in octaua sphaera sunt plures excellentiā actionis quia intelligentia motus & in men cum primū mobile careat lumine. ergo ab octaua sphaera dependet potius q a primo mobili. Probat q a septē sphaeris tali rōne illd q formalis ē: & pluribus mouent motibus: ut ē notū quare ab eis ē actio pncipalis. Sed septē planetaz formaliores sūt & pluribus mouent motibus: ut ē notū quare ab eis ē actio pncipalis.

dubitatio Prio utq cōlū totū a conne xo supma sphaera usq ad cōcauū orbis lunae sit cōtinuū aut sint orbes p se distincti. Scdo utq a quo magis depēdeat actō gubernatōis istoz inferiorz an a prio mobili an ab. viii. spha. an a vii sphaeris. Tertio utq isti cōlū differat secundū spēm an cōtēiat i aliq forma specifica. Quarto qd importet p ista noia planetaz. Circa pri. arguit q a cōcauo orbis lūa usq ad cōtēxū supmae sphaerae sit unū corpus cōtinuū tali rōne. Si cōlū n ēēt unū corpus cōtinuū: sed p multo sorbes distinctū tūc ad motum unius nō seqret motus alterius: consequēs est falsū: ergo & antecedēs: falsitas cōsequētis. nota. declarat cōsequētia. Quia primum mobile rapit & trahit se cū sphaeras inferiores ita q scdm magis & minus appropinquat ad ipm mouet uelocius & tardius ergo ut uidet nō recipiūt ad inuicē distinctionē pteia si n sūt totū unū corpus cōtinuū. Sed p multos orbes distinctū quē illi orbes erunt contigui & cū contigua sint illa quoz ultia sūt simul ut hēc qnto phisicorū oportet q eoz termini sint simul sine itēpōitiōe alicuius corporis medii iter ipa & sic adhuc seqret q totū ē unū corpus idistinctū oppositū impossibile ē unū & idē corpus cōtinuū simul diuersis & oppositis motibus moueri. Sed inferiores orbes. vii. s. planetaz: mouent & nitūt cōtra firmamētū secundū ptho. iiii. de actibz sepatis ca. primo ergo nō ē unū corpus cōtinuū. Dico ad qōnē dimittēdo oppōnes q cōtactus pōt itelligi altero duoz modoz. uno

Et c. h. d.

circum primū

Dico ad q̄onem q̄ sicut est in elementis sic & sub quadā similitudine & in cœlo. Nam forma licet sit principium actionis nō agit nec materia: sed compositum sic a simili & in cœlo: licet primum mobile in cœlo teneat locum formæ: uel planetæ non est uix: tamē totum corpus cœleste compositum ex omnibus sphaeris in hac inferiora agit: perficit & gubernat. Quia primum mobile non posset agere sine lumine & motu orbium aliorum: nec orbis sine primo mobili: quia si primum mobile non retardaret orbis in motu non fieret proportio temporum: & mutarentur elementa sepe cum quibus non flaret uita: ergo ipsorum cœlorum actio est communis rationes uadant eorum uiis. Tercio est dubitatio utrum cœli sint eiusdē formæ uel naturæ specificæ: & uidetur q̄ sic. Nā Mesalach in libro de sphaera mota probat propositum tali ratione. Aliqua natura concludit omnibus orbibus motū circularem: hunc autem non possunt participare omnes simul: nisi per formam eandem: ergo uidetur q̄ omnes orbis non differant secundum formā uel speciem. Ad istam questionem dico breuiter: ut dicit philosophus quarto de ac. se. q̄ omnes orbis sunt unius nature secundum formam in genere: diuersarum uero naturarum secundum formam in specie: & hoc est inuenire tam in stellis q̄ in orbibus: nā differt operatio Iouis ab operatione Saturni. Cum ergo operatio arguat formam & operatio sit diuersa: ergo diuersitas erit formarum. Nam sicut natura elementaris continet quattuor corpora. Primo est eadem secundum genus: sed diuersificatur secundum speciem. Terra namque diuersificatur ab aqua: & sic de aliis. Sic etiam natura cœlestis ut est aggregatum quoddam ex omnibus orbibus & stellis dicitur una essentia secundum genus: tamen secundum speciem est diuersa & ex hoc soluitur ratio Mesalach: quia illū motum circularem participant cœlestia corpora per eandem formam in genere & non per eandem in specie. Dico q̄ planetarum nomina sunt cōsequētia rebus. Nam Saturnus dicitur a saturitate: quia quicquid dat cū plenitudine tribuit. Nam si in natiuitate alter fuerit impeditus i summo dicit miseriam & lachrimabilem paupertatem. Si uero benignolus & in bona parte circuli maximā tribuit dignitatem: ut dicit Ptholomæus quarto de ac. se. Saturnus mirabilis imprimit effectus cum fuerit in sui propria mansione. Iuppiter pater iuuans uel ter iuuans quia solus existens inuatur quia fortuna & amicus natura. Secundo si coniungitur maioriolo mutat naturam illius ad bonum. Tercio si coniungitur benignolo corporaliter uel aspectu augmetat eius bonitatem: ideo dicit philosophus quarto de ac. se. Saturnus est renouatio ciuitatum. Iuppiter autem media cœlia. Mars a morte dicitur: qui celeritate cum impetu dat humanis. Sol ueluti solus lucens qui spiritum irradiat rationis. Venus a uenere qui pulchritudinis est uenator & ludus est & letitia mundi nostri. Mercurius a mercede: quia rationalitatis & eloquentiæ dictus pater. Luna dicta in lumine una quæ cogitatuam potentiam tribuit creaturis. Si quis istam uoluerit complete legat epistolam quam misi cancellario Bononiens. ciuitatis.

Secundum uero accidens & diuiditur i sphaeram rectam & obliquā. Illi enim dicuntur habere sphaeram rectam: qui manent sub æquinoctiali: si aliquis ibi manere possit. Et dicitur recta: quoniam neuter polorum magis altero illis eleuatur. Vel quoniam illorum horizon interfecat æquinoctialem & interfecatur ab eodem ad angulos rectos sphaerales.

Secundum uero naturam in genere: diuersarum uero naturarum secundum formam in specie: & hoc est inuenire tam in stellis q̄ in orbibus: nā differt operatio Iouis ab operatione Saturni. Cum ergo operatio arguat formam & operatio sit diuersa: ergo diuersitas erit formarum. Nam sicut natura elementaris continet quattuor corpora. Primo est eadem secundum genus: sed diuersificatur secundum speciem. Terra namque diuersificatur ab aqua: & sic de aliis. Sic etiam natura cœlestis ut est aggregatum quoddam ex omnibus orbibus & stellis dicitur una essentia secundum genus: tamen secundum speciem est diuersa & ex hoc soluitur ratio Mesalach: quia illū motum circularem participant cœlestia corpora per eandem formam in genere & non per eandem in specie. Dico q̄ planetarum nomina sunt cōsequētia rebus. Nam Saturnus dicitur a saturitate: quia quicquid dat cū plenitudine tribuit. Nam si in natiuitate alter fuerit impeditus i summo dicit miseriam & lachrimabilem paupertatem. Si uero benignolus & in bona parte circuli maximā tribuit dignitatem: ut dicit Ptholomæus quarto de ac. se. Saturnus mirabilis imprimit effectus cum fuerit in sui propria mansione. Iuppiter pater iuuans uel ter iuuans quia solus existens inuatur quia fortuna & amicus natura. Secundo si coniungitur maioriolo mutat naturam illius ad bonum. Tercio si coniungitur benignolo corporaliter uel aspectu augmetat eius bonitatem: ideo dicit philosophus quarto de ac. se. Saturnus est renouatio ciuitatum. Iuppiter autem media cœlia. Mars a morte dicitur: qui celeritate cum impetu dat humanis. Sol ueluti solus lucens qui spiritum irradiat rationis. Venus a uenere qui pulchritudinis est uenator & ludus est & letitia mundi nostri. Mercurius a mercede: quia rationalitatis & eloquentiæ dictus pater. Luna dicta in lumine una quæ cogitatuam potentiam tribuit creaturis. Si quis istam uoluerit complete legat epistolam quam misi cancellario Bononiens. ciuitatis.

Secundum uero accidens & diuiditur ista pars in duas. quia primo manifestat qui sunt illi qui habent sphaeram rectā Et in secundo exponit qui sunt illi qui habent sphaeram obliquam. Secunda ibi. Illi dicuntur &c. Dicit de prima q̄ sphaera diuiditur secundum accidens in sphaeram rectam & obliquam. Illi uero dicuntur habere sphaeram rectam qui habitant sub linea æquinoctiali: si ibi aliquis posset manere: & assignat duplicem causam quare isti habent rectam sphaeram: quia neuter polorum illis magis eleuatur: uel quorum horizon aliorum interfecat æquinoctialem: & equidem interfecat horizontem ad angulos rectos uel separatos. Iuxta quā partem est sciendum q̄ diuisio ista data per accidens: cum dicit q̄ secunda per accidens diuiditur in sphaeram rectam & obliquam dicitur per accidens. s. per aliud: quia ab alio habet quod dicitur recta uel obliqua in relatione ad habitabilem diuersitatem. Oportet uos simpliciter scire quid appellet auctor angulos rectos uel separabiles. Circa quod est notandum q̄ angulus rectus est qui facit linea supra lineam quando cōtagit illam perpendiculariter: id est quādo facit duos angulos ex utraq̄ parte æquales: ut sic.

Unde omnes anguli recti adiuicem sūt æquales: ut sic. Obliquus siue obtusus est ille qui maior est recto: uel breuiter angulorum quidam sūt recti & æquales: ut sic. Quidam acuti & obtusi: ut sic. Angulus rectus est quando unus non est maior altero. Angulus obtusus qui maior est recto & acutus similiter se habet. Anguli sphaerales dicuntur anguli corporis sphaerici: & diuiduntur sicut anguli superficiales in rectos & obliquos. Nam superficiales anguli dicuntur qui in superficie plana describuntur: quorum quidam sunt recti: & quidam sunt obliqui: ut dictum est.

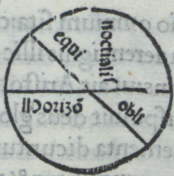

illi dñr. &c. In pte ista notificat q sūt illi q hñt spharā obliquā q hitant citā uel ultra æquinoctialē al
signat cām duplicē: qā alter polus magis illis eleuat sup orizōtē & reliquus sp̄ deprimif. assignat aliā
cām: uel qā illis orizō artificialis intersecat circulū æquinoctialē ad angulos sphales & obliquos. Circa
istā pte ut itelligatis ē duplex dubitatio. Prio utq sit ponere spharā rectā & obliquā. Scdo utq locus
sub æquinoctiali linea sit hitabilis. Et prio uidet q nō sit dare spharā rectā nec obliquā: qā unius sphæ
re unus debet eē orizō tñ sicut & unus zodiacus & unus æquinoctialis. Et sic de aliis circulis. Sed sphæ

illi uero dicuntur habere spharā
obliquā quicunq habitant circa æq
uinoctialē uel ultra. Illis enim supra
horizontem alter polorum semper
eleuatur: reliquus uero semper de
primitur: Vel quoniam illorum ho
rizon artificialis intersecat æquinoctialem & interse
catur ab eodem ad angulos impares & obliquos.

QVAE FORMA SIT MVNDI.

Uniuersalis autem mun
di machina in duo di
uiditur i ætheream sci
licet & elementarem regionē.
Elementaris quidem alteratio
ni continue peruia existens in
quatuor diuiditur. Est enī ter
ra tanq mundi centrum in me

aqlonis: & meridiani. Et ab hoc orizōte dñr sphæ recta a prio. f. artificiali dñr obliqua. Cū igit sphæ totius
uniuersalis sit una tñ sicut patet ex p̄dictis & orizon ipsius ē unus: orizō obliquus est multiplex: eo q
scdm diuersitatē hitantiū & ptes & loca diuersa diuersificat orizō obliquus. patet q cadē sphæ nūero
scdm subam ē unā & scdm rōnē plures pp q & diuisio sphæ i obliquā & rectā dñr p accēs. Ad formā
rōis cū dñr unius sphæ scdm substantiā nō pōt eē nisi unus zodiacus & unus æquinoctialis. sili nec nisi
unus orizō. Dico q uerū ē rōalis uel naturalis: artificialis multiplex resp̄cū erit uel circulū signorū di
uersimode hitantiū. De secūdo qrat utq locus sub æquinoctiali linea sit hitabilis. Et ut q nō: quia ra
dius incidēs alicui pp̄diculāter i seipm reflectit. Sed cū radius reflexus in seipm causet aduersionē:
& i pte illa pp̄diculāter i seipm reflectat. quare aduersionē erit ibi: & p cōsequēs inhabitabilis erit. In
oppositū ē Ptho. in quadripartito lib. ii. ca. ubi tractat de pp̄rietatibus illoꝝ q hitant in medio mūdi
& subdit q aīe eorū & qualitates domesticæ sunt & suauēs. In oppositū ē Auicēna prio canone fen
primo ca. de cōplexionibus dicens q ibi aer nō alterat alteratōe sensibili: sed semp eorū cōplexioni
bus est cōsimilis: & pbat rōne. Quia sicut hētur in. ii. de gñatōe solis in obliquo circulo per accessum
est cā gñatōis: per recessū est cā corruptōis. ergo ubi sol æqualiter accedit & recedit: ibi oportebit esse
potissimā rationem: quia radix habitationis est æqualitas: sed hæc est sub æquinoctiali. quare &c. De
ista quæstione istud non teneo pro ueritate: sed latius si deo placuerit disputabo.

UNIVERSALIS mūdi machina &c. Postq auctor i superiori ca. tractauit de p̄cipiis huius sciæ.
uidelicet qd sit sphæ: qd axis: & qd polus. diuidēs spham scdm accēs & fugam. In isto cap. de
terminat de natura uniuersali: & de suis p̄tibus: & de aliis accētibus i gñali i se. Scdo i sp̄ali de
suis primis p̄tibus et extrēis. scda ps̄cipit ibi. Qd āt totū cælū uoluat &c. In pria pte ponit diuisio
nē uniuerſi. Et i scda p̄se q mēbra dictæ diuisiōis. scda p̄cipit ibi. Elementaris qdē &c. In pria uero de
terminat de elementari: & i scda de ætherea. scda ibi. Circa uero elementarē &c. Adhuc i pria tractat de
p̄tibus & natura: & de situ p̄tū & ordie elementaris i gñali: & In scda quare dñr elementa & qd sint. Ter
tio de forma & situ & natura eorū i sp̄ali. scda ibi. Et hæc qtuor elementa &c. Tertia ibi. Quorū triū &c.
Dicit de pria pte q tota & uniuersalis machina dñr i æthereā. i. in qntā eēntiā: & i regionē elementorū.
Circa istā pte debetis itelligere q æther dñr duobus modis. qddā ē inflāmās & inflāmabile: ut ignis
quod dā est inflāmabile & nō inflāmans: ut aer quod dā nec inflāmans nec inflāmabile ut cælū. Et de
isto itelligit hæc. f. de cælo. Elementaris &c. Hic declarat memby p̄dictæ diuisiōis: & dicit q

q dñr sit orizō

lib. nota

elementaris machina subiecta est cōtinuā transmutatōni quā diuiditur in quattuor elementa: quia terra est tanq̃ centrum in medio posita: circa quā est aqua: circa aquam est aer: circa aerem est ignis: illic purus notatur bidus attingēs cōcauū orbis lunā: & ut dicit Arist. in lib. metheo. sic disposuit deus sublimis & gloriosus cū dicit. Et hæc quattuor elementa &c. In ista parte ostendit quare dicuntur elementa: & quid sint. Et dicit q̃ elementa dicuntur quā adinuicem alterantur & corrumpūt & generantur: & ponit diffinitionem ipsorum dicens q̃ sunt corpora simplicia quā non possunt diuidi in partes diuersarum formarū ex cōmixtione quoq̃ diuersa sūt species generatoꝝ. In ista uero lectione non dilato spiritum meum: quia intendo legere astrologiam ad quam electus & non philosophiam. Vnde dicit q̃ astra nō fuerunt nisi quattuor: & quomodo alterantur & corrumpuntur alibi dictum est. Deinde cum dicit.

Quoꝝ trium &c. Hic pōit de sūt forma & natura istoꝝ. & dicit q̃ quodlibet istoꝝ triū. scilicet aeris aqua & ignis circundat terrā circulariter nisi quantum siccitas terræ resistit humiditati atq̃ ad uitā animalium conseruandā. Et subdit q̃ omnia præter terram mouentur: quā. scilicet terra sui grauitate motum magnum undiq̃ æqualiter fugiens mediū rotundæ sphaeræ possidet. Circa istam lectionē est multiplex dubitatio. Et primo utrū elementa habeant figuram. Secundo utrū terra sit in medio. Tercio quare rotunditas aquæ deficit potius q̃ in igne aere & terra.

De primo arguo q̃ elementa nō sint figuræ orbiculares: sed rectæ tali rōne motus eius sequit̃ formā. Et scdm̃ q̃ habet quarto cœli & mūdi graue uel leue q̃rū dat sibi de forma: tñ dat sibi de motu & loco: & de aliis q̃ consequunt̃ ad ipsā figurā & sequit̃ ipsā formā pfectiua & cōpletā. Cū ergo motus elementōꝝ sit rectus: mouēt̃. n. grauiā deorsū p̃ lineā rectā: leuiā eodē modo sursum. Ergo uidetur q̃ figura eorū sit recta. Præterea elementa cū sint in potētia admixtū non retinēt formas suas in actu: alioqn non conueniret ad constitutionē mixti. ergo non pnt̃ retinere aliquā formā: & sic nec orbicularē. Oppositū cœlū ut pbatū est a Ptho. & Arist. est rotundū. sed locus & locatū in superficiebus: adæquantur: ut patet de aqua in uase: & de aliis oībus. ergo corpus cōtentū a cōcauo orbis lunæ oportet eē orbicularē. Vado ad formā rōnum ad quā dicendū est q̃ elementa nō hnt̃ formā pfectā & cōpletā. nā licet habeant quandā formā materialē figura sequit̃ talem formā. ideo cū elementa careāt tali forma nō hnt̃ figurā aliquā naturalē q̃ ex se debeat eis licet ex motu eorū per se sint cōcauitatis orbicularis. Ad secundā dico q̃ ratio illa cōcludit de elemento inquantū est mobile admixtū: & sic nō hēt figurā naturalē: nō aut̃ de elemēto put̃ est mobile ad ubi. Secūdo est dubiū utrū terra sit in medio cœli. Et uidet̃ breuiter q̃ nō: quā corpus grauissimū est corpus terræ: ibi nō sustentat̃ ab alio. ergo cū sit corpus grauissimū uidet̃ q̃ debeat cadere uel stet ibi per uolētā. Ista est rō laicoꝝ. Et quidā noster Esculanus saepe facit istā qōnem cū matrē suā: ut cōuicinā paup̃imā de ipsius scia admirent̃. Iccirco istā qōnem soluere nō sum dignus. De scdo q̃ q̃ritur quare ista orbicularitas defecit in aqua potius q̃ in aliis elemētis. Dico q̃ natura nihil frustra facit: & semp̃ qd̃ est melius operatur cū fecit hoīem: cuius gratia oīa sunt facta. Dimisit illā partē terræ dissēparatā: ut hoīes & aīalia cōseruaret̃ in esse. De isto passu multæ sunt oppositiones: quas pp̃ breuitatē obmitto. Sed istud est ueritas quia deus per sui potentiam fecit ut scribitur. congregentur aquæ quæ sub cœlo sunt: & terra fiat arida. &c.

IRCA elementarē regionē &c. Postq̃ auctor in sup̃iori pte tractauit de regionē elementari. In ista pte tractat de regionē cœlesti. Et diuidit̃ ista pars ī ptes tres. Nā in priā tractat de natura & motu ipsius simul. & in secūda ibi. & ex quibus sphaeris cōponit̃. & in tertia de modo cōtinentiæ sphaeræ. Scda ibi. Cuius nouē sunt sphaeræ &c. Tertia ibi. Ista q̃libet &c. Dicit de prima pte q̃ supra elementarē regionē sūt æthæra lucida. i. totū corpus cœleste cōpositū ex oībus sphis q̃ ab oī

dio omnium sita: circa quam aqua: circa aquā aer: circa aerem ignis illic purus & nō turbidus orbē lunæ attingens: ut ait Aristoteles in libro metheororū: sic enim ea disposuit deus gloriosus & sublimis. Et hæc quattuor elementa dicuntur quā uicissim a semetipsis alterantur corrumpuntur & regenerantur. Sunt autem elementa corpora simplicia: quā in partes diuersarum formarū minime diuidi possunt. Ex quoꝝ cōmixtione diuersarū generatorum species fiunt. Quorum trium quodlibet terram orbiculariter undiq̃ circundat: nisi quantum siccitas terræ humori aquæ obsistit ad uitam animantium tuendam. Omnia etiam præter terram mobilia existūt quā ut centrum mundi ponderositate sui magnum extremorum motum undiq̃ æqualiter fugiens rotundæ sphaeræ medium possidet.

IRCA elementarē quidē regionē æthæra regio lucida a uariatione oī sua imutabili eēntia immunis existēs motu cōtinuo circulariter iccedit

SPHAERAE

mutatione & peregrina impressione per suam essentiam stat immutabilis & mouetur motu continuo circulariter: & ista uocatur a philosophis essentia. Subaudi quia non est essentia terrestris: ut aqua nec aere ut in igne. Cuius nouem sunt &c. Dicit quod nouem sunt sphaerae ex quibus ista quinta essentia componitur sicut dictum est. scilicet sphaera lunae. Sphaera Mercurii. Veneris. Solis. Martis. Iouis. Saturni. Stellarum fixarum: & sphaera primi mobilis siue nonae sphaerae. Circa istam partem debetis notare quod Autor incepit a computatione sphaerarum a sphaera lunae & non a primo a nobili & ratio fuit ista quia tota

& haec a philosophis quinta nuncupatur essentia. Cuius nouem sunt sphaerae sicut in proximo pertractatum est scilicet Lunae Mercurii Veneris Solis Martis Iouis Saturni Stellarum fixarum & coeli ultimi. Istarum autem qualibet superior inferiorem sphaerice circumdat. Quarum quidem duo sunt motus. Vnus est enim coeli ultimi super duas axis extremitates scilicet polum arcticum & antarcticum ab oriente per occidentem in orientem iterum rediens: quem aequinoctialis circulus per medium diuidit.

mobile imprimit uirtutem suam in octauam sphaeram octaua sphaera in sphaeram Saturni. Saturnus in sphaeram Iouis. Iuppiter in sphaeram Martis. Mars in sphaeram Solis. Sol in sphaeram Veneris Venus in sphaeram Mercurii. Mercurius in lunam & hic est tactus coeli ulterius lunam cum omnibus influentiis agit in elementa: elementa alterant complexionibus: complexionibus alteratis: alterantur animae quae in nobis sunt quia animae consequuntur corpora: ut dicit philosophus in principio suae phisicorum somniae & istae influentiae quas recipit luna dicuntur influentiae communes. Recipit autem in fluctibus speciales sicut per aspectus stellarum uel per coniunctiones: ideo dicebat Gegel habeto ergo lunam si significatricem omnium rerum quia sanitas illius est sanitas omnis rei & detrimentum ipsius est detrimentum totius naturae. Dicit Hermes primo de spe. & de lu. & Ypocras primo pronostico: est quoddam coeleste sydus in quo medicum prauidere oportet cuius si tanta fuerit prudentia admirabilis nimium stupenda tale sydus uel signum intelligit ipsam lunam prout ipsa recipit dispositiones omnium planetarum qua generatio & corruptio germinat in terrenis. De aliis proprietatibus lunae & aliarum stellarum tractabo cum expositionibus faciam super alios libros astrologiae: sed hic ista sufficiant. Istarum autem &c. Dicit quod qualibet istarum sphaerarum circumdat circulariter inferiorem. scilicet lunam: uel inferiorem. scilicet elementarem regionem. Deinde cum dicit. Quorum duo sunt motus &c. In ista parte tractat de motu & diuiditur ista pars in partes duas: nam in propria ostendit sphaerarum duplicem motum de motu primi mobili exequendo. Secundo de motu aliarum sphaerarum. Secunda pars incipit ibi. Est autem alius inferiorum &c. Adhuc ista diuiditur quia primo ostendit motum aliarum sphaerarum esse oppositum primi mobili exequendo. Et in secunda de motu aliarum sphaerarum. Secunda pars incipit ibi: est autem alius inferiorum &c. Adhuc ista diuiditur quia primo ostendit motum aliarum sphaerarum esse oppositum primi mobilis. Et in tertio ostendit potentiam primi motus & per consequens motum accidentalem aliarum sphaerarum & in tertia ostendit diuisionem octauae a zodiaco & quomodo planetae peragunt ipsum in diuersis temporibus. Secunda primi sed primus omnes &c. Tertia primi hunc siquidem secundum &c. Dicit de prima quod duo sunt motus sphaerarum unus est firmamenti idest primi mobilis super duas extremitates axis idest linea imaginata de polo ad polum & iste motus est ab oriente in occidentem quem scilicet motum aequinoctialis diuidit per medium & hic est. Circa istam partem uos iuuenes duo debetis notare. Primum est quod motus primi coeli est ab oriente in occidentem & semper iste motus est uniformis. Alii uero coeli mouentur ab occidente in orientem contra istum motum: & dicitur iste motus naturalis. Alius motus eorum est accidentalis: ut quia raptu primi mobilis mouentur ab oriente in occidentem circa terram semel. Exempli gratia imaginamini unam rotam uolui & formicam contra motum rotae moueri motu naturali mouebitur formica duplici motu scilicet naturali contra motum rotae: & accidentaliter. scilicet motu rotae: sic ergo accipite simile & in coelo. Secundum notate quod motum primi coeli aequinoctialis circularis diuidit per medium ut patet in sphaera quia iste aequinoctialis dicitur tripliciter. scilicet aequinoctialis aequator diei & de circulus. Dicitur aequinoctialis quia Sol attingens puncta. scilicet ipsius arietis & librae fit aequinoctium per uniuersam terram. Dicitur aequator diei quia diem aequat cum nocte ut supra dictum est. Dicitur circulus quia sicut circulus uel coria diuidit corpora per medium sic iste aequinoctialis diuidit totum coelum in duo aequalia quia aequaliter distat a polo arctico & antarctico: ut patet in sphaera cum dicit.

Est alius inferior &c. Ponit motū naturalē aliā sphaerā & dicit qd ē alius motus aliā sphaerā a motu primi mobilis qā motus aliā ē oppositus motu primi & iste motus est sup polos distātes a primis polis p uiginti tres gradus. Circa istā partē est dubitatio utrū motus cōtrarius sit i cōlo & uideat qd nō tali rōe. Quorūlibet motū cā est a ppositione cōtrario ergo in qbus nō est oppositio cōtrario nec cōtrarietas in motu sed in corporibus celestibus nihil est cōtrariū nec in eis est cōtrariū cōpositio quare &c. Maior huius ppositionis est nota declaratur minor de mēte phylosophi cōli & mūdi. Dicit qd motui simplici

& circulari nihil est cōtrario & uocat motū simplicē motū toti cōli quare i cōlū nō erit dare cōtrariū motū. Iuxta qd ē itelligēdū pp solutionē rōnis: qā cū motus terrestriū depēdeat a celestibus ut a cā q motus sunt uarij & diuersi & cōlū agat per motū & lumē & sic regular & gubernat qre ut eēt cā cōseruatiōis effectū diuersorū oportuit ipsum uariis & diuersis motibus moueri. Tñ i istis motibus nō ē cōtrarietas uera: sed ē quoddā cōtrarie. Vñ cū dī: mot' cōli sunt cōtrarietates. i. cōtra euntes qā uadūt inferiores sphaerā cōtra primum mobile q cōtrarie ē qdam motus pportio

ut planetā sub signis radiēt tpe mēsurato ut ide obseruet eēntia inferior. Vñ ad formā rōnis cū dicit quorūlibet motū &c. Dico qd rō ista cōcludit i motu recto & nō i motu circulari: qā mot' rectus ē a cōpositiōe cōtrario: mot' circularis nō ē a cōpositiōe cōtrario qre &c. Sed prim' &c. Dicit qd motus primi mobilis oēs alios suo ipetu rapit ista diē & noctē cōtra terrā semel tñ inferiores cōtramittit motu naturali: sed ex isto motu pagrāt zodiacū ut octaua sphaera i cētū ānis gr. uno & hoc ē qd dicit.

Iuxta qd ē itelligēdū qd de motu octauae sphaerā ē multiplex oppositio. Quidā isani capitis dicit qd nō debemus addere aliqd pp motū octauae sphaerā qā nō ē error sensibilis & ista oppositio ē digna risu. Alii credūt qd motus iste fiat ultra & ultra pcedēdo sicut motus planetarū. i. a prio gra. arietis in scdm & tertiū & quartū & qntū. Et sic p omnia signa pagraret aliq stellā p multa tpa. Vñ dicebāt qd sicut luna i uiginti septem diebus & octo horis faciebat cursū suū. Saturnus i triginta annis ita & stellae fixae siue octaua sphaera totū pagrāt zodiacū i triginta sex āno: & istius opatiōis fuerūt Ptholomaeus Albumasar & Alphagan'. Vñ un' posuit motū octauae sphaerā qnqgita qnq: & i duo p annū & sic uniformiter & aequali i aeternū alius posuit triginta sex scda i uno āno. Sed ista ē oppositio uera istius motus q motus iste nō uniformis ē nec pcedit ultra decē gra. ad plus. Sed tūc qlibet stella circueōdo reuertit ad locū suū. Exēpli gra qūo fuit iniciū arietis i septētrione aequinoctialis & zodiaci: stella q tūc fuit i medietate latitudinis zodiaci i qnto gra. Arietis egressa est de linea q est i medietate zodiaci & ascēdit supra pagē & pagē circulariter mouebat quasi i circulo ei' cētū erat i ipsa septiōe: ascēdit itaq: illa stella ad supiorē partē illius parui circuli & postea descēdit de illo paruo circulo & reuerfa est ad mediā lineā zodiaci & ex illa parte i plaga australi. Tūc descēdit illa stella sub lineā illa & sic peragrādo illum circulum totum reuerfa est ad locum priorem unde exiuit: & isto motu mouentur omnes aliae stellae. Et hoc nihil aliud est nisi qd sphaera stellarum uoluitur super duo puncta quae poli dicuntur qui poli non sunt bene firmi aut fixi: sed titubant & inclinantur & eleuātur sicut barcha in mari. Huius uero dictis respice ad figuram. HVNC siquidem secūdm &c. Dicit qd motum secūdm scilicet octauae sphaerā zodiacus diuidit per medium sub quo zodiaco quilibet planetarum habet sphaeram propriam in qua mouetur proprio motu & i diuersis spaciis temporum complet cursum suum ut Saturnus in triginta annis. Iuppiter in duodecim annis. Mars in duo. Sol in trecentum sexaginta quinq: diebus & sex horis. Venus. Mercurius fere in eodem tempore cum sole. Luna in uiginti septem diebus & octo horis & hoc est qd dicit. Iuxta qd est intelligendum qd zodiacus diuidit octauam sphaeram & sub ipso zodiaco mouentur omnes planetae motu naturali ut patet in sphaera: qui uero zodiacus tertio nomine nūcupatur uidelicet circulus obliquus. Zodiacus & signifer. Vocatur ab Aristoteles tertio de generatione obliquum ut dicit qd secundum accessum & recessum planetarum per circulum obliquum & zodiacum fiunt generationes & corruptiones. Vocatur zodiacus a zoe quod est uita quia per motum planetarum sub ipso est uita omnibus inferioribus. Vocatur signifer quasi signa ferens quia in eo sunt signa ut & aries & cetera.

Quo i

VOD autem celū uoluat &c. Onīo supra de nūero p̄tū uniuersū: & de ordine motu situ & figura. In ista pte ē autoris intētio tractare de primis & extremis p̄tibus uniuersis: uidelicet de celo & terra. Et diuidit ista p̄s in p̄tes duas. Nā i p̄tia oñdit celū moueri & h̄c formā rotundā: & in scda de terra. scda ibi. Qd autem terra sit rotunda &c. Nā p̄rio dat itēti. Scdo declarat p̄ aliud signū & in tertio cōcludit. Scda ibi. d. Est alius signū. Tertia ibi. Vñ p̄ istos &c. Dicit de prima q̄ celū moueatur de oriēte i occidētē ē istud signū: q̄ oriūtur i oriēte eleuatur paulatim & successiue quo

usq̄ ueniāt ad mediū celi & tēper sunt in eadē p̄pinq̄tate & remotōe adinuicē. Et ita sp̄ se habēt tēdūt uniformiter ad occasū: & hoc ē qd dicit. Circa istā partē ē una breuis dubitatio. Et primo utrū celū moueatur: & ut q̄ nō ista rōne. Nobiliori mobili nobilior debetur dispō. Sed nullū corpus nobilius ē corpore cōlesti: q̄ re &c. Sed qes ē nobilior dispōitio q̄ sit motus quare &c. Maior huius rōnis ē nota. Declaro. nō rē: nā qes ē nobilior motu inq̄tū dicit actū. Motus uero dicit potētia: q̄a motus ē actus mētis i potētia. ergo debetur celo q̄scē: potētia q̄ moueri. Ad q̄onē dico breuiter: q̄a satis ē cōis q̄ celū mouetur. Et motus ē ei nobilior dispōitio q̄ sit qes: & rō q̄a illud quo agēs suū attingit finē: ē ei nobilior dispositio q̄ id quo nō pōt. Sed celū p̄ motū agit suū finē q̄ ē cōseruare gñatōem inferioris: & q̄scere nō posset quare &c. Ad rōnē dico q̄ simpli loq̄ndo qes ē nobilior dispō q̄ sit motus. Nō tñ quo ad finē celi: q̄a finis celi ē cōseruare actū inferioris: quē nō posset cōseq̄ p̄ q̄erē. ergo ei debetur moueri potius q̄ q̄scere. Est at̄ aliud signū &c. In ista parte dicit q̄ est aliud signū celū qd moueatur: q̄a stellæ q̄ sūt iuxta polū arcticū. s. illæ. vii. stellæ q̄ sūt p̄petuæ apparitiōis q̄ nūq̄ occidūt monētur: q̄a stellæ q̄ sūt iuxta polū cōtinuē & uniformiter circa polū arcticū describēdo circulos suos: & sūt i eadē p̄pinq̄tate & aq̄li distātia. Circa istā pte uos iuuenes duo debetis notare. P̄rio q̄ istæ. vii. stellæ q̄ seu p̄ nobis apparēt nō tēdūt ad occasum nec oriūtur: cā ē breuitas circuli earū. Scdo ut cognoscatis tramōtanā ubi ē sūma celi altitudo. Scire debetis q̄ supra istas. vii. stellæ q̄ dñr̄ plaust̄: sūt duæ stellæ magnæ & eiusdē q̄ritatis q̄ uocātur duo frēs: & sūt de natura Mercurii & formalī agūt ut Mercurius: & sup̄ istas duas stellæ ē tramōtana q̄ declinat potius ad palledinē q̄ ad rubedinē: & circa ipsā sūt infinitæ stellæ: & melius appet cū luna n̄ fuerit supra oriōtē. Vñ p̄ istos duos: &c. Dicit q̄ p̄ istos. 2. mot̄ cōtinuos stellæ: tā tēdētū ad occasū subaudi q̄ oriūt̄ & occidūt: tñ n̄ tēdētū subaudi de. vii. stellis q̄ sūt p̄pe polū: patet q̄ firmamētū mouet̄ ab oriēte i occidēs. & h̄ ē qd dicit.

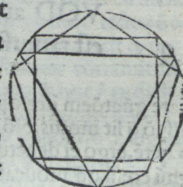
VOD at̄ firmamētū sit rotundū &c. Postq̄ autor i sup̄iori pte oñdit celū ēē mobile de oriēte i occidēs p̄ duo signa. In ista pte oñdit celū ēē rotundū. Et diuidit ista pars in p̄tes duas: & i p̄tia dat itēti: & i scda p̄seq̄. scda ibi. Similitudo &c. Et hæc pars diuiditur in partes q̄tuor. Nā i p̄tia oñdit rotunditatē celi per similitudinē. Secundo per cōmoditatē. Tercio p̄ necessitatē. Quarto per autoritatē. Secunda incipit ibi. Cōmoditas. Tertia ibi. Necessitas. Quarta ibi. Dicit Alphagranus. Dicit de p̄tia parte q̄ at̄ ip̄m celū sit rotundū: triplex ē rō. P̄tia ē similitudo. alia ē cōmoditas. & tertia ē necessitas. Iuxta qd ē itelligēdū qd dicit q̄ ē rō triplex q̄ celū sit rotundū: dicit q̄ ē similitudo: q̄a similitudo istius mundi aīa cūla erat imētiāte diuina: sicut sp̄s futuræ domus i domificatore. Sed cum in p̄tia dei sit illud qd ē excellētius: qd ē notabilius: & qd ē cōmodius & magis necessariū ad cāndū: ergo similitudo istius mudi sensibilis aīa eius creatōem erat una cā q̄ celū deberet ēē sphericæ figuræ. Sed illud qd ē i p̄tia diuina sub forma p̄positi necessario euenit: huius alia p̄tia nō iponat necessitatē i hūanis: ut theologi dicūt. Cōmoditas ē alio q̄a deus ē natura q̄ melius opatur. Vñ cū iprouidētia sua i qua nō cadit error uidit q̄ celū debebat oīa cōtinere: dedit ei formā q̄ ē cōmodissima figuræ: & hæc ē rotunda. ergo cōmoditas ē rō q̄ celū sit rotundū. Necessitas ē alia rō q̄a uidēs diuina natura q̄ si erat celū alterius figuræ: ut puta trilatere uel quadrilateræ: tunc erat dare corpus sine loco: & locus sine corpore: ut apparebit infra. ergo similitudo. Cōmoditas & necessitas fuit rō

celum op̄ q̄ sit rotundū. 2. ratione. 3. similitudine cōmoditate atq̄ necessitate.

SPHAERAE

ut coelum esset rotunda figura. Similitudo &c. In ista parte probat coelum esse rotundum per similitudinem: & dicit q mundus iste sensibilis factus est & habuit formam rotundam. Iuxta quam partem debetis notare q mundus iste archetypus dicitur illa species istius mundi sensibilis quae ante saecula erat in mente diuina. Et dicitur archetypus ab archos quod est principalis. Et sicut deus non habuit nec principium nec finem: sic ista similitudo non habuit nec principium nec finem. Secundo debetis scire q creatio mundi quattuor modis dicitur. Primo ^{modo} ante saecula uniuersitatis mundi in mente diuina concipitur: quae conceptio siue similitudo archetypus mundus dicitur. Vnde scribitur theologice. Quod factum est in ipso uita erat. Secundo creatio mundi dicitur: quae ad exemplum patri hic sensibilis mundus materia creatur. Vnde scribitur theologice per manet in aeternum ornauit omnia similia. Tertio dicitur creatio mundi cum per formas & species sex diebus deus fecit opera sua ualde bona: ut scribit theologice. Creauit deus coelum & terram: & omnia quae in eis sunt. Quarto & ultimo dicitur mundi creatio cum unum ens ab alio separauit: ut hominem ab homine: arborem ab arbore: & unumquodq de sui generis semine nascatur. Sed hic autor accipit secundo modo. Commoditas &c. In ista parte probat coelum esse rotundum per commoditatem. Et dicit q secundum commoditatem coelum debet esse rotundum: quia corpus rotundum est maximum omnium corporum yfoperimetricorum: & subaudi corporum quae mensurantur forma circulari: & forma rotunda est capacissima omnium figurarum: quia sphaericum est maximum rotundum: ideo capacissimum. Vnde cum mundus contineat omnia tali forma est ei utilis & commoda. Circa istam partem debetis intelligere q corpus yfoperimetricorum dicitur corpus mensurabile mensura circulari. Cuius species sunt: sphaericum: columnale: ouale: pyramidale. Sed inter omnes species sphaericum est magis rotundum: & per consequens capacissimum. Aliud debetis scire q dicit q forma est capacissima omnium figurarum: & uidetur occulta fide aliis demonstrationibus praetermissis accipite ceteram liquidam & faciatis unam formam rotundam admodum schyphi & impleatis illam aqua & postea coferuetis. Et ex eadem cetera faciatis formam triangularem uel quadrangularem: & sic partem ceteram ut prius extendatis uidebitis q triangularis forma non erit capax illius aquae. Necessitas &c. In hac parte ostendit coelum esse rotundum per necessitatem: & dicit q ex necessitate mundus debebat esse rotundus: quia si esset alterius figura: ut puta: scilicet triangularis & quadrangularis: sequeretur q aut esset locus uacuu: aut sine corpore. aut corpus sine loco: q utrunq est falsum: ut ponit exemplum in angulis eleuatis & circinuolutis. Iuxta quod debetis scire uos iuuenes ut intelligatis q autor dicit q si coelum esset trilaterum uel quadrilaterum uel multilaterum: tunc esset locus uacuu & sine corpore: uel corpus sine loco. Imaginamini coelum esse quadrangularem: & extra coelum non esse aliquid: cu prima pars coeli eleuaretur in loco in quo fuit prius: pars illa esset uacua: & illa pars eleuata esset ubi non esset locus: ut sic loquar & sic intelligatis. Item dicit Alphagranus &c. In ista parte probat per autoritatem Alphagrani. Et diuiditur ista pars in partes quattuor. Nam in prima probat per autoritatem ipsius Alphagrani. Et in secunda ostendit per rationem. In tertia mouet quoddam dubium. Et in quarta soluit. Secunda ibi. Sed quae propinquiora. Tertia ibi. Maior enim apparet sol. Quarta ibi. Huius causa apparetur &c. Dicit de ista parte q Alphagranus dicit q si coelum esset planum: aliqua pars coeli esset nobis magis propinqua: ut puta illa quae esset supra caput nostrum. Et stella quae esset supra caput nostrum deberet maior apparere q stella quae esset in ortu uel occasu.

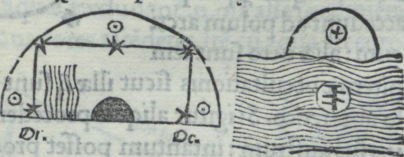

Sed q̄ ppingora. In ista pte pōit aliā rōnē & dicit q̄ illa q̄ sunt magis p̄p̄qua nobis apparet ma
iora. Sol ergo existēs ī medio cōeli deberet uideri maior q̄ existēs ī ortu uel occasu cuius cōtrariū ap
paret. Maior oī &c. Hic mouet quoddā dubiū & dicit q̄ maior apparet Sol uel alia stella existēs in
oriēte uel ī occidēte q̄ in medio cōeli quīs rei ueritas nō sit ita. Huius cā &c. Hic soluit & dicit q̄ cā
huius apparetia ē ista q̄ qdā uapores ascēdūt īter aspectū nostrū & solē uel aliā stellā & cū illi uapo
res sint corpus diaphanū disgregat radios nostros uisibiles ita q̄ nō cōphēdūt rē ī sua uera quātitate

sed q̄ nobis ppingora sunt maiora uidēt. Ergo sol uel
alia stella existens ī medio cōeli maior uideri deberet q̄
existēs ī ortu uel occasu : cui⁹ cōtrariū uidem⁹ cōtīgere.
Maior. n. apparet sol uel alia stella existēs ī oriēte uel oc
cidēte q̄ ī medio cōeli: sed cū rei ueritas ita nō sit: huius
apparetia cā ē: q̄ ī tpe hyemali uel pluuiali qdā uapo
res ascēdūt īter aspectū nostrū & solē uel aliā stellā &
cū illi uapores sint corpus diaphanū disgregāt radios
nostros uisuales: ita q̄ nō cōphēdūt rē ī sua naturali &
uera quātitate:

sicut patet de de
nario. p̄iecto ī
fundo aq̄ lym

pidā qui p̄p̄ si
milē disgregationē radiōrū apparet maioris q̄ suā uerā
quātitate. Quod terra sit rotunda.

VOD etiā terra sit rotunda sic patet. Signa &
q̄ stellā nō aq̄līter oriūt & occidūt oīb⁹ hoīb⁹
ubiq̄ existētib⁹: sed pri⁹ oriūt & occidūt illis q̄
sūt uel uer⁹ oriēte: & q̄ cit⁹ & tardi⁹ oriūt & occidūt
quib⁹sdam: causa est tumor terrae: q̄ bene patet per ea
quā fiunt in sublimi. Vna enim & eadem ecclypsis lu
næ numero quā apparet nobis in prima hora noctis:
apparet orientalibus circa horā noctis tertiā. Vnde cō
stat q̄ prius fuit illis nox & sol pri⁹ eis occidit q̄ nobis.

tra horā tertiā. Vñ cōstat &c. Hic cōcludit & dicit q̄ ex hīs dīctis cōstat q̄ prius illis fuit nox & sol
prius occidit illis cui⁹ occasus cā ē tumor terrae. Circa q̄ partē nos iuuenes debetis scire q̄ terra q̄ ē
hītabilis diuidit ī septē partes q̄ partes climata uocant & istorū climatū unū succedit alteri sicut gra
dus scalarum. Vnde primū est supra secūdum. Secūdum supra tertium & sic de aliis. Et unū quodq̄
istorum habet suum occidens & suum oriens. Vnde cum sol oritur in primo climate non oritur in
secundo propter tumorem terrae: sed quomodo sol est in occidente unius climatis est in oriente alte
rius succedentis. Et hoc est quod dicit ponēdo exēpiū de obscuritate lunæ. Circa istā partem est
una dubitatio utrum terra sit sphaerica figura & uidetur q̄ non. nam dicit Euclides q̄ terra non tan
git superficiem nisi in puncto indiuisibili. Sed in quācūq̄ partem terrae corpus rectum aliquod ap
plicetur non tangit ipsum in puncto indiuisibili: sed in superficie magna quare terra ut uidetur non
est sphaerica figura. Præterea omne sphaericum est uniforme sed terra non est uniformis in sui ro
tunditate: ergo terra non est sphaerica. Maior huius rationis est nota: declaro minorem. Nam
in terra sunt montes & colles & ualles & multa alia quā impediunt rotunditatem terrae. In oppo
situm cuiuslibet corporis simplicis est figura simplex: sed figura circularis ē figura simplex: ergo terra
cum sit figura simplex est figura circularis: maior huius rationis est nota declaratur minor. Nam
elementum est corpus simplex ut ponit philosophus quinto methaphysicæ quare & cetera.

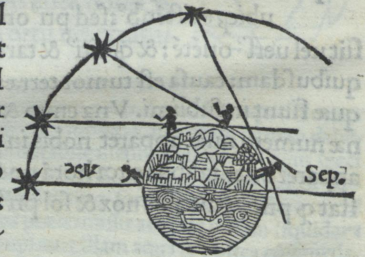
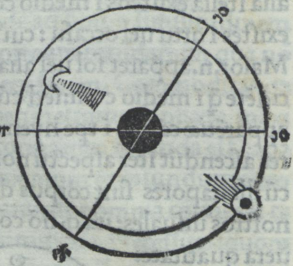

Vnde ad primum cum dicitur qd sphaera non tangit superficiem nisi in puncto. dico qd sphaera est duplex. scilicet mathematica & naturalis. Euclides intendit de mathematica & non de naturali. Quia sphaera naturalis tangit superficiem secundum magnitudinem diuisibilem: nam multotiens accedit mathematicis qd non accedit naturalibus. Ad secundum cum dicitur qd omne sphaericum est uniforme sit ita. Sed terra non est uniformis in sua rotunditate. Dico qd quis terra quo ad superficiem non sit rotunda tamen quo ad totum corpus est rotunda: & sic est uniformis: & sic non montes nec colles eam impediunt quia maior mons non addit supra terram sicut minor pilus supra bouem. Quod autem terra habeat &c. In ista parte probat intentum & dicit qd terra tumorem habeat de septentrione in austrum viginti nouem subaudi istud est signum quia illis qui sunt in septentrione quaedam stellae sunt eius in perpetua uisione subaudi stellae quae dicuntur planastrum quae accedunt ad polum arcticum & aliae stellae quae semper occultantur quae sunt propinqua polo antarctico. Vnde dicit ipse qd si aliquis iret de septentrione in austrum intantum posset ire qd istae stellae quae apparebant ei occultarentur & quanto magis accederet uersus austrum: tanto illae stellae occultarentur: & posset idem homo uidere istas stellae quae non apparebant ei subaudi quae sunt contra polum antarcticum. Et hoc idem posset accidere uenienti de austro in septentrionem. Causa autem huius non est nisi tumor terrae. Et hoc est quod dicit. Item si terra &c. Hic probat terram esse rotundam per rationes deducentes per impossibile: & diuiditur ista pars in tres. Nam in prima ponit unam: & in secunda aliam. Et in ultima consequenter dat signum quare terra dicatur plana. Secunda ibi. Item si terra &c. Tertia ibi. Sed qd plana &c. Sed qd plana &c. Dicit de prima qd si terra esset plana: tam cito orirentur stellae occidentalibus qd orientalibus: sed hoc est falsum: quare subaudi terra est rotunda. Item si terra & cetera. Hic ponit aliam & dicit qd si terra esset plana de septentrione in austrum. Stellae qd semper sunt perpetuae apparitionis semper apparerent quocumq; homo iret. sed hoc est falsum. subaudi quia si nos sumus hic possemus ire uersus austrum: & sic non uideremus istas stellae: sed illas alias quae sub nobis sunt. Sed qd plana. Hic ponit quare terra dicatur plana: & dicit qd propter nimiam quantitatem ipsius terrae plana uidetur aspectui nostro. Subaudi sicut Francia: Alemania: & Lombardia: & hoc est.

Cuius rei causa est tantum tumor terrae. Quod terra etiam habeat tumorositatem a septentrione in austrum: & contra sic patet. Existetibus uersus septentrionem quaedam stellae sunt sempiternae apparitionis. scilicet quae propinqua accedunt ad polum arcticum: aliae uero sunt sempiternae occultationis sicut illae qd sunt propinqua polo antarctico. Si igitur aliquis procederet a septentrione uersus austrum: intantum posset procedere: qd stellae quae prius erant ei sempiternae apparitionis: ei iam tenderent in occasum: & quanto magis accederet ad austrum: tanto plus mouerentur in occasum.

Ille iterum idem homo possit uidere stellae quae prius fuerant ei sempiternae occultationis. Et e conuerso contingeret alicui procedenti ab austro uersus septentrionem: Huius autem rei causa est tumor terrae.

Item si terra esset plana ab oriente in occidentem: tam cito orirentur stellae occidentalibus qd orientalibus: quod patet esse falsum. Item si terra esset plana a septentrione in austrum: et contra. Stellae quae essent alicui sempiternae apparitionis: semper apparerent ei quocumq; procederet: quod falsum est. Sed qd plana sit praenimiam eius quantitate hominum uisui apparet.

VOD aqua sit rotunda &c. Supius ondit autor terrā esse rotūdā: in ista parte pbat aquā esse sphaericā figurā. Et diuidit ista pars in duas. Nā in prima pbat aquā esse rotūdā per signū: in secunda per rationē. secūda ibi. Itē cū aqua sit corpus &c. Prima pars posset diuidi sed nō cū ro. Dicit de priā parte q aqua sit rotūda patet: ponat signū dicit ipse in littore maris: & recedat nauis a portu: & intm elonget q oculus illius qui stat in pede arboris nō uideat signū quiescēte nauī oculi illius qui stat in sūmitate nauī bene uidebit illud signū. Sed oculus existens in pede mali meli⁹ de-

Quod aqua sit rotunda:

VOD at aqua habeat tumore & accedat ad rotūditatē sic patet. Ponat signū i littore maris: & exeat nauis a portu: & intm elōget q oculus existēs iuxta pedē mali nō possit uidere signū. Stāte uero nauī oculus eiusdē existētis in sūmitate mali bñ uidebit signū illd. Sed ocul⁹ existētis iuxta pedē mali melius deberet uidere signū q̄ qui est in sūmitate: sicut patet p lineas ductas ab utroq; ad signū: & nulla alia huius rei cā est q̄ tumor aquae. Excludant. n. oīa alia ipedimēta: sicut nebula & uapores ascēdētes. Itē cū aqua sit corp⁹

homogeneū totū cū partibus eiusdē erit rōnis: sed partes aq̄ (sicut i guttulis & roribus herbarū accidit) rotūdā naturalr appetūt formā: ergo & totū cui⁹ sunt partes.

Quod terra sit centrum mundi.

VOD aut terra sit i medio firmamenti sita sic patet. Existētib⁹ in superficie terrae stellae apparet eiusdē q̄tatis siue sint i medio coeli: siue iuxta ortū: siue iuxta occasum: & hoc q̄a terra aequaliter

gnum demonstratiuum: & in secunda per signum deducens ad impossibile. & in tertia ostendit de quantitate terrae esse nullā respectu coeli. secunda ibi. Si terra magis accederet. Secunda incipit. Illud idem &c. Dicit de prima parte q terra sit in medio. Patet per hoc signum quia stellae siue sint i ortu siue in occasu siue in medio coeli apparent eiusdem quantitatis existētib⁹ in superficie terrae. Et hoc est q terra aequaliter distat a cōlo. Iuxta quā partē debetis intelligere q terra stat in medio. tribus de causis. Nā ut alias dixi uobis q quattuor sunt planetae qui tenēt quattuor elemēta in forma. Nam luna tenet aquam. Mercurius tenet aerem. Mars tenet ignem. Saturnus terram. Nam cum Saturnus sit frigida & sicca complexionis effectiue inspissat alia elementa suis radiis: qua parte expiſſata uirtute radiorum apponitur terrae appositā comprimit aliam partem terrae: ut moueatur ad medium. Et cum medium sit immobile: ideo terra est in medio immobilis. Alia est causa: ut finalis peracta a toto cōlo. Nam terra remota a uirtute primae naturae siue primae essentiae: ideo non potest participare nobilitatem primae essentiae per motum: sed potius per quietem. Iccirco est quies & status oīum quae in ipsa sunt. Et istae sunt rationes quae redi possunt in lumine naturae. Sed alia est ratio ueritatis: quia deus qui fecit cōelum & terram & omnia quae in eis sunt posuit terram in medio fixam ut cōlū uolueret circa ipsam motu suo: ut dicit ppheta. Firmavit orbem suum: quomodo commouebitur ut cōlū: & stellae uoluerent circa ipsā motu suo. Vñ diuina sustētā potētia in medio uelut pūct⁹: ut scribit theologicē. Ne timeas me ait deus: quia suspēdi terrā in funiculo fundatā. ē. n. supra stabilitatē suā.

SPHAERAE

Si terra magis &c. In ista pte pbat p signū deducēs per ipōssibile. Et dicit q hoc est signū ī medio: q si terra appropinquaret magis ad firmamētū in una pte q in alia: ille q staret in illa pte nō posset uidere medietatē firmamēti. Sed hoc est cōtra oēs p̄hos qui dicūt q ubicūq; existat hō sup terrā sex si- gna ei oriunt: & sex occidūt & medietas cōeli apparet & medietas occultatur: & hoc notū est. Illud idē signū &c. In ista pte oñdit q̄ritatē terrae ex signo supradicto esse nullā respectu cōeli. Et diuiditur ista ps in tres. Nā in p̄ia pbat quātitatē terrae ēē paruā respectu cōeli. Et in secūda probat per signum. Et in tertia per autoritatem. Se-

cunda ibi. Item si intelligatur. Tertia ibi. Dicit Alphagranus: & cetera. Dicit de prima parte q istud est signum idē q terra sit cētrū & punctus respectu cōeli: qā si terra eēt alicuius q̄ritatis respectu cōeli nō exstingeret aliquē uide- re medietatē cōeli. Subaudi. Sed nos sp uidimus medietatē cōeli: ergo terra est in medio uelut pū- ctus: & hoc est notū. Itē si intelli- gat &c. In ista pte ponit signū de mōstratiuū: & diuidit hāc pars ī tres. Nā p̄io ponit minōrē. Scdo maiorē. Et ī tertio cōem. scda ibi

Ex his. Tertia ibi. Et p cōsequēs &c. Legatis totum simul. dicit de prima pte q si imaginē sup̄ficies plana sup̄ra cētrū terrae q diuidat cētrū p duo aequalia: & istud fir- mamētū & idē oculus existēs in sup̄ficie terrae uideret medietatē firmamēti. Et idē oculus existens in sup̄ficie terrae uideret eadē me- dietatē: subaudi. Si ergo terra eēt aliqd respectu firmamēti: ille qui staret in sup̄ficie terrae melius ui- deret cōelū q ille qui eēt in cētro.

Hoc autē est falsū: quare ex his. Et ex his dicit ipse: patet qā insensibilis ē q̄ritas terrae q ē sup̄ficie ad cē- trū: & p cōsequēs q̄ritas toti terrae respectu ipsius cōeli. Iuxta quā p̄te debetis intelligere q q̄ritas ipsi⁹ terrae pōt cōsiderari altero duorū modorū. P̄io modo put est q̄ritas relata. alio modo put ē q̄ritas ab- soluta. Sed p̄io mō dico q q̄ritas terrae respectu firmamēti est insensibilis: si scdo mō dico q ē q̄ritas sensibilis: ut patet ad sensū. Vnde autor hic loq̄ de q̄ritate terrae relata & nō de absoluta. & adhuc re- lata ad aliquas stellas terrae ē maxia. s. relata ad Lunā & Mercuriū: qā ut dicit Ptholomaeus in Almag. q Luna ē una ps de. xxx p̄tib⁹ terrae. Mercurius est magnus q una ps de. xxvii. p̄tib⁹ terrae. Sol. clxvi. q̄tū terrae. Mars q̄tū terrae. Iuppiter. xcv. Saturnus. xc. tātū q̄tū terrae. Dicit Alphagran⁹ &c. In ista pte pbat terrā ēē rotūdā in medio per autoritatē. Et diuidit ista pars in tres. Nā in p̄ia ponit maiorem & in secunda minorem: & in tertia cōmunem. Secunda ibi. Sed ipsa stella &c. igitur fortius &c. totū legatis simul. Dicit q Alphagranus dicit. subau. d̄ia. iiii. q minima stella: notabiliū nostro aspectui maior est q sit tota terra. Sed ipsa stella respectu cōeli est quasi pūctus ergo multo magis & terra sub- audi erit pūctus cum sit minor stella: & hoc est. Circa istam partem debetis uos scire q dictum Alpha- grani habet ueram referendo terram ad lunam & ad Mercurium ut dictum est. Similiter debetis scire q Alphagranus dicit minima stellarum fixarum uisui notabilium. Istud notabilium potestis intelli- gere duobus modis. Vno modo exponendo fixarum notabilium: id est apparētium nostro uisui. alio modo notabilium: id est exceptuatarum: quia sunt stellae fixae quae dicuntur notatae. id est cognitae p- pter eorum excellentiam actionis quidem dicuntur de magnitudine maiori quae operantur in mun- do plus q planetae qui sunt quindecim. de quibus in centiloquio loquitur Ptholomaeus. Dicit signa fixa dant dona modus excedentia: sed multoties finiuntur in malum: & Almanfor in suis amphi- rismis dicit. Stellae fixae dant dona grandia & subleuantur quae non faciunt septem planetae: si possetis dicere de istis stellis fixis cum plus operentur in medio: & imprimant effectus sic grandes & altos. cur tam cito finiuntur: cum omnis stella fixa uel planeta quanto grauior tanto excellēior est influxu. hic istud soluere non conuenit. Sed in centiloquio assignabo cas cū glosas faciā sup illū si deo placuerit

VOD terra &c. Supius autor tractauit de situ terræ: hic ostendit ei' immobilitatē. Et diuidit ista ps i duas: q̄ p̄ia pōit duas rōes ad pbādū immobilitatē ipsius terræ: scda ibi. Itē q̄qd mouet &c. Dicit de p̄ia pte q̄ pōt ostēdi q̄ terra q̄ est i medio firmamēti sit immobilis: & hoc dico pp eius grauitatē. Et ponit unā rōnē & dicit. Oē graue tēdit ad cētrū: sed cētrū est p̄ctus in medio firmamēti ergo terra cū sit sūme grauis naturaliter tendit ad p̄ctū: naturaliter. i. a natura sua derelicta ab influ. xū saturni. Nā ut superius dictū est. Saturnus tenet terrā. Mars ignē. Mercurius aerē. Luna aquā. Cum

De immortalitate terræ.

VOD autem terra in medio omnium immo-
bilitate teneat: cū sit summe grauis: sic p̄uaderi
q̄ uē eius grauitas. Oē. n. graue tēdit naturali-
ter ad cētrū. Cētrū q̄dē p̄ctus ē i medio firmamēti: ter-
ra igit' cū sit sūme grauis: ad p̄ctū illū natural' tēdit.
Itē q̄qd a medio mouet' uersus circūferētiā cēli ascen-
dit: terra a medio mouet' ergo ascendit q̄d p̄ impossibile
relinquit'. De q̄titate absoluta terræ.

OTVS aut terræ ambitus autoritate Ambrosii
Theodosii Macrobiū & Euristhenis philoso-
phorū ducēta & llii. milia stadia cōtinet diffinit'
unicuiq; q̄dē. cccx. p̄tiū zodiaci. 700. deputādo stadia.

fuerit in cōceptōe: agit in materiā gñatōis subtiliando: & sic tribuit nato cōplexionē colericā: iccirco
terribiles sūt hoies martiales. Vñ sicut saturn' dat naturā terræ ut moueat ad mediū: sic Mars igni ut
moueat a medio. Mercuri' tenet aerē: & sicut aer recipit oēm dispositionē: sic & Mercuri'. Nā cū cali-
dis calidus: cū frigidis frigidus: cū bonis bonus: & cum malis deterior diffinit'. Cū fuerit i natiuitate
uel i cōceptōe adiūct' ab aliis benignolis sui tēpie dat nato dispōnē rōnalitatis & discipliā: ut diē her-
prio de spe. & lu. Si i natiuitate alicui Mercuri' fuerit i ascēdēte oriētalis & nelox: tūc nat' erit eloq̄us
& doctus: in liberalibus doctus idē fuerit. Si erit i Sag. i p̄p̄is termis tali mō &c. Luna tenet aquā: ic-
circo sui hūiditate & frigiditate agit i elemēta: & sic generat aquā ex aliis elemētis. Et ē tāta affinitas
aq̄ cū luna q̄ in. xxiii. horis quater mouet'. Nā si p̄fuerit in cōceptōe humēdat materiā generatōis: &
sic dat nato cōplexionē flegmaticā & facit natū carnosū. Et bñ fuit potēs in domina Galiana. Item
quicquid mouetur a medio. In ista parte ponit aliā rōnem: & dicit q̄ quicquid mouetur: mouetur a
medio uel ad medium. Sed subaudi. Si terra non mouetur ad medium: istud ad quod omnia graua
tendunt: ergo mouetur quod pro impossibile relinquitur. Et hoc est quod dicit.

OTVS at terræ ambitus &c. Postq̄ autor i supiori pte ostendit terrā eē i medio: & pbauit eius i-
mobilitatē. In ista pte ostendit q̄titatē ipsius. Et diuidit ista ps i duas. Nā i p̄ia ostendit q̄titatē ipsi-
us q̄tū ad circūferētiā. Et i scda q̄tū ad eius diametrū. scda ibi. Ex his at iuxta &c. P̄ia diuidi-
tur in duas. Nā i p̄ia pponet intētū suū de ambitu terræ q̄tū sit. In scda declarat scda ibi. Sup̄to enī
astrolabio &c. Dicit de p̄ia pte q̄ tota circūferētiā ipsius terræ scdm q̄ dñr Theodosius: Ambrosius:
& Eratosthenes phy. dī cōtinere spaciū. 251000. stadiorū: ita q̄ cuilibet gradui zodiaci q̄ sūt. cccx. re-
spōdēt. 700. ipsius terræ. Iuxta quā pte debetis scire tria. P̄rio q̄ scdm Ptho. & Alphag. Ambitus ter-
ræ cōtinet. 24. miliaria: & hoc cuilibet gradui cēli correspōdet. lvi. miliaria & duæ tertiæ unius com-
parādo istū nūmē: miliariorū. 700. Stadiis q̄ gradui attribuūt cōtinet miliaria. xii. stadia & dimidiū
unius. Miliare uero scdm p̄m cōtinet. 4000. cubitos æq̄les: & sic stadiū scā distributōe cōtinet. ccc.
xxiii. cubitos & tertiā unius cubiti. Albumasar q̄rto tertii maioris introductori dicit q̄ stadiū cōtinet
duo stadii. Stadii uero ē medietas stadii: & stadii continet. 890. cubitos. Et dicit q̄. xvi. stadii. i. octo stadiis
ad plus ascēdūt uapores terræ in aerē. Et dicit q̄ miliare cōtinet tres: & tres quartas unius. Secundo
debetis scire q̄ quantitates usitatæ quibus utimur sunt decem. Digitus. Palmus. Cubitus. Vncia. Per-
tica. Pes. Passus. Stadium. Miliare: & Leuca. Vnde decem digiti faciunt palmum. Palmus facit pedem.
Quinq; pedes passum. Centū uinginti quinq; passus faciunt stadium. Octo stadia faciunt miliare. Du-
platum miliare facit leucam. Tertio debetis scire uos iuuenes q̄ in zodiaco qui est in firmamento sūt
cccx. gradus: q̄ quidē gradus cōtinet. xxxvi. facies signorū: quia unum quodq; signū hēt. xxx. gra. Pri-
mi q̄dē decē gra. dī p̄ia facies. decē alii sequētes dī secūda facies. & ultimū dī tertiā facies: in quibus
faciebus habent planetæ augmētare fortitudinem ipsorum. De his autem dicam in aliis libris.

Sumpto astrolabio &c. In ista parte suū declarat intentū: & dicit qualiter totius ambitus terræ possit inueniri existens in aliquo loco sumat astrolabiū uel quadrantē in aliqua nocte clara & serena: & respiciat per duo foramina mediclinii altitudinē poli inueniet: & ille gradus notetur altitudinis notetur ubi erit mediclinium. Deinde procedat mensurator directione a meridie contra septentrionē donec in altera nocte ut prius polo steterit uno gradu medicliniū eleuetur: postea mensuret spaciū isti itineris inuenietur spaciū septingentorū stadiorū. Deinde datis unicuique. cccx. gradus ambitus totius terræ tot stadia erit. Ad uerificationem ipsius debetis scire qd cū circulus firmamēti & circulus terræ habent idē centū: ut cōmuniter ponūt astrologi: pater ueritas inscripta figura duorū circuloꝝ supra idem centrū existentium scdm geometricū. Quot sunt partes in maiori: tot correspondēt eis scdm proportionē circuloꝝ adinuicē in minori sequitur necessario: qd cū septingēta stadiis in terra rñdeat unus gradus: sicut est demonstratum in cælo qd totiens tot stadia sunt eis correspondenti: apporitiō liter erūt uincta scdm. cccx. gradus sunt in cælo: ideo tricēties & sexagesies septingēta stadia sūt in terra qui sunt. 251000. stadiorū. quare terra erit tantæ quantitatis. Vos iuuenes oportet scire

Sumpto enim astrolabio in stellatæ noctis claritate per utrumq; mediclinii foramen polo perspecto notef graduum multitudo in qua steterit mediclinium: deinde procedat cosmimetra directe contra septentrionē a meridie donec in alterius noctis claritate uiso ut prius polo steterit altius uno gradu medicliniū: post hoc mēsus sit huius itineris spaciū: & inuenietur septingentorū stadiorum: deinde datis unicuique. cccx. graduum tot stadiis terreni orbis ambitus inuentus erit. Ex his autem iuxta circuli & diametri regulam terræ diameter sic inueniri poterit. Aufer uigesimalam secundam partem de circuitu terræ: & remanētis tertia pars hoc est octo milia. & clxxxi. stadia & semis & tertia unius stadii erit terreni orbis diameter siue spissitudo.

qd mediclinium est illa linea quæ diuidit astrolabium per medium: & dicitur mediclinium a mediando eo qd diuidit ipsum per duo media: in cuius extremitate sunt duæ tabulæ pforatæ: per quas foramina eleuatur altitudo solis & alterius cuiuscūq; stellæ: & per illa foramina pspicitur polus. Ex his aut iuxta &c. In ista pte ostendit autor q̄tatem diametri terræ: & dicit qd ex his ambitus uel circūferentiæ iuxta circuli & diametri regulā quis poterit inueniri auferēdo. xxii. ptē de circuitu terræ: & tertia pars remanētis est hoc. 8018. milia & unū stadiū & dimidiū: & tertia pars unius stadii erit diametrum siue spissitudo ipsius terræ. Istam demonstrationem potestis sic facere quæ ualde est communis & bona sicut se habent. xxii. ad. vii. ita se habet circulus ad diametrum suum. Sed. xxii. continent septenarium numerum totum ter & insuper septimam eius partem. s. unitatem. ergo & sphaera terræ se habet tali proportionē ad diametrum suum. Sed quantitas orbis circūferentiæ terræ est. 251000. milium stadiorum. ergo & quantitas diametri sui erit. 8018. & hoc est. Sed uidete sicut dicit hermes in libro suo de natura locorum. Melius est scire proprietates situum qd terræ noscere quantitatem: quia nescio cuiusmodi utilitas resulter inuestiganti quantitatem terræ nisi forte gratia speculationis: sed inuestigare naturam locorum quæ derelicta est in eis ratione celestium: istud ualet ad præscientiam futurorum. Nam omnis ciuitas & quod habitatur habet triplicem significatorem. Significatorem scilicet climatis prouinciæ & ædificationis. Nam septem sunt climata sicut scitis: & septem sunt planeta qui dominantur in eis. Nam Saturnus dominatur in primo climate. Iuppiter in secundo. Mars in tertio. Sol in quarto. Venus in quinto. Idcirco isti romani sunt ita corrupti in luxuria tam in uiris qd in mulieribus. Ac etiam Regicolæ: Marchiani: & Tusci. Mercurius dominatur in sexto. Idcirco Lombardi sunt ita homines scientifici (ut uidetis) eos bonos in omni genere facultatum. Sed quia Mercurius eorum significator ratione climatis: idcirco omnes sunt gulosi: quia Saturnus addit immunditiam. Mercurius addit super impetum uoluntatem: ut dicit Ptholomæus quarto de ac. se. Luna dominatur in septimo habitantes in climate in quo dominatur planeta: inclinatur ad naturam illius planetæ dominantis. Habet ciuitas significatorem prouinciæ: ut puta quia in Thuscia dominatur alter planeta qd in Marchia dominatur. Saturnus ideo tantas hoc anno habuit mutationes: & secundum tp̄ in reuolutione annorum mundi impeditur uel exaltatur in circulo planeta qui dominatur prouinciæ: sic fortuna & infortunia apparent in una prouincia & non in alia: ut quandoq; est penuria frumenti in una prouincia: & in alia fertilitas: in una mortalitas: & in alia salus: ut uidistis in romandiola quando fuit mortalitas: & in Marchia non fuit & modica est distantia ab una in aliam. Habet ciuitas significatorem ædificationis: Nam ut alias dixi uobis simile est de ædificatione ciuitatis: quemadmodum est de conceptione indiuidui. Nam sicut in proiectione uel in casu spermatis in matricem sumitur potentia in fortunii & dignitatis illius sicut in primo lapide & in ciuitate. Nam cum primus lapis proicitur in

fundamento sub tali ascendente ille dominus ascendens indicat qd de ciuitate: & iste significator se habet ad ciuitatem sicut anima ad corpus: & homines illius ciuitatis consequuntur naturam illius planete potiusq; significatorum: scilicet climatis & provinciae: ut patet in bononiensibus eius ascendens fuit taurus: q; omnes uadunt cum gorgeriis: & domina impingunt colla earum: & quia Venus dominatur: iccirco omnes sunt cantatores: tripudiatore: supposito: & libenter solaciantur cum artinentibus mulieribus. Patet in ferrariensibus cuius ascendens fuit scorpio: & Martem habuerunt pro

Capitulum secundum de circulis ex quibus sphaera materialis componitur: & illa supercaelestis quae per istam imaginatur: componi intelligitur.

horum autem circulo: quidam sunt maiores: quidam minores: ut sensui patet. Maior. n. circulus in sphaera dicitur qui descriptus in superficie sphaerae super eius centrum diuidit sphaeram in duo aequalia. Minor uero qui descriptus in superficie sphaerae eam non diuidit in duo aequalia: sed in portiones inaequales. Inter circulos uero maiores primo dicendum est de aequinoctiali. Est igitur aequinoctialis circulus quidem diuidens sphaeram in duo aequalia secundum quilibet sui partem aequidistans ab utroque polo:

tem circulus dicit de prima q; istorum circulo: quidam sunt maiores & quidam minores: ut patet ad sensum. Iuxta quam partem debetis intelligere q; maioritas & paruitas circulo: potest intelligi altero duorum modorum: uno modo ratione quantitatis: alio modo ratione uirtutis influentiae. Ratione quantitatis est influentiae unus circulus maior altero: ut aequinoctialis maior e q; sint alii: ut patet tam in sphaeris septem q; in aliis circulis. Et de ista intelligit auctor. Alio modo potest intelligi ratione uirtutis influentiae. Nam quanto aliqua sphaera maior tanto est excellentioris actionis. Nam octaua sphaera. Sphaera Saturni: Iouis: & Martis: excellentiores imprimunt effectus q; sphaera Venens: Mercurii: & Lunae. Nam planetae superiores dicuntur ponderosiores: quia grandiores imprimunt effectus in isto mundo. Alii tres inferiores dicuntur leuiiores: quia leues effectus imprimunt in mundo respectu superiorum. Icirco superiores planetae dicuntur significatores regum nobilium & magnarum. Inferiores uero popularium & minorum personarum: ut dicit Hermes primo de Spe. & de Lun. Magnorum principum superiores planetae facias significatores. Scribarum uero & rusticorum inferiores: & planetam praecipue leuiorem: id est lunam. Maior autem & caetera. In ista parte auctor ut dicebatur tractat de circulis in generali: & diuiditur ista pars in duas. Nam primo tractat in generali. Secundo in speciali. secunda ibi. Inter alios: & caetera. Prima diuiditur in duas. Nam primo ostendit quid sit circulus maior: & secundo quid sit minor. secunda ibi. Minor & caetera. Dicit de prima q; circulus maior est ille in sphaera qui positus est in superficie sphaerae diuidens ipsam in duo aequalia supra eius medium siue centrum. Minor & caetera. In ista parte ostendit quid sit maior. Et dicit q; minor circulus est ille qui positus est in superficie sphaerae non diuidens ipsam in partes aequales: nec super eius centrum: sed magis in partes non aequales. subaudi: ut est zodiacus. Inter alios: & c. In ista parte de circulis prosequitur terminando: & diuiditur ista pars in duas. In quarum prima determinat de aequinoctiali. Et in secunda de zodiaco. Secunda pars incipit ibi in fine lectionis. Est autem alius circulus & caetera. Prima diuiditur in duas. Nam primo ponit intemptum. & secundo persequitur. Secunda ibi. Est autem aequinoctialis & caetera. Dicit de prima q; inter alios circulos maiores primo dicendum est de aequinoctiali: & est notum. Aequinoctialis & caetera. In ista parte ostendit quid sit aequinoctialis: & diuiditur ista pars in tres. Nam in prima diffinit aequinoctialem: & in secunda ponit quot modis dicatur. Et in tertia ostendit quid sit primus motus. Secunda ibi: & dicitur aequinoctialis. Tertia ibi. Et sciendum & caetera. Dicit de prima parte q; aequinoctialis est circulus quidam qui diuidit Sphaeram in duo aequalia: id est qui secundum quamlibet sui partem aequaliter distant ab utroque polo.

significatore aedificationis. Dato q; ipsi sint in climate Mercurii: bene consequuntur scientifica: sed pl^o naturam Martis: iccirco omnes sunt capiti: superbi: & arrogantes. Et quia Mars est significator nobilium: omnes nobiles uidentur: & semper erunt ibi dominia nobilium & magnatum. Vnde studeatis filii habere cognitiones locorum: id est ascendencia ciuitatum castrorum & uillarum: ut dicit Hermes: quia utilius est q; habere notitiam quantitatis terrae.

ORVM uero circulo: & c. Ut superius dicebatur haec est prima pars huius tractatus in qua tractat de decem circulis constitutibus sphaeram mundi. Et diuiditur ista pars in tres. Nam in prima ponit diuisionem ipsorum: & in secunda de eis determinat. secunda ibi. Maior au

Et dicitur. In ista parte ostendit quot modis dicitur æquinoctialis. posset tamen diuidi sed nō cūro. Dicit q̄ æquinoctialis dicitur q̄ quomodo sol transit per illum quod est bis in anno. uidelicet in primo arietis & libræ est æquinoctium per uniuersum mundum. Eadem dicit ipse ratione appellatur æquator diei & noctis: quia adæquat diem artificialem cum nocte: & dicitur cingulus primi motus. Subaudi quia sicut cingulus uel coria diuidit corpus nostrum per medium: sic iste circulus diuidit sphaeram per medium: ut superius dixi. Et sciendum est q̄ primus. In ista parte ut dicebatur ostendit quid sit primus motus: & diuiditur ista pars in partes quattuor. Nam in prima ostendit quid sit motus primus: & in secūda comparat istum motum motui minoris mundi: & in tertia ostēdit qd̄ secundus motus: & in quarta ostēdit quare æquinoctialis dicitur cingulus primi motus. Secūda ibi. Et dicitur motus. Tertia ibi. Secūds motus. Quarta ibi.

Deinde dicitur circulus &c. Dicit de prima parte q̄ est sciendū a nobis q̄ primus motus dicitur motus noni cæli sui ultimi: qui motus est ab oriente in occidentem iterato ab occidente in orientem: & hoc est. Et dicitur motus rationalis. Hic comparat motum & dicit q̄ iste motus primus dicitur rationalis ad similitudinem rationis qui est in microcosmo: idest in hōie: uel in minori mundo: qui quidem motus fit in homine uel in minori mundo: qui quidem motus fit quando consideratio est in creatore per creaturas insisterendo in creatorem. Iuxta quam partem debetis intelligere ut intelligatis litteram q̄ sic uti cælo est dare duplicem motum scilicet primi mobilis qui dicitur rationalis: & motum planetarum qui dicitur irrationalis siue sensualis. ita in homine qui dicitur microcosmus: scilicet minor mundus. Nam in homine est motus rationis & motus sensus. Motus rationis est in homine a sua specie: & est in eo cū resoluit effectus in causas & creata in creatorem ibi. s. in creatore existendo per modum status inquantū ipse est causa causæ. Et hoc est q̄ dicit quomodo fit consideratio. i. intellectio de creatore per creaturas. i. per effectus in creatorem existendo. Est autē in cælo motus planetarum qui dicitur irrationalis uel sensualis qui non est uniformis. Sed q̄q̄ cōtra aq̄lonē declinat q̄q̄ cōtra meridiē: iccirco dicitur motus erraticus siue irrationalis. sic & in homine est dare motū sensus secūdū quē motū cōtingit errare. Vnde ad similitudinem huius dicitur motus orbiū inferiorum. Nam sicut sensualitas semper repugnat rationi & cōtra rationem & ratio cōtra sensualitatē. Sic orbes inferiores repugnant motui primi mobilis qui dicitur rationalis: & inferiorum motus dicitur irrationalis idest contra rationalis. Et sicut motus rationis regulat omnes motus sensuales: sic & motus primi mobilis regulat oēs orbes inferiores.

Deinde dicitur &c. Hic ostendit quare æquinoctialis dicitur cingulus. Et diuidit ista pars in duas. Nā in prima ostendit hoc: & in secūda tractat de polis mundi. secūda ibi. Vnde notandum q̄ poli. Dicit de ista parte q̄ æquinoctialis dicitur cingulus eo q̄ diuidit primum mobile per medium: in duo æqualia æquæ distās a polis mūdi. Vñ notādū. In ista parte tractat de polis mūdi: & diuidit ista pars in partes duas. Nā in prima tractat de polis absolute: & in secūda p̄ cōparationē ad nos. scda ibi. Et isti poli. Ad hoc ista dicit in scda. nam in prima tractat de septentrionali: & in secūda de australi. scda ibi.

Et dicitur æquinoctialis: quoniam quando sol transit per illum: quod est bis in anno: in principio Arietis scilicet: & in principio libræ: est æquinoctium in uniuersa terra. Vnde etiam appellatur æquator diei & noctis: quia adæquat diem artificialem nocti. Et dicitur cingulus primi motus. Vnde sciendum q̄ primus motus dicitur motus primi mobilis: hoc ē nonæ sphaeræ siue cæli ultimi qui est ab oriente per occidentē rediēs iterū in orientē: q̄ ē dicitur motus rōnalis: ad similitudinē motus rōnis qui ē in microcosmo. i. i homine. s. q̄ fit cōsideratio a creatore per creaturas in creatore ibi sistendo. Secūds motus firmamenti & planetarum cōtrarius huic est ab occidente per orientē iterū rediēs in occidentē: qui motus dicitur irrationalis siue sensualis: ad similitudinē motus microcosmi: qui est a corruptibilibus ad creatore iterū rediēs ad corruptibilia. Dicitur ergo cingulus primi motus: quia cingit siue diuidit primum mobile. s. sphaeram nonā in duo æqualia æquidistans a polis mūdi. Vñ de notādū q̄ polus mūdi q̄ nobis semper apparet: dicitur polus septentrionalis: arcticus uel borealis. Septentrionalis dicitur a septentrione: hoc est minori urfa: q̄ dīr a septē & trion qd̄ ē bos: quia septē stellæ q̄ sūt in urfa tardē mouent ad modū bouis: cū sint p̄pinq̄ polo. Vel dīr illæ septē stellæ septētriones: quasi septē teriones: eo q̄ terūt ptes circa polū. Arcticus qd̄ dīr ab arctos qd̄ ē maior urfa. Est. n. iuxta maiore urfa. Borealis uero dīr: quia ē in

Polus autem &c. Dicit licet ista pars posset diuidi sed non curo qd est notadū qd polus mūdi qui apparet dicitur polus septentrionalis uel borealis uel arcticus septentrionalis dicitur a septentrione. i. a maiori urfa quæ dicitur a septem & trion qd est quia septem stellæ quæ sunt in illo signo mouentur tarde ut bos quæ sunt propinquæ polo uel dicitur septentrionalis a septem & triones qd est terræ quæ triunt septem partes suas iuxta polum: dicitur arcticus ab arcus qd est maior urfa quia est iuxta maiorem urfam dicitur borealis quia est in illa parte a qua uenit boreas.

illa pte a q̄ uenit boreas. Polus uero opposit⁹ dī antarcti
c⁹: q̄si cōtra arcticū posi
r⁹ dī & meridionalis q̄
expte meridiē ē dī ēt au
stralis: q̄a ē in illa pte a q̄
uenit auster. Ista igit⁹ duo
pūcta ī firmamēto stabi
lita: dicūt poli mūdi: q̄a
sphæ axē termināt & ad
illos uoluit mūd⁹: quo
rū un⁹ sp nobis appet: re
liqu⁹ uero sp occultat⁹.
Vñ uirgili⁹ ī priō georgi
corum. Hic uertex nobis sp sublimis: at illum sub pedi
bus stix atra uident manesq; profundi.

Polus mundi

ipunu snjod

De zodiaco circulo.

ST alius circulus ī sphæra qui ītersecat æqui
noctialē & ītersecat⁹ ab eodē ī duas ptes æq̄les:
& una ei⁹ medietas declinat uersus septētrionē

ad nos: & diuiditur ista pars in tribus nam in prima cōparat & in secunda hoc cōfirmat auctoritate Virgilii. secunda ibi. Vnde Virgilius. Dicit de prima parte qd isti poli sunt poli mundi qui termināt axem. i. lineam imaginatam sphære & ad illos uoluit mūdus & unus semper apparet nobis & alius semper occultatur. Vnde Virgilius. Hic uertex idest polus artificialis semper sublimis nobis ad illum idest polum antarcticum sub pedibus stix atra idest in inferno tenet manesq; profundi idest animæ infernales: & hoc est qd dicit.

ST autem & alius circulus & cetera. Postq̄ autor in superiori parte tractauit de circulo æqui
noctiali in ista parte tractat de zodiaco: & diuiditur ista pars in tribus: nam ī prima tractat de eo quantum ad substantiā & in secunda quantum ad nomen. & in tertia ostendit nomina & numerum signorum quæ in ipso reperiuntur. secunda pars incipit ibi. Et dicitur circulus &c. Tertia incipit ibi. Nomina autem signorum &c. Dicit de ista parte qd circulus zodiacus est alius subau. diuersus qui ītersecat æquinoctialem & ītersecatus est ab æquinoctiali in duas æquales partes & una medietas eius declinat uersus septētrionem & alia uersus meridiem siue austrum. Circa istam partem debetis scire qd zodiacus positus fuit oblique in cœlo ut recte staret supra partem terræ quæ habitatur & hoc est de septentrione in austrum. Nam iste circulus est uita omnium qui in mundo sunt ut dicit Yparcus de uigore naturæ: zoe idest circulus animalis uel zodiacus uita est & cor animalium & omnium quæ in mundo. Iuxta qd debetis intelligere qd circulus iste dicitur esse uita non formaliter sed subiectiue: nam signa quæ in ipso sunt non formaliter agunt sed per planetas septem: quia sicut se habet forma ad materiam sic se habet radii planetarum ad signa: unde uita est omnium mundanorum informatus ex radiis planetarum. Præterea dicebat Yparcus qd est uita & cor animalium: quia sicut cor informat uirtute uitali se hēt ad mēbra nri corporis eo qd ipm est cā & principiū motus & cōparationū q̄ ī nobis: sic & iste circulus zodiacus iformat⁹ radiis & stellis: erratica: dī uita oīum q̄ ī mūdo: & hoc ē qd dicebatur māsōr ī suis amporismis: signa significāt corpa: plāeta uero ea q̄ mouēt corpa q̄a sicut plāetæ significāt naturas: q̄ forma sūt ī nobis sic significāt corpa q̄ materia sūt ī nobis.

SPHAERAE

Et dicitur circulus &c. In ista parte tractat de zodiaco quantum ad eius denominationem. Et diuiditur ista pars in partes quinque secundum quod quinque modis denominari potest. Secunda ibi. Vel dicitur &c. Tertia ibi. Vel propter dispositionem. Quarta ibi. Iste idem &c. Quinta ibi. Vel obliquus circulus. Dicit de prima parte quod circulus iste zodiacus dicitur a zion quod est uita: quia secundum motum planetarum sub ipso subaudi: inquantum planetae informantur est uita omnis in rebus inferioribus. Circa istam partem solet esse una dubitatio communis: utrum scilicet circulus zodiacus cum aliis sit causa uitae in istis inferioribus: & uideatur quod non unica ratione. Nam generatrix habet spiritum generati si corpora coelestia continent causa uitae istius inferiorum: sequere necessario ipsa participare uitam eadem secundum spiritum. Sed hoc est impossibile: quia uita coelestium informare rebus non naturalibus ut somno & uigilia: quiete & motu: quare non sunt uita istius inferiorum. In oppositum est Hermes primo de spe. & de luce qui ad litteram sic dicit. Agens uniuersale & significatrix praeter primam naturam omnium uiuentium sunt uita. & plus. ii. physicoz dicit quod homo generat hominem ex materia: & sol. scilicet totum corpus coeleste compositum ex omnibus sphaeris: & multi alii quos dimitto. Dico ad quoniam quod causa est duplex uniuersalis & particularis. Dico quod si loquamur de causa particulari ipsa est causa efficiens immediata & proxima ipsius uitae: & sic generatrix oportet habere spiritum generati. Si uero loquamur de causa coelesti siue uniuersali: ut est efficiens uitae istud non oportet. Nam coelestia & praecipue sol & luna sunt causa conseruationis istius inferiorum: ut alias dixi uobis: quia sol est radix luminis & coelestia corpora agunt per lumen & luna subiectiue in se includat uirtutes omnium planetarum: ut superius dixi quare &c. Debetis uos aliud noscere quod secundum materiam & ueram fidem iste circulus formatus in zodiaco ex radiis planetarum licet sit causa uitae: tamen non est causa uoluntatis nostrae nec intellectus nisi dispositiue: & sic teneo & credo uere: quamuis alii astrologi contrarium teneant dicentes: quod omnia generata & corrupta & renouata in mundo inferiori generabili & corruptibili habent causas efficientes in mundo superiori: & in generabili & in corruptibili: & probant sic. Omne quod est primum in potentia deinde exit in actum per aliquod actuale exit de potentia in actum. Sed omnia generata corrupta & renouata in mundo inferiori & actus electionis liberi arbitrii prius fuerint in potentia quod in actu per aliquod actuale quod semper est unico modo se habens: sed in operatione ad effectum aliter & aliter se habens necesse est in effectum deduci. Corpora uero coelestia sunt semper in seipsis uno modo se habentia & renouantia ista inferiora secundum situm uel secundum comparationem situale: nec in uniuersalitate mundi sensibilis: aliud a corporibus coelestibus reperitur sic se habens medium. est quod omnia generata corrupta & renouata: & actus uoluntarii per uirtutem coelestium corporum generantur corrumpuntur & renouantur. Istam rationem ego destruo in cengelosis centiloquiis primo uerbo ubi locum habebit. Vel dicitur &c. Iste circulus dicitur alio modo a zodiacus quod est animal: quia cum diuiditur in duodecim partes quaelibet pars signum appellatur & habet nomen speciale alicuius animalis propter aliquam proprietatem conuenientem tam ipsi quam animali. Circa istam partem debetis scire quod autor dicit quod quaelibet pars signum appellatur: & habet nomen speciale alicuius animalis propter aliquam proprietatem conuenientem tam ipsi quam animali. Vnde aliqui dicunt quod aries dicitur ex quadam similitudine: quia sicut aries in aestate iacet in dextro latere: & in hyeme in sinistro: sic sol cum est in ariete dicitur esse in sinistro coeli. Et taurus dicitur quia cum sol est in tauro eleuat cornua radiorum suorum & reddit terram arabilem. Gemini dicitur eo quod sol stat in illo signo duobus diebus plusquam in alio signo. Cancer dicitur: quia sicut cancer retrocedit: sic sol cum est in cancro retrocedit ab ascensu suo. Leo dicitur: quia sicut leo ex parte anteriori est calidae complexionis: & pars posterior est frigida: sic sol cum erit de mensis augusti in principio facit calorem & in fine frigus. Virgo dicitur: quia sicut uirgo non parit: sic mensis septembris quod sol est in uirgine nihil oritur. Libra dicitur quia cum sol est in illo signo ponderat & aequat diem cum nocte: & sic de aliis dando proprietatem suam. Sed cum istud quod isti dicunt non causet errorem in scientia: ideo non improbo. Sed ueritas est ista secundum quod ponit Moyses Arabi. Omnis species in mundo habet stellam respicientem & conseruantem ipsam in esse suo: subaudi per uirtutem diuinam: ideo stellae quae sunt in ariete gubernant & respiciunt arietem in hoc mundo: & sic de aliis. Nam signa rationalia siue humana: quae sunt gemini: uirgo: & medietas sagittarii respiciunt rationalitatem humanitatis. Et illi qui habent ista signa per ascendentem: rationabiles sunt ut plurimum: & libenter conuersantur cum hominibus. Illi uero qui habent ista signa siue stria abhorrent cum hominibus conuersari: & uadunt libenter soli ut ferae: nec uolunt associari. Et hoc est quod dicit autor propter proprietatem conuenientem tam ipsi quam animali.

Vel propter dispositionem &c. Hic ostendit alium modum denominationis: & dicit qd pars istius zodiaci potest nominari secundum dispositionem stellarum fixarum: uel in illis partibus repertarum quae sunt ad modum animalium. Iuxta qd debetis intelligere qd omnis stella praeter planetas aut est in signo aut de signo. Vnde sunt aliqua stellae de quibus multoties dixi uobis quae in diuersis partibus & signis sunt situae: quae causant & figurant formas animalium & humanorum. Nam in ariete. i. in pria facie ascendit quidam iuuenis: & sic diuersae figurae sunt in caelo sub quibus multae sunt imagines ad

Vel propter dispositionem stellarum fixarum in illis partibus ad modum huiusmodi animalium. Iste uero circulus latine dicitur signifer: quia fert signa: uel quia diuiditur in ea. Ab Aristotele uero in libro de generatione & corruptione dicitur circulus obliquus ubi dicit qd secundum accessum & recessum solis in circulo obliquo fiunt generationes & corruptiones in rebus inferioribus. Nota autem signorum ordinatio & numerus in his patet uersibus. Sunt aries taurus gemini cancer leo uirgo libraque scorpius arcitenes caper amphora pisces. Quodlibet autem signum diuiditur in xxx. gradus. Vnde patet qd in toto zodiaco sunt. cccx. gradus. Secundum autem astronomos iterum quilibet gradus diuiditur in. lx. minuta: quodlibet minutum in lx. secunda: quodlibet secundum in. lx. tertia: & sic deinceps usque ad decem. Et sicut diuiditur zodiacus ab astronomis: ita & quilibet circulus in sphaera: siue maior siue minor in partes conuimiles. Cum omnis etiam circulus in sphaera propter zodiacum intelligatur sicut linea uel circumferentia: solus zodiacus intelligitur ut superficies habens latitudinem suam. xii. gradus. de cuiusmodi gradibus iam locuti sumus.

multoties: quare ista signa non fuerunt numero nisi. xii. Secundo cum forma circularis non habeat aliquid loco principii: cur ab ariete debet initiari & a piscibus finire. Dico ad primum qd deus & natura agens uirtute ipsius dei benedicti: non facit frustra nec in necessariis deficit: sed cum omne qd est sub sphaera componatur ex quatuor elementis: & quatuor sunt triplicitates stellarum. i. xii. signa quae ipsa elementa regulant & disponunt: cetero. xii. fuerunt signa non planeta. Nam Aries: Leo: & Sagittarius est triplicitas ignea. Capricornus: Taurus: & Virgo est triplicitas terrea. Cancer: Scorpio: & Piscis est triplicitas aqua. Gemini: Libra: & Aquarius est triplicitas aerea. Idcirco non fuerunt ista signa plura nec pauciora. De secundo dico qd aries est principium: & piscis est finis circuli zodiaci. Nam calidus est principium generationis & motus animatum & frigidum principium corruptionis rerum. Est autem in rebus ista generatio & ultra corruptio. Idcirco ab ariete qd est calidum signum sub quo cum intrat sol omnia uegetabilia pululant & incipiunt renouari. Et in piscibus frondes totaliter admittunt. Idcirco ab ipso ariete fuit principium circuli zodiaci & finis fuerunt piscis. Aliae sunt opiniones multae: sed si uultis ista completere legatis libros quos fecit Albumasar: & omnia uidebitis feriatim. Quodlibet &c. Consequenter sequitur pars ista in qua eligitur ex diuisione signorum quantitatem zodiaci. Et diuiditur ista pars in partes duas. Nam in prima ex diuisione signorum eligitur quantitatem zodiaci: & in secunda tractat de linea enclyptica. secunda pars incipit ibi. Linea uero enclyptica. Prima diuiditur in duas. Nam in prima facit quod dictum est: & in secunda remouet errorem. secunda ibi. Vnde patet &c. Dicit de ista parte qd quodlibet signum diuiditur in triginta gradus. Et quilibet gradus diuiditur in sexaginta minuta. Et quodlibet minutum in sexaginta secunda. Et quodlibet secundum in sexaginta tertia: & sic quousque ueniatur ad athoma. Et dicit qd sicut diuiditur zodiacus ab astronomis: ita diuiditur circulus quilibet siue sit maior siue minor in partes conuimiles. Item cum omnis sphaera. In ista parte concludit latitudinem quantitatis zodiaci: & dicit qd cum omnis sphaera intelligatur sicut linea uel circumferentia. Solus zodiacus intelligitur ut superficies habens duodecim gradus in latitudine: de cuius gradibus iam ipse fuit locutus.

omnia quae uolumus operari. Idcirco dicebat Ptholomaeus in cetero loquio. Vultus huius seculi subiecti sunt uultus corporum superiorum: ideo sapientes qui imagines faciebant stellarum introitu in caelestes uultus inspiciebant: & tunc operabatur qd debebant de imaginibus secundum omnium suam in cetero loquio dicam uobis. Iste autem circulus hic ostendit duplicem modum denominationis circuli zodiaci. & dicit qd iste circulus uocatur latine signifer uel obliquus: quia obliquus ad axem fert signum. Sicut dicit Aristoteles in. ii. de generatione & corruptione ubi dicitur qd secundum accessum uel recessum planetarum per circulum obliquum fiunt generationes & corruptiones in rebus inferioribus.

Nota uero signorum. In ista parte ostendit nota numerum signorum: & dicit qd in his uersibus continentur numerus & ordinatio signorum: est Aries. Taurus. Gemini. Cancer. Leo. Virgo. Libra. Scorpius. Arcitenens. i. Sagittarius. Caper. i. Capricornus. Amphora. i. Aquarius. Piscis. Iuxta qd debetis intelligere ut possitis soluere qd solet qd.

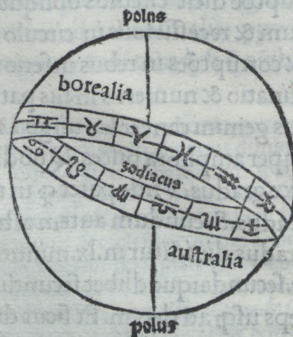

Vnde patet &c. Hic remouet errorem & dicitur qd ex his patet qd quidam non uendunt in astrologia dicentes qd signa sunt quadrata nisi abutantur nomine & appellent illud quadratum qd quadrangulum quia signum habet xxx. gradus in longitudine & latitudine. xii. ergo cum longitudo sit maior latitudine non erit aliquod signum quadratum subaudi: quia quadratum constat ex omnibus lateribus æqualibus: quadrangulus uero non: & hoc est qd dicitur. Linea uero diuidens &c. Postq̃ autor in superiori parte ostendit quantitatem zodiaci secundum lōgitudinem & latitudinem. In ista parte de terminat de linea ecliptica.

Et diuiditur ista pars in partes duas. Nam in prima tractat de ipsa: & in secunda dat quædam documenta. Secunda ibi. Pars uero zodiaci. Dicit de ista parte qd linea ista descripta circulariter i circuitu zodiaci diuidens quantitates ipsius lateris zodiaci in duas partes æquales: ita qd cū tota latitudo ipsius sit xii. graduū dimittit sex ex una parte: & sex ab altera: linea talis dicitur ecliptica. Quoniam quando sol &c. In ista parte reddit causam quare dicitur ecliptica. Et diuiditur ista pars in tres. Nam in prima facit hoc ostendendo per effectum in sole & luna. & in secunda ostendit concludendo eclipsim lunæ quid sit. Et in tertia tractat de qualitate motus solis sub zodiaco. Secunda ibi. Vnde eclipsis. Tertia ibi. Sol autem semp.

Dicit de ista parte qd quando sol & luna directe sunt sub ipsa linea siue in superficie contingit solem aut lunam obscurari: obscuritate solis contingit ut si in nouilunio & luna directe interponatur inter aspectus nros & corpus solis obscuritate lunæ cōtingit in plenilunio quando sol lunæ opponit linealiter: & terra in medio opponitur diametraliter. Vnde eclipsis. In ista parte cōcludit notificando eclipsim lunæ. & dicit qd eclipsis lunæ non est aliud q̃ interpositio terræ inter solem & lunam. Circa istam partem debetis intelligere qd obscuritas solis & lunæ potest fieri tribus modis. scilicet diuine: naturalis: & artificialiter. Diuina ut fuit illa i passione xpi: quia potētia diuina potest quā uult mutare ordinē naturæ de potētia. scilicet absoluta. Naturaliter: ut quā luna & sol diametraliter sub ista linea cōiungitur qd ei nulla sit latitudo: & de ista intelligit autor. Artificialiter: sicut cū elitropia. Nā ut dicit Euau rex arabū in libro de lapidibus. Elitropia est qdā lapis magnus cuius color est uiridis: & habet sanguineas guttas & multas proprietates quas nunc dimitto. Sed illam dico qd facit ad propositum. Nā si sub tecto ubi sit sphaera solis ponatur in concha plena aqua: ita qd sphaera solis in aqua tēgat ipsam: subito uapores ascēdūt & multiplicātur qd obumbrāt totū orizontē: & p̃ cōsequēs solē in illa ciuitate. Vñ multi fatui dicūt qd obscuritas q̃ fuit in passione xpi fuit facta in ierusalē uirtute elitropiæ & nō diuine. Alii dicūt qd fuit stella comata q̃ uocat a Ptho. milēx q̃ est ex cōplexione Veneris: & est magna admodū lunæ: & habet crines & radios suos infundit se retrō & circuit xii. signa quæ qdō apparet: ut dicit Ptho. insurgūt mutātes leges antiquas: & leges adducūt nouas: & ista cometa nocet regibus & p̃cipibus atq̃ potētibus cū apparet. Alii dicunt qd illa eclipsis fuit naturaliter & nō miraculosa: nā dicūt qd cū uenus & mercurius semper sequūtur solē interpositi fuerūt iter aspectū solis & lunæ: quia tūc luna erat i decio gra. libræ: & sol erat i decio gra. arietis: ideo obscuratus fuit sol & luna: sed istas opiniōes & alias soluam i fine istius tractatus ubi magis hñt locū si deo placuerit. Aliđ ē qd debetis hic noscē qd obscuritas luminariū sp̃ i mūdo denotat detrimētū: uñ dicit Yparcus i libro detrimētī naturæ terreāt aialia & p̃cipue ratiōis cū entū p̃ris & m̃is radioꝝ uidet deficere pulcritudo. Iuxta qd debetis scire qd cōtribulatis causis cōtribulant causata: nā sol ē origo uirtutis uitalis. luna ē origo uirtutis naturalis: saturnus uirtutis retētina: iupiter uirtutis augmenti: mars uirtutis irascitiuæ: uenus uirtutis appetitiuæ: mercurius uirtutis cogitatiuæ: sed cū uita cōsistat p̃ uirtutes ñtales & naturales. Iccirco dicit terreāt aialia: & cū mercurius semp comitet solē qd est origo cogita-

Vnde patet qd quidam mentiuntur in astrologia dicētes signa esse quadrata: nisi abutentes nomine idem appellent quadratum & quadrangulum: signum enim habet xxx. gradus in longitudine. xii. uero in latitudine. Linea autem diuidens zodiacum i circuitu ita qd ex una parte sui relinquat sex gradus: & ex alia parte alios sex dicitur linea ecliptica: quoniam quādo sol & luna sunt linealiter sub illa: cōtingit eclipsis solis aut lunæ. Solis: ut si fiat nouilunium & luna interponatur recte inter aspectus nostros & corpus solare. Lunæ: ut in plenilunio quā sol lunæ opponit diametraliter. Vñ eclipsis lunæ nihil aliud est: q̃ interpositio terræ iter corp⁹ solis & lunæ.

tunc cum obscuratur sol ex coniunctione lunae. Mercurius est in illa coniunctione: ideo addidit & animalia rationis: quia Mercurius recipit contributionem ex compassione: ideo causat detrimentum in cogitativa uirtute. Effectus autem particulares quos denotat eclipsis tam solis quam lunae: hic non pono cum non sit locus. Sed unum aliud debetis scire quod color eclipsis non est nisi color aeris: ut dicit Ptholomaeus in secundo quadripartiti ubi docet cognoscere planetam qui disponit mundus hora eclipsis per colorem aeris: & dicit quod si color aeris fuerit niger uel subniger dominatur Saturnus. Si

Sol quidem semper decurrit sub ecliptica: omnes alii planetae declinant uel uersus septentrionem: uel uersus austrum: quandoque autem sunt sub ecliptica. Pars uero zodiaci quae declinat ab aequinoctiali uersus septentrionem dicitur septentrionalis: uel borealis: uel arctica. Et illa sex signa quae sunt a principio arietis usque in finem uirginis dicuntur signa septentrionalia uel borealia. Alia pars zodiaci quae declinat ab aequinoctiali uersus meridiem dicitur meridionalis: uel australis. uel antarctica. Et sex signa quae sunt a principio librae usque in finem piscium dicuntur meridionalia uel australia.

fuerit subalbidus Iupiter dominatur. Si fuerit rubeus Mars. Si aureus uel citrinus Venus. Si uari coloris dominatur Mercurius. Deinde cum dicitur. Sol autem semper: & cetera. In ista parte tractat de qualitate motus solis sub circulo zodiaci. Et dicit quod semper currit uel mouetur sub ista linea ecliptica: si alii planetae declinant uersus septentrionem uel uersus austrum: & quandoque sub ista linea. Iuxta quam partem debetis scire quod sicut dicit Mesalach in libro de causis orbium unus planeta eclipsat alterum: ut luna eclipsat Mercurium: quandoque inter eos non est latitudo: & luna Mer

curium: quia quandoque nulla est latitudo ut uidistis in hoc anno quod luna erat in luna in parte non illuminata. Sed Venus & Mercurius non possunt eclipsare solem: quia sicut Mesalach in praefato libro. Venus & Mercurius cum sunt sub sole in uno gradu in longitudine sunt longiores quam esse possunt in latitudine. Pars uero zodiaci: & cetera. In ista parte ut superius dicebatur dat quaedam documenta. Et diuiditur ista pars in duas. Nam in prima dat documentum de diuisione zodiaci in latitudine per aequinoctium. Et in secunda qualiter planeta dicitur esse in signo. Secunda pars incipit ibi. Cum autem sol dicitur in ariete & cetera. Prima pars posset diuidi sed non curo: totum legatis simul. Dicit quod pars zodiaci quae declinat a circulo aequinoctiali uersus septentrionem dicitur septentrionalis uel borealis uel arctica. Et illa sex signa quae sunt a principio arietis usque ad finem uirginis dicuntur septentrionalia signa: & alia pars zodiaci dicitur meridionalis uel australis quae declinat ab aequinoctiali uersus meridiem & sex signa quae sunt a principio librae usque in finem piscium dicuntur meridionalia uel australia. Circa istam partem debetis notare quod ista est diuisio totius circuli zodiaci quod sex signa sunt septentrionalia & sex australia. Iuxta quod est intelligendum secundum quod dicit Mesalach in libro de uirtute motoris dignior pars zodiaci est aquilonis: eo quod est in ipsa regnum solis & lunae: & amborum exaltationes quae principalissimae sunt causa uitae. Nam cum sol fuerit in ariete omnia renouantur: quae sua exaltatio est eterna: & in ista parte zodiaci oriuntur illi qui uniuersae terrae dominantur ut puta gratia solis & lunae. ut dicit Ptholomaeus octauo de ac. se. Et Almanfor in suis amphotismis. Cum unum quodque luminarium: scilicet solis & lunae fuerit in corde exaltationis in dominio & liberum ab infortunio erit natus rex totius saeculi: & haereditabit semen suum super terram: & ipsam longo tempore possidebit. Aliud debetis notare quod planetae diuersificantur in influentia in una parte zodiaci & in alia. Vnde Ioannes Damascenus in suis amphotismis secundum mutationes stellarum in longitudine & latitudine uitae & naturae consuetudines mutantur & diuersitatem in aere faciunt: ut ponit Albumasar in resolutionibus annorum mundi. Et etiam luna habet in meridie proprietatem mirabilem: ut dicit Hermes primo de spe. & de luce. Cum luna fuerit meridionalis descendens in Scorpione uel in piscibus: non incipias laborare: cito enim huius fabrica diruetur. Aliud debetis scire quod ciuitas dicitur septentrionalis uel australis dupliciter. Vno modo ratione situs eo quod ipsa situata est sub parte illa. Alio modo dicitur septentrionalis uel australis ratione signi sub quo fuit aedificata. Vnde cum dixi uobis in meis prophetis quod hoc erit in partibus Aquilonis: id est in illis ciuitatibus quae aedificatae sunt sub aliquo signo septentrionali: & non in ciuitatibus quae situatae sunt sub parte illa. Nam in austro sunt ciuitates septentrionales: & in septentrione sunt ciuitates australes: & haec est ratio. Quare in una ciuitate in uno anno est mortalitas: fames: & terremotus. Et in alia quae non distat per uiginti miliaria est salus gentium fertilitas & quies. Hoc ut dixi uobis non est nisi propter diuersitatem stellarum sub quibus fuerunt ipsae ciuitates aedificatae. Deinde cum dicit.

CAPITVLVM SEC VNDVM

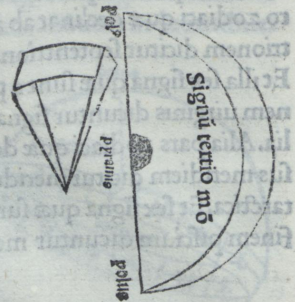
Cū sol est in ariete. In ista parte dat documētū quō dicat planeta esse in signo. Ista pars posset diui-
di: sed nō curo: legatis totū simul. Dicit q sol siue planeta esse in signo dicit quattuor modis. Vno mō
accipiēdo in p sub scdm q iā ipe accepit. In alia significatōe dī signū q drilatre pyramus: cui latitudo
est supficiēs quā appellamus signū & pūctus siue acuties eius est in centro terræ exēpli gratia dato q a
quolibet latere supficiē arietis ducat linea q cū uenit i cētro describet corpus quadrilatre pyramida
le: cuius basis siue latitudo ē supficiēs quadrāgula. Angulus uero i quo lineæ cōiūgunt in cētro ē uer-
tex siue acuties: ut patet in figura
maginali: & hoc mō planeta dñr
esse in signis. Tertio modo dicit
planeta esse in signo ut intelligā-
tur sex circuli trāseūtes sup polos
zodiaci p principia. xii. signorū. &
isti circuli diuidūt totā supficiem
sphæræ in. xii. ptes latas. s. in me-
dio & strictiores iuxta finē qlibet
talis pars dī signū & nomē spāle
hēt a noīe illius signi q includit
inter illas lineas: & scdm istā acce-
ptionē stellæ q sunt iuxta polos
dicunt esse in signo: & isto modo
accipiēdo signū est sola supficiēs
Quarto & ultimo modo planeta
dicit esse in signo: ut si intelligat
esse quoddā corpus: cuius basis ē
signū scdm q ipse accepit. ultio. s.
in tertio mō. acutū uero eius sit su-
pra axē zodiaci tale in qtra signi-
ficatōe dī signū scdm quā signifi-
cationē totus mūdus diuiditur i
xii. partes æquales: & sic qcqd est
in mūdo. s. a supficie firmamenti
usq; ad terrā dicitur ēē totū in si-
gno: & hoc est quod dicit

VNT aut alii duo circuli:
&c. Postq aut autor in su-
periori pte tractauit de li-
nea ecliptica & de acceptōe signi
In ista pte tractat de coluris: & di-
uiditur ista pars in duas. Nam in
prima dat intentū: & in secūda p-
sequitur. secunda pars incipit ibi.
Dicitur aut. Dicit de ista parte q
sūt alii duo circuli maiores i spha
qui dicūtur coluri: officium quo-
rum est distinguere solstitia & æq-
noctia. Dicitur autē. In ista par-
te prosequitur: & diuiditur ista ps
in duas. Nam in ipsa prosequitur
intentum determinādo de colu-
ris in generali. Et in scda in spāli.
& scda pars incipit ibi. Colurus
igit trāsiēs &c. Dicit de ista parte
q colurus est dictus a colon gra-
ce qd est mēbrū: & uros q est bos siluester: qā sicut cauda bouis siluestris erecta facit semicirculum nō
pfectū: sic colurus sp apparet nobis impectus: quia tātū urat eius medietas apparet subaudi: nō q in se
scdm totū ambitū nō sit circularis. sed quia illa pars alterius poli quā interfecat nunq uidet a nobis.
Iuxta q debetis intelligere q hyparcus in libro de ierarchiis spiritūū aliter interpretatus ē color. & dī
q color dī a colon qd est mēbra & uro. ris. quia spūs qui sunt in coluris. s. incubus & succubus offm

Cum aut dicit q in ariete est sol uel in alio signo. Sciē-
dū q hæc ppositio in sumitur pro sub secūdū q nūc ac-
cipimus signū. In alia aut
significatōe dicitur signū
pyramis quadrilatera: cu-
ius basis est illa superfici-
es quā appellamus signū:
uertex uero eius est in cen-
tro terræ. Et secundū hoc
proprie loquendo possu-
mus dicere planetas esse i
signis. Tertio modo dicit
signū ut intelligat sex cir-
culi trāseūtes sup polos zodiaci & p pñcipia. xii. signorū
Illi sex circuli diuidūt totā supficiē sphæræ in. xii. ptes
latas i medio: arctiores uero iuxta polos zodiaci: & qli-
bet pars talis dicitur signū & nomē habet speciale a no-
mine illius signi quod itercipitur iter suas duas lineas.
Et secūdū hāc acceptionē: stellæ q sunt iuxta polos di-
cunt esse in signis. Itē intelligat corpus quoddā: cuius
basis sit signū. secūdū q nūc ultimo accepimus signū:
acumē uero eius sit sup axē zodiaci. Tale igit corpus i
quarta significatōe dicitur signū: secundū quā accepti-
onē totus mūdus diuiditur i. xii. partes æquales q dñr
signa: & sic qcqd ē in mūdo est in aliquo signo.

De duobus coluris.

VNT aut alii duo circuli maiores i spha q dñr
coluri: quorū officiū est distinguere solstitia &
æqnoctia. Dī aut colurus a colon graece qd est
mēbrū: & uros qd est bos siluester: qā quēadmodū cau-
da bouis siluestris erecta q est eius mēbrū facit semicir-
culū & nō pfectū: ita colurus sp apparet nobis ipfect⁹:
qm solū una eius medietas appet: alia uero nobis occul-

q̄ coespit̄ em̄ t̄a d̄ignit̄a & t̄a
cier miraculā multa: de quo ī fine
lectiōis dicā uobis. Succubus dī
q̄ accipit corpus ex aere ī forma
mulieris: & decipit q̄q; hominē
agēdo ī eū. Alii q̄ sūt minores si
pradit̄i q̄ uocāt̄ur marmores &
asmit̄⁹ tenēt̄ colurus & distiguūt̄
aēnoctia. uñ ad lras dicit q̄ mar
mores & asmitus tenēt̄ aēnoctia
nuta dei: sed īfēd nō debet ex sim
plicit̄e intelligi sēd expositio
ne magna q̄ h̄ nō hēt̄ locū. Co
lurus igit̄ &c. In ista pte dicit de
coluro ī spālī. Et diuidit̄ ista ps
in duas. Nā in pria tractat de coluro
distinguēt̄e solstitia. & ī scda de co
luro distinguēt̄e aēnoctia. scda ps
incipit ibi. Alter qdē colurus. Ad
huc pria ps diuidit̄ ī duas. Nā in
pria facit qd dictū ē: & ī scda dū
manifestat̄ scda ps ibi. Iste aut̄ ar
cus &c. Dicit de ista pte q̄ colur⁹
q̄ trāsīt p polos mūdi & zodiaci p
maxias folis declinatōes. 1. p pri
mos gradus cācri & capri. distin
guit solstitia. Vnde primus pūct⁹
cācri ubi iste colurus īterfecit̄ zo
diacū dī pūctus solstitii aēstualis
sā sole existēte ī eo tūc ē solstitiū

Colus solutalis

Colus aquofalis

axiale quia nō pōt sol magis accedere ad zenith nostri capitis: quia zenith est punctus in firmamen-
to recte suppositus capitibus nostris. Circa istam partem est dubitatio utrum punctus cancro & capri.
& dicantur maximas solis declinatōes quæ maxime distant a medio mundi. Sed duo poli. arcticus &
antarticus maxime distant a medio mundi q̄ punctus cancro & capri. quare &c. Maior huius rationis
est nota: declaro minore. Nam poli mundi distant in termino: & distare plus nō possunt. ergo p̄tū
cancro & capri. non sunt solis maximas declinatōes. d. Oppositum illa puncta dicitur maximas solis
declinatōes in quibus sol nō pōt magis distare ab æquinoctiali. Sed primus gradus cancro & capri.
sunt huiusmodi. quare dicuntur maximas solis declinatōes. Maior huius est nota: declaratur minor ad
sensum. Nam in orbe signorū sol non potest plus distare ab æquinoctiali: & per consequens a medio mū-
di. ergo puncta cancro & capri. dicuntur maximas solis declinatōes. Vnde ad rationē cū dī illa pūcta &c.
Dico q̄ quis simpliciter loquēdo poli mūdi dicantur magis distare a medio mūdi tñ in orbe signorū ī
quo sol magis mouetur maxime distat a medio mūdi. Iste autē arcus coluri dicitur &c. In ista pte au-
tor duo manifestat. Et diuiditur ista pars in duas. Nā in prima ostēdit qd sit maxima solis declinatio.
Et in secunda quid sit pūctus solstitii hyemalis. scda ibi. Similiter pūctus. Dicit de ista pte q̄ iste arcus
coluri qui intercipit inter primū pūctū cancro siue solstitii æstivalis & æquinoctialis dicitur solis ma-
xima declinatio siue ascensio. Et ista scdm̄ Ptolemēū est. xxiii. gradū: & .xxxiii. minutorū. Iuxta q̄ de
betis intelligere q̄ declinatio sicut dicit Thebit in libro de diffinitionibus. Est arcus circuli meridiei
cadens inter orbem signorū & æquatorem diei siue circulum æquinoctialem. Aliud debetis scire q̄
ista declinatio solis secundum Ptolemæum est. xxiii. gradū: & .li. minutorum: recitat Alphagra-
nus. Sed opinio quam recitat autor hic non est opinio Ptolemæi. Sed Alcmēon fuit istius opiniois
s. q̄ esset. xxiii. gradū: & .xxxiii. minutorum: & in ista opinione omnes concordant. Similiter
primus pūctus &c. In ista parte ostendit quid sit punctus solstitii hyemalis: & dicit q̄ primus pūctus
capricorni dicitur punctus solstitii hyemalis: & ille arcus qui intercipit coluri qui intercipitur inter
pūctum illum & æquinoctialem dicitur maxima solis declinatio: & est æqualis supradicta.

Alter autem colurus. In ista parte autor tractat de coluro distinguente solstitia. Et diuiditur ista pars in tres. Nam in prima hoc facit. Et in secunda tractat de qualitate colurum. Et in tertia de signis solstitiorum & æquinoctiorum per uersus. Secunda ibi. Isti autem coluri. Tertia ibi. Signa solstitiorum. Dicit de prima parte qd alter colurus transit super polos mundi & per prima puncta arietis & libræ ubi sunt duo æquinoctia appellatur colurus distinguens æquinoctia. Circa istam partem est dubitatio utrum. scilicet colurus aliquis sit principium distinguendi solstitia & æquinoctia. Et uidetur qd non unica ratio: quicquid est principium distinguendi aliud est principium cognoscendi illud sed colurus non est principium cognoscendi solstitia & æquinoctia: sed potius econuerso. Maior huius rationis est nota. declaro minorem. Nam solstitia & æquinoctia ponuntur in diffinitione colurum qd patet cum dicit qd unus colurus transit per prima puncta cancri & capri. ut contingat solstitia. ergo coluri non sunt principium distinguendi solstitia & æquinoctia. Oppositum in duobus punctis in quibus colurus interfecat æquinoctialem: & contingit duo solstitia: & in aliis duo æquinoctia. ergo æquinoctia & solstitia distinguunt per contactum coluroꝝ. ergo coluri sunt principia distinguendi solstitia & æquinoctia. Ad formam rationis cum dicitur qd quicquid est principium distinguendi aliquid est principium cognoscendi illud concedo. Sed colurus non est principium cognoscendi æquinoctia: sed potius e contra. Dico qd quauis zodiacus secundum realitatem sit principium distinguendi coluros: tamen quo ad nos coluri sunt principium distinguendi quattuor puncta zodiaci. Isti autem coluri & cetera. In ista parte ostendit quantitatem colurum: & dicit qd isti coluri interfecant se super polos mundi ad angulos sphaerales rectos. hoc potestis uidere in sphaera: & est notum. Signa solstitiorum & cetera. In ista parte ostendit signa solstitiorum & æquinoctiorum per uersus. Et dicit qd signa solstitia & æquinoctia patent in istis uersibus. & dicit qd cancer & capricornus faciunt solstitia. Aries & Libra faciunt æquinoctia. & hoc est quod dicit. Sed debetis scire qd ista quattuor signa quæ cardinali dicuntur recte posita sunt in cælo: ut quattuor membra principalia nostri corporis. Nam sicut cerebrum est in summitate sic cancer. Nam si aliud signum: ut puta calidum esset loco Cancris Sole adueniente tam ratione signi qd ratione more tam ratione radiorum centrum causeret tam intensum calorem qd inficeretur aer: qua infectione non staret uita mœsta. Vnde sicut cerebrum est frigida & humida complexio: ut resistat cordi: sic cancer ut resistat sollicitudo. Cancer positus fuit in summitate zodiaci: & sicut cor est in medio indiuidui. sic aries est in medio mundi. Et sicut cor est calidum & siccum & principium uitæ: sic aries est principium circuli. Libra est calidum & humidum: & sic epar est calida & humida complexio: & sicut opponit cordi sui humiditate: sic libra opponit arieti. Vnde quæadmodum spiritus uitalis pueniēs ad aliquod istorum membrorum principalium: ut puta sic ad cerebrum acqrit alium modum complexiois: quia fit aialis pueniēs ad epar fit naturalis sicut sol pueniēs ad aliquod istorum signorum fit uariatio qd sunt in mundo inferiorum. Iuxta qd debetis notare qd ista quattuor signa. scilicet Aries: Libra: Cancer: & Capri. in quibus contingunt solstitia & æquinoctia dicunt signa cardinalia eo qd in cardinibus siue in angulis naturaliter situata. Vnde yparcus dicit in libro de ordine intelligetiarum qd principes quidam demonum tenent quattuor partes sub cælo. Nam expulsi de cælo aerem occupant & quattuor elementa. Nam æquinoctia & solstitia tenent in similitudine primi troni. Nam cum signa quattuor supra dicta dicantur cardinalia siue angularia: iccirco uelut loca digniora sub ipsis tenent aliqui de ierarchia maiori: & cum ipso coluri interfecant cruciatim solstitia: ideo illi qui inuocant demones semper in trinitate siue in cruciatu uiuis stant ad inuocandum. Et hæc est ratio. quare &c.

VNT autem duo circuli maiores & cetera. Postq̃ autor in superiori parte tractauit de coluris in ista parte tractat de circulo meridiano & orizonte. Et diuiditur ista pars in partes duas. Nam in prima dat intentum. Et in secunda prosequitur. secunda pars incipit ibi. Est autem meridius circulus. Dicit de ista parte qd sunt alii duo circuli maiores in sphaera: scilicet meridianus & orizon. Iuxta qd debetis intelligere qd circuli meridionales sunt circuli maiores qui transeunt per polos æquatoris diei. Et quicumq; transit per summum capitis alicuius terrarum est circulus meridianus in terra illa. Vnde circuli meridionales sunt orizontes sub æquatore diei: ut dicit Thebit in lib. de diffinitionibus

priori. Alter quidem colurus transit per polos mundi: & per prima puncta arietis & libræ ubi sunt duo æquinoctia: unde appellatur colurus distinguens æquinoctia. Isti autem duo coluri interfecant sese super polos mundi ad angulos rectos sphaerales. Signa quidem solstitiorum & æquinoctiorum patent his uersibus. Hæc duo solstitia faciunt cancer capricornus: Sed noctes æquant aries & libra diebus.

De meridiano & orizonte.

VNT iterum duo alii circuli maiores in Sphaera. Scilicet: Meridianus: & Orizon.

Est aut &c. In ista parte psequit. Et diuidit ista ps i duas. Nā in prima psequitur determinādo de meridionali: & in scda de orizōte, scda ps incipit ibi. Itē orizō ē circulus &c. Adhuc ista diuidit in tres. Nam in prima notificat meridianū. Et in scda quare dī meridianus. Et in tertia dat qdā documenta. Scda ibi Dicit meridianus. Tertia ibi. Et notādū. Dicit de pīa pte q meridianus est circulus qui de scribit sup polos mūdi q trāsīt per pūctū capitis nostri. Dicitur &c. In ista pte oñdit quare dicat meridianus: & dicit q meridianus dī quia ubicūq; hō sit: & in quibuscūq; tēpibus anni qñ sol p motū

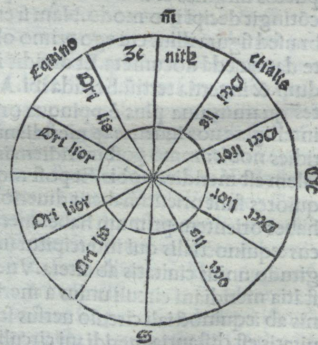
Est autem meridianus circulus quidam transiens per polos mundi: & per zenith capitis nostri. Et dicitur meridianus: quia ubicūq; sit homo: & in quo cūq; tempore anni quando sol motu firmamēti puenit ad suū meridianū est illi meridies. Cōsimili ratione dī circulus mediæ diei. Et notādū q ciuitates quæ una magis accedit ad oriētē q alia habet diuersos meridianos. Arcus uero æquinoctialis interceptus inter duos meridianos dī lōgītudo ciuitatū. Si aut duæ ciuitates eūdē hēant meridianū: tūc æqualiter distant ab oriēte & occidēte. Orizon uero est circulus diuidens inferius hemisphærium a superiori. Vnde appellatur orizon: id est terminator uisus. Dicitur etiam orizō circulus hemisphærii.

netæ q rē cōcedūt uel denegāt sūt æquales. Ideo dicit Hypparcus: sicut sol &c. ita p umbrā spūs humanos gloriādo decipiūt. Nā dāmōes gloriānt qñ pnt decipere hoīes. Nā illi q uolūt scire de furto: hñt pueros uirgines & uidēt i corpore polito formas & figuras hoīum. Nā ista uocat umbra circa quam cōtingit decipi isto modo. Nam si erofuratus libæ: & exeo de domo non apparebit figura mea i umbras: sed figura illius cui ego primo obuiui. Ideo dicit Hypparcus. ut sol &c. Et notādū. In ista parte dat quādā documēta. Et diuidit ista pars in tres. Nā in pīa dat unū documētū: & in scda secundum. & in tertia tertiū. Secūda ibi. Arcus &c. Tertia ibi. Si enī. Dicit de pīa q est sciēdū q duæ ciuitates quarum una plus ē pīnqua oriēti q alia habet diuersum meridianum ab alia. Iuxta q debetis intelligere uos iuuenes q meridianus uariatur secundum diuersa loca mundi. Nam quando est meridies nobis: immo post meridiem in hierusalem non est meridies nobis: immo post meridiem hierusalem est meridies nobis. Et post meridiem nostram est meridies parisijs. Quia ciuitates quæ propinquoiores sunt oriēti: habent diuersos meridianos a ciuitatibus quæ distant. Nam ciuitas quæ primū habet orientem: primū habet meridianum. Arcus & cetera. In ista parte dat aliud: & dicit q arcus æquinoctialis qui interceptus inter duos meridianos dicitur longitudo ciuitatum: subaudi longitudo unius ciuitatis ab altera. Vnde debetis scire q longitudo regionis est distantia ab alia est distantia meridiani circuli unius a meridiano circulo alterius latitudo est latitudo zenith capitis regionis ab æquinoctiali circulo uersus septentrionem uel meridiem. Vnde debetis scire q longitudo ciuitatis est distantia meridiani circuli a meridiano alterius ciuitatis. Si enim duæ: &c. In ista parte dat aliud documentum. Et dicit q si duæ ciuitates habeant eundem meridianum: tunc æqualiter distant ab oriēte & ab occidente. Item orizon est circulus & cetera. In ista parte tractat de orizonte. Et diuiditur ista pars in partes duas. Nam in prima ostendit quid sit orizon. Et in secunda ponit eius diuisionem. Secūda pars incipit ibi. Est autem duplex & cetera. Prima pars posset diuidi: sed nō curo. Dicit de ista parte q orizon est circulus diuidens hemisphærium inferius a superiori. Vnde appellatur orizon quasi terminator nostri uisus. Et dicitur etiam circulus hemisphærii. Vos iuuenes debetis scire q hemisphærium dicitur ab hemi & sphaera sphaera. Vnde hemisphæriū quasi dimidia sphaera. Orizon dicitur quasi orientis zona. Aliud debetis notare q orizon quandoq; sumitur realiter: quādoq; similitudinarie. Realiter: ut hic accipitur. Similitudinarie pro hierarchiis separatorum: ut accipit Apollonius in libro suo artis magicæ: ubi ad litteram sic dicit. Orizon maior separatorum influit in minorem. Iuxta q debetis scire q secundum eius opinionem animæ nostræ dicuntur in minori orizonte mouentes intelligentiæ dicuntur esse in maiori. Vnde secundum eius intelligentiam ibi sic se hñt animæ nostræ ad corpora: sicut se hñt intelligentiæ ad aīas nīas q uey dicit si recte intelligatur.

Est aut duplex. In ista parte ponit diuisionē ipsius orizontis. Et diuiditur ista pars in partes duas. Nā in priā ponit eē duplicē orizontē: & in scda mēbra p̄dicta diuisionis declarat. scda incipit ibi. Rectū &c. Dicit de ista parte q̄ orizon est duplex. s. rectus & obliquus siue decliuus. Circa istā p̄tē est dubitatio utq̄ orizō debeat diuidi i rectū & obliquū: & uidet breuiter q̄ nō. Orizō ē diuidēs supius hemisphū ab inferiori: sed talis orizō nō ē nisi unus. ergo nō debet diuidi in rectū uel obliquū. Maior huius rationis est nota: declaro minore: q̄a unū inq̄rū unū nō recipit diuisionē: quare &c. Dico ad q̄onē q̄ orizon scdm ueritatē ē un⁹ q̄ dī naturalis: sed scdm apparētiā ē multiplex. Vñ dico q̄ illa diuisiō i obliquū ē solū scdm apparētiā. Nā scdm diuersos sit⁹ apparēt nobis diuersa orizōta. Sed est differētia inter orizontē naturalē & apparētē siue artificialē. nā orizō naturalis est linea una i circulis diuidēs unū hemisphariū ab alio. artificialis est aspectus sensibilis q̄ terminat uisum. Sed debetis scire q̄ orizon artificialis dī sub quadā similitudine quēadmodū & dies artificialis. Nā dies artificialis dī eo q̄ artifices in eo ut plurimū opantur de die: sic & orizon dī artificialis q̄a ciuitas uel castrū situata ex arte hnt orizontē: & hic dī artificialis eo sicut soluit rō. Rectū &c. In ista pte p̄sequit mēbra p̄dicta diuisionis. Et diuidit ista pars i duas. Nā i prima oñdit q̄ sunt illi q̄ habēt rectū orizontē. Et in scda q̄ sunt illi q̄ hnt obliquū. scda ibi. Obliquus &c. Dicit de ista pte q̄ illi qui hnt orizontē rectū & sphærā rectā quorū zenith. s. p̄ctus est in æquinoctiali: & iporū orizon ē circulus trāsiēs per polos mundi diuidens æquinoctialē ad angulos sphærales rectos. Vñ dī orizō rectus uel sphæra recta. Obliquū &c. In ista pte oñdit qd obliquus & diuidit ista pars i duas. Nā i prima notificat orizontē obliquū. & i scda ex hoc cōcludit altitudinem poli & latitudinē regionis eē æq̄les. Secunda ibi. Vnde ex his. Dicit de ista pte q̄ obliquū orizontē siue decliuū hnt illi q̄b⁹ polus mūdi eleuat supra orizontē: q̄a eorū orizon intersecat æquinoctialē ad angulos sphærales ipares & obliquos iccirco dicitur orizon obliquus uel decliuus uel sphæra obliqua. Vnde zenith capitis nostri semper ē polus orizontis. Vnde ex his patet &c. In ista parte concludit altitudinem poli & latitudinem regionis esse æquales: & posset diuidi: sed non curo. Legatis totum simul. Dicit q̄ ex supradictis ē manifestum q̄ quanta est eleuatio poli mūdi supra orizonta tanta est distantia zenith. i. puncti ab æquinoctiali: & hoc sic potest demonstrari cum in qualibet die naturali uterq̄ colurus bis cōiungatur meridianō. i. q̄ idē sit q̄ meridianus unus sit in loco alterius mouēdo in .xxiiii. horis siue in die naturali q̄cqd probatur de uno & de reliquo sumat dicit ipse quarta pars coluri distinguens solstitia illa. s. quā ē ab æquinoctiali usq̄ ad polū mundi & sumatur alia pars coluri eiūsdē qui est a zenith usq̄ ad orizonta. Cum ergo zenith sit p̄ctus orizontis: & ista duæ quartæ cū sint quartæ eiūsdē circuli: iter se sūt æquales. sed si ab æqualibus æqualia demas: uel idē cōe quæ remanēt sunt æqualia dempto. Concludit ergo cōi siue gradu qui est inter zenith & polū mundi residua sunt æqualia. s. eleuatio poli mūdi supra orizonta & distantia zenith ab æquinoctiali: & hoc expresse uidere potestis in sphæra.

Est autem duplex orizon: rectus & obliquus siue decliuus. Rectum orizonta: & sphæram rectā habēt illi quorum zenith ē in æquinoctiali: q̄a illoꝝ orizon est circulus trāsiēs per polos mūdi diuidēs æquinoctialē ad angulos rectos sphærales: unde dicit⁹ orizō rectus: & sphæra recta. Obliquū orizōta siue decliuē: habēt illi quibus polus mūdi eleuat⁹ supra orizontē: qm̄ illoꝝ orizō intersecat æquinoctialē ad angulos ipares & obliquos. un⁹ dicitur orizō obliqu⁹: & sphæra obliqua siue decliuus. Zenith aut⁹ capitis nr̄i sp̄ ē polus orizontis. Vñ ex his patet q̄ q̄ta ē eleuatio poli mūdi supra orizontē: tanta ē distantia zenith ab æquinoctiali: qd sic patet. Cū i quolibet die naturali uterq̄ colur⁹ bis iungat⁹ meridianō: siue idē sit qd meridian⁹: q̄cqd de uno pbat⁹ & de reliquo. Sumat⁹ igitur quarta pars coluri distinguētis solstitia q̄ ē ab æquinoctiali usq̄ ad polū mūdi. Sumat⁹ iterq̄ quarta ps eiūsdē coluri q̄ ē a zenith usq̄ ad orizontē: cū zenith sit polus orizontis. Ista duæ quartæ cū sint q̄rtæ eiūsdē circuli iter se sūt æq̄les. Sed si ab æq̄lib⁹ æq̄lia demat⁹ uel idē cōe residua erūt æq̄lia: dempto igit⁹ cōi ar. s. q̄ est inter zenith & polū mundi residua erūt æq̄lia. s. eleuatio poli mūdi supra orizontē: & distantia zenith ab æquinoctiali.

Isto de sex circulis maioribus. &c. Postq̄ autor in superiori parte tractauit de sex circulis maioribus. In ista parte tractat de quattuor circulis minoribus. Et diuiditur ista pars in partes tres. Nam in prima hoc facit. & in secunda ex praedictis duo concludit. & in tertia tractat de zonis. Secunda ibi. Quanta est ergo. Tertia ibi. Notandum q̄ æquinoctialis. Adhuc ista diuiditur in duas. Nam in prima autor dat intentum. & in secunda prosequitur. secunda ibi. Notandum. Dicit de ista parte q̄ determinato de sex circulis maioribus: est dicendum de quattuor minoribus. Iuxta q̄ debetis scire

De quattuor circulis minoribus.

Isto de sex circulis maioribus: dicendum est de quattuor minoribus. Notandum igitur q̄ sol existens in primo puncto canceri: siue in puncto solstitii æstiu: raptu firmamenti describit quedam circulum qui ultimo descriptus est a sole ex parte poli arctici. Vnde appellatur circulus solstitii æstiu ratione superius dicta: uel tropicus æstiuus a tropos quod est conuersio: quia tunc sol incipit se conuertere ad inferi hemisphaerium & recedere a nobis. Sol iteq̄ existens in primo puncto capricorni siue solstitii hyemalis: raptu firmamenti: describit quedam circulum qui ultimo descriptus est a sole ex parte poli antarctici. Vnde appellatur circulus solstitii hyemalis siue tropicus hyemalis: quia tunc sol conuertitur ad nos.

possint transmutare materiam de forma in formam. Nec in rei ueritate daemones possunt transmutare corpus humanum in bestiale: nec q̄ corpus hominis reuiuifcat: sed hoc accidit quoniam secundum apparitionem: & non secundum realitatem. Et hoc potest fieri dupliciter. Vno modo ab intra: quia daemones possunt imitare fantasiam hominis & omnes sensus corporeos ut res uideatur aliter q̄ sit in rei ueritate: & hoc fit uirtute regis naturalium. Alio modo ab extra. nam daemones non possunt sumere corpus ab aere & forma illius mortui: & sic appere: sic ut dicebat Aug. i lib. lxxxiij. quoniam q̄ in magicis artibus sunt miracula: & plerumque similia illis miraculis q̄ sunt per seruos dei. Sed magi faciunt per res naturales quod rebus gloriis suis: sed sancti faciunt solum per potentiam diuinam & eius iussu & nutu cui omnia subiiciuntur. Notandum ergo &c. In ista parte suam persequitur intentum. Et diuidit ista pars in quattuor. Nam in prima tractat de tropico canceri. Et in secunda de tropico capricorni. Et in tertia de circulo arctico. Et in quarta de antarctico. Secunda ibi. Sol iteq̄. Tertia ibi. Cum autem zodiacus. Quarta ibi. Ille uero circulus &c. Dicit de ista parte q̄ est sciendum q̄ cum sol est in primo puncto canceri siue in puncto solstitii æstiu: raptu firmamenti sol describit quedam circulum qui ultimo descriptus est a sole a parte poli arctici q̄ est circulus solstitii æstiuus. Et eadem ratione superius dicta de tropico æstiuus dictus a tropos q̄ est conuersio quia sol incipit se conuertere ad inferi hemisphaerium & recedere a nobis. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ tropici accipiuntur dupliciter. Vno modo pro circulis descriptis a sole: ut autor hic accipit. Alio modo pro hierarchia quorundam separatorum q̄ uocantur tropici. i. conuersiui ad iussu tropos q̄ est eorum princeps: ut dicit Apollonius in lib. de angelica factura sicut lumen coeli ad tropicos mundi conuertitur motu suo: sic ad iussu tropos tropici conuertuntur. Sol iteq̄ in ista tractat de tropico capricorni. Et dicit q̄ sol iteq̄ stans in primo puncto capri. siue solstitii hyemalis per motum firmamenti sol describit quedam circulum qui descriptus est ultimo a sole ex parte poli antarctici: & est circulus solstitii hyemalis uel tropicus hyemalis: quia tunc sol conuertitur ad nos. Iuxta q̄ debetis scire q̄ ista conuersio solis de tropico ad tropicum est causa actus & priuationis entium q̄ sunt in mundo isto: ut dicit Mesalach in lib. de uirtute motoris de tropico ad tropicum: ut mouetur lumen coeli sicut actus & priuatio est in rebus. Et cum gescat nutu dei inferioris mundi omnia subuertentur. Aliud habet debetis scire q̄ simile est de ista conuersione solis de tropico in tropicum sicut est de conuersione spiritus uitalis generati in corde ad duo membra principalia. Nam sicut spiritus uitalis pueniens ad cerebrum perficit actum uirtutis uitalis: sic pueniens ad epas perficit & roborat uirtutem naturalem pueniens ad genitalia uirtutem generationis: sicut sol existens in ariete q̄ in caelo se habet loco cordis: quia sicut cor est positum in medio animalis: & est calidum & siccum complexio & principium uitae. Sic aries est positus in medio mundi: & est calidus & siccus complexio & principium circuli. Vnde cum mouetur sol de corde. scilicet de ariete ad cancerum q̄ se habet in circulo loco cerebri: ut superius dixi uobis cum est in cancro siue in tropico æstiuo da perfectionem generationis ex uegetabilibus in nere descendens de isto tropico ueniens ad libram q̄ se habet in caelo loco epas: quia sicut epas est principium calidum & humidum: complexio nisa: & ponit in oppositione cordis ut ei resistat sui humiditate: sic libra est calida & humida complexio & op

ponit arietem. Vñ cū sol fuerit in libra cōfortat uirtutes naturales eo q̄ tūc incipit declinare: & p̄ cōsequēs cōtinēs in frigidare. Vñ ex frigido uigoratur naturales uirtutes. Vnde ypocras uentres hyeme & uere calidissimi sūt natura & somni lōgissimi &c. pueniēs sol ad tropicū capri. humiditates uegetabiliū q̄ sūt materia gñatōis ipsoz uniunt & multiplicant iū radicibus p̄ uirtutē attractiua: & sicut tropic⁹ cācri est uicini⁹ locus discēssionis solis: sic mēbra genitalia & radices uegetabiliū sunt ultima loca matutæ generatōis. Iccirco dicebat Almanforin suis ampho. q̄ uita hoīum aiatōz est gratia solis & lunæ. Gta solis. s. p̄ cōuersionē ipsi⁹

de tropico ad tropicū gta lunæ ī q̄tū. s. ipsa est sūm oīum influētia rum cōlestiū corpore. Cū autē zodiacus. In ista pte autor tractat de circulo artico hæc pars posset diuidi: sed non curo. Legatis totū simul. Et dicit q̄ cū zodiacus declinet ab æquinoctiali polus ipsi⁹ declinabit a polo mundi: & cum octaua sphaera mouetur: & zodiacus qui ē. viii. octauæ sphaeræ mouebitur. circa axē mundi & polus zodiaci circa polū mundi mouebitur. & ille circulus quā describit polus zodiaci cōtra polū artici: dicitur circulus articus. Ille uero circulus. In ista parte tractat de circulo antarctico & dicit q̄ ille circulus quē describit alter polus zodiaci circa polū mundi antarctici: dicitur circulus antarcticus. Circa istā pte debetis itelligere q̄ poli mundi pnt accipi altero istorum duoz modoz. Vno modo astrologice ut Ptho. & oēs astrologi accipiunt. s. pro punctis terminantibus axem siue lineā imaginatam. Alio modo pro potentiis separatorz qui sunt in corde septētrionis: ut accipit Salomon in lib. de umbris ideaz ubi ad hāc sic dicit. O artici manes. O antarctici diuinitate p̄puli: cur tantæ naturæ nobilitas uidet cōstringi specifico minerali: iuxta q̄ debetis itelligere q̄ sunt qdā intelligētiæ extra ordinē græ q̄ tenēt partē septētrionālē & dominant a circulo artico: & sunt nobiliores naturæ. Et sunt aliæ intelligētiæ quæ sunt meridionales quæ dominantur a polo mūdi antarctico. Vnde isti dant respōsa in imaginibus mineralium: ut in ydolis aliqui aureis: aliqui argēteis: aliqui staneis: & sic de aliis. Iccirco dicebat Salomon. O artici manes. i. diabolici. O antarctici diuinitate propuli: cur tantæ naturæ nobilitas uidetur cōstringi specifico minerali? Circa istam partē est una breuis dubitatio. utrum uidelicet isti poli moueantur uel sint immobiles: & uidetur q̄ moueantur unica ratione. Moto toto & partes mouentur: sed poli mundi sunt partes cœli. ergo non sunt immobiles sed mouentur. Maior huius rationis est nota: declaro minorem: quia moto cœlo non est dare in eo partem immobilem: ergo poli mundi mouentur & non quiescunt. Dico breuiter ad quæstionem q̄ poli mundi possunt considerari altero duorum modorum. Vno modo punctaliter: & sic poli dicuntur immobiles & probatur: quia poli mundi sunt puncta axem terminantia: sed puncta sūt indiuisibilia. sed omne indiuisibile immobile. ergo poli mundi prout sunt puncta terminantia axem siue lineam imaginatam sunt immobiles. Alio modo possunt considerari sub latitudine: prout est circulus imaginatus: & sic mouentur ut partes cœli: & sic soluit ratio. Quanta ergo. In ista parte ut dicebatur duo concludit. Et diuiditur ista pars in duas. Nam in prima concludit polorum & maxime solis declinationem esse æquales. Et in secunda concludit distantiam tropici & cancri & circuli artici esse duplam ad maximam solis declinationem. Secunda pars incipit ibi. Cū autem circulus. Prima pars posset diuidi sed non curo. Legatis totū simul. Et dicit quāta est maxima declinatio solis tantū distat polus mūdi ad polū zodiaci q̄ sic pōt demonstrari. Accipiat dicit ipse polus q̄ distinguit solstitia q̄ trāsīt p̄ polos mūdi & zodiaci. Cū igit oēs quartæ unius & eiusdē circuli sint æquales: q̄ta hui⁹ coluri q̄ ē ab æquinoctiali usq̄ ad polū mūdi erit æqualis q̄ta eiusdē: & q̄ta coluri q̄ ē a priō pūcto cancri usq̄ ad polū zodiaci. ergo excludit & dicit. Accepto ab illis cōe arcu q̄ ē a priō pūcto cācri usq̄ ad polum mundi: residua erunt æqualia. s. maxima solis declinatio & distantia poli mundi ad polum zodiaci.

Cū autē zodiacus declinet ab æquinoctiali: & polus zodiaci declinabit a polo mūdi. Cū igit moueat octaua sphaera & zodiacus qui ē pars octauæ sphaeræ mouebitur circa axē mūdi: & polus zodiaci mouebitur circa polū mūdi. Iste igit circulus quē describit polus zodiaci circa polū mūdi artici dicitur circulus articus. Ille uero circulus quē describit alter polus zodiaci circa polū mundi antarctici dicitur circulus antarcticus. Quāta est et maxia solis declinatio. s. ab æquinoctiali: tāta est distantia poli mundi ad polū zodiaci: quod sic patet. Sumat colur⁹ distinguēs solstitia q̄ trāsīt per polos mūdi & per polos zodiaci. Cū igit oēs quartæ unius & eiusdē circuli inter se sint æquales: quarta huius coluri: q̄ est ab æquinoctiali usq̄ ad polū mūdi erit æqualis quartæ eiusdē coluri: q̄ ē a priō pūcto cācri usq̄ ad polū zodiaci. Igit ab illis æqualib⁹ dēpto cōi arcu qui est a priō pūcto cācri usq̄ ad polū mūdi: residua erunt æqualia: scilicet maxima solis declinatio: & distantia poli mūdi ad polum zodiaci.

Est autem circulus. In ista parte concludit distantiam tropici cancri & circuli arctici esse duplam ad maximam solis declinationem. Et posset ista pars diuidi: sed non curo. Legatis totum simul: & dicit qd circulus arcticus distet aequaliter a polo mundi secundum omnem sui partem. Patet qd pars coluri quae est inter primum punctum cancri & circulum arcticum fere est dupla ad maximam solis declinationem siue ad arcum eiusdem coluri quae intercipitur inter circulum arcticum & polum antarcticum: qui aequalis est maxime declinationi solis. Cum iste colurus sicut alii circuli sit in sphaera. cccx. gra.

Cum autem circulus arcticus secundum quamlibet sui partem aequidistat a polo mundi: patet qd illa pars coluri quae est inter primum punctum cancri & circulum arcticum fere est dupla ad maximam solis declinationem: siue ad arcum eiusdem coluri qui intercipitur inter circulum arcticum & polum mundi arcticum qui etiam arcus aequalis est maxime solis declinationi. Cum enim colurus iste sicut alii circuli in sphaera sit. cccx. graduum quarta eius erit. lxxx. graduum. Cum igitur maxima solis declinatio secundum Ptolemaeum sit. xxiii. graduum & li. minutorum & totidem graduum sit arcus qui est inter circulum arcticum & polum mundi arcticum: si ista duo simul iuncta: quae fere faciunt. xlviii. gradus subtrahantur a. lxxx. residuum erunt. xlii. gradus quantum est arcus coluri qui est inter primum punctum cancri & circulum arcticum: & sic patet qd ille arcus fere duplus est ad maximam solis declinationem. Notandum qd aequinoctialis cum quattuor circulis minoribus dicitur quinque paralleli quasi aequidistantes: non quia quantum primus distat a secundo: tantum secundus distat a tertio: quia hoc falsum est sicut iam patuit. Sed quia quilibet duo circuli simul iuncti secundum quamlibet sui partem aequidistant ab invicem & dicuntur paralleli aequinoctialis: paralleli solstitii aestiui paralleli solstitii hyemalis: paralleli arctici: & paralleli antarctici.

Hic uere fuit ille qui decepit regem Manfredum dicens. Vinctes non morieris. Et illum ferranensem respondens ei: caput tuum eleuabitur super omnes: & illud de provincia quarens responsum utrum thesaurus esset in loco qui respondens dicens uade uade inuenies thesaurum quod non deficiet in uita tua. Iste dixit secus & abiit: & cum effoderet in caerna montis reperit quatuor uncias auri: tenens in manu aduenit ruina & cooperuit eum: & sic mortuus fuit: socii iuerunt excooperando inuenerunt istum mortuum cum auro in manu: & dixerunt: recte dixit Floron qd tu habebis aurum quod non deficiet in uita tua. Vnde caueatis ab eis quia ultima intentio ipsorum est in opprobrium domini nostri iesu christi decipere christianos. Notandum &c. In ista parte autor tractat de zonis. Et diuiditur ista pars in duas. Nam in prima tractat de quinque parallelis. Et in secunda de zonis. Secunda ibi. Notandum etiam qd quattuor. Dicit de ista parte qd est sciendum qd aequinoctialis cum quattuor circulis minoribus dicitur quinque paralleli: aequidistantes non quia quatuor distat prius a secundo: tantum distat secundus a tertio quia hoc est falsum ut prius patuit: sed quia quilibet duo circuli simul accepti secundum quamlibet sui partem aequaliter distat ab invicem. Et dicitur parallelus aequinoctialis parallelus solstitii aestiui: & parallelus solstitii hyemalis & parallelus arcticus & parallelus antarcticus. Iuxta qd debetis intelligere qd isti paralleli intellecti in firmamento distinguunt quinque zonas siue regiones in terra & dicitur parallelus a para qd est iuxta & lelle qd est mensura. Vnde parallelus iuxta mensura.

Quarta pars ei erit nonaginta. Cum igitur dicit ipse maxima solis declinatio secundum Ptolemaeum sit triginti tres gradus: & quinquaginta unum minutum: & totidem graduum sit arcus interceptus inter arcticum circulum & polum antarcticum: sed omnia iuncta fore faciunt. xlviii. graduum subtrahat a. xc. gra. residuum erunt. xlviii. gra. Tantus est arcus coluri qui est inter primum punctum cancri & circulum arcticum: & sic patet qd idem arcticus fere duplus est ad maximam solis declinationem: & hoc est qd dicit demonstratio istam uideatis in sphaera. Iuxta qd debetis intelligere qd Salomon in libro de umbris idearum concludit istam distantiam. scilicet tropici cancri & circuli arctici esse duplam ad maximam solis declinationem: ubi ad litteram sic dicit. Sicut distantia tropi. Stellae lunae: & poli arctici ad maximam declinationis uitae coeli dicitur esse dupla: sic florona dicitur esse distantia in uirtute. Iuxta qd debetis intelligere qd inter istas intelligentias est dare ordinem naturae quantum non grae quidem ordo naturae dignior est superior inferiori. Vnde Floron fuit de ierarchia cherubin: & est spiritus nobilissima naturae qd constringitur in speculo calibis maiori inuocatione. Hic uero non

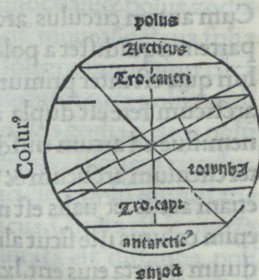
CAPITVLVM SECVNDVM

Notandum q̄ quattuor &c. In ista uero parte tractat de zonis. Et diuiditur ista pars in partes quattuor. Nā in prima ostendit quomodo isti paraleli quattuor distinguunt quinq; zonas. Et in secunda hoc probat autoritate Virgilii. Et in tertia ostendit quomodo ista zona siue plagae distinguuntur: & quae est habitabilis & quae inhabitabilis autoritate Ouidii. Et in quarta exponit concludendo. Scda ibi. Vnde Virgilius. Tertia ibi. Distinguuntur. Quarta ibi. Illa ergo zona &c. Dicit de prima parte q̄ ē notandū q̄ quattuor paraleli minores. s. duo tropici & paralelus arcticus: & paralelus antarcticus di-

stinguūt in cœlo quattuor zonas siue regiones. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ ista. v. zonae mūdi solent distinguī: quae una in medio mūdi sub æquinoctiali: & alia dicitur torrida & inhabitabilis: aliae sunt duae extremae zonae quae sūt sub polis mūdi: & sūt inhabitabiles prae nimio frigore: quia sol n̄ calefacit partes illas: quia non accedit ad illas nisi a longe. Aliae duae zonae mediae dicuntur tēperatae ex calore torrido: & ex frigido frigidarum. Et hoc est q̄ dicebat Platon q̄ tres erāt inhabitabiles: & duae habitabiles: sed istud nō ab oībus tenet: sed falsum credo esse q̄ obmitto gr̄a breuitatis. Vnde uirgilius. In ista parte probat auctoritatem Virgilii: & dicit q̄ quinq; zonae tenent cœlū: una quae rubens sole rutilante sed torrida zona semp ad ignē. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ Plato Virgilius & Ouidius fuerunt istius opinionis q̄ ista torrida zona esset inhabitabilis. Ptholomaeus & Auicenna tenent contrarium: sed hic me non dilato: quia intendo uobis generaliter disputare ubi uidebitis ueritatem istius dubitationis.

Distinguunt. In ista parte ostendit quō ista plagae siue zonae distinguuntur: & quae sit habitabilis & quae inhabitabilis autoritate Ouidii & dicit q̄ distinguunt ista zonae siue plagae terrae dictae supposito praedictis zonis in cœlo: ut dicit Ouidius: q̄ totidēq; plagae tellure praemunt: una quae quae media est: inhabitabilis est pp̄ nimium calorem & frigus intensum tenet duas alias sicut natura locauit. Aliae uero duae sunt tēperatae ex frigido mixto cū calore. Circa istam partem debetis intelligere q̄ causa quare regio redditur inhabitabilis duplex est. s. essentialis & accidentalis: essentialis quae prouenit ex habitudine compassionis terrae ad cœlum: ut sunt loca sub polis mūdi: quae loca sol uadit oblique uel indirecte respicit: ideo inhabitabilia redduntur propter frigus: ut habetur in libro de natura locorum. Alia est causa accidentalis: ut quandoq; aliqua loca sunt sulphurea & incensa: & deo hoc tangit philosophus in libro de proprietatibus elementorum. Sed posset queri quare quandoq; sunt aliqua ciuitates: castra: & uillae: quae aliquibus temporibus non possunt habitari & quandoq; habitantur & cum magna sospitate gentium. Dicendum est q̄ omnis ciuitas castrum uel uilla habet ascendens sub quo fuit aedificata: q̄ quidem ascendens se habet ad illam sicut anima ad corpus. Vnde possibile est q̄ in reuolutionibus annorum mūdi cum ascendente ciuitatis sit aliquis planetae: malorū qui facit pestilentia in aere illius ciuitatis: ut dominus ascendētis sit cadēs ab oriente impeditus: & sic p̄nt per multa tpa ista loca esse inhabitabilia: & econtrario: quandoq; in reuolutionibus annorū mundi significator pōt esse fortunatus: & sic pōt illa ciuitas habitari. Vnde fuit pestilentia in romādiola duobus annis si fuisset aliis duobus multa ciuitates fuissent inhabitatae. Illa ergo zona. In ista parte exponit ostendēdo quae sunt zonae habitabiles & quae inhabitabiles. Et diuiditur ista pars in tres. Nam in prima ponit torridā zonam esse inhabitabilem. Et in secūda zonas quae sunt sub polis. Et in tertia ponit illas quae sunt habitabiles. Secūda pars incipit ibi. Illae uero duae zonae. Tertia ibi. Illae autem duae zonae. Dicit de ista parte q̄ illa zona quae est inter tropicos duos dicitur inhabitabilis propter nimium calorem solis qui sp̄ mouet sup̄ illā.

Notandum etiam q̄ quattuor paraleli minores. s. duo tropici: & paralelus arcticus: & paralelus antarcticus distinguūt in cœlo quinq; zonas siue regiones. Vnde Virgilius in georgicis. Quinq; tenent cœlum zonae: quarum una corrusco. Sēper sole rubens: & torrida semper ab igni. Distinguūt etiam totidem plagae in terra directae praedictis zonis suppositae. Vnde Ouidius p̄rio methamorphoseos. Totidēq; plagae tellure p̄mūt. Quae q̄ media est nō est habitabilis æstu. Nix tegit alta duas: totidē iter utraq; locauit. Tēperiq; dedit mixta cū frigore flāma. Illa igit̄ zōa q̄ est inter duos tropicos dicitur inhabitabilis propter calorem solis discurrentis semper inter tropicos. Similiter plaga terrae illi directe supposita dicitur inhabitabilis propter calorem solis discurrentis super illam.

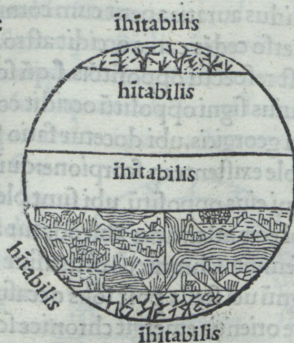

SPHAERAE

Illae duae zonae &c. Dicit in ista parte q illae duae zonae quae sunt sub polis mundi inhabitabiles sunt propter nimiam frigiditatem: quia sol ab eis maxime mouetur simpliciter dicit ipse est intelligendum de plagis terrae illis suppositis. Illae autem in ista parte ostendit quae sunt zonae quae habitantur: & dicit q illae duae zonae una quae est posita inter tropicum aestiuale & circulum arcticum. & alia quae inter tropicum hyemale & circulum antarcticum habitantur & sunt temperatae a caliditate torridae zonae quae existit inter duos tropicos & a frigiditate zonae extremae quae sunt circa polos: idem est intelligendum de plagis

Illae uero duae zonae quae circūscribuntur a circulo arctico: & circulo antartico circa polos mundi inhabitabiles sunt propter nimiam frigiditatem: quia sol ab eis maxime remouetur: similiter intelligendum de plagis terrae illis directe suppositis. Illae autem duae zonae quae una est inter tropicum aestiuum & circulum arcticum & reliqua quae est inter tropicum hiemale & circulum antarcticum habitabiles sunt: & temperata caliditate torridae zonae existentis inter tropicos & frigiditate zonae extremae quae sunt circa polos mundi. Idem intellige de plagis terrae illis directe suppositis

terrae illis suppositis: & hoc est quod dicit. Circa istam partem debetis intelligere quod sicut dicit Hermes in libro suo de proprietatibus locorum ubi dicit de zona habitabili quae est nobis occulta. Et diuidit in tres partes. Asiam: Africam: & Europam. Asia a septentrione per occidentem usque ad meridiem. Europa ab occidentem usque ad septentrionem. Africa a meridie usque ad occidentem extenditur. In Asia uero est paradisus terrestris omni amoenitate fulcitur in quo est lignum uitae arborumque comedit de tali fructu in statu immortalitatis permanet: in eo uero est fons qui diuiditur in quattuor flumina quae sunt Euphrates: Tigris: & Eufrates. Post paradisum est India quae habet. xliiii. regiones & multos populos: sunt ibi montes altissimi quorum insulae tangunt aethera. Sunt ibi homines duos cubitos qui praefantur quortidie contra grues in tertio anno pariunt: & in octauo senescunt. Sunt ibi homines qui dicuntur macrobiastae qui sunt decem cubitos qui plium habent contra Griffos. Sunt Agrariae & baracinos qui amore alterius uitae proiciunt se in ignem. Sunt alii qui patres mactant seniores detentos: qui eorum carnem parant ad epulandum: & impius dicit qui hoc facere negat. Sunt autem alii qui pisces crudos comedunt: & mare falsum bibunt. Sunt ibi quaedam monstra quae bestiis simulant: ut qui uulvas habent plantas: & septem digitos in pede. Sunt ibi monoculi

Capitulum tertium de ortu & occasu signorum: de diuersitate diei & nocturni: & de diuersitate climatum.

IGNORVM autem ortus & occasus dupliciter accipitur: quoniam quantum ad poetas: & quantum ad astronomos. Est igitur ortus & occasus signorum quo ad poetas triplex. scilicet. cosmicus: chronicus: & heliacus. Cosmicus enim ortus siue mundanus est quando signum uel stella supra orientem ex parte orientis de die ascendit: & licet in qualibet die artificiali sex

& animaspi & cyclopes qui tantum unum pedem habent & ambulat quod cum iacet in terra cooperiunt se platu pedis. Sunt ibi alii qui habent canina capita & ungues ad humeros: & uestes pecudum & latratus canum. Sunt ibi foeminae quae quinquies pariunt uelut caninum partum habent. Sunt alii absque capite quibus oculi sunt in humeris: pro naso & ore duo foramina in pectore: setas habent ut bestiae. Sunt alii iuxta fontes gagatos qui uiuunt solo odore cuiusdam pomi qui si longe uadunt portant pomum: & si fecerint odorem trahunt statim moriuntur. Multa alia ponit quae hic non habent locum ponendi: hoc teneatis gratia breuitatis.

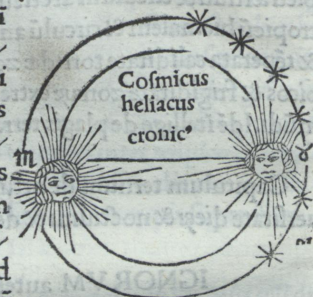
IGNORVM autem ortus & occasus. &c. Haec est tertia pars principalis istius tractatus. In qua primo autor induit duplicem ortum & occasum signorum: & in secundam persequitur. Secunda ibi. Est igitur ortus & occasus signorum. Dicit de ista parte ortus & occasus signorum accipitur duobus modis. scilicet. quantum ad poetas & quantum ad astrologos. Circa istam partem debetis intelligere: ut dicit Alchindus in libro de motu diurno quod triplex est ortus signorum. scilicet. ortus rationis: ortus ablatiois paupertatis: & ortus figuratiois. Iuxta quod debetis intelligere quod ortus rationis appellatur cum in ascendente fuerit aliquod signum: quod dicunt humana siue rationalia: sunt Gemini: Virgo: & medietas prima Sagittarii. Unde cum aliquod istorum fuerit in ascendente erit tunc natus ra-

d

tionabilis: & eo fortius si dominus
 ipsius non fuerit impeditus. Vnde
 dicit Alcmeon in suo libro de uni-
 tate secreti ubi ad litteram sic dicit.
 Cum nati ascendens erit signum ali-
 quod humanorum: & eius dominus fortis in eo
 recte censet filius rationis: ut si aliquis
 haberet Geminos pro ascendente:
 & Mercurius in ipso haberet rationali-
 tatem & scias liberales: ut dicit zeel
 in libro de natura nati. In Gemi-
 nis Mercurio ascendente inerat na-
 ro sciencie series habitus rationis. Hoc
 idem facit in angulis si illuminat sa-
 gittatorem. i. sagittarium. Hoc idem di-
 cit Hermes primo de spe. & de lu-
 ablationis ortum vocat: ut cum in
 ascendente erit aliqua de domibus
 Iouis: ut puta Sagittarium aut pisces
 Nam si aliquod istorum fuerit in orien-
 te raro natus detinebit paupertatem:
 ut dicit Almasor in suis amphi-
 rismis. Nunquam erit pauper & inops
 cuius dominus natus fuerit Iuppiter: &
 Ptole. in centiloquo uix aut nunquam
 erit quoniam cuius ascendens fuerit Vir-
 go aut pisces non sit occasio domini seu
 regni. Ortum figuratiorem uocant
 actionem uel aptationem celi ad
 imagines faciendas: ut si quis uolu-
 erit aliquas imagines operari: oportet
 quod sub ascendente sue natiuita-
 tis aut interrogatioms ipsius persi-
 ciat exempli gratia. Si quis uellet facere
 imaginem in qua uellet responsum
 ab aliquo spiritu: oportet ut ascen-
 dat cor septentrionis siue cancer:
 quod est ascendens nigromantico-
 rum & aptare lunam & Saturnum
 & reliqua: ut dicitur in libro de
 mineralibus & in talibus oportet
 ut fiant sub ascendente nati. Sed in
 imaginibus Thebit quod sunt imagi-
 nes quae hic necessario requirunt.
 Circa istam partem debetis duo
 breuia intelligere: quod plades dicitur
 a pluralitate: quia plures & sunt de
 cem gradus tauri sub quo ciuitas
 bononiae fuit edificata. Et ciuitas
 senarum iudicio meo in quibus
 euenit tanta nouitas: ut dixi uobis:
 & ueniet. Adhuc Saturnus est in
 tauro: cui deus sui potentia resiste-
 re dignetur.

signa sic orientur: tamen antonomasice signum illud dicitur
 cosmice oriri cum quo & in quo sol mane oritur. Et hic
 ortus proprius & principalis & quotidianus dicitur. De
 hoc ortu exemplum in georgicis habetur: ubi docetur sa-
 tio fabarum & milii in uere sole existente in tauro sic. Can-
 didus auratis aperit cum cornibus annum. Taurus & ad-
 uerso cedens canis occidit astro. Occasus uero cosmicus
 est respectu oppositioms. scilicet quoniam sol oritur cum aliquo signo:
 cuius signi oppositum occidit cosmice. De hoc occasu dicitur
 in georgicis. ubi docetur satio frumenti in fine autumnii
 sole existente in scorpione: qui cum orientur cum sole taurus si-
 gni eius oppositum ubi sunt pleiades occidit sic. Ante ti-
 bi eorum atlantides abscondatur Debita: quoniam fulcis committas
 femina. Chronicus ortus: siue temporalis est quando si-
 gnum uel stella post solis occasum supra orientem ex par-
 te orientis emergit chronice scilicet de nocte: & dicitur tem-
 poralis quia tempus mathematicorum nascitur cum solis occasu.
 De hoc ortu habemus in
 Ouidio de ponto: ubi co-
 queretur mora exilii sui di-
 cens. Quattuor autem annos
 pleiades orta facit. Signifi-
 cans per quattuor autem annos
 quadraginta quattuor an-
 nos transisse postquam mis-
 sus erat in exilium. Sed
 Virgilius uoluit in autu-
 no pleiades occidere. ergo contrarii uidentur. Sed ratio huius
 est quod secundum Virg. occidunt cosmice. Secundum Ouidium oriun-
 tur chronice: quod bene potest contingere eodem die. Sed differ-
 renter tamen quia cosmicus occasus est respectu temporis matutini.
 Chronicus uero ortus respectu uespertini est. Chronicus oc-
 casus est respectu oppositioms. Vnde Lucanus sic inquit. Tunc nox
 thessalicas urgebat parua sagittas. Heliacus ortus siue so-
 laris est quoniam signum uel stella uideri potest per elongationem solis
 ab illo: quod prius uideri non poterat solis propinquitate. Exem-
 plum huius ponit Ouidius in libro de fastis sic. Iam leuis obliqua
 subsedit aquarius urna. Et Virgilius in georg. Gnosiaque arde-
 tis descendit stella coronae. Quae iuxta scorpionem existens
 non uidebatur: dum sol erat in scorpioe. Occasus heliacus est
 quoniam sol ad signum accedit: & illud sua potentia & luminosita-
 te uideri non permittit. Huius exemplum est in uersu premissio. scilicet
 Taurus & aduerso cedens canis occidit astro.

De ortu & occasu signorum secundum astrologos.

Equitur de ortu & occasu signorum put sumunt astronomi: & prius in sphaera recta. Sciendum est qd ta in sphaera recta q obliqua ascendit & equinoctialis circulus semp uniformiter. s. in teporib' & equalibus & equalis arcus ascendunt. Motus enim coeli uniformis est: & angulus que facit & equinoctialis cu orizonte obliquo no diuersificat in aliquibus horis. Partes uero zodiaci no de necessitate hent & equalis ascensiones i utraq sphaera: quia quato aliqua zodiaci pars rectius oritur: tanto plus tps ponit in suo ortu. Huius signu e: quia sex signa oriunt in longa uel in breui die artificiali: similiter & in nocte. Notandu igitur q ortus uel occasus alicuius signi nihil aliud est q illam parte & equinoctialis oriri quae oritur cu illo signo oriēte: uel ascendente supra orizonte: uel illa pte & equinoctialis occidere q occidit cu altero signo occidente. i. tēdēte ad occasu sub orizonte. Signu aut recte oriri dicitur cu quo maior pars & equinoctialis orit: obliqua uero cu quo minor. Similiter et intelligēdu est de occasu. Et est sciendū q in sphaera recta quartae zodiaci inchoata quattuor punctis: duob' .s. solstitialib' & duobus & equinoctialibus adequant suis ascensionibus. Id est qtu tps consumit quarta zodiaci in suo ortu: in tato tpe quarta & equinoctialis illi cōterminalis perorit: sed tam ptes illar quartar uariant: neq habet & equalis ascensionē: sicut iā patebit. Est. n. regula: qlibet duo arcus zodiaci & equalis & equaliter distantes ab aliquo quattuor punctor iā dictor & equalis hent ascensionē. Et ex hoc sequitur q signa opposita & equalis hent ascensionē. Et hoc ē qd dicit Lucanus loquēs de pcessu Catonis in Libyā uersus & equinoctiale. Non obliqua meāt: nec tauro rectior exit Scorpius: aut aries donat sua tpa librā: Aut astrea iubet lentos descendere pisces. Par geminis chiron: & idem qd charcinus ardens. Humidus & agloceros nec plus leo tollitur urna. Hic dicit Lucanus q existētib' sub & equinoctiali signa opposita & equalis habet ascensionē & occasu. Oppositio aut signor habet per hunc uersu. Est li. ari. scor. tau. sa. gemi. capri. can. a le. pis. uir.

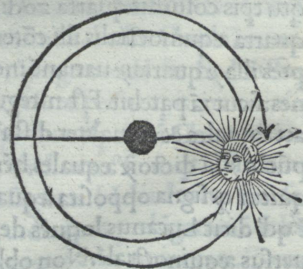

EQ VITVR d' ortu & oc

casu & c. Iccirco dic q ois oppositio per respectu d' esse mala. Alio modo dicitur seu sumitur nigromantice: ut accipit ipsam Hyparcus in libro de rebus ut ad litteram sic dicitur. Remota sit ab elementis: iccirco dignior est oppositio crucialis. In ista debetis intelligere q spiritus qui sunt extra ordinem gratiae aliqui tenent elementa. Et aliqui sunt i elemento ignis. Aliqui i elemēto aeris. Aliqui in elemēto terrae. Aliqui qui sunt in igne aliquādo inflāmant aerem horribili flamine. Ut uidet quasi colūna ignea moueri de caelo: & hoc apparet i exercitu de nocte cum praeliū ordinatur: quia demones stant ad recipiendum animas: iccirco maximum periculum est pro anima mori in praelio campestri nisi pugna sit pro fide xpi. Aliqui tenent aerem ut quādoq uidetis nubes terribiles subito in aere apparere quae apparet in similitudine aiali um: ut leonum: serpentum: dracorum: & sic de aliis. Aliquando uidetis uolutionē siue circularē pulueris i aere eleuari. Alii tenēt terram: & hi uadunt quādoq i formā peregrinorum: & in formā pauperum: & quādoq mulieris fatuae: & mittunt discordias inter gentes: quādoq uadunt de nocte ut aliquoties audietis horribiles clamores: in quibus clamoribus uidetur q infinita coria sicca trahantur per terram. Vnde cum talia apparēt in ciuitate raro fallūt: qn in illis nouitates & detrimēta contigāt. Vnde cum dicit Hyparcus q cum remota sit ab elementis. i. isti spūs elemētares q sūt de minori hierarchia: iccirco nobilior est opinio circularis crucialis. s. spūs q sūt i oriente: occidentes: septentrione: & meridie: quorum proprietates hic taceo: cum non sit locus.

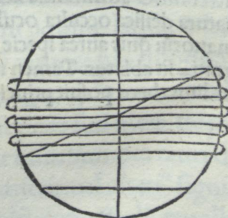

Et notādū q̄ nō ualet talis argumētatio. Isti duo arcus sunt æquales: & simul incipiūt oriri: & sp̄ maior ps orit̄ de uno q̄ de reliquo: ergo ille arcus citius poriet̄: cui⁹ maior ps sp̄ oriebat̄. Instātia h⁹ argumētatois manifesta ē in p̄b̄us p̄dictar̄ quartar̄. Si. n. sumat̄ quarta ps zodiaci: q̄ ē a p̄cipio arietis usq; ad finē geminorū: sp̄ maior pars orit̄ de quarta zodiaci q̄ de quarta æquinoctialis sibi cōterminali: & tñ illar̄ duar̄ q̄rtar̄ simul poriunt̄. Idē intellige de quarta zodiaci q̄ est a principio libræ usq; i finē sagittariū. Itē si sumat̄ quarta zodiaci q̄ est a p̄cipio cācri usq; in finē uirginis: sp̄ maior ps orit̄ de quarta æquinoctialis q̄ de quarta zodiaci illi cōterminali: & tam̄ illar̄ duar̄ quartar̄ simul poriunt̄. Idē intellige de quarta zodiaci quæ est a p̄rio p̄cto capri. usq; i finē pisciū. In sphæra autem obliqua siue decliui duar̄ medietates zodiaci adæquantur suis ascensionibus. Medietates dico q̄ sumunt̄ a duobus p̄ctis æquinoctialibus: q̄a medietas zodiaci: q̄ ē a p̄cipio arietis usq; in finē uirginis orit̄ cū medietate æquinoctialis sibi cōterminali. Silī alia medietas zodiaci orit̄ cū reliqua medietate æquinoctialis. Partes aut̄ illar̄ medietatū uariant̄ secū dū suas ascensiones: qm̄ in illa medietate zodiaci: q̄ ē a p̄cipio arietis usq; i finē uirginis sp̄ maior pars orit̄ de zodiaco q̄ de æquinoctiali: & tñ illar̄ medietates simul poriunt̄. E cōuerso cōtingit in reliqua medietate zodiaci: quæ est a p̄cipio libræ usq; ad finē pisciū: sp̄. n. maior pars orit̄ de æquinoctiali q̄ de zodiaco: & tamē illar̄ medietates simul poriunt̄. Vnde hīc patet instātia facta manifestior cōtra argumētationē sup̄ius dictā. Arcus aut̄ q̄ succedūt arieti usq; ad finē uirginis in sphæra obliqua minuūt ascēsiōes suas supra ascēsiōes eorū dē arcuū in sphæra recta: q̄a minus orit̄ de æquinoctiali. Et arcus q̄ succedūt libræ usq; ad finē pisciū i sphæra obliqua augēt ascēsiōes suas supra ascēsiōes eorū dē arcuū i sphæra recta: q̄a plus orit̄ de æquinoctiali. Augēt dico scđm̄ tātā q̄titatē i q̄ta arcus succedētes arieti minuūt. Ex hoc patet q̄ duo arcus æquales & oppositi i sphæra decliui hēnt ascēsiōes suas iunctas æquales ascēsiōibus eorū dē arcuū in sphæra recta simul sūptis: q̄a q̄ta est diminutio ex una pte tāta est additio ex altera. Licet. n. arcus inter se sint æquales: tamē q̄tū unus minor est tantū recuperat alius. & sic patet ad æquatio. Regula qdē est in sphæra obliqua q̄ quilibet duo arcus zodiaci æquales & æqualiter distātes ab alterutro p̄ctoꝝ æquinoctialiū æquales habēt ascēsiōes. Ex p̄dictis ēt patet q̄ dies naturales sunt inæquales. Est. n. dies naturalis reuolutio æquinoctialis circa terrā semel cū rāta zodiaci parte quāta interim sol pertransit motu proprio contra firmamentū. Sed cū ascensionēs illoꝝ arcuū sint inæquales: ut patet per p̄dicta tā in sphæra recta q̄ in obliqua: & penes additamenta illarum ascensionum considerentur: dies naturales illi de necessitate erunt inæquales. In sphæra recta propter unicā causam. s. propter obliquitatē zodiaci. In sphæra uero obliqua p̄ter duas cās. s. propter obliquitatem zodiaci: & obliquitatem orizontis obliqui. Tertia solet assignari causa eccentricitas circuli solis. Notandum etiam q̄ sol tendens a primo p̄cto capricorni per arietem usq; ad primū p̄ctū cancri: raptu firmamenti describit. clxxxii. parallelos: qui etiam paralleli: & si non oīno sint circuli sed spiræ cū tamen non sit in hoc error sensibilis: in hoc uis nō cōstitut̄: si circuli appellētur: de numero quoꝝ circuloꝝ sunt duo tropici: & unus

æquinoctialis. Itē iā dictos circulos describit sol raptu firmamēti descendēs a priō pun-
cto Cancrī per librā usq; ad primū pūctū capri. Et isti circuli dieꝝ naturalīū circuli ap-
pellantur. Arcus autē qui sunt supra orizontē sunt arcus dierū artificialiū. Arcus uero
qui sunt sub orizonte sunt arcus noctiū. In sphæra igit̃ recta cū orizon sphære rectæ
transeat per polos mundi: diuidit oēs circulos istos in partes æquales. Vnde tanti sūt
arcus dierū quanti sunt arcus noctiū apud existētes sub æquinoctiali. Vnde patet q̃
existentibus sub æquinoctiali in quacunq; parte firmamēti sit sol est sp̃ æquinoctiū.
In sphæra autē declinā orizon obliquus diuidit solū æquinoctiale in duas ptes æquales.
Vnde q̃do sol est in alterutro punctoꝝ æquinoctialiū: tūc arcus diei æquat̃ arcui no-
ctis: & est æquinoctiū in uniuersa terra. Oēs uero alios circulos diuidit orizon obliquus
in partes inæquales: ita q̃ in oībus circulis qui sunt ab æquinoctiali usq; ad tropicum
cancrī: & in ipso tropico cancrī maior est arcus diei q̃ noctis: id est arcus super orizon-
tē q̃ sub orizonte. Vnde in toto tpe quo sol mouetur a principio arietis per cancrum
usq; in finē uirginis maiorantur dies supra noctes: & tanto plus quāto magis accedit
sol ad cancrū: & tanto minus quanto magis recedit. Ecōuerso autē se hēt de diebus &
noctibus: dū sol est in signis australibus. In oībus aliis circulis quos sol describit inter
æquinoctiale & tropicū capricorni maior est circulus sub orizonte & minor supra: un-
de arcus diei est minor q̃ arcus noctis. Et secundū pportionē arcuū minorant̃ dies su-
pra noctes: & quanto circuli sunt p̃p̃inquoꝝ tropico hyemali: tanto magis minorā-
tur dies. Vnde uidet̃ q̃ si sumant̃ duo circuli æquidistantes ab æquinoctiali ex diuer-
sis partibus quātus est arcus diei in uno: tātus est arcus noctis in reliquo. Ex hoc seq̃
uidet̃ q̃ si duo dies naturales sumant̃ in āno æqualiter remoti ab alterutro æquinoctio-
rū in oppositis ptibus q̃ta ē dies artificialis unius: tāta est nox alterius: & ecōuerso. Sed
hoc est quātū ad uulgi sensibilitatē in orizontis fixiōe. Rō. n. p̃ adēptionē solis cōtra fir-
mamētū in obligate zodiaci uerius diiudicat. Quāto quidē polus mūdi magis ele-
uat̃ supra orizontē: tāto maiores sūt dies æstatis q̃n sol ē in signis septētrionalibus. Sed
ecōuerso q̃do est in signis australibus: tāto. n. magis minorant̃ dies supra noctes. No-
tandū ē q̃ sex signa quæ sunt a p̃ncipio cancrī per librā usq; in
finē sagittarii hēt ascēssiones suas in sphæra obliqua simul iū-
ctas maiores ascēssionibus sex signoꝝ q̃ sūt a p̃ncipio Capri. p̃
arietē usq; ad finē geminoꝝ. Vnde illa sex signa prius dicta di-
cunt̃ recte oriri: ista uero sex oblique. Vnde Vir. Recta meāt:
obliqua cadūt a sidere cancrī. Donec finit̃ chiro: sed cætera si-
gna. Nascunt̃ prono: descendūt tramite recto. Et q̃do est no-
bis maxia dies in æstate. s. sole existēte in principio cancrī: tunc
oriūt̃ de die sex signa directe oriētia: de nocte aut̃ sex obliq;. Ecōuerso q̃n nobis ē mini-
mus dies i āno. s. sole existēte i p̃ncipio capri. tūc de die oriunt̃ sex signa obliq; oriētia
de nocte uero sex directe. Q̃ n̄ aut̃ sol ē i alterutro pūctoꝝ æquinoctialiū: tūc de die ori-
unt̃ tria signa directe oriētia: & tria obliq; & de nocte silr. Est. n. regula: q̃tūcūq; breuis
uel plixa sit dies uel nox sex signa oriūt̃ de die & sex de nocte: nec p̃ p̃plexitatē uel breui-
tatē diei uel noctis plura uel pauciora signa oriūt̃: sūt spaciū t̃pis i quo medietas signi
ponit̃: i q̃libet die artificiali: silr & i nocte sūt. xii. horæ naturales. In oīb' at̃ aliis circulis
q̃ sūt a latere æquinoctialis: uel ex pte australi uel septētrionali: minorāt̃ uel maiorāt̃ dies

d iii

Quorum zenith est in circulo arctico:

Illis aut quorū zenith est in circulo arctico cōtingit in quolibet die & tpe anni q̄ zenith capitis eorū est idē cū polo zodiaci: & tunc habēt zodiacū siue eclipticā pro orizōte. Et hoc est qđ dicit Alphagranus q̄ ibi circulus zodiaci flectit supra circulū hemisphærii. Sed cū firmamētū cōtinue moueat circulus orizōtis interfecabit zodiacū in instanti: & cū sint maximi circuli in sphæra interfecabūt se in partes æquales. Vnde statim medietas una zodiaci emergit supra orizontē & reliqua deprimūt sub orizōte subito: & hoc est qđ dicit Alphagranus q̄ ibi occidūt repēte sex signa: & reliqua sex oriuntur cū toto æquinoctiali. Cū aut ecliptica sit orizō illorū erit tropicus cācri totus supra orizonta: & totus tropicus capricorni sub orizōte: & sic sole existēte in primo pūcto cācri erit illis una dies uigintiquattuor horarū: & quasi instās pro nocte: quia in instanti sol transiit orizonta: & statim emergit: & ille cōtactus est pro nocte. Econuerso contingit illis sole existente in primo pūcto capricorni. Est enim tunc illis una nox uigintiquattuor horarū: & quasi instans pro die.

Quorum zenith est inter circulum arcticū & polum mundi.

Illis aut quorū zenith est iter circulū arcticū & polum mundi arcticū cōtingit q̄ orizon illorum interfecat zodiacum in duobus pūctis æquidistantibus a principio cancri: & in reuolutione firmamenti contingit q̄ illa portio zodiaci intercepta semper relinquitur supra orizontē. Vnde patet q̄ q̄diu sol est in illa portōe intercepta erit un⁹ dies cōtinu⁹ sine nocte. ergo si illa portio fuerit ad q̄titatē signi un⁹ erit ibi dies cōtinu⁹ un⁹ mēsis sine nocte: ad q̄titatē duorū signorū erit duorū mēsiū: & ita deinceps. Itē cōtingit eis dē q̄ portio zodiaci intercepta ab illis duobus pūctis æquidistantibus a principio capricorni sp̄ relinq̄t sub orizonte: unde cū sol est in illa portōe intercepta: erit una nox sine die breuis uel magna fm̄ q̄titatē interceptæ portōis. Signa aut reliqua q̄ eis oriuntur & occidūt: p̄postere oriunt⁹ & occidunt. Oriunt⁹ p̄postere sicut taurus ante arietem: aries ante pisces: pisces ante aquariū. Et tamē signa his opposita oriunt⁹ recto ordine. & occidūt p̄postere: ut scorpius ante libram. Libra ante uirginem: & tamen signa his opposita occidunt directe illa scilicet quæ oriebantur p̄postere: ut taurus.

Quorum zenith est in polo arctico.

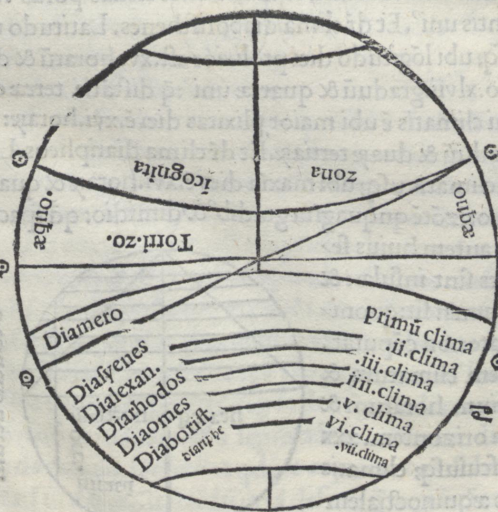
Illis aut quorū zenith ē ī polo arctico cōtingit q̄ illoz orizō ē idē q̄ æquinoctialis. Vñ cū æquinoctialis interfecet zodiacū ī duas ptes æq̄les: sic & illoz orizon relinq̄t medietatē zodiaci supra: & reliquā ifra. Vnde cū sol decurrat per illā medietatē quæ ē a principio arietis usq̄ ī finē uirginis unus erit dies cōtinuus sine nocte: & cū sol decurrat in illa medietate q̄ est a principio libræ usq̄ ī finē piscium erit nox una continua sine die. Quare & una medietas toti⁹ anni ē una dies artificialis: & alia medietas est una nox. Vñ totus ann⁹ est ibi unus dies naturalis. Sed cū ibi nunq̄ magis. xxiii. gradib⁹ sol sub orizōte deprimat⁹: uidet⁹ q̄ illis sit dies cōtinu⁹ sine nocte. Nā & nobis dies dī ante solis ortū supra orizōtē. Hoc aut ē q̄tū ad uulgare sensibilitatē. Nō. n. est dies artificialis q̄tū ad physicā rōnē nisi ab ortu solis usq̄ ad occasū ei⁹ sub orizōte. Ad hoc itē q̄ lux uidet⁹ ibi esse p̄petua: qm̄ dies est anteq̄ leuet⁹ sup̄ terrā per. xviii. gradus: ut dicit Ptolemæus. Alii uero magistri dicunt. xxx. s. per q̄titatē unius signi. Dicēdū q̄ aer est ibi nubilosus & spissus. Radius aut solaris ibi existens debilis uirtutis magis de uaporibus eleuat q̄ possit consumere: unde aerem non serenat: & non est dies.

De diuisione climatum:

Magnetur autem quidem circulus in superficie terrae directe suppositus æquinoctiali. Intel ligatur alius circulus in superficie terrae transiens per orientem & occidentem: & per polos mundi. Isti duo circuli intersecant sese in duobus locis ad angulos rectos sphaerales: & diuidunt totam terram in quatuor quartas: quarum una est nostra habitabilis: illa scilicet quæ interceptur inter semicirculum ductum ab oriente in occidentem per polum arcticum. Nec tamen illa quarta tota est habitabilis: quoniam partes illius propi quæ æquinoctiali inhabitabiles sunt propter nimium calorem. Similiter partes eius propinquæ polo arctico inhabitabiles sunt propter nimiam frigiditatem. Intel ligatur ergo una linea æquidistans ab æquinoctiali diuidens partes quartæ inhabitabiles propter calorem a partibus habitabilibus quæ sunt uersus septentrionem. Intel ligatur etiam alia linea æquidistans a polo arctico diuidens partes quartæ inhabitabiles: quæ sunt uersus septentrionem propter frigus a partibus habitabilibus quæ sunt uersus æquinoctialem. Inter istas etiam duas lineas extremas intelligantur sex lineæ parallelæ æquinoctiali: quæ cum duabus prioribus diuidunt partem totalem quartæ habitabilem in septem portiones quæ dicuntur septem climata: prout in presenti patet figura.

Frigida zona.

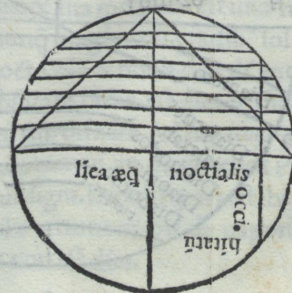

Frigida zona.

MAGINETVR etiā cir-
culus &c. Clima sumitur
dupliciter. s. astrologice:
& nigromantice. Astrologice: ut
hic accipitur. Nigromantice: ut ac-
cipit zoroastes q fuit primus ma-
gica artis inventor: ubi ita dicit
ad litteram. Clima sunt etiam ad
miranda: quæ cum carne mortuo-
rum & humano sanguine fideli-
or dant responsa. Iuxta q debetis
intelligere q isti quatuor spiri-
tus magnæ uirtutis qui stāt i cru-
ciatis locis. s. in oriēte: occidente:
meridie: & septentrione: quorum
nomina sunt ista. Oriens. A may-
mon. Paymon. & Egim. qui spiri-
tus sunt de maiori hierarchia: &
habet unusquisq; sub se. xxv. legio-
nes spirituum. Vnde ista propter
nobilem ipsorum naturam appet-
tunt sacrificia ex sanguine huma-
norum: & carne similiter homi-
nis mortui uel gatti. Sed ars ista
zoroastes nō potest fieri sine ma-
gno periculo: ieiuniis & orationi-
bus & omnibus quæ sunt contra
fidem nostram. Vnde cum ponit
sanguis humanus in cōcha: aenea
tales facta inuocatione ueniūt: &
hi spiritus uocantur climata: quia
sicut clima est eleuatio: sic hi spiri-
tus sunt omnes superius eleuati.
Non fuerunt climata nisi septem
ratione septem planetarum. eo q
unusquisq; planeta dominat suo
climati. Nam Saturnus dominat
in primo. Iupiter in secūdo. Mars
in tertio. Sol in quarto. Venus in
quinto. Mercurius in sexto. Luna
in septimo. Et gentes habitantes i
climate sequūtur naturam plane-
tæ dominantis. De hac materia su-
perius dixi uobis: ideo replicare
non intendo.

Dicitur autem clima tantum spacium terræ per quantum sensibilibiter uariatur horologium. Idē nāq; dies æstiuus aliquātus: qui est in una regiōe: & sensibilibiter est minor in regiōe p̄p̄iniori austro. Spaciū igit̃ tantū q̄tū incipit dies idē sensibilibiter uariari dī clima. Nec est idē horologiū cū principio: & fine huius spacii obseruatū. Horæ. n. diei sensibilibiter uariant: quare & horologiū. Mediū igit̃ primi climatis ē ubi maxia diei p̄lixitas est. xiii. horarū: & eleuatio poli mūdi supra circulū hemisphærii gradibus. xvi. & dī clima diameroes. Initiū ei⁹ ē ubi diei maioris p̄lixitas ē. xii. horarū: & dimidia & quartā unī⁹ horarū: & eleuat̃ polus supra orizōtē gradib⁹. xii. & dimidia & quartā unī⁹ gradus. Et extēdīt ei⁹ latitudo usq; ad locū ubi lōgītudo prolixioris diei est. xiii. horarū: & quartā unī⁹: & eleuat̃ polus supra orizōtē gradibus. xx. & dimidio: qđ spacīū terræ ē cccc. xl. miliaria. Mediū aut̃ secūdi climatis ē ubi maior dies est. xiiii. horarū: & dimidia: & eleuatio poli supra orizōtē. xxiiii. graduū: & quartā partis unī⁹ gradus. Et dī clima diasynes. Latitudo uero eius est ex termino primi climatis usq; ad locū: ubi fit dies p̄lixior. xiiii. horarū: & dimidia: & quartā ptis unī⁹ horarū: & eleuat̃ polus. xxv. gradibus & dimidio: & spacīū terræ est. cccc. miliariorū. Mediū tertii climatis est ubi fit lōgītudo p̄lixioris diei. xiiii. horarū: & eleuatio poli supra orizōtē. xxx. graduū & dimidiū: & quartā unī⁹ ptis. Et dī clima dialexātrios. Latitudo ei⁹ ē ex termīo scđi climatis usq; ubi p̄lixior dies ē. xiiii. horarū: & quartā unī⁹ climatis: & altitudo poli. ccc. xxx. graduū: & duarū tertiā: qđ spacīū terræ est. ccc. l. miliariorū. Mediū quarti climatis ē ubi maioris diei p̄lixitas est. xiiii. horarū: & dimidia: & axis latitudo. xxxvi. graduū & duarū quintā: & dī diarhodos. Latitudo uero eius est ex termino tertii climatis usq; ubi prolixitas maioris diei est quattuordecī horarū: & dimidia: & quartā partis unius: eleuatio aut̃ poli. xxxix. graduū: qđ spacīū terræ est. ccc. miliariorū. Mediū qnti climatis est ubi maior dies est. xv. horarū: & eleuatio poli. xli. gradus & tertiā unī⁹: & dī clima diaromes. Latitudo uero ei⁹ est ex termīo quarti climatis usq; ubi p̄lixitas diei fit. xv. horarū & quartā unī⁹: & eleuatio axis. xliii. graduū & dimidiū: qđ spacīū terræ est. cclv. miliariorum. Mediū sexti climatis est ubi p̄lixior dies est. xv. horarū & dimidia: & eleuat̃ polus supra orizōtē. xlv. gradib⁹: & duab⁹ qntis unī⁹. Et dī clima diaboristhenes. Latitudo uero ei⁹ est ex termino qnti climatis usq; ubi lōgītudo diei prolixior est. xv. horarū & dimidia: & quartē unī⁹: & axis eleuatio. xlvii. graduū & quartā unī⁹: qđ distātia terræ est cc. xii. miliariorū. Mediū aut̃ septimi climatis ē ubi maior p̄lixitas diei ē. xvi. horarū: & eleuatio poli supra orizōtē. xlviii. graduū & duarū tertiā. Et dī clima diaripheos. Latitudo uero eius est ex termino sexti climatis usq; ubi maxia dies ē. xvi. horarū: & quartā unī⁹: & eleuat̃ polus mūdi supra orizōtē qnquagīta gradib⁹ & dimidio: qđ spacīū terræ est. clxxv. miliariorum. Ultra autem huius septimi climatis terminum, licet plures sint insulæ: & hominum habitationes: quicquid tamen sit: quoniam praua est habitationis sub climate non cōputat̃. Omnis itaq; inter terminum initialem climatum & finalem: eorundem diuersitas est trium horarum & dimidia: & ex eleuatione poli supra orizontem. xxxviii. graduum. Sic igitur patet uniuscuiusq; climatis latitudo a principio ipsius uersus æquinoctialem usq; in finem eiusdem uersus polum arcticum: &

Occidens uerum

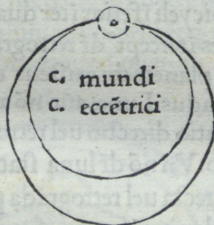

NOTANDVM q̄ sol habet &c. Vnde quando uidetis planetam in auge uel ascendēte fortuna rū & sit in significatore natiuitate & luna in eodem gradu cum ipso iudicate natum esse famo sum sicut sūt reges: & q̄ nullus p̄teribit eius mādata: Et dicit Almanfor ī amphotismis: ubi ita dicit ad litteram. Famosi tanq̄ reges & quorum mandata non p̄tereunt sunt quorum Iupiter & luna fuerit in eodē gradu ascendentes ad auge suam. Quilibet autem planeta &c. Circa istam partē debetis plura intelligere: prima q̄ caput & cauda sunt stellae quemadmodum est draco: sicut dicit ali.

q̄ primi climatis latitudo ē maior latitudine sc̄di: & sic deinceps: Lōgitudō aut climatis pōt appellari linea ducta ab oriēte in occidēte & q̄ distās ab æq̄noctiali. Vnde longitudo primi climatis ē maior lōgitudine secūdi: & sic deinceps: qd̄ cōtingit p̄ angustia sphaeræ.

Capitulum quartum de circulis & motibus planeta rum: & de causis eclipsum solis & lunæ.

Otrādū q̄ sol hēt unicū circulū p̄ quē mouet ī superficie lineæ eclipticæ: & ē eccētricus. Eccētricus qd̄ ē circulus dī nō oīs circulus: sed solū talis q̄ diuidēs terrā ī duas ptes æquales non hēt cēt̄ suū cū cēt̄ro terræ sed extra. Pūctus aut in eccētrico q̄ maxie accedit ad firmamētū appellat̄ aux: qd̄ īterptat̄ eleuatio. Pūctus uero oppositus q̄ maxie remotōis ē a firmamēto dī oppositio augis. Solis aut ab occidēte ī oriēte duo sūt motus: quorū un⁹ ē ei p̄prius ī circulo suo eccētrico: quo mouet̄ in oī die ac nocte. lx. minutis fere. Ali⁹ uero tardior ē mor⁹ sphaeræ ipsi⁹ supra polos axis circuli signorū & est æq̄lis motui sphaeræ stellærū fixarū. s. ī. 100. annis gradu uno. Ex his itaq; duob⁹ motib⁹ colligit̄ cursus ei⁹ ī circulo signorū ab occidēte ī oriēte p̄ quē abscedit circulū signorū ī. ccc. lx. dieb⁹: & q̄r ta uni⁹ diei fere p̄ter rē modicā q̄ nulli⁹ ē sensibilitatis. Quilibet at̄ planeta tres hēt circulos p̄ter solē. s. æquātē deferētē & epicyclū. Aequās qd̄ ē lunæ ē circulus cōcētricus cū terrā: & ē ī superficie eclipticæ. Ei⁹ uero deferēs est circulus eccentricus: nec est ī superficie eclipticæ: imo una ei⁹ medietas declinat uersus septētrionē: altera uersus austrū. Et ītersecat deferēs æquātē ī duob⁹ locis. Et figura ītersecōis appellat̄ draco: qm̄ lata ē ī medio & angustior uersus finē. Intersectio igit̄ illa p̄ quā mouet̄ luna ab austro ī aqlonē appellat̄ caput draconis. Reliqua uero ītersectio p̄ quā mouet̄ a septētrionē in austrum dicitur cauda draconis. Deferētes qd̄ & æquātes cuiuslibet planetæ sūt æq̄les. Et sciēdū q̄ tā deferēs q̄ æquās. Saturni

qui ignorantes: sed sunt intersecatores circulorum. s. æquantis & differentis: & hæ intersecationes dicuntur nodi & mouentur trib⁹ minutis die qualibet naturali. & xi. secundis peruersæ ab ariete in pisce. Et a pisce in aquario &c. Et operantur in mundo: ut alii planetæ: quia natura capitis componitur ex complexione Iouis & ueneris. Cauda uero ex natura Martis & Saturni. Vnde caput dat ī natiuitate regnum & fortunam si fuerit in sui exaltatione. s. in tertio gradu geminorum. Dico si est in oriente uel in angulo coeli. Cauda uero dicit totum contrarium. s. uilitatem & malum. Et si coniungitur cum domino ascendētis dī minuit tertiam partē uitæ: & plus nocet inferiorib⁹ planetis q̄ superioribus. Hoc aut̄ intelligatis cū fuerit ī malo signo. Sed si fuerit ī exaltatōe sua. s. ī sagittario nō minuit imo auget: sic dicā uobis in scripto supra lib̄ de prin. ubi magis hēt locū. Aliū scire debetis q̄ istæ intersecatōes circulorū multas p̄prietates hnt occultas naturæ. Nā dicit Astafon in lib. de minerali. b⁹ cōstellatis: ubi ita dicit ad istam. O q̄ta ē uirtus ītersecatōib⁹ circulorū q̄ occulta ē sensibus humanis: diacēdius si n̄ tactu corporis mortui ī aqua cū fuerit ī sagit. Nā qd̄ spūs ueniūt ad gusa. Iuxta q̄ ut īterligatis: q̄ cū caput dra. fuerit ī sagit. & ponat̄ ī aq̄ qd̄ lapis q̄ diacēdius dr. Naturali spūs ueniunt ad dādū r̄sa: & iste lapis hēt mirabilem latentiam naturalem: q̄ si tangit corpus mortui hominis amittit istam proprietatem quā non amittit si tangit corpus alterius mortui animalis. Adhuc scire debetis q̄ cum caput fuerit ī sagittario coniunctum cū ioue in medio coeli: & luna iuerit ad eum si separata fuerit ab eo & iuerit ad dominum a scendentis: & si dñs ascendētis ad iouē q̄qd̄ petīt ab eo obtineb̄ it: ut dicit Almanfor in suis amphi. ubi sic dicit ad istam.

Si quis postulatuerit aliqd ab eo existēte capite i medio coeli cū Ioue & luna eūte ad eū: iplebit ei id: uel sepaat ab eo iueritq; ad dñm ascēdētis. Et si dñs ascēdētis iuerit ad Iouē: nō pteribit qñ breuiter adipiscat qñtū. Sed qñ talis ppositio debet itelligi: dicā in scripto supra libꝝ de prin. Aliud scire debetis q; arcus sumit tripliciter. scilicet astrologice: nigromāticē: & chyromāticē. Astrologice: ut hic autor est Alchindus in libro de motu diurno ubi sic dicit ad lram. Ab exaltatōe solis usq; ad occasū dñ arcus bo realis: a casu usq; in fine pisciū australis dñ: & isti duo arcus materia sunt rebus. Vt intelligatis dictum

Alchindi uacat: & casus eius in libra. Vñ ab ariete usq; ad librā uos iuuenes sciēdū est q; exaltatio solis ē aries & casus eius est libra. uñ ab ariete usq; ad librā dñ arcus septentrionalis. A libra usq; ad finē pisciū dñ australis. Et hi duo arcus sunt materia rebus. scilicet totus circulus zodiacus informatus ex radiis solarib; & alijs planetarib;: eo q; iste zodiacus uirtute cōtinet elemēta. Secūdo nigromāticē: ut Salomō i lib. de umbris idearū: ubi ita ad lram dicit. Arcus septentrionalis nobilitate cito ueniūt ad rñsā & operant mirabilia nutu dei. Vt itelligatis isti dēmonēs q; sūt i septentrione dñr septentrionales: & hñt nobilē naturā. sciūt. n. secreta elemētorū mūdi. Et tāta ē istorū nobilitas q; cū hō nobilis naturā eos iuocat parua iuocatōe statū ueniūt ad rñsā: & hi sūt q; stat libēter i domibus nobiliū & loquunt domestice cū familia. i. seruiūt libēter sine lesione. Et qñq; i domibus usu rariorē: & uiliū psonarū: piciūt lapides & stercorea: & reuoluūt parapsides & pannos de camera & de nocte pauide & terribiles uoces suspirādo emittūt. Tertio mō chyromāticē: ut accipit Abliton i sua chyromātia ubi ita dicit ad lram. Cū arcus i chyros fuerit: hō ē crede a natura celi. Vt intelligatis chyromātia a chyros grāce q; est manus: ut cū arcus. i. linea erit a natura i manibus significat effectus uētuos i creatura pp planetā illā lineā iprimētē i manu i picipio gnātōis. Et hoc potestis uidere q; statū cū creatura hūana exit de utero q; i manibus signa hēt a natura impōsa: sed multa signa sūt facta i māibus p accidēs. scilicet ex cōstricatōe manū: uel ex cōsuetudine alicuius artis. Vñ cū uolueris signa naturalia hñe: opz ut man⁹ ponat i aq; calida: & tūc signa p accidēs resoluūt: nā āt remanēt. Vñ plāctā n tñ i māibus faciūt: uerū ē i toto corpe. Nā Mars i ascēdēte facit signū i facie: ut dicit Pto. i cētilogo.

VM āt sol sit maior terra & c. Quia sicut terra ē sex alijs elemētis: ita luna ē sex alijs celestiu: & de ista umbra lunā qñtū fuit a quodā spū q; uocat Florō: q; ē illa umbra: q; sic ait. Vt terra terra ē: sic idea humi dicatū ē terra si totā umbrā hūeris: te nō decipiet sicut umbra. Iuxta q; ut itelligatis scire debetis q; sicut terra ē terra. i. sex: sic idea humiditate. i. luna ē sex. scilicet celestiu. Et ex hoc denotat grossitiē illius pīs nō illuminatā. Si totā umbrā habueris te nō decipiet sicut umbra. Vt intelligatis debetis scire quod cum luna est plena: tota illa umbra uidetur in plenilunio spiritus a natura dant responsa: nec decipiunt sicut quando fit experimentum ad inueniendum furtum cum puero uirgine in corpore polito: sicut in ense: speculo: christallo: uel ungue: ubi est deceptio magna.

Iouis: Martis: Veneris: & Mercurii sūt eccētrici & extra superficie eclipticā: & tamē illi duo sūt i eadē superficie. Quilibet ē planeta pter solē habet epicyclū. Et ē epicyclus circulus paruus p cuius circūferētia deferret corpus planetā: & cētꝝ epicycli sp̄ deferret in circūferētia deferētis. Si igitur duæ lineæ ducantur a cētro terræ ita q; includat epicyclū alicui⁹ planetæ: una ex parte oriētis: reliqua ex pte occidētis: pūct⁹ cōtractus ex pte oriētis dñ statio priā: pūctus uero cōtractus ex pte occidētis dñ statio secūda. Et qñ planeta ē in alterutra illarū stationū dñ stationari⁹. Arc⁹ uero epicycli supior iter duas statioēs itercept⁹ dñ directio: & qñ planeta ē i illo tūc dñ direct⁹. Arc⁹ uero epicycli inferior iter duas stationes itercept⁹ dñ retrogradatio: & planeta ibi existens dñ retrogradus. Lunā autē nō assignat statio directio uel retrogradatio. Vñ nō dñ luna stationaria directā uel retrogradā propter uelocitatē motus eius in epicyclo.

De eclipsi lunæ.

VM āt sol sit maior terra: necesse ē q; medietas sphaeræ terræ ad minus a sole semper illuminet & umbra terræ extēsa i aere tornatilis minuat i rotūditate: donec deficiat i superficie circuli signorū in-

Vñ qñ uidebitis ipsam esse uniuersalē. Iudicate grādes effectus in terra siue in mūdo: & spālīter in illis ciuitatibus q̄ habuerūt ī aēdicatorē illud signū pro ascēdēte in quo fuerit eclypsis & p̄cipue solis. Si uero fuerit particularis: iudicate significata renūsiē: nec faciatis sicut unus qui dicebat mūdū terminari eo q̄ uidit mediā solis p̄te obscuratā & guttas aliquas sanguineas de cometa exire: & pluerē sup̄ terrā: nec uidebat qūo sanguis poterat de aere pluerē qđ pōt esse ex cometa Martis in spīssante aquā decoquēte ipsam & ex calido imprimēte aliquā ibi rubedinē admodū sanguinis. Et hoc bene designat in

cādo horribiles nominatos: & effusionem sanguinis humani.

Cū luna fuerit &c. Ex p̄dictis &c. In ista pte q̄rta & ultima tractat de quadā nō naturali: sed miraculosa eclypsi. Et dicit q̄ ex p̄dictis est manifestum q̄ cum eclypsis esset in passione xp̄i. Et eadē passio est uel fuit in plenilunio: illa nō fuit naturalis sed miraculosa & cōtra naturā: q̄a eclypsis solis in nouilunio. s. in cōiunctiōe uel circa cōtingere oportet naturaliter: pp hoc dicit ipse: legit Dionysium ariopagitā dixisse. Aut deus naturā patit: aut mūdi machina dissoluit. Circa istā p̄te ultimā scire debetis q̄ aliqui infideles dicunt q̄ istud uerbū debet intelligi nō de dei uero: sed de deo qui ē dīct̄ deus per grām sup̄cōlestiū. Sicut dicit zoroastes in libro de dominio quartaḡ octauaḡ sphaerā ubi ita dicit ad hram. Ex dñio quartarū octauaḡ sphaerā: & ex uirtute in cuboḡ & succuboḡ oriunt̄ hoīes diuinitate fulciti q̄ mutant leges & adducūt nouas: ut quoḡ obitum cōlū cōpatit̄ eo q̄ unusq̄q̄ cheos dī in naturā. Nā scdm̄ ipm̄ oīs quarta octauaḡ sphae dñat̄. xii. milibus annis: & leges quā incipiūt in prima quarta termināt: cū alia incipit dñari: sicut fuit lex Moysi terminata p̄ legē xp̄i & nīa scdm̄ p̄mū modū termiaret p̄ antixp̄m. Vñ iste bestia zoroastes & aliqui eū sequētes dicūt q̄ xp̄s fuit ortus in dominio istaḡ quartaḡ ex uirtute icuboḡ & succuboḡ: de qb̄ supra dixi uobis q̄ horribile mihi uidet̄ scribere ista uerba. Et sic ī morte sua fuit eclypsis & alia mirabilia: sed cū hoc isti dicāt de dominio quartaḡ: & nihil pbent: & uerba eorum uana sūt & melācolica & cōtra ueritatem sanctā: fidei reuerēda: q̄a xp̄s dñs n̄r non

sepabilis a nadir solis. Est aut nadir solis punct⁹ directe opposit⁹ soli ī firmamēto. Vñ cū ī plenilunio luna fuerit in capite uel ī cauda dracōis sub nadir solis: tūc terra īterponet̄ soli & lunā. Vñ cū luna lumē non hēat nisi a sole: ī rei ueritate deficit a lumīe. Et ē eclypsis gñalis ī oī terra si fuerit ī capite uel cauda dracōis directe. Particularis uero eclypsis si fuerit prope uel infra metas determinatas eclypsis. Et sp̄ in plenilunio uel circa cōtingit eclypsis. Vñ cū in qualibet oppositiōe hoc ē in plenilunio nō sit luna ī capite uel cauda dracōis: nec opposita nadir solis: nō ē necesse ī quolibet plenilunio pati eclypsim: ut patet in p̄nti figura q̄ subsequē. Cū at luna fuerit in capite uel cauda dracōis: uel p̄pe metas supradictas: & in cōiunctiōe cū sole: tūc corpus lunā īterponetur īter aspectū n̄rm & corpus solare. Vñ obumbrabit nobis claritatē solis: & ita sol patiet̄ eclypsim: nō q̄a deficiat lumine: sed q̄a deficit nobis pp̄ interpositionē lunā īter aspectū n̄rm & solē. Ex his patet q̄ nō sp̄ ē eclypsis solis ī cōiunctiōe siue in nouilunio. Notādū ēt q̄ qñ est eclypsis lunā: est eclypsis in oī terra: sed quando est eclypsis solis neq̄

q̄: imo in uno climate est eclypsis solis: & in alio non: quod contingit p̄pter diuersitatem aspect⁹ in diuersis climatibus. Vnde Virgilius elegantissime naturas utriusq̄ eclypsis sb̄ cōpēdio tetigit dicēs Defectus lunā uarios solisq̄ labores

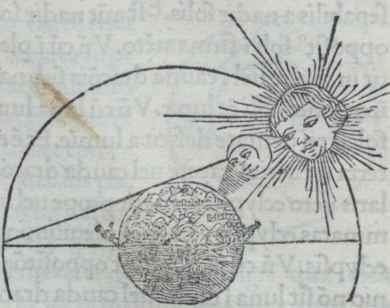

fuit un⁹ de illis diis p̄ influxū cōlestiū corpoḡ & incuboḡ & succuboḡ. Immo uere filius dei uiui qui uenit in uirginē gloriosā & humanum genus ex manibus retraheret inimici. Et q̄ uere sit filius dei & non factus a natura cōlestium: immo naturā cōlestis factor apparet nobis per multa. Primo per tres magos qui erant maiores astrologi mundi & sciebant uniuersa naturā secreta: uoluerunt ipsum ranḡ dei filium in regem adorare: uidentes in stella quā eis apparuit cum quadam cruce puerum co-

ronatum. Sibylla præterea & Octavianus in ortu xpi uiderunt solem auro coronatū. Primo post eius incarnationem nunq̄ fuit in uoluntaria corporum transportatio a malignis spiritibus sicut primo. Aliud ualde mirabile est q̄ dicit Floron: q̄ est spiritus quidam nature uobilissima qui fuit de hierarchia cherubin interrogatus de xpo respondet his uerbis. Carnem sumpsit humanam ut per ipsum saluaretur omnis caro. Sibylla dixit. Cum rumpetur fons olei: nascet saluator mundi. Et hoc de aduentu dicit: & loquēs eius iudicio qn̄ debet per ignem sæculū iudicare. ubi sic dicit ad litteram. Et ueniet in conspectu agni. i. xpi abominatio peccatorum & ultionis appetitus: & descēdens ignis terribilis q̄ uniuersa creatura usq̄ Adā cōcremabit: & cōcreabit ultra solare luminare nec iubar non mōtes aut colles nec hominum habitatio ē in terris: sed descendet uox tubæ terribilis aduocans omnes ut ueniant in examen. Adhuc est aliud signum q̄ iudæi propter peccatum nunq̄ cælum aspiciunt: & post mortē xpi oēs homines iudæi ut mulieres menstrua patiūt nec adeo a morte illa citra potuerunt aliquam gratiam obtinere: nec habent proprias mansiones. Vnde exponatis aut deus naturæ: & non factus a natura celestium: ut dicunt isti simplices ignorantes.

Ex prædictis patet q̄ cū eclypsis solis esset in passione domini: & eadem passio esset in plenilunio illa eclypsis solis non fuit naturalis: immo miraculosa contraria

naturæ: quia eclypsis solis in nouilunio uel circa debet contingere. Propter quod legitur Dionysium ariopagitam in eadem passione dixisse. Aut deus naturæ patitur aut mundi machina dissoluetur.

IRCA hāc ultimā ptē est nna dubitatio. Vtq̄ eclypsis q̄ fuit in passiōe xpi fuisset naturalis miraculosa: & uidet q̄ nec naturalis nec miraculosa. Et p̄io sic: aut fuisset naturalis aut miraculosa. Nō pōt dici q̄ naturalis: q̄a naturalis eclypsis solis fit in nouilunio. Sed xps passus fuit i plenilunio: q̄a luna erat in .x. gradu libræ. Sol uero in .x. gradu arietis: ut ē notū: q̄a nō fuit solis obscuratio naturalis. Primo arguo sic q̄ nec miraculosa. Ad generationē siue cōtingētā eclypsis in plenilunio sequeretur mutatio cōlestiū uel subuersio. Sed cā uniuersali subuersa & imutata puerit & mutatur uniuersaliter cātū. Cū ergo ordo cōlestis uniuersalis cā istosq̄ inferiores: cū oīa inferiora nō fuerint tūc submersa: nec ē imutata. Videt ē q̄ nec illa supiora: ergo eclypsis solis in morte xpi nō fuit miraculosa. p̄terea qd̄ deus nō pōt facere: illud nō pōt fieri aliquo mō: sed deus nō pōt facere cōtra rationes quas rebus nec cōtra seipm naturæ inseruit: quare &c. Huius rōnis maior est nota. Declarat minor p̄ Aug. dicētē q̄ nō facit cōtra rōnes quas rebus inseruit: sicut nec cōtra seipm. Quare uidet q̄ illa eclypsis nō fuit miraculosa. In cōtrariū uidet Dionysius: & s̄r multi alii p̄bi. Et s̄r ueritas manifesta. Vñ dico q̄ de ipsa obscuritate multæ fuerūt opiniōes. Aliq̄ dicūt q̄ ipsa obscuritas fuit ex interpositiōe alicuiusdā cometæ q̄ uocat milex: & est ex cōplexiōe ueneris: & circuit. xii. signa: & cū apparet insurgunt murātes leges. Et nocet regibus & potētibus cū insurgit. Vnde ista interposita fuit inter solem & lunā: & sic fecit obscurari. Sed obscurato sole: sic luna p̄ cōsequēs fuit obscurata: q̄a ipsa luna nō nisi a sole lumē hēt. Sed qd̄ isti dicūt esse falsū p̄ duo: & cōtradicūt sibi ipsis. Primo si q̄to addat totū qd̄ est fiet maius. Sed addere lucidū lucido est illuminare & nō obscurare. Sed cometa illa est clara lucida & subtilis: q̄a est aer aliquāliter inflāmus: dato q̄ fuisset una cū sole: fuisset sol magis splendidus & nō obscuratus. Præterea nulla cometa ē in tāta altitudine q̄ possit phibere radios solares ad lunā trāsmitti eo q̄ ipsi efficiunt in firma aeris regiōe: quare similis est de eis sicut est de nubibus eleuatis: q̄ nō eleuant nisi circa p̄ spaciū milliaris: ut dicit Albumasar: quare &c. Alii dicūt q̄ illa eclypsis fuit in hierusalē uirtute elitropiæ. Elitropia est quidā lapis: ut supius dixi uobis uiridis: & hēt guttas s̄a guineas: si ponat in cōcha aquæ plena ita q̄ sol t̄gat ipm lapidē: eleuant statim uapores: & obscurāt statim orizōtē in illa ciuitate. Iste lapis uulgariter dī orfanella: quæ reddit hoīem inuisibilē. Et si secū iūgat herba q̄ dī elitropia: nō q̄ accipiat aspectū hoīum: ut portās nō uidere sicut aliq̄ dicūt. Sed sicut magnes. i. calamita hēt pprietatē attrahēdi ferrū: sic elitropia hēt pprietatē amouēdi & fugādi hoīum oculos a gestante: ut non uideantur. Sed isti qui dicunt q̄ eclypsis fuit facta uirtute Elitropiæ: false dicunt: quia obscuritas quæ fit per elitropiam: non fit nisi in una ciuitate. Sed eclypsis in morte christi fuit uniuersalis per mundum in eadem hora quæ fuit in Hierusalē. Alii dicunt q̄ illa eclypsis fuit interpositione Veneris & Mercurii qui uadunt semper cum sole. Sed dictum est impossibile. Nam Venus & Mercurius non possunt eclypsare Solem: ut dicit Mesedach in libro de causis orbium.

Venus & Mercurius cum sunt sub sole in uno gradu in longitudine sunt longioris q̄ esse possunt in latitudine. Præterea si Venus & Mercurius possent solem obscurari omni mense solis esset eclip̄sis. cum omni mense Mercurius cum sole iungatur in uno gradu. Immo dico q̄ si sol in morte christi eēt obscuratus ex interpositione ueneris & Mercurii fuisset utiq̄ miraculum magnum: & præter natura naturalis circuloꝝ motus fuisset mutatus: eo q̄ quinq̄ planetæ declinant a linea illa eclip̄tica: nec uadunt sub ea præcipue Venus & Mercurius qui si mouerentur sub ipsa possent solem obscurare siue eclip̄sari. Hoc autem est impossibile quia & primum. Dico ergo ad quæstionē q̄ illa eclip̄sis i morte christi miraculosa fuit & præter naturam: & solum ex diuina potentia absoluta: quia deus quando uult potest ordinem mutari naturæ uelle posse conuertuntur in ipso. Et q̄ miraculosa fuisset ostendo tibi triplici signo. scilicet ratione temporis loci & repugnatione. Ratione temporis in quo fuerit. scilicet in maiori distantia quæ posset esse inter lunam & solem. uidelicet in oppositione: quia sol erat in decimo gradu arietis: & luna in decimo gradu libræ. Nec poterat inter solem & lunam maior esse distantia. Ratione loci: quia omnis naturalis eclip̄sis incidere debet ab occidente propter naturalem lunæ motū. Ista incepit ab oriente. Ratione repugnantia: quia pars absentata prius non illuminabitur sicut debet secundum naturam & propter alia multa possunt ostendi: sed hæc sufficiat. Vnde ad formam ratiois. Ad primam cum dicitur q̄ non erat naturalis: dico q̄ fuit naturalis. scilicet facta uirtute naturantis: sed fuit præter naturam. Ad aliam cum dicitur q̄ facta subuersione non uniuersalis &c. Dico q̄ duplex est causa uniuersalis. scilicet prima: siue prima & secunda. Dico q̄ deus est causa prima & propria uniuersalis. Cœlum est causa uniuersalis secunda. Vnde omnis causa primaria plus est influens super suum causatum q̄ secunda uniuersalis causa. Sed deus causa omnium naturalis prima subuersa influentia causæ secundariæ potest remouere influentiam primam supra tantum: ergo deus potuit facere inferiora stare in proprio esse mutatis & subuersis orbibus corporum superiorum. Ad tertiam rationem dico q̄ quando Augustinus dicat q̄ deus non facit contra rationes quas deus inferuit &c. Dico q̄ uerum est nisi ordine gratiæ superioris utatur: quod est miraculum: quia tunc creata omnia mutant ordines & obediunt creatori: cui sit honor & gloria in æternum. Si in hoc meo scripto & in omnibus aliis inueniuntur aliqua nō bene dicta ipsa omnia correctioni sacrosanctæ romanæ ecclesiæ & me ipsum submitto. Qui me legit intelligat & benedicat dominum qui mihi tribuit intellectum: eo q̄ uetera transuerunt & innouata sunt omnia.

AMETSI humanæ uitæ imbecillitas Laurenti Donate uariq; casus (quibus nostræ sæpe cogitationes in medio curriculo franguntur atq; corrumpunt) me crebro admonuerunt ut nostros comentarios in sphaeram tandem exhiberem. Eos tamen in nonum annum Horatio autore constitui præmere pariter & quiescere ut ad eos aliquando tanq; alienos & desiderio cognoscendi siderum rationem & legem: ac cœli structuram elegatissimam: unde & mûdi nomen inditum est: opere præcui duxi præstituto tempore non expectato nostras uigilias repetere: tuq; pro uiribus non de esse uoluntati. Nam quauis minime sim nescius: tui ingenii acumen humanitatis studiis ac philosophia exculti nostra nō indigere explanatione. Tamen hoc te labore reipublicæ detentum curis leuandum existimaui: quare innata humanitate qua litteratos omnis amplecteris atq; foues: suscipe hoc munusculum meæ in te pietatis testimonium. Quod quantulumcunq; astronomiæ studiosis collaturum sit: id omne tibi acceptum ferant. Vale mi unice patrone.

Ioannis de Sacrobusto Astrologi Celeberrimi Sphericum Opusculum cū breui & utili expositione Eximii Artium ac Medicinæ Doctoris Domini Francisci Capuani de Manfredonia astronomiam in Patauino Gymnasio Puplice Legentis Feliciter Incipit.

PROLOGVS.

ICVT uult philosophus in principio sui libri de anima dupliciter scientia aliqua nobilior alia prædicatur: primo dignitate subiecti: cuius ratio est quia subiectum est materia & causa circa quam scientia uersatur & est modo non est. ambigendum cæteris equalibus causa nobiliori existente effectum eius esse nobiliorem: & hoc est qd idem præfatus philosophus secundo de cœlo. xii. metha. & .xvi. de animalibus cōfirmat q; melius est parum scire de re & subiecto nobiliori q; multum de uiliori: quare melior est scientia nobilioris: imo ob scientiam uilioris imperficetur & uilescit ut idem. xii. methaphysica q; non esset nisi uilitate subiecti: certum est igitur scientiæ dignitatem ex subiecto & materia circa quam ipsa uersatur atendi debere: secundo scientia nobilitatur demonstrationis certitudine & modo procedendi: quoniam cum ratio formalis sciētiae sit causæ cognitio & ex ea ad effectum processus uel eōtra in duplici mauerie demonstrationis ut habetur in primo poste. q̄to huiusmodi noticia eorum firmior est tanto & scientia nobilior: tanto autem noticia est firmior q̄to processus certior & demonstratio uigorosior: quare certitudine modi demonstrandi scientia quolibet nobilitatur: astronomia autem utroq; modo reliquas scientias uincit & excedit: primo quidē nobilitate subiecti: subiectum nāq; eius est corpus cœleste quod ueluti inferius declarabo per corpus mobile circa medium importatur: tale autem cum sit substantia nobilior est subiectis scientiarum mathema. quæ quidē q̄tates sunt ut magnitudo & numerus ut omnes fatentur: præterea quoniam in generabile incorruptibile quod nec intensione crescit: nec retractione minuitur: nec uariatione permutatur: sed semper in propria ui suæ se nature subsidii nixum custodit primo de cœlo & mundo: quod ob eius excellentiam locum nobiliorem altiore ac principio primo propinquior sibi uēdicauit: & mediator astractorum & corruptibilium Auer. primo cœli cōmēto uigesimo secūdo: quinimo omniū generabilium & corruptibilium causa ex omnium sententia philosophorum: corpus cœleste inter omnia corpora præstantissimum est: quæ de re astronomia excellit & mathematicas sciētias & naturales disciplinas: minime autem diuinam. Est & secundo scientia hæc nobilis & dignissima demonstrandi certitudine & firmitate: probat nāq; & demonstrat certissimis rationibus uidelicet mathematicis demonstrationibus in quibus nulla intercipitur ambiguitas: sed retinet certitudinis gradum supremum Auer. secundo methaphysica cōmento. xvi. testante quæ de re ratione procedendi & naturalem excedit & diuinam nō autem mathema. & hac de causa philosophus secūdo phy. uocat astrologiam mediam inter naturalem & mathe per participationem: participat nāq; naturalis scientiæ subiecto immo nobiliori parte eius subiecti & ideo ea dignior: modo uero procedendi utitur mathematico ut est uide re in libris theoricæ astronomiæ præsertim in Almag. ptolo. & ideo certissima est prædicanda grandis est igitur dignitas & utilitas astronomiæ disciplinæ: quam quoniam nemo bene adipisci poterit absq; hoc opere sphaerico: cum i eo radices principia & fundamēta quibus ignotis astronomia periclitabitur: breuiter succinte & ordinate traduntur: quare nouitis hanc disciplinam cupientibus adiutum est & uia patens: eiusdem operis q̄ta sit utilitas dignitas & excellentia facile liquet: ausim namq; dicere & faten esse tantam q̄ta est totius scientiæ: quinimmo in eo tota theoricæ astronomiæ in uniuersali cōtinetur & confuso: huiusmodi nāq; pars tota uersatur circa figuram & situs uniuersi & præcipue cœli: circa motus primi mobilis: & orbis & motus inferiorum sphaerarū: quæ omnia si quis bene cōsideret in hoc paruo ope cōprædetur in prio nāq; tractatu eius figura & situs declaratur uniuersi.

PROLOGVS

In secundo circuli sphaerae exponuntur in tertio motus primi mobilis notificatur: in quarto vero & ultimo orbium & motuum planetarum noticia traditur. Et sic patet qd tota materia astronomica theoricis in hoc paruo libello contenta est. Quare sequitur qd idem est subiectum in eo qd in tota astronomia theoricis: est autem subiectum astronomiae huius corpus mobile ad ubi circa medium inquantum mobile: ut alibi declarauimus: pro nunc autem dico qd quia astrologia subalternatur naturali in qua subiectum est corpus mobile: hoc idem in ea limitabitur: at quia corpus coeleste quod astrologus considerat non mouetur nisi motu locali est additum ad ubi: & quia de motibus localibus non mouetur nisi circulariter adiunctum est circa medium & hoc tale scilicet corpus mobile ad ubi circa medium est subiectum in tota astrologia tam theoricis qd iudiciali: ad hoc autem ut a iudiciali haec distinguatur additum est inquantum mobile: nam corpus mobile ad ubi cetera est subiectum in parte iudiciali non inquantum mobile: sed inquantum effectuum in his inferioribus productuum ut notum est sequitur qd corpus mobile ad ubi circa medium inquantum mobile sit subiectum in hoc libro sphaerae: & est similis comparatio huius libri ad totam partem theoricalem comparationi libri physicorum toti philosophiae naturali: quae admodum nunc in libro phy. habetur noticia totalis philosophiae naturalis in uniuersali & confuso ita in hoc opere totius astronomiae theoricis traditur cognitio: & ueluti idem est subiectum in libro phy. & tota philosophia naturali corpus. s. mobile: ita idem est in opere subiectum & in tota astronomiae theoricis ob causam iam prius narratam: quod est corpus mobile ad ubi circa medium: & ita patet per praedicta huius operis utilitas & intentio siue subiectum. Quod quia & expositione indiget & multorum notificatione: cum non tantum mihi ipsi natus sim: pro utilitate inchoantium & scientiam huiusmodi affectantium ceu nostrae uires se extendent statui declarare: qd si nostra expositio sicut non ambigo diminuta fuerit & imperfecta sequentes gratia mihi habebunt: cum eis deberim uia ea copulendi: & opusculum praesens melius & perfectius interpretadi.

PRIMUM

Tractatum de sphaera quattuor capitulis distinguimus.

SPHAERA igitur ab Euclide sic describitur. Quia subiectū in scia est illud circa qd prin-
cipaliter uerlat eius ois cōsideratio: subiectū noiatū eo q in scia subiicit & determinat:
de eo nanq pprietates & passiones, cōcludunt: & materia existit circa qd alia speculant
f. s. sphaera q per corpus mobile ad ubi circa mediū: inquantū mobile importat in pti
opere est subiectū: ut diximus: cōueniēs est ut de sphaera partibus eius & passionibus in
eo determinef. Quae qdē determinatio quadripartita est: scdm q in quattuor tractati-
bus agit. Primo nanq diffinit sphaera & eius in diuisibilia: ut cētrū axis & poli sphaerae
easq diuidit. Multa quoq astronomiae picipia declarant: ut q sit forma mūdi: q cōlū moueat: q cō-
lū sit sphaericū: q terra & aqua hēant figurā rotūdā: q terra sit i medio & cētro totius: q sit parua qti-
tatis & ad instar pūcti respectu sphaerae: q immobilis & fixa i loco suo naturali: & demū eiusdē qtitas de
mōstrat: qbus negatis nō tñ effectus astroq cōfunderent: imo eoq scia totaliter nobis abnegaretur.

Secūda huius opatio est de circulis qbus sphaera coelestis hoc est cōlū imaginat cōponi: sif & ma-
terialis sphaera hoc est sphaera facta & cōstructa ex aliqua materia uti ferro uel ligno illā repñtans i tra-
ctatu secūdo ibi. **HORVM** aut circuloq. Tertia consideratio erit in tractatu tertio de motu primi
mobilis & primae sphaerae. f. de ortu & occasu signor: & cōli mediatione: & secūdo de diuersitate die
rū & noctū quo ad lōgitudinē & breuitatē: cuius diuersitatis cā est ortus & occasus signor: diuersitas
& tertio de diuisione terrae hītabilis in climata: in quibus huiusmodi diuersitas cōtingit ibi. **SIGNO**
RVM autē ortus. Quarta & ultima huius libri speculatio erit de sphaeris aliis: a prima de sphaeris ui-
delicet planetar: & eoq moribus. Et de quadā passione eoq. f. de eclipsibus: & hoc in quarto tractatu
ibi. **NOTANDVM** q sol hēt. Circa ptē primā est notandū q pfecta de aliquo scibili hētur scia ex
tribus. Primo ex diffinitione & expōne pfecta illius scibilis. Si. n. subiectū nō declaref sed ignotū re-
maneat: qualiter de eo scia acqret. Secūdo scia pfecta alicuius cōsistit in eiusdē diuisione in partes: nisi
nāq diuidat nō distīctē sed cōfuso mō tñ cognoscef. Tertio cōplef scia in notificatōe partiū scibi-
lis & eius passionū: ut declarat Arist. pto posterior. Nō. n. sufficit scire subiectū & partes hīe: sed ptiū
pprietates & passiones nō ignorare requirit: ut scia cōpleatur. Hac de cā uolēs autor pfecte sphaerā no-
tificare eā pto diffinit. Secūdo sphaerā diuidit ibi. **SPHAERA** aut dupliciter diuiditur. Tertio uero
partiū motus determinat & pprietates ibi. **VNIVERSALIS** aut mūdi. Sphaera aut dupliciter conside-
rari pōt. Primo modo qtu ad fieri. Secūdo mō qtu ad factū esse: igitur eā duplr notificat. Primo diffi-
nitione primo mō q mathematica est magis & imaginaria. Secūdo uero secūdo modo diffinitōe
naturalis magis & realis ibi. **SPHAERA** ēt a Theodosio. Pro lucidiori notitia diffinitōis utriusq: no-
tandū est pto q sicuti hētur i picipio elemētoq Euclidis: Figura ē qtitas terminō uel terminis clausa
& cōtēta. Siquidē ois qtitas ut naturales demōstrāt finita est & terminata. Terminī aut quibus ois qti-
tas terminatur: ut ibidē uult Euclides & pbs in pdicamētis sunt triplices. pūcta. f. lineae ac supficies: sed
quia pūcta qtitatē nullā claudunt neq figurā cōsequēter: sed lineae tñ & supficies: figura ois lineis tñ
uel supficiebus: pūctis aut minime. Pto terminatur & cōtinetur: & siquidē ea lineis claudatur: ex quo
lineae termini sunt supficies: figura dicitur supficialis. Si uero eadē supficiebus cōtineatur: quia supfi-
cies termini sūt corpore: corporale figurā noiauerē: quia igitur termini quibus figurā terminantur nō
sunt plures his: neq figurā ipsae plures erunt. Praeterea figura superficialis uel terminatur linea una tñ
quae rotunda erit: quia linea recta neq una neq duae figurā claudunt per. v. petitionē primi elemento
rum: & talis erit circulus & figura circularis. Vnde circulus est figura plana. i. superficialis unica linea
circulari contenta: & haec linea circulum continens circūferentia dicta est. Vel terminatur figura pla-
na pluribus rectis lineis: & tunc uel tribus: quia duae non claudunt (ut dictum est) figurā: & consurgit
triangulus. unde triangulus est figura plana rectilinea tribus rectis lineis contenta: uel quattuor & di-
citur quadrangulus: uel quinq & uocata est pētagonus: & ita ulterius singulis numeris a trinario per
aequalitatem lineae figurā planae singulae pducūt & ab eisde nūeris denoiant. Eodē quoq mō fi-
gura corporea uel terminatur superficie unica & simplici: quae rotunda est per fundamentum idem:
& huiusmodi figura dicitur rotunda. Quae si superficies eā terminās & claudēs nullā hēat eminētiā
& depressiōē: imo per rotū sit aequalis & aequaliter distās a centro dicta est sphaera uel corpus sphaeri-
cū. Si uero non sit pfecte rotunda: imo oblonga ut ouū: uel lata ut lens: uel eminentiā aliquā possidēs
& depressiōē rotunda erit sphaerica uero minime: quae si longitudinē hēat maiore oualis: si uero la-
titudinē lēticularis: si aut depressiōē & eleuationē rotunda irregularis dicitur. At si superficiebus plu-
ribus terminetur: uel quattuor & dicitur piramis trilatera: uel quinq estq piramis quadrilatera: uel
sex & fiet cubus: uel octo & erit octoedron: & ita de aliis quas quia Euclides optime prosequitur nō
curo aliter exemplificare. Secūdo est notandū pro declaratōe primae diffinitionis posita. ii. elemē-
toq ptope picipiū: q huiusmodi pdicatio sphaera est: transitus non est idemptica & essentialis: quia
diffinitū quod est sphaera corpus est de pdicamento substantiae. Trāsitus aut cū sit motus localis in p-
dicamēto actionis uel passiōis locatur. Modo ea quae sunt in pdicamētis diuersis idēptice & eēntiafr

CAPITVLVM

¶ dicatione affirmatiua de se iuicē minime p̄dicant: sed bñ negatiue ut hēt p̄rio poste. quare falsa ē hęc
p̄dicatio idēptice: uerū erit p̄dicatio cālis ita itelligēda. Spha ē trāsitus. i. corpus causatū seu cāri ima-
ginatū ex trāsitu: qđ ueg ē scđm mathematicā imaginationē. Imaginatū nāq mathematici lineā mo-
rā cāre sup̄ficiē: & sup̄ficiē corp⁹: & ita ip̄posito lineā circūferētiā medietatis circuli moueri uolutio-
ne cōpleta & sup̄ficiē cōuexā sphæræ pducere. Tercio ē notādū ceu ex dictis liq̄t circulū unia trā
circulāri lineā & rotūdā terminari & cōcludi: qđ lineā dictā ē circuli circūferētiā. i. lineā circūes & con-
cludēs circulū. Linea uero recta p cētrū circuli trāsies usq; ad circūferētiā eius diameter dī circuli: ut
patet ī p̄cipio Euclidis. Est nāq diameter lineā recta p cētrū circuli trāsies applicās extremitates eius
circūferētiæ diuidēs circulū in duo æq̄lia. Capiat itaq; diameter a b: cui me-
diētās circūferētiæ circuli a c b īfixa circūuoluat diametro nō mota donec
circūferētiā dictā redeat ad locū suū. i. ducat p̄fecta reuolutōe: usq; quo cir-
cūferētiā redeat ad c un moueri īcepit. In spacio nāq illo imaginatū descri-
ptū eē corpus qđdā rotūdū qđ spha seu sphicū corpus noiat: qđ qā ī plano
melius & clarius declarari nō pōt: sed materiali īstrō patet scit p̄fectiorē ex-
planationem lētoribus relinquo. Deinde cum dicit.

SPHAERA ē a Theodosio. Sphærā definit realiter magis & quo ad factū eē diffinitōe Theodosii
unū dicit. Sphæra ē solidū. i. figura solida & corpea: p hoc nāq qđ dī figura ponit genus: quo cōuenit
nō trā solidis figuris: ueg ēt planis & sup̄ficialibus. Ad hoc aut ut differat a sup̄ficialibus ponit prima
dīa. i. solidū. i. corpea: uocat nāq solidū oē id qđ hēt soliditatē & p̄fūditatē q̄le corpus ad dīam pla-
ni qđ hēt planiciē trā. i. lōgitudinē & latitudinē. At qā figuræ corporaliū plures sūt spēs q nō sunt
sphæra: ut sup̄ius innotuit. Spha nāq spēs ē figuræ corporalis qđ denotauit cū addidit qđdā. i. ē corpus
pticulare & determinatū: nō aut oē. Ad hoc igit ut differat a reliqs figuris corpeis q nō sūt sphæra. Se-
cūdā adiecit dīam. i. unica sup̄ficie cōtētū. Aliæ nāq corporeæ figuræ pluribus sup̄ficiebus cōtinent
ut supra declarauit. Sed qā figuræ cōtētæ unica sup̄ficie aliæ sūt oblōgæ ut ouales: aliæ uero dep̄ssæ
& late ut lēticulares: qđ & rotūdæ sūt: ut supra clariuit sphæra dici nō debēt. Aliæ uero sūt rotūdatis
p̄fectæ nō hñtes dep̄ssionē uel eleuatōem ut sūt sphærice: ut distinguat sphæra a primis tertiā adiun-
xit dīam. i. in cuius medio pūctus ē a quo oēs lineæ ductæ ad circūferētiā sūt æquales. In figura nāq
ouali lōgiores sūt lineæ a medio ad p̄tē oblōgā & acutiorē ductæ q ad p̄tē dep̄ssam: & ita ī aliis figu-
ris nō regularibus hñtibus. i. dep̄ssionē & eleuatōem: quæ sup̄ficies n̄ æquālē distat a cētro & medio
eius: neq; cōsequēter lineæ ductæ a medio ad circūferētiā æquant: & ita hī explicatio p̄fecta diffinitōis
sphæræ q fuit secūda. In hac pte aliq logicātes pueriliter dubitat. Cū spha & corpus sphicū sit sōm
ī hoc ope. subiecti at ī scīa supponit nō trā qā ueg: qđ p̄rio poste. Debit igit diffinitio sphære hic p̄sup-
poni & nō declarari. Sed hī nō aduertūt q qđ ī scīa p̄suppositū nō ē qđ rei sed qđ nois. i. significatū
nois: ut oēs cōcedūt ī p̄rio poste. Significata nāq noium (cū ad placitū significēt) nō pūt p̄bāri: & ita
hic suppositū ē qđ hic terminus sphære significet. Significat nāq corpus rotūdū p̄fecte: cū noibus ut plu-
res utunt ut dū sit. vi. topi. Diffinitōes aut sphæræ qđ rei declaratæ sūt ut patuit. Præterea & sigd in
scīa supponat: nō trā excludit qn possit declarari & notificari: nō trā debet demonstrari & sorti rōne p-
bari: qā tūc nō supponeret: & ita ad p̄positū diffinitōes sphæræ nō sūt p̄bata sed declaratæ trā eo. mō
quo sōm ī oī scīa notificat: hoc nāq nullo mō icōuenit. Et qm sphæra descripta ē p mediū cōsequēter
declarat mediū sphæræ: & alia q sūt de rōne eius in q̄tū mouet. Vñ dicit q pūctus in medio sphæræ æq̄di-
stās a q̄libet circūferētiæ p̄tē cētrū dīcū ē sphæræ. uerbi grā. Spha
a b supra pūctō c descripta a quo oēs lineæ ductæ ad circūferen-
tiā sūt æquales. c. igit pūctus cētrū sphæræ dīcet: & tale ē medium
terræ: terra nāq ē ī medio cōeli ab oī pte eius æq̄distās. Si aut p
dīcū cētrū recta lineā ducat extrēa eius utraq; ex pte applicans
circūferētiæ sphæræ: & sphærā diuidēs in duo æq̄lia axis sphæræ
uocat: ut a c b p p̄fūditatē quā hēt cū axe cūtrā: sicut nāq rota
curri uoluit circulariter sup ei⁹ axē: ita spha imaginatū uolui sup
axe hac: hēt at se axis ad sphærā ceu circulū diameter: sicut nāq
diameter trāsies p mediū circuli & extrēa eius applicās circūse-
rētiæ dīuidit eū in duo media: ita axis sphæræ: ueg diameter in
plano scripta ē. Axis uero ī sphærice. Pūcta uero duo a & b axis
dīcti termini poli mūdi dīcti sūt. i. poli totius entis circulariter
mobilis: sup nāq axe a c b: & polis a & b totū cōelū circūuolui-
tur motu diurno ut sphæra materialis ostendit.

SPHAERA aut dupliciter. Ponit in hac pte diuisionē sphæræ: pro quo notādū q sphæra dupl̄r parti-
ri pōt. P̄rio mō diuisionē s̄bali & eēntiali. Nā oīs diuīso sup̄ioris ī īferiora & gñis in spēs eēntialis dīcā
ē diuīso: sphæra at h̄mōi diuīsiōe in spēs eius: hoc ē in sphæris p̄ticulares & cōelos diuidit: q seu sint eīns
dē spēs seu dīant spēs in p̄hīa nāli detērmīnationē hēt & p̄cipue de cōelo & mūdo. Secō sufficit trā q

PRIMUM

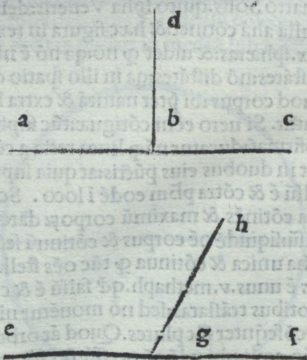
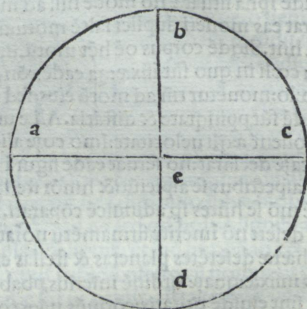
sint inferiora quā ad sphaerā: in q spha absolute diuidit ad hoc ut diuisio dicat scdm sūam & eēntiā. Scdo spha diuidit āntali diuisione ei nō cōueniēti exp̄pria natura: sed pp aliqd extrīsecū. s. pp hitationē. Si nāq nulla eēt hitatio i terra: & nullus uidēs cōlū minie in prē nīfā & nō uīfā p̄tref: neq̄ directē uel obliq̄ cōspicere: & cōsequēter nullus eēt orizō uel spha recta seu obliq̄: q̄a igi accidit cōlo terrā hitari: & ip̄m rectē uel obliq̄ uideri diuisio spha i rectā & obliquā scdm accūs ē & respectiua. Duo igi facit autor. Primo diuidit spha scdm sūam & diuisionē declarat. Scdo uero eā q̄ ē scdm accūs ibi. SECVNDVM accūs āt. Pro priā p̄tis notitia clariori priō ē notādū q̄ corpa cōlestia & spha duplici ordie nūerari p̄nt & cōsiderari. Priō ordie naturali a digniori & supiori spha icōhādo: illa nāq̄ prior ē q̄ supior ē & nobilior. supior nāq̄ spha priō enti & priō p̄cipio: ppior ē: & tali ordie supior q̄ a priā itelligētiā recipit motū mobile primū noiata priā erit spha: & q̄ imēdiatē sub ea secūda: & ita p ordinē itaq̄ spha lunā ab ea maxie distās īfima & ultia erit i ordie. Scdo p̄nt ordine quo ad nos nūerari: ut q̄ prior sit spha q̄ nobis uicinior ē: & quo a nobis distās maxie ultimū locū possideat: & q̄a spha lunā p̄pinq̄ssima ē iter sphas oēs: ordie tali priā noiā bitur: q̄ uero ip̄i imēdiatē scda: & sic deinceps q̄ sup̄ma a nobis maxie distās ultia erit i ordie. & īfio mō ordinis supior spha: nona ē a nobis: q̄a i nono loco sita: quō ordine utit̄ autor q̄n dicit. Spha scdm sūam diuidit in spha: ix. s. spha: nonā nonā uidelicet a nobis siq̄dē spha lunā priā sit: postea uero q̄n subdit q̄ primū mobile dī: itelligit q̄ illa iā dca nona ordie quo ad nos priā sit ordie naturali: uocat nāq̄ primū mobile q̄a primū ē corporū recipiētū motū: ex quo mouet̄ a priō p̄cipio cā exns motūū corpore alio: ut īftra declarabo. Utq̄ āt primū mobile nona uel decia sit spha a nobis hoc ē dicere an spha cōlestes sint ix. uel. x. regraf in expōne nra theorica: sup̄ theorica octaua spha i q̄ōne qua q̄rit an sup̄ spha. viii. orbis alter sit ponēdus pro saluadis apparētiis: i qua plures oppōnes & modū quo nūerus spha: sit cōp̄rēsus declarari. Scdo ē notādū q̄ sub hac nona spha imēdiatē situat̄ alia spha a nobis locū possidēs octauum firmamētū nūcupata. Cuius rō ē q̄a stellae oīum q̄ i cōlo uident̄ duplex ē maneries: q̄dā nāq̄ dīr fixae i eadē spha situat̄: nō motae nisi ad modū spha illius: q̄ fixae dictae sūt nō q̄a nō moueant̄ q̄a sensus demō. strāt eas moueri duplici saltē motu: ut i theorica de. viii. spha declarauit: & ēt q̄a sūt corpora naturalia motū hnt. Siq̄dē corpus oē hēt motū. ii. phy. & priō de cōlo: neq̄ ēt fixae sūt dictae eo q̄ nō mutātur nisi motū cōli in quo sūt fixae: q̄a eadē rōne & planetae dicerētur fixae: cū p se nō moueant̄ scdo cōli: imo īfixae cōlo: mouētur tñ ad motū eius: sed fixae dictae sūt: q̄a sp̄ seruāt eadē figurā: & fixū sitū nūq̄ uariāt: sed sp̄ in eadē sūt p̄pinq̄tate & distātia. Aliae uero sūt stellae q̄ pp hoc q̄ īfixae sūt i orbibus pluribus & diuersis q̄ nō mouent̄ aq̄li uelocitate: imo eoq̄ aliq̄ tardius & aliqui uelocius: ut īftra patebit: & i Almag. & libro theorica: declarat̄: nō seruāt eadē figurā sp̄: imo q̄ndoq̄ p̄pinq̄ores & aliq̄n distātiō res adinuicē sūt: & diuersis aspectibus se aspiciūt: & hmoi stellae planetae grāce q̄d errātes latine sonat noiata sūt: eo q̄ errāt nō eodē mō se hntes sp̄ adinuicē cōparati. Mō aut̄ q̄a spha octaua a nobis ceu īftra pbabo stellae fixae oēs hēt & deserēt nō īmerite firmamētū noiata ē: hoc ē stella deserēs stellae firmas & fixas. Tertio notādū est q̄ spha: deserētēs planetas & stellae erraticas sūt septē eo q̄ totidē sunt illae stellae singulae singulis in spha ris īfixae: quae ordinē īftra pbabo: q̄ q̄dē spha: q̄a sunt corpora adinuicē se cōtīnētia nō ē possibile q̄ sint eiūsdē q̄tītatis: cōtīnēs nāq̄ corpus maius ē cōtō. quarto phy. Mō q̄a ita est q̄ spha Saturni supior alias cōtīnet inter oēs planetas spha: maxima ē: sequitur deinde spha: louis. Tertio spha: Martis. quarto Solis. quinto spha Veneris: deinde Mercurii: ultima uero & minima spha: lunā q̄ tñ cōtīnetur: & nullā aliā cōtīnet: & hēc figura in textu demōstrat optime. Dubitat utq̄ spha scdm substantiā diuidatur i. ix. spha: & uidet̄ q̄ nō: q̄a nō ē nisi una: si nāq̄ eēnt plures uel eēnt cōtiguae & adinuicē se tāgerēt uel distātes: nō distātes: q̄a in illo spatio distātiā uel eēt aliud corpus replēs: q̄d ē incōueniēs q̄ atēne eēt ali quod corpus ibi p̄ter naturā & extra locū suū naturalē: uel nō eēt corpus replēs & ita uacūū q̄d. iii. phy. negatur. Si uero eēnt cōtiguae: tūc sup̄ficies unius eēt imēdiatē sup̄ficies alterius q̄d reprobatur. vi. phy. Q̄d cōfirmat: ducatur nāq̄ linea recta a cōtro mūdi secās sup̄ficiē īfimi cōuexā & cōcāua sup̄mi. Notū ē q̄ secat bit in duobus eius pūctis: at quia sup̄ficies dictae sūt imēdiatē: & duo pūcti i eadē linea imēdiabūtur: q̄d falsū ē & cōtra p̄bm eodē i loco. Scdo pbatur: q̄ sint īfinitae: si nāq̄ eēnt finitae ita q̄ daretur maxia spha oīa cōtīnēs & maximū corpore daretur minimū: quia ubicūq̄ datur maximū datur & minimū: cōsequēs ē falsū: siquidē oē corpus & cōtinuū sectōes recipit īfinitas. vi. phy. & priō de cōlo. In oppositum q̄ nō sit spha unica & cōtinua q̄ tūc oēs stellae uiderētur moueri unica mutatōe & aquali: cōtinuū nāq̄ ē cuius motus ē unus. v. methaph. q̄d falsū ē & cōtra sensus & apparētiās: uidemus nāq̄ stellae diuersis & īnēqualib⁹ motibus trāslatas: sed nō mouētur nisi motu orbis scdo de cōlo: quare orbis mouētur motibus pluribus & cōsequēter sūt plures. Quod āt orbis & spha cōlestes nō sint īfinitae: pbatur. iii. lib. de naturali p̄bia: & priō cōli: ubi p lōgū p̄cessū & efficaces rōes īfinitū tā in nūeris q̄ in magnitudine negatur quia tale nūq̄ moueret̄: & scdo de aīa textu. xli. Oīum natura cōstantiū terminata ē rō magnitudis & augmēti. Quia hēc q̄ōne sup̄ra theorica octaua spha: sufficiēter uisū ē mihi p̄tractatā: nolo hac i pte digressiōne facere. Sed hēc dixi ne oīno ficcis uestigiis p̄transirē. ueq̄ argumēta an oppositū q̄ militare uidet̄ur restat soluei. Ad primū dico spha: illas eē cōtiguas & cōsequēter sup̄ficiē sup̄mi concāua cū cōuexa īfimi se tangere: neq̄ hoc negat p̄bus. duo nāq̄ indiuisibilia in eodē subiecto imēdiatē ē impossibile: ut duo pūcta i eadē linea: duas lineas in eadē sup̄ficie: & in eodē corpore duas sup̄ficies. In diuersis tamē subiectis hoc nō

CAPITVLVM

negat: q̄le ē ī pposito: licet nāq; dūe sup̄ficies ī diuersis orbibus cōtignāt: ut sup̄ficies cōcaua ē ī orbe sup̄io
ri: cōuexa uero ī īfimo. Ad cōfirmationē dico q̄ linea illa nō ē una: imo plures. Vna nāq; p̄s ī orbe sup̄
mo: reliqua uero ī īferiori: & qm̄ orbes hī nō cōtinuant: neq; ēt lineae: uerū siq; uellet p̄ imaginationē hāc
lineā cōtinuari: cōcederē s̄f̄r p̄ imaginationē & pūta ī ea cōtinuari: q̄s nāq; uetat hoc posse imaginari: ī
re tñ ēē nō p̄t q̄ linea sit una: neq; q̄ pūta sint cōtinua ī ea. Ad scdm̄ dicendū q̄ entia naturalia pūt
cōsiderari scdm̄ q̄ naturalia sūt & hnt formā reqrentē q̄tātē cū reliqs accidētibus limitatā: & tali mō ī
īfinitū p̄tī nō pūt: qm̄ īmo maximū dat & minimū: ut prio. vi. & viii. phy. & pluribus aliis locis: & sic con
cedo dari maximā sphaerā & maximū corpore: minimā sphaerā. s. lunā & minimū naturale ī quaq; specie.
Alio mō cōsiderari pūt scdm̄ q̄ cōtinua sūt & q̄ra: & q̄a cōtinuitas & q̄ritas īsequunt materiā q̄ nō reqrit
terminatā q̄tātē: īmo rō eius saluat ī q̄libet pte: neq; p̄ diuisionē dep̄dit: hinc ē q̄ tali mō entia naturalia
cōsiderata īfinitas pūt recipe sectōes: & ī īfinitū augeri: q̄a materia q̄tātē limitatē nō reqrit sed extendi
tur secundum formā exigentiā: & hoc modo intelligunt continuum posse diuidi ī īfinitum.

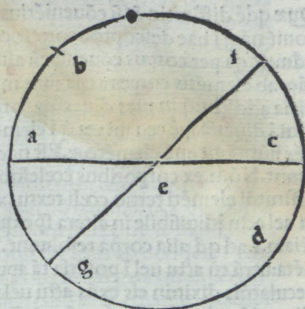
SECVNDVM accūs aut. Ponit scdm̄ diuisionē sphae q̄ est acc̄talis. Pro quo ē aduertēdū q̄ ceu pbat
Prole. prio almag. cap. v. & Alphag. dīa. iiii. Vbicūq; sit hō ī terra uidet cōeli medietatē nisi obstaculo ex
pte terrae: ut mōtibus & uallibus spediāt: q̄d pluribus instīs & uariis uis a diuersis apphēfū ē: reliqua ue
ro medietas sub terra exīs eīdē occultat. Medietas aut uisa uidelicet & non uisa adinuicē sepant circulo
quodā: q̄ orizō grāce terminator uisus latine dictus est eo q̄ tota sup̄ior medietas ad circulū illū usq; con
spicit: est nāq; terminus & finis uisibīs. Orizō at hic diuersimode ī spha situari pōt: & eā diuidere respectu
poloꝝ mūdi recte. s. & obliq; p̄ diuersitatē hitationū ī terra: q̄dē diuersitas q̄ nō cātur neq; puenit ra
tione sphae: īmo eadē spha exīs a diuersis recte & obliq; uidet: diuisio sphae ī rectā & obliquā nō scdm̄ sub
stātiā sed scdm̄ accūs dī. Ad hoc at q̄ q̄s hēat sphaerā rectā dūe reqrunt cōditiones: quae: altera reliquā ī
fert. Prima ē q̄ uterq; poloꝝ sit ī orizōte. i. q̄ uisus eius ad utrūq; terminē polū: neq; aliq; altero magis
eleuetur: uerbigratia ī sphaera a b c d poli sint a & c & e terra: ī qua
si quis existens uide: et p̄cise totam medietatē a b c. orizonte a e c
existente: huiusmodi haberet sphaerā rectā: quia uisio eius ad utrūq;
polorum terminaretur: neq; alterum reliquo magis uideret: & con
sequēter neuter supra orizontē esset eleuatus: quo ī casu quia sphae
ra recte huic situatur: rectam diceretur habere sphaeram. Secunda
conditio est q̄ orizon fecet aequinoctialem: & ab eodem secetur ad
angulos rectos sphaerales. Pro quo sciendum q̄ aequinoctialis cir
culus est ī sphaera cōlesti ī materiali demonstratus ab utroq; aq
distans polorum: ut patebit ī secundo tractatu huius: ut ī p̄scrip
ta figura circuli b d. Angulus autem est contactus duarum linea
rum non unitarum ad punctum unum concurrentium. Siquidem
nanq; dūe lineae ī puncto cōtactus unirentur angulū minime cau
farent: ut lineae a b & b c ī puncto b se tangentes ununtur angulū
minime cauantes. At si sup̄ lineā dictā a c lineā cadat d b nō unia
tur cum ea ī puncto b contactus anguli causabuntur: & siquidem
harum altera directe p̄p̄diculariter & nullo modo inclinata ca
dat super alteram anguli causati erūt recti & aequales: exempli cau
sa lineā d b nullo modo est inclinata: neq; punctus d magis appro
pinquat a q̄ c anguli b ambo erunt recti. Si uero non cadat directe
immo inclinate anguli causati erunt obliqui: quorum maior dici
tur obtusus: acutus uero minor: gratia exempli ī hac figura: quia
linea h g cadit super lineam e f puncto h inclinato magis ad f q̄ e
anguli ī g sunt obliqui: quorum h g e maior recto obtusus: Sed
h g f minor recto acutus est dictus. Ad propositum quia aequino
ctialis b d ī sphaera aequaliter distat ab utroq; polo a & c punctus
b non magis appropinquat a q̄ c: quare aequinoctialis b d directe
& p̄p̄diculariter cadit super orizontem a e c: & consequenter
anguli ī e causati sunt recti: sphaerales tamen quia causati sunt a li
neis circularibus ī sphaera existētibus: & propter hanc causam exi
stentes sub aequinoctiali dicuntur habere sphaeram rectam. i. qui
bus aequinoctialis transit per summities capitum: ut illi qui habitant sub b & dixit. Si aliquis manere pos
sit: quia dubium est tam apud philosophos q̄ astrologos an sub aequatore habitetur. Quod ego discutiā
ī fine secundi tractatus annuente deo: sed quia non est locus speculationis huius materiae locutus est con
ditionaliter & dubitatie. Dūe quoq; proportionales conditiones ad hoc ut quis habeat sphaeram ob
liquam requiruntur. Quarum prima est q̄ polorum alter eleuetur supra orizontem: reliquus uero depri
matur. i. alter supra orizontem uideatur: reliquus uero tantundem depreffus occultetur. Exempli gratia ī

PRIMUM

spha a b c d: cui poli b & d. siq; exis i terra e uideret medietate a b
e orizonte exire a e c. reliqua uero c d a occultaret. Certu e q; polus
b uideret multu eleuat: & d polus reliquus depressus est: qa igr poli
no directe i orizonte situat: imo b eleuato a b d deprimis c d spha di
obliqua. Scda conditio e q; orizo artificialis. i. merito hitatois cau
fatus: q; qa e uoluntate & no natura coeli di artificialis: orizo igr a e c
secat aq; toru f g & ab eode lecat i puncto e angulos spares & obli
quos cando. anguli naq; e no sut recti: siq; de agnoctialis f g n cadit
directe supra orizonte a c anglo f e a maiore & obtuso: & f e c acuto
& miore exite: & hac de ca icda spha obliq di: qua spha hnt non
illi q hitat sub agnoctialis: sed q ab eo remouat alto: uersus polo
qua duplicem remotionem denotauit qn dixit. q hitat circa agnoctia
le uel ultra: utq; autem sphaa conuenienter in rectam & obliqua
diuidatur: perquiratur in tractatu secundo cap. de orizonte.

UNIVERSALIS aut. Postq i supiorib' determinauit de sphae diffinitoe eiusq; diuisione. pseq; modo
de ptibus sphae & ear; pprietatib' ut de qlitate & mo motus & figura: at qa i coelo multa pprietates diuer
fant pp diuersas esto; passioes: ut pp situ terrae imobilitate figura & qlitate: si naq; terra no eet i medio to
tius: uel si moueret: uel si no eet rotunda: uel si eet magna & sensibilis qlitatis resp; firmameti: plima ap
pareria falsificaret. io duo de his taq; picipiis determinat ibi. Q VOD et terra sit rotunda. Pria ps i duas. na
qa prio de coelo totu uniuersu itegrat ex qtuor elis & qnto corpe. f. corpe coelesti. Igr primo diuidedo
machina mudi determinat nup; situ & natura esto;. Scdo uero corpi coelestis declarat proprietates ibi.
CIRCA eltar. Licet i materia de elis pla dici possint: & qones pulcherrimas speculari: qa tu optia hi de
eis determinatio i pha naturali. f. lib. gnatois prio & .iiii. metheo ab Ari. & eius expositoribus: & ab Auic.
prio cano. pria sen doctria scda. tu et qa astronomia limites excedere uia: aggredi recuso: & aliq; paucula
q nro pposito faciet: tm pseq;. Tota mudi machia & aggregatu i regione atharea uel caeleste ptit & eltar
A coelesti qde differt regio eltaris: qa puia e & subiecta alterato; gnatoi corruptioi & aliis motibus sbam
rei uariatib': elta qde dca qsi alimeta eo q; unu alit alio & gnat; qde gnatio iproprie nutritio dici pot.
Corpa at coelestia absoluta sut oi corruptoe & gnatoe ut dicit. Notadu e prio q; ignis (ut dicit) exis in
coeano orbis lunae purus e & no turbidus a duo copatus. Prio ad igne apud nos exnt: q ex quo e i aere
& no i loco ei naturali misce; cu cotinente: & reddit ipurus & turbidus: ignis uero exis i coeano qa no pot
cu eo misce; coferuat i sua puritate no turbidus. Scdo copatus ad igne eltar e i naturali ei loco exnt
ueq; aeri cotiguat: q pp cotrarietate qua het cu aere agit & patit ab eo: ut uult Alber. mag. prio metheo.
trac. i. cap. viii. igr. n. elta scdm ptes q id cotiguanf adiuic; agere & repati & misce;. qre ignis aer e tagens
cu eo misce; & ipur reddit. Ignis uero exis i coeano lunae: qa ibi no cotagit cotrariu: no turbidat: sed re
manet i sua puritate. Scdo e notadu q; elta ee qtuor: triplici roe pbat. Pria naq; ro supra est ex motu.
Tot naq; dir ee elta hnt motus q eis copetunt: siq; de oe corpus simplex het moru simplicem: & qlibet
motus simplex copetit alicui corpi simplici: prio de coelo & mudo. Motus aut recti q copetut picipalr ele
metis sut qtuor. Ois naq; motus rectus uel e a medio q di ascensus: uel ad mediu dictus descensus: & singuli
eoe uel simplr uel in respectu. motus a medio simplr copetit leui simplr ut igni: q di simplr leuis qa cui
cuq; esto; copet sp e leuis: & sup oia elta ascendit. Motus uero in coparatoe a medio copetit aeri qui di in
coparatoe leuis: si naq; aqua & terra coparet leuis: si uero igni grauis. At motus ad mediu simplr couenit
terrae. Est naq; grauis cuiuq; coparet & i oi loco descendit no ipedita. Sed in resp; ad mediu couenit aq;
q grauis e igni & aeri coparata no at terra. ideo grauis di i resp;: qa igr motus recti no sunt plures neq;
elemeta plura erut. Et hac ro est Arist. prio de coelo & quarto. Scda ro Arist. scdo de gnatoe & quarto
metheo. Tot sut elta quot sut cobinatoes primae qlitatu: q. f. sut picipia ois alteratois. Ista naq; qlitates i
elis prio repiunt: siq; de agut & patiunt adiuic;. Sed cobinatoes qlitatu primae sut qtuor. Snt naq; pri
mae qlitates caliditas frigiditas humiditas & siccitas: quae caliditas cu siccitate cobinata igni appropriat.
caliditas uero & humiditas aeri: frigiditas & humiditas aquae: sed frigiditas cu siccitate terrae: cu ergo hae
alia cobinatio fieri no possit: na caliditas cu frigiditate: & humiditas cu siccitate quia cotrarie adiuic; mi
nime se patiunt: tm hac qtuor dicta sut elta. Tercio sensu manifestat ee terra & aquam. Aer uero picip
quia cu spaciū in quo degimus no sit uacuū plenū erit corpore aliquo subtili uix sensu pceptibili qd aer e
noiatu. Praterea siq; pcutiat fusto hoc spaciū pcipiet aer: & aliis multis expimētis posset coprobati. q; at
des ignis pbat ab Auerro. iiii. coeli cometo. xxxii. Na ex quo uidemus oes ignes sursum moueri & eleua
ri supra aerē: quom eius motus no sit infinitus: oportet ut cōgreget in loco aliquo q sibi naturalis & ibi cō
seruari siq; de i eū naturalr fert. Per hoc naq; cōcludit ignē ee supra aerē. Sicut siq; nūq; uidisset mare: sed
oia flumina uideret undiq; ad locū unū tēdētia: cū motus eoe no sit infinitus cōcluderet dari locū cōgrega
tois aquae q di mare: & ita oportet cōcedere supra aerē in cōeano orbis lunae dari locū ubi ois ignis con
gregat. Tercio e notadu q; ex snia Auic. pria sen primi canonis doctria de elis. Elta sut corpa simplicia
q in ptes diuersae formae minime diuidi pnt. ex quo; cōmixtione diuersae generatorum species sunt.

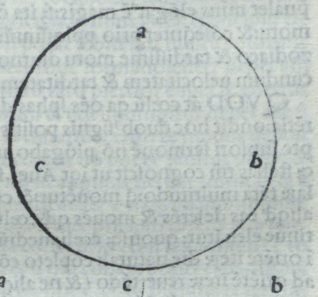
CAPITVLVM

Quæ qdē diffinitio & si cōueniētius hēat exponi & uerificari i loco pprio. hic tñ qñ pposito attinet dicā. Ponit nāq; i hac descriptōe corp' loco gñis: p qd distiguūt estra a priā materia q cēntia: nō ē corp': & si sit scdm: & qā per corpus cōuenit cū aliis q nō sūt elemēta ut sūt mixta ad dīam eorū adiecit simplicia: alia nāq; ab elemētis corpora oīa sunt mixta de infimis loquor corporibus. Vt autē declararet hāc pīculā simplicia addidit: q in ptes diuersas: forme: minime diuidi pntiō nāq; sūt simplicia quia nō pnt diuidi & re solui i diuersa spē ceu mixta q i elemēta resoluunt. ultimo cū adiūgit: ex quo: cōmixtōe diuersæ gñatōe spēs sūt: agit finē elemētōe. Est nāq; eorū finis ut ex eis mixta gñarent: quo a corporibus cōlestibus differunt. Nō. n. ex corporibus cōlestibus diuersæ spēs gñantur: cū sint imiscibilia: hāc qdē diffinitio similis diffinitōi elemēti tertio cōeli textu. xxxi. Elementū est corpus ad qd alia corpa resoluunt in eis exīs potētia uel actū idiuisibile in altera spē: quare dixerit corpus pater. Scdo ut differt a corpe cōlesti posuit primā dīam. s. ad qd alia corpa resoluunt. Tertio qre oīa mixta seu pfecta uel ipsecta ex eis miscen: in eis sūt elemēta: utrū tñ actū uel i potētia tā apud antiquos q modernos dubitabile existit: & qā hic nō ē locus huius speculatiōis dixit in eis exīs actū uel potētia. Ad hoc autē ut differat a mixtis adiūxit idiuisibile i altera spē. Mixta nāq; diuidunt i elemēta q sūt altera spē: elemēta autē i corpus aliud minie resoluūt. Quarto est notādū oīa elemēta excepta terra eē mobilia motu locali scdm se tota. Ignis nāq; ex snia Arist. i. lib. metheo. orbiculariter mouet motu diurno: rapit nāq; ab orbibus ipm circūdantibus & cōlestibus: qd oñdūt cōmetæ & alia spēs igneæ ex uapore calido & sicco in eo genitæ & in eo cōtēntæ: q cū circulariter tali motu ferant & ignē ita moueri cōcludūt. Rapit quoq; tali motu supior pars aeris: ut ēt oñdūt alia impfōes in aere exītes. Pars uero inferior ēt mouet pluribus motibus maxie latera: ut pcepit sensus in flatu uetorū. Aqua autē mouet motu fluxus & refluxus ad motū lunæ. Nā horis sex fluit totidēq; resuit. Quāto tpe luna motu primi mobilis ptransit singulas cōeli quartas: ut uult Prole. ppōne. lvi. cētiloq; scdm expositionē. cōciliatori dīa. clxviii. & si Aly. afr uerbū illū itroducat. Terra autē scdm se totā imobilis est motu locali: ut ista i hoc tractatu patebit: ptes tñ eius ut notum est bene mouent. utq; aut secundū se totā possit moueri dubium est in naturali philosophia terminabile: & licet ego teneā q possit: imo q aliqñ moueatur. qā tñ motus sensu non percipere: immobilem hac in parte eam concedamus. Deinde cum dicit.

CIRCA elemētarē qdē. Probat passōes & pprietates sphæ supcōlestiū: & prio eorū: & numerū motū eorū. Scdo. pbat cōeli primi motū ibi. QVOD autē cōelū uoluat. Tertio uero figuram cōeli ibi. QVOD autē sit cōelū rotūdū. Pro cōpleta & euidentē declaratiōe huius ptis notādū ē prio q regio cōlestis imunis & carēs oī corruptiua alteratiōe qlitatū primæ: ut prio & scdo de cōelo declarat Arist. sed pfectiua tñ alteratiōe altera lumē. s. recipiēdo qnta cēntia & qntū corpus ab eodē prio cōeli noiata eo q mūdū in regat qttuor elemēta: & qntū ē corpus cōleste: cōtinue circulariter mouet: ut pbat phs phy. viii. Cui' rō ē qd duplex. Pria qdē ut suā cōseruet pfectionē. Differūt nāq; corpa cōlestia ab elemētis: qñ elemēta nō sp hnt suā pfectionē qñ. s. sunt extra loca naturalia eorū: quā qdē nō acqrit nisi p motū: eaq; habitā p qre cōseruat: corpa uero cōlestia ex quo sp hnt pfectionē eorū: neq; aliqd de nouo adipiscunt: qā sp sunt in locis ppriis: motu tñ illā cōseruat: quā æterna cōseruare neqret: nisi cōtinue mouerent. Scda rō ē qā cum cōelū cā sit hog: iferio: i ea agēdo actiō aut potissime sit calor: cū calor maxie sit qlitas actiua: calor autē a corpibus supioribus absq; motu & lumie minie pducit scdo cōeli & prio metheo. qre si hic cōtinue agūt: cōtinue moueri necessitant. Tertia rō. Dato q possent agere absq; motu: nō tñ pducerēt in effectū diuersitatē ut gñationē & corruptionē q sūt necessaria ad esse uniuersi: illud nāq; qd nō mouet sp uniformiter se hēt sexto phy. qre cōelū si nō moueret cōtinue se hēret sp uno mō: & p cōsequēs effectū sp eūdē cāret. Idē nāq; eodē mō se hns sp ē natū pducere idē prio de cōelo & mūdo: & scdo de gñatōe: ēt qā sp una pars cōeli determinata respiceret terrā iō p pte illā effectū cōsimilē cōtinuo cāret. Cū igit oporteat cōtinue diuersare actionē: cōtinue moueri ē neesse. Quarta rō: cū motus cōeli cā sit qre hac infima moueat: si ipm nō moueret nihil moueret. oē nāq; corpus i mouēdo mouet. viii. phy. tex. xlv. Hāc at ista eē & uiuere nō pnt absq; motu. motus nāq; uita ē uiuētū. viii. phy. oportet igit cōelū moueri cōtinue si hāc inferiora uiuūt cōtinue: & cōseruant. Rōnes alias possem formare q̄s naturalibus reliquo. Scdo ē notādū q duo sūt motus cōeli tota: disticti rōne diuersas: dīas positōis & distictōe terminorū ad quos sūt. quorū primus ē diurnus motus ab oriēte i occidentē: iteq; rediēs ad oriētē supra polis mūdi arcticū. s. & antarcticū & supra axi eius: q prio mobili & nonæ sphæ ppri' ē. Incipit nāq; motus hic ab oriēte i occidentē. Vñ ē notādū q oriēs ē ps illa cōeli: unā astra prius sub terra exītia occultata erāt: incipiūt uideri & eleuari supra orizōtē: ut illa ps ex qua sol i mane incipit uideri: dicta ē nāq; oriēs. i. locus unā astra oriunt & nascunt: uidentur nāq; nasci qñ prius nō uisa incipiūt apparere. Occidentālis uero pars ē ea qua astra desinūt uideri cū sub orizōtē demergunt: ut illa qua sol in uespē occultari uidet. Primū igit mobile mouetur ab oriēte ad occidentē ad oriētē iteq; reuertēdo & uolutionē cōplēdo i. xxiiii. horis: qd ē spaciū diei naturalis. Qua de cā motus diurnus eius motus ē noiatus: dies nāq; naturalis mēsurā ē motus huius & eius effectus. Fit quoq; motus huiusmodi supra duos polos mundi: quos supra declarauī arcticū & antarcticū: quiescūt nāq; poli hi ad motū hui' orbis: q qā æqdistāt ab æqnoctial: æqnoctialis diuidit tā spharā q motū p mediū. ē ēt pprium prio mobili: qā eo motu primū mobile mouetur ab itriseco. i. ab itelligētia applicata ei. Omnis nāq; mot' ab itriseco causatus pprius est corpi cuius ē motus: hmoi motus qā uelocissimus est cōpetit prio corpi

qd ē cā oīum res gñatæ & corruptibiliū & motuū eorū. Quo motu primū mobile rapit oēs sphas
 itra se eq̄li uelocitate: uñ stellæ fixæ q̄ sūt i orbe. viii. hmoi motu moueri patēter uident: & septē plane
 tæ sūt: nō sol mane uñ i oriēte: & cōtinue eleuat donec i meridie possideat mediū cœli: ex quo descē
 dēs uespi i occidēte uñ: i nocte uero sub orizōte & sub terra motus ite: i mane uñ i oriēte ubi fuerat
 xxiiii. horis añ: & ita de luna: & reliqs qnq; planetis p̄cipiet siqs motus eorū p̄fecte speculet: uex ē tñ
 q̄ alr cōpetit dictus motus p̄rio mobili & alr sphæris iſerioribus. P̄rio nāq; mobili ē naturalis & pro
 prius: q̄a ab it̄infeco: ut dictū ē aliis uero minie: siqdē motus idē pluribus corpibus nō pōt ēē p̄prius
 p̄rio de cœlo: non igr ē eis a forma it̄infeca & abistēte: sed a corpe sup̄iori & p̄rio mobili: ideo talis
 motus respectu hage sphæ: ē p̄ternaturalis & raptus: nō qdē raptus q̄a uiolētus: cœlū nāq; nō mouet
 uiolētē ex quo p̄petue mouet p̄rio de cœlo: & viii. phy. sed raptus dī quasi nō naturalis: ex quo hmoi
 corpa rapiunt & mouent a corpe sup̄iori. Et q̄a oē corpus simplex hēt motū sibi p̄priū & naturalem:
 oportet motū totalē aliā p̄dicto assignari sphæris iſerioribus: & ē motus secūds ab occidēte i oriē
 tē i occidēte finies cōtrario p̄rio motui: & sit polis aliis distātib; a polis mūdi g. xxiiii. m. xxxiii.
 scdm finiam Alcmeōis: uel ut uult Pto. i. Almag. g. xxiii. m. li. polis zodiaci distis: & circulus descript
 sup̄ eis & æq̄distas dictus ē zodiac: de quo scdo h̄ tractabit: sub quo tā oſtaur orbis q̄. vii. planetæ mo
 uent motib; p̄priis ab occidēte uersus oriētē hoc scdo motu: ut viii. spha scdm finiam Pto. vii. Alma.
 & Alphag. dīia. xviii. i. ioo. annis uno gradu currat de zodiaco cū totū cōplēdo i spacio. 36000. anno
 rū: eūde uero Saturn⁹ cōplet in. xxx. ānis. Iup. i. xii. Mars i duob; Sol Venus & Mer. i. cccxv. diebus &
 vi. horis fere: qd dixit: q̄a nō sūt p̄cise. vi. hor: sed. v. & xlix. m. horay. Luna uero in. xxvii. diebus & 8.
 horis. Quāt ā sit possibile sphas iſeriores p̄riæ duobus oppositis motibus moueri: p̄priis. scilicet ab occi
 dēte i oriētē: & rapti a p̄rio mobili ab oriētē i occidēte: cū eorū termini a qbus & ad quos cōtrarij uide
 ant & adiuicē se destruāt: nō ē difficile oñdere sphærico instro: eo p̄cipue qd ego p̄rio cōposui nunq;
 amplius uisū. In quo primū mobile ē supra polos mūdi motū: & itra spha alia: q̄ licet a sup̄iori rapiat
 ipsa tñ supra polis zodiaci ultra illū mouet: nec icōuenit cū alter sit p̄prius & naturalis: reliquis uero
 p̄ternaturalis & raptus: uñ siqs similē sphæra cōspiciat facile dēpndet. Vex ne totaī declaratiōe careat
 do triplex exēplū. Primū. Sit rota a b c circulariter mota ab a
 in b: & hinc in c: & sit formica in p̄ſto a eodē quoq; motu de
 lata p̄ accis & raptā: q̄ si motu p̄prio moueat ab a in c & ex c in
 b. nōne duobus motibus oppositis feret: qd nō est indecēs siq;
 dē alter p̄prius & alter raptus ē ei. scdm exēplū: si in lāciapicta
 ab a i b sit musca: nō ne ipsa motu eodē uersus b rapietur qd di
 cer ita sit q̄s dubitat eā posse moueri uersus a exiētē i c motu p̄
 prio. tertiu si nauis moueatur ad alterā uersus dīam positionis
 ad eadē rapietur i ea exā hō: q̄ tñ motu p̄prio p̄t i nauis uersus
 alterā p̄tē deferri: & ita dicēdū ē duobus motibus qbus spha i
 ſeriores mouētur: qd altero p̄ se. reliquo uero rapti deferūtur.
 Qd āt hii duo motus dicti sint i cœlo declarat Pthole. p̄rio
 Almag. capit. viii. & Alphag. dīia. v. & autor p̄ p̄te i rubrica se
 quēti. uidemus nāq; stellæ & planetas in oriētē moueri uersus
 meridiē & ad occidēte uersus descēdē. & sub orizōte motas i
 crastino eadē i hora ad oriētē reuerſos. q̄ cū motū i die cōplerit diurnus ē mot⁹ & p̄rius. Eodē quo
 q̄ mō & scdus. uidētur nāq; planetæ cōiūcti cū aliq; stellæ fixæ. & ab ea cōtinuē elōgāt uersus oriē
 tē. dōc cōplēat reuolutionē & scdo iūgātur cū eadē. similiter qñq; uersus septētrionē & aliqñ uer
 sus austrē ab æquatoriali declinātes scdm sitū zodiaci p̄cipiūtur. qd facile cōp̄redet. q̄s parūp fuerit af
 fuerus i motibus plāetay cōspiciēdis. quē motū eē scdm notū ē. quo motu scdo quāta uelocitate pla
 netæ moueātur nō i hoc loco sed i lib. Almag. Ptho. & i ope theoricay: ceu p̄ p̄te i expōne quā i eo
 cōstruxi hēt declarari. Necessē fuit āt ut eēnt duo motus cœlestes: & motus sphæ: iſeriorē cōtrari⁹
 eēt motui primi mobilis duplici cāp̄ria q̄a cū primū mobile moueatur tāta uelocitate & tāto ipetu
 ut uix cōsiderari posset: nā. xxiiii. horis p̄trāsīt totū spaciū ab eo occupatū: quo fit ut rapit oēs sphas iſe
 riores: cōtuit & ignē & mediā regionē aeris p̄rio metheo. siqdē 8. spha & planetæ nō mouerent ad
 p̄tē oppositā motu cōtrario remittēdo ut ita dicā ipetū h̄ mot⁹: rapent nō tñ sphæ cœlestes & ignis:
 uex ē totus aer aq̄ & terra circulariter motu diurno: nihil igr eēt q̄scēs: & ita cœlū nō moueret. Oē
 nāq; motū idiget q̄scēte in libro de motibus aīaliū: ne igr oīa rapent circulariter ipetu primi iſerio
 res sphæ: motib; mouent cōtrariis ut resistāt motui p̄rio: & notificat aer uel aq̄ q̄ dū mouent ad p̄tē
 aliquā uelociter. Siqs moueat ad p̄tē oppositā rē aliquā: resistēdo remittit uelocitatē mot⁹ eorū: & ob
 ſtat cursui. Seda rō ē cū astra i hac iſeriotā iſluāt luie & motu: talr iſluūt q̄lre mouēt: mō si oīa unico
 motu. scilicet ab ori i occi. & uniformit mouerēt eq̄lē & uniformē effcū sp̄ p̄ducerēt: q̄ ē idēcēs. n. n. suffic
 eē gñationē: sed op̄s q̄ sit corruptio: iō oportuit oēs sphas moueri motu diurno circa terrā sel ut i die
 nālī oīs eorū iſlux⁹ cōicet nob: mouēt itē scdo motu i zodiaco appropiq̄do & remonēdo: ut effcūs dī
 uerſet. alio agūt p̄p̄q̄ qd sūt rēoti. Si ut dicit Ari. ii. de gñā. Mot⁹ astroꝝ i circulo obliquo. i. zodia

CAPITVLVM

eo ē cā diuersitatis effectus. unū sole ī uere nobis appropinquāte gñatōes sūt: eoq; ī autūno & hyeme remoto corruptōes: & itē appropinquāte gñatōes: unū reuertētibus planetis ad locū priorē eadē ut prius redit piodus: ut aut hmoi piodus uniformiter cōseruet & cōtinuaret: oportuit ut cōtinue mouerent primi mobilis motu uniformi & regulari: unū uult pbs q diuersitas planetag; ī appropinquādo & remouēdo a nobis cā ē diuersitatis ī effectibus: motus at uniformis primi mobilis agit: ut hāc diuersitas aeterna sit & uniformiter piodice pcedat. Tercio ē notādū q a supiori icohādo ī orbibus cōlestib; talis ē ordo sit: ut autor igt ī textu primū mobile: firmamentū: spha Saturni: spha Iouis: spha Martis: spha Solis: spha Veneris: spha Mercurii: & spha Luna: qd & si sensu īmediate pbari nō possit: cum oēs stellae eodē ī orbe uideant īfixae: nec discernat supiorē ab īferiorē: rō tñ sensu corroborata hoc pādīt. Dictū ē. n. duplicē eē sphae motū: motū. s. simplicissimū & uelocissimū priō mobili naturalē & ppiū & motū scñ ī obliquo circulo ppiū spha īferioribus. Mō qā primū mobile mouet a priō principio & ppiūmū ē oīno īmobili motu mouet diurno tñ uelocissimo & simplicissimo. Alia uero sphae ultra motū hūc scdo motu mouent priō cōtrario. unū qā priō īmobili nō sūt ppiūmū motu simplici & puro nō mouent: imo qto ē īferior: tāto minus & tardius mouet motu diurno: & uelocius motu scdo q sit ī zodiaco: sed. viii. orbis ī zodiaco tardissime mouet: quē seq; Saturnus: postea Iup. & Mars Sol Venus & Mer. Luna uero uelocissima ē: qre hic ē ordo assignatus sphae. Scda rō eadē ex apparētia sumēs euidētia: cū primū mobile a priō principio motū moueat oēs īferiores sphas rapiēdo: & illae nitunt & motu cōtrario moueant: sequit q qto spha uelocior ē hoc scdo motu: tāto magis (& si ī proprie) repugnat priō: ut eius ītelligētia min⁹ cōformat ītelligētia mouēti primū: qto at min⁹ cōformat: tāto ē distātior ab ea: siq; dē minus cōplacet ei. Sed ita ē q scdo motu orbis. viii. tardior ē iter oēs uelocior aut spha luna: seq; igt q priō mobili. viii. spha ē īmediatissima: & cōlū lūa remotissimū. Alii uero planetae scdm uelocitatē & tarditatē sequūt ī ordine. Tercia rō ex eadē sequēs sensus aphē siōe. Cū nāq; motus scdus ad dīam positōis cōtrariā sit motui priō: qto orbis aliquis tard⁹ deferēt h motu tāto ueloci⁹ priō mouet: & cōsequēter pmiū mobile supra eū pualet magis: & ita ppiūmū & qto motu scdo mouet ueloci⁹ tāto magis a priō deficiēdo mouet tard⁹: igt qā pmiū mobile supra eū pualet minus elōgar⁹ ē magis: s; ita ē q cōlū. vii. tardissime motū motu scdo uelocissime mouet priō motu: & cōsequēter priō ppiūmū: spha uero lūa se hēt p oppositū ut qā mouet uelocissime motu ī zodiaco & tardissime motu diurno: infima erit inter omnes: alia uero sphae ordinate se habent secundum uelocitatem & tarditatem motus earum ut dictum est. Deinde cum dicit.

QVOD at cōlū qā oēs sphas dixerat moueri motu diurno: ne hoc fide tñ hēat sed rōa uel apparētia: oñdit hoc duob; signis positis ab Alphag. dīa scda: & qā huius pris tota snia p me declarata ē ī pte supiori sermonē nō plōgabo amplius: ueq; qā cōlū sensu nō pcpit sed rōe tñ cōcludit: s; si nāq; stellae tñ cognoscit ut igt Auer. scdo de cōlo: & ex eis & eaq; motib; cōlū cōcluditur: nāq; stellae tāta multitudo: q mouētur: & cū p se moueri nō possint neq; ī aere uolūtādo: oportet q sit corp⁹ aliq; eas deferēs & mouēs qd cōlū dī: ex motu igt stellae cōcludit cōlū: existēs nāq; ī oriēte cōtinue eleuātur: quousq; cōlū mediū possideāt: unū descēdēdo ad occidētē tēdūt & occultātū: tñ q ī oriēte itēq; die naturali cōpleto cōspiciūtur: ut supra dictū ē: qre cōlū mouetur ab oriēte ī occidētē ad oriēte itēq; reuertēdo: & ne aliq; diceret q motus hmoi cōlū min⁹ cōcludit: cū stellae possint ī aere moueri uolūtādo: uel si datur cōlū nō cōcludūt eū moueri: cū cōlo qescēte astra p se deferri possint: hoc remouet. d. nō ē possibile: qā si uolūtārēt p aere uagādo: seu cōlo qeto mouerētur: nō seruārēt figurā eadē: neq; semp eēnt ī eadē ppiūitate & distātia imo ī motu separētur altera eaq; tardius mota: altera uero celerius: sicuti si sint plures hoīes p se moti ī aliquo spacio nō sūt semp eadē figurā seruātes: qnīmo qnq; eor; alter pcedit: & aliq; sequit scdm q ueloci⁹ uel tard⁹ mouetur: q si nō mouerētur p se sed p accidēs ut si eēnt ī nauī mota sedētes: ēt si ī īfinitū nauis moueretur nūq; figurā uariārēt: & sic ē ad ppositū qā stellae sp sūt ī aq;li ppiūitate & remotiōe: nō mouētur p se ueq; motu cōlū: ī quo īfixae sūt: & h ē rō Arist. scdo de cōlo tex. xliiii. & xlv. ubi dicit nō uideri rōabile q oīa astra tā exntia ppe polos circulos faciētia puos q ppe aq;noctiale magnos cāntia circuitus moueātur p se aq;li tpe cōplēdo reuolutionē: imo astrū maiore faciēs circulū pluri tpe deberet moueri q describēs puū ceu dīcius de orbib; q orbis Saturni pluri tpe cōplet reuolutionē q orbis lūa: ex quo prius maiore trāsīt circuitū q scds: at qm hmoi rō ē pbabilis qā bñ ē possibile astra moueri maiori uelocitate q sunt ppe aq;noctiale q circa polos: & ita aq;li tpe cōpleri circulos suos: qā eor; nā ē ut moueāt hmoi uelocitate: & eā tāq; pbabilē fecit Arist. p certitudie maiori ē demōstratiuā factā ī tex. xlvii. eiūsdē scdū cōlū ī hac pte adducā: si astra p se mouētur cōlo qescēte uel ipa sūt fixa ī cōlo & undiq; cōtēta eo: aut sūt ī supficie ei⁹ cōlis adiuicē distātib;: si ī cōlo sint īfixa tūc nō pnt moueri absq; scissioe cōli & sepatiōe priū ei⁹: qst nāq; ex altera ad alterā cōli cōcauitatē mouebūtur cōlo nō diuisio: siq; dē qto phy. corpore penetratio sit negata: diuisibile at oē & scindibile ē corruptibile: diuisio nāq; ē picipiū corruptionis: quia potest ad minimas partes procedere q amplius parti nō possent absq; corruptione: si cōlū igitur scissionē patere corruptionē euitare nō posset: qd falsum est: est nāq; oīno incorruptibile priō de cōlo tex. xx. At si stellae nō sint īfixae ī cōlo sed ī eius supficie motae motu pgressi uo ceu hō ī terrā facie: imaginādo distantiā ī cōlis tūc iter duos cōlos daret aut uacūū: aut aliud

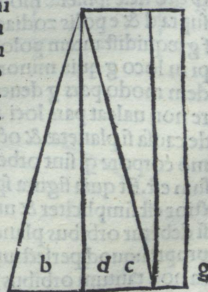

PRIMUM

corpus de natura elemētoꝝ cuius officiū esset uacū replere qđ est icōueniēs ut aliquod corpus etiā naturaliter sit extra locū naturalē: aut illud corpus esset de natura cōli & tūc itēꝝ scinderet: quod ē reprobātū. Præterea si per se mouerētur motu progressiō in longitudie: defectuosa fuisset natura i nō dando eis istrumenta apta: cū aialibus q̄ sunt uisiora dederit: & magis sollicita fuerit circa illa q̄ astrā nō est igitur imaginabilis modus quo stella moueantur cōlo nō moto: quare cū moueantur ad motū cōli cōlū mouet ab oriēte i occidētē. ¶ Secūdu signū in idē quasi rediens sumit a stellis circa posū articū motis: q̄ nobis nūq̄ occidūt: sed eleuata supra orizōtē semp apparēt nobis: ceu optime demōstrat sphaera materialis: mouētur qđē stella hec ab oriēte ad occidētē uersus circa polos suos circuitus describēdo: q̄ cū semp sint i eadē p̄pinq̄uitate & remotiōe & eadē semp seruet figurā nō mouētur motu p̄prio & p se: sed cōlū eas ferēs tali motu mouet. Aliqui in hac parte pueriliter q̄ rūt an cōlū moueat: qui quoniā phisicas rōes faciūt & faciles & dubitat de re sensata: & nota: eis dubitationē cū suis rōnibus reliquo & astrologica magis prosequar.

VOD aut sit cōlū rotūdū. Declarat cōli figurā & pbat eius sphaericitatē tribus rōnibus: scilicet q̄ cūda ibi. Comoditas. tertia ibi. Necessitas: prima ratio est similitudinis quā dupliciter introduco: p̄ q̄rū p̄ia itroductiōe est notādū q̄ astrologi a philosophis discrepāt i mūdi aternitate: philosophi nāq̄ oēs platōe excepto octauo phy. tenēt mūdū nō habuisse p̄cipiū neq̄ finē i mo eē aternū: qđ octauo phy. pluribus rōnibus pbat: p̄cipue aternitate motus & tēporis: Astrologi uero uolūt mūdū creatū fuisse a deo gloriofo: ceu & nos fideles firmiter tenemus: & ex genesis capitulo p̄rio accepimus: dicit nāq̄ astrologoꝝ: uniuersitas i p̄cipio mūdi solē fuisse in arietis initio: qđ de cā q̄n idē ad eūsdē p̄cipiū regreditur annū mūdi reuolunt: sicut oīum fit reuolutio q̄n sol ad idē p̄tū zodiaci redit i quo fuit i p̄cipio eorū: & exp̄sse haly. Abenragel. i p̄ia parte iudicioꝝ capitulo de Ioue dicit: q̄ i illa die q̄ deus icōcepit creare mūdū iupiter erat i domo alcēdētē: & autor iū textu loquēs tāq̄ fidelis inq̄t mūdū factū eē ad similitudinē mūdi architipi: quo stāte itroduco rōnē scdm̄ primū modū: p̄cipio anteq̄ mūdus crearet erat mūdi ydea i mente diuina: quā sacri theologi uerbū & siliū dei uocat: oīa nāq̄ ab æterno sūt i mēte diuina seipm̄ tm̄ cōcipiēdo: sed cōcepit de mūdū faciēdū figurā rotūdā: q̄re ad similitudinē mūdi architipi. i. p̄cipis & illius ydeæ q̄ p̄cipiū est mūdi faciēdi factus ē mūdū figurā rotūdā: hac p̄ia expositio & si possit substētari multū cōfoimis textui mihi minia: ut: iō do secūda magis ad itētiōē autois taliter rōnē formādo: effect⁹ debet assimilari causæ suæ q̄rū ē possibile: & q̄to cā magis dissimulat sibi effectū tāto p̄fectior ē ipsa & effectus similis: mūdus it̄ ē effectus ē dei ut dictū est ex sententia astrologorū & fidelium: igitur debet esse si milis deo quātum potest. Deus autem īfinitus ē uigore p̄fectiōe & duratiōe: ergo & mūdus debuit h̄re īfinitatē: nō duratiōe siqđē factus ē & habuit eē initū: & cū sit corpus nō pōt eē īfinitus uigor & p̄fectiōe: cōueniēs fuit ut eēt īfinitus figurā: h̄mōi ē rotūdā: q̄ cū nō sit angulus nō dat initū neq̄ finē: sūt igit̄ decēs rōe similitudinis mūdū h̄re figurā rotūdā & sphaericā: fact⁹ ē nāq̄ ad similitudinē mundi architipi. i. dei p̄cipis: q̄ mūdus pōt dici q̄a oīa ē potētia & uirtute p̄cipio carens atq̄ fine.

¶ Secūda rōnē pōit ibi. COMODITAS q̄ ita format mūdū qm̄ oīa cōtiet p̄rio cōli tex. v. mūdū ē totū: & extra eū nihil ē i eodē tex. c. figurā meruit comodā maximā & q̄ oīa cōtēre posset capacissimā sed it̄er oēs figuras sphaica ē capacissima & it̄er oīa corpa hisopimetra hoc ē æq̄lis mēsurā & terminū æq̄liū: dī nāq̄ hisopimetru ab hiso qđ ē æq̄le: & p̄i qđ ē cō & circa: & metrū. i. mēsurā hoc ē æq̄lis cōmēsuratiōis corpus sphaicū ē capacissimū: figura nāq̄ sphaica sub eisdē terminis hēt maiore cōtinetiā q̄ angulare: & si hēat æq̄lē eius: termini sūt m̄iōrē: qđ pbat: q̄to nāq̄ figura pluribus angulis cōtinet: tāto capatior ē & areā hēt maiore: ut ex eo triāgulus a b c duobus lateribus a b & a c æq̄libus cōtētus: cui⁹ bāsis b c i duo æq̄lia i p̄tū d p̄ tertiā p̄mi p̄ciat: & p̄ducta lēa d a q̄a duo latera d a & d b triāguli a b d æq̄lēs duob⁹ lateribus d a & d c triāguli a c d & tertiū a b tertiū a c erūt p̄. viii. p̄mi ambo triāguli æq̄les: & æq̄lis cōtinetiā: quo facto a p̄tū a duco lēa a e æq̄lē lēa d c p̄ tertiā p̄mi & eidē æq̄distātē p̄. xxxi. eūsdē & lēa c cōstitutus erit q̄drāgulus a e d c dupl⁹ ad quēlibet p̄cialiū triāguloꝝ p̄. xli. p̄mi elemētoꝝ: & rotālī triāgulo æq̄lis: q̄re areā & cōtinetiā tetragōi æq̄t cōtinetiā triāguli lēis triāguli lōgioribus existētibus: nā duo latera tetragōi a e & d c æq̄lēs bāsis b c totū triāguli: & q̄a anguli d uel sūt recti uel æq̄lēs duob⁹ rectis p̄. xlii. p̄mi p̄. xviii. p̄mi duo latera a b & a c triāguli sūt lōgiora duob⁹ lateribus a d & e c q̄drati q̄dratus igit̄ eadē hēt cōtinetiā cū triāgulo sub lēis breuiorib⁹ ex quo plures hēt angulos & si excessus hāꝝ lēarū triāguli addat tetragono p̄ductis lateribus a e i f & d c i g & lēa f g tot⁹ tetragon⁹ a f d g lēis æq̄libus lateribus triāguli maiore hēt areā & cōtinetiā: figura itaq̄ pluriū angulorū maioris ē cōtinetiā: at q̄a circulus it̄er figuras planas & spha it̄er solidas totus ē angulus: & nihil est recti s̄z tot⁹ curuat⁹: seq̄q̄ h̄mōi figura capacissima ē it̄er oīs alias figuras lēis æq̄libus cōtētus: qđ si cōtiet æq̄le: lēa erūt cūctiōes: cū igit̄ figura sphaica capacissima sit comoda fuit mūdū q̄ oīa cōtiet & icludit.

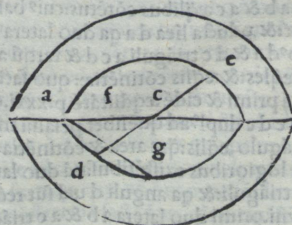
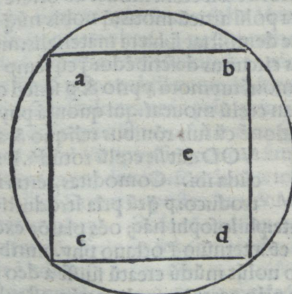

CAPITVLVM

Deinde cum dicit.

NCESSITAS probat cœli sphericitatem tertia ratione necessaria & demonstratiua secundo ponit aliam rationē quæ est Alphag. ibi. Item sicut dicit Alphagra. Ratio igitur necessitatis est quia si cœlum non esset rotundum sed alterius figuræ. s. angularis & triangularis quadræ gularis uel multi latere daret in motu uacuum: & corpus absq; loco: quodlibet quarto phy. ē re-
probatū dato nāq; q; figura cœli esset quadrata a b c d cuius cœtrū e notū est angulos nō aqualiter distare a cœtro cū parti-
bus lateralibus: quia si quælibet pars huius figuræ aqualiter distaret a cœtro esset figura rotūda p diffinitionē circuli prio-
elemētoꝝ: magis igit distāt anguli dicti quā latera uel ecōtra quia cū idē sequat nō curo: quare cū talis sphaera ut pbatū est circulariter moueat in a locū anguli succedet latus: quod cū nō posset totalē locū implere siqdē a cœtro minus distat: re-
manebit uacuum eodē mō angulus a mouebitur in spaciū in-
ter mediū locū. s. lateris: & cū loco illo non possit capi totum illud corpus: pars eius remābit sine loco: siquidē extra cœlū nō sit locus: prio de cœlo: & similiter cū in nulla alia figura a circulari & sphaerica lineæ ductæ a cœtro ad circumferētiā sint æquales: quinimo aliquæ partes magis remouētur a cœtro q; aliæ: in motu circulari quādo pars distātiō a cœtro pueniet in locū partis propinquioris corpus in loco nō recipiet & quādo pars propinquior ueniet ad locum partis remotæ dabitur uacuum: cū aut tātū i figura sphaerica partes quælibet aequaliter a cœtro sint re-
motæ: de necessitate huiusmodi figura cōuenit cœlo. ¶ Circa rationē huiusmodi dubitat quia non uidetur cōcludere in cœlo figurā sphaericā perfectā: imo cœlū habēs figurā oualē aut lenticulārē mo-
ueri posset orbiculariter absq; hoc q; uacuum daretur: uel corpus absq; loco: nā si haberet figurā ad in-
star oui axe per eius longitudinē transeunte: qualiter in motu aliquod dictoꝝ sequeretur incōueniē-
tiū: seu si haberet figurā ad instar lentis axe in latū progrediente nullū incurreret inconuenientiū di-
ctoꝝ. ¶ Respondet cōmen. Auer. secūdo de cœlo cōmento. xxvii. dicēs figurā cœli debere esse talē q; undecūq; ponerentur poli absq; incurſu inconuenientiū dictoꝝ posset moueri. Modo si cœlū ha-
beret figurā oualē positus polis per latitudinē uel figurā lenticulārē axe eunte in longum: sequeretur uacuum & corpus absq; loco ut didum est: cum igitur cœlum nō posset moueri undecūq; axis pona-
tur cum polis hīs figuris figuratum: ille nō insunt ei. ¶ Sed hæc responsio mirabiliter deficit: quia cœlum habet polos i parte determinata: qua in æternum mouebitur: taliter nāq; cœlum mouet po-
lis in parte aliqua existentibus: q; impossibile est illos uariari & mutari ad aliā partem orbis: & cœ-
lum moueri alio modo: & ita si cœlum figuram habeat oualem polis existentibus in parte utraq; acu-
ta & axe per eius longitudinem transeunte: nunq; inde uariabuntur ita q; fiant in alia parte: q; si mu-
tarentur bene uerum est quod dicitur quod cœlum reuolui non posset. ¶ Ideo aliter dicatur & est
responsio Alberti eodem in loco: sphaera inferiores mouentur in zodiaco super polis aliis & æqui-
distantibus a polis primi mobilis: quod si planetarum orbis non essent perfectæ rotunditatis daret
uacuum & corporum penetratio: quod declaratur: & sit figura primi mobilis oualis a b in centro
c axi eunte per lōgitudinem a c b polis a & b: sphaera uero in-
feriorum syderum d eaxe d c e & polis d & e: notum ē enim q; q̄to heæ sphaera mouent motibus propriis & naturalibus
supra d & e polis zodiaci: pars acuta f perueniet in g circulum
f g æquidistantem polo d causando: quæ cum non possit reci-
pi in loco g quia minor est dabitur corporum penetratio: eo-
dem modo pars g denegiet in f & cum totum locum fimple-
re non ualeat pars loci absq; corpore remanebit uacuum: qua-
de causa si planeta & octaua sphaera alio mouent motu a pri-
mo corpore q; sint orbis eorum perfectæ rotunditatis neces-
sum est. Et quia figura sphaerica & perfectæ rotunditatis perfe-
ctior est simpliciter & uniformior figura ouali uel lenticulari
si debetur orbibus planetarum a maiori & primo mobili erit
propria: quod perfectius ē & dignius illis: & ita figura sphaeri-
ca non tantum orbibus planetis: uerum etiam orbi primo est
naturalis & essentialis: & hoc modo posset saluari responsio cōmen. Auer. non enim uult q; cœlum
figuram habeat qua possit moueri undecūq; ponantur poli ita q; poli possint transmutari de parte
ad partem. i. quia hoc n unq; continget: neq; est possibile: semper nāq; mouebitur super duo axis ex-
trema polos articum & antarticum super quos nunc reuoluitur: sed uult q; cœlum debeat habere

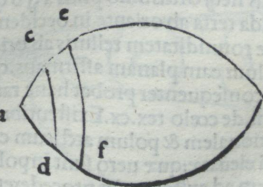
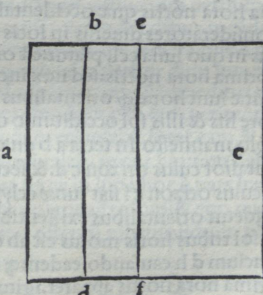
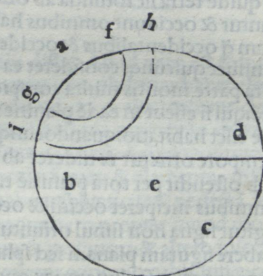

PRIMUM

figuram simplicissimam & perfectissimam: talis autem est sphaerica: quae moueri posset undecumque potest fieri. Est namque perfectior figuris plurium superficierum & rectarum: quia simplicior eis unica tantum superficie circulari terminata. Item quia circulari nulla potest fieri additio: rectis autem utroque ex latere potest addi: modo perfectum est illud cui addi non potest. Est secundo perfectior figuris rotundis non regularibus & sunt oualis & lenticularis: quia simplicior magis uniformis & infinita: figura autem oualis non est uniformis cum habeat longitudinem maiorem: & consequenter non est infinita cum ex latere altero principium capi possit. Et eodem modo dicendum est de lenticulari & singulis aliis figuris rotundis. Deinde cum dicit.

ITEM SICUT dicit Alpharabius. Hoc idem probat ratione Alpharabii differentia secunda: quae probabilis est in ultimo differentiae facta pro rudibus & rationes fortiores & euidentiā habentes maiorem percipere non potentibus: ideo eam non curo aliter declarare: & si uiolenter posset saluari. Causa autem quare sidera in orientali & orientali horizonte quae in meridiano maiora uideantur satis nota est ex naturali philosophia praecipue secundo de anima: & in libro de sensu & sensato: ubi uolunt philosophi uisionem causari per medium quod est aer uel aqua: per aerem namque & aquam species uisibiles ab obiecto multiplicatur ad organum usque uisibile representantes. Quare quando tale medium bene fuerit dispositum subtile & clarum species huiusmodi per eum coadunatim multiplicatae representant rem in naturali & propria quantitate: Dum uero idem grossius est & turbidum magis quam decens est: non multiplicatur unite: immo disgregatur: & uisibile disgregatur & maioris quantitatis demonstrant ut uolunt perspectui. Ita in proposito quia stellae prope orientem existentes multiplicatur species per medium aereum propinquum superficierum terrae: quod ingrossatum est ab euaporibus ab ea eleuatis: propter rationem dictam uidentur maioris quantitatis: existentes uero eleuate ab oriente ut in meridiano: quia uidentur mediante aere subtiliori uaporibus continue subtiliatis: apparet magis congregatae & consequenter minores. De sole etiam potest esse causa specialis: quia eo prope orientem calor est remissior & uapores grossiores aerem ingrossantes & species uisibiles disgregatae. Cum uero in medium caeli deuenerint: ex quo calor est continue intensus uapores subtiliando: uidetur minoris quantitatis: ut optime declaratur in figuris positis in text. Ratio autem Alpharabii fortior sensu comprobata in differentia secunda: quam prius Proclus primo Almagesti cap. tertio fecit. Pro qua fiat figura a b c d caelum representans in centro e orientem b e d polus arcticus supra orientem eleuatus sit a c uero polus antarcticus occultatus. Stellae igitur quae sunt propinquae polo a: in hoc situ nunquam occidunt sed mouentur circa polum a circulos suos facientes aequidistantes: & quanto a polo magis elongatur stella: tanto maiorem causat circulum proportionaliter. Nam stella f circulum facit motu diurno f g. stella uero h magis a polo eodem elongata adhuc maiorem h i: & ita de aliis. Quod si caeli figura non esset sphaerica sed rectarum superficierum: ut in secunda hac figura a b c d polis existentibus a & c stella in b faciet circulum b d: quod si e distantior capiatur: circulum e f aequale describet quod est contrarium sensui. Eodem modo si esset figura oualis: & si stella remotior circulum causaret maiorem: non tamen distantiae proportionatum: ut in hac tertia figura: cuius poli a & b stella propinqua circulum c d faciet: remota uero e non proportionatum distantiae a e: quare cum uideamus stellas omnes moueri circa punctum illum immobilem: & propiorem circulum minorem: distantioem uero causare maiorem secundum proportionem: quod non potest saluari nisi in caelo ponendo figuram sphaericam: est concludendum caelum corpus perfecte rotundum & sphaericum quod erat intentum.

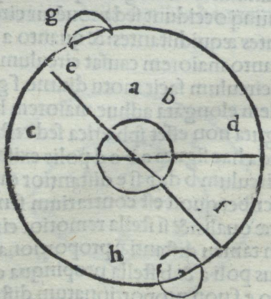
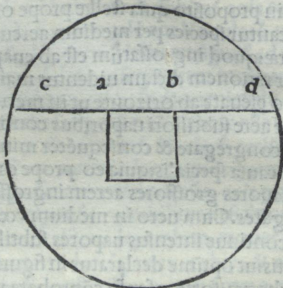

f

CAPITVLVM

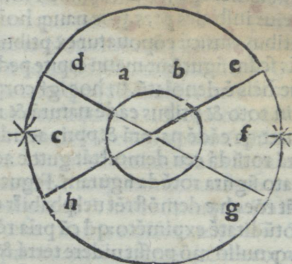
QVOD autem terra sit rotunda. Postq̃ se expedit de passionibus sphaerae. de proprietatibus elementorum: p̃cipue eorū quibus illa diuersant. i. hac pte p̃sequit & quinq; facit. P̃rio nāq; declarat figurā & rotunditatē eorū. scdo sitū terrae ibi. QVOD at̃ terra sit i medio. Tercio eiusdē puitatē ibi. ILLVD itē est signū. Quarto pbat eius imobilitatē ibi. QVOD at̃ terra i medio oīo imobilis. Quinto qā dixerat terrā eē puā. q̃tātē eius determinat ibi. TOTVS at̃ terrae ambitus. Figurā estō: ideo notificat: qā ex diuersa eorū figura apparētia diuersant scdm q̃ hō est in alio & alio situ eorū: at qā nō cōtingit uidentem sidera esse nisi in superficie terrae uel aquae: igitur horū tñ explanat figuram: & primo terrae scdo uero aquae ibi. QVOD autem aqua. Rotunditatem terrae unica tñ probat ratione: quam se re eisdem uerbis ab Alphag. differentia tertia accepit: & a Pto. primo Almag. cap. quarto. Necesse est nanq; scire rotunditatem terrae ab oriente in occidentem: & econuerso propter diuersitatem ortus & occasus astrorum in diuersis habitationibus: si nāq; plana esset eodem tempore omni parti terrae orientur & occiderent qd̃ falsum esse p̃ceprū est ut ostendā: & similiter eadē sequunt ex rotunditate eiusdem a polo arctico ad antarcticū & ecōtra. Vnde ob eius in longitudine rotunditatē multiplicancur meridiani & in habitationibus diuersant: sed rotunditate eius in latū hoc est a polo ad polū in terra climata distinguuntur: quo fit ut dies, & noctes in eae quantitate in diuersis partibus terrae diuersent. Quod quidē terra sit rotunda ab oriente in occidentē probatur. Signa & stellae non eodē in tempore oriuntur & occidunt omnibus habitantibus in terra: imo prius orientalibus. i. qui habitant uersus orientem q̃ occidentalibus & occidentalem plagam incolentibus: igitur terra est rotunda. Consequētiam annuet quicunq; consideret ea quae finit in sublimi: uerbi gratia in monte. Siquis nanq; existat ex altera parte montis multa conspiciet occulta ei qui reliquam eius partem possidet propter mōtis tumore: qui si essent in eadē planitie simul conspicerent eadē. Et ita. Si terra plana esset a baitaq; in hac planitie esset habitatio: quodcumq; astrum esset in p̃cto c eodem tempore oriretur & uideret ab oībus ibi existentibus ceu linea c b ostendit per totā planitiē transiens: item idem in d simul omnibus inciperet occidi & occultari: ut demonstrat linea a d. si igitur signa non simul oriuntur & occidunt patet terram non habere figuram planam sed sphaericam. Antecedens autē probatur per eclip̃ses lunares: ex quo nanq; luna eclip̃sata totaliter lumine priuatur & deficit: tempore eodem toti terrae obscuram se reddet: ceu candela lucens quando extinguitur tempore eodem omnibus apparet extincta: sed tamen huiusmodi eadem eclip̃sis quae eodem tempore est omnibus orientalibus in tertia hora noctis quae occidentalibus in prima uidetur ceu duo consideratores diuersis in locis cōprehenderunt: ideo igitur tempus in quo luna eclip̃satur: est orientalibus. 3. & occidentalibus prima hora noctis: sed nox incohat a solis occasu: tres igit̃ praeteritae sunt horae q̃ orientalibus sol occidit & occidentalibus una tñ: quare non simul & eodem tempore his & illis sol occidit: imo orientalibus prius quod est intentū. Quod ut lucidius percipiatur exemplo manifesto. In terra a b duae capiuntur habitationes. a s. orientalis cuius orizon e d. & secunda habitatio b occidentalis cuius orizon e f. fiat lunae eclip̃sis in g sole existente in h quae uidetur orientalibus existentibus in a tertia hora noctis: igitur sol tribus horis motus est ab orizonte eorum occidentalis d sp̃cium d h causando: eademq; occidentalibus b habitantibus prima hora noctis apparet. igitur sol remotus est ab occidente eorum per unam horam. non habent ergo eundem occidentalem orizontem. neq; simul & eodem tempore sol eis est occasus neq; ortus: imo prius a q̃ b quod est intentum. ē igitur rotunda terra ab oriente in occidentem. At quia quis posset cōcedere rotunditatem telluris ab oriente in occidentem a polo ad polum eam planam affirmans. quemadmodum est timpanum. consequenter probat hanc ratione dictorum uiroꝝ. & Arist. ii. de caelo tex. cx. Existentibus quidem uersus partem septentrionalem & polum arcticum ceu nos sumus apparent stellae in eodem polo exītes supra terram multā eleuatae: quae uero sunt in polo reliquo. s. antarctico occultantur. Siquis igit̃ exīis uersus septentrionem ad austrū uersus procederet stellae septentrionales prius uisae occultaretur. australes uero occultatae apparerent. Si r̃ exītibz uersus austrū stellae australes in polo antarctico exītes uidentur: septentrionales uero occultantur. quare siquis procederet ab austro ad polum arcticum uidebit stellas

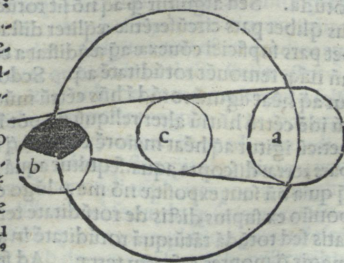

PRIMUM

septentrionis prius ei occultatas. Quod si terra esset plana procedenti per eandem planitiem uisæ sp
uiderentur & occultæ semper essent absconsæ: quod cum non sit terra rotunda. Cuius rei ut ponatur
exemplum sit terra a b. cuius a septentrionalis habitatio. b uero australis. Cælum uero c d e f g h. cui
delicet stellæ septentrionales. f uero australes. Notum est enim
q̄ habitantibus in a stellæ c apparent. f uero sunt occultatæ ori
zonte h e habentibus. q̄ si in b pcederent orizonte mutato in
d g stellæ c prius uisæ occultabuntur & prius occultatæ appa
rebunt. Itæ ex b in a moto stellæ f occultatæ erunt. c uero ap
parebunt & quom hmoi apparentia saluari nō possit absq̄ ter
ræ tumorositate terram esse rotūdā ferri cogimur. Sed cir
ca hanc conclusionem non immerite quærere contingit qualiter
terra sit rotunda. cum oppositū sensui se manifestet. Videmus
nanq̄ in terra tot & tam magnas planities. Itē mōtes imensos
& ualles aliasq̄ eleuatiōes & depressiōes: quæ cum eius rotū
ditate stare nō possunt. imo eam destruunt: non est igitur terra
rotunda. Respondetur breuiter rotundū esse duplex: quoddā
nanq̄ regulare a cuius cētro ad circunferentiam omnes linea
sunt æquales: & tale est sphericum non habens aliquam defor
mitatem in extremis: imo æqualiter quælibet pars eorum a medio distat. Aliud uero est rotundū ir
regulare quod scdm omnes partes non æquidistat a medio eius: quin imo plurimas habet eleuatiōes
& depressiōes: non tamen tantæ proportionalitatis ad corpus rotundum q̄ eius ualeant destruere
rotunditatem: ceu in pila & si sit aliqua parua rimula uel foramen: aut aliqua eminentia: non tamen
agent ut pila non dicatur rotunda: erit nanq̄ rotunda: spherica uero minime. Ad propositum respon
dendo dico scdm Auer. ii. cœli: q̄ licet corpora cœlestia sint rotundæ figuræ & elementa: differenter
tamen quia spheræ cœlestes ut probauit rationes necessitatis habent sphericitatē perfectā. elemen
ta uero minime. terra nanq̄ propter montes ualles & loca plana: aqua uero propter inundationes: aer
quia igni contiguatur: qui ob eorū contrarietate agunt adinuicem & patiuntur: & altero insequenter
reliquis fugit quare sphericitate caret aer: ignis uero quia contiguatur concauo orbis lunæ: qd sphæ
ricum est potest concedi q̄ sit sphericus. Non fuerunt autem figuræ elementorum spherica perfectæ
quia non sunt elemēta ita digna & perfecta ceu corpora cœlestia. ideo eis non fuit decens & conueni
ens figura perfectissima: quæ debetur illis: licet igitur terra non sit spherica ut monstrat montes & alia
dicta: est tamen rotunda ut patuit. Ultra autem rationem istam alia non minus forti ab Arist. ii. de
cœlo tex. cix. formata terræ rotunditas concluditur: præsupponendo perspectiuorum uerissimam pro
positionem. q̄. s. umbra in figura similis est corpori opaco illam causantis: unde corpus rotundum um
bram causat rotundam: & si quadratum quadratā debetæ distantia conditione seruata: quod patet in
ductiue in singulis: quo stante capiamus lunæ eclipsem: luna nanq̄ eclipsem patitur dum lumen a so
le recipere prohibetur: unde cum lumen non habeat a se: uerum id a sole recipit dū impeditur ne pos
sit lumen dictum accipere eclipsetur: impeditur autem (ut ratione ostendunt p̄bi & experimētis astro
logi) a terra: terra nanq̄ cum sit corpus opacum causans umbrā lunam eclipsetur inter eam & solē in
terposita: unde breuiter luna eclipsetur dum terræ ingreditur umbrā: talem igitur figuram habet ter
ra qualem producit in corpore lunari tempore eclipsis: sed umbra terræ in luna hoc ē pars lunæ quæ
eclipseta est in particulari eclipsi ad figuram tendit circulem ut uolunt astrologi: & ego multotiēs
uidi: terræ igitur figura est rotunda. Et licet non possit exemplariter ostendi nisi in solido: in plano ta
men ut ualeam depingam in circulo a b solem a & lunam b ter
ram uero in medio c: & umbra terræ proiciat uersus lunam:
quam quia non intercipiet totā partem eclipsetur secundū fi
gurā sphericam & rotundam: ut patet in hac figura: & in sphæ
rico uerius & sensibilius: alias rōnes quia naturales sunt & prin
cipiis naturalibus corroboratæ phisicis relinquo & p̄cipue se
cundo de cœlo: ubi terræ rotunditas optime probatur.

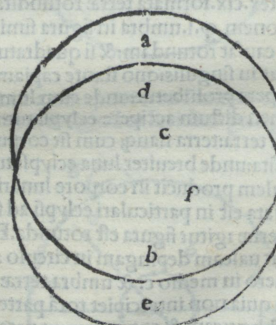
Q VOD aut aqua heat. Probat duplici rōne aquæ tumor
sitate seu rotunditate: quæ prima patet maxime ex figura tex
tuali: quom nauigātes dū sunt a terra distantes: & q̄runt uidet
locū remotum ascendunt in altum supra malum: & uident idē
quæ uideri non poterat ex loco infimo naui: quod alia de cau
sa accidere non potest nisi tumore aquæ impediēte uisiōe ei
qui est sub malo. nō autē illius qui ē in sumo loco: quia tumor
aquæ nō pueniat ad lineā usq̄ eius uisualē. Pro rōe secunda ē
notandum q̄ corpore naturalium ueluti phisice declarāt duplex ē maneries: qdā nāq̄ sunt simplicia

CAPITVLVM

& homogenea dicta naturā eandē proprietatē & denoiationē in toto hñtia & ptibus quibuscumque sensibilibus: & sunt eīsta & multa alia mixta. eadē namq; natura pprietas & denoiatio ē in tota aqua & carne & eaq; singulis ptibus: q̄libet nāq; pars aq; aqua dī: sicut & tota aqua: & q̄libet pars carnis caro noīatur: ceu & caro: tota: qua de cā simplicia & homogenea noīantur diuersitatē i ptibus nō hñtia. Alia uero dīr atherogenea & cōposita i toto & ptibus eandē naturā & denoiationē nō retinētia: ut ē hō & oēs eius infrales ptes. pars namq; hoīs nō denoiatur hō ut manus & caput: q̄a hō nō ē eiūsdē naturā cū ptibus eius: cū cōponatur ex ptibus diuersis in spē saltē largo mō ut carne offe nernis. &c. Et ē dīueris scdm figurā: ut manu capite pede & hmōi: & iō tale cōpositū ex ptibus diuersis: rōnum a phīs & medicis ē denoiatū. In hoc igit corpora homogenea differunt ab atherogeneis: q̄a homogenea hñt in toto & ptibus eadē naturā & rōnē. minie uero atherogenea. Sed aqua ē corpus homogeneū ut patet: q̄a eadē naturā & ppria accidētia hēt tota aqua: q̄ ptes eiūsdē. Sed ptes aq; tēdūt naturā ad figurā rotūdā ceu demonstrat gutta aq; cadētis & rores i herbis iuētā: q̄ quia nō cōtinētur corpe ter: minato figura rotūdā figurant. Figura igit naturalis totius elemēti aq; ad rotūditatē tēdit: qd ē intētiū. An at rōes hāc demonstrēt uel pbabilr cōcludāt nolo in pñtiā discutere. Ptole. at pñō almag. cap. iiii. aq; rotūditatē explmēto: qd cū pñā rōne coīcidere uidet: oñdit dicēs. Si sit nauis i mari tñ a terra elōgata q; nullo mō possit uidere terrā & alia q; sūt in ea: intū appropinqt q; cā incipiet uidere: prius uidebunt sūmitates mōtiū & cacumia rex alta: & deinde q̄to magis deā nauis terrā uicinatur tāto mōtiū & hō: uidebit ptē maiore ac si surgeret ex aqua: & q̄n ppinqua erit: totus mōs uidebitur: quare cū prius apparuerint sūmitates q; ptes īfima: arguitur aq; rotūditas: q̄ ipediebatur ne uideretur pars īfima mōtis: cacumē uero minie ut patet p figurā textuālē. Veg: quia hāc rōnes pcedūt potius ex quibuscā apparētis & pbabilibus pñcipiis fidē tñ faciētibus: quom impinēs sit astronomo declarare figuras elemēti: sed pñō pñet hoc negotiū: nā rotūditas terrā & aq; ē qdā pñcipiū in astronomia: pñcipia at cū sint nota in scia cuius sunt pñcipia forti rōne nō pbatur: sed leui iductōe & suasiōe tñ teste Auer. ii. & iiii. phy. & pñō de celo. Ideo formo rōnē Arist. ii. de celo tex. xxxi. figurā aq; ēē rotūdā necessitatē: p supponēdo pñō q; aqua nata ē fluet ad locū decluiorē nō ipedita: uñ naturā naturalitate cōtinēti: ad cētrū terrā moueretur. si terra eēt pforata: q; ppositio & si nota sit sensui: & capi debeatur ab intellectu bñ disposito: ita tñ demonstrō: locus ille decluior uel ē pprius aq; & tūc ad illū naturā mouetur: & fluit nisi ipediatur: uel ē pprius terrā: & tūc licet aqua nō descēderet naturalitate ppria: quia nō ē simplr grauis: descēdit tñ naturā naturalitate cōi ad replēdū uacuū: ad quē si nō moueretur descēderet aer: mō cōueniētius est & aqua magis inclinata ad descēdū q; aer cū sit grauis: aer uero leuis pñō & iiii. de celo: aqua igit ad locū decluiorē descēdet. Sedo p supponatur q; locus decluius & pfundissimus ad quē oīa grauissima mouētur ē cētrū mūdi: ut patet ex. iiii. d celo: & locus ei ppior decluior: est qbus ita manētibus supra a cētro circulus b c d designetur: & ducatur līea b d figurā aq; denotās siq; plana ē & nō rotūdā circulū secās ex scda ppōne tertiū elemēto: & itra eū trāsies ductis duabus līeis a b & a d & līea a c p dīctā līea secātē ipūto e q; līea a b a c & a d p diffōne circuli pñō elemēto: Euclidis aq̄les sūt: & līea a e pars ē līea a c q̄libet dicta: maior erit līea a e locus igitur e ppior ē cētro q; b & d & cōsequēter pfundior p suppositū scdm: q̄re p primū aq; ex hīs i b & d fluet ad locū e naturā: nō igitur aq; q̄scet naturā cū figura hmōi: imo cōtinuē fluet quousq; aq̄liter distet a cētro & nō sit locus decluior alio: nō pōt aut a cētro aq̄liter remoueri nisi hēat figurā rotūdā p huius figurā diffōne: aq; igitur necessario figurā hēt rotūdā. Sed arguitur q; aq; nō sit rotūdā: rotūdū nāq; est cuius q̄libet pars circūferētia: aq̄liter distat a medio: sed nō q̄libet pars supfīciei cōnexa aq; aq; distat a cētro: ex quo inūdatur uñ nāq; remouēt rotūditatē aq;. Sedo terra ē rotūdā cuius cētrū ē cētrū mūdi ut īfra patebit: si igitur aq; hēat figurā rotūdā hñs cētrū mūdi p eius medio: terra & aq; eēt cōcētrice: sed duorū circulo: idē cētrū hñtiū alter reliquū nō pōt ītersecare: imo eorū mīor totaliter cōtinētur: maior uero cōtinētur: cū igitur aq; hēat maiore circuitū q; terra totalr eā circūdabit: q̄ cū sit cōtra sensū: ē nāq; magna pars terrā discōpta aqua: sequitur aquā figurā carere rotūdā. Ad oppositū sunt rōnes factā supius q; quia bñ sunt exposita nō me. p lōgo circa aliud nisi p responsione argumēto: ad primū patet responsio ex supius dictis de rotūditate terrā: concessum ē enī elemēta non hēre figurā pfectā sphaerici tatis sed rotūdā tātū: quā rotūditatē in aqua non impediūt uñ: ex quo insensibiles sunt respectu eius: magis q; montes respectu terrā. Ad secūdū dicēdū q; cā quare terra in hac parte eēt aqua discōpta duplex assignari solet prima est finalis: secūda uero efficiens: finalis causa est quia cū aīalia oīa paucis exceptis habeant pulmonem & respiratione indigeāt: respiratio aut fiat aere mediātē: oportuit ut essent in parte terrā qua aerē atrahere possent: si autem terra secundum omnes partes esset circūdata

PRIMUM

aqua: talia animantia non aerem imo aquam attraherent: siquidem degerent in ea: & ita uiuere non possent: ne igitur natura quæ nunq̃ deficit in necessariis animalia produxerit: quibus modum uiuendi non dederit: egi ut aliqua pars terræ pro uita aiantium esset discooperata. Causa aut̃ agens & detinens aqua ne fluat ad cooperiendū terrā multiplex assignari solet. Prima cā conciliatoris differentia. xiii. articulo primo est q̃ terra non est sphaerica imo est oblonga: cuius centrū magnitudinis nō est ceterę grauitatis: & q̃ altera pars sit leuior supereminens aquam: & ideo aqua non potest eam cooperire nisi ascendendo. Sed hæc causa uidetur mihi uana & a uero discedens. Non enim est possibile tantum aliter ex parte terram eleuari q̃ excedat aquam: & ea sit altior: cum aqua ad terram: secundo de generatione decupla sit proportio. nam in hoc casu quauis esset maior terra q̃ aqua: etiam non uidetur uerisimile terram ex ista parte habere tantam leuitatem q̃ superemineret aquam. Ideo dat secundam responsionem dicens q̃ in illa parte in qua aqua terram reperit sunt quædam stellæ in polo. s. arctico frigida: aquam detinens ne fluat ad hanc partem & eam cooperiat. Sed hoc iterum nihil est: quia cum de natura aqua sit fluere ad hanc partem tanq̃ ad locum decliuorem: nunq̃ tamen fluit imo perpetua retinetur: et in æternum & in perpetuo aqua extra locum proprium & naturalem: quod falsum ē & inconueniens: nullum namq̃ uolentū perpetuum primo de cœlo. Tertia eiusdem responsio & causa est q̃ in hac parte sunt quædam cauernæ & ariditates terræ: aquam eam cooperire debentem abforbentes: quæ si non absorberetur terram cooperiret. Nec etiam hoc potest stare: quia si tota terra esset uacua & cauernosa non posset tantam aqua multitudinem abforbere: quanta est aqua debens terram hanc aridam cooperire: & illa quæ post hoc fluere. Quarta responsio est q̃ aqua in hac parte consumitur & euaporat radiis solaribus: quia consumpta terra remanet arida & discooperata. Hoc etiam ob eandem causam non potest stare. non enim uidetur qualiter sol possit consumere tantam aqua multitudinem quanta est hæc cum ea quæ continue ad hanc partem fluit. Quare credo nullam harum causarum per se & solam esse sufficientem: nisi earum plures adinuicem combinentur. Effectus namq̃ qui ab una tantum causa produci non potest: a pluribus simul iunctis causari poterit. Ideo dico ex sententia Aristotelis & Alberti magni secundo meteororum: q̃ sub polo arctico & septentrionali aqua multo altior est q̃ alia in parte: cuius ratio est quia propter frigiditatem illius loci aer condensatur: & aqua generatur. Vnde hi montes aquarum esse uidentur respectu aliorum locorum: neq̃ uolenter detinetur: immo continue fluit ad locum istum decliuorem secundum propriam naturam: & intantum fluere q̃ terram hanc cooperiret: & undiq̃ circumdaret: nisi esset calor solis & stellarum uigentium in hac parte eam subtilians: euaporans: & in aerem conuertens. Quod etiam adiuvat quia terra hæc discooperata continuo recipiens radios solares & siderum aliorum facta est leuis rara & cauernosa: aquam secundum magnam partem abforbens & consumens: nec etiam negandum est quin propter eandem causam facta sit altior terra: q̃ licet aqua fluat non tamen tam cito eam cooperire potest: immo sicut continue aqua ex septentrione fluit ad nos: ut patet sensui: sic continue ab his causis consumitur: & secundum eandem quantitatem: nisi igitur essent dictæ causæ ad uitam animalium ordinatæ: terra ab aqua undiq̃ circumdaretur. Nec in septentrione uiolente retinetur: quia sicut continue generatur: continue currit: & continue corrumpitur: uiolente namq̃ staret si nullo modo fluere. Ad argumentum dico aquam esse rotundam: licet non perfecte: & si terram non circumdet: si eam namq̃ cooperiret & a centro distaret æqualiter esset sphaerica: quomodocunq̃ sit aqua tendit ad rotunditatem. In hac parte nolo determinare an centrū aqua sit centrum mundi uel non: quia uidet esse extra propositum.

QVOD AVTEM terra sit in medio. Declarat situm & locum terræ probans eam esse in medio mundi locatam. Necessitas autem huius probationis q̃ scilicet terra sit in medio est: ut quæ in astris uidentur apparentiæ saluentur: quæ ut patebit nunq̃ saluentur: nisi eam in medio uniuersi locando. Probat igitur intentum duplici ratione impropria forma ab Alphagrano differentia quarta a ceptis. Quarum prima est. Si terra non esset in medio sphaeræ: non æqualiter esset remota ab omni parte eiusdem: quia ex opposito consequentis sequitur oppositum antecedentis. Sequitur namq̃ æqualiter est remota: ergo est in medio: ut patet primo elementorum Euclidis. Si igitur non est in medio: appropinquat magis parti orientali uel occidentali. Et consequenter quando sol uel alia stellæ essent in parte illa magis terra appropinquat: essent terræ propinquiore: & ita uiderentur maiores: quod falsū est & apparentiæ contrarium: semper namq̃ tam orienti q̃ occidenti æqualis magnitudinis uidentur. Igitur terra tam ab oriente q̃ ab occidente distat æqualiter: & per consequens est in medio mundi.

Secunda ratio patens est præcipue ex sententia Ptolemæi primo Almagesti capitulo quinto: quam breuiter declaro. Inquit namq̃ Ptolemæus. Si terra non est in medio mundi tripliciter potest imaginari ab eo recedere: uel quia extra axim ab utroq̃ polorum æquidistans: uel secundo q̃ sit in axe polorum alteri uiciniore: uel tertio: q̃ neq̃ in axe neq̃ polis æquidistans: quæ ut exemplariter pateat describo figuram cœlestem a b cuius c medium: per quod linea axis a c b ducatur polis a & b existentibus. Primus modus ponendi terram extra medium mundi est si sit in d extra axim a polis tamen æquidistans. At si ponatur in e axis puncto: & polo a uiciniore est motus secundus. Si uero sit in f neq̃ in

CAPITVLVM

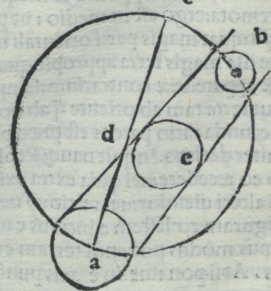
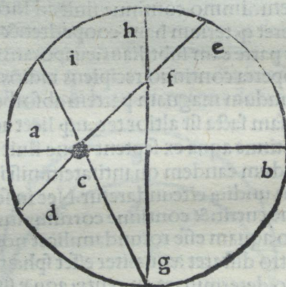
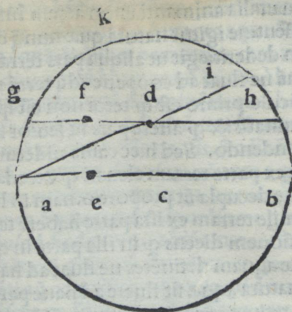
axi neq; a polis æqualiter remoto refurgit tertius modus. Alii modi ab his remotionis terræ a medio non sunt imaginabiles

Siquidem ponatur primus modus q. f. terra sit i d extra axim a polis: tamen æquidistans tria sequerentur inconuenientia & contraria apparentiis. Quorum primum est q. cum orizon rectus g d h non transeat per centrum sphæræ non diuidet sphæræ in duo æqualia: neq; consequenter æquatorem & circulos æquidistantes ei a sote descriptos: habentes sphæræ rectâ nūq; haberent æquinoctium: quod est contra apparentiam: ut patet in tertio huius & secundo Almag. Similiter cum orizon obliquus diuidet æquatorem eundem in puncto d in partes inæquales: sequitur q. cum sol esset in æquinoctiali non esset æquinoctium in uniuersa terra: imo uel nunq; accideret æquinoctiū uel in alio loco: quod contrariatur apparentiæ. Et ad hoc potest reduci secunda ratio autoris. f. q. orizon non partiretur sphærâ in partes æquales: quod est contra sensum pceptum est namq; ubicunq; sit homo q. cæli medietas ei semper apparet: quod qualiter astrolabio mediante sit comprehensum non est præsentis declarationis.

Secundum inconueniens est q. illis quorum orizon esset. a l. a parte existente orientali & l. occidente: quia. 7. propositione tertii elementorum concedente: occidens. i. magis appropinquat terræ q. a orientis: stella existens in occidente uideretur maior q. quæ in oriente quod est contrariū apparentiæ: tam enim in oriente q. occidente stellæ eiusdem uidentur quâtitatis: ut dicebat prima rationum Autoris.

Tertium inconueniens est q. cum meridiani locus sit k per zenith. f. transiens magis distans ab oriente q. ab occidente sequeretur q. motus solis ab oriente ad meridianum non æquaretur motui eiusdem a meridianio ad occidentem: & per consequens spacium temporis quod est ab ortu solis ad meridiem non esset æquale tempori a meridiem ad usq; occasum eiusdem: quod est contra apparentiam.

Si uero concederetur terram a medio remoueri scdm secundum modum imaginationis. f. q. esset in axe magis appropinquas alteri polo: ut scda figura demonstrat hñtes orizonte obliquū d e nō uiderēt cæli medietatē. Etiam eo q. orizon secaret æquatorem in pñcto f in ptes inæquales: quare sole exñte in eo nō hērent æquinoctiū: qd est contrariū apparentiæ. Scdm incōueniēs est quia cū oriēs d magis uicinetur terre q. e occidēs stella exñs in d maior uideret q. exñs in e ut deducitū est cōtra apparentiā. Tertiū incōueniēs ēt supra patefactū: quia zenith istox & meridianus nō æqualr distaret ab oriēte & occidēte: quare sol nō cāret motū æqualē ab oriēte ad meridiem & ab eo in occidēte: neq; tps diurnū ante meridianū eēt æq. le tpi post meridianū ēt diurno cōtra apparentiā. Quartū incōueniēs est q. sole exñte in oriente & æquinoctiali uerbi grā. g hitantes sphā rectā nō puerēt umbrā directē in occidēte h: & ecōuerso: imo in l ut demonstrat linea g c i qd est apparentiæ contrariū: impossibilis est igit hic secundus modus. Neq; ēt terti' modus stare pōt q. f. terra extra axim & inæqualr ponat a polis remota: quia a maiori cūcta pñdicta sequerent incōueniētia. Cū igit nullus pñdictox modox remotōis terræ a medio possit poni decēter cōcludit Pto. terrā pñcise ēē in medio sitā nūq; ab eo separā & distātē. Cōm. ēt Auer. ii. de cælo cōm. i. o. 3. ad ducit ad aliud incōueniēs ubicūq; ponat terra extra mediū q. f. nō sp eclipses lunares cōtingerēt luminariis oppositis. i. qñ est oppō solis & lunæ: qd falsū ē & cōtra sensū & apparentiā: & hac rō ē fortis ulis & satis cōuiniēs. Seq̃la ita deducit: pro qua cōclū a b c pingat: cuius d mediū a quo terra remota sit in pñcto e sole uero in a exñte umbra terræ in b pñcet: quā cū luna ingredit eclipsat ut patuit supra. Sed notū ē solē & lunā nō ēē eo in cāu oppositos: cū pñctus oppositus loco solis sit c ut demonstrat linea a d c: quare luna nō opposita soli eclipsim patiet: qd nūq; uisū fuit. Necessariū est igit pro his oibus apparentiis saluandis fateri terrā situatā in medio totius mūdi. Neq; ēt naturales phi ab hac ueritate dissoni existūt: imo cōcludūt necessario locum terræ ēē cētrū mūdi. O ē nāq; sūme graue tēdit ad locū infimū qd ē cētrū mūdi (uti patuit): terra ē grauißima pño & qñto cō-

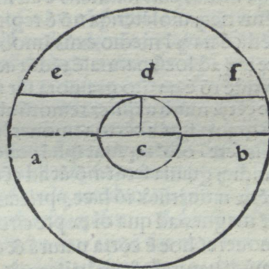

PRIMUM

Insigitur cētrum mundi est locus eius naturalis: in quo si nō ēē aternaliter extra ppiū locū situare: quod est contra omnem naturam. Terrā igitur locus est medium uniuersi: & hāc rationem possumus habere a pbo quarto phy. primo & quarto de cōlo & mundo. Deinde cum dicit.

ILLVD item est signum. Probat paruitatē & insensibilitatem terre respectu firmamenti duobus signis: pro quo notandū est: q̄ quātitas aliqua insensibilis dici potest dupliciter: primo absolute & nulli comparata: ita q̄ nullo modo sensu percipi potest neq̄ sentiri ob eius paruitatem: omne nanq̄ quod sensu percipitur sub certa quantitate sentitur: quod sub minori insensibile redderetur. Secundo modo aliquid dicitur insensibile respectiue & ad aliud comparatum: ad quod additum non facit sensibiliter maius: uerbi gratia granum frumenti & si per se & absolute sit sensibile: quia quilibet sentiens bene dispositus poterit eum sentire: respectiue tamen & comparatum modio eiusdem est insensibile: nam additum modio nullus sensus humanus percipiet augmentum: immo iudicabit totum esse tante quantitatatis quante prius uiderat. Et quia quot modis dicitur alterum oppositorum & reliquum cum insensibili sensibile opponatur: dupliciter & sensibile dicitur: primo modo absolute quod sensu percipi potest. Secundo modo respectiue: quod scilicet alteri comparatum & additum sensibiliter facit maius. Ad propositum quando in hoc capitulo probatur insensibilitas terre: non intelligitur insensibilem esse primo modo q̄ scilicet nullo modo sensu possit cognosci ob eius paruitatem: quia falsum est: est nāq̄ multum magna: & postea patebit: & igitur sensibilis est primo modo. Sed audiendum est insensibilem esse secundo modo & respectiue respectu scilicet firmamenti: nam si compararetur firmamento non habet aliquam sensibilitatem: nec ei addita sensibiliter crementum faciet: neq̄ eius quantitas in cōlo facit diuersitatem aspectus sensibilem ut declarabitur: prima igitur ratio probat terrā paruitatem & insensibilitatem cōlo est. Alphag. differentia quarto: & Prolo. primo. Almag. capitulo sexto. siquidem terra respectu firmamenti esset alicuius quantitatis & sensibilis non uideretur cōlo medietas quod ē contra apparentiam & Prolo. ubi supra. Nam cum homo sit in superficie terrā uidet cōlo partem diuisam a linea horizontis transeuntis per superficiem terre in qua homo uidens existit: sed hāc linea uidetur diuidere cōlum duas equales partes: cuius termini respectu cōlo non distāt sensibiliter a terminis lineā per centrum terrā transeuntis: ergo semidiameter terrā causans insensibilem illā diuersitatem respectu firmamenti est insensibilis: ex quo centrum terrā distat a superficie insensibiliter: & consequenter tota terra est respectu firmamenti insensibilis: quod declaratur exemplariter: sit firmamentum a b in cētro c descriptum & super eodem terra d: & ducta linea e d f per superficiem eius: oculus existens in c centro terrā uideret medietatem cōlo a b: si quidem primo Euclidis linea a c b uerā diuidit in duo media. Item oculus existens in d uidet partem e f uere iudicans medietatem: quare differentia a e & b f insensibilis ē respectu totius cōlo: si quidem sensus non ponit differentia inter totam medietatem a b & partem e f: quare corda eius & semidiameter terrā c d insensibilis est respectu cōlo: & consequenter tota terrā quantitas parua est & insensibilis ē respectu firmamenti. Sed dubitatur in hac parte & satis rationabiliter non ē alio modo modo possibile existentem in terra superficie cōlo uidere medietatem ut omnes dictā rationes præsупponunt cū nanq̄ ex principiis primi elementorum in linea a b trāsiens per centrum diuidat sphaeram in duo aequalia præcise linea e f per superficiem transiens non diuidet in duo media præcise: quia tunc terminaretur in a & b: & duæ lineæ recte superficiem & figuram clauderent contra ultimam petitionem primi elementorum euclidis: diuidet igitur in punctis e & f parte superiori minori existente inferiori: sed homo existens in puncto d superficiem terrā uidebit partem e f tantum per lineam horizontalem e d f quare non apparet ei præcise medietas cōlo immo minus. Istam questionem memini terminasse in expositione quam egi supra opere theoricarum ubi de diuersitate aspectus agitur: modo tantum ea quæ sunt necessaria p̄ intellectu rōnis psequar dimittēs male itelligētū imo rōnē hāc destruētū expositionē: q̄ uolūt q̄ hō uideat præcise cōlo medietatē exā i superficie terrā pp̄ eius erectionē supra terrā ex qua expōne rō hāc annihilat & alia p̄ma sequūtur incōueniētia: q̄ in qōne p̄dicta recitauit. Dico igitur breuiter ceu supra dictum est p̄ parte: q̄ sicut ratio concludit homo existens in terra superficie non uidet præcise cōlo medietatē: neq̄ linea e d diuidit eū i duo media: imo linea a c b: at quia ita parum deficit a medietate pars e f supior q̄ nullus sensus perciperet eius defectum: non. n. est gradus. m. neq̄ aliquid notatione dignum: iudicat sensus præcise uidere medietatem e f: quia illud quod deficit est insensibile: & ob hoc concluditur insensibilitas terrā: nam si terra esset magna & sensibilis magnā & sensibilē i cōlo causaret diuersitatē: & ita nūc neq̄ uere neq̄ sensibiliter cōlo mediū uideret: & hāc uidetur mihi uera expositio huius partis & introductio rōis dicāt alii q̄cqd uelint: quā p̄ me.

CAPITVLVM

ipm testor speculatus sum: neq; ab alio unq; itellexi: quā siq; de legētib; satisfaccere pcepero aius meus gaudebit: sin at dabo materiā & uia speculadi ueriores. Scda rō q; pbat terrā isensibilitas ē Alphag. dīa quarta est hēc: q; libet stellaz fixaz nīu notabiliū. i. uīu notari & cōphēdi potētū maior ē tota terra ut dicit idē Alphag. dīa uigēsimā scda & pbat i ope suo qd adhuc nō puenit i manus meas: sed hāc respectu firmamēti q; libet ē isensibilis: nullus nāq; sensus pceperet augmētū i cōlū si stella addere tur: neq; eū dimiūtū si stella demeretur: igitur a maiori terra respectu cōli isensibilē hēt q̄ritatē. Nō tādū ē. p̄ intellectu eoz q; dicta sūt: q; terra hēt isensibilē respectu cōli magnitudinē non respectu cuius cūq; cōli & sphā cōlestis: qā nō respectu orbis lunā Mercurii Veneris & Solis: imo rōne terrā i noīatis plāetis: cātū diuersitas aspectus ut declarat Prolo. septio Almag. & i lib. theoricaz de passioib; planetaz: qd nō ēēt nisi terra sensibilē q̄ritatē & pportionē hēt respectu eoz: orbū: sed itelligēdū ē respectu firmamēti & octauī orbis & cōlēq̄nter respectu nonā sphā: qd patet qā pbat p pportionē stellaz fixaz: ad terrā q; sūt i illo orbe: neq; icōuenit hoc: licet nāq; granū frumēti respectu modii sit isensibile respectu tñ decē granoz eiusdē ē sensibile qā sensibilib; facit nūq; maiorē: ita & si terra isensibilē habet respectu octauī orbis q̄ritatē: respectu tñ orbū lunā & reliq; noīatoz hēt sensibile: & nō tñ respectu orbis octauī hēt i pceptibile pportionē neq; ēt respectu orbis Saturni Iouis & Martis: siq; de hū plāetaz ut patet i locis allegatis diuersitate carent i aspectu: & declarat Alphag. dīa uigēsimā septia. Arist. at scdo de celo & mūdo tex. iio. aliā facit rōnē pbatē terrā paritatē: qm nāq; parua scdā trāslatiōe de loco ad locū uariat orizō & meridianus eleuat polus uel deprimi; ceu uisū ē: seq; q; parua est terrā magnitudo: si nāq; magna ēēt ualde magnā trāsmutationē req̄reret ad hoc ut huius diuersa ref: qd nō uidet: & hēc rō p̄bi cōcludit paritatē terrā nō tñ respectu firmamēti neq; ēt absolutā: ut cui libet intelligenti notum est.

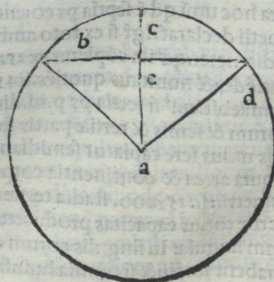
QVOD at terra i medio oīum imobiliter. Quia necessariū ē astrologo scire sitū terrā q; sūt i medio mūdi: qā aliter apparētiā nō saluaret: & p motū eius locale possit a medio remoueri: iō non magis idiget sitū terrā q; eius i medio qetē nō ignoraret: hac de cā i parte p̄nti autor pbat terrā imobilitatē & qetē i medio mūdi duabus rōnib; naturalib; quaz: p̄ia oē corpus sūme graue natura; tenet ad locū infimū qd ē cētū & mediū totius firmamēti. iiii. phi. & p̄io & iiii. de celo: & ibi q̄scit: siq; de iseriora hūis locis naturalib; q̄scit: terra at ē grauissima ut hētū i eisdē locis: ad cētū igit natūraliter mouet: & ibi exns q̄scit: a quo si recederet uiolēter moueretur. Scda rō: terra exns i medio si moueret ab eo recedēs uersus circūferētiā ascēderet: qd cōtingeret uel natura; uel uiolēter: nō naturaliter: qā motus eius naturalis ē ad mediū: igit motus a medio cōtrarius nō ē naturalis p̄io cōli imō uiolētus neq; uiolēter: qā nō ē repire corpus uel agēs eā uolētās ob eius grauitatē & magnitudinē: cōcludēdū ē itaq; i medio exns imobilis pmanere. Est notādū scdm suam p̄hoz q; corpa grauiā oī ex pte tāq; ad locū naturalē tēdūt ad cētū: hēc est igit p̄prietatē cētī totius: ut grauiā undiq; attrahat: cuius qdē rō ē qā q̄to grauiora sūt tāto cōlo elōgari q̄runt: nō dat at locus a cōlo ita distās & remotus ac cētū mūdi aq̄liter remouēt ab oī pte circūferētiā a quo cū qd remouet circūferētiā magis uiciat: si grauiā igit a cōlo remoueret: cōlo appropiuarēt cōtra naturalē inclinationē: & licet ip̄ha materialis fere i oib; repūtat sphā cōlestē i hoc tñ minie assimilat ad cētū: nāq; sphā cōlestis (ut dictū est) undiq; grauiā ferūt: nō at ad cētū sphā materialis: qā talē uirtutē & p̄prietatē nō hēt: nisi cētū ei? ēēt cētū: uniuersi: & iō hēc p̄prietatē notificari nō pōt exēplariter p sphā materialē: nisi i cōlo eius poneret magnes: ad quā oī ex pte circūferētiā moueret ferūt: & ibi q̄sceret: q; si ab ea recederet uiolēter moueret hoc ē cōtra naturā & q̄litatē sibi a magnete ip̄sā: & ita dicēdū ē de terra qd mouet i medio mūdi natura; & ab iūfeco: & ab eo p̄ter naturā discedit. Veg; qā antiq; naturales & pitagorici ceu Arist. scdo de celo recitat: dicebāt terra moueri nō motu recto sed circa mediū & circulariter cōlo oīno q̄scēte: qd moueri a nobis iudicat terra in q; nos degimus trāslata: nihil. n. p̄hibet ad hoc q; res aliqua moueri uideatur q; ip̄sā moueatur aut uidens: ueluti motis in navi arbores montes littora & quā sūt in eis & si quēta moueri uidētur: quoniam ip̄sī mouētur: ita dicunt quia nos circulariter mouemur cū terra: cōlum quiescēs moueri uidetur: uolunt igitur hi terrā moueri circulariter motu diurno. i. complēdo circulum in die naturali ab occidēte in oriētē contrario motui quē ponimus i primo mobili: ideo oportet contra hos primo probare motum cōli apparētiis: quia eo perempto tota astronomica sciētia annihilat: secundo nullo modo terram circa medium moueri immo: ēē quietam. Quod nāq; cōlum moueatur ita notum ē q; puerile uidetur hoc uelle p̄bare: & hoc q̄rentes intellectu cum sensib; carere demonstrant: cum uideamus astra non semper uniformiter se habere: immo in aspectib; uariari: aliquando nāq; eorum quādam coniuncta sunt: aliquando uero distantia diuersis se aspectib; aspiciunt: tam planēta; inter se q; cum stellis fixis: uidemus nāq; lunam quandoq; cū sole cōiunctā: & aliqū oppositam: qnq; uero p̄cedere: & aliqū sequi: & similit̄ sidera reliqua. Hēc aut in distantia uariatiōes absq; motu causari nō p̄nt: si nāq; nō mouerent sp̄ in aspectib; se haberēt uniformiter: qd est contrariū apparētiā. Patet igitur sidera moueri & cōlū cōsequēter: qd ip̄i negāt. Præterea oē corpus naturale hēt motū: ideo nāq; naturale dictū est: nam natura est principiū & cau-

PRIMUM

sa motus & quietis scdo phy. & primo de celo. Celū autē est corpus naturale: hēt igitur motum proprium quo mouetur: non igitur quiescit ut uolunt: quin imo non tñ mouetur: sed motus eius ē ater nus ut demonstrat Arist. viii. phy. Quod autē terra non moueatur orbiculariter demonstratur: prima ratione uni corpori simplici unicuique debetur simplex motus primo de celo. Siquidē corpus unū unā hēt naturam & principiū unius motus. Terra autē ē corpus simplex: cui inest motus deorsum natura lis: quia partes terræ ab intrinseco & naturaliter descēdunt: igitur & tota terra: siquidē motus idem ē toti & parti naturalis: quare motus circularis non est ei naturalis neq; uolentus: quia non ē assignare uolētans: itē quia non moueretur ppetue ut hi uolunt: neq; præter naturam hic motus ē ei: quia tūc naturalis ēēt alteri corpori: primo de celo: non est naturalis celo: quia nō mouetur ut ipsi admittūt. Præterea quia tunc terra moueretur a celo: & celum & terra mouerētur motu eodē qd est cōtra sen sum. Semp nanq; eandē partē celi uideremus: neq; ē naturalis elementis: cū hēant motus rectos pro prios: quare nullo mō terra eo motu mouet: imo celū: & hæc ratio fit a pso scdo de celo tex. xcvi. & xcvi. Secunda ratio eiusdē in eiusdē. tex. xcvi. Si terra circulariter moueretur: transferetur pluri bus motibus: mo. u. f. diurno & motu i zodiaco: qto nanq; sphæra mota circulariter est inferior tanto pluribus mutationibz defertur ex sententia phor: sed nullo modo uidemus terrā moueri in zodia co. Semp nanq; stellæ fixæ eadē ex parte terræ oriiri uidentur & occidi: quod nō cōtingeret si terra his motibus moueretur: ceu in sphæra materiali faciliter deduci pōt & demonstrari: nō igitur terra mouetur.

Sed instatur contra hāc conclusionē & probatur primo terrā moueri localiter ratione qua celum reuolui conclusum fuit. Oē nanq; corpus naturale hēt motum sibi propriū & naturalē ut dicebatur. Terra est corpus naturale: ceu liquet: igitur habet motū propriū & naturalē quo necesse est moueri alioquin esset uanus & frustra ei. Secunda ratio. Si terra non moueretur pars quæ modo existit i cē tro nunq; moueret inde: cui cū nō pōt applicari cōtrariū nunq; eē desineret: sed ēēt æterna: qd falsū est: quom ex materia & forma hēat cōpositionē: & oē hmōi est corruptibile. In oppositū q terra in medio qescat sūt rōnes diæ & autoritates Arist. plurimæ. Quod necessariū fuit cū celū moueatur: nā oē motū indiget qescere: ut demonstrat Arist. in lib. de cā motus animalium: nihil autē qescit in motu celi præter terrā: ut notū est: qm igitur necessariū celū mouet: ut uolūt ph: nā motus eius cā ē oīum hic inferius pducto: sequit pp hāc finē terrā quiescere necessario: & ideo dī ex snia Arist. in libello alle gato oēs deos deasq; oēs totā terrā moueri nō posse: siqdē oēs nō possent celū qescere. Ad primū in cōtrariū dico q rō illa cōcludit motū localē i celo: i terra uero minie: cū nāq; celū nobilius sit ter ra decēs fuit ut priuilegiū aliqd & spālē progatiuā: q terra abnegata ē obtinuisse: nā sequit necessario celū hīe motū naturalē localē ex quo ē corpus naturale: nō at terra. Cuius rō ē: quia cū corpus oē na turale hēat aliquē motū sibi ppiū: & motus sunt. vi. gñs: quorū nullū celo cōpetit pter localē: nō. n. gñat corūpiti: neq; auget uel minuit: nec alterat: pto de celo & mūdo: oportuit igit motū naturalē celo eē localē. Terra at qā aliis oībus motibus mouet pto & scdo de gñatōe: nō ē necesse localē de ferri. Seda rō & melior qm credo oē corpus physicū a natura hīe motū sibi ppiū ē: q licet tā celū q terra hēant motū localē sibi propriū & naturalē: diuersimode tñ qm celi (ex quo cōtinuū ē & hndiū sibile) nō ē possibile ptes localē moueri toto nō moto: nā cōtinui motus ē unus. v. metha. Igit uel nul lū mō mouet uel totū mouet. terrā at quia discōtinuā & in ptes diuiditur pnt moueri ptes: & si to ta simul nō moueatur: & igit motus localis terræ saluatur i pibus: qd celo accidere nō pōt ut dcm ē: qd igit fuit ut celū possit moueri: ut dcm ē: celū nāq; iō mouetur qm terra qescit. Ad scdm rōdeo cōcedēdo illud qd cōcluditur: necesse ē. n. q ps terræ q mō cētr: possidet eius aliqñ fiat circūferētiālis ut possit corrūpi: cū sit ex materia & forma cōposita: pro quo ē imaginādū terrā ex pte hac discooptā aq cōtinue radiis solatibus cōsumi subriliari: & i uapores cōuerti ceu notat expiētia & meteorologi ci annuūt: exalatōes nāq; a terra eleuata: euaporāt ab hac pte discoopta: ex pte uero altera coopta aq frigiditate aqua sibi uicina cōdēpsatur: & i terrā cōuertitur: quare ex pte illa crescit: nō pōt at addi alte ri pti: ex altera uero demi nisi cētr: uarietur: ut patet i hac figura

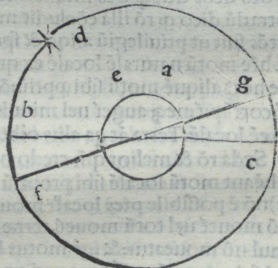

CAPITVLVM

TOTVS autem terræ ambitus. Quoniam superius terrā dixerat parū esse & insensibilem respectu firmamenti: nequis putaret parū esse absolutā & insensibilis quantitatis determinat eius quantitatē & eius continentiam: ceu philosophi & astrologi inuenerunt. Est namq; astrologo terræ q̄ritatem declarare: cū eam per cœli magnitudinem uerificet: diuiserunt namq; cœli circuitū in. cccx. partes aq̄ les: quæ singulas graduū noīarunt: ut patebit scdo huius cap. ii. f. de zodiaco. Et quia astrolabiū ueluti Ptole. in suo planisphio exponit cœlū nobis rep̄tat limbū eius & extremū circuitū in totidē gradus p̄titi sunt: cœtq; eiusdē pro cœtro mūdi cōstituētēs & cōsequenter pro cœtro terræ: siquidē terra cē trū possidet uniuersi: & respectu firmamenti insensibilē hēat q̄ritatē: ceu supra pbatū est: in quo quidē centro medicliniū uolubile noīatum seu uoluella cū duabus tabulis perforatis in extremitate foraminibus adinuicē se respicientibus infixū est: quo altitudines capiunt astroq; taliter ut astrolabio tento p armillā & natura dimisso: tñ uoluella seu medicliniū eleuetur: ut astq; per utrūq; foramen uideat: aut per eadem transeat solaris radius: & numerus graduum in dorso astrolabii per uoluellā demonstratorum: altitudinem ostendat stellæ quæ sita: cuius ratio est quia tanta est pars astrolabii ab orizonte eius ad locum uoluellæ: quanta est pars cœli ab orizonte ad locū syderis: cum orizon astrolabii uniatur secundum sensum orizonti cœli: & uoluella cum linea ueri loci stellæ: hanc tamen operationem nemo intelliget nisi quis astrolabio operatus fuerit: uel quandoq; alium operari conspexerit. Hoc igitur modo cosmimetra: hoc est mundi & terræ mensores a cosmos quod est mundus & metra. i. mensurator in nocte serena quando. f. stellæ optime uideri possunt: astrolabio capto altitudinem cœperunt stellæ polaris hoc est cuiusdam stellæ polo arctico propinquæ in parte nostra nunq̄ occasum cognoscentis: quæ cum non sit in polo præcise: qualiter eius ostendat eleuationem: non hic sed in canonicis astrolabii declarandum est. Deinde quia terra rotunda est & uersus septentrionem deprimitur orizō & polus arcticus eleuatus supra eum: tantum eidem cosmimetra: ab austro directe procedant ad septentrionem uersus: q̄ polus uno gradu magis ibi q̄ prius eleuetur: & hoc totum terræ spaciū a primo loco ad hunc secundum correspondet singulis gradibus in cœlo: quam terram si mensi sint per stadia uel miliaria: non ignorabitur quot stadia seu miliaria in terra unicuiq; debentur gra. cœli. Et nota q̄ stadiū est octaua pars miliarii cōtinens. cxxv. passus: cum miliare habeat. iooo. Quod ut exemplariter declaretur: in terræ loco a cuius orizon b c eleuationem poli d capiatur b d quæ gratia exēpli. x. graduum reperietur. Vnde si uersus septentrionem in e perueniat orizōte in f g uariato eoq; depresso: polus magis eleuabitur: quia f d. xi. uidelicet gradib; & igitur spaciū terræ a e unius gradus polaris altitudinis dat differentiam: & consequenter tantum spaciū terræ quantum est a e correspondet singulis gradibus cœli: cum illa quantitas terræ agit ut polus magis eleuet uno gradu. Quo facto si mēsuraretur spaciū illud a e per stadia seu miliaria: non ignorabit quot stadia uel miliaria singulis cœli gradibus debentur: & huiusmodi per. cccx. omnes gradus eiusdem multiplicatum circuitū & rotunditatem terræ manifestabit. Verum circa spaciū terræ polarem altitudinem singulis gradibus uariis duplex inuenitur opinio: quarum prima est Ambrosii: Theodosii: Macrolii: necnon Euristhenis philosophorum: quam autor declarat in textu & imitatur uolentium singulis gradibus cœli. 700. stadia correspondere seu. 87. miliaria cum dimidio: & consequenter huiusmodi per superiorē doctrinā multiplicando per. 360. gra. cœli stadiorum. 252000. uel quod idem est. 31500. miliariorum circuitum terræ resultare: ueluti autor declarat in textu. Et qm̄ uti geometri declarat circūferētiæ ad diamet̄ proportionē est tripla sexquiesseptima: ceu. xxii. ad. vii. imaginādo circuitū & ambitū terræ. xxii. & diamet̄. vii. xxii. nāq; cōtinēt. vii. ter & ultra hoc unū qd ē septia ps eoq; iō tripla sexquiesptia dicta ē p̄portio: ut. v. Euclidis: & p̄rio arismetice Boetii declarat. Iḡ si ex toto ambitu terræ i. xxii. ptes resolutio ptes. vii. capiatur terræ haud ignobitur diamet̄: qd ita cōpletur ex 252000. stadiis circuitū terræ uigesimāsecūda ps capiatur p. xxii. uide licet p̄tēdo: & numerus quotiēs. ii454. cū dimidio ex. 252000. dematur. &. xxi. ptes. 240545. cū dimidio remāebit: cui si tertia ps p. iii. diuidēdo capiat tertia nāq; pars. xxi. sunt. vii. diamet̄ terræ. 80181. stadiorum & semis partis stadii erit inuenta. Qd si huius medietas. 4009. stadia cum tribus quartis unius fere capiatur semidiamet̄ eiusdē seu distantia inter cent̄ & circūferētiā terræ hēbit.

Et quia arrea & continentia corporis rotundi reperitur rotunditatem seu circuitū multiplicando p diamet̄: si. 252000. stadia terræ ambitus per eiusdem diamet̄. 80181. fere stadiog; multiplicetur: terræ totius capacitas producet. 20205864000. stadiorum: habet nāq; terra tot stadia & partes quarum singule in singulis eorum dimensionibus in longitudine. f. latitudie & profunditate q̄ritatem habent stadii: & si omnia huiusmodi stadia per octo partiendo ad miliaria reducantur hebebitur terræ diamet̄: semidiamet̄ eiusdem & arrea non tantum per stadia uerum per miliaria: quæ

SECVNDVM

apud nos notiora sunt: & quia has calculationes astronomiae & arismetrix artis nouitii non bene capiunt: nisi ante oculos eorum operatiue compleantur a prolixiori declaratione superfedeo: Ied oribus huius passus relinquens. Altera est opinio Alphagrani ab eodem distinctione seu differentia octaua exposita: quam in diebus Alcmeonis dicit esse probatum: super cuius probationem sapientes plures numero conuenerunt: & est q singulis gradibus caeli. lvi. cum duobus tertiis miliaria debent i terra: p quae si. cccx. gradus caeli multiplicentur totus terrae ambitus. 20400. miliariorum produetur. Cuius secundum modum operationis in prima opinione declaratum si tertia cum septima pars capiatur diameter eius. 6490. miliariorum & semis cum tertia parte habebitur: & huius mediū. 3245. cum tertia fere parte miliarii erit semidiameter. Si autem ambitus. 20400. per diametrum. 6491. fere miliaria multiplicetur ambitus & cōtinentia. 1324164000. miliariorum produetur. Quod si haec quantitates per. viii. multiplicentur: mensurae notae erunt per stadia. Differt autem opinio haec a prima: quoniam ambitum terrae minorem affirmat. 1100. miliaribus seu. 88000. stadiis: cuius diuersitatis causa adhuc mihi non est notificata: nec credo eos in operatione deceptos fuisse: cum omnes similibus ingeniis processissent: potest esse tamen (ut opinor) diuersitatis causa: quoniam terra non est aequalis singulis in partibus rotunditatis & tumoris: nam in parte aliqua planior est: & in alia tumorosior: ut sensus manifestat ob diuersa antecedentia terrae: & ubi plana est: maior portio singulis caeli gradibus correspondet: cum propter planitiem tardius mutetur orizon & insensibilis: & polus consequenter in eleuatione insensibilis uarietur: & taliter conditionata fortasse erat terra a prioribus mersa: qui eam maioris inuenerunt circūferentia. Pars uero quae tumorosior est: ampliorem in caelo facit diuersitatem quia ob eius tumorem orizon parua facta transmutatione uel deprimatur uel eleuatur: & consequenter polus: & igitur singulis gradibus sphaerae minor portio debetur de terra. & cum Alphagra. & opinionem secundam sequentes inuenerint minoris quantitatis q prima opinio. Credo huiusmodi tumorosior terrā mensos fuisse. Nec bene dicerent dicentes primam opinionem errasse: cum non processerint directe uersus septentrionem per eandem longitudinem & sub eodem meridiano: sed reflexe & diametraliter quadrati processisse orienti magis seu occidenti approximando: quia hoc non est dicendum de tantis uiris: ut ita ignoranter errarent: & non perciperet se meridianos mutasse: ideo credo q causa per me assignata sit uerior: teneatur quaecūq; harum opinionum: cum quae uerior sit ignotis: experientia namq; non possum certificare. Et ita inuenta est rotunditas terrae: & quantitas eius in latitudine: q si uolumus tenere tam in longitudine q in latitudine eā aequari: patenter habebitur eius circuitus longitudinalis: sed quia hoc non est notum: alia uia operati sunt: accipientes uidelicet duo loca unius latitudinis: id est in quibus aequaliter supra orizontem arcticus axis eleuatur: differentia tamē & distantia longitudine tantum: hoc est quorum alter orienti reliquus uero magis appropinquet occidenti: in quibus locis eadem eclipsis lunae uisa est loco orientali hora noctis quarta: occidentali uero tertia. Qua de re primo loco una hora ante sol occasum petiit loco altero: & consequenter occidētis puncta eorum distant spacio caeli quod sol motu diurno una hora pertransit: pertransit autem sol motu raptu & diurno singulis horis gradus quindecim. Siquidem totum circuitum. cccx. graduum in. xxiii. horis: singulis namq; horis quindecim gra. de aequinoctiali & circulis ei aequidistantibus orientuntur & occidunt: ut Ptolemæus secundo Almag. declarat: & tertio huius patebit: quare duo praedicta loca quindecim gradibus distant in caelo. Hanc namq; causant in eo diuersitatem: post hoc mensū est spatium terrae inter praedicta loca inclusum per miliaria seu stadia: & habitum est quot miliaria uel stadia quindecim gradibus caeli debentur: & consequetur singulis: quod spatium terrae quindecim gradibus correspondens per. xxiii. uel spatium gradui per. cccx. multiplicatum circuitum terrae longitudinalem ostendet hoc est ab occidente in orientem: quem quia aequalem inuenerunt circuitui terrae in latitudine: altero habito & reliquus habetur: ideo non curauit autor modum quo longitudinis quantitas inuenitur declarare. Et licet aliquis desideraret exemplarem figuram: quia tamen quilibet intelligens figuram immediate supra positam per seipsum uel in ea uel in altera simili exemplum poterit accipere: ne prolixior fiam superfedeo.

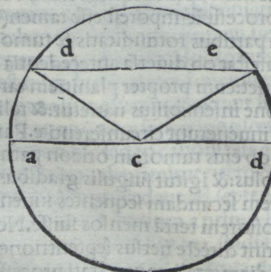
CAPITVLVM SECVNDVM.

hORVM circulorum quidam sunt maiores. Habita in praecedenti tractatu sphaerae diffinitio neci quoq; diuisione: necnon & partium declaratione cum quorundam principiorum explanatione. In isto secundo tractatu agit de circulis quibus sphaera coelestis imaginatur componi: & sphaera materialis illam representans integratur & in ea ostenduntur: & hoc ē quod dicit titulum huius tractatus. Capitulum secundum de circulis ex quibus sphaera materialis componitur: & illa supercoelestis quae per istam imaginatur. i. representatur componi intelligitur. Habēt namq; praedicti circuli officia propria uti infra patebit. Nota tamen q diuersimode circuli de quibus loquimur in sphaera materiali & coelesti reperiunt. nā sunt in materiali tanq partes eā integrātes siquē sūt corpe. tñ nāq ex dictis sphaera materialis cōponit. Circuli aut i sphaera coelesti qā sūt imaginati ueluti lineae uel superficies pp zodiacū nō cōponūt eā uere & reali siquē corpus ex nō corpe integrati i

CAPITVLVM

possibile est ut sumitur ex tertio de cœlo & mundo: & ideo cum dixerit sphaeram materialem componi ex circulis istis subdit: & sphaera supercœlestis componi intelligitur: id est non uere componitur propter causam recitatum sed imaginatione. Rubricam itaq; prædictam referens inquit. Horum circulorum alteram uidelicet uere: reliquam uero sphaerarum imaginatione componentium: quidā sunt maiores & quidam minores ut sensui patet: per sphaeram materialē & ratione infra probabo. Et est circulus superficies plana in sphaera descripta eam partiens in geminas partes. Qui ad hoc ut sit maior binas requirit conditiones. Quarum prima est q; transeat per centrum sphaerae: id est centrū sphaerae sit centrum eius. Secunda cōditio consequenter se habens cum priori & adinuicem se inferentes ē q; sphaeram partiatur in duo aequalia: sinamq; non diuideret in duas partes aequas non transiret supra centrum. Quod & si in corpore clarissime ostendatur: in plano tamen ita concludo: ita namq; linea recta ad planum & circulum se habet eum partiens ueluti superficies circularis ad corpus sphaericum. In circulo itaq; a b cuius c cœtrum lineam rectā protraho a c b per centrum transeuntem in a & b extrema applicans: quā maximam dico linearum inter eius circumferentiam extra centrū trahi potentium: & non solum non dari maiorem: immo nec aequalem esse possibile: & est propositio. xiiii. tertii elementorū. Quod si esset contingens sit ea d e: ad cuius extrema a centro circuli c d & c e productis constitutus est triagulus c d e: cuius duo latera c d & c e per. xx. primi Euclidis sunt longiora tertio d e. sed eadem latera c d & c e: quoniam duæ semidiametri circuli æquivalent eiusdem diametro a b. igitur diameter a b maior est linea d e: imo omnium longissima: & consequenter circulus transiens per cœtrum sphaerae maior est: nec eo datur grādiior. Et quoniam linea transiens per centrum circuli applicans eius extremitates ad extrema circuli diameter nominata secatur eundem in duas medietates primo elementorum: & si per centrum non transeat diuidit in portiones & partes inaequales: ita (quia circulus maior in sphaera præterit per centrum eius) eam in duo aequalia partiatur: & ita patet q; hæ conditiones quæ ad esse circuli maioris requiruntur se inferunt perimuntq;. Et per oppositum patet circulum minorem esse: qui neq; per centrum sphaerae transit: neq; eam in duo media secatur ceu linea breuior diametro in circulo non transit per centrum neq; eundem in aequalia partitur: ut præcedenti demonstratōe manifestatur. Vni uersi autem in sphaera circuli sunt decem: quorū sex sunt maiores propter duas habere prælibatas conditiones: qui sunt Aequinoctialis. Zodiacus. Colurus distinguens solstitia. Colurus distinguens æquinoctia. Meridianus: & Orizon. Quattuor uero eorum sunt minores: uidelicet Tropicus canceri. Tropicus capricorni. Circulus arcticus: & circulus antarcticus. De quibus determinas duo facis: quia primo agit de maioribus: secundo uero de minoribus ibi. DICTO autem de sex circulis. Circa primum iterum quattuor agit. Primo namq; determinat de æquinoctiali. Secundo de zodiaco ibi. EST ALIUS circulus. Tertio in eodem capitulo de ambobus coluris ibi. SVNT AVTEM alii duo. Quarto simul agit de meridiano ac orizonte ibi. SVNT iterum duo alii. Determinatio quidem de æquinoctiali dupli de causa aliorum scientiam antecellit. Prima quoniam omnis nostra cognitio a facilioribus sumit exordium in prologo phy. tex. ii. & v. methaphy. tex. i. Est namq; doctrina principium a quo facilius quis addiscit: cognitio autem æquinoctialis circuli facilior est. Siquidem per eum alii notificatur Diffinitur namq; zodiacus per declinare & obliquari ab æquinoctiali: & alii circuli similiter in sphaera non directe ut æquinoctialis situati: quare cognitio æquinoctialis est metrum & regula in diffiniendo & manifestando reliquos circulos. Secunda ratio sumitur ab eius nobilitate. Cum ceteris aequis digniorum doctrina antecellere debet. Aequinoctialis autem circulus inter omnes est dignior & nobilior. Primo quia cum æquidistat a polis mundi: supra quibus primum mobile primo reuoluitur: motus eius in ea sphaera describitur. Primum autem mobile longe dignius est aliis sphaeris: quare & æquinoctialis nobilior zodiaco in. viii. orbe descripto & similiter aliis. Est & secundo nobilior & perfectior ob eius æqualitatem & regularitatem: quia namq; in sphaera directe situatur a polo utroq; æquidistans: super quibus tota sphaera mouetur: directe & regulariter mouetur ascendendo descendendo & celum mediando. Zodiacus uero cum reliquis propter non æquidistare ab eisdem non mouentur æqualiter. Et igitur motus æquinoctialis regula est & canon motus zodiaci eum regulans & dirigens: non immerito igitur ab æquinoctiali determinationem incohauit. De quo prosequens duo agit principaliter. Primo namq; eum notificat. Secundo polos mundi distinguit & manifestat: qui diffinitionem æquinoctialis ingrediuntur ibi. VNDE notandum. Aequinoctialis duplex est diffinitio quid rei. scilicet & quid nominis: igitur duo faciens. Primo ponit eius quid rei denotantem diffinitionem. Secundo uero quid nominis ibi. ET DICITVR æquinoctialis. Est namq; æquinoctialis essentialiter & diffinitione quid rei circulus maior æquidistans ab utroq; polorum mundi. Ponitur circulus loco generis quo

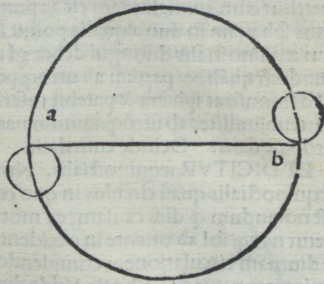
contenit cum omnibus circulis tam maioribus q̄ minoribus: ut autem a minoribus distinguatur ad datur prima differentia. s. maior quod intendit auctor per eius diffinitionem. s. diuidens sphaeram in duo aequalia: hanc namq̄ esse maioris circuli diffinitionem supra patuit: & posuit loco diffiniti eius diffinitionem q̄ bene potest fieri ut in topicis Ari. probatur: homo namq̄ per eius genus animali diffiniri potest: & per generis diffinitionem dicendo q̄ sit substantia animata sensibilis: quae quoniam conuertitur cum animalis: idem est ac poneretur animal: & ita quia idem est circulus maior & circulus secans sphaeram in duo aequalia posuit secundum pro primo. At quia circuli maiores plures sunt a quibus æquinoctialis distingui debet ad differentiam eorum adiecit reliquam differentiam uidelicet secundum quilibet partem ab utroq̄ polorum æquidistans: quod nulli aliorum circulorum conuenit ut demonstrat sphaera & patebit inferius: æquidistat namq̄ a polo determinato secundum omnē sui partem: similiter ab utroq̄: tantum namq̄ ab uno quantum ab alio remouetur: nulli eorum magis appropinquans. Deinde cum dicit.

ET DICITVR æquinoctialis. Notificat tria nomina quibus æquinoctialis appellatur: primum est æquinoctialis quasi circulus in quo cum sol fuerit in uniuersa terra æquinoctium contingit. Pro quo est notandum q̄ dies causatur ex motu solis: & sicut motus solis dupliciter cōsideratur: ita & dies: mouetur namq̄ sol ab oriente in occidente ad orientem secundo reuertendo & totam cum primo mobili diurnam circulationem complendo: & tempus motum hunc mensurans dies est appellatus naturalis interrogatus ex. 24. horis. Vnde dies naturalis est tempus mensurans & causatum ex reuolutione solis cum primo mobili circa terram semel: quae reuolutio hac de causa diurnus motus est dicta: & dicitur naturalis: quia huiusmodi dies semper est sensibiliter apud omnes æqualis neq̄ maioratur aut minoratur diuersas apud habitationes: quia igitur non accipit diuersitatem ob aliquam causam h̄ inferius existentem: immo nulla inferior diuersitas tale tempus sensibiliter uariaret naturalis dictus est dies. Secundo modo cōsiderat motus solis iquāru est supra orizontē & supra nostrū amissphæru nob ostendens eius claritatem & lumen: uel in quantum fit sub orizonte sole occasu & nocturnae tenebrae in amissphæro habitationis indetæ sunt. Et ita consideratus motus: siquidem fiat supra terram & orizontem spatio temporis metitur quod artificialis dies est dictus: est namq̄ artificialis dies tempus mensurans motum solis supra amissphærum in quo tempore eius lumen ostendit. Tempus uero mensurans eiusdem motum sub orizonte est nox: unde nox est tempus solis sub orizonte lationem mensurans: & sicut tota reuolutio solis circa terram continet eius motum supra orizontem: & sub eodem: ita dies naturalis continet diem artificialem & noctem: unde dies artificialis pars est diei naturalis: qui artificialis dictus ē: quoniam diuersitate habitationum orizontium & meridianorum uariatur: non enim æqualis est omnibus partibus terrae sicut patebit in tertio huius: similiter quoniam artificialis causatur ex motu solis supra orizontem: non est autem supra orizontem nisi in respectu habitationum: si non esset namq̄ habitatio neq̄ supra neq̄ sub orizonte moueretur: q̄ patet: quoniam quando respectu unius est supra respectu alterius sub orizonte mouetur: & hac de causa dies artificialis seu accidentalis dictus est. Cuius quantitas est secundum quantitatem motus solis supra orizontem: motus autē solis supra orizontem est secundum quantitatem arcus & spaci ab eo pertransiti: si quidem motus est regularis sexto phy. igitur quantitas spatii a sole descripti supra orizontem ostendit diei artificialis q̄tatem: & arcus sub orizonte ab eodem descriptus durationem noctis demonstrat: quae de re quando arcus supra orizonte descriptus est æqualis arcui sub eodem dies artificialis nocti æquatur: & consequenter fit æquinoctium. i. tempus cuius dies artificialis æqualis fit eius nocti. Sed quoniam ita est q̄ circulus æquinoctialis ab quocunq̄ orizonte in duo media partitur: si quidem circuli maiores se secant in ptes æq̄les: & semper coeli medietas uidet reliqua occultata: itaq̄ medietas æquinoctialis supra orizonte intercipitur reliqua uero sub eodem: sequitur q̄ sol in eo existens q̄ bis in anno contingit. s. in principiis arietis & librae in quibus æquinoctialis interfecat zodiacum facit motum supra orizontem æqualem motui sub orizonte: quare dies artificialis æquatur nocti: & fit in uniuersa terra æquinoctium. Alii uero circuli a sole descripti: quia non partiuntur ab orizonte in partes æquales ut patebit tertio huius: sequitur q̄ sole alibi existente ab æquinoctiali non fit æquinoctium: tantum igitur in hoc circulo sole existente æquinoctium contingit in uniuersis habitationibus: & hac de causa æquinoctialis nominatus est. i. circulus in quo sol existens causat uniuersale æquinoctium. Secundo nomine dicitur æquator diei & noctis propter eandem causam. i. circulus in quo sole existente dies artificialis æquatur nocti. Sed dubitatur circa rationem nominis: non enim uidetur sole existente in æquinoctiali fieri æquinoctium immo dies artificialis nocte semper est maior. Omne namq̄ luminosum corpus illuminat opacum minus plusq̄ dimidium ex. 22. prepositione primæ partis respectiue. Sol autem maior est tota terra quā nimo eam continet. 166. uicibus ex sententia Alphag. differentia. 22. Sol igitur illuminat terræ plus medietatem: parte medietatem minori obscura relicta: & pluri parti terræ sol apparet q̄ occultetur: sed præsentia solis & luminis eius causatur dies: eius uero occultatione nox dies igitur maior est nocte sole etiam æquatorem possidente: in eo igitur non contingit æquinocti.

CAPITVLVM

um: neq; propter hanc causam æquinoctialis seu æquatoris nomen meretur. Secundo dato q; æquinoctiales medietates supra orizontem & sub eodem sint æquales: tamen propter magnitudinem sol maiori tempore uidetur quam occultatur: & consequenter dies artificialis est nocte maior: quod declaratur exemplari figura: fiat namq; æquinoctialis a b diuisus ab orizonte a b in duo media in punctis a & b. Sitq; pars circumferentialis solis superior in orizonte orientali a notum est q; tunc inchoat dies: quando uero eadē pars solis erit in occidente b notum est q; medietatem æquinoctialis pertransiuit superiorem: & tamen dies non est completus: quia sol sub orizonte non est occultatus: immo anteq; occultetur requiritur tempus in quo adhuc erit dies artificialis: cum igitur sole existente i æquatore dies artificialis non perficiatur pertransita superiori medietate: sequitur eum esse maiorem medietatis diei naturalis: & consequenter maiorem nocte: sole itaq; æquatorem tenente æquinoctium minime cōtingit. In oppositum est ratio supra adducta: quom namq; æquinoctialis ab orizonte quocunq; seu recto siue decliui in partes æquales partiatur: ut sphaera materialis ostendit & ratio concluditur q; altera eius medietas sit supra orizontem: & reliqua sub eodem: & quia sol mouetur æqualiter motu diurno: erit motus eius existens in æquatore supra terram æqualis motui sub terra sexto phy. & consequenter tempus diurnum temporis nocturno æquabitur: cum dies causatur motu solis supra orizontem: & nox ex motu eiusdem sub eo: ut ex dictis superius satis liquet. Aliis uero in locis sol existens circulos describit: quorum nullus ab orizonte obliquo in partes secatur æquales: quare non causabit motum in illis supra orizontem motui sub eodem æquale: ut in tertio huius manifestabitur: quare eo extra æquatorem existente æquinoctium non erit in sphaera aliqua obliqua. Et dato q; non esset ratio quare sol in æquatore facit æquinoctium: hoc patet experientia: de præsum est nāq; manifeste & continuo de prændimus ita esse: q; sole in principio arietis & libræ ubi zodiacus interfecat æquatorem existente ubiq; sit æquinoctium: eodem uero ad septentrionem declinante dies elongantur supra noctes. Ad austrum uero remoto sit e contra: scilicet q; noctes maiores sunt diebus. Ad primam rationē in oppositum concedo solem illuminare plus medietate terræ: ut ratio p̄spectiua demonstrat: negatur tamen sequela quando infertur: ergo dies nocte maior: sed ex illa p̄positione nil aliud sequitur nisi q; in pluri parte terræ est dies: cum solis lumen est in pluri parte eiusdem. Sequeretur q; dies esset longior nocte si maiori tempore illuminaret & esset supra orizontem q̄ sub eodem ut ex superius dictis manifestum est. Ad rationem uero secundam dico diem esse non quādocunq; aliqua solis pars incipit uideri: unde quando de sole tantum partes circumferenciales or̄æ sunt & non centrum: nō dicitur esse dies: sed sole orto secū dum centrum dies iam existit: eodem quoq; modo eo occasu secū dum centrum: & si aliqua circumferentia pars sit supra orizontem dies iam definit & nox incipit tunc: centro igitur solis oriente dies inchoat: & eo occidente nox: cuius ratio ē: quia planeta & astra magnam habent quantitatem: igitur si debeat accipi eorum locus & motus per motum puncti capiatur: locatur namq; sydera in zodiaco per punctum eorum ut alibi habet determinari: sed non esset maior ratio & caperetur aliquis punctus circumferentia q̄ alter: ideo centrum acceperunt ab omni parte circumferentia remotum æquale: & ideo tunc dicitur astrum esse i æquatore quando eius centrum ē ibi: at quoniam centrum solis non mouetur maiori tempore supra orizontem quam subsequitur quod dies nocti æquatur sole æquinoctialem possidente. Tertio modo æquinoctialis circulus cingulus primi mobilis & primi motus nominatus est. Pro quo est aduertendum quod mundus apud philosophos duplex est. Magnus scilicet compositus ex quinque corporibus: quatuor scilicet elementa & quinto corpore celesti: omnia aggregans omnia continens & complectens extra quem (ut primo de cœlo probatur) nihil est: quapropter mundus magnus latine nominatus ē seu macrocosmos apud grecos quod idem sonat a macro quod est magnus & cosmos mundus. Alter est mundus parvus a grecis microcosmos a micro quod est parvus & cosmos mundus appellatus cuiusmodi ē homo ut uult Ari. in octauo de phisico auditu: qui propter duplicem quam cum magno mundo similitudinē habet ut dicit Auer. commen. ibidem nomen mundi sortitus est. Prima similitudo est q; ueluti mundus magnus & tota sphaera ab intrinseco mouetur motu uoluntario & ab intelligentia ei applicata & unita: ita & homo ab intrinseca forma mouetur anima uidelicet intellectiua ei propria: & ideo ceu uniuersum mundus est dictum: ita & homio. Secunda similitudo est q; sicut in mundo magno dantur plura mobilia quæ tandem resoluuntur ad motorem immobilem: primum a materia abstractum & incorporeum quod est intelligentia: aut in eiusdem octauo demonstratum est: ita in homine dantur plura mobilia motibus diuersis ut bene sciunt philosophi & nos experimur: quorum omnium

SECVNDVM

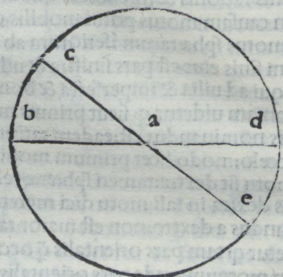
motor immobilis & incorporeus & a materia separatus est initium: qui est anima intellectiua hominis propria forma. Tertia similitudo nostra qua homo nomine mundi conuenienter appellatur: e quod ueluti magnus mundus omnia continet: & consequenter omnia est realiter: cum extra eum nihil sit primo coelita & homo per cognitionem est omnia: cuncta namque cognoscit: cum ei nihil naturaliter sit ignotum & occultum primo de generatione & tertio de anima. Quarta conuenientia quam in textu prosequitur auctor est: quod ceu in homine & paruo mundo duplex est motus duplici uirtute procedens: quorum alter a ratione superiori & intellectualem emanans rationis motus est dictus: quo ipse homo relictis terrenis & spretis caducis hiis & transitoriis totum uirtuti moribus & creatoris se dat speculationi: qui quoniam finis eius est optimus & cum ratione & uictoria uirtutis intellectualis superioris factus rationalis dicitur. Alter motus microcosmos & hominis dicitur irrationalis seu sensuualis a ratione inferiori & sensu procedens intellectu quasi subpeditato & uicto: quo quidem motu nil curans ipse homo de creatore rebus diuinis & sempiternis: tantum corruptibilia & sensibus grata diligit & sequitur contra intellectum omnem inclinationem: inclinatur namque homo & intellectus naturaliter ad optimum & deum tanquam ad finem proprium ut philosophi morales & sacri theologi determinant. Quod autem in homine detur huiusmodi duplex motus intellectualis scilicet & sensuualis diuinae scripturae praecepta contemplantes & inquirunt & probant. Similiter & i macrocosmo duplex localis motus reperitur ut in primo huius notificatum fuit: primus scilicet quo primum mobile mouetur oēs alias rapiens sphaeras ab oriente in occidentem ad orientem iterum finiens i uiginti quatuor horarum spatio: qui quidem motus rationalis dicitur cum ad orientalem partem terminetur: quae cum dextra sit secundo de coelo & mundo dignior est & perfectior occidentali & sinistra: omne namque dextrum praecellit finistrum ceu rectum obliquum & habitus priuationem: ueluti namque in homine motus rationis & intellectus quoniam ad bonum terminatur rationalis nominatur: ita propter eandem causam motus primi mobilis quoniam ad orientem finitur rationalis nuncupatus est. Secundus est motus sphaerarum inferiorum ab occidente in orientem ad occidentem uersus tendentium: quoniam finis eius est pars sinistra & uilior irrationalis est appellatus similitudine motus hominis sensuualis qui ad uilia & imperfecta & bona non existentia tendit. Sed non immerite dubitari contingit: quoniam uidetur quod sicut primus motus incipit a dextera ita & secundus: quare si primus motus rationalis nominandus est: eadem ratione & secundus: pars namque dextra est unde inchoat motus secundo de coelo: modo licet primum mobile inchoet motum ab oriente: & consequenter pars orientalis i tali motu sit dextra: tamen sphaerae reliquae inferiores incipiunt moueri ab occidente: & ita pars occidentalis dextra in tali motu dici meretur cum igitur primus motus inchoet a dextro respectu eius: ita & secundus a dextro: non est maior ratio quod primus debeat dici rationalis magis quam secundus. Ad quod dicitur quod tam pars orientalis quam occidentalis in respectu possunt dici dextra in respectu dico diuersorum motuum: unde pars orientalis est dextra in comparatione primi motus: occidentalis uero respectu secundi. Simpliciter tamen & absolute dextra dicitur orientalis pars & sinistra reliqua: cuius ratio est: quoniam ab oriente omnes sphaerae mouentur motu diurno & motu uelocissimo: & non tantum sphaerae uerum etiam elementa: ignis scilicet & aeris pars superior ut uolunt naturales in primo metheo. Ab occidente uero non omnes sphaerae inchoant moueri: immo tantum sphaera in fine elementa uero minime: quoniam uero pars orientalis dextra dicitur respectu motuum omnium sphaerarum simpliciter dicitur talis: quod namque cuiusque comparatur tale est: simpliciter tale dicitur: at quia pars occidentalis dicitur dextra respectu aliquorum & non omnium: immo sinistra dextra erit tantum secundum quid: simpliciter autem sinistra: & quia denominatio fit ab eo quod est simpliciter & non quod est tale secundum quid: sequitur quod primus ab oriente incipit a dextro: & motus secundus ab occidente & sinistro: & consequenter primus motus rationalis secundus uero irrationalis conuenienter nominatur. Ad propositum primum regrediendo dico quod quia aequinoctialis in primo mobili descriptus in medio a polo distans utroque cingit huiusmodi corpus: & consequenter motum eius primum & rationalem dictum cingulus primi mobilis seu primi motus uel motus rationalis tertio modo est nominatus. Deinde cum dicit.

VNDE NOTANDVM. Quoniam aequator per polos notificauit polos declarat. Sunt namque poli puncta in coelo immobilia axim supra quo coelum reuolui imaginatur terminantia: & quoniam axis est linea recta: quaelibet autem recta linea duobus punctis terminatur ut patuit in primo huius: sunt igitur in coelo bini poli supra quibus coelum mouetur: quorum alter nobis semper apparet tribus est dictus nominibus: septentrionalis: uidelicet articus & borealis: septentrionalis quidem denominatur a septem stellis prope eum euntibus imaginem ursam minorem constituentibus: quae quidem imago septentrio dicta est a septem & trion quasi bos: hoc est uirga minor ex septem stellis integrata ad modum bouis tarde motis: nam stellae prope polum tarde mouentur si quidem circuitus causant minores quam a polo magis distantes. Aut septentrio dicitur a septem & terion id est septenterioes & septem stellae partes polares terentes & circuentes: quia igitur huiusmodi polus propinquus est urae minori

CAPITVLVM

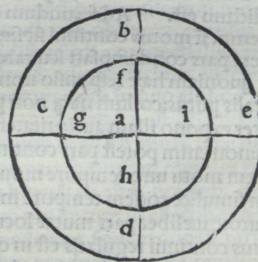
septentrioni nominatæ ab eadem septentrionalis & ipse dictus est. Arcticus quidem appellatur ab arcto urſa maiori prope eum ſituata: quæ maior dicitur urſa: quoniam ſtellas continet plures quam minor urſa ut patet ex Almag. Pto. & Alphon. pro quarum imaginum ſitu & figura conſpiciatur Iginium in opere quod deſideribus conſtruxit & earum imaginibus. Borealis autem aut Aquilonaris tertio dicitur: quoniam uerſus partem illam terræ poſitus eſt: ex qua huiusmodi uenti perſiant ad nos. Alter uero polus nobis plagam ſeptentrionalem i colentibus ſemper abſconditus: tria quoq; p portionaliter nomina ſortitus eſt: dicitur nanq; antarcticus. Meridionalis & Auſtralis: Antarcticus id eſt contra & oppoſitus arctico polo ab an quod eſt contra & arcticus: diametraliter nanq; opponitur polo arctico: cum uterq; eiſdem axis per centrum mundi tranſeuntis ſint termini & ſines ut ſupra manifeſtatum eſt. Meridionalis autem: quoniam reſpectu habitationis noſtræ uerſus meridiem hoc eſt tam polus ille quam meridies a ſummitate capitum noſtrorum ad partem eandem remouentur: nam quandocūq; aſtra obtinent meridianum a zenith noſtro remotæ ad polum hunc appropinquat de aſtris loquor erraticis quæ ſub zodiaco ſeruntur: cum itaq; tam polus quam meridies & locus meridiei planetarum & ſolis præcipue ad eandem partem uerſus declinent: a meridie nomen accipiens meridionalis polus denominatus eſt. Auſtralis uero ab aſtro flante ex parte illa terræ: uerſus quam polus prædictus declinat: quapropter ob iſtam conuenientiam polum auſtralem ab aſtro uento appellarunt: hic quidem polus nobis ſemper eſt occultatus & ſub orizonte depræſus quantum alter eleuatus ut demonſtrat ſphæra materialis & ratione comprobatur. Eſto nanq; in centro a ſphæra b c d e cuius poli c arcticus & e antarcticus axim c a e terminantes: orizon uero b a d ſphæram in duo media partiens hæmiſphæriū: uidelicet ſuperius b c d & inferius d e b & quoniam axis c a e tranſit per centrum totius: ut patet ex primo huius ſphæram partiatur in duo media: quæ de re medietas b c d æquatur medietati c d e: ex quibus arcu communi c d ablato per communem animi conceptionem reſtabit arcus b c eleuatio ſcilicet poli arctici ſupra orizontem æqualis arcui d e depræſſioni ſcilicet poli antarctici ſub eodem: tatum igitur arcticus polus eleuatus apparet quatum antarcticus de præſus occultatur: quod eſt intentum: & hoc inquit Virgi. primo libro geor. hic uertex id eſt polus arcticus nobis ſemper manifeſtus & ſublimis: & ideo dicitur uertex: quoniam ſupra capita eſt altus & eleuatus. At illum polum antarcticum ſemper occultatum ſitix atra maneq; profundus tident ſub pedibus: & eſt poetarum locutio qui ita proferunt res eſſe ceu ſenſibus apparent: apparent autem nobis illud quod eſt ſub orizonte eſſe ſub terra ubi eſt inferius ideo polum antarcticum ſub orizonte ab inferno uideri ait. Quoniam autem dictum eſt ſtellas polo propinquiores tardius moueri quam ſtellas ab eodem diſtantes: ne locus dubitationis remaneat: qualiter hoc uerificetur conſequenter ſpeculabitur: quærendo an uerum ſit quod ſtellæ polares tardius aliis moueantur: & uidetur quod non: quia eius quod regulariter mouetur partes: æqualiter quoq; ſeruntur nec altera tardius: aut celerius altera: cælum autem mouetur æqualiter ut ſenſus manifeſtat & phyſicæ rationes concludunt: & eſt principium aſtronomicum quod motus diurnus ſit regularis: quare oēs ptes cœli mouentur æquali uelocitate: nō igitur ſtellæ polo proximæ tardius. Secundo continuum eſt cuius motus eſt unus quinto metha. cælum autem in omnibus eius partibus continuatur: unus igitur eſt omnium partium motus: idē autem motus non poteſt eē tardus & uelox: quare partes polares non mouentur tardius reliquis a polo diſtantibus. Tertio eadem intelligentia mouet totum orbem & omnes eius partes: partes autem polares minores ſunt quā diſtantes ab eo: igitur ſuper eas eadem intelligentia maiorem obtinebit pportionem: a maiori uero pportionem motus uelocitatur: quare uidetur ſequi totum oppoſitum ei quod dicebatur: quod ſcilicet partes & ſtelle propinquæ polo non tardius: immo citius mouentur. In oppoſitum ſunt & philoſophi omnes & aſtologi uolentes polum nullo modo moueri: immo fixum eſſe ad cuius immobilitatem tota ſphæra deſertur: aliæ uero omnes partes circulariter mouentur: quarum quæ propiores ei tardius: quæ uero diſtantes celerius: unde æquator diei: quoniam a polo utroq; æquidiftans remotiſſimus eſt uelociſſime mouetur. Et hoc idem experientia horum inferiorum comprobatur: uidemus nanq; in motu rotæ axim eius immobilem omnino permanere: partes uero rotæ omnes circuire: quarum quæ propinquiores axi tardius: & quæ remotiores uelocius: rotæ uero ſuprema pars & circulus ſuperior omnes ſuperat motus uelocitate. Etiam in ſuperiori ſphæra ſi quis ſpeculabitur idē deprænderet: uidemus nanq; ſtellas proximæ æquatori uelociſſime motus oriri & occidi & in die naturali circuitum magnum deſcribere: quæ uero polo aquilonari tarde: & ita paruos in die peſicere: q;

SECVNDVM

q̄ sensus non percipiens immobiles earū plurimas enunciat: sicuti dicitur de stella aquilonari a nantis non modicum obseruata quod sit immobilis ob propinquitatem eius ad polum arcticum: quo fit ut tarde deferatur. Pro determinatione huius quæstionis est aduertendum primo: & licet circulario sit species motus localis: aliud tamē requiritur ad æqualitatem motus circularis quam motus simpliciter: quoniam namq; de ratione motus absolute est quod fiat in spatio nil aliud ultra hoc requirēs tunc motus dicitur æqualis: quando spatium in eo pertransitum æquatur temporis: hoc est quod in tēporibus æquis æqualia spatia sint pertransita: q̄ si hæc adinuicem non æquentur motus inordinatus est & irregularis: ut sexto phys. ostenditur. Sed quia motus circularis ultra spatium requirit centrum omnis namq; circuitus fit circa centrum spatio non sufficienti: ad æqualitatem motus huius non sufficit: immo non requiritur æqualitas spatii descripti in tempore æquali: sed circa centrum angulorum æquitas requiritur: ut illud uelotius circuire dicatur: quod maiorem angulum tardius: quod minorem: & quod æqualem in eodem tempore æqualiter. Vnde si duo mobilia mota circulariter in æquali tempore in centro causant angulos æquales & si spatia inæqualia æqualiter circuiunt: mouentur autem minime. Exempli causa supra centro a sit primum mobile b c d e: & sphaera lunæ f g h i: quorum partes b & f simul iunctæ capiantur per quas scilicet eadem linea a f b transeat: quæ simul motu diurno moueantur in tantum quod in spatio sex horarum b in c & f in g perueniant: per quæ si linea recta a g c ducatur a centro mundi cum priori angulus b a c: & quod idem est f a g causatus est: in eodem igitur tempore hoc est in spatio sex horarum tam primum mobile quam sphaera lune angulum eundem causarunt: igitur æqualiter ambo circueant: non tamen moti sunt æqualiter si quidē spatium b c factum a primo mobili sit spatio f g a luna pertransite ut manifestum est: & ita dum ex c in d primum mobile: luna ex g i h angulum c a d causando mota sūt & eodem modo dum faciunt arcum d e & h i e b & f angulis semper eisdem ambobus correspondentibus: & si spatia sint inæqualia: & ratio huius est: quoniam si anguli a descripti sint in centro amborum circularum: arcus in utroq; circulo qui sibi debentur omnes sunt proportionales: arcus namq; b c proportionalis est arcui f g hoc est inæquali proportionem ambo ad suos circulos se habent: si namq; arcus b c est quarta pars circuli maioris & f g etiam quarta minoris ut habetur ex 3. tertii Euclidis: cum igitur tam primum mobile & sphaera superior quam sphaera lunæ & inferior moueantur pertransiendo æquis temporibus arcus proportionales: nō immerite æqualiter circuire dicentur: amba namq; in tempore æquo medietatem: & simul totum spatium ut in uiginti quatuor horis perficiunt. Et si quis argueret contra primum mobile & sphaera lunæ æqualiter circuiūt: igitur æqualiter mouentur ab inferiori affirmatiue ad superius per regulas logicorum cum motus sit superius quedam ad circulationem. Responderem regulam ab inferiori ad superius non esse bonam nisi simpliciter & absq; determinatione ut sciunt logicantes: unde bene sequitur absolute circuit igitur mouetur cum limitatione tamen scilicet æqualiter non ualet ut æqualiter circuit: ergo æqualiter mouetur: ueluti si duo grauiā descendant alterum uidelicet per cordam & reliquum per arcum quod per cordam uelocius descendit cum citius perueniat deorsum: non tamen uelotius mouetur: & si descendere species sit moueri primo de cælo: descendere namque est deorsum & ad medium moueri. Vterius est aduertendum quod aliquid regulariter moueri dupliciter potest intelligi. Vno modo ratione temporis simpliciter non comparado motum partis unius motui alterius: sed absolute motum partis determinatæ in aliquo tempore ad motum eiusdem in alio: quod proprio nomine regulare & tali modo illud regulariter moueri profertur quod in aliquo tempore spatium aliquid transit & in æquali æquale. Irregulariter uero quod est e conuerso. Alio modo ratione partium adinuicē comparatarum: ut totum dicitur regulariter motum hoc modo: cuius omnes partes in tempore determinato spatium describunt æquale quod proprius uniforme nominatur: quod si una causaret maiorem distantiam uel motum quam alia uelocius moueri diceretur. Quibus ita declaratis dico primo quod quælibet cæli pars & stella seu sit iuxta polum seu distans æqualiter circuit: probatur illud circuit regulariter quod æquis temporibus angulos causat in centro æquales ut probatum est supra sed quælibet pars cæli seu polaris sed distans ab eo est huiusmodi: nam in uiginti quatuor horis quælibet quatuor rectos angulos causat: ex quo complet suam circuitionem a puncto ad punctum eundē reuertendo: omnis igitur pars cæli circuit regulariter. Secundo dico quod quælibet pars tam po-

CAPITVLVM

lands quam ab eo distans est regulare faciendo scilicet comparationem inter motum eius in uno tempore & motum in alio: probatur. Illud quidem quod in temporibus æquis spatia causat æqualia regulariter mouetur regularitate temporis: ut supra est declaratum: modo quæcunque pars cœli in temporibus æquis transit spatia æqualia: cum cœlum in motu sit regulare: quare &c. Tercio dico quod cœlum non mouetur uniforme æqualitate scilicet partium: probatur. Illud cuius temporibus æqualibus partes spatia transeunt inæqualia inæquale est & non uniforme: ut supra est expositum: sed partes cœli æquis temporibus non transeunt spatia æqualia: partes namque prope æquinoctialem in die naturali describunt maiores circuitus quam partes polares: igitur &c. Quarto dico quod quælibet pars cœli mouetur æqualiter regularitate proportionali: probatur. Illa æqualiter mouetur huiusmodi æqualitate quæ in tempore æquali spatia causant ad spatia eorum proportionata: ut dictum est supra. Modo quælibet pars cœli causat spacium proportionatum toti suo spacio: sicut namque pars prope æquatorem in medietate diei medietatem eius circuli causat: ita pars polaris: & quemadmodum pars illa in tota die totum spatium: ita & hæc: quare sequitur quod simul omnes describunt spatia proportionaliter æqualia. Ad argumenta ante opposita. Ad primum quando dicitur quod æqualiter mouet eius partes æqualiter mouet concedo æqualitate temporis: & regulariter itaque quælibet pars tempore inæquali motum causat æqualem motui ab ea causato in alio tempore: non autem: æqualitate partium: & uniformiter itaque tanta uelocitate feratur una pars quantum & altera nisi proportionaliter ut dictum est. Ad secundum quando dicitur continuum est cuius motus est unus: exponunt aliqui: uerum si motus continui sit simplex non mixtus condepositione & rarefactione: potest namque aeris altera pars condeponi seu rarefieri: & consequenter moueri localiter: licet totus aer quiescat.

Sed quoniam hæc responsio non est ad propositum neque soluit argumentum: quia motus cœli est localis purus: cœlum namque non potest condeponi neque rarefieri primo de cœlo & mundo. Ideo aliter expono illam auctoritatem continuum est cuius motus est unus id est simul & uno tempore factus: non enim potest pars continui localiter moueri motu puro toto quiescente: neque est possibile eodem motu uno tempore moueri una pars & alio reliqua: sed una parte mota & quælibet pars & totum simul: & eodem tempore mouetur: & ita ad propositum: quoniam cœlum mouetur motu locali puro: quælibet pars mutat locum ad motum totius. Et si quis proteruiens dicere uellet: immo motus continui regulatis est in omnibus partibus id est quod in aliquo tempore determinato quælibet pars causat spacium æquale: dico quod non est uerum: neque ita intelligi debet auctoritas: immo eam falsificat tam motus circularis quam rectus. Circularis quidem quoniam partes polares non mouentur æqualiter cum a polis distantibus ut patuit. Rectus etiam quoniam si graue descendens in medio spacii motum partem supremam uertat deorsum ut quod sit grauior ceu sapius cōtingit de cul tello sursum proiecto: certum est partem superiorem motam esse uelocius inæquali duratione: & si sit totum continuum: teneatur igitur prima expositio scilicet quod motus continui unus est in omnibus partibus: quia una parte mota totum continuum mouetur. Ad tertium dico quod licet eadem intelligentia moueat partes polares & alias distantes: quia tamen sunt omnes cōtinue dictæ partes habentur pro eadem resistentia: quas simul & æqualiter mouet ipsa intelligentia: quod si partes essent segregatæ adinuicem & diuisim mouerentur ab eodem motore: certum est quod partem minorem uelocius moueret quam maiorem: quod non est cum intelligentia moueat eas simul existentes in eodem continuo. Et quod ita sit quod scilicet motor ad mobile totum & non ad partes continui absolute proportionem obtineat est manifestum: cum immobili continuo sint partes infinitæ paruitatis: quia quælibet parte assignata datur minor ad earum quamlibet infinitam proportionem: & consequenter infinita moueret uelocitate & in instanti quod in libro de naturali philosophia est improbatum.

ST ALIVS CIRCVLVS IN SPHAERA. Cum in parte superiori de primo circulo dicto æquatorem diei determinationem expleat: in præsentī capitulo de zodiaco seu circulo signorum scientiam aggreditur. Cuius ordinis duplex est ratio. Prima quoniam alii circuli in noticia zodiacum præsupponunt. Coluri quidem: quoniam eorum officium est zodiacum distinguere: & signa solstitialia & æquinoctialia demonstrare: qui absque noticia signorum & consequenter zodiaci in quo signa existunt cognosci non possunt. Similiter Meridianus diuidit zodiacum in partem orientalem ac occidentalem: & orizon in partem superiorem & inferiorem: cum igitur omnes alii sequentes circuli zodiacum præsupponant in noticia: merite eius cognitio eorum scientiam antecessit. Secunda ratio est quoniam zodiacus est circulus dignior aliis: tum quia est magis realis stellis in eo existentibus distinctus & figuratus. Meridianus uero & orizon & etiam uterque colurus minime: immo magis imaginarii diuersitatem habitantium diuersificati præcipue priores: tum etiam quia zodiacus est in octaua sphaera realiter a stellis figuratus & etiam in primo mobili imaginatur: quod non est de aliis præcipue meridiano & orizonte qui non mouentur ad motum

SECVNDVM

cœli post itaque noticiam æquinoctialis conuenientissime de zodiaco prosequutus est. De quo agēdo duo facit. Primo eum & partes eius : scilicet signa declarat . Secundo quoniam stellæ in eo mouentur & sunt: exponit qualiter in eo esse dicantur ibi. (Cum autem dicitur quod Sol est in Ariete). Circa primum iterum quatuor facit. Primo nāque de zodiaco diffinitue determinat. Secundo de partibus eius: scilicet duodecim signis & eorum partibus ibi. (Nomina autem signorum). Tertio de linea eccliptica zodiacum per medium secantem ibi. (Linea autē diuidentis). Quarto & ultimo de eius medietatibus per quas diffinitur & notificatur ibi. (Pars uero zodiaci). In parte priori duplicem ponit zodiaci notificationē sicut dupliciter diffiniri potest quid rei: scilicet & quid nominis diffinitione. Diffinitione quidem quid rei zodiacus est circulus maior obliquus: medietate altera ad septentrionem: reliqua uero ad austrum uersus declinans sub quo omnia errantia sydera & sunt & mouentur: quare in hac descriptione circulus maior ponatur iam notum est ex superioribus: ad differētiā autem æquatoris ponitur obliquus: nam quoniam obliquus est ab æquatore secatur partibus eius uersus polos mundi distantibus: non est æquator diei: si quidem his ut dictum fuit a polo utroque æqualiter semotus est. At quia præter æquatorem omnes alii circuli ad partes oppositas declinant ad eorum differētiā adiectum est sub quo mouentur planetae & sunt: nam planetae non sunt neque mouentur sub colutis neque meridiano & orizonte nisi per accidens: accidit namque quandoque orizontem uniri cum linea eccliptica ut illis qui sunt sub circulo arctico: & in illo instanti ut dicitur tertio huius planetae moti sub eccliptica per accidens mouentur seu sunt sub orizonte: non in quantum orizon est sub eccliptica. Et est aduertendum quod zodiacus non dicitur obliquus circulus ad polos eius comparatus: cum ab eis secundum omnem partem æquidistet sicut æquinoctialis a polis mundi: uerum comparatus polis totius: quia altera eius medietas austro: & reliqua declinat ad septentrionem: & cum super eisdem oblique mouentur motu diurno ad motum orbis in quo est: hoc respectu obliquus circulus est dictus. Diffinitio autem zodiaci quid nominis triplex est: dicitur namque primo zodiacus græce a zoe quod est uita: motus namque planetarum in eo est causa uitæ omnium factorum: nam quoniam est obliquus ut dictum constat altera eius pars summitati caputem nostrum & septentrioni approximat: altera uero ad austrum remota est ab hiis: & ita astra per eum mota appropinquant & remouentur a nobis: & consequenter diuersitatem produciunt in effectibus: quod ad uitam rerum requisitum est: gratia exempli quando Sol est in medietate septentrionali propinqua zenith & summitati caputem calorem intensum in hiis inferioribus producit propter causam dicendam in fine huius tractatus: & nobis per experientiam patet in æstate. Si quidem igitur zodiacus non esset obliquus immo secundū oēm partem appropinquaret æqualiter: Sol semper esset ita propinquus: & cum in breui tempore æstatis tantum calorem producit: tunc ita eius calor intenderetur: quod non tantum nihil de nouo generaretur: immo genita & præexistētia arrefacta corrumperentur: quare zodiacus situatus est oblique ut Sol motus per aliam medietatem calor remittatur: in qua motus ex quo remouetur a nostro zenith: frigus intenditur ut patet in hyeme: & si semper ad austrum existeret ibi secundum se totum zodiaco situato: omnia immobilitate destruerentur: ob frigiditatis intensiorem: ut igitur non semper sit calor neque frigus semper sed successiue: ut quæ calore gignuntur frigore corrumpantur: Sol approximando mouetur remouendo in zodiaco: quare oportuit esse obliquū. Similiter si non esset obliquus neque declinaret semper esset temporis & agentium uniformitas: & consequenter effectuum productorum æqualitas: quod non facit ad mundi perfectionem neque ad complementum intentionis naturæ: sit autem diuersitas in effectibus productis propter motum planetarum in zodiaco ut inquit Aristoteles circa finem secundi de generatione & corruptione: dum ait: propter motum Solis in circulo obliquo fiunt generationes & corruptiones in hiis inferioribus quia igitur huiusmodi circulus causa est esse & fieri uiuentium: dictus est a zoe quod est uita zodiacus: uel zodiacus dicitur a zodion quod est animal: cum diuidatur in duodecim partes æquales quæ signa dicuntur & nominibus sunt appellata animalium: ut infra dicitur: cuius rei duplex est causa. prima quod tale signum naturam tam qualitatum manifestarum quam occultarum uirtualiter habere influentia demonstrat: quam in animalia eiusdem nominis formaliter inuenerunt gratia exempli planeta Arietem possidentes & ipse Aries cœlestis signū talē proprietatē in hac inferiora influunt: qualis in Ariete terrestri animalis est reperta: & ideo signū illud ab animali tanq̃ a nobis notiori Arietis nomē accepit. Secunda causa est qm̃ signū quælibet figuratū est syderibus taliter dispositis & hmoi animal demonstrant cuius nomē accepit: unde stella Arietis taliter in orbe: sunt dispositæ q̃ arietem terrestrem figurare uidentur: ut notificabitur conspicienti. Iginium de syderum dispositione. Et hæc causæ ambæ uerificantur: quom̃ prima sequatur ex secunda: sydera nāq̃ imaginē figurantia similis terrenæ imaginis habent proprietatem eisq̃ dominantur ex sententia Ptolomei. centiloquii uerbo. 9. dicentis: nultus huius seculi sunt subiecti: uultibus cœlestibus &c. Quia igitur zodiacus fert signa quæ dupliciter de causa animalium dicuntur nominibus non immerito a zodion quod est animal zodiacus a græc.

CAPITVLVM

cis nominatus est. Secunda diffinitio quid nominis est signifer apud latinos quasi circulus signa ferens & in ea diuisus. Tertia diffinitio ab Aristote secundo de generatione allegato loco nominatur circulus obliquus propter causam supra recitatam. Si quis quaereret in hac parte quare propter accessum & recessum solis in circulo obliquo potiusquam alterius planetae sunt generationes & corruptiones: dicatur quod hoc est duplici de causa prima: quoniam astra motu in hac inferiora agunt & propinquitate secundo de caelo: quare quanto mouetur uelotius magis agit: & similiter quanto terrae propinquius. Sed tres planetae superiores Saturnus scilicet Iuppiter & Mars: & si uelociter moueantur intense tamen agere nequeunt propter remotionem eorum a terra: tres uero inferiores Luna uidelicet Mercurius & Venus licet propinqui terrae tarde tamen feruntur: cum in eodem tempore circuitum cauent minorem aliis: at sol quia in medio: non enim est superior & distans: neque inferior & tardus motus: immo in medio: magis terrae propinquus quam tres superiores & uelocius motus quam inferiores: ideo inter omnes intensius & sensibilius agit: & hoc manifeste uidemus cum sole tantum nobis calor generetur: & si omnes alii sint remoti: similiter eo remoto frigus: aliis propinquis calorem producere non ualentibus: quare tantum sol principaliter agere dicitur: alii uero adiuuare: nam si Mars cum Sole coniugatur in aestate adiuuabit ad augendum calorem: & cum Saturno in hyeme sole coniuncto frigus intendere: ceu mihi in elapsis hyemis temporibus manifestum est: quando Sol Saturno appropinquabat & frigus uergetur corpebat. Secunda causa est quoniam Sol maior est omnibus astris non tantum erraticis uerum etiam fixis ut uult Almag. differentia uigesima secunda: quare eis luminosior: cum etiam luceat per essentiam a nullo lumen recipiens immo illud omnibus impatiens ut patet in Luna: modo quanto maioris est quantitatis & luminis tanto intensius agit: cum lumine mediante agant secundo de caelo. Sol igitur inter caetera sidera intensius & sensibilius agit: & ideo ipse inter omnes planetas in obliquo circulo motus causa est generationis & corruptionis ut dicit Aristoteles. Deinde cum dicit.

NOMINA AUTEM SIGNORVM. Determinat de partibus zodiaci scilicet de signis & eorum partibus gradibus & minutis declarans eorum nomina ordinem ac numerum quam patent in duobus carminibus in textu positus. patent dico nomina: quia uocantur nominibus animalium Arietes Taurus Gemini &c. patet secundo ordo: quoniam Arius primus: secundus Taurus: Gemini uero tertium possident locum: & ita deinceps: numerus quoque per eosdem uerius est manifestus: si quis enim ea bene numeratus fuerit duodecim signa reperiet totum zodiacum continentia: sequens sententia est manifesta: nam ideo signa in gradibus quoque in minutis partuntur ut loca planetarum in zodiaco: non tantum per signa uerum per gradus & minutis possint assignari. Et quoniam planetae mouentur in zodiaco non semper per eandem lineam: immo quandoque magis alteri appropinquant polorum: & a medio eius: hinc inde per sex gradus remoueri compransi sunt remotione maxima: ideo zodiacum duodecim gradibus latitudinem possidere annuntiant: ut ubicunque planeta moueatur zodiacum exire non ualeant immo si eo semper reperiuntur. Quodlibet igitur signum longitudinem triginta gradibus & duodecim latitudinem habet: quare mentiuntur quidam illud esse quadratum: cum quadratum quatuor lateribus aequalibus primo elementorum terminetur: duo uero latera signi quare continet triginta gradibus reliquis duodecim sunt longiora: quia de re uero & recto uocabulo signa non possunt dici quadrata sed quadrangulata. Est namque figura quadrangulata quatuor angulos totidemque latera continens: seu sint aequalia siue non. Deinde cum dicit.

LINEA AUTEM. Quoniam zodiacus non tantum longitudinem habet uerum & latitudinem ut dictum est modo: non tantum loca planetarum secundum eius longitudinem sufficit habere immo & ea secundum latitudinem haud ignorare requiritur: ut uidelicet an sint in pars illa zodiaci quae ad septentrionem uergit uel ad illam quae ad austrum: & ut hoc possit haberi imaginati sunt priores astrologi lineam quandam in circuitu zodiaci procedentem per eius medium secantem sex gradibus uersus septentrionem relictis & uersus austrum totidem: quam lineam ecclipticam nominauere seu uiam solis & illam partem zodiaci quae ab hac linea remouetur ad austrum australem: reliquam uero septentrionalem nuncuparunt. Dicitur quidem primo uia solis: quoniam & si reliqui planetae zodiacum perambulantes ad partem eius utramque ab hac linea remouentur: nunquam tamen sol immo semper est sub ea: & eam describit ut in libro Almag. & theoricarum declaratur. Eccliptica uero dicitur id est linea in qua contingunt ecclipses: semper namque ad hoc ut fiat ecclipsis alicui in hac linea reperiri lunam necessum est: uel saltem prope eam. Pro cuius explanatione est aduertendum quod luminarium ecclipsis aliud nihil est quod eorum luminis priuatio & defectus: qui quidem improprie dicitur & competit soli: cum namque is luceat per essentiam & semper lumine nunquam priuari neque consequenter obscurari potest: sed tamen respectu nostri ecclipsatur ut quod eius lumen ad nos multiplicari & peruenire non potest ob obstaculum aliquod corporis oppaci & de ipsi interpositi inter nos & solis: si quidem ut philosophi & perspectui tenent & sensus nos reddit certiores lumen non nisi per dyaphonum & transparentem medium potest multiplicari. Cor.

SECVNDVM

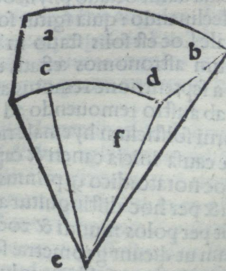
pus autem dempsum quod iter solem & nos interpositum eum ecclypsat est luna ut astrologi potissimis rationibus & philosophi concludunt & experimentis. Solis igitur ecclypsis causatur obiectum lunæ inter eum & nos: non potest autem luna dicto modo interponi nisi in nouilunio idest eorum luminarium coniunctione: huiusmodi namq; coniunctio dicitur nouilunium idest noua lunatio: renouatur namq; luna & nouiter incipit uideri prius occultata sub radiis solis: ut etiam uulgares non ignorant: uerum quoniam non in omni eorum coniunctione fit huiusmodi ecclypsis: cum sol semper sit in medio zodiaci & linea eccliptica: & minime luna: ea non singulis coniunctionibus interponitur inter solem & nostrum aspectum: ad hoc igitur ut directe interponatur: oportet quod sit in eadem linea eccliptica: & cum tunc solis contingat ecclypsis: est linea eccliptica nominata. Quod autem ecclypsis improprie dicatur de sole: ueluti extinctio improprie dicitur de candela cui manus est interposita lumen eius prohibens diffundi: iam manifestum est ex diuersitate aspectus: si quidem namq; sol uere deficeret: omnibus uideretur huiusmodi defectus & eiusdem quantitatis & æquali tempore perdurans: at quia apud quosdam ecclypsis maior uidetur & longiori tempore extensa quam apud alios causa est diuersitas in aspectu: quod manifestat interpositio manus ante candelam: quæ apud diuersos diuersimode priuatur & absconditur. Eodem quoq; modo ecclypsis lunæ contigit ea ecclipticam uel prope possidente: nam cum de se lumine careat: uerum a sole ueluti a fonte indeficienti id accipiat: dum huiusmodi lumen recipere impeditur ecclypsim patitur: impeditur autem umbra terræ: quam cum ingreditur ecclypsat: sed quoniam umbra opaci proiicitur ad oppositam partem corpori luminoso ut probant perspectiui: cum sol semper sit in eccliptica & terra in medio mundi: ut primo huius patuit: proiciet umbram in eccliptica parte opposita soli: quandocunq; igitur est plenilunium idest lunæ plenitudo contingens in eius oppositione cum sole: tunc namq; ipsa plena & rotunda uidetur: & luna fuerit in eccliptica: contingit eiusdem ecclypsis. Et ergo quia luna non potest ecclypsi nisi si soli opposita sit in dicta linea: & quandocunq; est in ea in plenilunio ecclypsat: rationabiliter linea eccliptica idest in qua luna existente aut in plenilunio seu in noui lunio luminarium contingit ecclypsis est appellata. Quod quia astronomi nouicii huiusmodi comprehendere non possunt absq; demonstratione in sphaera materiali & corporali: in plano namq; declaratio uix percipi potest: breuiter pertransseo lucidiotem lectoribus relinquens declarationem: quare autem luna non sit in eccliptica semper sed ab ea hinc inde remota discedat in theorica eius lucidissime declaratum apparet.

Deinde cum dicit.

PARS VERO ZODIACI. Quia zodiacum diffinierat per alterius medietatis ad austrum & alius ad septentrionem declinationem: in hac parte distinguit & declarat ambas medietates: quæ quæ liter ad septentrionem & ad austrum ab æquatore remotæ declinant sphaera materialis luce clarius ostendit. Ibi namq; reperietur æquatorem dici zodiacum interfecare in principio arietis & libræ: & totam medietatem eius sex signa continentem Arietem Taurum Geminos Cancrum Leonem & Virginem polo arctico approximari: quæ de re septentrionalis dicta est: & ea sex signa septentrionalia: reliqua uero pars habens alia sex signa Libram Scorpionem Sagittarium Capricornum Aquarium & Pisces ad australem polum uergi se demonstrabit: & ideo australis & signa australia nominantur.

Deinde cum dicit.

CVM AVTEM DICTIVR QVOD IN ARIETE. Cum sit dictum superius planetas esse continere & moueri in zodiaco: & cõsequenter in aliquo eius signo in parte hac declarat qualiter planetæ sint in signis: & quoniam signum pluribus modis dicitur secundum alium & alium modum acceptiõis signi aliter & aliter in eo esse dicuntur. Accipitur autem signum quadrupliciter: primo modo p superficie quadam in octauo orbe realiter uel in primo mobili imaginatorie: cuius longitudo est triginta gra. latitudo uero duodecim: & quoniam planetæ sunt in propriis sphaeris: non possunt dici eẽ in hac superficie ceu locatum in loco per se: itaq; ab ea circundentur: uerum in pro sub accipitur ut dicitur Solem esse in Ariete idest sub Ariete itaq; si ducatur linea recta a centro mundi per centrum solis in Arietem terminabitur. Secundo modo capitur signum p quadam figura pyramidali: cuius basis & fundamentum sit signum modo dicto: & uertex & cacumen in centro terræ. Exempli causa esto signum dictum primo modo a b c d: & centrum mundi e ex latere a b triangularis superficies a b e ducatur ad centrum usque mundi: & secunda a c e ex latere a c & c d e ex latere c d & quarta d b e ex latere b d constituta est iam dicta figura pyramidalis quadrilate-

CAPITVLVM

ra includens totum spacium ad centrum terræ: & tali modo accipiēdo signum astrum uere dicitur esse in signo idest a signo inclusum quia inter dictas superficies: ut si sit gratia exempli in pūcto f & heæ duæ signi acceptiones quare ponantur: est manifestum. At quoniam tantum zodiacum diuidunt: & consequenter astra quæ sunt in eo locatū: o autem sydera reliqua extra eum: ad hoc autem ut astra omnia in zodiaco locari possint tertia signi significatio posita est: & quædam superficies i orbe signo rum a polo ad polum intercepta ibidem stricta lata uero in medio signū primo mō acceptū icludēs exempli gratia sit signum primo modo sumptum a b a uidelicet pricipium & b terminus & poli zodiaci c & d ducatur ab utroq; polorum semicirculus c a d per initium signi transiens: & reliquum c b d per eiusdem finem: constituta est quidem figura ad modum superficiēi supioris corticis melonis stricta. f. in polis. c. & d. & lata in medio a b includens signum a b primo modo acceptum: quæ dicitur signum tertio modo & nominabitur nomine signi iterclusi: & tali mō stellæ iuxta polum etiā in signis ponētur: si interceptietur inter duos dictos semicirculos: & tali modo in libro Almag. a Pto. & ab Alphōsio i tabulis stellæ fixas i zodiaco situatibus accipitur. At si ex semicirculo c a d super axi zodiaci c d superficies ducatur: & altera ex alio semicirculo c b d figura resultabit: cuius basis est signum tertio modo acceptum: & talis erit quarta signi acceptio: & est simile pro rudibus si supra corticem dictum melonis carnositas eiusdem uersus superius ad acumen tendens imaginetur & hac signi acceptione totum uniuersum & sydera & elementa sunt in signo aliquo.

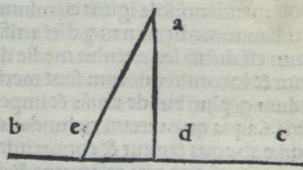

VNT AVTEM ALII DVO. In hoc tercio capitulo simul psequitur de duobus circulis maioribus. f. coluris. Est namq; colurus circulus maior transiens per polos mundi mobilia ad motum sphæræ. Et per hoc quod dicitur transiens per polos mundi distinguitur ab æquatore & zodiaco ut in eorum locis patuit: & quoniam meridianus & orizon rectus similiter transeunt per polos primi mobilis ad eorum differentiam additur ultima particula scilicet mobilis ad motum sphæræ: nam meridianus & orizon nunq; uariantur in loco aliquo: si quidem meridianus semper per zenith & orizon per orientalem partem transit & occidentalem: coluri uero ambo mouentur cum subiectiue sunt in sphæra ut patebit. Et hac de causa de coluris anteq; de illis determinationem egit: quia coluri sunt aliquid sphæræ & in ea fundati: non autem meridianus & orizon. Secundo quoniam coluri circuli sunt magis reales & absoluti quam illi: omni remoto respectu habitantium in sphæra existentes: meridianus uero & orizon uterq; causantur per comparisonem ad habitationem: nam si non esset habitatio in terra: neq; illi essent. Colurus autem duplex est: nam quidam dicitur distinguens solsticia: alter uero distinguens æquinoctia. Pro quorum manifestatione est sciendum q; zodiacus ab æquatore secatur ut supra patuit in principio arietis & libræ: altera eius medietate ad septentrionem: ad austrum uero reliqua declinante præsentis maxime declinantibus in medio septentrionem & æquidistantes ab eis: ut probant geometræ initio uidelicet cancri ad septentrionem: capricorni uero ad austrum: qua de re planeta existens in principio capricorni in maxima ab arctico remotione & zenith nostræ habitationis uersus cancrum motus polo septentrionali continue uicinatur quousq; sit in principio cancri: ubi maximam habet appropinquationem: idē uero ad capricornū si moueat recedit elongatur & reflectitur: sed quoniam inter duos motus reflexos uera seu apparens quies media datur octauo physico. quare in principio cancri sol existens apparent saltem quiescet nulli declinando: quia igitur sol in principio cancri stat idest non acquirit declinationem: solsticiū æstiuale hoc est solis statio in æstate contingens dicitur: sole namq; initium cancri possidente secundum astronomos æstatis est initium. Eodem modo sol a principio cancri ad capricornum delatus a septentrione remotus appropinquat austro quousq; sit in principio capricorni eiusdem. Inde uero ab austro remouendo ad septentrionem reflectitur: & ideo ob causam eandem principium capricorni solsticiū hyemale nominatur quoniam icohante hyemē sol locum illum possidet: hac igitur de causa initia cancri & capricorni maximæ solis ab æquatore declinationes & solsticia appellantur: hoc notato: dico q; primus colurus diffinitiuē est circulus maior transiens per polos mundi & zodiaci: & per hoc distinguitur a secundo coluro cum non trāseat per polos zodiaci ut patebit: & quia transit per polos mundi & zodiaci: secabit æquatorem & zodiacum in punctis maximarum declinationum ut dicunt geometræ scilicet principia cancri & capricorni: & quoniam ut dictum est in locis illis contingunt solsticia colurus distinguens & demonstrans solsticia cōuenienter ē appellatus: hoc namq; est officium eius & iuuamentum in sphæra loca solsticiorum & maximarum declinationum zodiaci ab æquatore demonstrare: ut dicit Almag. differentia. v. maximæ autem declinationes capiuntur per arcus dicti coluri interceptos inter æqtore & pūcta solstitialia: nam q; distātia capi debet p līcā curtiſſimā: nō dāť at curtiſſ līcā iter pūcta solstitialia & æquatore q; hmoi coluri portōes cū cadant su-

SECUNDVM

pra utroq; dicto circulo orthogonaliter: si quidem transit per polos utriusq; non est assignare lineam breuiorem a puncto ad aliam lineam productam q̄ quæ orthogonaliter cadit: ut si a puncto a supra lineam b c a d lineam perpendicularis ducatur breuissima est linearum quæ ab eodem puncto ad dictam lineam duci possunt q̄ si non erit linea a e: & quia trianguli a d e angulus d rectus est & maior angulo e: quia aliter dictus triangulus haberet tres angulos maiores duobus rectis contra trigemosecundo primi latus a e oppositum angulo d maius ē latere a d per. is. primi elementorum: quare linea a d perpendicularis curtissima est. quoniam igitur colurus supra æquatore perpendiculatiter cadit arcus eius inter punctum solsticii & æquatorem interceptus maximā ostendit solis declinationem: quæ secundum Pto. primo Almag. est. 23. gra. si. m. ar. sententia Almeonis. 13. 33. quod qualiter sit comprehensum ab eodem Pto. i dicto loco expōit: q̄ uero sit causa differentie inter prædictos uiros in commēto nostro supra theoricam de octaua sphaera exposita est. Quod autē solis maxime declinationis: quarum altera in principio cancri reliqua in principio capricorni contingit sint æquales ita demonstratur: in coluro a b c d e f a polo a æquator c e æquidistans depingatur & zodiacus d f supra polum b duabus declinationibus maximis c d & e f existentibus. Nam quoniam a c & b d quarta circuli eiusdem æquales sūt: cum polum quarta circuli undiq; distet a circulo cuius est polum: dempto arcu communi b c restat a b distantia polorum: & c d maxima declinatio æquales ex communi animi cōceptione primi Euclidis. Et quia eadem ratione a e & b f quarta circuli sunt æquales dempto communi arcu a f restant a b & e f æquales: quoniam igitur ambæ maxime declinationes c d & e f æquivalent remotioni poli zodiaci b. a polo mundi a ipsæ inter se æquales sunt ex cōmuni animi conceptione primi elementorum Euclidis quod est propositum. Secundus uero colurus est circulus maior transiens per polos mundi & pūcta æquinoctialia hoc est principia arietis & libra: hoc namq; est eius officium distinguere scilicet & demonstrare æquinoctiorum loca: & ideo dicitur colurus distinguens æquinoctia. Et quoniam inter coluros prædictos intercipitur tam æquinoctialis q̄ zodiaci quarta pars: alter super reliquum cadit perpendiculariter: & in polis mundi se secantes causant angulos rectos sphaerales. Et ita relinquitur duo esse solsticia: alterum scilicet æstiuale in principio cancri: reliquum uero hyemale in initio capricorni: similiter duplex est æquinoctium: uernale contingens sole in initio possidente arietis & autūnale eodem in principio librae morante.

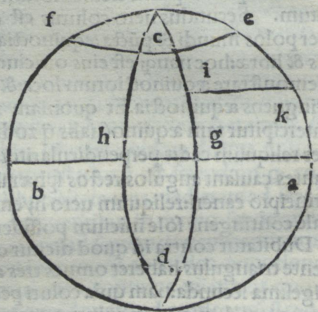
Dubitatur contra id quod dicitur coluros in polis se secare ad angulos rectos: quia hoc uero existente triangulus haberet omnes tres angulos rectos: quod improbat primo Euclidis propositione trigesima secunda: nam quia coluri perpendiculariter cadunt supra æquatorem causant angulos rectos: quare duæ quarta coluro: terminatæ ad quartam æquinoctialis: cum eo binos rectos & tertium in polo causabunt. Respondetur q̄ hoc argumentum non tantum concludere uidetur coluros nō causare rectos angulos in polis. immo nullo modo se secare: nam quom prædictus triangulus habeat duos rectos ad æquatorem productos cum tertio tres rectis duobus maiores haberet angulos. Et ideo soluendo dico quod omnes tres anguli huiusmodi trianguli recti sunt: neq; propositio Euclidis hoc excludit nisi a triangulis linearum rectarum: tales namq; tres duobus rectis maiores angulos continere est improbabile. Sed triangulus resultans ex duabus quartis coluro: cum quarta æquatoris non ē rectilineus sed ex lineis sphaeralibus & curuis constitutus.

SVNT ITERVM duo alii. Expedita in præcedentibus capitulis determinatiōe de quatuor circulis maioribus i parte hac de duobus residuis simul psequit. & duo agit primo quidē meridiani docet diffinitionem & iuuamētum. Secūdo uero orizōtis ibi: orizon uero ē circulus. Meridianus quidem dignior est orizonte cum sit magis eleuatus supra terram & sydera in eo ultimā q̄ possint habere habeant altitudinem & eleuationem: similiter intensissimum uigorem & potentiam ceu uidemus de sole q̄ in meridiano existens calefacit & desiccatur reliquos quoq; effectus eius intensus producit q̄ existens in oriente seu occidente. Præterea meridianus apud astrologos est orizōte: cū dies incohent ab existentia solis in meridiano: non autem in orizonte orientali: neq; occidentali. A meridiano igitur incohando dico q̄ est circulus maior transiens per polos mundi & zenith semper. Nam propter hoc quod dicitur transiens per polos mundi distinguitur ab æquatore & zodiaco: ut ex eorum capitulis patet. Et quoniam orizon rectus etiam transit per polum utruq; ad eius differenti-

CAPITVLVM

am additur transiens per zenith: horizon uero rectus non transit per zenith: immo ab eo undiq; æquidistat ueluti etiam obliquus. At quia uterq; colurus transit per polos prædictos & in motu contingit uniri cum meridiano & transire per zenith ad hæc ut ab eis distinguatur meridianus ponitur ultima particula semper: meridianus nanq; semper transit per zenith: non autem colurus. Et est zenith quidã pñctus directæ in firmamento capitibus nostris suprapositus ab omni parte orientis æquidistans: è nanq; polus eius: & ideo quia meridianus transit per dictum zenith æqualiter distat a loco orientis & occidentis: sequitur q; motus solis ab oriente ad meridianum æquatur motui eiusdem a meridiano ad occidentem: loco: & consequenter tempus ante existentiam solis in meridiano est æquale tempori post meridiem: sole igitur circulum meridianum possidente fit merides in qualibet parte: cuius est meridianus: medietas nanq; diei artificialis præterita est: reliqua futura: & hac de causa circulus meridianus est dictus seu circulus medie diei. Meridianorum diuersitas & distantia longitudinem ciuitatum & locorum quorum sunt meridiani demonstrat. Pro cuius euidentiori dilucidatiõe est aduertendum q; pluribus de causis & impedimentis tota terra non habitatur: una quarum potest esse terrestris. s. aqua quæ terram circundans impedit habitationem animalium respirantiũ in parte illa terre quæ ab aqua tegitur & cooperitur. Secunda causa est caliditas seu frigiditas intensa destruentes temperamentum: quo uita reſeruat & durat in uiuentibus: ideo ad distinguendum partem terre habitata ab inhabitabile imaginant. Pro. secũdo & Almag. ca. sexto: & secũdo q̃tripartiti capitulo tertio & Alphag. differentia sexto: & auctor in fine huius secundi tractatus & in tertio lineam in superficie terre eam undiq; ambientem directæ æquatori diei suppositam: terram in medietatem australem partientem & septentrionalem: quæ erit in figura præſenti a b æquidistans ab utroq; polo primi mobilis c & d cuius c pars septentrionalis habitatur: d uero australis: uel quoniam aqua circundatur uel alio impediẽte inculta est. Iterum quoniam non tota pars c habitatur cum inuentum sit ut dicit Alphag. habitationem ab a in b non complete totam circulationem terre: immo orientalem ad usq; occidentalem non excedere spatium. 12. horarum: quæ complentur per motum in circuli medietate: igitur tantum medietas terre ab oriente in occidentem colitur: quapropter ad distinctionem harum partium imaginari oportet circulum a b d per orientem occidentem & polum utrunq; transeuntem partem terre inferiorem inhabitatam propter aquam a superiori distinguente: quare tantũ quarta a c b septentrionalis habitatur: nec eadem tota: quoniam partes polari axi suppositæ ob frigiditatẽ: quoniam auiæ solis remote sunt: & quoniam ibi continue aqua impediẽs habitationem inhabitare existunt: quare circulus sub circulo artico descriptus a polo c distans. 24. gra. imaginetur qui sit e f. Et igitur totius terre tantum pars a b e colitur: cuius longitudo ab oriente in occidentem: & econtra per lineam a b demonstratur: & est. 180. gra. medietas uidelicet circuli æquatori subpositi. Latitudo uero. 66. gra. est portio circuli a e uel b f: quoniam quarta circuli a c est. 60. gra. ex quibus demptis. 24. gra. quantæ est distantia poli c a circulo artico e remanet latitudo habitationis: propter hæc igitur causam ab oriente in occidentem longitudinem: latitudinem uero a polo ad polum considerant astronomi: nec oppugnant philosophis: qui aliter considerantes dicunt cœli longitudinem accipi per diametrum polos mundi tranſeuntem: latitudinem uero ab oriente in occidentem accepit eẽ. quibus ita notificatis dico q; quando cũq; duo loca ut duæ ciuitates ita in terra sint situate q; altera orienti magis approximet q̃ reliqua nõ hñt eadẽ lōgitudinẽ imo altera magis distat scdm longitudinẽ: & consequenter hñt meridianos diuersos. uerbi gratia sit ciuitas cuius zenith sit g ab oriente distans lōgitudine a g: altera uero cuius zenith h magis distans: quia longitudine a g h notum est q; idem meridianus perambo zenith transire nequit: imo diuersi c g d & c h d & arcus æquinoctialis g h interceptus inter dictos meridianos longitudinem earum ostendit distantiam: nam ciuitas h ab oriente a magis elongatur q̃ g ciuitas per arcum g h: & habita quantitate huius arcus in cœlo per gra. graduumq; m. non ignota erit ciuitatum dictarum i terra distantia per miliaria per canones declaratos in fine primi tractatus. Reperitur autem quanta sit portio æquatoris intercepti inter duos dictos meridianos per quantitatem diuersitatis in apparitione eclypsis lunæ: nam si in altera ciuitate in hora noctis. 4. in altera uero quinta hora appareat: quia differentia est unius horæ: erit portio æquationis dicta. 15. gra. si quidem tot gra. mouentur in hora & totus æquator in. 24. horis ceu alibi habet determinari. At si duo loca g & i eundem habeant meridianum c i g d eandem habent longitudinem & distantiam ab oriente uel occidente: distat nanq; g ab oriente arcu a g: i uero arcu ei æquidistanti k i qui æquales sunt portionaliter. i. in tanta proportionẽ arcus a g ad totum circulum se habet a b in quanta arcus i k ad totum circulum ibidem descriptum.

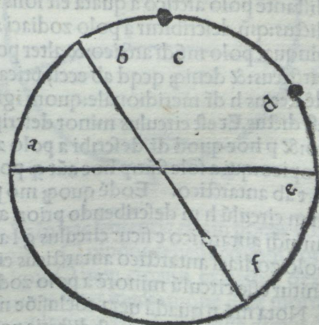

lem ut geometri demonstrant: quare loca eubdem habentia meridianum habent longitudinale distantiam aequalem. At tamē distantia latitudinali distantia cum i magis appropinquet polo c q locus g: & distantia inter ea latitudinalis ostenditur per arcum meridiani g i interceptū inter duo zenith: cuius arcus habita quātitate per gra. & m. per eosdē canōnes habetur distantia latitudinalis in terra per miliaria modo eodē. Latitudinalis autem distantia inueniē per eleuationem poli arctici supra orizontem: si quidem tantum distat zenith ab æquatore quātum polus mudi eleuatur supra terrā: ut auctor inferius demonstrabit: hoc igitur modo situs mundi distantias ciuitatū: nec nō longitudes ac latitudes cuiuslibet loci antiqui perceperunt.

ORIZON VERQ EST CIRCVLVS. In hac ultima parte prosequitur de ultimo circulo inter maiores: & primo diffinitue: secūdo uero diuīue ibi. (Est autē duplex orizon). Quid sit orizon: p magna parte in primo manifestatū est: ubi dictū fuit: q ubicūq; homo moretur medietatē cœli superāam quæ hæmisphærium superius. i. semisphæra & medietas nuncupatur conspiciat: alia uero media pars quæ hæmisphæriū dicitur inferius occultatur eidē: quæ quidem medietates terminantur & coniunguntur linea orizontali per terræ superficiē trāsunte: tota namq; superior medietas ad lineam usq; illā uidetur: & inferior occultata ad illā similiter terminatur. Et ideo diffinitue orizon est circulus maior cœlum in duas ptiens ptes hæmisphæriū. s. superius & uisum: & inferius occultatū per se: & per hoc distinguitur ab omnibus aliis maioribus circulis: qui uel nō diuidūt cœlum in supius & inferius hæmisphærium: uel per accides diuidunt: nā existentū sub æquatore bis in die naturali uterq; co lorus cū orizonte unitatur: & diuidit sphæra in hæmisphærium uisum & nō uisum: hoc tamē est per accides & nō semper: ut notū est. Eodē modo æquinoctialis ptiur cœlū in prem uisam & nō uisam illis qui sunt sub polo arctico ut patebit tertio huius: hoc tamen est accidentale ei: & hoc non agit in quantum æquator: cum nō sit de ratione eius: sed quia idē cum orizonte. Quia igitur ad huiusmodi circulum terminatur uisio orizon græce: quod terminator uisus latine sonat dictus est. Et quoniam duo diuidit hæmisphæria uisum. s. & occultatū: circulus est appellatus hæmisphærii. i. diuidens sphæram & duo cōstituens hæmisphæria inferius & superius: quæ uere hæmisphæria possunt appellari: cum distinctionē accipiat per uideri & occultari: quod nō potest dici de hæmisphæriis aliis circulis diuisis ut notum est. Deinde cum dicit.

EST AUTEM DVPLEX ORIZON. Agit de orizonte diuīue Duplex namq; est orizon rectus & obliquus: qui quoniā cum sphæra recta & obliqua idē pificatur: quicūq; namq; habet orizontē rectū & sphæra: & qui illū obliquū & hæc: & conuertitur quod denotauit auctor in tex. quom dixit. Rectū orizonta & sphæra rectā hñt illi &c. & perfecte uisum ē mihi exposuisse i primo huius capitulo de diuisione sphære: accidentali utrāq; sphæram: & cōditiones quoq; eaz declarasse: in hac parte idē recapitulando sermonē prolōgare recuso. At quoniā qui nō sunt sub æquatore diei distantia obtinet latitudinalem ut supra dū de meridianio agere declarari: quæ quidē distantia & latitudo potissime per eleuationem poli aquilonaris supra orizontē accipit: quod nō esset nisi ambæ. s. distantia zenith habitationis ab æquatore aut distantia ciuitatis a linea æquatori supposita: & poli supra orizontem altitudo essent æquales: ideo eas adinuicē æquari in hac pte demōstro: i coluro solsticia. distiguēte uel meridianio a b c d e forizon capiat a e: & zenith polus eius c cū zenith & sūmitas capitū ab orizonte æquidistat: sit quoq; æq tor b f: & polus mudi aquilonius d qm namq; orizon a e secat sphæra in duo æqualia: & zenith undiq; æquidistat: erit arcus c e a zenith ad orizontē quarta circuli. Eadē rōne b d ab æq tore ad polū quarta circuli: sed notū est q; eiusdē circuli quartæ sunt æquales: arcus igitur b d & c e æquatur adinuicē: quare dempto arcu cōmuni uterq; c d scilicet distantia iter zenith & polum: restat arcus b c distantia zenith ab æquatore æqualis arcui d e eleuationi polari supra orizontē: quod est intēriū: & ideo cū heæ sint æquales non est mirandū si latitudo ciuitatum & distantia zenith ab æquatore reperit per eleuationē poli supra orizontē. Dubitatur tamē quoniā non uidetur orizontem conuenienter per rectū & obliquum diuidi posse: cū non sit nisi unus: tot namq; sunt orizontes in quot duo media cœlum diuidunt: cū orizon diuidat cœlum in duo hæmisphæria superius uidelicet & inferius: cœlū autē nō potest diuidi nisi i duas medietates ceu qualibet totū: igitur orizon erit tantū unus: & consequenter si rectus non datur obliquus: uel si obliquus est rectus nō reperitur. Breuiter respondetur quodlibet totū duo media tantū habere: uey diuersimode accipi possunt secūdm q; diuersimode totum potest secari: sicut gratia exēpli: & si melo nō habeat nisi duo media: potest tamē diuidi in illa ex pluribus partibus: & p longum & per latū ceu cuilibet notū est: & ita licet cœlum duo tantū media

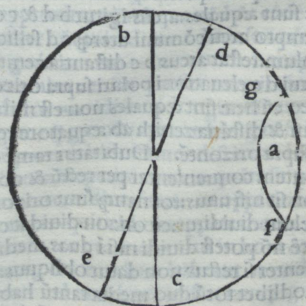
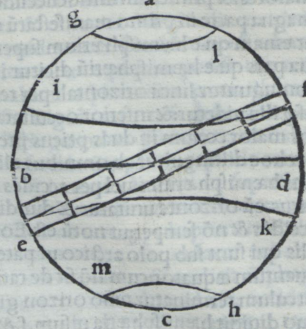
CAPITVLVM

habeat: possunt tamen ea diuersis diuisionibus sumi & per rectum & per obliquum: unde hemisphaeria diuisa per obliquū orizontē nō sunt totaliter distincta ab hemisphaeris per rectum diuisis: imo cū eisdem communicantia ut patet.

ICTO DE SEX CIRCVLIS MAIORIBVS. Cum in superioribus capitulis. 6. circulis maioribus (quibus sphaera materialis cōponitur & sphaera cōlestis per imaginatōem) determinatōem expleti: in hoc unico capitulo & ultimo de quatuor minoribus circulis prosequitur: & diuidit in duas partes: in quarum priā agit de dictis circulis: in secūda uero eisdē circulis: quāq; zonas in cōelo totidēq; distinguit ī terra ibi. (Notandum ēt quod quatuor paralleli minores). Horum quatuor minorū circulorum tota declaratio per sphaerā habetur materialē: ideo breuius ut potero transiens ī plano demonstrabo. Est in sphaera a b c d aequator diei b d supra polis mundi a & c: & obliquus circulus e f cuius poli g h moueatur sphaera motu diurno itaq; tota pars d fiet ī b ī d. secundo rediens & cōtra: motum est q̄ primū punctum cancri f maxime ad aquilonem declinans fiet ī i ad f iterum rediens: quā de re sol existens ī f principio cancri describet motu diurno circulū f i polo arctico c propinquissimo q̄ possit describere: cū punctum f iter oīa puncta eccliptice ut dictum est polo arctico a uicinum sit maxime: q̄ q̄dem circulus: quoniam sit a Sole existēte ī solsticio aestivali dicitur circulus solsticii aestivalis: & qm̄ Sol cōtinue appropinquabat nostro zenith quo usq; sit ī dicto loco ubi incipit remoueri & conuertere ad hemisphaerium inferius id est ad partē meridiei: quā dicitur inferior: qm̄ polus meridionalis ī habitatioē nostra existit sub orizonte: polus uero arcticus sup eodē eleuat: ab hac itaq; cōuersione ī eo incipiente dictus ē tropic⁹ a tropos: qd ē cōuersio: & qm̄ cōtingit ī initio cancri dicit tropicus cancri. Est igitur circulus solsticii aestivalis seu tropicus aestivalis siue quod idē est tropicus cancri: circulus minor de scriptus a Sole existente ī solsticio aestivali uel ī principio cancri: & q̄a dicit circulus minor distinguit a maioribus quo cōuenit cū aliis minoribus: id ut distingat a circulo arctico & antarctico additū ē de scriptus a Sole: qm̄ huiusmodi circulus diffinitue circulus minor a Sole ī principio capricorni exīte est dictus. Est igitur huiusmodi circulus diffinitue circulus minor a Sole ī principio capricorni exīte est dictus. Est igitur huiusmodi circulus diffinitue circulus minor a Sole ī principio capricorni exīte est dictus.

Sic & tertio polus zodiaci g ī l iteq; reuertēs in g mouebit circulum describēs g l aeq; distantē polo arctico a quāta est solis maxia declinatio d f ut infra patebit: & circulus h m oī arcticus est dictus: qm̄ describitur a polo zodiaci arcticus: uñ nota q̄ polus zodiaci g dī polus arcticus qm̄ appropinquat polo mūdi arctico: & alter polus eiusdē uidelicet h: qm̄ polo mūdi antarctico uicinat dī antarcticus: & deniq; q̄cqd ab eccliptica uersus g remouet latitudinē hēt septentrionalē: qd uero ab eadē uersus h dī meridionale: quom igitur circulus g l describat a polo zodiaci arctico circulus arctic⁹ est dictus. Et est circulus minor descriptus a polo zodiaci arctico: & p hoc quod dī describi a polo zodiaci differt ab utroq; tropico: qui a sole sūt: p hoc aut q̄ polo arctico designātū differt ab antarctico. Eodē quoq; mō polus zodiaci h trāstret in m circulū h m describendo priori aeq; & aeq; distātē a polo mundi antarctico c sicut circulus g l a polo arctico a q̄ qm̄ fit a polo zodiaci antarctico antarctic⁹ circulus notatus est. Et diffinitur esse circulū minore a polo zodiaci antarctico descriptū.

Nota mō p quadā uera cōclusiōe manifestāda q̄ tāta ē solis maxia declinatio q̄ta est distātia poli utriusq; zodiaci a polo mūdi utroq; & cōsequēter tropici ab aequatore tñ q̄tū a polis mūdi declinat circulus arctic⁹ & antarctic⁹. Ad qd pbandū in polo arctico a aequator b c & zodiacus d e in polo f circulo arctico exīte f g designat: itaq; tot⁹ circulus sit colurus distinguens solsticia: notum est ex dictis supius ī capitulo de coluris arcū b d esse solis declinatōem maximā quā aequalē pfero arcui a f distātiā. f. poli zodiaci a polo mūdi

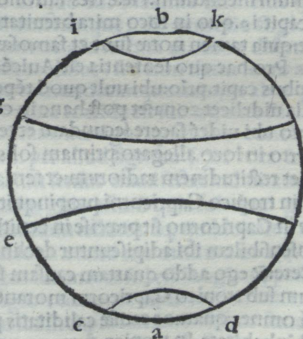

di: quoniam namque arcus b a et d f sunt quartæ eiusdem circuli inter se sunt æquales: quare per conceptionem primi Euclidis arcu utrique communi d a ablato: remanent arcus b d maxima declinatio et a f distantia poli zodiaci a polo mundi. At quoniam in puncto d tropicus est descriptus: et circulus arcticus a puncto f habetur propositum tantum scilicet distare tropicum ab æquatore quatum a polo mundi circulum arcticum. Sed quoniam supra demonstratum est utranque solis maximam declinationem adinuicem æquari: & eis æquantur distantia polorum zodiaci a polis mundi: sequitur quod uterque tropicorum ab æquatore: ut uterque circulorum arcticus: scilicet & antarctici a polis mundi æqualiter distant. Et quia maxima solis declinatio b d ex sententia Ptole. est uiginti tres gra. & 51. m. & arcus a f distantia polorum erit etiam uiginti tres. 51. & consequenter arcus a g: si quidem circulus arcticus f g est descriptus circa polum mundi tanquam circa centrum erit uiginti tres. 51. quare duobus arcibus b d & a g combinatis adinuicem fient gra. 17. m. uiginti quatuor. quibus demptis ex tota quarta b a. 50. gra. restat pars coluri d g inter tropicum cancri & circulum arcticum 42. is. quæ quidem est fere dupla ad arcum b d maximam solis declinationem uel arcum a f distantiam poli zodiaci a polo mundi: quorum quodlibet est. 23. 51. non est uere dupla si quis bene consideret immo minus: & ideo dixit quasi. Ex hac conclusionem sequitur quod cum quatuor circuli minores cum æquatore dicantur quinque paralleli: uidelicet parallellus æquinoctialis: parallellus cancri: parallellus capricorni: parallellus arcticus: & parallellus antarcticus: non ideo ita dicuntur: quoniam quantum unus ab alio tantum alter remouetur a reliquo: quoniam demonstratum est esse falsum cum tropici ab æquatore 23. 51. distant: alii uero duo circuli a tropicis. 42. is. non igitur æqualis est distantia: sed paralleli dicuntur duo eorum adinuicem comparati: quoniam secundum omnem partem eorum æquidistant: nam duo tropici undique ab æquatore. 23. 51. & a tropicis circulus arcticus & antarcticus. 42. is. sunt distantes: ut notum est sano capiti.

Deinde cum dicit.

NOTANDVM ETIAM QVOD QVATVOR PARALELLI. Distinguit cælum terramque in partes quinque distinctione causata circulis quatuor minoribus: quarum qualibet zona dicitur. Et est zona idem quod cingulus seu: (ut ita dicam) cintura cum huiusmodi ps cœli seu terræ quæ zona est dicta cingat & circuat cælum siue terram: ut tota portio cœli inclusa inter tropicos cælum ut zona circundat & ita de aliis: & quia qualiter quinque zonæ causentur ex quatuor circulis minoribus patens est:figuratione tantum indigens: ideo in circulo hoc cuius polus arcticus a & antarcticus b circulus arcticus designatur c d tropicus cancri e tropicus capricorni g h: & circulus antarcticus i k si quis recte conspiciat: uidebit totum cælum seu terram partitam esse quinque in partes seu zonas. At quoniam Sol semper inter duos tropicos discurrit eos nunquam egrediens: sequitur quod zona media inter eosdem intercepta e f g h solis præsentia & caliditate redditur inhabitata cui causam manifestabo. Et quia a polis mundi a & b maxime remouetur: duæ zonæ extremæ polis suppositæ c d a & i k b ob solis distantiam frigiditate sunt incultæ. Residua uero duæ zonæ inter tropicos & circulos alios: & inter dictas medias habitabiles sūt & temperatæ: quoniam eis sol nō semper affistit ueluti zonæ torridæ: neque multum ab eisdem remouet sicuti a zonis polis suppositis: immo mediæ sūt inter torridam & frigidam: ut caliditas torridæ frigiditate frigidarum in eis cōtemperetur: ut temperata reddantur & habitabiles: quarum septentrionalis c d e colitur a nobis: australis uero g h i k ob eadem causam sicut hæc habitabilis est: an uero habitetur ignotum est nobis: cum inaccessible sit ex nostra zona torrida in medio existente. Et in hac sententia etiam poeta cōcordantur: & primo Virgilius primo geor. uersibus in textu allegatis. Quinque tenent cælum zonæ: quarum una corrusco semper sole rubens: & torrida semper ab igni. Quam circum extremæ dextra leuæque trahuntur cerulea glatie concretæ atque imbribus atris: has inter mediamque duæ mortalibus agris. Munere concessæ diuini: & Ouidius primo metamorphoseos fabula secunda dicens. Vtque duæ dextra cælum totidemque sinistra parte secant zonæ: quinta est ardētor illis. Sic onus iclusū numero distinsit eodem. Cura dei totidemque plagæ tellure præmuntur: quarum quæ media est nō est habitabilis æstu. Nix tegit alta duas: totidem inter utraq; locauit. Temperiemque dedit mixta cum frigore flamma. Intelligit namque poeta per partem dextram partem septentrionalem: quæ quoniam a nobis colitur dextra dicitur. Sinistram uero australem huic oppositam: seu Lucanus. Vmbra mirati nemorum non ire sinistras. id est australes: duæ namque sunt zonæ septentrionales & duæ au-

strales: una uero sit medio eorum: quinta uero in ordine narrationis & locutionis: media uero in situ est ardentior: est namque zona torrida ut dictum est: intelligit quoque per onus inclusum terram: quæ gravis est simpliciter: & includitur & continetur a celo: reliqua uero manifesta sunt. Quoniam celum terramque in quinque parti regiones & zonas non tantum astrologi & philosophi annuntiant: uerum etiam & extranei poetæ tanquam omnibus notum admittunt: ideo circa huiusmodi conclusionem dubitare superuacuum est mihi uisum. Verum quia discordes sunt sapientes: de qualitate earum & maxime mediæ an caliditate eius habitatio prohibita sit: & pro parte utraque rationes militare uidentur: ideo hanc materiam speculari non est incongruum querendo an zona media inter tropicos inclusa & æquatori dei supposita habitari possit: an caliditate intensa in temperata reddatur: & habitatio interdiciatur: & uidetur quod sit habitata ob eius temperiem cum ibi non sit caliditas ultima. Si tertia namque zona esset caliditate inculta hoc maxime esset propter præsentiam solis ut dicebatur: cum non sit assignari aliam causam calefacientem. Sed sol non producit ibi caliditatem habitationem temperatam prohibere potentem. Nam agens quod non longo tempore præsens est passio non agit intense neque effectum producit ultimum: sed sol paruo tempore moratur supra horizontem existentium ibi: scilicet duodecim horis: in sphaera autem nostra in æstate est supra terram plus quidem horis: si igitur in æstate apud nostram habitationem non tantum calorem producit & habitatio prohibeatur: neque etiam in zona media cum minori tempore moretur præsens non producit caliditatem habitationem impediens: immo minorem: & consequenter illa zona est magis temperata. Secunda ratio illam partem terræ sol non intense calefacit cui non multum appropinquat. Si quidem agens corporeum quanto passio uicinius tanto agit intensius: Sed sol in æquatore existens non multum approximat zonæ mediæ: quia tunc non est in opposito augis: immo in longitudinibus mediis ut in theoricis habet declarari: quare tunc sol parum calefacit caliditate uidelicet temperata habitationem non prohibente. Tertia ratio illam regionem sol non multum calefacit supra quam non longo tempore moratur: uerum ab eius zenith uelocius elongatur: cum caliditas a sole causetur per eius ad zenith appropinquationem & moram in illo ut inferius declarabo. Sed sol existens in æquatoriali & zenith huius zonæ uelociter declinat & paruo tempore ibidem moram trahit: probat namque Ptole. secundo Almag. quod nunquam planetæ tantum declinant ab æquatore quantum in eo uel prope eum existentes: ut experientia quoque comprobatur maxime namque declinat & obliquatur zodiacus in piscibus Ariete Virgine & Libra: cum sole ibi existente maxima diem et noctium percipiatur variatio in augmento et decremento. Non igitur est regio illa inhabitata proferenda ob intensum incendium. Hæc tres rationes accipi possunt ex Alberto maximo tertio methico. tracta. primo capit. i. quo in loco mira breuitate loquitur: et licet pro parte hac alias rationes potuissim fore: mare: quia tamen notæ sunt et famosæ eas dimittit: et hiis non apud omnes diuulgatis sum contentus. Pro hac quoque sententia est Auicē. primo canonis sen. prima doctrina tertiæ: scilicet de complexionibus capit. primo: ubi uult quod temperatio habitatio quæ possit esse in terra est sub æquatore dei in media uidelicet zona: et post hanc in climate quarto. Idem secunda primi doctrina secunda capit. octauo ubi uidet facere secundam et tertiam rationem iam dictam ponens tres causas caloris cum Alberto in loco allegato: primam solis propinquitatem ad terram: secundam existentiam eius in zenith et rectitudinem radiorum: et tertiam moram eiusdem in eo loco: et quoniam hæc omnes concurrunt in tropico Capricorni propinquitatem cum ibi sit oppositum augis: radiorum rectitudo cum sol existens in Capricorno sit præcisè in zenith longa mora: quoniam ibi zodiacus uidetur rectus & planetæ insensibilem ibi adipiscuntur declinationem: immo sol pluribus mensibus uidetur in eodem loco existere: & ego addo quartam causam scilicet moram supra horizontem maiorem quam sub æquatore cum sub tropico Capricorni morantes horizontem habeant obliquum: concludendum est itaque quod cum omnes quatuor causæ caliditatis productiue in tropico dicto reperiuntur pars terræ illi supposita est inhabitata. In tropico autem cancri prima causa deficit propinquitatem: scilicet ad terram cum ibi sit aux: alia uero tres sequentes ob easdem causas ibi reperiuntur: quare habitatio terræ dicto tropico suppositæ non omnino prohibetur: sed prauam testatur: cum æthiops ob calorem denigrati eam partem incolent. At uero in æquatore tantum una causa secunda uidelicet reperitur resistentia solis in zenith ut dictum est: neque propinquitatem eiusdem ad terram: igitur non tanta produciuit caliditas quod habitationem impediat: immo una causa cum oppositis aliarum trium temperamentum resultat inter caliditatem & frigus. In habitatione autem nostra qui sumus a tropico Cancri uersus polum septentrionalem declinantes propter obliquitatem sphaeræ sol longo tempore moratur supra horizontem licet non sit in zenith: an quo tempore potest ita intense agere: ueluti in paruo tempore in zenith existens morantium sub æquatore: sed in nostra habitatione non produciuit caliditas temperamenti excedens: quare neque in zona mediæ: hanc quoque opinionem imitatur petrus de apono differentia sexagesima nona plures faciens rationes: quas ne prolixus fiam & tediosus silebo. In oppositum est primo Ptole. secundo Almag. capitulo sexto prope principium ubi arguens dicentes æquatorem

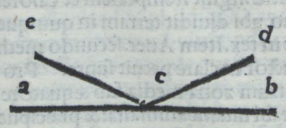
SECUNDVM

habitari inquit: quod sciretur relatione aliquorum in die ad nos peruenientium uel hinc aliquis illuc posset se transferre: & secundo quatripar. capit. secundo ubi ex nigredine & adustione athiopum ibi morantiū arguit itemperiem & calorem. Similiter Aristo. in libello de inundatione nili: & secundo metheo. ubi diuidit terram in quinque zonas & uult zonam torridam esse inter tropicos: ut auctor posuit in tex. Item Auer. secundo metheo. Virgilius & Ouidius in carminibus in tex. adductis & ultimo auctor ut clare patuit supra. Pro solutione huius quæstionis est sciendum quod quando quæritur utrum zona media sub æquatore habitetur dupliciter intelligi potest. Vno mō simpliciter utrū scilicet ibi uiuant animalia: & præcipue homines: & eam partem terræ incolent: secundo modo audiri potest non simpliciter utrum habitetur sed cum hac conditione bene potest nanque habitari uerū præue ob alicuius qualitatis excessum. Et ideo dico duo: primum q̄ zona torrida habitatur probatur auctoritate Prolo. secundo Almag. capitulo sexto: ubi numerat lineas parallelas æquatori quæ habitantur & numerat multas inter æquinoctialem & tropicum canceri: & secundo quadripartiti ubi uult æthiopes morari inter æquatorem & tropicum æstium. Item omnes astronomi qui distinguentes terram in climata habitata ponunt principium primi climatis in linea ab æquatore duodecim gra. distantes: sed quia tropicus canceri ab eodem remotus est uiginti quattuor gra. fere: sequitur quod initium primi climatis est inter æquatorem & tropicum nominatum per æquidistantiam medium: unde totum primum cum secundi medietate a tropico uersus æquinoctialem uergit ut patebit in fine tertiū huius. Similiter Lucanus dum inquit. athiopumque solum quod non præmeretur ab ulla signiferi regione poli: in poplite lapso ultima curuati procederet ungula Tauri: uult itaque Lucanus quod æthiopia præmatur ab ungula tauri: sed ea est inter tropicos & in zona torrida: igitur zona ea colitur ab æthiopibus. Et arguitur ratione: quoniam cum æthiopes sint ita aridi siccī & denigrati: quæq̄ dem omnia effectus sunt caloris ut uolunt philosophi: sequitur quod habitant in locum calidū excelsius sed non datur locus excessiue calidus ultra circulum canceri uersus polum arcticum: cum talis regio sit temperata: ut nobis manifestum est: sequitur quod sunt inter tropicos: cum locus ille ut ostenditur ob solis præsentiam calidissimus sit: zona igitur torrida ab æthiopibus colitur. Secundo dico zonam mediam ob intensum cauma præue habitari quod demonstratur rationibus Auer. secundo metheo. Prima eius ratio si datur alterum contrariorum in natura & reliquum secundo de cœlo. Sed datur frigiditas intensa & zonæ frigida: suppositæ poli mundi: igitur & zona torrida eis contraria est assignanda. Nam si darentur frigida: & non calida eis contra operans totus mundus frigiditate periret: huiusmodi autem zona calida est sub æquatore diei: quod probatur: nam zonæ frigida: sunt poli a quibus sol maxime elongatur: igitur calida erit in loco in quo sol maxime uicinetur qui est æquinoctialis: cum effectuum contrariorum causæ sint oppositæ: si nanque solis remotio frigiditatem: eius uicinitas frigiditatem causat. Secunda ratio eiusdem contraria in natura maxime distat: sed zona calida contrariatur in natura frigidis: igitur ab eis maxime distat: sed non datur locus a poli mundi: (sub quibus sunt zonæ frigida:): distantiore quam æquator: undecunque nanque ab æquatore remoueat alteri polorum necessario approximat: quare zona torrida est sub æquinoctiali et inter duos tropicos. Et hæc duæ rationes (ut dicit) sunt demonstrationes signi: quoniam concluditur zonam torridam esse sub æquatore non per causam eius: uerum per aliud signum. scilicet per loca frigidarum regionum. Tertia ratio pro qua est notandum q̄ sol ueluti sensus manifestat caliditatem generat & maiorem aliquo in tempore: in alio uero minorem: cuius ratio est: nō quia sol dum generat caliditatem intensam terræ sit uicinus: quia sequitur totum oppositū: in æstate nāq̄ quādo calor a sole causatus est in ultimo intensionis ipse est in auge eccentrici: & in loco a terra remotissimo ut recte dicit Cōmen. Auer. in primo eiusdē Metheo. & in hyeme dum frigus ultimatur sol est i augis opposito & terræ propinquissimus. Neq̄ etiam causa est: quoniam sol longio i tempore supra orizontem mouetur: quia ex hoc sequeretur q̄ sub poli caliditas est intensa cum sol sit supra terram mēsis sex: ut tertio huius patebit: quod falsum est & contra sententiam astrologorum oīum & philosophorum cōcedentium zonas ambas poli subiectas frigiditate incultas esse: & ob frigiditatem intensam ibi generatur aqua quæ continue fluit uersus partes nostras. Sed causa caliditatis est radorum reflexionū ut uult philosophus Ari. de cœlo secūdo tex. 43. calor ex astris lumine mediāte & motu generatur: si nanque non lucerent non calefacerent: lumen autem mediantibus radiis influitur: necnon & radorum reflexionibus ut uoluit perspectiui: & experientia patet: non enim tantum locus in quo lumen recipit lucet: uerū & locus qui luminis habet reflexionem: lucet nanque camera in die: & si per fenestras radius solaris nec ingrediatur qua de causa secundum uarium modum se habēdi radorum cum reflexionibus caliditatis in intensione & remissione uarietas causatur: unde quando radii uniti: reflectuntur itaque uniantur seu uicinent sub reflexiones eorum: intensius agunt calorem producendo quam si adin uicem essent disgregati & separati: cum uirtus unita sit fortior quam ipsamet dispersa primo metheororum. Sed ita est quod quanto sol magis est eleuatus ad summitates capitum & zenith tanto reflexiones cum radiis uniantur magis: quod declaratur ex sententia perspectiuorum omnis reflexio fit

h iii

CAPITVLVM

ad angulos æquales: hoc est si luminis radius ex sole in terrâ proiectus reflectatur: reflexio tantum angulum causabit ad partem oppositam quantum radius principalis. Exempli causa in plano a b radius proiicitur d c angulum causans b c direflexio fiet per lineam c e angulum causando a c e priorem æqualem: quo fit ut quanto radius supra corpus planum obliquius cadit: & reflexio etiam obliquius & a principali radio magis separata erigetur. Et quanto radius d rectius proiicitur: & reflectio directius eleuata priori radio magis uicina tur & adinuicem se se fortificant & corroborant: ut quilibet per seipsum leui exemplo percipere potest: quæ de re si radius super corpus dempsum fit perpendi-

cularis angulos rectos causans: ut linea a b super c d quæ tangens in puncto b uterque angulus b rectus est & reflexio quoque angulos rectos eisdem uidelicet b faciet: quare b a reflexio totaliter unitur cum principali radio a b & se uigant adinuicem taliter q̄ ultimâ producent caliditatem. Quibus intellectis recapitulo ratione Auer. Ibi est caliditas intensa ubi sol possidet zenith uel parû ab eo remotus proiicit radios perpendiculares unitos cū reflexionibus uel propinquos ut declaratum est. Sed in regione torrida sol semper zenith possidet & maxime in parte æquatori supposita: in cuius zenith bis in anno existit sol aut ab eo ad partes diuersas parum elongatur: & min⁹ q̄ fit maxima appropinquatio in nostra habitatioe: in qua calorem quasi sufferti nō potētē sentimus: quare cū radiis uel uniuntur reflexiones: aut nō multum distant calorem tēperamētum habitatiōis destrūtem producēt. Et huiusmodi demōstratio ut recte dicit Cōmē. in loco iā dicto dat causam & esse: nō tantum nanq̄ ea cōcluditur esse huius effectus. f. q̄ sub æquatore sit ultima caliditas: uerū etiā causa eius assignatur: quæ est cū radiis reflexionum unitio uel uicinatio. Adhuc potest argui cōtra tenētes oppositū huius qualiter est possibile q̄ sub tropicis sit incēdium magnum: & uolūt ex hoc quia sol eis est uicinus: & sub æquatore sit tēperies: cui sol magis appropinquat: & minus ab eo q̄ a tropicis elongetur. Præterea cū frigiditas summa sit in duabus regionibus sub polis caliditas intensa iter eas per æquidistantiam esse debet: si quidē ab eis maxime remoueri debet: regio autem polis æquidista est sphaera recta sub æquatore: intensā igitur caliditas est sub æquinoctiali & torrida zona inter tropicos intercipit. Propter huiusmodi igitur similesq̄ rationes uidetur mihi tutius teneri posse cū hiis excellētibus uiris q̄ sub æquatore non sit habitatio tēpata & eam opinionē facilius tutari. Quam tenendo ad argumenta in contrariū respondetur. Ad primū & si in æquatore sol puo tpe moref. ppter tamē debitam applicationē quā habet ad passū intēse agit agens nāq̄ magis agit in puo tēpore passo debite applicatum q̄ absq̄ applicatione in magno tēpore & ita ad propositū plus facit existētia solis i zenith uel prope in æquinoctiali in paruo tēpore. f. duo. decim horarū: q̄ longitudo tēporis in nostra habitatione: cū eius a zenith remotio: nā in regiōe polo subiecta: & si sex mēsis sol sit supra orizontē: quia tamē a zenith remotus calorē nō agit. Ad secundum dico q̄ pax agit. ppinquitas solis ad terram: multum autē operatur eius ad zenith uicinatas ceu quādo ē in initio cācti: & si sit remotus a terra: quia est in auge: qm̄ tamē ppinquus zenith magis calefacit q̄ in principio capricorni terræ ppinquus & a zenith remotus: ita ēt si sol in æquatore effet i auge: quia tamē pprior est zenith: calefacit intēse. Ad tertiū & si sol ab æqtore cōtinuo declinet: quādo tamē maximā habet declinationē: nō tātum remotus est quin calorē intēsum generet: quāto magis quom nō cōtinuo habeat maximā declinationē: cauma nāq̄ nō tantum a sole in zenith morante procreatur: uerū ab eo dē proximo eidē. Et ita satisfactū puto hiis obiectis. Vex ne quis dubitadi locus remaneat: qm̄ Auicē. nō tātum tenet lineā æquatori subiectā habitari: imo esse tēperatissimā iter omnem terræ ptem: ideo rationes eius adducā: ut eis perēptis oīs cessat dubitatio. Arguit nāq̄ prædictus philosophus primo canonis sen. secūda capi. octauo q̄ sub æquatore diei sit tēperatissima habitatio neq̄ caliditas supabūdās sed temperata: probās oppositionē solis capiti & eius ppinquitas in zenith non efficere magnam impressionem: nisi longo tēpore duret: per duo signa. Primum sol in meridie ppinquior est zenith q̄ hora octaua. i. hora secunda post meridiem: si quidem diē artificialē uolumus in duodecim horas piri: nunq̄ enim stella est ab orizonte magis eleuata quæ dū possidet meridianum circulum: & tamē hora octaua & duobus horis post meridiem calor est intērior q̄ in meridie: cum tunc sol moram longiorem duxerit supra orizontē: nō igitur ppinquitas in zenith uerū durabilitas & mora solis supra terrā caliditas est productiua. Secūdum signum eiusdem: sol in mense Iunii est in principio cācti zenith nostrō ppinquissimus: nō tamē tā imēsum cauma ac i mēse Iunii in

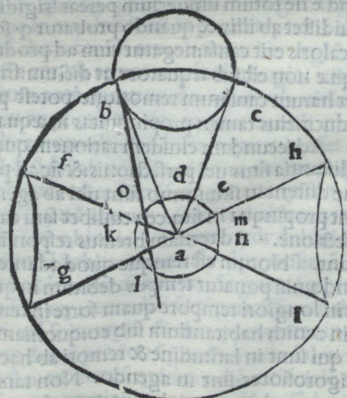
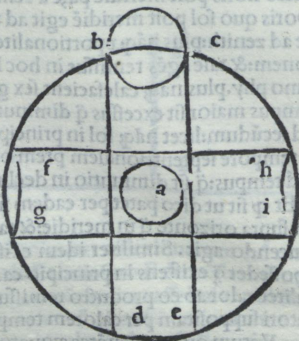
Leonis initio ex his magis remotus a zenith ducit: & hoc id quoniam sol dum est in principio Leonis tempore longiori moram trahit in parte septentrionali: quam dum fuerit in initio Cancris: mora igitur & non oppositio ne capitibus sol caliditatem producit intensam. Cum igitur sol: & si zenith possideat existentium sub æquatore: non trahat moram longam supra terram: quia duodecim horarum tantum: non tantum calefaciet quod habitationis temperies prohibeatur: si quidem in partibus nostris habitatio est optima sole longiori tempore moto supra horizontem: hæc sunt signa Auicennae: quae efficacia reputantur.

Ad quæ respondendo dico: quod omne agens quacumque virtutis sit in agendo tempus sibi limitatum: quod si non haberet actionem propriam non produceret: quo fit ut agens debilius in tempore longiori uelocius agit quam fortius in paruo tempore: & ita cum sol sit fortius agens in zenith quam alibi tempus requirit debitum: quod si non haberet staret quod intensius ageret a zenith remotus: quia de re si ponatur sol in zenith & in loco declinante multo longiori tempore: certum est quod intensiorem calorem cauaret. Ad propositum modo dico quod sol dum est in meridiano mora sex horarum duxit supra horizontem: duabus uero horis post meridiem pergit a zenith eodem declinavit: itaque maior est excessus proportionalis huius temporis quo sol post meridiem egit ad tempus quo existit in meridie quam sit diminutio in appropinquatione ad zenith: plus namque proportionaliter temporis additum est: quam potentia agendi sit diminuta ob declinationem: & tale agens remissius in hoc longiori tempore intensius agit: ut dictum est ex sententia Aristotelis: septimo philosophi plus namque calefacient sex gradus ignis in hora: quam eundem sex in dimidia quoniam temporis ad tempus maior sit excessus quam diminutio potentiae supra aliam potentiam. Et modo eodem respondetur ad secundum: licet namque sol in principio Leonis declinet magis quam in principio Cancris: longiori tamen tempore septentrionalem partem obtinuit: & maior est proportionalis excessus temporis. 4. mensium ad tempus: quam sit diminutio in declinatione: cum cancer parum declinet ut probatur secundo Almagesti. Et quod sit ut dico patet per eadem signa: sol namque prope occasum existens maiori tempore moratus est supra horizontem quam in meridie: & tamen quia magis proportionaliter declinavit remissius calorem producendo agit. Similiter idem existens in fine Virginis longiori tempore septentrionalem partem possidet quam existens in principio Cancris: quia tamen multum a zenith elongatur & magis proportionaliter calor ab eo producto remissus est. Tenendum est igitur firmiter hiis rationibus regionem æquatori suppositam per calorem temperamentum exire: & consequenter habitationem prauam præbere. Verum quoniam tenentes æquatori regionem subiectam perfecte habitari uiri sunt Auicenna. Albertus magnus & Petrus paduanensis differetiarum Conciliator non mediocriter & minoris quam opposita opinionem tutantes auctoritatis: uolo etiam rationes contra eos soluere: ut si quis uellet eorum opinionem imitari queat. Et primo ad Ptolemaei secundo Almagesti: quando inquit: si æquatori linea supposita habitaretur aliquis perueniret ad nos ex illa parte: itaque certe hoc se manifestaret: dico quod bene inde multi perueniunt referentes illam regionem habitari ut in prima conclusione fuit deductum. Præterea dato quod inde nemo ad nos perueniret hoc non arguit regionem illam esse incultam: immo causa potest esse propter aquam uel montes aut alia in terra reperta impediencia transitum inde ad nos: unde non debemus negare esse quod ignoramus. Ad Auerem autem primam rationem dico quod ex quo dantur zonæ frigidae: ne totum uniuersum pereat frigiditate: datur etiam calida: huiusmodi autem non oportet quod æquidistat ab illis: & quando probatur quod solis remotio causa est earum frigiditate: ergo propinquitas caloris erit causa: negatur cum ad producendum calorem non sufficiat propinquitas uerum mora: quæ non est sub æquatore ut dictum: frigiditas autem cum sit Solis priuatiuus effectus quarumlibet harum causarum remotione potest produci. Et ita sub polis tantum Solis remotio frigus producit: eius tamen propinquitas in æquatore absque mora decenti calorem producere non sufficit. Ad secundam eiusdem rationem quando dicitur contraria in natura maxime distant: uerum est distantia situs uel perfectionis: & sic ad propositum non requiritur quod caliditas & frigiditas maxime distant in situ: immo sunt ubi ab agentibus causantur: quod si in locis propinquis causentur erunt propinqua in situ: cum cuilibet sani capitis patens est: sufficit tamen contraria distantia esse in perfectione. Ad tertiam breuius responsio manifestatur ex huius opinionis fundamentis quæ ueræ sunt. Notum est namque quod ad intensiorem actionem non sufficit agens est forte & potens in agendo: nisi ponatur tempus debitum in quo agit. Quoniam maiorem actionem causat agens debile in longiori tempore quam forte in tempore paruo: & ita. Et si Sol in æquatore existens moratur in zenith habitantium sub eo: quoniam tamen non longo tempore supra terram mouetur: ut in illis qui sunt in latitudine & remoti ab hac linea. Etiam licet ibi radii unidentur cum reflexionibus & uigrosiores sint in agendo. Non tamen tantum calefaciunt hac in nostra habitatione ab illa remota: ob temporis breuitatem: plus namque agit longitudo temporis apud nos quam apud illos rectitudo radiorum ut patet ex superioribus dictis. Ad aliud quando dicitur qualiter est possibile quod sub æquatore cui Sol magis uicinatur sit temperies: & sub tropicis a quibus Sol est distantior caliditas. Dico quod est bene possibile: si quidem non tota causa caloris est Solis uicinitas cum eius mora tam supra zenith quam supra terram: quarum quælibet dictum est reperiri sub tropi-

CAPITVLVM

eis: sub æquatore autem non nisi unam scilicet solis ad zenith propinquitatem: non autem in eo mo-
 ram neque supra terram. Ad ultimum iam patet responsio: unde dico quod licet sub polis sint zo-
 næ frigore inhabitatæ: non tamen in medio per æquidistantiam: scilicet sub æquatore est zona inha-
 bitata caumate cum ibi non conueniant omnes causæ caloris: immo sub tropicis ut dictum est. Et sic
 cum laude dei pii habemus terminationem huius quæstionis. At huius quæstionis merito dubita-
 re iterum accidit circa quædam: dictum est enim in præcedenti quæstione quod ubi sol radios per-
 pendiculares prohibet calorem causat intensum habitationis prohibentem temperiem. Item quod re-
 giones terræ circulis arctico & antarctico supposite & incluse frigore incultæ redduntur: oportet uide-
 re quo pacto radii proiciantur perpendiculariter. Similiter qualiter regio i terra alicui parti cœli sub
 iecta sit: quæ ut declarentur queritur an terræ aliqua pars sit habitabilis: & arguitur quod non: immo
 tota est inhabitabilis calore. ubique nanque sol perpendiculares prohibet radios calorem destrui-
 rem hab rationem producit: sed ita est quod in tota terra quam sol respicit mittit radios perpendicu-
 lare: ut in hac figura in qua terra in puncto a: sol uero b c
 si duæ lineæ ex eius extremis perpendiculariter trahantur
 quæ sint b d & c e: ex quo ipse sol maior est terra: eam to-
 tam includent & continebunt: quæ de re in omni terræ
 parte eius radii perpendiculares proiciuntur. Et quod
 maior est uidetur quod intensior calor producatur in par-
 te nostra septentrionali quam sub æquatore: nam quom-
 utrobique perpendiculares radii cauentur: in parte no-
 stra longiori tempore sol stat supra horizontem ut est ma-
 nifestum: quam in horizonte recto eorum: scilicet qui sunt
 sub æquatore: quare intensius aget effectum & calorem
 producendo acutiorem: quod sequitur contra opinionem
 defensatam in quæstione pertractata superius. Secundo
 uidetur totam terram frigore inhabitari: quoniam tota
 supponitur zonis frigidis in cœlo & eisdem includitur:
 unde sint circuli arcticus f g: antarcticus uero h i ductis li-
 neis perpendiculariter ab eorum extremis f h & g i: notū
 est totam terram eis includi & comprehendī: ideo tota terra frigore est inculta. In oppositum omni-
 bus relictis rationibus est cunctarum ueritatum mater et domina experientia: uidentur nanque ma-
 nifeste quasdam terræ regiones esse temperatas in quibus neque caliditas excessiua superabundat:
 neque frigiditas: immo perfecte habitari ueluti sunt regiones et loca nostra: tertii quarti quinti et se-
 xti climatis: quæ si negaret quis habitari esset fatuus et insanus. Et quoniam rationes pro hac par-
 te patebunt in respondendo argumentis nolo sermonem prolongare: sed in eorum solutione sta-
 tim deueniam. Pro quo est aduertendum quod undecunque linea ueniat si in superficie terræ debeat
 esse perpendicularis ad centrum terræ peruenire et di-
 rigi necessum est: quæ si non tendat in centrum eius-
 dem perpendicularem esse impossibile est: immo ex
 parte qua linea a centro discedit angulum causat magis
 obtusum quam ex alia: gratia exempli si in terræ superfi-
 cie d k cuius centrum a ex sole b linea b o cadat non tra-
 siens per centrum in puncto o angulos æquales non cau-
 sat immo angulum b o k obtusorem angulo b o d cum
 ex centro uersus k remoueatur: & hoc est manifestum ex
 geometria. At si ex eodem puncto b cadat linea b a ad cē-
 trum usque in puncto d terræ secabit superficiem angu-
 lum utrunque d causando æqualem: & consequenter li-
 nea b d est perpendicularis super terram: licet uelint per-
 spectiui & astronomi ex centro solis lineas perpendicu-
 lares capi debere: si nanque centrum solis non sit in ze-
 nith sed alia eius pars non dicitur radios perpendicu-
 lariter prohibere. Quo notificato dico quod ex sole non
 debet duci lineæ æquidistantes ad hoc ut sint perpendicu-
 lares: ceu probat primum ante oppositum: uerum in centro concurrentes: uerbi gratia b a & c a & tunc
 tota superficies terræ d e clausa inter dictas lineas soli dicitur supposita uel zonæ torridæ: eodem quo-
 que modo quoniam f g est circulus arcticus ex f & g lineæ æquidistantes non oñdūt ptē terræ ei suppo-
 sitam: cū nō cadāt orthogonaliter i terræ superficie: imo f a & g a: & tota ps k l intercepta lineas dictas ē

TERTIVM IAS

zona frigida circulo arctico subiecta. Item quia antarticus circulus est h i lineis productis h a i a in cētro totius concursus inuenientibus pars terræ m n altera zona frigida polo antartico & circulo eodem supposita ostenditur. partes uero intermedia d k & e m: quoniam zonis cœli temperatis supponuntur sunt temperata & habitabiles: et per hoc patet responsio ad secundum: quo puro satisfactum esse huic dubio: et expositioni totius et tractatus ad laudem et gloriam omnipotentis dei.

Tractatus secundus sphaeræ scilicet explicat.

Incipit tractatus tertius sphaeræ.

IGNORVM AVTEM ORTVS ET OCCASVS. Tractatus tertius sphaeræ pulcher & utilitatis non modicæ: cum in eo agatur de motu primi mobilis: at quia primum mobile causa motu aliarum sphaerarum: tum etiam quod omnes alie sphaeræ mouentur motu eius: astrologo necessaria ē cognitio huiusmodi motus: & ideo dictum est presentem tractatum esse utilem: pulcher est quoque & dignus: quoniam primum mobile inter omnia alia corpora & eius motus inter omnes alios motus sunt dignissimi: quoniam aliorum causa: & quia a principio primo causantur.

Motu autem quo primum mobile proprie & principaliter defertur diurno ut saepius dictum est nominato: secundario uero & rapte alia mobilia: sequitur quod signa oriantur hoc est supra orizontem eleuantur & incipiant appareri: & occidunt id est sub orizonte depressa occultentur: ideo in hoc tractatu de ortu occasu signorum determinatur: non oportet autem aliter de mobilis primi agere: cum notum sit eum esse regularem supra polis mundi: & uiginti quatuor horarum spacio perfici. Et licet de ortu & occasu signorum doctrina amplior & diffusior possit tradi demonstratiua: scilicet: quam Prolo. in primo & secundo Almag. expedit. Auctor tamen breuiter & succinte eam sequitur declarando quasdam propositiones ueras quæ sunt principia & fundamenta totius astronomicæ scientiæ: cui ipse ueluti in prologo huius memini dixisse breuiter totam theoreticalem scientiam in hoc paruo uolumine sit amplexus: difficiliora etiam reliques ut in fonte astronomiæ uideantur hoc est in prefato libro Almag. Et licet ego exponens digrediendo plura & pulchra possem declarare circa ortus signorum & occasus: non tamen omnia prosequar: tum quia difficiliora & incoherentibus non apta: immo alia presupponentia: tum quia opus in quo ea docentur Almag. nuperime impressum est: in quo omnia astronomiæ scibilia quis legens inueniet: quare non multum digrediar a textu discens: nisi ubi uidero necessitatem. Agitur igitur in hoc tertio tractatu de ortu & occasu signorum principaliter: eorum æqualitatem in ortu & occasu: declarando diuersitatem motus: & tempus ortus & occasus: & quia diuersitate ortus & occasus signorum causatur diuersitas in longitudine & breuitate dierum cum tempus diuersetur diuersificato motu: agit consequenter de diuersitate dierum artificialium & noctium in augmento & decremento ibi. (Notandum quod sol tendens a primo puncto Capricorni). Et quoniam diuersitas ortus & occasus in tempore: & consequenter uariatio dierum & noctium in quantitate augmenti & decrementi contingit in diuersis partibus terræ: ob earum diuersitatem in situ: declarat tertio loca terræ habitabilia ea septem climatibus partiendo: & per poli elevationem: & quantitatem dierum maximarum: & latitudinem miliaribus notificando ibi. (Imaginetur autem quidam circulus). Prima pars in duas diuiditur secundum quod dupliciter consideratur ortus & occasus: altero namque modo a poetis: & alio astrologis: considerant namque astrologi huiusmodi in comparatione ad tempus: cum motus omnis quarto & sexto phys. tempore mensuretur: ideo considerant cuiusque signi & eius partis tempus ortus & occasus. At quoniam non est de intentione poetarum æqualitas motus cœli: hoc modo ortum & occasum non contemplantur: uerum quoniam circumlocutione utuntur ut diuersa tempora diei & anni possint circumscribere: quia aliud in die & in nocte similiter aliud oritur ac occidit signum: eorum ortum diurnum & nocturnum contemplantur & occasum: & eadem de causa solatem: ideo primo determinat de ortu & occasu more poetarum: secundo uero ut accipiant astronomi ibi. (Sequitur de ortu & occasu signorum). Notandum est pro intelligentia completa totius capituli presentis quod ortus cuiusque signi uel sideris nil est aliud quam inceptio uideri postquam non uidebatur: quod transumptine sumitur ab ortu & profluxu uegetantium: quæ dum in utero uel in terra sunt abscondita non uidentur: postquam autem exeunt & in lucē prodeunt oriri dicuntur: ueluti arbor oriri aut planta: homo quoque & animal oriri dicitur: similiter & stelle absconditæ prius uideri non potentes dum incoherent apparere oriri dicuntur: priuantur autem uisione duabus de causis prima quia sub orizonte sunt: cum dictum sit in secundo huius q. orizō terminat uisum: itaq. quicquid est sub eo abscondit & uideri nō pōt: quādo uero motu primi mobilis supra orizontem ascendunt: quia ad hemisphaerium superius & partem uisam uideri incoherent & oriri dicuntur.

CAPITVLVM

euntur: q̄ si sub orizonte existentes de die ueniant supra cosmice dicuntur oriri: si uero de nocte ascē-
 dant cronice propter rationes inferius exponendas. Secunda causa impediens ne uideantur est quo-
 niam sunt cum sole: quando namque astrum est uel soli coniunctum uel ei propinquum non permitti-
 tur uideri solis præsencia propter rationem quam declarauimus in theoricis capitulo de passionibus pla-
 netarum: qua de re si a sole discedens remoueat uideri iohat et oriri dicitur elyace. id est ortu sola-
 ri et respectu solis. Eodem quoque modo de occasu ē dicendū q̄ est definitio uideri astri qd̄ prius
 uidebatur: quandoque namque stella prius uisa definit uideri occidere dicitur contrarie oriri: po-
 test autem astrum dupliciter ascondi post apparitionem: primo sub orizonte descendēs & occultas se
 occasu orizontali occidere dicitur: quod si de die cosmice: cronice uero de nocte occidit. Secundo
 quando solis ingreditur radios ab eo prius elongatum occidere dicitur elyace. Et nota quod licet ali-
 cui idem conuertibiliter uideretur ortus & ascensio similiter occasus & descensio: nam cum inceptio uideri con-
 tingat dupliciter per eleuationem supra orizontem & per remotionem a Sole de utraque dicitur or-
 tus ut patet: cum ascensio non dicatur nisi de ortu orizontali qui est supra eundem eleuatio: quod au-
 tem a Sole remoueat non dicitur ascendere cum possit etiam descendere. Similiter definitio uide-
 ri dupliciter contingit per depræssionem sub orizontem & appropinquationem ad Solē & de utraq̄
 prædicatur occasus: tamen descensio non nisi sub orizonte sit depræssio: quod namque appropinquat
 Soli non dī ascendere & descendere: & ita hēmus: quod ortus & occasus cōtigit tam respectu orizontis
 quam Solis. Ascensio uero & descensio respectu orizontis tantum. Patet etiam triplicem esse ortum
 & occasum cosmicum cronicum & elyacum: quorum sufficientia ita probatur: quoniam uel est respe-
 ctu orizontis uel solis ut dictum est: non enim datur aliud quo astra possint abscondi ni sub orizonte
 uel Solis præsencia: si respectu orizontis uel de die: & est talis cosmicus uel de nocte & est cronicus: &
 quia non datur tempus medium inter diem & noctem: non datur tertius ortus uel occasus respe-
 ctu orizontis. Si uero sit respectu solis est elyacus: non potest autem hic diuidi in die & nocte: quo-
 niam astra de die non uidentur ob solis præsenciam: quare non oriuntur elyace: licet oriuntur cosmi-
 ce dum de die supra orizontem ascendunt: quare licet non uideantur solis præsencia: quantum tamē
 est merito orizontis possunt optime uideri. Tria itaq̄ facit: primo agit de cosmico: secundo cronico ibi.
 (Cronicus ortus). tertio uero de elyaco ibi. Elyacus ortus. Est itaq̄ ortus cosmicus eleuatio & ascensio si
 gni uel stellæ ex sub orizonte ad supra de die artificiali. Dicitur primo eleuatio ad differentiam occasus
 huiusmodi qui est depræssio: secundo ponitur ex orizonte ad differentiam ortus elyaci qui est ex sole
 ultimo additur in die artificiali ad differentiam ortus cronici: qui & si sit orizontalis est tamen in no-
 cte. Dicitur autem cosmicus a cosmos græce quod mundus sonat latine: unde cosmicus ortus idem
 est quod mundanus & principalis: nam quom ortus principaliter dicat de sole qui sensibilis ab om-
 nibus percipitur oriri: unde simpliciter pronuntiando ortum: solarem intelligunt ortum: sol autem
 in die oritur: ortus enī eius inītiū causat diei: quicquid ī die oritur principaliter dicitur oriri: & mūda-
 ne cum motus mundi & primi mobilis ī sole sensibilis percipiatur: & hac de causa: & si sex signa quæ
 in die nascuntur cosmice oriri dicantur: principalis tamen quod in mane cum sole ascendit: cum sol
 tantum in mane & non in qualibet diei parte eleuetur. Exemplariter hunc ortum habemus a Virgil.
 primo geor. ubi docens tempus ueris aptum est seminationi fabarum & millii inquit. Vere fabis fa-
 tio: tunc te quoque modica putres. Accipiunt sulci: & millia uenit annua cura & circumloquens tem-
 pus ueris particulare subdit. Candidus auratis &c: & intelligit circiter medietatem aprilis quo tempo-
 re sol possedit principium Tauri: & consequenter ambo oriuntur simul in mane & cosmice: quando
 igitur Taurus oritur cosmice quod est in medio aprilis prædicta debent seminari. Dicit autem Tau-
 rus candidus quoniam ueluti Ouidius secundo methamor. fabula decimatertia & ultima. Iuppiter ca-
 ptus amore Europæ filia regis transformauit se in Taurum candidum: quo potius est suo desiderio
 ad cuius æternam memoriam in taurum coelestem qui est secundum signum zodiaci transfigurauit:
 & ideo est candidus. (Aperit). quoniam antequam sol taurum ingrediatur ob frigus & terra & plan-
 ta & omnia clausa & constricta sūt itaq̄ nihil germinatur: eo uero taurum intrante: quoniam appro-
 pinquat: & calor incipit: omnia nascuntur & consequenter aperitur annus. Auratis cornibus propter
 singulas stellas in singulis cornibus existentibus: et intelligas taurus cum auratis cornibus existens
 aperit &c. non quod aperiat cum cornibus: sed eo taurum intrante omnia aperuntur. Occasus autē
 cosmicus est depræssio uel descensio astri sub orizonte in die artificiali. Ponitur primo descensio ad
 differentiam ortus: reliqua uero patent per prædictam diffinitionem de ortu cum ponantur ad diffe-
 rentiam occasus cronici & elyaci: & totum hoc intelligas per hoc quod dicit respectu oppositionis sci
 licet signi cosmice orientis: nam dum signum oritur oppositum occidit: quare altero oriente in ma-
 ne & cosmice: alterum occidit in mane etiam cosmice. Et de hoc Virgilius in georgicis fru-
 mentum namque seminatur in mense octobris Sole in Scorpione morante: quare Scorpione oritur
 in mane cum Sole: sed Scorpione oriente occidit Taurus signum oppositum & pleyades quæ sunt se

TERTIVM

ptem stellæ in eius ore existentes: in mense igitur octobris pleyades occidunt in mane & cosmice. Bene igitur est dictum quando Taurus cum pleyadis occidunt cosmice quod est in mense octobris frumentum debet seminari. Nam eis occidentibus oritur Scorpio: & consequenter Sol cum sit in mane. Quare Sol est in Scorpione & mensis octobris: in huiusmodi igitur tempore frumentum debet seminari. Pleyades septem sunt stellæ in ore Tauri extra imaginem eius: quæ situatæ sunt in modum figuræ curvæ: & si tantum sex uideantur: quorum nomina sunt Ambrosia Eudora Padile coronis Polio Phileto thyene filia: fuerit Athlantis: & ideo dicit Virg. Athlantes & hye oceani filia: qua de re dixit e o e. ascondatur idest occidant cronice. Deinde cum dicit.

CRONICVS ORTVS SIVE TEMPORALIS. Explanat secundum modum ortus & occasus apud poetas qui dicitur cronicus. Est namq; ortus cronicus signi uel stellæ eleuatio supra horizontem de nocte: & per hoc dicitur supra horizontem distat ab elyaco: & de nocte additur ad hoc ut differat a cosmico: quem patuit esse diurnum. Et dicitur cronicus quasi temporalis a cronos græce tempus latine: quoniam est in nocte quæ dicitur tempus mathematicorum idest astrologorum: astrologi namq; nocturno tempore astra speculantur cum in die ea non uideant: ortus igitur nocturnus dictus est temporalis & cronicus quia fit in tempore mathematicorum. De quo ortu Ouidius de ponto epistola nona ad Segerum ita loquitur. Vt careo uobis scythicas detrusus in oras. Quatuor autūnos pleyas orta facit. idest quod ego sum missus in exilio in scythiam pleyas orta facit quatuor autūnos: hoc est quatuor annos in quocunq; namq; tempore sunt quatuor autūni sunt quatuor anni: si quidem singuli anni continent singulos autūnos. In autumno pleyas hoc est stellæ iam dictæ in ore tauri existētes oritur in principio noctis: & consequenter cronice: nam quom eo tempore Sol sit in Scorpione: (ut est dictum: Scorpio occidit infero cum Sole: & quia pleyas est in Tauro signo opposito oritur eo tunc quare in autūno cronice quod intendimus. Sed dubitatur: quoniam Virg. & Quid. uidentur adinuicem se se oppugnare: cum Virg. uoluerit pleyades in autumno occidi: quando dixit. Ante tibi eoe Athlantes ascondantur: & fuit expositum in autūno. Ouidius uero uult quod autūno oriantur dū dicit quatuor autūnos pleyas orta facit. Respondetur quod non tantum eodem anni tempore astrū potest oriri & occidi diuersimode tamē: immo eodem die: cum omnis stella motum diurnum in quo ortus contingit & occasus in die naturali compleat & declaratur exemplariter non ne Sol in mane oritur & occidit in sero & alia stella in sero oriens occidit in mane: & ita ad propositum in autumno pleyades oriuntur in sero: & cronice ueluti uoluit Quidius. Occidunt autem in mane cosmice: ut Virg. cum igitur non loquantur de eodem ortu neq; intelligant idem tempus non sunt contrarii: si quidem contraria uerificari habeant pro eodem tempore. Occasus uero cronicus ē depraessio astri & descensio sub horizonte de nocte quod intelligit per hoc quod dixit respectu oppositionis: hoc est quando aliquod signum oritur de nocte & cronice oppositum: tunc cronice occidit. Quem occasum Lucanus intellexit in hoc carmine. Tunc nox thessalicas urgebat parua sagittas. Ex quo namq; inquit parua nox denotatur Solem fuisse in principio Cancri in mense iunii: quo (ut experientia demonstrat & sphaera materialis ut patebit infra) est nox minima quam possit esse zona hac septentrionali: & de causa antequam Cancer oriatur cum Sole occidit Sagittarius ut sphaera materialis patefacit. Cancer namq; oriente occidit Capricornus: quem in occasu præcessit Sagittarius. Sed ante ortum Solis ē nox: igitur quando Sol ē in Cancro & nox parua Sagittarius occidit in fine noctis. & consequenter cronice: unde Lucanus in dicto carmine describit tempus uniuersale esse mensem iunii & particulare huius fine noctis. Et hoc dicit. Tunc nox parua Sole Cancrum habente: urgebat idest occidere & descendere faciebat. Thessalicas sagittas. i. Sagittarium qui fuit de thessalia. Deinde cum dicit.

LIACVS ORTVS. Declarat ortum & occasum solarem dictum elyacum ab alyos græce idest ortu quod est Sol: unde elyacus idem est quod solaris. Et iam notificatus est supra in presenti capitulo: & melius in expositione nostra super libro theoricarum capitulo de passionibus planetarum: ubi dictum est quod quodocunque aliqua stella cum Sole est coniuncta: uel prope eum non lucet neque uideri permittitur cum lumen maius offuscat minus: & huiusmodi stella cum Sole oritur & occidit: quæ si ab eo elongetur incipit uideri & oritur elyaco ortu: scilicet respectu Solis: potest autem aliqua stella a Sole fieri distans: uel quia Sol ab ea uel ea a Sole elongatur. Elongatur namque Sol ab astris superioribus: quia eis uelocior est in motu & ab eo remouetur tres inferiores: & agilius mouentur: ut in prædicto theoricarum loco expositus est. De quo ortu duo exempla habemus: primum est Ouidii secundo libro fastorum: ubi in medio februarii ponens ingressum solis in piscibus: ex quo ab aquario remouetur: aquarius prius occultus præsentia solis incipit uideri: & consequenter elyace oriri: unde dicit. Iam lenis obliqua subsedit aquarius urna. Proxim' æthereos excipe piscis equos. Quare dicat lenis aquarius & obliqua urna patebit in feris quando de ortu & occasu signorum secundum astrologos in sphaera obliqua agetur: ubi notificabitur aquarium obliquum oriri & puo tpe: & iō leuē eē & uelocē in ortu & ascensione. Exemplū scdm ē Virg. primo georg. ubi describens tempus in quo frumentū feri debet postq; dixit uersum supra expositū. Ante tibi eoe athlanti-

CAPITVLVM

des ascondantur: subdit gnosciatq; ardentis decedat stella corona. Debita qui fulcis cōmittas semina idest anteq; seminas frumentū fac ut corona septentrionalis oriatur. Est namq; huiusmodi corona in principio Scorpionis: quā Sole ibidē existēte nō uidetur: Sole autē moto uerius finē Scorpionis orit elyace: quod est circa finē octobris & principium nouēbris: quādo igitur corona oritur seminari debet frumentū. Occasus uero elyacus est definitio apparitionis stellæ ob īgressū radios solares: quā docunq; nāq; astrū a Sole elongat uidetur: si ei appropinquat definit uideri & occidit elyace. Vñ Virg. primo geor. in uersibus prius dictis uult q; fabæ seminētur cū milio in uere medio aprilis: quando. s. Sol Taurū possedit & canis elyace occidit. Canis namq; duplex est i cœlo. Maior dictus ab astrologis Alabor cōtinens. 29. stellas & est circa finē Geminorū: & initū Cancris: secūds est canis minor pro cyon nominatus: & ex tribus syderibus ītegratus in principio Leonis situatus: in quo cū sol fuerit ītēditur calor & incohāt dies cāniculares: intelligit igitur Virg. canē maiore qui cum sit in fine Geminorum ob uicinītatē ad Solem existēte i Tauro definit uideri: & consequenter occidit elyace: in mēse igitur aprilis quādo canis occidit elyace seminari debent fabæ & miliū. Et ideo inquit Vere fabis satio &c. dum. s. canis cedens ob occasum occidit astro aduerso. i. postifero & cōtrario uiuentibus: cū ibi sit stella mala de natura Saturni.

EQVITVR DE ORTV ET OCCASV SIGNORVM. Quoniam de ortu & occasu signorum secūds q; poete accipiūt in præcedenti capitulo peractū est sufficēter: in præsentī parte de eis psequitur ueluti astrologi considerant. Considerāt nāq; astrologi ortū duplicem & occasum: alter. s. orizontālē: quibus astrum īcipit uel definit appareri: quoniam uel supra orizontē eleuatur: uel sub eo deprimitur: non faciendo distinctionem an de die uel de nocte hō contingat: quēadmodum poete diffingebant in cōmīcū & cōnīcū. Alter: uero ortum & occasum specularunt solārē aut elyacū declarātū in capitulo præcedenti: quo sidus oritur p remotionem eius a Sole: & per appropinquationē ad eundē occidit. Et quoniam in hoc tractatu determinat de motu primi mobilis: quo alia oriuntur ortu orizontali tātum & occasum: nō autē solari: ideo hic peragit tantū de primo: cū ortus & occasus elyacus declaratur in theoricis capitulo de planerarū passionibus: & in tabulis ubi notificatur quot gradibus &c. m. stella a Sole in unoquoq; signo elōgari debeat ad hoc ut elyace oriatur: & quot gra. &c. m. appropinquare ad hoc ut simili occidat occasu. Vege huiusmodi ortus & occasus orizontalis duplex est speculatio: altera quidem uniuersalis & per regulas & canones uniuersales explicata: ut q; tale signum tardius illud uero uelocius oriatur: nō descendēdo ad tempus particulare ortus & occasus determinatæ partis & gradus: & huiusmodi noticia traditur in præsentī tractatu. Altera uero est scientia ortus & occasus magis particularis & distincta: quæ tradit noticiā ortus & occasus cuiuslibet partis zodiaci: in quāto & quo tempore oriatur occidatq; quæ tradit in tabulis ordine numerorū: & utraq; istarū habetur in primo & secundo libro Almag. a Pro. dicit nō nisi prima uniuersalis in præsentī tractatu. Determinās igitur auctor de ortu & occasu signorum: tali modo duo agit: primo ponit duo supposita eaq; declarat: secūdo psequitur intentū ibi. (Et est sciendum q; in sphaera recta). Circa primū iterum duo facit secūds q; duo notāda declarātur secundum ibi. (Notādum igitur). Primum suppositū est huiusmodi q; cū ad motum primi mobilis moueatur æquator & zodiacus diuersimode tamen & aliter & aliter oriuntur & occidūt: quoniam æquinoctialis in utraque sphaera tā recta q; obliqua oritur uniformiter & occidit: hoc est in tēporibus æquis æquales oriuntur portiones: & arcus: similiter & occidunt: unde cū totus uoluatur in. 24. horis eius quindecim gra. orientur singulis horis: & singuli gra. in. 4. m. horarum. At zodiacus inæqualiter oritur & occidit in utraq; sphaera: quoniam in tēporibus æqualibus nō est necesse q; ascendāt eius partes & arcus æquales. Primū declaratur q; s. æquinoctialis æqualiter moueat: qm̄ primi mobilis motus est æqualis & uniformis ut philosophus demonstrat secūdo de cœlo: iplicat namq; primum motū irregularē cum omne irregulare ad regulare prius reducat: sicut obliquū ad rectum ut uult Aristot. primo de anima: si igitur primus motus esset inæqualis reduceret ad æqualem motū: qui prior esset eo: quare primus motus non esset primus: quod iplicat: & hanc rationē aduertens idē philosophus secūdo de cœlo uolens probare cœli regularitatē iquit maxime ītelligere de motu primo: & si rōnes eius omnes concludent de reliquis: primus igitur motus cū ad aliū reduci nō potest regularis ē: alii uero qm̄ habent priorē motum ad quē reducātur ad huiusmodi æqualitatem nō necessitātur: & si æquātr alii orbes moueātur ut i Almag. declaratur & i theoricis. Cœlum itaq; primum æquātr mouetur: & quia æquinoctialis motus huiusmodi motu a polis mundi æquidistat: semper angulum causat cū utroq; orizontē uniformē & æqualem. i. respectu orizontis semper uniformiter se habens oritur & occidit: neq; aliquando eleuatur & recte ascendit uel descendit: quādoq; uero īclinatur & obliquatus oritur & occidit: in utraq; igitur sphaera est æqualis ascensionis & descensionis: & quia hoc habet æquator: ppter hoc q; a polis æquidistat: sequitur q; omnis circulus ei parallelus æqualiter mouetur tam oriēdo q; occidendo: si qdem a polis eisdem æquidistat. Secūds uero dupliciter deducitur q; s. partes zodiaci nō æquentur in ortu & occasu in sphaera utraq; primo per causam: qm̄ & si moueatur ad motū pri-

TERTIVM

ini mobilis: non tamen semper eodē modo se habet respectu orientis: quinimo aliq̄do inclinatur su-
per eū & causat angulū acutū ex altera parte ex alia uero obtusum: & oritur & occidit oblique & secū-
dum latitudinē & consequenter in paruo tpe: aliquādo uero super eundem dirigit angulos causas
q̄si rectos & recte oritur uel occidit & secundū longitudinē & ex cōsequēti tempore maiori: ut sphæ-
ra materialis apte demonstrat: quā sēp oportet habere in manu qui debet h̄mōi percipere & absq̄ ea
dē in uanū laborabit: nisi excellētis sit imaginatiue: q̄a igit̄ ita est q̄ zodiacus nō sēp angulū & qua-
lem causat cū oriente: imo aliquādo maiore & aliquādo minore ob hoc quoniā obliq̄ sitatur res-
pectu poloꝝ mūdi supra q̄bus mouetur nō orit̄ neq̄ occidit uniformiter: quoniā maius tēpus requi-
rit ī ortu uel occasu pars quæ oritur uel occidit recte & secundū longitudinē q̄ ea q̄ oblique & qua
si latitudinē. Secūdo idem pbat̄ p signū quoniā uidemus sex signa oriri ī die artificiali lōgo & to-
tidem in breue sexto q̄to in die & totidem in nocte: & si sint inæquales similiter & occidunt: quod
deducitur Sole nāq̄ existente in cancri initio dies longissima est: quæ extenditur ab ortu solis in
principio cancri ab eius usq̄ occasum: sed sole cum principio cancri occidentē oritur initium capri-
corni: siquidem semper sex signa sunt supra orientem ex sententia Ptholo. primo Almag. erūt̄ igit̄
tū orta sex signa quæ sunt ab initio cancri ad finem usq̄ sagittarii in hoc maximo die & reliqua
sex occasa: cum signo aliquo oriente oppositum occidat ut uult idem in eodem primo. At ī die mi-
nimo Sole existente in principio capricorni sex signa etiam oriuntur: extenditur nāq̄ huiusmodi
dies donec sol ab oriente moueatur ad occidentem: cum artificialis dies sit tempus mensurans mo-
tum solis supra orientem: sed sole existente in occidentem cum initio capricorni erit initium can-
cri signi oppositi in oriente sex igit̄ signa a capricorne ad cancrum in huiusmodi breui die nascent̄
tur: similiter in nocte: nam quando solem in cancro q̄ dies sunt longi & noctes breues ī die artificia-
li (ut est dictum) nascuntur sex signa quæ sunt ab initio cancri ad finem sagittarii: in nocte uero par-
ua sex reliqua orientur ut notum est scienti totum zodiacum reuolui in die naturali. Eodem quoq̄
modo dum sol est in capricorno diebus curtis existentibus & noctibus longis in die ascendunt sex
signa quæ sunt ab initio capricorni ad finem geminorum: & in nocte longa cetera orientur: patet
igit̄ q̄ siue dies breuis siue longa sit & nocte similiter sex signa oriuntur medietas. s. zodiaci: sed cū
tempora sint inæqualia partēs sunt æquales: sequitur q̄ motus & ortus harum partium sit inæqua-
lis & irregularis per diffinitionem irregularis habitam sexto phy. partes igit̄ zodiaci non habent
ascensiones æquales quod erat intentū. Et hoc quoq̄ sensui se manifestat in sphæra materiali: si quis
nāq̄ eam moueat in sphæra obliqua cōprehēdet tempus ortus medietatis quæ est a principio can-
cri ad finem sagittarii maius q̄ tēpus ortus alterius medietatis: q̄ uidelicet est ab initio capricorni ad
finem geminorum. Sed aliqui multum grosse dubitant non esse possibile medietates dictas zo-
diaci non æquari in ortu & occasu: quoniā zodiacus æquator & orizon quicunq̄ sit sunt circuli
maiores sphære: ergo se diuidunt in partes æquales per diffinitionem circuli maioris in principio
secundi huius positam: semper igit̄ de zodiaco medietas supra orientem & de æquatore etiam
medietas intercipiatur: & reliqua medietas utriusq̄ sub eodem: sed medietas zodiaci supra orizon-
tem oritur simul cum medietate æquatoris supra orientem: similiter medietas zodiaci sub orizon-
te cum medietate æquatoris sub eodem: & medietates æquinoctialis æquali tempore oriuntur: si
quidem (ut dictum est) æqualiter mouetur: quare etiam medietates zodiaci ea scilicet quæ est supra
orientem & quæ sub eodem æqualiter ascendunt quæcunq̄ sint illæ. Ad hoc dicatur breuiter
non esse uerum medietatem zodiaci supra terram oriri præcise cum medietate æquatoris supra ori-
entem: & reliquam cum reliqua propter obliquitatem zodiaci: & quoniā hoc est manifestum &
per rationem & per sensum in materiali sphæra non amplius me extendo in declaratione.

Deinde cum dicit. **NOTANDVM** Igitur. Ponit secundum suppositum coselariæ sequēs ex declarato: dictum
est enim & probatum zodiacum & eius partes inæqualiter oriri & occidere: oportet q̄ hæc irregulari-
tas metiatur & cognoscatur per regularitatem motus alicuius: quod simul cum parte zodiaci oria-
tur & occidat: & eius æqualitate cognoscatur tempus motus eius & partis zodiaci quæ in eodem tē-
pore mouetur: hoc tale est æquinoctialis: ex quo (ut patuit) oritur & occidit æqualiter: æquinoctia-
lis igit̄ motus est metrum & mensura motus zodiaci & cuiuslibet partis eius: nam si libeat scire in
quanto tempore pars aliqua zodiaci oriatur uel occidat: conspiciatur pars æquinoctialis cum eadem
oriens uel occidens: & per tempus ortus illius partis: quæ æqualiter oritur occidit & cælum mediat
habetur tempus ortus partis zodiaci. Et hoc est quod dicit in tex. ortus & occasus signi nihil aliud
est q̄ illam partem æquinoctialis oriri uel occidere & cetera id est ortus & occasus signi & cuiuslibet
partis zodiaci accipitur & mensuratur per ortum & occasum æquinoctialis: unde accipitur ortus si-
gni uel occasus per quantitatem partis æquatoris secum coorientis uel occidentis: per quam tem-
pus ortus uel occasus signi cōcluditur. Et hoc uult Alphag. differentia decima ad principium dum
inquit. Et quoniā nobilitas circuli signorum id est orbis signorum qui est primū mobile in quo

CAPITVLVM

sunt: signa equalis est ab oriente in occidente super axes æquinoctii diei id est polos mundi: necesse est ut partes æquales circuli signorum id est zodiaci transeant super utroque scilicet directos & decli-
 uos suple orizontes in temporibus inæqualibus: cuius causa est quoniam zodiacus non æquidistat
 a polis mundi: neque cum orizonte utroque semper æqualem causat angulum: & subdit tempora au-
 tem æqualia accipiuntur a uolubilitate æquinoctii diei super axes eius: cuius causa est quoniam
 æqualiter oritur & occidit: uult igitur breuiter quod ortus & occasus cuiuslibet partis zodiaci habetur
 per partem æquatoris quæ secum oritur & occidit: cum simul oriatur & occidat in tempore æqua-
 li. Æquinoctialis igitur metrum est & mensura motus zodiaci. Sed in mediate quis quaerere:
 nam dictum est ideo æquinoctialem moueri regulariter in ortu & occasu: quoniam a polis mun-
 di æquidistat & cum orizonte utroque semper causat angulum inuariabilem: & quoniam circuli
 paralleli æquatori ut tropici & alii a polis æquidistant & cum orizonte faciunt angulos uniformes:
 & consequenter æqualiter oriuntur & occidunt: quare ipsorum alter non mensurat motum zodia-
 ci sed æquinoctialis potius? Ad quod respondetur licet tam æquinoctialis quam circuli ei æquidistan-
 tes oriuntur & occidunt uniformiter: non tamen ad placitum æquinoctialis metitur motum zodia-
 ci & non illi immo comodius & rationabilius: cuius ratio triplex est. Prima quoniam tam zodia-
 cus quam æquinoctialis sunt circuli maiores & æquales: in quibus omnes partes similes sunt æquales: ut
 igitur zodiaci æquator quantitatie gradui æquinoctialis: quo fit ut facilius motus zodiaci mensu-
 rentur: non est autem ita de aliis circulis ut tropici uerbi gratia: qui quoniam sunt circuli minores
 non habent similes partes partibus zodiaci proportionalibus æquales: & ita propter inæqualitatem
 non ita comode mensurarent motum zodiaci. Adde ad hoc quod uterque scilicet æquinoctialis & zodia-
 cus ab orizonte utroque in geminas medietates secatur: quare utriusque altera supra orizonte & altera
 infra intercipitur: & altera reliquam melius mensurat: quod non est de aliis circulis qui ab orizon-
 te obliquo in duo media minime secantur. Secunda ratio est quoniam æquinoctialis diuidit zo-
 diacum & transit per medium eius: medietatibus zodiaci hinc inde declinantibus: circuli uero alii
 magis remouentur ab ipso zodiaco: & ideo uidetur non ita bene illos mensurare motum zodiaci
 ueluti æquinoctialem. Tertia uero ratio quæ fortissima est: quoniam ubicunque & in quacunque ha-
 bitatione zodiacus oritur & occidit & æquinoctialis similiter: nam zodiacus oritur omnibus locis
 præter illis quorum zenith est alter polorum mundi: ibi namque altera eius medietas semper est su-
 pra orizontem occasum nunquam cognoscens: altera uero sub eodem nunquam oriens: & ibidem
 æquinoctialis cum semper sit orizon non ascendit neque descendit: ut patebit infra: in aliis uero om-
 nibus locis æquator continue oritur & occidit: & hac de causa in omni loco potest ortum & occa-
 sum zodiaci mensurare: & licet sub polis non oriatur neque occidat neque consequenter mensuret: hoc
 non indiget zodiacus quoniam neque ipse oritur & occidit: concludendum est igitur recte per æqua-
 toris ortum & occasum motus zodiaci mensurari: quoniam ubi zodiacus oritur ibi & æquinoctia-
 lis & e contra. Alii uero circuli paralleli æquatori propter hoc quod sunt circuli minores non est neces-
 se quod ab orizonte diuidantur: immo stat quod secundum se totos sint uel supra & non descendant uel
 infra & nunquam oriuntur etiam in locis in quibus zodiacus oritur & occidit & quoniam ita est
 per ortum & occasum non possunt metiri ortum & occasum zodiaci: gratia exempli in partibus hu-
 iusmodi septentrionalibus: quarum latitudo maior est uiginti quattuor gradibus: totus circulus ar-
 cticus est supra orizontem & antarcticus sub eodem cum zodiacus continue oriatur & occidat: qua-
 de re huiusmodi non possunt mensurare ortum zodiaci & occasum mediante ortu & occasu eo-
 rum: neque etiam tropici: quoniam illis qui morantur sub circulo arctico totus tropicus cancri est su-
 pra terram & totus circulus capricorni sub earum nullo ascendente neque descendente: & ibi (ut li-
 quebit) zodiacus oritur & occidit: qualiter igitur tropici metientur motum zodiaci: & similiter
 quom nullus alius circulus parallelus æquatori præter eum oriatur & occidat omni in loco: sequi-
 tur quod æquinoctialis tantum sit mensura uniuersalis motus zodiaci: & per quantitatem partis æqui-
 noctialis ortæ cum parte zodiaci uenatur tempus in quo dicta pars zodiaci oritur similiter & occi-
 dit: nam si cum parte aliqua zodiaci oriatur maior pars æquatoris: ea dicitur directe oriri: quoniam
 oritur recte & longitudinaliter magnum tempus consumans in ortu: ut si cum signo aliquo zodia-
 ci quod habet triginta gradus ascendat de æquatore triginta duobus uel triginta quinque aut qua-
 draginta gradus signum illud dicitur oriri recte: & tempus ortus cognoscitur per dictos gradus. At si
 cum parte zodiaci minor pars æquinoctialis ascēdat ut cum signo uigesimo octauo aut uigesimo
 quinto & cætera oblique id est in clinate & secundum latitudinem dicitur oriri: & in tempore par-
 uo: haud aliter de occasu accipiendum est.

Deinde cum dicit.

ET EST SCIENDVM QVOD IN SPHAERA. Prosequitur intentum declarando regulis
 uniuersalibus tempus ortus & occasus signorum in sphaera utraque circa quod duo facit primo agit
 hoc quod dictum est: secundo concludit corollarie naturalium dierum inæqualitatem ibi. (Ex præ-

TERTIVM

dictis etiam patet.) Pars prima iterum in duas partitur: quoniam quom sphaera sit duplex primo huius recta scilicet & obliqua ratione horisontis recti & obliqui ut secundo huius fuit declaratum: in quarum singulis signorum ascensiones & descensiones diuersificantur: & quoniam sphaera recta regula est sphaera obliqua cum tantam diuersitatem non recipiat: ideo in prima de ortu & occasu signorum in sphaera recta: secundo determinat in obliqua ibi. (In sphaera autem obliqua.) Circa primam partem etiam duo facit secundum quod duas regulas uniuersales probat: quarum prima est de quartis zodiaci: secunda uero de quartarum partibus ibi. (Sed tamen partes.) Regula prima luce clarius patet in sphaera materiali: & in plano posset demonstrari ratione Prolo. secundo Almag. tamen quia incohantibus difficile esset uidere qualiter planum repraesentat sphaericum: & nisi in planisphaerio eiusdem esset edoctus non posset percipere: eam uolo silere: & in sphaera materiali iam dicta deduco: Notum est enim quod colurus distinguens aequinoctia transit per principia arietis & librae: & quia est circulus magnus diuidit tam aequinoctialem quam zodiacum in duo aequalia: & quoniam alter colurus distinguens solsticia transit per polos mundi & zodiaci cum primo causans angulos rectos: transiet per puncta aequatoris & zodiaci quartis distantibus ab arietis initio & librae ut fatetur geometrica propositio: qua de re partes zodiaci & aequinoctialis contentae inter duos coluros sunt quartae circulorum aequalium: & consequenter ipse non tantum similes & proportionales immo aequales: & quoniam orizon rectus & etiam meridianus transit per polos mundi ueluti uterque colurorum: & cum eis unietur: sequitur quod posito principio quartae zodiaci in orizonte recto uel in meridiano: in eisdem erit & initium quartae aequatoris: & orta quarta zodiaci ita quod eius finis sit in orizonte: erit similiter ibidem terminus quartae aequinoctialis sibi conterminalis: & eodem tempore orta: inaequali igitur tempore oritur quacunque quarta zodiaci incohata a punto coluri alterius: & quarta aequatoris sibi conterminalis in sphaera recta: & quoniam quarta aequinoctialis ascendit in sex horis quarta scilicet parte diei naturalis: & in eodem tempore singulae quartae zodiaci.

¶ Deinde cum dicit.

SED TAMEN PARTES. Declarat secundam regulam: ex qua secundo infert correlarium ibi. (Et ex hoc sequitur.) Tercio uero remouens obiectionem hanc secundam regulam uerificat ibi. (Et notandum quod non ualet.) Haec secunda regula inter omnes indiget demonstratione: cum sensus in sphaera recta male discernat diuersitatem inter ortus & occasus partium zodiaci & aequinoctialis ueluti in sphaera obliqua: eam tamen fileo ob causam dictam: sed exemplari modo eam patefaciam ueluti incohantes desiderant. licet namque quartae zodiaci aequentur in ortu & occasu in sphaera recta cum quartis aequinoctialis eis conterminalibus: non causam harum quartarum partes: si capiatur namque quarta zodiaci a principio arietis ad finem usque geminorum cum quarta aequinoctialis & simul incipiat oriri maior pars oritur de quarta zodiaci quam aequinoctialis: unum si oriat totus aries cum eo oriens pauciores gradus aequinoctialis quam triginta & consequenter aries oritur oblique & in paruo tempore: cuius ratio est quia aries respectu aequinoctialis situatur oblique cum eius principium sit in aequatore & finis obliquatur uersus polum articum: & hac de causa oblique oritur & secundum latitudinem: & eadem de causa quarta incohans ab initio librae maior portio oritur de zodiaco quam aequinoctiali: licet quartae completae simul per oriantur: at de quarta ab initio cancri maior portio oritur aequinoctialis: cum cancro namque oriuntur plures triginta gradus. cuius ratio est quod cancer respectu aequatoris directe quasi sit tuatur parum ab eo declinans: quare orto cancro quoniam colurus distinguens solsticia & orizon rectus se secant in polis maxime distant in medio sectionum ubi est aequinoctialis ut habetur tertio elementorum: quare pars aequinoctialis a coluro ad orizontem maior est quam cancer pars zodiaci orta: cum cancro igitur oritur pars aequinoctialis maior triginta gradus. & propter eandem causam idem intelligendum est de capricorno & quarta zodiaci ab eo incohata ceu uerificari potest in sphaera materiali: & breuiter propter causas quas assignaui habetur quod in sphaera recta de qua loquimur omnia signa propinqua aequinoctiali (quoniam zodiacus ibi habet maximam & ultimam declinationem) oblique oriuntur: & sunt tota quarta a medietate aquarii ad medietatem tauri: & opposita a medio leonis ad medium scorpionis: ea uero quae sunt uicina tropicis directe ascendunt: quia zodiacus ibi quasi insensibiliter declinat: & sunt quarta zodiaci a medio tauri ad medium leonis: & a medietate scorpionis ad medietatem aquarii. Et ita patet quod & si quartae & cetera aequentur in ortu non tamen quartarum partes. At quoniam haec regula est negatiua quae scientiam non causat ortus & occasus ponit deinceps regulam affirmatiuam: & est: quod omnes duo arcus aequales & aequidistantes ab aliquo quattuor dictorum punctorum duobus uidelicet aequinoctialibus & duobus solsticialibus habent ascensiones aequales: gratia exempli signa geminorum & cancri aequalia sunt: utroque eorum triginta gradus continente: similiter aequidistant a punto solsticii aestiualis: quoniam ei sunt in mediata & coniuncta ascensiones habent aequales: cuius ratio est quoniam punctus solsticii extimus est punctus zodiaci ab aequatore maxime declinans: a quo undecunque remouetur aequato

CAPITVLVM

ri magis propinquat: & quoniam ita est q̄ gemini & cancer æqualiter appropinquant & remouentur ab æquatore: & consimilem habent situationem respectu eiusdem: ideo cum sint æquales habent & ascensiones æquales: & eadem ratione taurus & leo quia æqualiter remoti sunt a puncto prædicto & æqualiter declinant: cum habeant situationem similem respectu æquatoris conueniunt in ortu & occasu: similiter aries & pisces quoniam partes æquales & æquidistantes a puncto æquinoctii initio scilicet arietis ascensiones habent æquales: & ratio est quoniam ab illo puncto incipit declinatio zodiaci: & ad partem utranq; extenditur æqualiter: ergo partes æqualiter distantes ab eo puncto & æquales æqualiter declinant: & per consequens ambo habent eundem & consimilem situm rectū scilicet uel obliquum & consequenter ascensiones æquales: hæc autem regula est multum uniuersalis cum non determinet tempus ortus cuiusq; partis: seruit tamē ad hoc q̄ habito tempore ortus uel occasus partis datæ zodiaci: habetur tempus æquale ortus uel occasus partis æqualis in simili situ posita: id est æqualiter distante a puncto eorum aliquo.

Secundo cum dicit.

ET EX HOC SEQVITVR QVOD SIGNA. Concludit quoddam correlarie sequens ex hac secunda regula declaratum est namq; in ea q̄ partes zodiaci æquales & æquidistantes ab aliquo dictorum punctorum inde ascensione æquales: ex quo sequitur q̄ signa opposita habent ascensiones æquales nā signa opposita in ascensione conueniunt cum aliquo tertio signo: cum ei conueniant in distantia ab aliquo puncto: igitur signa opposita habent æquales ascensiones: siquidem quæ conueniunt uni tertio conueniunt etiam inter se: gratia exempli aries & libra quæ sunt signa opposita: habent ascensiones æquales: nam aries & uirgo cum æquidistant a principio cancri uterq; eorum per duo signa: habent ascensiones æquales: & quia libra & uirgo etiam æquidistant a puncto æquinoctii autūnali habent æquales ascensiones: aries & libra in ascensione conueniunt cū uirgine: igitur inter se: & consequenter habent ascensiones æquales: eadem ratione taurus & scorpio quia conueniunt leoni: taurus namq; & leo æquidistant ab initio cancri & scorpio & leo ab initio libe: conueniunt etiam inter se: & habent ascensiones æquales cum sint signa opposita: & ita de aliis.

Vnde hoc correlario cum secunda regula concluditur in eadem ascensione quattuor signa conuenire aries uirgo libra & pisces aries namq; & pisces per secundam regulam quoniam a puncto æquinoctii uernalis æquidistant uirgo autem & libra quoniam opponuntur hiis per correlarium. Eodem modo taurus leo scorpio & aquarius taurus quidē & leo quoniam æquidistant ab initio cancri & scorpio & aquarius eis opponuntur: similiter gemini cācer sagittarius & capricornus gemini & cācer quoniam æquidistant a puncto solsticii æstiu: alia uero duo quoniam eis opponuntur. Et hoc uult lucanus quando loquitur de processu catonis sub æquinoctiali in sphæra recta ubi signa opposita habent ascensiones æquales: neq; aliud rectius uel obliquius oritur reliquo sed uniformiter. Vnde dicit cato erat in illo loco ubi signa opposita non meant oriendo & occidendo oblique immo æqualiter ambo: per quod denotat fuisse in sphæra recta sub æquatore: & numerando signa opposita inquit: nec scorpius exit id est oritur rectius tauro ueluti in sphæra obliqua ut infra patebit: nec aries donat sua tempora libe: quoniam ipse aries consumit tantum temporis in ortu quantum libra & non minus ueluti in sphæra obliqua: nec astrea id est uirgo iubet pisces descendere id est occidere lentos id est tarde & in magno tempore ueluti in sphæra obliqua pisces recte & uirgo obliq; occidit: ibi uero æqualiter. Chiron id est sagittarius par est. i. in ortu & occasu geminis. Et egloceros. i. capricornus humidus effectiue: sole nāq; i eo cōstituto magna ē i aere hūiditas & pluuia grādis: capricornus igitur idē agit oriendo & occidendo. i. æqualiter oritur & occidit q̄ carcinus. i. cācer ardens ab effectū: quoniam in mense iunii sole existēte in eo est magna caliditas. Nec leo tollitur plus in occasu una id est ab aquario: aquarius nāq; in sphæra obliqua cū occidat in magno tēpore tollit tēpus leonis occidentis obliq; q̄ nō est in sphæra recta. Signa nāq; opposita si quis uult habere semper accipiat septimum i numeratione: septimū nāq; opponitur primo: & habentur per carmina lucani declarata: & per carmē positum in textu: in quo ponuntur principia. i. priæ syllabæ signorū: sunt igitur opposita signa aries & libra taurus & scorpio gemini & sagittarius cācer & capricornus leo & aquarius uirgo & pisces.

Tertio cum dicit.

ET NOTA QVOD NON VALET. Verificat secundā regulam simul obiectionem quādam remouendo. Dicitur est nāq; q̄ licet quartæ zodiaci & æquinoctialis incipientes &c. simul oriātur & in ascensionibus æquētur: nō tamen æquātur partes earum quartarum: imo stat q̄ maior pars oriatur de una q̄ de alia: licet in fine simul desināt oriri. Sed quoniam alicui hæc non uidetur uerum: quoniam si sint duo homines moti per spacium æquale: & simul incoherent motum: & eorum alter semp uelocius moueatur & præcedat: uidetur q̄ huiusmodi citius perueniet in terminum spacii. Tamen h non sequitur si alter istorum moueatur regulariter semper & uniformiter a principio motus ad finem usq;: alter uero in principio usq; ad medium itineris moueatur uelocius isto: inde uero ad terminum

TERTIVM

tantum tardet motum supra motum prioris quantum prius uelocitabat: & notum est quod hic semper præcedet nisi in fine: quoniam tunc simul erunt in termino: quoniam quantum in medietate motus prima superabat tantum in reliqua uincitur: & ita in fine æquiperantur: & ideo non ualet argumentum ratio hic semper in motu præcedit: igitur in terminum citius perueniet. Haud aliter si altero moto regulariter reliquus tardet motum a principio ad medium usque: spaciū hinc uero ad finem tantūdem uelocitatis: ambo æquabuntur & simul in terminum peruenient: licet alter semper sequeatur. Ita est in nostro proposito: si quidem capiuntur quartæ ab initio arietis tam æquatoris quæ zodiaci ad finem geminorum simul incipiunt oriri: & desinunt: tamen æquatore oriente regulariter zodiacus incipit uelociter oriri & obliquo ab initio arietis ad medium tauri: & ita semper præcedit pars zodiaci: inde uero ad finem geminorum tardat ortum itatum quantum prius uelocitabat intatum quæ in fine simul desinunt oriri. Et eodem modo quartæ ab initio libræ ad finem sagittarii tam zodiaci quæ æquatoris: & si simul incipiant oriri & desinunt: tamen quoniam æquatore moto æqualiter medietas quartæ quæ est ab initio libræ ad medium scorpionis oritur obliquo uelocitat motum super ortum æquinoctialis: tantum quantum reliqua a medio scorpionis ad finem sagittarii quæ directe oritur tardat: maior pars semper orta est de zodiaco: & si in fine æquetur motus eorum. Econtrario uero se habet res in reliquis quartis utriusque. In quartis namque utriusque circuli quæ sunt ab initio cancri ad finem uirginis semper maior portio orta est de æquatore quæ de zodiaco: & si in fine æquent ortum: quoniam prima medietas huius quartæ: scilicet est a cancri principio ad medium leonis oritur directe & tardat motū supra motum æquatoris quantum reliqua a medio leonis ad finem uirginis uelocitat: & ita motus æquatur. Similiter quarta zodiaci ab initio capricorni ad finem piscium: cum quarta æquinoctialis sibi coterminalis simul perorit: & si semper maior pars sit porta de æquatore. & ratio est quoniam medietas quartæ zodiaci a principio capricorni ad medium aquarii tarde mouet: & minor pars eius oritur quæ de æquinoctiali: reliquæ uero a medio aquarii ad finem piscium uelocius: & ita in fine motus æquatur: bene igitur dictū est argumentationem huiusmodi non tenere: hec duæ quartæ æquinoctialis & zodiaci sunt æquales: & simul incohant oriri & semper maior pars oritur: i. orta est de uno quæ de reliquo: ergo quarta illa citius desinet oriri: cuius semper maior pars orta est: instantia namque contra hanc argumentationem declarata est. Et nota quæ eadē regulæ quæ de ortu signorum in sphaera recta uerificatur: habet ueritatē in occasu & cœli mediatione: quoniam orizon occidentalis eodē modo situatur quæ admodum & orientalis si quidem unus est trāsiens per polos mundi: & quoniam per eodē trāhit meridianus: eodē modo se habent signa respectu meridiani & orizontis recti: indeo ueluti signa oriuntur in sphaera recta eo modo cœlum mediatur. i. per meridianum trāseunt in quocūque loco: quoniam meridianus similis ē in omni habitatione cum omnis & cuiusque habitationis trāseat per polos &c. Et quoniam sufficēter pactum est de ortu & occasu signorum in sphaera recta & cœli mediatione regulis uniuersalibus quantum pertinet ad præsens tractatum completiori noticia relicta ad primum & secundum Almag. Ptol. agrediamur modo expositionem eorūdem ortus & occasus in sphaera obliqua.

IN SPHAERA AVTEM OBLIQUA. Quomodo in parte præcedenti ortus & occasus signorum in sphaera recta duabus regulis uniuersalibus perfecte explanauimus: eodēdecē in hac parte prosequi de eodem in sphaera obliqua & partibus illis terræ quæ ab æquinoctiali sunt remotæ. Et duo facit secundū quod ponit & explanat duas regulas: secundā ibi. (Partes autem illarum medietatum). Prima regula de ortu & occasu medietatum zodiaci patet per se: quoniam cum æquinoctialis & zodiacus sint circuli maiores in sphaera: se secant in partes æquales in principio arietis & libræ: ita quod puncta sectionum termini sunt communes utriusque partis: quæ de re quādo medietas æquinoctialis quæ ē ab initio arietis ad finem uirginis incohant ortum: & medietas zodiaci sibi coterminalis quoque incipit ascendere: quomodo idē punctus sit terminus utriusque: & quādo altera desinit oriri: & reliqua ex quo ad eundē punctum terminatur: scilicet ad finem uirginis: & similiter simul descendunt & occidunt: & eadē de causa reliqua medietas zodiaci ab initio libræ ad finem piscium oritur & occidit simul cum medietate æquinoctialis sibi coterminalis: ex quo ambæ eodem puncto principio libræ: & eodem fine piscium terminatur: & hæc regula uerificatur in quacūque sphaera ut notum est: & quoniam medietas æquinoctialis oritur in duodecim horis ex hac regula habetur quod huiusmodi medietates zodiaci singulæ duodecim horas ponunt in ortu similiter & in occasu. Secundam regulam de ortu & occasu partium medietatum earum in obliqua sphaera ponit: cum dicit.

PARTES AVTEM ILLARVM. Quæ duas habet partes quarum prima est negatiua: secunda uero affirmatiua ibi. (Regula quidem est.) Est quidem regula negatiua manifesta: nam & si dictum sit duas zodiaci medietates a punctis æquinoctii incohatas æquari in ascensionibus cum medietatibus æquinoctialis sibi coterminantibus in sphaera obliqua: non tamen earum medietatum partes. i. cum parte zodiaci determinata non ascendit æqualis pars æquinoctialis: imo uel maior uel minor. Nam si incipiat oriri medietas zodiaci ab initio arietis ad finem uirginis semper maior pars oritur. i. maior pars orta zodiaci quæ æquinoctialis ut optime manifestat sphaericum instrumentum. Cuius ratio ē: quod

CAPITVLVM

niam huiusmodi medietas declinat versus polum borealem ut dictum est secundo huius: & patet in sphaera materiali: & orientis obliq pars borealis sub recto deprimitur: igitur maior est distantia ab initio arietis propter depressionem ad locum ortus zodiaci q̄ ab eodem initio arietis ad locum ortus æquinoctialis: & consequenter maior portio orta est zodiaci q̄ æquinoctialis: licet in fine simul desinant motum & simul oriatur. Econtrario uero se habet regula in reliquis medietatibus quæ sūt a principio libræ ad finem piscium: quoniā licet simul peroriatur: maior tamen pars continue oritur. i. orta est de æquinoctiali q̄ de zodiaco: ut ostendit sphaera materialis: & ratio est: quoniam huiusmodi medietas zodiaci ab æquatore declinat ad austrum: & q̄a orientis obliq pars australis eleuatur supra orientem rectum: sequitur q̄ a principio libræ ad locum ortus æquinoctialis maior est distantia q̄ ad locum ortus zodiaci: & consequenter patet maiorem portionem æquinoctialibus q̄ zodiaci esse ortam. Et ex hoc patet manifestius argumentationem superius factam non ualere: quoniā & si dicte medietates zodiaci & æquinoctialis sint æquales: & simul incoherent oriri. ac alterius earum semp maior pars oriatur. i. orta sit: non tamē altera q̄ reliqua citius oritur: immo simul desinant oriri. Et patet manifestius: quoniā euidentius & sensibilius apparet excessus partis ortæ alterius medietatis super partem alius obliqua q̄ in sphaera recta. Et quoniā dictum est q̄ in medietate quæ est a principio arietis maior pars oritur de zodiaco: & minor in reliqua quæ ab initio libræ: sequitur q̄ arcus zodiaci succedentes arieti minuunt ascensiones suas. i. minores habent ascensiones q̄ in sphaera recta: cum minor portio æquinoctialis cum eis oriatur in obliqua q̄ in sphaera recta. Arcus uero qui succedunt libræ augent ascensiones. i. habent ascensiones maiores & æquinoctialis maior portio oritur in sphaera obliqua q̄ in recta. Et quātum arcus qui succedunt arieti minuunt tātum isti augent. Gratia exempli aries in sphaera recta habet ascensionem uiginti octo graduum: & huic æqualem habet libra cū opponatur arieti. In sphaera autem obliqua Patavii cuius latitudo est .45. graduum ubi in præsentiarum dego aries oritur cum sedecim gradibus æquinoctialis: cuius ascensio minuit ab ascensione eiusdē in sphaera recta duodecim gradibus: & eadem latitudine oritur libra cum .40. gra. augens supra uiginti octo gra. eius ascensionis in sphaera recta etiā duodecim gradibus: ecce modo q̄ nō tantum arcus succedentes arieti minuunt &c. & arcus qui succedunt libræ augent: immo patet ceu ego quando ponā inferius sex regulas declarabo: q̄ quātum illi minuunt: tantum isti augent. Et hac de causa ascensiones amborum simul iuncte in sphaera obliqua æquales sunt eorūdem ascensionibus simul iunctis in sphaera recta: nam si iungatur ascensiones arietis & libræ in sphaera recta: quarum singulæ sūt uiginti octo graduum totum quod resultabit erit. 56. gra. & in sphaera obliqua præfata si ascensio arietis sedecim graduum cum .40. libræ iungatur resultabit aggregatum ambarum ascensionum in sphaera obliqua. 56. gra. æquale aggregatui eorūdem ascensionum in sphaera recta. Licet namq̄ ascensiones eorum in sphaera obliq̄ separatae sint inæquales ascensionibus eorum in sphaera recta etiā separatim iuncte tamen adiucem æquatur quoniam quanto altera minor est: tātō altera maior: & hæc est regula & propositio arithmetica: q̄ fit ex medio duplato æquale est ei quod resultat ex additione duorum extremorum a medio æquidistantium: ut quod fit ex duplicatione quatuor quod est octo æquatur ei qd̄ fit ex additione duo cum sex: q̄ etiā sunt octo. Dubitat tñ circa id qd̄ dictū est q̄ arcus succedentes arieti minuunt ascensiones. i. in obliqua sphaera in minori tēpore ascendunt q̄ in recta: hoc nāq̄ nō uidetur neq̄: quoniā cācer leo & uirgo succedūt arieti: ex quo sunt in medietate zodiaci cuius p̄cipium est aries: & tamen augent ascensiones: cum rectius oriatur in obliq̄ sphaera q̄ in recta: ut dicit isra: & est sententia Virgi. Recta meāt. i. oriuntur obliqua cadunt a sydere cancri donec finitur chyron &c. Et sphaera materialis luce clarius demonstrat. Similiter non uidetur neq̄: quod arcus succedentes libræ augent ascensiones: quoniā capricornus aquarius & pisces licet succedat libræ: tamen minuunt ascensiones: & obliquius oriuntur in obliquo circulo q̄ in recto: ut eadem sphaera patefacit: & Virgi. Sed cætera signa nascuntur prono tramite. Pro responsione ad hæc est notādum primo q̄ duæ medietates. s. zodiaci & æquinoctialis simul peroriatur & partes earum nō æquantur in ortu ratio est: quoniam quod æquinoctialē continue uniformiter ascendat medietatis zodiaci p̄s q̄ ē ab initio arietis ad finem geminorum uelocitatē ortum supra æquatorem: & reliqua pars a principio Cancrī ad finem Virginis tardat: & tantum tardat quantum prima uelocitatē: & ideo in fine simul complent ascensum. Econtrario uero contingit in altera medietate quæ est a principio Libræ ad finem Piscium. Quoniam æquatore uniformiter ascendente. Prima pars zodiaci quæ est ab initio Libræ ad finem Sagittarii tardat motum & oritur directe: reliqua uero ab initio capricorni ad finem piscium uelocitatē ortum ex quo oblique ascendit: & quoniam quantum altera tardat tātum altera recuperat in fine ambæ simul cum æquatore nascuntur considerari primo modo considerādo ita arcum datum q̄ nulla comparatio fiat cum signis eum præcedentibus: ut cōsiderādo ascensionē gratia exempli tauri nullo ad ascensionem arietis signi præcedentis habito respectu & comparatione. Secūdo modo dicti arcus possunt considerari non absolute sed comparati & coniuncti cum arcubus præcedentibus: ut coniungendo ascensionem tauri cum ascensione arietis coniuncta: & ascensionem geminorum mixtam ascensionem

TERTIVM

bus utriusque signi precedentis & ita de aliis: accipiendo ascensionem cuiusque ei correspondentem a principio arietis unde incipiunt in sphaera obliqua. Quo declarato dico primo quod si arcus considerentur primo modo absolute non coniuncta eorum ascensione cum ascensionibus precedentium: non omnes arcus qui succedunt arietis minuunt ascensiones: imo tantum aries taurus & gemini qui oblique oriuntur magis quam in circulo directo: cancer vero leo & uirgo hoc modo augent ascensiones cum oriuntur rectius quam in sphaera recta: similiter hoc modo non omnia signa succedentia libra augent ascensiones: imo tantum libra scorpio & Sagittarius: reliqua uero tria scilicet Capricornus Aquarius & pisces quia obliquius nascuntur quam in sphaera recta non augent: uerum minuunt: & tali modo argumentum ueritatem concludit: neque ita intelligit autor arcus succedentes arietis minuere ascensiones & arcus qui succedunt libra augere: ita absolute consideratos & non facta comparatione ad arcus qui praecedunt ab initio arietis. Secundo dico quod si considerentur arcus & cetera in comparatione ad praecedentes & eorum ascensiones omnes arcus arietis succedentes minuunt ascensiones: & ceteri minuit ascensionem: quoniam ascensio ei correspondens in sphaera obliqua est minor quam in sphaera recta: licet enim cancer oriatur directe & habeat ascensionem magnam: quoniam tamen eius ascensio est coniuncta cum ascensionibus arietis tauri & geminorum signorum precedentium quod oblique oriuntur reditur tota ascensio diminuta: & eodem modo ascensio leonis est minor: quoniam est coniuncta cum ascensionibus praedictorum trium: quod magis diminuit totam ascensionem quam augeat eandem ascensio eius & cancri precedentis. Et modo eodem & si capricornus minuat suam ascensionem non comparatam & coniunctam alteri: tamen auget eam coniunctam ascensionibus precedentium: quoniam coniungitur cum ascensione librae scorpionis & sagittarii quae auctae sunt: & ita de aliis. Et hoc modo intellexit autor arcus succedentes: scilicet comparatos & coniunctos cum arcubus precedentibus. quod denotauit per hanc dictionem succedunt hoc est arcus qui succedunt: id est non absolute accepti sed successive & coniuncti cum prioribus qui sunt a principio arietis &c.

Secundo cum dicit: **REGVLA Q VIDE EST.** Exponit ortum partium medietatum zodiaci per regulam affirmatiuam dicens quod omnes arcus zodiaci aequales & aequidistantes ab alterutro punctorum aequinoctii habent ab initio Arietis & Librae ascensiones habent aequales in sphaera obliqua & etiam in recta ut supra patuit: cuiusmodi sunt aries & pisces taurus & aquarius Gemini & Capricornus Cancer & Sagittarius leo & scorpio Virgo & libra quae aequidistant ab unoquoque eorum cum hoc quod sunt arcus aequales adinuicem. Et ratio regulae est quoniam ab aequatore declinationem obtinent singula paria aequalem & respectu orientis obliqui aequaliter se habent ut est uidere in sphaera materiali: & ego infra explicabo. Pro ampliori noticia ortus & occasus signorum non tantum in sphaera obliqua uerum in recta declaro sex regulas seu propositiones: quarum aliquas ex secundo Almag. Prolo. capitulo penultimo & Alphag. differentia decima accipiemus: taliter ordinabo quod sequentem prior demonstrabit. Prima igitur propositio haec est: ortus cuiuslibet signi aequatur in tempore occasui nadyr. id est signi oppositi: & occasus signi ortui nadyr. id est eodem tempore oritur signum & occidit nadyr: & eodem occidit signum & oritur nadyr: quare habito ortu cuiuslibet signi habetur occasus nadyr eius: & hoc modo inuenitur in tabulis tempus occasus signi accipiendo: scilicet tempus ortus nadyr: probatur regula. Nam si signum citius oriretur quam nadyr occideret: sequeretur quod supra orientem inter ciperetur maior portio coeli quam medietas quod improbat a Prolo. primo Almag. uolente orientem diuidere coelum in duo media cum sit circulus maior & declaratum fuit in secundo huius: & sequela probatur: quoniam si esset ortum signum & nadyr non adhuc occasum: tam signum quam nadyr esset supra circulum orientis: sed a signo ad nadyr intercipitur coeli medium: ergo plusquam medium coeli esset supra terram quod est inconueniens & contra Ptholo. Eodem modo si nadyr plus occideret quam signum ascenderet: tam signum quam nadyr essent sub oriente: & quomodo continentur coeli medietatem sequeretur maior pars quam coeli medium esset sub oriente: quare quomodo coeli medium sit supra orientem & reliquum sub eodem: oportet quod quantum medietati supra orientem additur oriendo tantum occidendo dematur: & quantum a medietate inferiori demitur per ortum tantum addatur per occasum ad hoc ut semper remaneant aequales. Signorum igitur oppositorum in tanto tempore alterum oritur in quanto occidit reliquum. Secunda propositio ascensio & descensio signi simul iunctae aequales sunt ascensioni & descensioni nadyr simul iunctis id est tempus ortus & occasus signi est aequale tempori ortus & occasus oppositi. Probatur nam ascensio signi est aequalis descensioni oppositi: & descensio signi ascensioni oppositi: per primam regulam. Ergo ascensio & descensio signi aequalis est ascensioni & descensioni oppositi: siquidem cum duo tota singula componuntur ex duabus partibus aequalibus adinuicem sunt aequalia: ut notum est: & haec praedictae regulae uerificantur in sphaera utraque. Tertia propositio: licet in sphaera recta signa taliter. Et in tanto tempore oriuntur qualiter & in quanto tempore occidunt: & eorum ascensiones aequantur descensionibus: In sphaera tamen obliqua signa

CAPITVLVM

directe orientia oblique occidunt respectu sphaerae rectae: & contra signa oblique orientia directe occidunt: & quanto rectius oritur tanto occidit obliquius & econuerso semper faciendo comparationem ad ortum & occasum signorum in sphaera recta. Primum licet patuerit in regulis de sphaera recta: etiam probatur: quoniam occasus signi est ortus antipedibus: antipedes namque ita situantur quod habent eundem horizontem cum illis quibus sunt antipedes & eadem emisphaeria uariata tantum secundum superius & inferius: nam emisphaerium quod eis est superius nobis est inferius & contra: & quando nobis occidit signum nostris antipedibus oritur & contra: igitur si habent eundem horizontem habent horizontem rectum: & ex consequenti signa eodem modo oriuntur eis & illis quibus sunt antipedes: sed ortus signi eis est occasus illis quibus sunt antipedes: in sphaera igitur recta eodem modo & inaequali tempore signum oritur & occidit. Secundum facilius deducitur: quoniam eorum qui habent sphaeram obliquam & horizontem uersus polum arcticum sub recto depressum: antipedes habent sphaeram obliquam & horizontem uersus polum antarcticum sub recto depressum: ut manifestat materialis sphaera: qua de re signa directe orientia eis quorum orizon deprimitur uersus polum arcticum: oblique oriuntur antipedibus: quorum orizon depressus est uersus antarcticum polum: & econuerso signa oblique orientia his oriuntur illis directe propter diuersimodam orizontis situationem respectu istorum: & quoniam orizontis depressiones sub recto ad partes contrarias sunt aequales ut instrumentum sphaericum ostendit: & ratio concludit: cum alter polum tantum supra eundem eleuetur quantum deprimitur reliquus: igitur quanta est in ortu signi rectitudo in una habitatione tanta est obliquitas in opposita & econtra: sed quoniam ortus signi in opposita occasus est in alia cuius est opposita: sequitur non tantum quod signum directe oriens oblique occidit in obliqua sphaera respectu rectae immo quod quanto signum oritur directius tanto occidit obliquius & contra quod est intentum. Sed an detur antipes habitatio non determino ad praesens: cum sit extra propositum: teneo tamen quod non sit reperire: ceu uolunt & Ptholo. & aliorum plurimae autoritates: experimenta & rationes si alias concedatur oportunitas fortasse quaestione hanc examinabo. Quarta regula seu propositio est. Ascensio & descensio signi simul iunctae in sphaera obliqua aequantur ascensioni & descensioni eiusdem in recta simul iunctis probatur. Nam ascensio & descensio signi in recta aequantur per primam partem propositionis praecedentis: quae & si in obliqua non aequantur: tamen quantum a recta altera deficit & est obliquior tantum altera supplet est directior: ut inquit secunda pars praedictae regulae: igitur adinuicem aequiperantur per regulam arithmetica: quod resultat ex medio duplato aequale est ei quod fit ex duobus extremis aequidistantibus a medio illo simul additis: exempli causa in sphaera recta oritur aries cum uigintiocto grad. aequinoctialis: cui si eiusdem descensio quae aequalis est iungatur: totum additum fiet quinquaginta sex grad. In sphaera autem obliqua cuius latitudo est quadraginta quinque grad. ascensio arietis est decimo sexto grad. descensio uero quadraginta: quibus adinuicem commixtis erit aggregatum quinquaginta sex grad. aequale priori aggregato quod est intentum. Quinta propositio ascensiones signi & oppositi simul iunctae in obliqua aequales sunt ascensionibus eorundem simul iunctis in recta: probatur: nam ascensio signi est descensio oppositi & econuerso: per primam regulam: sed ascensio & descensio signi in sphaera utraque simul iunctae aequantur per praecedentem: igitur ascensiones signi & eius nadir iunctae simul in utraque sphaera aequivalent: & eodem modo deducitur de occasu: quod scilicet descensiones signi & nadir in sphaera utraque aequantur: & hanc regulam ponit Autor in textu: quae per me exposita est: dum dicit: quom enim ascensiones oppositorum in sphaera recta sint aequales & non in obliqua: quia tamen quantum minuit ascensio unius tantum auget ascensio alterius adinuicem aequantur. Sexta propositio: ascensiones signorum aequaliter remotorum ab alterutro solstitiali puncto id est initis cancri & capricorni simul iunctae in sphaera utraque aequiperantur: probatur: nam istae in sphaera recta ascensiones sunt aequales ut dictum est supra de sphaera recta: & in obliqua quantum alterius ascensio deficit a recta: tantum alterius supplet ascensio: cum eorum alterum conueniat cum opposito alterius in ascensione: gratia exempli gemini & cancer: nam geminorum ascensio aequalis est ascensioni capricorni per secundam regulam textu cum aequaliter sint remoti ab initio arietis puncto aequinoctiali: sed ascensiones cancri & capricorni simul iunctae in sphaera utraque aequantur cum sint opposita ut uult propositio praecedens: igitur gemini & cancer signa aequidistantia a puncto solstitiali initio cancri habent ascensiones simul iunctas in utraque sphaera aequales quod est propositum.

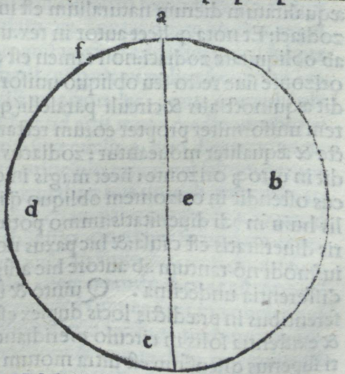
Deinde cum dicit.

EX PRAEDICTIS ETIAM PATET. Ex regulis declaratis tam in recta sphaera quam in obliqua de ortu signorum & occasu correlatae concludit inaequalitatem dierum naturalium. Verum ante quam ulterius procedatur quaeritur an dies naturales sint inaequales & uidetur quod non: immo omnes adinuicem aequantur in utraque sphaera: nam in sphaera recta semper est aequinoctium: & tam dies artificialis quam nox adinuicem aequantur ut infra patebit: sed quilibet dies naturalis integratur ex die artificiali cum sua nocte: ergo quilibet dies naturalis cuilibet naturali diei aequiparatur: siquidem oem integra-

TERTIVM

rum ex æqualibus partibus in numero & magnitudine æquale est alteri. Et quoniam in omni habitatione astrologi incohant diem naturalem a meridie id est ab existentia solis in meridiano: per quæ signa transeunt uelut per rectum horizontem: igitur si dies naturales sunt æquales in sphaera recta: & in obliqua. Secundo dies naturalis est completa reuolutio æquinoctialis circa terram & similiter circulo æquidistantium ei: ut uult autor infra: & omnes nam dicunt quod arcus superior horum circulo est arcus diurnus: inferior uero nocturnus & secundum proportionem arcus superioris ad inferiorem est proportio diei ad noctem: ecce modo quod cum huiusmodi circuli non habeant nisi arcum diurnum & nocturnum: erunt arcus diei naturalis: sed omnium dictorum circulo circa terram reuolutio est æqualis: igitur omnes dies naturales sunt adinuicem æquales. Tertio si dies naturales essent in æquales tunc medietas altera anni continens centum octuaginta duo dies cum dimidio fere esset alteri medietati in æqualis quod implicat omnes namque medietates alicuius totius sunt sibi inuicem æquales: probatur sequela: nam si dies naturales sunt in æquales stat centum octuaginta duo dies cum dimidio unius medietatis esse maiores & longiores diebus alterius medietatis singulos singulis: uel saltem plures eorum: sed omne totum compositum ex partibus æqualibus in numero maioribus tamen in magnitudine maius est alio: igitur altera medietas anni continens dies maiores esset maior. Quarto si dies naturales essent in æquales non omnes essent uiginti quattuor horarum quod est contra omnes astrologos & præcipue tabulares: qui componunt tabulas quantitatum dierum: in quibus dies artificialis cum sua nocte continet uiginti quattuor horas. Quinto dies naturales ideo prædicantur in æquales propter in æqualitatem motus solis uel in zodiaco & in æqualitatem ascensionis illarum partium ut dicit autor in tex. sed potest esse quod in duorum dierum naturalium altero quanto sol uelocius mouetur: tanto in altero ascensio illius partis qua sol mouetur sit rectior: gratia exempli: in altero dierum sol de zodiaco pertransit sexaginta minuta quæ ascendunt cum quinquaginta nouem de æquinoctiali: in alio uero sol pertransit quinquaginta octo minuta quorum iterum ascensio sit quinquaginta nouem minuta & ita cum in ambobus diebus huiusmodi addita menta sint æqualia prædicti dies naturales erunt æquales: non igitur dies omnes naturales sunt in æquales. In oppositum est Ptholo. secundo & tertio Almag. & Alphag. differentia undecima ambo assignantes duplicem causam in æqualitatis dierum naturalium & autor in tex. & omnes astrologi maxime componentes tabulas æquationis dierum quod non esset nisi dies naturales essent in æquales. Pro determinatione huiusmodi quæsti est notandum primo quod dies est duplex: quidam namque est dies dictus naturalis & quidam artificialis: est namque dies naturalis completa reuolutio solis circa terram semel: nam sol existens in meridiano facit principium diei secundum astrologos uel secundum morem uulgarem in occidente: & quando completa reuolutione motu primi mobilis ad punctum alterum redierit dies completus est: ut est manifestum & quoniam huiusmodi reuolutione sol causat propter motum primi mobilis quo etiam mouetur & circuit æquinoctialis: uerum ultra motum æquinoctialis sol habet proprium motum ad partem contrariam: dies naturalis extenditur quousque totus æquinoctialis reuoluatur circa terram cum parte illa quam sol motu proprio pertransit gratia exempli sit æquinoctialis a b c d in centro e & meridianus a c sol sit in puncto a meridiani: notum est quod secundum astrologos incohatur dies: reuoluatur æquinoctialis circa terram motu diurno ab a in b & c & d iterum. punctus a rediens in meridianum licet æquinoctialis perfecerit reuolutionem non tamen est completus dies: quoniam in hoc tempore sol motu proprio delatus est in f contrario motui primi mobilis: & quia dies non completur nisi sol perueniat in meridianum: oportet quod ultra completam reuolutionem æquatoris medietatem cælum tota portio a f quam sol motu proprio contrario motui diurno pertransiit: bene igitur & recte dictum est quod dies naturalis est reuolutio solis circa terram: seu reuolutio æquinoctialis circa eandem cum additione partis: quam sol motu proprio peragat: & dictus est naturalis quoniam non diuersificatur in diuersis habitationibus sensibiliter immo in omnibus partibus terræ habitabilis est sensibiliter æqualis: non autem dies artificialis ut dicitur. Alter uero est dies artificialis: qui diffinitur est latitudo solis supra horizontem id est tempus causatum uel mensurans latitudinem solis supra horizontem: qui dictus est artificialis quoniam diuersus in diuersis partibus terræ habitabilis: at quoniam habitatio est quodam artificiale ab arte procedens & uoluntate: est namque uoluntarium quod habitetur talis uel talis locus: & consequenter artificiale quod alter habeat diem in æqualem ab alio: & per op.

CAPITVLVM

positum dicitur dies naturalis quoniam non uariatur in climatibus & habitabilibus locis immo in omnibus est æqualis sensibiliter. At latitudo solis sub horizonte id est tempus mensurans huiusmodi motum est nox: & quoniam reuolutio solis circa terram continet lationem eiusdem supra horizontem & sub eodem: sequitur quod dies naturalis aggregat diem artificialem cum nocte tanquam partes eius. Secundo est aduertendum quod dierum naturalium alter dicitur uerus & alter medius: nam cum dies huiusmodi sit reuolutio æquinoctialis cum additione motus solis: & motus hic duplex sit scilicet uerus & medius: ut habet uideri in theorica de soles: siquidem additio illa sit ueri motus dicitur dies naturalis uerus: qui diffinitur est reuolutio æquatoris circa terram cum additione ueri motus solis: si uero additio ea sit medii motus dicitur dies naturalis medius: & est reuolutio æquinoctialis & cetera cum additione partis pertransitæ a sole motu eius medio. Tercio est sciendum quod dierum naturalium uerorum alter est apparens & inæqualis: alter uero æquatus. Apparens dicitur tota reuolutio solis circa terram qua incipit ab meridiano & desinit motum præcisæ in eodem: & quoniam tempora quibus sol complet has reuolutiones sunt inæqualia: dicuntur dies inæquales: seu apparentes apparent æquales & si non sint. Dies uero æquatus est temporis spatium quo completur prædicta reuolutio solis a meridiano incohantis ad eundem redeuntis cum addimento uel demptione secundum quod oportet: unde si maior est æquinoctialis cum medio motu solis demitur: si uero minor additur ut fit in tabulis de æquatione dierum naturalium. Licet namque in anno cōmuni sint trecentū & sexagintaquinque dies naturales: sunt tamen trecentū sexaginta sex reuolutiones æquinoctialis: propter hoc quod sol in anno complet æquinoctialem ad partem contrariam: & ideo singuli dies habent singulas æquatoris reuolutiones: & superfluens per omnes distribuitur: quam distribuere & diuidere æqualiter in omnes dicitur dies naturales æquare. Quarto est notandum quod duplici de causa dies apparens est inæqualis alteri: prima quidem: quoniam cum huiusmodi dies contineat reuolutionem æquinoctialis & cetera cum additione partis zodiaci quam sol pertransit motu proprio: & cum æquinoctialis moueatur æqualiter & æqualis sit in omnibus diebus: additio uero illa minime: nam sol singulis diebus non causat spatia æqualia de zodiaco ut demonstratur in theorica solis: sequitur quod æquator cum additione huiusmodi partis est inæqualis: si bi ipsi cum additione partis inæqualis. Si enim duobus æqualibus inæqualia addantur quæ resultant sunt inæqualia ut uult communis animi conceptio primi euidis: si igitur æquinoctialis cum parte ea addita non æquetur alteri: sequitur quod tempora in quibus reuoluuntur non sunt æqualia: & consequenter dies sunt inæquales hac prima causa. Secunda causa quoniam dato etiam quod sol æqualiter moueretur & singulis diebus de zodiaco partes æquales pertransiret: tamen quoniam partes illæ zodiaci non necessario æqualiter mouentur oriendo & occidendo neque in circulo recto neque obliquo: ut patuit supra: aliqua namque pars zodiaci directum habet ascensum & aliqua obliquum: sequitur quod si duobus temporibus æquis quibus bis æquinoctialis circūuoluitur addantur duo tempora inæqualia quibus oriuntur huiusmodi partes addendæ singula singulis: resultant duo tempora uel duo dies naturales inæquales per eandem propositionem supra allegatam: secunda igitur causa inæqualitatum dierum naturalium est inæqualitas ortus partium addendarum propter obliquitatem zodiaci: Et nota quod licet autor in textu uideatur ponere obliquitatem orizontis esse causam distindam ab obliquitate zodiaci: non tamen est distincta in rei ueritate: immo perse non est causa: quoniam orizonte siue recto seu obliquo uniformiter zodiacus moueretur: nisi ipse esset obliquatus: seu ostendit æquinoctialis & circuli paralleli (qui ut patuit supra) oriuntur & occidunt per utrumque orizontem uniformiter propter eorum rectam situationem: nihil igitur agit obliquitas orizontis ne directe & æqualiter moueantur: zodiacus uero propter suam obliquitatem inæqualiter oritur & occidit in utroque orizonte: licet magis in obliquo ut patuit supra: maiorem namque obliquitatem zodiacus ostendit in orizontem obliquo quam in recto: & ideo autor non intelligit quod orizon sit causa totalis huiusmodi diuersitatis: immo potius partialis: quoniam addit ad obliquitatem zodiaci & maioris diuersitatis est causa: & hic pax notetur bene ad hoc ut intelligatur mens auctoris. Et cause huiusmodi non tantum ab autore hic assignantur: sed sunt Ptho. secundo & tertio Almag. & Alphag. differentia undecima. Quinto & ultimo est correlariæ considerandum quod Ptholo. & Alphag. referentibus in prædictis locis duplex est causa quare astrologi incohent diem naturalem a meridie & existentia solis in circulo meridiano: & non ab ortu uel occasu: quoniam cum dies naturalis ueluti superius discussum est ultra motum completum æquinoctialis contineat ortum partis qua sol mouetur: & meridiani in omnibus habitationibus sunt uniformes ex quo omnes transeunt per polos: & quælibet pars zodiaci assignata per quemuis meridianum æqualiter transit: sequitur quod additio illa in omni habitatione inæqualis: in orizontibus uero obliquis quoniam pars illa & additio non mouet æqualiter neque oriendo neque occidendo: imo in diuersis mouet directe minus & magis: eodē modo & oblique: sequitur quod tempus motus illius partis non est æquale in omnibus habitationibus: imo quot sunt

TERTIVM

variationes orizontum obliquorum: tot etiam modis variabitur idem dies in longitudine & brevitate: quare si deberet æquari in singulis orizontibus oporteret habere singulas tabulas æquationum dierum: cum una sufficiat in omnibus partibus diem a meridie inchoando: Quia igitur presens dies a meridie inchoatus est: æqualis in omnibus habitationibus propter æqualitatem meridianorum: non est autem ubique æqualis si ab ortu solis vel occasu sit inceptus: astrologi ut fugerent tantam diversitatem in diversis locis dierum potius a meridie inchoarunt. Secunda causa est: quoniam ideo dies naturales sunt inæquales propter diversitatem motuum partium addendarum ut fuit dictum: sed hæc diversitas minor est in orizonte recto & consequenter meridiano quàm in obliquo: in obliquo namque signa vel directius vel obliquius ascendunt quàm in circulo directo: quare cum dies inchoati a meridie & si sint inæquales non tamen servant tantam inæqualitatem quantum qui sunt ab ortu vel occasu principiati: & consequenter facilius & rectius æquantur dies quorum initium est merities quàm illi qui incipiunt ab ortu vel occasu: non igitur irrationabiliter a meridie astrologi diem inchoarunt: & adde ad hoc quod ratione ortus partium & cætera plures dies sunt æquales si a meridie inchoentur quàm ab ortu vel occasu: cum omnia signa opposita & quæ æquidistant a punctis solsticiorum ortum habeant æqualem in sphaera recta & in meridiano: non autem in obliqua: ideo hac de causa oporteret eos æquari ab ortu vel occasu: sed quia habent initium a meridie sunt æquales hiis itaque binis rationibus astronomi ab existentia solis in meridiano & non in ortu vel occasu inchoant dies naturales. Quibus ita expositis dico tria: primo quod si dies naturales medii sunt inæquales: unica tantum causa ratione scilicet diversitatis ascensionis & cætera inæquantur: prima pars patet: quoniam dies naturalis medius est revolutio æquinoctialis & cætera cum additione partis pertransitæ medio motu: sed pars huiusmodi non habet ascensionem æqualem cum alia necessario: quoniam potest oriri directius & obliquius & maiori & minori tempore: quare de re tempus quod additur est inæquale: & consequenter dies medii: secunda pars probatur: quoniam tantum duabus causis dies naturales sunt inæquales scilicet inæqualitate motus solis & inæqualitate ortus illius motus ut dictum est supra: sed sol non movetur medio motu inæqualiter: ut patet in theoricis nam medius motus est regularis: ideo de hac causa huiusmodi dies non sunt inæquales: quare relinquuntur quod tantum diversitate ortus illarum partium sunt inæquales. Secundo dico quod dies naturales veri duplici causa sunt inæquales patet iam primo ratione veri motus solis: quem esse irregularem & tertio Almag. dictio probat & theoricæ manifestant: secunda causa diversitatis ortus & ascensionis partis transite a sole: ut est optime expositum quare de re duplici causa huiusmodi dies inæquales existunt. Tertio dico quod non omnes dies sunt inæquales omnibus: imo aliqui eorum sunt æquales: probatur primo capto die mediocri: notum est quod huiusmodi dies habet maiorem diem: habet etiam minorem: sed ubique datur maius & minus datur æquale: etiam quoniam non potest fieri transitus de maiori ad minus nisi per æquale: præpositus igitur dies habebit diem sibi æqualem. Secundo idem probatur per rationem argumenti ultimi ante oppositum: dies namque naturales duplici de causa ut dictum est possunt esse inæquales: igitur in altero duorum dierum potest esse causa quæ tanto reddat eum alio maiorem: quanto secunda causa reddit minorem id est quod quanto additio est maior tanto obliquius oriatur vel contra quare hii dies æquabuntur. Tertio idem probatur maxime de mediis diebus: in quibus cum additum quod sol pertransit motu medio sit æquale in omnibus: quandoque sol fuerit insignis æqualis ascensionis: quod scilicet æquidistant ab altero quatuor punctorum: semper dies illi erunt æquales: gratia exemplis ole existente in principio tauri & principio piscium: quoniam illud quod agit motu medio utrobique est æquale: & æquali tempore oritur: notum est quod cum additio sit æqualis quod duo dies tunc æquabuntur: idem concluditur de veris diebus: nam quomodo aux sit in principio cancri vel saltem parum distans ab eo: dum sol fuerit in principio geminorum & leonis æqualiter remotus ab auge ad partes diversas: æqualiter movetur ut demonstravi in theorica solis: & etiam patet in tabulis: & quoniam illi arcus æqualiter mediant coelum: ex quo æquidistant ab initio cancri per secundam regulam in sphaera recta declaratam: igitur hii duo dies æquabuntur causis in ambobus non diversificationis: patet igitur quod dantur dies naturales tam medii quàm veri æquales: neque quando dicunt astronomi dies naturales esse inæquales intelligunt omnes omnibus inæquales: sed omnes sunt inæquales quibusdam & aliquibus æquales. Argumenta modo ante opposita facta facilius perimuntur primum namque quando dicitur quod in sphaera recta semper est æquinoctium & cætera dico quod æquinoctium duplex est vulgare & verum: vulgare quidem est æqualitas diei artificialis cum sua nocte vel in sensibilibus excessus alterius super reliquum: quod quidem excessus provenit causa illius additionis: nam cum illa additio parva sit & insensibilis diversitas vel excessus alterius super aliud est insensibilis: & quia vulgares non considerant omnem parvum excessum proferunt in sphaera recta semper esse æquinoctium quod ad vulgarem sensibilitatem. Aequinoctium autem verum est æqualitas diei cum sua nocte taliter quod nec sensibiliter neque insensibiliter se superent: & tunc dico quod in sphaera recta non

est semper uerum æquinoctium uel si est: taliter est q̄ dies æquatur tantum suæ nocti nō autem omnibus noctibus: nam diei naturalis maioris tam dies q̄ nox sunt longiores q̄ alterius diei & inter se æquales. Ad secundū Respon. q̄ dies naturalis non est præcise reuolutio & cætera immo ultra illam est additio motus solis ut dictum est supra: & quando dicitur q̄ arcus superior est arcus diei & cætera uerum est tamen ultra illum additur portio motus solis: quæ quoniam parua est & insensibilis non meminerant: sed tantum arcum diurnum proferunt arcum superiorem & cætera & eadem est proportio diei ad noctem ueluti horum arcuum tantum uulgaris & secundum sensum. Ad tertium quoniam dicit q̄ anni medietas esset maior altera. Respo. q̄ medietas anni possunt dici & nominari dupliciter uel a numero dierum quos continet & tunc pars anni continens: isz. cum dimidio dies: est anni medietas & æqualis alteri quæ totidem etiam dies amplectitur non curando an dies sint maiores uel minores: sed tantum q̄ sint æquales in numero in utraq̄. Alio modo potest dici medietas a spatio temporis quod continet: & tunc illa dicitur anni medietas quæ continet præcise medietatem non curando de diebus: nam illa quæ habet dies longiores pauciores continet ex eis: non igitur sequitur q̄ medietas sit alteri inæqualis. Ad quartum dicitur q̄ singuli dies naturales continent uiginti quattuor horas q̄tum ad uulgarem apparentiam: qua non percipitur illud paruum tempus ortus spaci quo sol mouetur: tamen quo ad ueritatem dies quilibet habet plus uiginti quattuor horarum: tanto quidem plus q̄tum est illud additum: quod simul aggregatū in anno faciet uiginti quattuor horas cum sit reuolutio solis in circuitu æquinoctialis: qui accedit in uiginti quattuor horis. Quintum autem argumentum ueritatem concludere tertia conclusio manifestauit: non enim intelligunt neq̄ uolunt astrologi omnes dies omnibus diebus esse inæquales immo aliquos adinuicem æquare: sed q̄ singuli dies habent dies sibi inæquales ut in declaratione dictæ conclusionis fuit expositum. Et ita credo satisfactum esse huic quæsito & materiæ de ortu & occasu signorum: quam si breuibus peregi & declarauis: singulis ero excusatus: cum i hac materia digressionem ob difficultatem præcipue incohantibus agere recusauis: tanto magis q̄ opus Almag. Ptholo. in præsentiarum non est apud me: neq̄ tam sublimi ingenio me uigere cognosco: ut quæ iam pridem uideram (nisi de nouo & recenter legerim) possim ita bene recordari: ut scripturis digna sint notari: ideo quæ dicta sunt sufficiant.

NOTANDVM ETIAM QVOD SOL TENDENS. Postq̄ in superioribus de principali intento. s. de ortu & occasu signorum in sphaera utraq̄ determinationem perfecit: in parte hac de quodam effectu ex diuersitate ortus & occasus signorum causato. s. de dierum & noctium diuersitate in augmento & decremento prosequitur: q̄ autem dies artificiales sint inter se & cum noctibus inæquales causa est diuersitas in ortu signorum: nam quæ directe oriuntur & in magno tempore diem uel noctem agunt longam: quæ uero oblique ecōtratio. Vel potest præsens pars aliter introduci: ut quoniam supra in parte in mediate exposita declarauit dies naturales esse inæquales: & huius dedit causas: in hac parte dat causas inæqualitatum dierum artificialium ad inuicem et noctium. Et q̄ hæc introductio non sit incongrua patebit si quis notat modum loquendi auctoris dum incipit notandum etiam q̄ sol et cætera quasi uolens se continuare ad prædicta: quicquid tamen sit satis est q̄ intentio eius in hac parte est assignare causas inæqualitatis dierum & noctium: quæ in duas secatur partes: nam in prima hoc agit uniuersaliter non magis ad unam q̄ ad aliam habitationem: secundo idem prosequitur magis particulariter in diuersis locis et modis habitationū ibi. (Notandum autem q̄ illis: & q̄ ita sit q̄ in parte illa agat & declaret diuersitatem dierum & noctium in locis et cætera et si explanet etiam alias conditiones seu proprietates: de monstrat titulus illius partis qui talis est de diuersitate dierum & noctium quæ sit habitantibus in diuersis locis terræ: circa partem priorem duo agit secundum q̄ duabus causis manifestat propositum. secunda ibi. (Notandum est q̄ sex signa.) Iterum circa primam duo facit: nam quoniam in diebus artificialibus & noctibus dupliciter accedit diuersitas: primo quidem inter plures dies uel noctes uel inter diem & noctem in loco eodem: itaq̄ idem dies longior est alio uel breuior similiter & nocte in loco eodem. secundo accedit diuersitas in die eodem uel nocte in diuersis tamen locis: dies nāq̄ præsens dummodo nō sit æquinoctium longior uel curcior est in aliis locis q̄ in hoc sex to climate: ideo primo dat causam diuersitatis dierum plurium inter se & noctium: secundo uero eiusdem diei in diuersis locis. ibi. (Quanto quidem polus.) Prima causa inæqualitatum dierum artificialium & noctium est quasi in forma Alphag. differētia sexta quam quia nota est in sphaera materiali paucis explanabo: a principio capricorni ad finē gemiorū ē medietas zodiaci seu sex signa: q̄ sol motu proprio centū octuaginta duobus diebus cum dimidio peragrat: & quoniam mouetur idem sol motu rapto circa terram per spaciū quo mouetur singulis diebus describet parallelos: nam quando est in principio capricorni describit parallellum ad primum gradum eius cōtinuatū. In sequenti uero die cum reperietur in secundo gradu eiusdem parallellum causabit propriam æquinoctiali: & in tertio die

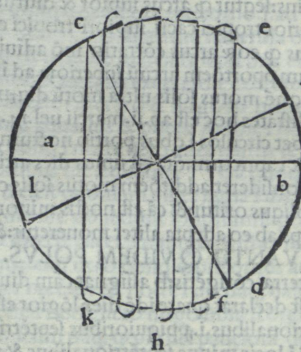

TERTIVM

adhuc p̄p̄in̄quiorē si quidē existit in tertio gradu Capricorni magis uicino æquatori: & ita de aliis ad singulos signorū gradus singulis terminatis. Et quia a principio cancri ad capricornum reuertitur sol ad polū meridionalē unde prius remouebatur: in toto spacio .i.82. dierum cū dimidio quo per huiusmodi zodiaci medietatē defertur: eosdē describit parallelos. Qui & si uera appellatione non possint dici circuli: cum non terminentur & cōiungantur ad punctū eundē: neq; habent principiū idē cum fine: sol nāq; existēs in principio capricorni incipit parallellū ad secundū gradum eiusdem terminatū: circuli uero circūferētia idē cum fine est principiū: quia tamē principiū cuiusq; a fine ita pax distat q̄ insensibile est: ideo nihil importat si paralleli illi circuli nominentur: causat igitur sol a principio capricorni ad principium cancri delatus .i.82. parallelos seu circulos: quorū extremi alter uersus borealem polum est tropicus cancri reliquos uero ad meridiē tropicus capricorni: medius uero inter hos & a polis prædictis æqualiter semotus æquinoctialis. Quæ ut exemplo pateant sit in hoc circulo polus mundi arcticus a & b antarcticus: zodiacus c d e scilicet iniciū cancri & d capricorni: notum ē enī q̄ sol existēs in capricorni inicio d raptu firmamētū circuli d e describet tropicū capricorni: qui quidē terminabitur in s̄secūdo gradu eiusdem signi ad quem sol motu p̄prio est trāslatus secundo die: post hoc causabit circulum f g h usquequo sit in arietē ubi æquinoctialem h i designabit: & ita alios parallelos uersus polū arcticū donec sit in principio cancri: ubi tropicus ck depinget. Et hii paralleli circuli sunt dierum naturalium: cum sol eos in die naturali singulos describat: eorum autē arcus qui supra orizontē quēuis sunt dicuntur arcus dieꝝ artificialiū. i. a sole in die artificiali descripti: cum dies artificialis nil aliud sit n̄ latio solis supra terrā & orizontē ut ex supradictis liquet. Qui uero infra sūt arcus noctium. i. in nocte a sole causati: quēadmodū nāq; huiusmodi circuli cōtinent ptem superiōrē & inferiōrē tanq; ptes totales singulos eorū integrantes: ita dies naturalis ex duabus p̄tib; dieꝝ artificiali & nocte constituit.

Quibus stantibus quoniā polus in sphaera reatæ transit per polos mundi supra æquinoctialem cadens perpendiculariter & causat rectos angulos secūdo huius: & consequēter supra omnes æquidistantes æquinoctiali per .i.9. primi Euclidis: sequitur q̄ tam æquinoctialem q̄ ei æquidistantes parallelos in duo æq̄lia p̄ciat p̄ tertiā tertii. Euclidis: ubi uult q̄ si supra lineā in circulo cadat alia p̄ perpendiculariter p̄ cētū circuli trāsiens ea diuidet per æq̄lia: singulæ igit circulorū portiones supra rectū orizontē a b æq̄les sūt portionibus cōparibus sub eodē: & q̄a in spatiis æq̄libus sunt motus æq̄les sexto phis. motus igitur solis per portiones circulorum superiōres æq̄les erit motui eiusdem sub inferioribus: & qm̄ sol huiusmodi motu æq̄liter mouetur: in tēporibus paribus tam superiōres q̄ inferiōres trāsiat dictorum portiones ut philosophus sexto phy. demonstrat: & quom portiones superiōres trāsiat in die: infimas uero in nocte ut dictum est: concluditur singulos dies singulis suis noctibus: ceu in q̄stione præcedenti determinatum est æq̄perari: & consequēter ubicūq; zodiaci sit sol in sphaera recta semp̄ eē æquinoctiū.

At q̄a orizon obliquus. I. M. q̄cūq; sit semper diuidit æq̄torem in æq̄les partes cum ambo sint circuli maiores secūdo huius: quādo sol erit in principio arietis uel libræ æquinoctialem describēs: cū motus supra orizontē: & sub eodē sint æq̄les æquinoctium erit in uniuersa terra. Sed q̄a prædictus orizon nō trāsit per polos mundi ut liquet uelut rectus nō diuidet reliquos circulos in ptes æq̄les: immo in portiones per q̄ritā tertii elemētorum. Si lineā diuidat lineā intra circulum neutrum eorū per eiūdem cētum trāseūte in ptes inæq̄les se secabunt. Et qm̄ dictus orizon ut demonstrat sphaera materialis deprimatur sub polo boreali: & patet in figura præsignata: nā portio orizontis obliq̄. i. est sup̄ polo a. & a polus eleuatur supra eodē: sequitur q̄ de parte cœli septētrionali maior portio est supra orizontē q̄ infra: & cōsequēter oīum circulorum septētrionaliū. i. ab æquinoctiali uersus polū septētrionalē declinatū maiores portiones sunt supra q̄ infra circulū orizontis: & per cōsequēs maior motus solis supra terrā q̄ infra: & q̄a motus regularis est: dies artificiales q̄bus mouetur supra terrā maiores sunt singulæ suis noctibus: quādoq; igit sol mouetur per signa septētrionalia q̄ sūt ab initio arietis ad finē uirginis ab ii. die marci ad .i.4. septembris dies maioratur supra noctes. i. artificiales dies sūt maiores q̄ suæ noctes. Et qm̄ orizon præfatus diuidit æq̄torem per æq̄lia & uersus arcticū polū deprimatur: & tanto magis q̄ ab æq̄tore magis remouet: sequitur q̄ q̄to circulus magis distās est ab æquinoctiali & prop̄iquo polo boreali tāto maiorē portionē habet supra orizontē: & sol describēs eū causat diē maiorē: unde cū tropicus cancri remotissimus sit iter oēs ab eodē æquinoctiali inter oēs circulos maximā habet supra orizontem portionē & minimā infra: & quom sol est in tropico prædicto q̄ cōtingit. i.5. Iunii dies maxi-

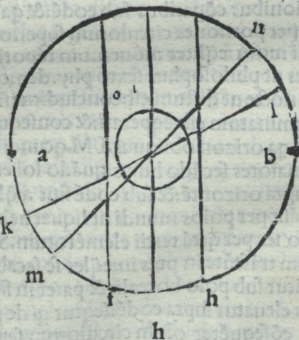

mus est & nox minima: q̄ in toto anno esse possit: quāto magis ad dictū tropicū circulus accedit: tāto arcus diurnus maiorat̄ supra nocturnum: & consequēter quāto dies magis p̄p̄inqua est. i. lunii tāto longiorē habet diē artificialē supra noctē. E contra uero quoniā prādictus orizō. M. eleuatur supra polo australi b eo depresso: maior portio ptis celi meridionalis sub orizonte existit q̄ supra: & consequēter circulorum ab æquatore uersus polū illum declinātium semper est maior portio isra q̄ supra: quā de re dū sol est i signis australibus i medietate. s. zodiaci q̄ est ab initio libræ ad finē pisciū noctes supra dies sunt longiores: & quāto magis orizon ab æquatore elongatur: tāto magis supra restum est eleuatus: & maiores portiones circulorum sub eo: unde tropici capricorni maxima portio ē sub orizonte & minima supra relinquitur: quo fit ut sole ibi morāte i. z. decēbris nox est maxia & dies minimus q̄ possit esse i toto anno: cui quāto dies magis p̄p̄inqua est: tāto noctē habet longiorē. Vnde qm̄ tropicus cācri c k & capricorni d e aequaliter ab æquatore distāt ut demonstrat Ptol. p̄rio Al mag. cap. i. & polus borealis a tātum supra orizontē obliquū eleuatur q̄ b australi dep̄imitur: ut secūdo huius sequitur q̄ arcus sup̄ior & diurnus tropici cācri aequalē arcui inferiōri capricorni: & ecōtra arcus inferiōr tropici cācri sup̄iori tropici capricorni. Et eodē mō dicat̄ de aliis circulis ab æquatore æquidistantibus q̄ eorū arcus cōtrario mō adiuicē æquatur. Et qm̄ dieꝝ artificialiū supra noctes p̄portio ē secundum p̄portōem arcuū sup̄iorē ad inferiōres quātum est sensibilitatē uulgare & nō considerātū additionē motus solis ultra motū diurnum: sequitur q̄ si capiatur duo dies naturales ab æquinoctio æquidistantes hoc est ab. ii. marcii uel. i. septembris quibus dieb⁹ accidit æquinoctia: quoniā tūc sol describit circulos i q̄bus portio nocturna alterius æquatur diurnæ portioni alterius gr̄a exēpli tropicos cācri & capricorni: q̄ta est unius dies artificialis: tāta nox alterius: & e contra. Aliter tamen inueniet si q̄s recte consideret additōem motus solis cōtra firmamētum. i. motū primi mobilis: quoniā uel additio illa obliquus oritur: & cā est noctis minoris & directe occidit: & facit diē longiorē: q̄ si esset sol i signo cuius ps ab eo adepta aliter moueretur: & hoc exposui i quæstione præcedēti. Deinde cum dicit.

Q V A N T O Q U I D E M P O L V S. Cū dederit cām iæq̄litas dieꝝ & noctiū diuersos: in eodē loco terræ cōtīgēns: h assignat cām diuersitatis unius & eiusdē diei uel noctis i diuersis tamē p̄tibus hoc est declarat quare idē dies lōgior est i alio loco q̄ i alio: similiter eadem nox. Nā i habitationibus septentrionalibus. i. p̄p̄inioribus septētrioni dies æstiuū sole existēte i signis septētrionalibus lōgiores sunt q̄ i locis minus septētrionalibus & noctes breuiores: dies uero hyemales sole possidēte signa meridionalia sūt curciores & noctes longiores: & hoc semper faciendo cōparatōem eiusdē diei ad seipsum: quā aliter nō hēret ueritatem: nō enī dies. i. lunii breuior est i aliqua pte meridionali q̄ i aliqua septentrionali primus aprilis: uerum. i. lunii longior est in habitatione septentrionali q̄ sit idē i meridionali: & ita sistr̄ primus dies aprilis. Quorum cā ut facilius explicetur i ista signato circulo a polus arcticus & b antarcticus c d æquodialis e tropicus cācri g h tropicus capricorni describat̄. Et in terra capta habitatione i cuius orizon k l: & altera o magis septentrionalis: cuius orizon m n cum ambo orizontes obliqui diuidant æquodiale i æq̄lia ut notū ē: alios circulos mīmenā supra orizōte loci magis septentrionalis m n maior portio de circulo e f interceptitur & minor sub eodē: iō i loco o magis septētrionali dies æstiuū sole existēte i tropico cācri maior ē q̄ idē i hitatōe i minus septētrionali: & nox ecōtra minor. Ecōtrario uero quoniā de tropico capricorni g h minor portio supra & maior sub orizōte m n interceptitur q̄ sub orizōte k l: sequitur q̄ i hyeme sole morāte i tropico dicto dies ē breuior i regione septētrionali magis & nox lōgior. Et hoc itelligebat cum dixit quāto qdē polus mundi magis eleuatur supra orizōtē. i. quāto regio est magis p̄p̄inqua septentrioni: i qua polus altior est supra orizōtē: polus nāq̄ a magis altus est & eleuatus supra orizontem m n q̄ k l ut liquet omnibus. Secundam causam diuersitatis dierum artificialium cum noctibus explicat cum dicit.

NOTANDVM ETIAM Q V O D S E X S I G N A. Quam qdē materialē sphaera euidentius q̄ aliud istrumētū planū nouiciis manifestat: ibi nāq̄ patet q̄ tota zodiaci medietas ab initio cācri ad finem sagittarii in q̄ sūt huiusmodi signa cācer leo uirgo libra scorpio & sagittarius directe nascuntur & habent ascēssiones magnas. i. de æquodiali oritur plus medietate: licet habeāt obliquas descēssiones & minor portio æquatoris cū eis occidat: cū omne signū directe oriens occidat obliq̄ & cōtra: ut demonstrauit i tertia regula earum sex supra expositarū. Reliqua eiusdē medietas ab initio capricorni ad finē geminoꝝ amplectēs huius sex signa capricornū aquariū pisces arietē taurū & geminos obliq̄ ori

TERTIVM

tur: cum directe occidat. Et hoc rationabile est & necessarium: nā quia priā medietas oritur directe occidit obliq̄ per tertiam regulam dictā: sed ea occidente oritur altera: imo in tempore aequali: ut vult priā prædicta: ppositionum: igit̄ altera medietas oritur obliq̄ & directe descendit p̄ tertiam regulā. Et hoc inquit Virg. Oīa signa q̄ sunt a sydere & initio cācri donec finitur chyron. i. ad finem usq; sagitarii meāt. i. oriunt̄ directe: cadūt tamen obliq̄. i. occidunt: in occasu nāq; quoniā sub horizonte deprimunt̄ cadere vident̄. Sed cætera signa ab initio capricorni ad finem usq; geminoꝝ nascunt̄ p̄no & obliquo & descendūt tramite recto. Hiis ita notificatis dico q̄ cū singulis diebus artificialibus seu lōgis seu breuib; sex signa oriāt̄ & totidē in nocte. Cā quare sole in cācro existente. quod est i mense Iuni dies sint lōgissimi est: quoniā in die sex nascunt̄ directe orientia q̄ sūt cācer i quo est sol leo virgo libra scorp̄o & sagitarius q̄ cum multū tēporis in ortu cōsumāt diē extēdūt: & longā reddūt: nox autem eodē tēpore mīma est: qm̄ sex reliqua signa nascunt̄ obliquas habētia ascēsiones ut capricornus aquarius pisces aries taurus & gemini. Cā vero q̄ sint in hyeme dies breues sol existēte i capricor̄no i mense uidelicet decēbris est: qm̄ in die oriunt̄ sex signa obliq̄ orientia a capricorno. i. ad finē geminoꝝ: nox uero lōgissima est: quoniā oriunt̄ residua sex ab initio cācri directum habentia ortum.

Cā autē q̄ sit æquodiu arietē sole possidēte & librā quod est in mēse marci & septēbris est: quoniam i die tria signa oriunt̄ obliq̄ & tria directe: & i nocte similiter: gratia exēpli sole existēte i arietē in die oriunt̄ tria obliq̄ aries taurus & gemini: & totidem directe cācer leo & virgo in nocte quoq; tria directe libra scorp̄o & sagitarius: & obliq̄ tria capricornus aquarius & pisces. At sole i librā i die oriunt̄ libra scorp̄o & sagitarius directe: sequentia uero tria obliq̄ i nocte uero aries taurus & gemini obliquas ascēsionū & sequētia rectas: quare dies cū suis noctibus tūc æquāt̄. Cā quoq; q̄ dies & si nō sit maximus: est tamen nocte maior ut i mense april̄ & c. est quoniam plura signa i die oriunt̄ si gna i die oriunt̄ directe q̄ obliq̄: cum enī nō oīa directe ascēdāt diē nō reddūt longissimū: grā exēpli sole tūc possidēte duā obliq̄ taurus & gemini: & quatuor directe cācer leo virgo & libra in die nascunt̄: in nocte uero ecōtra duō directe scorp̄o & sagitarius: reliq̄ uero obliq̄ capricornus aquarius pisces & aries. Ecōtra uero se hēt sole pisces tenēte: quoniā dies breuior est nocte i die nāq; nascunt̄ pisces aries taurus & gemini obliq̄. Cācer uero & leo tātū directe: i nocte uero virgo libra scorp̄o & sagitarius directe: obliq̄ uero capricornus & aq̄rius: & sic de aliis: scdm̄ nāq; q̄ p̄la uel pauciora de signis obliq̄ uel directe oriētibus nascunt̄ i die uel i nocte: dies uel nox breuior uel lōgior existit & c. Cū igit̄ q̄libet die artificiali sex signa oriāt̄ & in nocte totidē: cōsequēs est dies singulas & noctes. i. horas naturales seu iāq̄les cōtinere. Ad itellestū cuius est notādū q̄ hora ē duplex: altera qdē æq̄lis seu æquodialis siue horologii dicta ē uigesima q̄rtaps diei natural̄ quæ qdē i. 60. distiguit minuta. Dicit̄ nāq; æq̄lis eo q̄ i toto anno ē inuariabil̄ & i oī regiōe: singulæ nāq; hmōi horæ adiucē æquāt̄. Et quoniā æquodialis regulariter mouet̄: nā in singulis hmōi horis eius. i. 5. gradus oriunt̄: dicta est hora æquodialis: motus nāq; i. 5. graduū æquodialis causat hmōi horā. Et qm̄ horologiū mouet̄ ē æqualiter & idicat easdē horas cū singulis horis cōpletis pulset̄: appellata ē hora horologii. Alia ē hora inæqualis q̄ est duodecima ps diei artificialis: sūt & noctis: at quoniā dies artificiales nō semp̄ adiucem æquāt̄: imo quasi semp̄ sunt inæquales adinuicē & cū noctibus ut patuit duabus rōnibus: sequitur q̄ horæ unus diei nō æquant̄ horis alterius neq; horis noctis: imo diei lōgiores horæ sunt maiores & breuioris breuiiores: & in alio loco maiores q̄ i alio: cū ps determinata totius maioris maior sit & mīoris mīoris: nō igit̄ dicta ē inæqual̄ hmōi hora cōpata ad horas eiisdē diei: q̄a hec oēs sūt æquales. i. duodecima eius ps: sed respectu horarū alterius diei & c. Et quoniā singuli planetæ domīant̄ & disponūt̄ hæc inferiora singul̄ horis inæqualibus: dictæ sūt horæ planetarū. i. i q̄b; planetæ regūt̄ hæc inferiora & quoniā nō sūt distictæ & cōstitutæ īperio uolūtatis ueluti horæ æquales. q̄ sūt. 24. p̄tes diei natural̄: cū potuissent fieri lōgiores uel breuiiores: imo distictæ sūt ex dominio & regimīe planetarū: dictæ sūt naturales: hmōi qdē horarū duodecim sunt in singulis diebus artificialibus: similiter & in nocte cum tam die q̄ nocte oriāt̄ur duodecim signorū media: & hec p̄portionant̄ signorū medietatibus: & ita debet itelligi textus: nō aut̄ q̄ hora sit uere spaciū tēporis in quo signi medietas porit̄: quoniā cū in die eodē oriāt̄ signa directe & obliq̄: medietas signi recte oriētis i maiori tempore ascēdit q̄ medietas signi ascēdentis obliq̄ & tūc una hora maior eēt altera eiisdē diei: quod dictū esse falsū: debet igit̄ itelligi q̄ i die oriunt̄ur duodecim medietates signorū erunt i eo duodecim horæ iæquales eis p̄portionatæ. Dubitat̄ circa duo q̄ dicta sūt i hac secunda causa: dictū est enī primo q̄ sex signa quæ sunt a p̄cipio cācri oriāt̄ur directe i sphæra obliqua. Secundo cōcessum est q̄ reliqua sex quæ sunt a capricorno oriāt̄ur obliq̄: hæc qdē duo dicta nō uidēt̄ur simpl̄ uera: ideo arguit̄ur primo cōtra p̄imum. Nā libra i sphæra recta ut patuit obliquā habet ascensionem. i. uiginti septē. 54. ut patet secūdo Almag. & i tabulis aliis de ortu & occasu signorū: sed non pōt̄ i aliquo loco directe ascendere & cum plus. 30. grā. nisi prius cum uiginti octo uel uiginti nouē oriatur: cum nō detur trāsitus ab extremo ad extremum absq; medio: dabit̄ur igit̄ i quo libra ascēdet cum uiginti octo grā. uel uiginti nouē obliq̄. i. & talis nō est sphæra recta cū ibi oriatur cum uiginti septē. & 54. erit igit̄ i sphæra obliqua: in

CAPITVLVM

aliqua igitur obliqua sphaera libra: & consequenter uirgo ascendet obliq: & hoc manifeste cōprēdet si quis speculet p̄ticularē noticiā ortus & occasus signorū in secūdo Almag. & i tabulis reliquis: ubi manifeste cōprēndet librā in sphaera recte & obliqua usq; ad locū latitudis decē graduum semp̄ oriiri oblique & ascensionē habere minorē triginta gra. cū in p̄dicta latitudine habeat ascensionē uiginti nouem qnquaginta septē: a loco aut latitudis .ii. gra. i cohat ascensionē rectā cum triginta .io. Similiter arguitur cōtra secūdum cum gemini in sphaera recta ueluti sup̄ius demonstratum est directe ascēdāt cū triginta duo duodecim ut hēt in tabulis Prolo. & aliorū: sed idē p̄cedēdo nō pōt in loco aliquo obliq cū minus triginta gradibus oriiri nisi prius cū triginta unū uel triginta duo: cū nulla latitudo simul dep̄ndatur: gemini igitur i loco aliquo hēbunt ascensionē triginta unū uel triginta duo gra. & cum nō in sphaera recta: igitur in obliqua: in obliqua igitur gemini hēbunt ascensionē directā: & ex cōsequenti capricornus p̄ regulā secūndā ortus signorū in sphaera obliq. Et hoc uidebit oīs q cōspicit tabulas: dep̄ndet nāq; geminos in sphaera recta: & p̄rio & secūdo clymate usq; ad locū latitudis uiginti nouē gra. semp̄ directe oriiri: ascēsiō nāq; eorū in p̄dicta latitudine est triginta .i. in loco uero latitudinis triginta gra. oriitur obliq cum uiginti nouē qnquaginta sex & ultra. nō igitur in sphaera obliqua omnia signa a capricorno ad cācrum obliq oriūtur. Ad hoc argumentū fortasse aliq diceret q signa q sunt a sydere cācri directe oriunt nō simpliciter sed respectu ortus quē habēt in sphaera recta: hoc ē si regula illa sex signa in quaq; sphaera obliqua habēt ascensionē maiore q in sphaera recta: & ita adp̄positum: & si libra in aliq obliqua obliq simpliciter nascatur cum uiginti octo uel uiginti nouē: tamē respectu sphaeræ recte nascuntur directe cum maiore obtineāt ascensionē: nā in mīma sphaera obliq sensibīliter cuius latitudo est gradus unius hēt ortū uiginti octo sex maiore q in sphaera recta. Similiter oīa signa a capricorno ad geminos nō nascūtur obliq simpliciter ut demonstratū ē: sed respectu ortus quē hnt in sphaera recta: nā & si cū aliquo eorū oriātur plures triginta gra. tamē q pauciores q illi q secū oriūtur in recto circulo dicitur obliq oriiri. Et q ita ē ascēsiō geminorū i sphaera obliqua cuius latitudo ē unius gra ē triginta duo octo mior q eiusdē ascēsiō recta triginta duo duodecim. Ita posset alicui uideri dicēdū. Sed in rei ueritate licet subtiliter diceret & uere: nō tamē adp̄positū: imo destrueret mentē & p̄positū auctoris. Auctor nāq; uult assignare cām longitudinis & breuitatis dieꝝ: & iquit q dies est lōgus i quo nascūtur sex signa directe orientia: si igitur hmoi signa nō simpliciter oriūtur directe: imo ut uult respōsiō h possūt oriiri simpliciter oblique respectu tamē sphaeræ recte directe: tūc cū sex signis oriiretur minus medietate aq̄toris: & cōsequenter eēt dies mior duodecim horis & mior nocte: quare dies maior nocte eēt mior ea: qd̄ ip̄licat: nō igitur ex ortu directo signorū cōcluderet augmentū dieꝝ: imo diminutiō: q̄re ad hoc ut dies sit magn⁹ pp̄ rectū ortū signorū: oportet q recte simplr oriuntur. Eodē mō si itelligit signa obliq oriiri respectu ortus in sphaera recta: & si simplr nō oriātur oblique: tūc cū sex signis nasceret plus medietate aq̄toris: & cōsequenter i pluri duodecim horis: quare dies uel nox i qua signa sex obliqua ascensionū nasceretur eēt lōgus et nō breuis ut inq̄t auctor i līa. nō igitur respōsiō p̄dicta pōt stare cum positiōe causæ ab auctore: imo eā destruit. Quare aliter dico q auctor itelligit de ortu recto uel obliquo simpliciter & nō i respectu: ut q sex signa ab initio cācri ad finē sagitarii oriūtur directe: reliq̄ uero obliq simplr i sphaera obliq: nō tamē quodlibet signū p se cōsideratū & distinctū ab aliis i p̄ria medietate recte nascitur in q̄libet sphaera obliqua: quoniā nō uirgo: neq; libra in locis latitudinis minus decē graduū: neq; quodlibet signū in reliq̄ medietate oblique occidit: quoniā gemini & capricornus nō cōiunctis eorū ascēsiōibus cū ortu aliorū directe oriūtur in omni loco minoris latitudinis uiginti nouē graduū: ut bñ argumētū pbat neq; hoc itelligit auctor: sed dicit q sex signa ab initio cācri habēt ascēsiōes simul iūctas maiores: licet enī ascēsiō libræ & uirginis p̄ua sit in loco latitudinis ifra decem graduū: tamē alia signa ut cācer leo uirgo & sagitarii tāto habent ascēsiōes maiores q iūctæ adinuicē ambæ sūt maiores medietate aq̄notialis: & iō dies uel nox i q bus oriūtur lōgior &c. Et eodē modo itelligit de signis alterius medietatis q habēt ascēsiōes minores simul iūctas: & si gemini & capricornus i aliqua sphaera directe ascēdāt: & ideo dies uel nox in q bus illa ascēdūt est breuis. Possem etiā aliter respōdere q simpliciter & absolute uirgo & libra oriuntur directe in obliqua sphaera: quoniā & si in p̄te terræ .ii. graduum latitudinis habeat ortum obliq: quum: q̄a tamen i septuaginta nouē gradibus. i. a loco latitudinis .ii. gra. ad nonaginta nascuntur directe & denominatio directe oriiri simpliciter p̄feruntur in pluri nanq; loco directe q oblique ascēdūt. Similiter licet gemini & capricornus in uiginti nouē gradibus latitudinis directe oriatur: quia tamen inde ad nonaginta q sunt gradus sexaginta unū oriuntur oblique simpliciter oblique oriiri in sphaera obliqua enūciatur. Tamen quoniā redditur causa s̄inæ qualitatū dierum in omni sphaera obliqua iā dicta respōsiō soluit argumentum in contrarium.

OTANDVM QVOD ILLIS QVORVM ZENITH. Cum in superiori capitulo de derit causam diuersitatis dieꝝ & noctiū in augmento & decremento in uniuersali: in hac parte idē magis p̄ticulariter declarat in septē modis habitationū: earū quoq; reliquas exponēdo p̄prietates: quare prima est sub æquatore eorū qui habent sphaerā rectam. Secunda inter

TERTIVM

æquinoctialem & tropicū cācti: quā psequitur ibi. (Illis aut quorū zenith est inter æquinoctialem). Tertia sub tropico dicto ibi. (Illis siquidē quorū zenith est in tropico). Quarta iter trop cū & circulū arcticū ibi. (Illis vero quorū zenith est iter tropicū). Quinta sub circulo arctico ibi. (Illis autē quorū zenith ē in circulo arctico). Sexta iter circulū dictū & polū mundi ibi. (Illis autē quorū zenith ē iter circulū). Septima & ultima sub polo ibi. (Illis aut quorū zenith est in polo). Circa primā partē sex agit: quā sex cōditionibus seu proprietatibus notificat habitatiōem in sphaera recta uel sub æquinoctiali: secūda ibi. (Et tunc sūt illis). tertia ibi. (Vnde ex p̄dictis patet). quarta ibi. (Patet ē q̄ duas). quinta ibi. (Illis ē in anno). sexta ibi. (Illis ē oriuntur). Prima proprietatē habitatiū sub æquatore est p se notā: nā quom aquator nunq̄ sepetur a zenith: sed p eum semp mouet: quādoq̄ sol erit i æquinoctiali i p̄cipio arietis: & secūdo in p̄cipio libræ: tunc motu diurno in meridie transibit per zenith.

Secunda conditio uel proprietatē declaratur: cum dicit.

ET TVNC SVNT ILLIS. Quæ sequitur ex p̄ia. Est q̄dem nobis & oībus habentibus latitudinē regionis plus uiginti quatuor gradibus æstiuale solsticiū: dū maxie sol accedit ad zenith regionis: quod quia sol non potest amplius a terra eleuari: sed est in sua maxima eleuatione i meridie illius ptis dictū est altū: hyemale qdē solsticiū est dum sol a zenith maxie remouetur: quod iō dictū ē imū: quā sol habet minā meridianā eleuatōem q̄ in toto anno possit hēre in illa habitatione. At quoniā eorū qui sunt sub æquatore bis incōpleta p̄ signis ex uolūtōe: sol est i zenith: & cōsequēter bis in anno ei maxie appropinquat: dū. s. possidet primū p̄ncipiū arietis & libræ: habet iō hii duo alta solsticia uel æstia. Eodem mō quoniā bis i anno sol a zenith eorū maxie q̄ possit remouet: dū. s. est in p̄cipio cācti & capricorni. hēbunt itē: duo ima seu hyemalia solsticia: quatuor igit hēbunt solsticia. Videtur tamē hoc nō esse uerū: imo ceu nos q̄ moramur ultra tropicum cācti non hēmus nisi duplex solsticiū: ita & dictū. Est nāq̄ solsticiū solis statio cōtingēs ob eius reflexionē ad diuersum modum latitudis ut in secūdo huius est explicatum: nā ubicunq̄ sol declinādo reflectit: & stare uidet ibi solsticiū facit: at i p̄cipio arietis & libræ: & si sol appropinquet zenith istorū: & post remoueat: sūt ab æquatore qm̄ tamē nō reflectit: imo declinādo ibi acquirit maximā q̄ alibi ob ultimā ibi zodiaci obliquitatem: ibi nō uidetur stare sed uelociter declinare: nā si ibi uideret stare respectu eorū & faceret eis bina solsticia: staret etiā apparēter & respectu nostri: & solsticia nobis quoq̄ cāret: quod nō est: tātum igit in cācro & capricorno sicut & nobis eis cōtingēt solsticia. Ad hoc respōdet q̄ uera appellatōe solsticiū dī solis statio tm̄ cōtingēs in loco ubi sol ob reflexionē stare uidet: at quoniā sol nō reflectit ad p̄tes diuersas declinādo nisi i p̄cipio cācti existēs & capricorni: dū nāq̄ possidet iniciū cācti ad meridiē ac cedere incipit: cū prius cōtinue ad boreā appropinquasset: cōtrario dū est i capricorno reflectitur ad septentrionē: licet antea ad austrū uicinaret: in p̄cipio nāq̄ arietis existēs appropinquat polo arctico cui prius & in librā uicinus sit polo antarctico ad quē etiā mouebatur quo mō solsticiū acceptū dico q̄ nō est nisi duplex in oī habitatione: ut p̄bat argumētū cōtingēs tātū in cācro & capricorno: si nāq̄ in ariete & librā esset solis statio illis q̄ sunt sub æquatore: etiā & nobis. At quoniā in regiōe nostra & p̄te: ubi est quasi tota habitatio quādoq̄ solsticiū est: sol ad zenith maxie appropinquat uel remouetur: hac cā ubiq̄ sol zenith maxie appropinquat sit: & si nō stet solsticiū: largo modo ibi pōt poni: & ita q̄ sunt sub æquinoctiali hēbunt duo solsticia in p̄cipio arietis & libræ: ubi non tm̄ sol p̄pinquat uerū est p̄sentialiter. Etiā ueluti nobis quādo est altū solsticiū est æstas: & illi sole i p̄cipiis arietis & libræ existēte fiunt duæ æstates: hac etiā cā dicēt ibi hēre solsticia. Posset ēt aliter dici q̄ sol i p̄cipiis arietis & libræ existens illis uidetur stare: & quodāmodo reflectere: cum prius cōtinue ad zenith appropinquas idē incipit discedere: sed qm̄ semp iter p̄pinquatōem & remotionē ges itericipiētū uidetur: p̄nūciatur hīs duplex solsticiū in ariete & librā sole constituto.

Tertia proprietatē ex p̄dicta correlarie conclusa: cum dicit.

VNDE EX PREDICTIS PATET. Quæ optime p rationes supra est exposita: ubi patuit existētes sub æquatore semper habere æquinoctium.

Quarta proprietatē cum dicit.

PATET ETIAM QVOD DVAS. Sed uidetur nunq̄ sit hyems in regiōe sub æquinoctiali posita: ubi nāq̄ est calor intensissimus & ultimus nō est hyems: si q̄dem hyems tempus est anni frigidū & humidum: sed regio supposita æquinoctiali est in ultimo caliditatis cū sit zona torrida: ut auctor in secūdo huius: & in quæstione supra illa p̄te determinauit: & inferius itē dicitur: q̄ ibi incolunt æthiopes: quorū nigredine arguitur loci superabūdās caliditas: nō igitur ibi est hyems: & tanto magis quoniā nos q̄ sumus in regione minoris caliditatis simplicem hēmus hyemem qualiter illi habebunt duas. Ad quod dicatur q̄ quom ibi sit calor quasi insupportabilis ut est probatum in secūdo huius: & sensus diiudicat: uere hyems & simpliciter q̄ tempus est frigidum ibi nō potest esse ut cōclusum est: at potius continua æstas. Verū quoniā causā caloris nō semp uniformiter & eodē modo se habet. Sol nāq̄ nō semp æqualiter appropinquat zenith ptis illius ut notū est: calor nō erit uniformis & æqlis intensiōis: uerū quādoq̄ intensior & aliquādo remissior: sed quādo est i zenith initiis arie

CAPITVLVM

tis & librae: & sunt alta solsticia: calor est in sua maxima intensione & ultimitate: neq; ratione solis magis augeri potest: quando uero a zenith remouetur maxime quod est in principiis cæcri & capricorni: ubi ima contingunt solsticia: calor est remissior. i. minus intensus: sed omne remissius tale respectu intense frigus denotari potest respectu caloris intensissimi contingentis: dum idem est in solsticiis altis & consequenter hyems: ceu licet sole existente in cæcro nobis sit calor magnus & æstas: si tamen comperetur ad calorem contingentem in regione supposita æquatori hyems poterit nūcupari. Concludendum est itaq; huiusmodi incolentes sub æquinoctiali duas habent æstates. sole in incia arietis uel librae seu: ptes, ppinquas: possidente: duas quoq; hyemes eodē in cæcro uel capricorno moto uel ppe duplex quoq; uer in leone & aqrio dum sol existit: & autūnos quoq; binos in tauro & scorpione. Et quoniam sol in cæcro nobis æstatē in capricorno uero hyemē causat: illis uero quoniam in ambobus dictis locis æqualiter a zenith remouetur: cū maximæ solis declinationes sint æquales ex secūdo huius: & consequenter tēpora uniformis cōplexiōis causat: recte dicit Alpha. differētia sexta q; ibi æstas & hyems nostra. i. tempora in quibus æstatē & hyemē hēmus illis sunt unius & æqualis cōplexionis quātum est merito declinatiōis solis: quoniam aliter esset dicēdum ppter existentia oppositi augis solis in capricorno ut declarauit in qstione ultima secūdi huius: in qua qritur an sub æquatore sit hitatio possibilis. Ex prædictis pater intellectus uersu lucani: qui loquēs de habitatione sub æquinoctiali inqt. Deprēsum est hūc esse locū in quo circulus alti solsticii. i. circulus in quo duo cōtingūt alta solsticia q; est æquinoctialis ut dictū est: & quod itelligat æquinoctiale declarat quod subdit medium signorum percutit orbē: nullus nāq; parallelus æquinoctiali diuidit zodiacū in duo media: sed æquinoctialis tātum: hoc igitur est quod dicit: hic locus ē in quo cōtingūt duo alta solsticia in circulo diuidēte zodiacum in duo æqualia.

Quintam eorum proprietatem exponit: cum dicit.

ILLIS ETIAM IN ANNO CONTINGIT. Verissima sentētia & approbata est omniū perspetiuorum: quā & sensus super omnē rōnem uerius manifestat: q; opacū corpus obiectū luminoso: ubi ubi prohibet directē ad partē oppositā luminoso: itaq; inter luminosum & umbrā præcise in medio est opacum corpus: quā de re cū huiusmodi morātes sub æquatore sint in medio quatuor plagarum mundi orientalis: uidelicet occidentalis septētrionalis & australis: sole in principiis arietis uel librae in oriente existēte umbrā ad occidentē ptem oppositā prohibēdo occidētalē umbrā causabūt: at cum fuerit idē in occidentē oriētalē hēbunt umbrā. Cū uero i zenith qā nō declinat ad aliquā dictarū plagarum: neq; umbrā ad oppositū: sed ppendicularē & sub seipsos faciēt. Sole uero existēte i signis meridionalibus ad septētrionē: & in septētrionalibus ad meridiē umbrā hēbunt quatuor: igit in anno facient umbras: occidentālē: orientālē: septētrionālē: & meridionalē. Sed dubitatur: uidetur enim q; hēant qnq; umbras: cū ultra dictas hēant umbrā ppendicularē q; non est aliqua prædictarum: ut ipse auctor numerat in textu. Respōdetur q; umbræ uariātur secūdam quatuor plagas mundi ut dictum est: ad quas tendunt & prohibētur: & ab eisdem denominātur: plagæ autem tātum quatuor sunt: igitur & huiusmodi umbræ: umbra autem ppendicularis nō est ad aliquā plagarum cum proprie nō dicatur umbra extrēsa: sed recta.

Sexta conditio notificatur: cum dicit.

ILLIS ETIAM ORIUNTUR ET OCCIDUNT. Quæ manifesta est: quoniam quō polus uterq; sit in horizonte recto nulla pars cæli est sub eo æternaliter uisa neq; occulta: immo quælibet oritur & occidit: etiam & stellæ nō tantum eis uerum illis qui sunt propinqui æquinoctiali: quorum zenith minus remouetur ab æquatore q; dicte stellæ a polo. Cuius ratio est: qā ueluti in secundo tractatu huius est demonstratum: tāta est latitudo regionis. i. distātia zenith eius ab æquinoctiali: quāta est poli supra horizontem illius regionis eleuatio & altitudo: modo notū est q; oēs stellæ a polo magis distantes q; sit huius modo altitudo uel latitudo regionis oriuntur & occidūt. Et deniq; habeatur pro generali regula quā Alpha. differentia sexta declarat q; stellæ & partes cæli minus propinq polo arctico q; sit latitudo ciuitatis nunq; occidūt illi regioni: magis uero distantes oriuntur & occidunt. Similiter partes cæli magis propinq antarctico polo q; sit eadem latitudo nunq; oriuntur in eo loco cuius ē latitudo: quæ uero distāiores & occidunt & oriuntur: quare sequitur quod quanto regio est maioris latitudinis: tanto plures partes uersus polum arcticum sunt semper apparentes & de polo antarctico semper occultæ. Ad propositum cum in polo arctico non sit aliqua stella: omni habitationi min⁹ ab æquatore distanti q; distet propinquissima stella a puncto dicto poli boreali: dicta stella oritur & occidit ut liquet. Et hoc uult cum dicit. Illis oriūtur & occidunt stellæ iuxta polos sicut & quibusdā aliis habitantibus circa æquinoctialem: & supplendum est minus ab eo distantibus q; stellæ dictæ a polo aliquo distorum: partes autem cæli non omnes oriuntur & occidunt hiis ueluti illis qui sunt sub æquatore. quoniam non illæ quæ sunt maioris propinquitatis ad polos q; sit latitudo eorum. Et hoc iquit Lucanus describens bellum ciuile romanorum peruētum ad extrema habitationum & duces carne

TERTIVM

nos qui sunt prope æquinoctialem ubi occidunt urſa maior: & bootes quæ ſunt duæ imagines proxima polo arctico: ideo inquit quorum æther uerſus in auſtrum. i. ad auſtralem partem reſpectu habitationis noſtræ: aſpicit arctō. i. urſam maiorem mergi. i. occidi: non tñ totā. qm̄ hii nō ſunt præciſe ſub æquinoctiali: & ideo pars urſæ maioris minus a polo remota q̄ ſit zenith iſtorū ab æquatore: eis nūq̄ mergitur & occidit: in occaſu nāq̄ aſtra mergi uidētur in aqua illis: quorum uerſus occidentem habent mare. Et ibi bootes alia imago propinqua eidē polo uelox: quoniā cito oritur: ex quo ſui circuli reuolutionis parua portio itercipitur ſub orizonte lucet exigua nocte: nocte quidē ex quo occidit ueluti ſit nox uera occidēte ſole: ita licet ipſe nox poſſit dici occaſus cuiuſlibet ſideris: & quoniā cito oritur bootis: iō noctē facit exiguā. Eadem eſt ſententia Ouidii priō de triſtibus de eodē bootis: quē appellat cuſtodē erimātidos urſæ: cuius poetica fabulā tanq̄ a noſtro poſſito alienā ſilentio trados: ſi q̄s eā ſcire cupit legat ſecūdum methamor. unde dicit. Tingitur oceano. ſ. habitatibus, p̄p̄ æquinoctiale: & eſt poetica loquutio: ut illud quod apparet proferatur: ac ſi eſſet uerum: uidētur nāq̄ ſtellæ occidentes mergi in mari ab illis quibus mare eſt uerſus occidentem: & conſequenter balneari & tingi: & p̄pter hoc q̄ i oceano ſubmergitur adiecit turbat aquas. Hæc quidem eſt eaq̄ proprietates: cum in noſtra habitatione cuius latitudo eſt maior q̄ diſtantia dictarum imaginū a polo arctico: illæ nūq̄ occidāt: ſed ſemp̄ appareāt eleuata ſupra orizontē noſtrum teſte Virgilio priō georg. ingente Hic uertex. i. polus arcticus ſemp̄ eſt nobis ſublimis & eleuatus: antarcticus uero occultus. & Luca. Axis. i. polus arcticus clariffimus & ornatus gemina arctō. i. duabus urſis maiori & minori: iocidus eſt in ſitu noſtro. Itē Virgi. Arctos. i. dictas urſas metuētes æquore mergi. ſ. in noſtro ſitu: qm̄ nāq̄ nūq̄ occidūt uidētur timere aquas oceani. Poſſem adducere aliā proprietatē eorū qui ſunt ſub æquatore q̄ ſol declinat a zenith eorū ad partes oppoſitas. ſ. ad ſeptentrionem & auſtrū aequaliter: & hoc eſt eis propriſſimum: tamen quoniā nota eſt nō amplius proſequor.

ILLIS AVTEM QVORVM ZENITH EST INTER AEQVINOCTIALEM. Proſequitur ſecundā uariationem habitationū eorum quoq̄ zenith ē iter æquinoctiale & tropicū cācri: qua ſex proprietates repiuntur: quas quoniā notæ ſunt in textu: & ex præcedēti declaratione breuibus percurram. Primā proprietates eſt q̄ ſol bis in anno trāſit per eorū zenith: quod ſphæra materialis clariffime de monſtrat: nā quoniā ſemp̄ habēt inuariabilē latitudinē. i. ſemper æquinoctialis æqualiter remouetur a zenith eorū trāſibit per zenith circulus æquinoctiali paralellus: qui quom̄ ſit inter æquinoctialem & tropicum cācri ſecabit zodiacum in duobus locis a principio cancri a quidiſtantibus ut dicit Alpha. diſſerentia ſexta quarum quoq̄ ſectionum tantum altera a principio arietis: q̄tum ab initio libræ reliqua: gratia exempli ſecabit in principio tauri & uirginis ſeu geminorum & leonis qua de re cum Sol fuerit in hiis duobus locis erit in zenith eorum. Secunda proprietates quattuor habebunt ſolſticia duo quidem alta Sole dictas ſectiones tenente: & duo ima eodem in cancro morante & capricorno uerum imius erit ſolſticiū contingens in capricorno ex quo a zenith diſtātius. Tertia proprietates habebunt æſtates binas & totidem hyemes: quod intelligēdum eſt ut in præcedenti parte expoſui: uerum quoniā ſol i capricorno magis elongatur ab eorū zenith: q̄tum eſt merito eius declinatiōis hyems tunc frigidior eſt q̄ eodē cancrū poſſidēte. Quarta proprietates: quoniā ſol remouet a zenith eorū uerſus oēs quattuor mūdi plagas & eſt etiā quādoq̄ in zenith habebūt oēs q̄ttuor umbras & p̄p̄ediculā re uelut illi qui ſunt ſub æquinoctiali. Quinta proprietates qua diſſerūt ab illis qui ſunt in ſphæra recta eſt: q̄ habent in æqualitatē dieꝝ artificialiū & noſtiū ſole excepto caput arietis uel libræ tenente: ſicut oēs habēt ſphæra obliquā ut ſupra dictū ē: uerū tāto minorē habēt huiuſmōdi diuerſitatē q̄to ſphæram habēt minus obliquam: ut ſupra etiam notificatū eſt. Sexta proprietates ex quo polus eleuat ſupra eorum orizontem: omnes partes cœli magis polo arctico propinquæ q̄ ſit huiuſmodi polaris eleuatio ſemper apparent: & quæ magis polo antarctico uicinæ q̄ eius poli depræſſio (quæ æquatur eleuationi arctici) nunquam oriuntur ſed occultæ ſunt ſemper. Et in tali regione eſt arabia & ei qui colūt primū clyma incipiens a loco latitudinis duodecim graduum: & extenſum ad latitudinem uiginti grad. ut patebit inferius: & de eis loquitur lucanus qui in roma ſemper umbram dextram ideſt ſeptentrionalem habebant: qualis eſt condicio noſtræ habitationis: nunquam tamen ſiniſtram & meridionalem: hac de cauſa mirabantur.

ILLIS SI QVIDEM QVORVM ZENITH EST IN TROPICO. Expoſit proprietates tertii modi habitationum eorum. ſ. q̄ ſunt ſub tropico cācri: & i medio ſecūdi clymatis ut patebit itra q̄ q̄dem quattuor ſunt: priā q̄ ſemel in anno ſol eſt in zenith dum. ſ. exiſtit in principio cācri. Secūda duo habēt ſolſticia ſicut & oīs ultra dictum tropicū morantes alteꝝ altum ſole in principio cācri: reliquum uero imū eodē exiſtente in principio cācri. Tertia unam habēt æſtatem & unā hyemem ut patet. Quarta habēt quoq̄ tres umbras cū perpendiculari ſole exiſtēte in cancri initio oriente prohibeant umbrā occidentālē: eodē uero occidente faciūt umbrā orientalem: i meridie uero perpendicularē: alias uero ſemper ſeptentrionalem: meridionalem uero nūq̄ cum ſol minime trāſeat tropicū cācri ad ſeptentrionem: habent et huius alias conditiones ſphæra obliq̄: quæ notæ ſunt.

CAPITVLVM

ILLIS VERO QVORVM ZENITH EST INTER TROPICVM. Notificat quantum modum habitationum eorum: scilicet quorum zenith est inter tropicum canceri & circulum arcticum: ubi est maior: imo quasi tota habitatio terrae incohās a medio secundi climatis ad extremum terrae habitata: teneo nāq; a loco supposito circulo arctico ad locum sub polo arctico nō habitari: ppter impedimēta quae ibi reperiūtur: & quoniam nullus auctor meminit: neq; aliq; ide peruenit ad nos: q igitur sūt in hac pte tertia habēt cōditiones: quae priā: qā sol nunq; exit tropicū canceri uersus septētrionē: nūq; ad zenith uenit istos. Secūda duo habēt solsticia altū alterum sole in cancro: & reliquū imū eodē in capricorno existēte: quare aestates & hyemes singulas. Tertia unicā faciūt umbrā. i. septētrionalē semp: quoniam sol semp a zenith eorū ad meridiē declinat: quae qdē notae sunt nobis hāc partē incolētibus. Et in hac pte uolunt qdā q; sint aethiopes moti auctoritate Lucani: q uult q; solū & habitatio aethiopum nō prēmī ab aliq; regione. i. signo stelliferi poli. i. zodiaci: quare hii nō sunt sub zodiaco: immo ultra tropicū canceri: & quoniam addit Lucanus Ni poplite lapso. i. nō prēmītur ab aliquo signo zodiaci nisi ab extremitate ungulae tauri: dicūt q; taurus extēdit pedē extra zodiacū: & quoniam hii sunt ppe tropicū tātū ab ungula tauri prēmītur: si nāq; taurus extēderet pedē uersus aequinoctialem quicunq; prēmīret ab eius ungula: p eorū zenith etiā trāsiret aliud signum. Sed hii mirabiliter deficiunt: qm si aethiopes essent ultra tropicū canceri: & haberēt habitatiōem tēperatā quā nos habemus: non essent ita nigri: cum aut nigredo causetur ex calore ut uolunt naturales: & Aui. priā primi cap. de humorum generatiōe calor agēs in humidū denigrat: concedendū est dictos aethiopes habitare sub aequinoctiali: sub quo conclusū est secūdo huius calorē adurētē: quo corpora eorū denigrātur: licet enī ppe tropicum sit calor magnus: nō tamen ita intēsus ut totaliter denigret corpora ibi morātū: sed aliquo modo obfuscāt: ut est uidere de colentibus Alexandria: & propinquas regiones: cōcludendū est igitur aethiopes: & omnes nigros habitare in regione inter aequinoctialem & tropicū canceri. Sed quoniam Lucanus optimus fuit astrologus quid dicendum ad eius auctoritatem? tunc nāq; aliqua zodiaci pars transiret supra capita eorū: & aliquod signum prēmīret eos ultra ungulam canceri: quod negat praeclātus poeta: dicendum q; signorum quaedam sunt cardinalia seu principalia: & quaedam regiones sunt qdem signa principalia quae sunt principia tempore uariationis. i. in qbus cum sol igitur tempus mutatur: quae sunt duo signa: aequinoctialia aries & libra: & duo solsticialia cancer & capricornus: q omnia sunt in coluris principia quatuor quartarum zodiaci: quādo nanq; sol igitur arietem tempus mutatur: & inchoat uer secūdo astrologos: dum uero itrat cancerū incipit aestas: ad eodē librā intrante inchoat autūnus: capricornum nero eodē tenēte incipit hyems: & ob hanc temporum mutationem cōtingentem in dictis signis: signa mobilia astrologi nūcupant. i. signa quae dum sol ingreditur tempus mutatur & uariatur in complexione. Regiones uero dicuntur reliqua octo signa aries gemini leo uirgo sagittarius aqrius & pisces: apud poetas modo ps aethiopia: de qua loquitur Lucanus: Est sub aequatore & prēmītur ab initio arietis & librae: q sunt signa cardinalia & nō regiones: at quia ultra hoc prēmītur ab ungula tauri qui est regio addit in poplite lapso. taurus nāq; pedem extendit uersus aequatorem & non ultra tropicum canceri: ut isti dicebāt: in hoc etiā deficientes. Quod cōcedet quicunq; speculetur situm tauri in tabulis Almagesti & reliquis: ubi comprehendit taurum extendere pedem uersus aequinoctialem: cum stella quaedam q est supra eius dextram cauillam sit prope eū. quī que gradus fere habens declinationis. Dubitatur quoniam in fine secundi tract. huius dictum est inter tropicos esse zonā inhabitatā calore ultimo ob solis praesentia & discursum inter dictos tropicos continue: & hac de causa ibidem est conclusum sub aequinoctiali non esse habitationem: hic uero uolens aethiopes non solum morari inter tropicos: uerum etiā sub aequatore non tātum contradicit & oppugnat rationibus: quinimo sibi ipsi implicat. Huiusmodi dubitatio soluta ē per me in quaestione supra allegata parte: ubi patuit sub aequatore non negari nī tēperatā habitationem: non enim dubitatur an sub aequinoctiali sit habitatio: sed an sit praua uel temperata: similiter admittitur zonā mediam esse torridam & habitari: & si pessime ob calorem intensum: eo quod sol transiēs per zenith ibi incolentes comburiti: deo atra sunt eorum corpora: capilli nigri torti seu crispī & asperi: facies sicca & macilēta & calida natura: ut igit Pro. scdo quadripartiti. capit. scdo: non igitur negatur i eo loco: habitatio uerum temperata: cum Prolo. secundo Almag. capit. sexto. Alphag. differentia septima: auctor in ista de climatum diuisione: & omnes concedunt primum & mediatum secundum clima esse inter tropicum canceri & aequinoctialem: est nāq; tropicus praedictus supra medietatem secundi climatis. Sed quid dicatur an ultra tropicum sint aethiopes. Certe tutius tenetur q; non: cum in tali loco nō generentur homines tāta nigredinis: nisi fortasse essent ualde propinqui.

ILLIS AVTEM QVORVM ZENITH EST IN CIRCULO. Manifestat quantum modū seu diuersitatem habitationis in terra eorum. scilicet qui habent zenith in arctico circulo duabus proprietatibus ultra reliquas cōes. q; Alphag. dīta septia declarat: & materialē sphaera optē patefacit priā est. Cū semp circulus articū trāseat p zenith istos: i uoluntatiē sphaera singul dieb' poli zodiaci cū zenith uniet: & qm zenith ē poli' orizontis scdo hui' erūt eccliptica & orizō iuncti uniti ariete i oriēte libra

TERTIVM

in occidente: cancro in septentrione & capricorno in meridie: ut patent & aperte sphaericum instru-
mentum ostendit. Sed quia coelum continue mouetur motu diurno: polus zodiaci a zenith remo-
uebitur in nō sensibili tempore uersus occidentē: & ecclipta ab orizonte disūgetur: & quoniam sūt cir-
culi magni in partes aequales se secabūt in principiis cācri & capricorni: altera medietate zodiaci q̄ est
a capricorno ad geminos in nō sensibili tēpore orta: reliqua uero similiter sub eodē deprāssa: & iō di-
cit Alphag. q̄ altera medietas zodiaci ibi repēte oritur: & in nō tēpore. s. dabili & determinato. Me-
dieta aut zodiaci quā est a cācro ad sagitariū oritur cū toto æquinoctiali: & cū eodē toto occidit op-
posita. Secūda p̄prietatē est quoniam dictū est orizontē eorū esse cū zodiaco & eccliptica: & eā tāgit tro-
picus cācri in pūcto & ex pte altera tropicus capricorni erit totus tropicus cācri supra orizontē & tro-
picus capricorni sub eū in pūcto tāgentes ut demonstrat sphaera materialis: quā de re quādo sol erit in
cācro: quoniam describit tropicū & totū motū agit supra orizontē habebūt diē artificialem uiginti q̄-
tuor horarū absq̄ nocte nisi instās i quo sol erit in pūcto p̄dicto cōtactus: & quādo idē erit in capri-
corno noctē uiginti quatuor horarū absq̄ die nisi instās quo sol cōtactus illū trāstet: & statim descē-
det. Sed uidetur hāc p̄prietatē secūda nō esse possibilem: cū dies naturalis cōtineat & diuidet in diē ar-
tificiale & noctē ut supra patuit: sed dū sol est in principiis cācri uel capricorni causat diē naturalem: cum
describet tropicos q̄ sūt circuli dierum naturalium ex supradictis: quare dies illi naturales contine-
būt diē artificiale & noctē: nō igitur dies erit absq̄ nocte: neq̄ ecōtra. Dicendū q̄ nō est necessariū
diē naturalem cōtinere diē artificiale & noctē: sed cōtingēs est: sicut nō oportet circulos a sole descri-
ptos diuidi ab orizonte in partē supiorē & inferiorē: ut dictū est uerū quādoq̄ dicti circuli diuidū-
tur i ptes ab orizonte: necessū ē dies naturales causatos p̄ motus in eis cōtinere artificiale diē & noctē.

ILLIS AVTEM QVORVM ZENITH EST INTER CIRCVLVM ARCTICVM. Notifi-
cat sexta diuersitatē hitationū illoꝝ. s. quoꝝ zenith ē circulū arcticū & polū mūdi arcticū duabus ul-
teribus p̄prietatibus: ut Pto. scdo Almag. cap. sexto: & Alphag. differētia septia: p̄ia quoniam eorum ze-
nith magis q̄ polus zodiaci p̄p̄inquū est polo mūdi sequitur q̄ orizon eorū minus ab æqtore declina-
bit q̄ zodiacus: quare oēs illæ ptes zodiaci quæ magis declināt ab æquatore uersus cācrū q̄ zenith a
polo: & cōsequēter orizon ab æquatore semp supra orizontē relinquetur: & nunq̄ occidēt: q̄ patebit
si circulus paralellus æquinoctiali trāsiens p̄ maximā orizontis declinationē septentrionalē ducatur: qui
quidē ex quo est iter tropicū cācri & æquinoctiale zodiacū p̄tief in duobus pūctis ab initio cācri æq̄di
stātibz: quare ps huiusmodi magis declinās semp erit supra orizontē eorū nunq̄ occidēs: similr quo-
niam uersus meridiē tātūdem orizon declinat: si per maximā eius declinationem circulus paralellus
æquatori ducatur ab initio capricorni in duobus pūctis æque remotis: secabit zodiacū: quē qdem ps
secta æqualis est priori: & quoniam magis declinat q̄ orizon uersus polū occultū semp erit sub eo nunq̄
oriens: patet igitur q̄ portio de zodiaco septentrionalis q̄ magis declinat q̄ orizon nunq̄ occidēt: & ps
æquales uersus austrū quæ etiā magis declinat nunq̄ oriētur. Et ex hac sequitur secūda p̄prietatē q̄
quādiū sol fuerit in pte illa nunq̄ occidente neq̄ ipse occidēt: quare erit cōtinue dies artificialis absq̄
noctē tāte lōgitudinis quātū tēporis sol exister in portōe illa: & cōsequēter q̄to portio maior est: tāto
& dies lōgior: unde si ps illa sit unius signi & dies artificialis erit unius mēsis: & si duorū signorum di-
es duobus mēsisbus extēdet. Eodē mō quoniam ps occulta semp & nūq̄ oriēs uersus meridiē æqlis est
priori nunq̄ occidēt dū sol fuerit in ea erit cōtinue una nox hyemalis absq̄ diē artificiali tātā lōgitu-
dinis q̄ta est portio ea occulta. Et Alphag. p̄ticularius loquēs i dīa septia dicit qnq̄ primū q̄ i lo-
co ubi polus arcticus eleuatur supra orizontē. 67. gra. m. 21. zenith distat a polo gra. uiginti duo. m. 39. q̄
ta est declinatio medietatis geminoꝝ & medietatis cācri: quare tota portio unius signi a medio ge-
minorum ad mediū cācri erit semp apparēs: quā quoniam sol pagrat q̄si i mēse: hii hebūt diē æstiuum
absq̄ noctē uni mēsis: & quoniam portio zodiaci a medietate sagitarii ad mediū capricorni priori op-
posita semp ē occulta: sol in ea existēs p̄ mēsem nō oriētur: & cōsequēter hyemalem noctē hebunt per
mēsem extēsam absq̄ diē artificiali. Secūdo in loco polus eleuatur. 69. gra. 48. m. zenith distat a po-
lo uiginti duodecim quātā ē declinatio principii geminoꝝ & finis cācri: quare tota portio zodiaci ab
initio geminoꝝ ad finē cācri quæ est duorū signorum erit supra orizontē: & opposita ab initio sagi-
tarii ad finem capricorni tota sub orizonte: & consequenter dies æstiuus erit ibi duorum mensium
absq̄ noctē: & nox hyemalis duorum mensium absq̄ diē. Tercio locus ubi polus eleuatur septua-
ginta tres triginta septem habet zenith distans a polo. 16. 23. quanta est declinatio medii tauri & leo-
nis: quare tota huiusmodi portio semper erit supra orizontē & opposita a medio scorpionis ad medi-
um aquarii singulis tria signa amplectentibus sub orizonte: & sic habebūt diē æstiuum absq̄ noctē
& noctem brumalem absq̄ diē trium mensium. Quarto ubi polus eleuatur septuaginta octo tri-
ginta ab eo distante zenith ii. triginta quanta est declinatio principii tauri & finis leonis: tota huius-
modi portio quatuor signorum erit semper orta: & opposita æqualis semp occulta. unde diē habē-
bunt æstiuum & noctem brumalem quatuor menses eorum singulos continentes. Quinto ubi
polus octuaginta quatuor qnq̄ supra orizontem eleuatur: distantia zenith ab eodem polo qnq̄. 55.

CAPITVLVM

existente: quantum declinat medietas arietis & uirginis tota huiusmodi portio quinque signorum semper apparebit & opposita sub horizonte depræssa erit in æternum: quare dies æstiuus absque nocte & hyemalis nox absque die quinque mensibus extenderetur. Qui uero desiderat particularem locorum proprietates non tantum eorum que sunt inter arcticum circulum & arcticum polum uerum ab æquatore ad polum dictum: & denique orbem partium & regionum habitabilium legat Ptolomeo secundo Almagesti. capitulo sexto ubi omnia loca per lineas æquatorum parallelas & distinguit & declarat & diffusius & copulatus in eius cosmographia. Sed appropinquas quæ non dubito nouicios astronomiæ difficulter posse imaginari nisi uideant instrumentum sphericum esse: quod per signorum reliquorum orientium & occidentium oriuntur præposere: & altera per præposere occidunt: postea uidelicet ante prius. Nam quando zodiacus polus fuerit in eorum meridiano declinat a zenith uersus austrum erit aries in oriente libra in occidente: cæcer cum signis aliquibus septentrionalibus appareat & capricornus occultus: ut clare demonstrat materialis sphaera: quæ taurus prius orientis quæ aries: quia propinquior est cæcro iam orto: & eadem ratione aries ante pisces: & pisces ante aquarium: & quoniam aliquo signo oriente oppositum eius occidit ut demonstratum est supra scorpio occidet priusquam libra: & hæc quæ uirgo: & uirgo ante leonem: ecce modo qualiter postero ordine oriuntur & occidunt. Alia uero rectam dū libra est in oriente: & aries in occidente: quoniam cæcer in septentrione semper appareat & capricornus occultus leo prius orientis quæ uirgo cum sit propinquior cæcro: & uirgo quæ libra: & hæc quæ scorpio: & consequenter aquarius prius descendet quæ pisces: & pisces quæ aries: & hic quæ taurus: ideo hæc signa rectum ordinem in ortu observant & occasu.

ILLIS AUTEM QVORVM ZENITH EST IN POLO. Patefacit septimam & ultimam diuersitatem seu modum habitatorum: & duo facit prius declarat unam eorum que sunt sub polo arctico proprietatem. Secundo remouet obiectionem. Sed cum ibi nunquam habet itaque huiusmodi ultra reliquas communes & dictas conditionem unam eis propriissimam: eis dico & que sunt sub polo alio. scilicet antarctico modo e contrario: quæ est. Cum zenith eorum sit in polo mundi est orizon unitus cum æquinoctiali semper: & cælum rotatur supra orizontem: ut inquit Alphag. differentia septima ueluti uoluitur molendinum: nihil igitur ibi oriatur neque occidit motu diurno: & dico motu diurno: quoniam omnes planetae motibus propriis quos habent in zodiaco oriuntur & occidunt ut patebit: & quoniam medietas zodiaci primi mobilis septentrionalis nunquam fit ab æquatore australis: neque septentrionalis: orizontem consequenter nec transiet oriendo uel occidendo: imo semper medietas ab initio arietis ad finem uirginis supra: & reliqua uero sub horizonte in æternum morabitur sequitur quod dum sol fuerit in priori medietate nunquam occidet artificialē diem sex mensium cabit: dum uero in reliqua mouebit noctem cabit sex et mensium: ex quo nunquam orientis: & quoniam sol motus per duas zodiaci medietates est cæ anni: unus annus non habet nisi unum diem naturalem. Sed contra hoc arguit quoniam annus integratur ex 365 diebus ut omnes fatentur: quare non ex uno. Item dies naturalis est reuolutio æquinoctialis completa cum additio motus solis uel est tempus quo sol pagrat singulos circulos parallelos æquatori ut ex supradictis liquet: sed in anno non est tantum unica æquinoctialis reuolutio: neque sol unicū parallelum describit ut notum est igitur in anno non habet quod sub polo moratur tantum unum diem naturalem. Præterea naturalis dies est spacium 24 horarum: sed annus continet 8766 horas: non igitur huiusmodi habent diem naturalem longitudinis anni. Respondetur quod dies naturalis dupliciter accipitur: proprie & improprie. Proprie acceptus dies est reuolutio æquinoctialis completa cum additio motus proprii solis: aut completus motus solis in circulo parallelo æquinoctiali: quod quidem ex uiginti quatuor horis integratur: ut est supra declaratum: & huiusmodi dies in omnibus regionibus minoris latitudinis quæ sexaginta sex gradibus integratur ex die artificiali & nocte seu ex motu solis supra orizontem & sub eodem. Naturalis uero dies minus proprie est motus solis supra orizontem & sub eo: itaque spacium temporis ab ortu solis ad ortum immediate sequentem naturalis dies hoc modo dicitur quatuordecim: sit seu uiginti quatuor horarum: seu mille: & causa huius acceptionis diei est: quoniam cum apud nos & omnes regiones habitatas dies proprie dictus sit tempus motus solis supra & sub orizonte: uidetur quod dies naturalis quicunque sit huiusmodi spacium: & in omni loco qui sit in loco aliquo sit dictum spacium motus solis per utrumque hemisphaerium & non habeat ueram rationem diei: quod scilicet sit completa æquatoris reuolutio non nominabitur dies nisi improprie. Qua distinctione stante dico primo quod accipiendo diem naturalem secundum ueram acceptionem eius annus existentium sub arctico non habet tantum unicum diem naturalem: imo 365. quoniam in huiusmodi anno sunt 365. reuolutiones æquatoris cum parte addita qua sol motu proprio defertur. sed quælibet talis reuolutio completur in die naturali proprie eum capiēdo: ut dictum est annus: igitur eorum que sunt sub polo ex 365. diebus proprie acceptis integratur & non ex uno tantum: ueluti in omni alia regione de anno loquor latinæ: integrato ex 365. diebus quibus sol reuolutionem propriam perficit in zodiaco. Et ita procedunt argumenta: non enim illi qui sunt sub polo habent diem unum in toto anno. Immo 365. quoniam tot parallelos sol describit completa reuolutione: qui quidem ibi considerant non ab ortu solis ad sequentem uel ab occasu defequente: quoniam sol motu diurno non occidit: neque considerant ab existentia eiusdem in meridiano ad usque reditum in eundem: quoniam non habent meridianum determinatum ut liquet: sed ab existentia eius in pre determinata & notata per aliquod signum fixum in terra uel in loco immobili: ueluti nos signantes uel denotantes loca projectionis radiorum

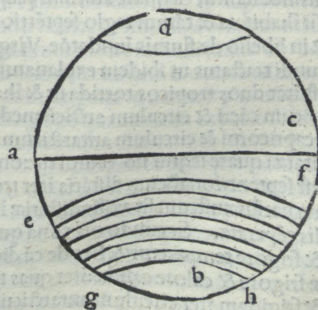

TER TIVM

solis horā diei cognoscimus: motus igitur & reuolutio solis a pte ea determinata ad prem eādem rediens dies uerus & secundum uerā acceptionem erit illis q̄ sole supra orizontem absq; nocte: & eodē sub orizonte nox erit continua absq; die: neq; est necesse q̄ huiusmodi dies contineant duas ptes diem uidelicet artificialem & noctem. Secundo dico q̄ capiēdo diem secundo modo iproprie: scilicet p̄ motu solis sub & supra orizonte ad punctum eundem redientis: totus annus unum tantum diem naturalem continet in regione polo arctico subiecta. Probatur nam annus ueluti dictum est completur sole reuoluto per duodecim signa zodiaci: sed i hac reuolutione cum semel sol oriatur existens in principio arietis & semel occidat i principio libræ habet unum motum supra orizontem & alterum sub eo q̄ duo motus faciunt diem naturalem: in toto igitur anno unum naturalem diem habebunt & non plures: & ita itelligit auctor dum inquit q̄ totus annus est ibi unus dies naturalis: & ita soluta sunt obiecta. Deinde cum dicit.

SED CVM IBI NVNQ VAM MAGIS. Remouet dubitationem q̄ iā patet: uidet namq; q̄ ibi non sit nox sex mensum ut dictum est: nā dum sol est in signis australibus sub orizonte parum depressus est: imo est fere semper propinquus orizonti. sed qñ paḡ sol deprimitur sub orizonte est dies artificialis ueluti apparet in nostra habitatione i qua ante ortum solis aer incipit lucere & est dies: ob hoc q̄ sol orizonti uicinatur: qua de re cum i ea regione sol sub orizonte parum deprimitur semper erit dies artificialis uel saltem nox parua sole scilicet i maxima declinatione australi existente. Respondetur q̄ & si ibi sol parum sub orizonte deprimitur: quia tamen est sub orizonte existens i signis australibus nox est: si quidem dies artificialis secundum ueram diffinitionem non sit nisi motus solis supra orizontem: & si uulgares diem uocāt dum lux apparet. Sed adhuc obiicitur: quoniam saltem uidetur ibi esse lucem perpetuam uel saltem longo tempore extensam: nā dum sol est supra orizontem ut liquet dies est artificialis & lux: idem etiā sub orizonte ex quo parum ab eo remouetur: & parum deprimitur: cum secundum Ptolō. dum sol est .i. gradibus depressus agit crepusculum: & lucet aer: sequitur q̄ eo existente i oib; illis partibus zodiaci quæ minus deprimentur prædicta quātitate lux erit: quare ibi quasi in toto anno uel dies uerus uel lux erit. Dicatur q̄ & si sol parum sub orizonte sit depressus in regione illa: non tamen illuminat aerem non solum tunc uerum dum est supra orizontem propter indispositionem & grossiciem medii: ibi namq; ob ultimam distantia a zona torrida & a sole si quis est intentum igrosans & ipsifans aerem: calor debilis uapores & nebulas eleuās: non tamen resoluerē potens: ideo medium grossum est & nebulosum radios & lumen solares recipere non ualens quare non tantum ibi est obscuritas sole sub orizonte uerum supra eundem moto.

IMAGINETVR AVTEM QVIDAM CIRCVLVS. Habita noticia de ortu & occasu signorū in sphaera utraq; ac de dierum & noctium diuersitate ex inæqualitate ortus & occasus signorum producta: in pte hac diuiditur terra habitabilis in clymata: cum i eorum diuersis contingat tā in ortu & occasu signorum inæqualis diuersitas: q̄ i dierū & noctiū inæqualitate: in aliquo nāq; clymate signa qdā directius & quēdā obliquius ascendunt: similiter & descendunt & artificiales dies maior est uel minor similiter & nox q̄ i alio: qua de re qui cupit particularem cognitionē ortus signorū & occasus & dierū cum noctibus q̄tate: oportet nō ignoare distinctionē terræ pro clymata: quā recte auctor in pte præsentis inferit & psequitur. Circa quā duo agit: quoniam primo distinguit terrā in ptem habitabilem & occultā: habitabilem q; in septem clymata. Secundo uero particulariter cuiusq; clymatis differentias declarat & proprietates ibi. Medium igitur primi clymatis. Pro declaratione præp̄tis sit terra a b c d quæ ueluti inqt Alphag. i principio differentia sextæ cum sit concentrica cum priō mobili. i. eius & primi mobilis centrum sit idem: circulus in terræ superficie a c æquatori suppositus diuidet eā in duo æqualia: nā ex quo æquinoctialis diuidit sphaeram in duo media trā sit per centrum sphaeræ ut patet secundo hui⁹ æquidistās a polo utroq; & quoniam idem est centrum sphaeræ & terræ: diuidet et huiusmodi circulus terrā in partes æquales ab utroq; polo b & d æquidistās: quarū altera a b c septentrionalis in qua tota terræ est habitatio: reliqua uero c d a australis medietas inculta penitus est. Sed quoniam a principio terræ habitabilis i oriente a ad finem usq; occidentis c astrologi non depræhenderunt nisi duodecim horarum differentiam ut iquit Alphag. loco allegato & Halyb. rodoam supra tertio capitulo secundi quadripartiti Ptolomæi. que accipiunt terræ medietatem: ad distinguendum terram habitatam secundum longitudinem a non habitata imaginantur circulum A B C D suppositum orizonti recto: cum transeat per orientem occidentem

CAPITVLVM

& polum mundi utrūq; q̄ circulum æquatori suppositū in duo æqualia partiens in duob' p̄ndis a & c secabit ad angulum rectos sphaerales: ut secūdo huius & primo est declaratum sectionibus. i. 80. gradibus remotis & terrā in p̄te superiorē & inferiorē diuidet. Erit igitur terra diuisa in q̄tuor quartas a b c septentrionalē superiorē q̄ sola hominū cultui dicata est: & inferiorē in plano nō descriptibilē in c d a australē superiorē & sibi inferiorē reliquā. Item ps septentrionalis a b c cuius lōgītudo est. 180. gradū quāta est medietas circuli iportata p̄ semicirculū a c ut inquit in locis allegatis Alpha. & Hali. nō tota est habitata: cū sub æquociali sit intēsa flāma prohibens habitatiōem p̄tium cippinquare: q̄re imaginetur circulus e fab ipso remotus. i. 2. gradibus loca habitabilia ab incultis nersus æquocialē distinguens. Similiter qm̄ sub arctico polo frigus est intēsum: imaginetur circulus g h suppositus circulo arctico & distans ab æquociali diei. 66. gradū. ingente Alphag. differentia sexta & octaua: & similiter alii q̄ qdem distinguet p̄tes habitabiles & temperatas ab inhabitabilibus uersus polum p̄pter frigus relinq̄tur igitur tota portio terræ habitata e f g h iterclusa lineis e f & g h iter quas intelligatur sex lineæ tā æquociali q̄ inter se parallellæ secūdū longitudinē terræ descriptæ: q̄ cum prioribus septē spacia clymata nomīata amplectētur quorū primū inchoat a circulo e f: & æquatori iter omnia p̄pinq̄uū est: ultimū uero termiatur ad circulū g h uel prope: & iter reliqua sex polo maxime uicinatur. Clima nanq; dicitur græce uel regio uel latina: rātum terræ spaciū: q̄to horologiū sensibilibiter uariatur. i. medietate horæ seu q̄ idē est. 30. m̄. apud nāq; uulgares. 30. m̄. est minimū tēpus sensibile: nō enī percipiunt excessum unius diei supra reliquum nisi sit tāti temporis: ideo spaciū tātæ terræ i quo dies maximus uariatur sensibilibiter. i. q̄ i principio illius spaciū minor sit q̄ in fine horæ medietate clima est nomīatum: nā q̄a p̄cipium climatis magis appropinquat æquatori habet minorem latitudinem: & consequēter minorē altitudinem poli: habent etiā dies æstiuos minores ut dictum est & probatū supra de diuersitate dierum & noctium: cum i omni p̄te eiusdem p̄cipii idē dies artificialis sit æqlis: cū linea uel circulus p̄cipium ostēdens æq̄distās sit æquociali: ideo i ei' loci ubiq; polus æqualiter eleuatur: & consequēter orizon ibi est æqualis obliq̄tas: & signa habēt ubiq; & ascēsiōes & descēnsiones æquales: & dies eodē i omni loco eiusdem p̄cipii climatis æqlis: & noctes etiā. Eodem modo dicatur de fine clymatum. Sed dubitatur circa illud q̄ dicit i textu: q̄ oportet imaginari circulum parallellum æquociali p̄cientē p̄tes habitabiles ab inhabitabilibus quæ sunt uersus æquocialē: unde uult q̄ ultra illum circulū uersus æquocialē nō sit habitatio sibi ipsi cōtradictēs: cum dixerit superius auctoritate Lucani q̄ ibi morātur æthiopes: non igitur pars ea est inhabitata ut per ipse iquit h. Ad hoc respōdetur q̄ & si ultra primū clyma uersus æquocialē diei sit habitatio cum stēt ibi æthiopes q̄a tamen locus q̄to magis appropinquat regioni suppositæ æquatori magis ac magis tegitur a mari & habitatio rara est ut Alphag. inq̄t octaua differentia: ac si non habitaretur iter clymata nō computatur: inhabitabi' nāq; dici potest cum p̄pter eius calorē & indispositiōem maior ē portio inhabitabilis q̄ inhabitata. Similiter & si omnes p̄ferāt hitatiōem extendi usq; ad circulum g h suppositū circulo arctico: ubi est latitudo. 66. graduum: tamē septimū & ultimum clyma nō habet nisi latitudinem. 50. gradū ultra q̄ & si sint loca habitata: qm̄ tamen ignota nobis rara & frigore praua: hitationis iter clymata nō computātur ac si ibi nulla esset hitatio ut i fra dicit auctor. Et ita solutum est argumentum. Quoniam tamen uidetur esse sententia cōmunis astrologorum q̄ oīs habitatio sit ab æquociali septentrionalis: nec reditur cā quare australis plaga hominum cultu careat: q̄ritur an hoc sit uerum q̄ ps australis sit inhabitata & tātum regio septentrionalis colatur: & arguitur q̄ non p̄rio Aristo. secundo metho. & in libello de flumīs fundatōe. Virgilius p̄rio georg. Quid p̄rio methamor. & auctor noster i fine secundi tractatus ut ibidem explanatum est: omnes hii diuidunt terrā in qnq; zonas: & uolunt q̄ illa q̄ est iter duos tropicos torrida sit & inhabitata: duæ uero extremæ quarum altera septentrionalis inter tropicum cācri & circulum arcticū media iter zonā frigidā & calidā: altera uero australis inter tropicum capricorni & circulum antarcticū ēt media iter zonas oppositarum qlitatū temperata sit & habitata: quare seq̄tur nō tātum q̄ zona austrina hitetur: quinimo tāta sit pars habitata ad austrū quāta est septentrionalis: cum distātia iter tropicum capricorni & circulū antarcticū cui supponit zona hitata uersus austrum sit æqlis distātia iter tropicum cācri & circulum arcticū ubi est zona septentrionalis tēperata. Secundo oīs zona quæ iter calidā & frigidā media est: habitatur cum calore alterius & frigore temperetur: & hac de cā dicunt zonā hāc septentrionalem colī: qm̄ temperatur zonæ frigidæ frigore & calore calidæ: iter quas media ē: zona autem australis media est iter calidā iter tropicos & frigidā iter circulum antarcticū: ab earum igitur excessiuis & contrariis qualitatibus tēperatur: & cōsequēter apta redditur habitationi. Tercio eadē causā habitationis q̄ concurrunt in zona septentrionali ēt in meridionali: causa nāq; calor is est solis ad zenith appropinquatio & frigoris ab eodem remotio: ut patet ex secundo huius i fine: sed sol æqualiter appropinquat zonæ septentrionali & australi cum semp sit in medio earum: quare ambabus dictis zonis frigus & calor uel ex eis mixtum sunt æquales: sed zona septentrionalis colitur: quare & austral non erit iculta. Quarta si pars terræ austrina nō esset habitata aliqua uirtus cōlestis esset ociosa & uana: quod falsum est

TERTIVM

nihil nanq; deus & natura agunt ocio/se primo de coelo tex. 32. tertio de anima tex. 60. & secundo methaphy. cōmento primo: & tanto magis in tam nobilibus corporibus sequela deducitur: sunt nanq; quaedam stellae in polo meridiano semper occulto: quae cum nunq; oriātur in parte septentrionali effectum ibi producere non poterunt: cum agant lumine & motu secundo de coelo tex. 42. quare: quia si non producant effectum in parte australi: si quidem ea non habitetur uirtus earum & potentia tota liter erit ociosa: quod falsum est: ad hoc igitur ut agant oportet q; ea regio sit culta cum non agāt in partem septentrionis: erit igitur regio meridionalis habitata & non tantum septentrionalis. In oppositum est Ptol. secundo Almag. capit. primo & secundo quadripartiti capitulo secundo. Alphag. differentia sexta & octaua. Albertus magnus tertio libro metheo. tracta. 19. & auctor in tex. & fere omnes astronomi uolentes tantum quartam borealem habitari. Hanc quaestionem quia dependet ex dictis in fine secundi tractatus breuibus explicabo: duas tantum positiones eas adinuicem conciliando recitabo: & id quod uerum est concludam. Prima igitur opinio de hoc quaesito est Ari. Vir. Oui. & auctoris in locis allegatis uolentium zonam australem mediam inter torridam & frigidam habitari ueluti haec septentrionalis media inter calidam & frigidam ob eius temperiem colitur: quorum motiua ante oppositum sunt recitata: nam quom distantia solis uaria & declinatio an zenith sit causa uarietatis in calore & frigore: ubi unq; declinatio eadem est uel aequalis: aequalis causabitur complexio: & quia sol existens & discurrens semper inter tropicos aequaliter remouetur a zona media septentrionali & australi ceteris aequis. id est tantum ab illa sol remouetur in aestate quantum ab hac in aestate etiam: & ita in hyeme aequaliter: & haec septentrionalis temperata est & habitata: & illa quoque erit cum temperie culta. Concludunt igitur de quinque zonis duabus habitari: media inter calidam & frigidam ex parte septentrionis: & altera ex parte australi. Sed haec opinio non placet Ptolomeo. Alphagrani. Alberto magno auctori in hac parte: & aliis uolentibus tantum septentrionalem regionem habitari. & nullo pacto meridionalem: quod probat Ptolomaeus idem secundo Almag. capitulo primo dicit quod nunq; est inuentum uel auditum quod sole aequatorem possidente aliquis in quouis loco terrae faceret umbram meridionalem: sed omnes septentrionalem uel perpendicularem nusquam declinantem: quare nemo ab aequatore ad meridiem declinat & ibi habitat: immo omnes ad septentrionem uel sub aequatore: si nanq; aliquis esset uersus austrum sole aequatorem possidente australem umbram haberet: si quidem semper umbra a corpore luminoso declinat ad partem uersus quam corpus opacum: quod nunq; inuentum est. Secunda ratio ad idem fundamētum habet ex tertio Almag. capitulo tertio. Quanto nanq; luminosum magis appropinquat: tanto magis calefacit: ut notum est. sed sol in signis australibus existens appropinquat magis terrae multo q; existens in signis septentrionalibus ut uult Ptol. in loco allegato: ubi probat oppositum augis solis esse in parte meridionali in sagitario: & nunc nostra tempestate in primo gradu capricorni: in quo sol existens magis terrae uicinatur q; existens in auge in principio cancri quinq; partibus. 60. dyametri ecen. solis: cum igitur sol existens in cancro & aliis signis borealibus non multum adpropinquet imo maxime remoueat a terra & causat in aestate in nostra regione calorem intensum: existens in capricorno ubi terrae maxime uicinatur & in reliquis signis meridionalibus calorem insupportabilem & habitationem destruentem in parte illa producat: concluditur q; pars australis non colitur. Sed ut melius habeatur uis huius rationis corroboratae fundamentis Ptol. est sciendum q; duplex est causa qd sol in calefaciendo diue. si modo agat: id est quod aliquando calefaciat intensius & aliquando remissius: prima causa est propinquitas eius ad zenith ut fuit expositum in fine secundi huius ob hoc quod radii & eorum reflexiones adinuicem uniuertunt. Secunda causa est eiusdem uicinitas ad terram: quāto nanq; agens magis passo appropinquat: tanto agit intensius: ut patet in naturali philosophia: & proportionaliter potest dici quod sunt duae causae priuatiue frigoris quantum est ex parte solis: prima est solis remotio a zenith: secunda uero eiusdem remotio a terra: quo stante dico quod in zona septentrionali dum sol est in signis septentrionalibus multum propinquat zenith: quo calore ultimum & intensum deberet causare. Sed quoniam est in auge & multū remotus a terra: nam huiusmodi causa impedit primam: & si non totaliter destruet cum ea sit uigorosior ut est dictum in secundo huius: quia de re calor producit habitationem non prohibentem. Similiter in capricorno & signis australibus existens cum sit remotus a zenith: licet frigus intensum in hyeme deberet causari temperiem habitationis prohibens: quia tamen sol est in opposito augis ob propinquitatem ad terram calefaciens frigus est remissum: quare cum in nostra regione calor non sit intensus in aestate neq; in hyeme frig⁹ causis adinuicem se impredientibus utroq; in tempore erit temperata & habitabilis. In parte uero meridionali contingit totum oppositum: non enim altera causa coniungitur cum opposito alterius neque adinuicem se prohibent. immo coniunguntur se se iuuantes sole possidente signa meridionalia erit propinquitas eius tam ad zenith q; ad terram: quare in aestate generabitur tantus calor: q; humana complexio supportare non posset: cum uideamus in nostra parte una causa cum alterius opposito conueniente calorem magnum produci: in hyeme uero dum sol est in signis borealibus tam a zenith

q̄ a terra remotus: est nāq; in eius auge duabus causis unitis erit frigus in sua maxima intensio: cū in regione nostra sit intensum una tantum concurrente: & reliqua impediēte: quare cum in plaga meridionali sit intemperies intensi caloris æstiuī & ultimi frigoris hyemalis erit concludendum ibi nullo modo esse habitationem. Et ex hac declaratione remouetur obiectio quam quis adducere posset namq; aliquis cauillando obiceret: si oppositum augis est in parte australi: ex quo sit q̄ sol maiore calorem ibi causat q̄ in nostra zona æqualiter remotus a zenith utriusq; plagæ: accipio unam partem terre australem a cuius zenith sol magis remoueatur: q̄ a zenith zone septentrionalis: & tūc quāto sol magis calefacit hanc partem propter propinquitatem ad terram: tanto minus calefaciet ob remotionem a zenith in zona boreali qua de re quia quantum una causa uincit tantum altera diminuit coniunctæ adinuicem æquabūtur causis caloris in zona septentrionali quia similis complexio erit zone septentrionalis & illius partis australis: & consequenter illa habitabitur: hoc nihil est quoniam in isto casu licet assignata pars posset habitari in æstate: non tamen in hyeme: immo hyems esset adhuc frigidior tum quia sol magis remouetur a zenith: tum etiam quoniam magis a terra distat: esset nāq; in auge & lignis borealibus: & eodem modo si caperetur pars terræ tanto magis propinqua soli quanto sol magis remouetur ab ea in hyeme quare redderetur temperata: tamē quia sol esset in æstate propinquior & eius zenith & terræ: omnino esset inhabitabilis: sed habitatio non est tantum in æstate: uel tantum in hyeme: esset nāq; fastidiosum & laboriosum mutare loca habitationis in æstate & in hyeme per tam magnum spaciū: unde semper huiusmodi essent in motu: oportet igitur sateri partem & regionem australem non habitari: & nota ueluti recte inquit Albertus mag. tertio metheorum q̄ & si in presenti tempore regio septentrionalis colatur & non meridionalis: alio in tempore australis plaga habitabitur & minime septentrionalis: nam australis ideo non habitatur quoniam oppositum augis est in ea parte zodiaci ut dictum est: & hac de causa colitur septentrionalis: sed quoniam aux & eius oppositum mouetur in zodiaco ut determinat Ptholo. & in theoricis declaratur: alio quādo ueniet in signa borealia: & tunc australis zona coletur & aquilonaris in cuba remanebit: & ideo dicit Aristot. in fine primi metheo. q̄ propter motum cæli terra successiue habitatur: aliquando quidem pars septentrionalis: & quādoq; australis. Tertia ratio illa regio terræ quæ aqua non est discooperta non est habitabilis cum homo & cætera respirantia animalia non possint respirare & uiuere nisi in aere: in aqua nāq; nulla potest compleri respiratio: sed pars terræ australis est aqua cooperta: nā quom nos uideamus q̄ hæc zona septentrionalis & habitata sit discooperta: si etiam illa esset arida sequeretur q̄ quasi medietas terræ esset discooperta: & tunc cum aqua habeat decuplā proportionem ad terram secundo de generatione & corruptione: non est uerisimile tantā aquæ multitudinem posse esse tantum circa aliā terræ medietatem nisi esset coaceruata & stans ibi uiolenter: quod negādum est apud naturales: cum igitur pars septentrionalis sicca sit & habitata: cōcludetur meridionalem plagam tantum piscium esse locum & non hominum & cæterorum respirantium animalium. Et hæc est uerissima sententia ab omnibus tenenda. At quoniam alterius opinionis sunt uiri summi: auctori tatis Aristot. princeps philosophorum Virg. & Ouid. poetarum excellentissimi: ne eorum autoritas omnino cassa uideatur pro cōcordia dicatur: q̄ cum ex in medietate dictis pateat duplicem esse causam caloris propinquitatis. scilicet solis ad zenith: & eiusdem ad terram ob eius orbis eccentricitatem: prima causa. scilicet solis propinquitas ad zenith uigrosior potentior est secunda & semper uincens: licet enim sol remoueatur a terra si tamē ad zenith appropinquet calor sit: similiter & si idem appropinquet terræ si tamen a zenith remoueatur frigus generatur ueluti ex supradictis est notum: secunda nāq; causa uel intendit primam si ei concordatur: aut si contrariatur tantum remittit & non omnino mutat: & ideo dicti autores fecerunt comparisonem inter partem septentrionalem & australem in habitatione quantum est merito primæ causæ tantum: cum sol æqualiter appropinquet (ut supra innouit) utriq; plagæ cæteris paribus: unde merito istius causæ sicut quando sol est in canero appropinquet zenith habitationis septentrionalis & facit æstatem: & quādo in capricorno remouetur & agit hyemem: ita e conuerso dum est in capricorno appropinquet zenith eorū qui sunt in austro & agit æstatem: in capricorno uero remouetur & fit hyems & utriq; locorum æqualis est appropinquo & remotio: & hanc causam tantum considerauit Alsagranus supra dum dixit æstatem nostram & hyemem eis qui sunt sub æquinoctiali eiusdem esse complexionis: quod non est si compareretur ad aliam causam: & tanto magis quia Aristot. & poete prædicti non cognouerunt eam: solis neq; consequenter concedebant solem magis remoueri aliquando & alias magis uicinari terræ: ideo tantum primam causam considerauerunt: quos in secundo huius imitatur Autor speculans tantum primam causam: cum nolit in loco illo contemplari an sol aliquando magis propinquus sit terræ & quādoq; remotior Ptholo. autem non tantum considerans primam causam uerum secundam quæ cum prima agit ad temperiem habitationis seu ad intemperiem cum Alphag. Alberto magno & autore in presenti parte meridionalem habitationem destruit & optime. Quorum sententiam ego imitando tanquam approbatissimam haud difficulter ante oppositum argumenta & rationes resoluam.

Ad primam iam dictum est æqualiter prænominari autores intelligunt: q̄ non ponunt nisi unicā

TERTIVM

causam caloris: ideo non possem tutari eos nisi ecce. negando. Ad secundum dicitur, qd nō datur zona australis quæ toto tempore sit temperata: si nāq; est temperata in æstate frigidissima est in hyeme: & si in hyeme temperata calidissima in æstate: propter causas iam dictas adinuicem semper se ad iuuantibus tā in calefaciendo q̄ in frigidando: & ideo non ualeat similitudo quoniā in zona septentrionali huiusmodi causæ nunquam uniuntur: immo altera cum opposito alterius: quare neq; calor intēsus neq; frigus ultimum generatur in parte hac. Ad tertium quando dicitur sol æqualiter appropinquat & cætera concedo: & ideo quantum est merito solis proximitatis ad zenith utraq; habitari deberet: tamen concurret in regione australi altera causa caloris in æstate & in hyeme frigoris auge solis in cancro morante & opposito in capricorno quæ quidem causa nobis se habet modo opposito: est nāq; causa caloris hyemalis & æstiu frigoris: quæ de re cætera non sunt paria. Ad quartū & ultimum dico septentrionalem plagam tantum habitari: neq; uirtus stellarum fixarum in polo antartico existentium & septentrioni nunquam orientium est uana & cassa: quando & si nūquam orientur influunt tamen ita bene sub horizonte: ueluti supra ut uolunt astrologi iudicantes in unoquoque pronostico non tātum per stellas ortas uerum per occasas: quinimo de quibusdam rebus determinatis magis per stellas sub horizonte existentes q̄ supra prædicunt cum non influant tantum lumine & motu uerum insensibiliter: quod proprie influentia nominatur. Etiam si quis uellet qd astra omnino lumine agant & motu & si non influant & agant taliter in zona septentrionali ex quo non oriuntur stellæ in polo antartico: agunt tamē in eos qui sunt sub æquinoctiali quibus & oriuntur & occidūt ut supra est dictum: & ideo non sunt frustra & uana: Præterea & si in parte illa non sint homines neq; habitatio sunt tamen aliæ res in quas prædicta sydera agere possunt: ut in plantis in aquis piscibus & cæteris animalibus quæ ibi nascuntur: & ideo non sunt respectu omnium frustra: & ita patet quid dicendum sit in hac materia.

Deinde cum dicit.

MEDIUM Igitur PRIMI. Notificat proprietates septem climatum iam diuisorum tam in principiis eorum q̄ mediis q̄ etiam terminis: & primo singulorum nomina: qualiter uocentur: secundo quantitatem diei maximi ut quanta est dies æstiu longissima & longissima nox hyemalis: tertio poli eleuationem: quarto latitudinem cuiusque: quantum est spatium uel quot miliaria sunt ab initio climatis uersus æquinoctialem ad finem eiusdem uersus ploum borealem. Et hæc omnia quæ hic dicuntur & ab Alfag. differentia octaua accepta: ad finem usq; capituli patent. Notandum primo qd & si tantum primi climatis principium medium & finem exponat: aliorum uero medium tantum & finem principio relicto: hoc egit quoniam cum climata sint continuata ut primi finis sit principium secundi: & consequenter semper principium sequentis finis est antecedentis: eadem sunt proprietates in fine præcedentis & principio sequentis: igitur cum omnia climata notificet per finem eorum tamen cuius principia nisi primi: principium nāq; primi nullius est finis: ideo specialiter primi meminit principium. Secundo est notandum qd & si climata nominet non tamen nominū assignat causam seu rationem: ideo ad hoc quod parui est momenti supiens dico qd clima primum dicitur diamereos a dya quod est de: & mereos idest mauris & æthiopibus: hoc est clima de æthiopibus eum habitantibus totum nāq; æthiopibus impletur: ideo nāq; in eo sunt æthiopes quoniam in zona torrida existens calidum est: secundum uero dicitur diasylene a dia idest de & syene ciuitate in medio eius sita idest clima in cuius medio est syene ciuitas. tertium dialexandrios eadem de causa ab alexandria in eius medio posita nominatur. quartum ab insula rodo i eius medio collocata diarodos appellatur. quintum dictum est diaromes ab urbe Roma capite mundi in medio eius constructa. sextum uero diaboriftenes a boreali uento in loco illo quasi semper & uigoroſe flante. septimum & ultimum diarifeos idest derifeis montibus in huiusmodi climate existentibus: moderniores quoq; ultra septimum clima octauum addiderunt continens eas habitationes: quas autor ob earum prauitatem inter climata non computari affirmat: quod quidem apud nos adhuc est innominatum. Tertio est aduertendum qd initium primi climatis & quarti septimi terminus quæ concludunt & continent omnem climatum cultū adinuicem distant differentia. 3. horarum cum dimidia: cum clima sit spatium terræ in quo horologium sensibiliter uariat idest hora dimidia: spatium. 7. climatum uariatum erit tres horis cum dimidia: quæ sunt septem medietates: est nāq; maximus dies principii primi climatis horarum duodecim minuta quadragintaquinque in fine uero septimi dies longissimus est horarum. xvi. m. quinde cim inter quos diuersitas est tres horarum (ut est relatum) cum dimidia. Diuersitas uero inter principium primi & finem septimi climatis est triginta octo grad. eleuationis poli. Eleuatur nāq; polus supra horizontem in primi initio grad. duodecim minuta quadragintaquinque in fine uero septimi grad. quinquagesima minuta triginta differentia existēte grad. triginta septem minut. quadragintaquinque.

Ultimo est sciendum qd longitudo primi climatis maior est q̄ longitudo secundi: & secundi q̄ tertii & ita deinceps: quoniam quanto clima prius est tanto a polo arctico elongatur: & quoniam sphaera arctatur & stringitur prope polum ut tertia tertii eucli. quia continue appropinquat indiuisibili sequitur qd clima ab eo remotius est longius: & eidem propinquius curtius. Eodem quoq; modo ma

CAPITVLVM

for est latitudo primi q̄ secundi & secundi q̄ tertii & ita deinceps: quoniam: quanto magis ab æquato
re ad polum appropinquatur: tanto sphaera magis obliquatur ut clarissima in sphaerico corpore ostē
ditur: & consequenter dies magis crescit: quare in minori spacio inuenitur cremētum dimidia hora
quo clima uariatur: ut claret patebit si quis intueatur latitudines omnium eorum: reperiet nāq̄ primi
latitudinē. 440. miliariorum: secundi uero. 400. tertii. 350. quarti. 300. quinti. 260. sexti. 21. & septimi
centum octuaginta quinq̄. Et sic expedita est expositio tertii tractatus cum laude dei.

OTANDVM QVOD SOL HABET VNICVM. Quom̄ i prio huius opis tractatu
qdā nō parū utilia astronomiæ p̄cipia declarauit: & i secūdo circulos sphaeræ materialē in
tegrantes descripsit: & in tertio p̄cedēti de motu primi mobilis determinationē exple
uerit: in hoc quarto & ultimo mirabili breuitate de passionibus ceterorum orbium explanationem
aggreditur: & quoniam huiusmodi passionēs duplicis sunt maneriei: quædam nāq̄ sunt primæ: quæ
in mediate a motore & intelligentia eis intrinseca causantur ut sunt motus alia: uero passionēs secū
dæ: quæ mediantibus primis producuntur: primum nāq̄: quod ab intelligentia recipit orbis est mo
tus: motu autem mediante alia: si nāq̄ orbis non mutaret locum planeta nullum accidens de nouo
reciperet: sol quidem neq̄ luna eclypsaeretur: qua de causa duo agit in p̄senti tractatu: primo nāq̄
planetarum orbēs & motus eorum notificat: secundo uero qualdam solis & lunæ passionēs eclypses
scilicet per causas declarat ibi. Cum autem sol sit maior. Quoniā autor in hoc capitulo & prima par
te breuissime & confuse fere nult exponere quicquid Ptholo. a tertio Almag. incipiens ad finem usq̄
libri eiusdem compleuit: & in toto opere theoricarum continetur: ambigendum nō est: q̄ si comple
te & plenissime uellem huiusmodi patefacere longas digressiones necessum esset aggredi: sed quoni
am in nostra expositiōe supra libro theoricarum quæ mihi oportuna uisa sunt & necessaria retuli: in
hac parte eadem iterum scribere superuacuum uidetur: tātō magis q̄ de motibus planetarum in hac
parte completa cognitio non potest haberi: sed ex Almagesti seu opere theoricarum saltem: quare uo
lens omnino hanc partem exponere & declarare non adducam omnia: quæ & si ad declarationem
faciunt sunt tamen prolixa: sed ad loca theoricarum in quibus ea explicauit lectorem mittam: circa
itaq̄ partem primam duo agit: quoniam primo de orbibus & motibus solis: secundo uero aliorum
sex planetarum ibi. Quilibet autem planeta. Dicit igitur in prima parte ueluti patuit in principio
theoricæ de sole: q̄ sol habet tres partiales orbēs: quorum motibus ipse planeta defertur & mouetur:
in quorum medio qui eccen. est idest habens centrum aliud a centro mundi infixus ipse mouetur
sub ecliptica latitudinem nunquam cognoscens ut ibi patenter demonstrauit: ideo unicus est orbis
solis quoniam ad huius tantum motum defertur sensibiliter: & quoniam eccen. est centrum mun
di non distat æqualiter ab omni parte circumferentiæ: quare datur punctus a terra maxime distans &
firmamento propinquissimus: quem augem dici in p̄senta theorica patuit. Est namque aux punctus
eccen. firmamento maxime propinquus: seu ut habetur in theorica solis aux est punctus a terra remo
tissimus: dictus aux græcæ quasi longior longitudo uel maxima eleuatio a terra: datur quoque ea
dem de causa in eccen. punctus terræ maxime propinquus & a firmamento remotissimus: qui opposi
tum augis seu breuior longitudo dictus est. Est autem oppositum augis punctus eiusdem eccen. a fir
mamento remotissimus: seu quemadmodum dicit p̄dicta theorica terræ propriissimus: opposi
tum augis dictum quoniam & situ opponitur puncto augis ut liquidum est: & proprietate: siquidem
alterum a terra remotum firmamento uicinatur: reliquum uero econtra terræ propinquans a firma
mento remotum est. Qualiter autem hæc p̄dicta puncta in eccen. habeantur: & qua uia augem es
se repertum sit uideatur in theorica sæpius dicta in parte in qua de hīs agit: similiter in eadem pa
ter an sit possibile dari orbem eccen. cuius centrum non sit centrum mundi: & qua de causa & neces
sitate coacti illum ponant astrologi in quæstione declaro qua queritur an eccen. orbis reperiat: hic
igitur eccen. orbis singulis diebus mouetur regulariter in centro eius secundum ordinem signorum
quinquaginta nouem minu. octo media quo motu defert solem sibi infixum. Alii uero duo orbēs
extremi spissitudinis in æqualis nominati deferentes augem solis mouentur ad motum octauæ sphæ
ræ secundum ordinem signorum regulariter in centro: mundi & super polis eclipticæ singulis cen
tenis annis gradu uno: & quoniam dictus eccen. intra eos & in eorum medio continetur: ipse quoq̄
cum sole defertur tali motu: ex quibus duobus resultat aggregatus motus solis secundum ordinem
signorum: quo describitur & transitur totus zodiacus in trecentum sexaginta quinq̄ diebus quinque
horis & quadraginta nouem. m̄. & ideo dixit sex horis fere: qualitas situs & modus motus orbū de
feretium augem solis patet in eius theorica cum figuratione: & quare tali nomine sunt appellati ibi
dem declaratur.

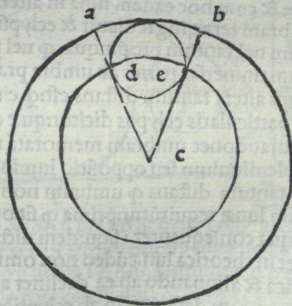
Deinde cum dicit.

QVILIBET AVTEM PLANETA. Numerat ceterorum sex planetarum orbēs. d. eorum sin
gulos habere tres orbēs ultra deferentes augem: primus est eccen. deferens quo ipsi deferuntur ue
luti sol: & est eccen. sicut eccentricus solis. Secundus est æquans circulus imaginatus ob hoc
(ut exposui in theorica tertia superiorum): quod deferentes non mouentur æqualiter & uni

TERTIVM

formiter in eorum centris: planetae infixi in eis angulos causant inaequales in temporibus æquis (ut notum est in locis omnibus theoricarum) & consequenter in ecen. circūferentiis inaequales arcus trāseunt temporibus eisdem: ideo supra puncto illo quo supra planeta æqualiter defertur: & angulos causat æquales: astronomi circulum imaginātur describi ecen. æqualem: in quo arcus semper describat æquales: & hac de causa in p̄dicta theorica dictum est æquātem nominari: q̄a circulus ē in quo planeta uniformiter moto eius motus æquatur: & quoniam motus ecen. lunæ æqualis est & uniformis supra centro totius æquās eius cōcentricus & sub eccliptica situatur: & q̄a ecen. deferens lunā nō est sub eccliptica quānimō eius medietas ad arcticum & reliqua ad oppositum declinat q̄nq; gra. semper inuariabiliter: ut demonstratū est in theorica eius: ab æquāte etiā declinabit eum in duobus punctis oppositis secans: ut patet in figura tex. & cum spaciū interceptum inter duas septiones in medio latum arcum & angustum est: p̄pe terminos qualis est figura draconis & cuiuslibet serpentis: draco lunæ dictus est: septionum uero caput altera & reliqua cauda draconis. Ea q̄dem caput in qua cū luna fuerit latitudinē nullā possidens ad septētrionem inchoat motū latitudinis: cauda uero draconis reliqua ea. f. qua ad austrum trāsit a septētrione discedens: ueluti in theorica draconis lunæ explanatum est. An autē necessarium sit lunæ assignare æquātem: & qua de cā in quadā q̄stione supra theoricā de tres sup̄ræmis planetis innotescit. At quoniam quinq; residui planetae supra centro mundi nō sunt in motu regulares neq; supra centro ecen. uerum super alio æquātem habent super eo: etiā ad ecen. quātitatem: semper namq; ecen. æquatur cum æquāte in eodem astro: & non tantum deferens in eis est ecen. uerū æquās cum in tribus superioribus & uenere centrum æquantis in duplo plus semotum est a centro mundi q̄ centrum ecen. In mercurio uero econtra: plus namq; distat centrum ecen. q̄ æquātis: ut in eorū theoricis m̄ifestatum est. Et ambo dicti circuli innominatis planetis simul existentes ab eccliptica declinant ad partes contrarias eam secātes: & caput cum cauda causantes: ut ibidem patuit. Et ex hoc patet tantum solem carere circulo æquante: quia ecen. solis mouetur æqualiter in centro eius & in circūferentia: consequenter eiusdem sol temporibus æquis arcus transit æquales: non igitur indiget æquante circulo. Alii uero omnes planetae ratione ecen. inaequales sunt in cētro ecen. ideo indigent circulo æquante eorum singuli. Tercius orbis sex planetarum sole dempto est epicyclus. id est paruus circulus & orbis infixus in profundo ecen. (ut innotuit in theorica lunæ) in quo planeta infixus circa eius centrum circulariter defertur. Sed an detur huiusmodi orbis: uel sit impossibile inueniri & repugnās naturæ: & quæ sit necessitas eum ponendi expositum est in theorica de luna prope p̄cipium in quadā quæstione huius materie ubi dictum est. quod ponitur pro saluandis plurimis apparentiis circa errantia sydera: & maxime directionis regressionis. stationis uelocitatis & tarditatis planetarū: ut amplissime explanatum est in principio capituli de passionibus planetarum: quæ omnia ut aliquāliter replicantes demonstremus: esto zodiacus a b. a pars orientalis. & b occidentalis: cuius centrum c erit ordo signorum ex b in a sit quoq; epicyclus d e in ecen. infixus: siquidem a centro mundi duæ lineæ c a & c b epicyclum includentes ad zodiacum usq; producantur: eumq; contingentes in d & e diuisus est epicyclus in partem d e superiorem & inferiorem d e: & quia planetae existens in e locus uerus i zodiaco est b ostensus per lineam c e: ut patet in theoricis: siquidem per partem superiorem epy. in d feratur a locum in zodiaco adipiscetur linea c d a demonstrante: delatus ē igitur planeta ex b in a directus: ideo epy. arcus superior e d directio dicitur: si autem ex d in e feratur per inferiorem arcum: in zodiaco a b motum peregit contrarie ordini signorum & retrograde: hac de causa arcus epy. d e inferior inter puncta contactum inclusus retrogradatio uel arcus regressionis est dictus. id est in quo planeta existens retrograde mouetur. At quoniam planeta in punctis d & e stare uiderur in zodiaco stationes seu puncta stationum nominarunt. d quidem punctum orientalis contactus stationem primā: quoniam in eo existens planeta post eius directionem prio stare cepit: reliquū uero punctum e stationē secundā: in qua secūdo stetit: in qbus punctis existēs planeta stationarius: ueluti in arcu superiore directus: & retrogradus in inferiori est dictus: propter igitur epicyclum & diuersum motum planetae in eo saluatur huiusmodi apparentiæ: quæ sunt directio retrogradatio & statio: ut clarificatum est in prælibato capitulo de planetarum passionibus: ubi etiam patuit qualiter luna ratione epy. sit tarda quandoq; & alias uelox: non autem retrograda neq; stationaria: uerū directā semper ob eius ecen. uelocitatem: hii igitur prædicti sunt circuli & orbis planetarum: qui quidē qualiter moueātur: id est ad quā uersus partem & differentiam positionis: quā uelocitatem & æqualitatem in

CAPITVLVM

motibus obseruent: in presentiarum taceo cum in theoricis propriis sit expositum: quæ aut dixi pro
textus explanatione adduxi.

CVM AVTEM SOL SIT MAIOR. In hoc ultimo capitulo postq̃ in superiori se expediuit
de orbibus planetarum: determinat de passionibus non tamen omnium sed tantum solis & lunæ: ne
q̃ de eorum passionibus singulis sed de eis quarum adinuicem sūt causæ: quæ sunt eclypses: & primo
dat causam eclypsium utriusq̃ luminaris: secundo inter eorum eclypses ponit diuersitatem ibi. Notā
dum etiam. Circa partem primam duo agit quoniam primo eclypsis lunæ assignat causam: secundo
vero solis ibi. Cum autem fuerit luna. Vtrum autem eclypses aliorum planetarum quinq̃ possint ef
se passionibus inferius exponam. Notandum est pro intelligentia completa primæ partis: q̃ ceu uult
Ptholo. quarto Almagesti luna proprio lumine non lucet cum de se nō habear: uerum quoniam est
corpus politum dempsum & tersum ab alio recipit lumen: & illud reflectit: cum non sit corpus dya
phanum & transparentes: recipit autem lumen a sole ad eam usq̃ multiplicatum: ut inquit idem loco
allegato: quia de re dum lumen a sole recipit continuo lucet: dum uero idem recipere prohibetur lu
mine priuata eclypsim ueram idest ueram & propriam obscuracionem patitur: priuatur autem radiis
solaribus propter alicuius corporis opaci & depræsi obstaculum & interpositionem: quod quidem
prædicti radii non ualent penetrare: siquidem radiorum & omnium uisibilium multiplicatio fit per
medium dyaphonū ut uolunt perspectiui & naturales maxime secundo de anima & de sensu & sen
sato: hoc tale corpus prohibens lunam a receptione radiorum solarium non potest esse ignis aer aut
aqua cum sint transparentes: sed terra tantum quæ opaca est manifeste: & eadem ratione non potest
aliquod corporum celestium: sequitur q̃ tātum terra interposita inter luminaria: luna ingressa eius
umbram lumine deficit: qui defectus omni eo tempore durat quo luna prædictam umbram trāseat
& ab ea se absoluat: & hoc Ptholomæus sexto Almagesti inquit lunam lumine deficere obiectu ter
ræ: nam quom sol maior sit terra ut idē in eius quinto demonstrat & Alphag. uigesimasecūda differē
tia: illustrabit eius plus medietate ex uigintiduo primæ perspectiue quæ ex parte opposita soli um
bram in recto porriget acutam per uiginti quattuor primæ partis eiusdem: quam conuoydalem a co
no quod est acutum & ydos figuræ quasi umbra figuræ acutæ: seu pyramidalem a pyr græcæ quod
ignis resonat latine eo q̃ habet formā ignis appellant: quam quidē umbrā ultra spherā lunæ proten
di quinto demonstratur Almagesti. ex proportionē axis umbræ ad diametrum orbis lunæ: quinimo
eiusdem conum ad spheram usq̃ ueneris terminari communiter affirmatur: & quia ex decimo quar
to primæ partis perspectiue: umbra multiplicatur directe ex opposito corporis luminosi: & sol nunq̃
desert eclypticam primo & ultimo Almagesti & in theorica solis: & terra est in medio mūdi primo
Almagesti & primo tractatu huius: sequitur necessario q̃ axis umbræ terræ erit in eclyptice puncto
opposito loco solis qui nadyr solis nūcupatur: quare cum est plenilunium hoc est luna ad solem op
positio: & cum hoc eadem luna in altera sectionum capitis uel caudæ quod erit in eclyptica uel pro
pe: umbram terræ ingreditur & eclypsim patietur: uniuersalem quidem si fuerit præcise in altera se
ctionum uel tantum propinqua: q̃ uel per cētrum umbræ uel ei propinqua transeat & totaliter & se
cundum uniuersas partes ab umbra prælibata abscondatur: sed particularem dum ab eclyptica & se
ctionum altera tantum distans est: q̃ eius pars solum umbram subiciat: & ideo quia eius pars tātum
deficit particularis eclypsis dicitur: quæ quidem eclypsis seu uniuersalis uel particularis sit tanto tem
pore durat: donec umbram memoratā transeat: ut inquit Alfag. differētia uigesimaoctaua. Dum ue
ro est plenilunium seu oppositio luminarium: & luna nō sit in eclyptica neq̃ in sectionum quadam
immo tantum distans q̃ umbram non incurrat non eclypsabitur: & quoniam duæ conditiones ad
eclypsim lunæ requirūtur: prima q̃ sit oppositio: secunda q̃ ea sit in altera sectionum uel prope & sol
in reliqua consequenter: siquidem dictæ intersectiones capitis & caudæ sint diametraliter oppositæ
ut patet in theorica lunæ: ideo non omni oppositione fit eclypsis: quare autem luna quandoq̃ est sub
eclyptica & aliquando ab ea declinet ad partes oppositas est explanatum in theorica lunæ esse pro
pter eccen. eam deferentem ab eclyptica declinari ad partes oppositas: & eam interfecando caput dra
conis & caudā causari: quæ quidem difficulter incohātibus patefunt in plano: uerum theorica sphæ
rica satis nota fiunt. Secundo est notādum q̃ ex corpore luminoso dupliciter lumen procedit: seu
duplex lumen in corpus illuminatum recipitur: scilicet quod radiose & directe ab eo pro
cedit in medium tantum receptum per quod radii luminari sparguntur: alterum uero est secunda
rium lumen quod oblique diffunditur a latere & extra radiorum incidētiam: uerbi gratia si per sene
stram cameræ radii solares ingrediantur: uel alterius luminosi: partem eius in directio fenestræ lumi
ne primario illuminabitur radiis ad eam pertinentibus: reliqua uero pars secundarie & per reflexio
nem luminis primarii erit lucida ut est manifestum: ad propositū dum luna lucet idest q̃ non sit ecly
psata: a sole illuminatur primarie ad eam radiis peruenientibus: dum uero eclypsatur umbram ingres
sa: ex quo prædicti radii multiplicantur circūcirca umbram reflexi secundarie eam illustrant: & hoc
est q̃ prima parte perspectiue habetur propositione uigesimamagna. Umbra est lumen diminutum. i.

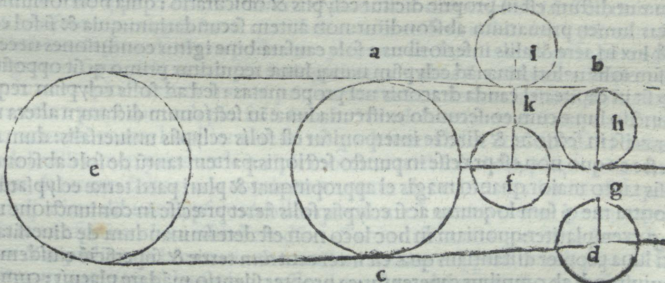

TERTIUM

secundarium: cum primum lumen sit perfectum & completum: & in hoc differt a tenebra: quia umbra priuatio est luminis primarii cum deriuatione secundarii: tenebra uero utriusque est priuatio: & ideo licet luna ingrediens umbram terrae priuetur lumine: non tamen nisi primario: ceu uidetur tempore eclipsis lucere remissa tamen & esse coloratam: unde Ptholo. secundo quadripartiti & alii quod plures astronomi ex coloribus lunae eclipsatae docent futura pronosticari. Notandum tertio alicui uideri posse lunam eclipsari non propter ipsum umbram terrae: quoniam ut dicit Almas de mundi mirabilibus uisa est eclipsis lunae ambobus luminaribus apparentibus & consequenter supra horizontem existentibus: sed quoniam semper coeli medietas apparet ex primo Almag. cum singuli horizontes partiantur coelum in duo media: sequitur lunam non fuisse in opposito solis: neque ex consequenti in umbra terrae: cum ea semper soli sit opposita ut praedictum est: luna igitur eclipsari potest alia causa a praedicta: quae nobis adhuc est ignota. Rei ueritas est (sicut ex praedictis notum est) eclipsim lunam non posse causari nisi positione terrae inter luminare utrumque: quo fit ut ipsius terrae umbram luna ingrediat: neque alia causa datur nec imaginari quis possit aliam ab ea: quam omnes fatentur & demonstratiue concludunt: cum dum luna deficit necessario terra est in medio: neque unquam uisum est aliter contingere. resti namque obiectus terrae inter solem & lunam esset in hac eclipsi accidentaliter coniunctus: posset esse eclipsis huiusmodi absque hoc quod terra esset in medio luminarium: uerum est causa totalis & necessaria. In eclipsi autem quae sunt tempore almas: opposita erant luminaria: & terra praecise in medio: & eorum utrumque in horizonte uel alterum supra: reliquum uero sub eo mouebatur parum tamen depressum uerum quoniam medium quo uidebantur erat grossum & depressum & diuersum ob terrae frigiditatem & uapores ab eadem eleuatos: per quod radii rei uisae refranguntur ut refert secunda tertiae partis perspectiuae luminaria eo casu per radios refractos & non rectos uidebantur: quod autem per radios refractos conspicitur extra suum locum necessario uidetur per quintam tertiae partis perspectiuae & septem dicentem possibile esse aliquod uideri per radios refractos: quod per directum ab oculum non pertingit: luminare utrumque existens in horizonte praecise: uel eorum alterum sub eo supra se ostendebat per radios refractos: quae de re & si eo tunc utrumque luminare uideretur: quia tamen per radios refractos non sequitur ambo fuisse supra horizontem: immo ceu dictum est eorum alterum sub in opposito alterius. Quarto est aduertendum quod eclipsis lunae quandoque est uniuersalis & aliquando particularis: & si uniuersalis quandoque cum mora & aliquando sine: etiam si particularis aliquando durat longiori tempore quam alias: quorum omnium causa est diuersitas in distantia lunae ab eclyptica: ut Alphag. exponit differentia uigesima octaua per quattuor dicta: quae ut bene percipiant: umbram terrae a b c d describamus soli e op-

positione: cuius diameter f g siquidem igitur luna fuerit praecise in eclyptica & in sectione altera: in puncto f diametro umbrae reperta ab eadem umbra unde quaque circūdat: bitura: quae cum excedatur proportionem dupla super triparciens quantas tota eclipsabitur & per tempore eclipsata durabit: erit quod eclipsis uniuersalis cum mora exemplum cuius est luna in puncto f. Secundo si luna non sit praecise in eclyptica: imo in latitudine habuerit g h a quantitate quod semidiameter umbrae excedit semidiameterum lunae: semidiameter namque umbrae g b super semidiameterum lunae h b quantitate g h ideo si sit luna in h huius latitudine g h eius extremitas atget extremum umbrae in tunc: neque cito se absoluet: ideo quia rota eclipsabit: & per tempore eclipsata non praecedebit uniuersale absque mora patiet eclipsim. Tertio si luna habuerit latitudinem g d aequale semidiametro umbrae: eius medietas priuabit tunc: erit maior portio si minor latitudie: uel si maior minor intra terminos. Quarto si luna ex his in latitudine composita ex semidiametro umbrae f k & semidiametro eius k l contiget ei extremum extremitate umbrae exteriori in puncto: & eclipsim minie patiet quicquid namque latitudo lunae uel maior uel aequalis est his duabus semidiameteris unitis nunquam fiet eclipsis: & ita patet causa eclipsis uniuersalis tam cum mora quam sine: & etiam particularis. Deinde cum dicit.

CVM aut fuerit luna. Manifestat eclipsim solis ei eam declarando: per quo notandum est & si tam solis quam lunae eclipsis sit passio: diuersimodo tamen: quomodo luna proprie solis uero improprie dicat eclipsis: namque eclipsis praeterea luminis in eo cuius eclipsis ut patuit: luna autem ex quo incidens umbra terrae non potest recipere lumen solis lumine altero priario (ut dictum est) praeterea: & uel proprie: eclipsat: sol uero quia lucet per euentum non accipiens ab alio splendore & quod ideo alicui praetentia & intrinseca non potest per extrinsecum aliquid & accidentale ab eo reuocari: in illo impedito lu-

CAPITVLVM

minæ carebit sed lucet semper quoniam est de se: & aliorum luminis est causa: utrum quia aliquando lumen eius nobis absconditur non potes ad nos multiplicari: in proprie & respectu nostri tantum dicitur eclipsari: cum non possimus habere lumen & claritatem eius ex mediū tantum in dispositione & impedimento: lumen autem solis non potest ad nos peruenire ob aliquod impedimentum: cum luminis multiplicatio fiat per medium dyaphanum: quandoque: aliquod corpus opacum ponitur in medio non sinens radios luminosos pertransire sed eos reflectit: ad nos non perueniunt: tale autem opacum corpus quod inter solem & nos imponatur & non permittat transitum radiorum eius non est ignis aer uel ex quo sunt corpora transparentia: neque terra quoniam ea non interponitur inter nos & solem nisi in occasu qui eclipsis non dicitur ut liquet: non erit igitur nisi aliquod corpus celeste: non sphaera quia diaphana sunt: igitur sydera: non fixa neque Saturnus Iupiter & Mars quoniam sunt supra solem & non possunt interponi inter nos & eum: neque Venus & Mercurius qui licet possint in coniunctione inter nos & solem poni quia tamen parui sunt corporis respectu eius non possunt eum abscondere uerum absconduntur potius: ueluti si quis ponat digitum ante magnum ignem eum abscondet nunquam: relinquitur igitur solam lunam posse eclipsim solis efficere: quæ magna est & sensibiliter quædam: ut sol ut patet quinto Almag. & in theoricis de planetarum passionibus: & quod ita sit probatur semper namque: solis defectus uisus est in coniunctione cum luna: si igitur luna non esset causa huius eclipsis sed accidentaliter coniungeretur: posset esse eclipsis luna non coniuncta cum sole: sed quia hoc est impossibile & nunquam perceptum: sequitur quod sit causa essentialis sine qua sol nunquam eclipsim naturaliter pateretur: etiam in eclipsi solis uidetur luna interposita eclipsans solem secundum eius figuram. scilicet arcualem: semper namque: pars solis luminæ priuata est huiusmodi figuræ: quod non est ob aliud nisi quia luna figuram habens rotundam interponitur: quandoque: igitur luna inter nostrum aspectum & solem interponitur: sol in proprie eclipsatur: at quia nos sumus in terra & in centro totius: sequitur quod linea quæ exit a terra transibit per luminare utrumque: quæ de re erunt coniuncti cum hæc linea eorum ostendat coniunctionem: nunquam luminæ sol deficit nisi in eius cum luna coniunctione: at quia non in omni eorum coniunctione fit huiusmodi eclipsis sequitur: quod luna non semper directe & linealiter inter aspectum nostrum & solem interponitur: sed sole semper existente in ecliptica siquidem ea habeat latitudinem & remotionem ad aliquem uersus polum & si sit longitudinaliter coniuncta non tamen fit eclipsis: dum autem est in ecliptica coniuncta: quare in altera sectionum capitis seu caudæ: tunc est præcise sub sole: & inter eum & nostrum aspectum interposita: eadem linea ab oculo nostro ad eclipticam per utrumque: eorum transeunte: tunc lumen solis non potens ad nos peruenire solis fit eclipsis: quæ ut dictum est in proprie dicitur eclipsis & obscuratio: quia non sol luminæ priuatur: sed nobis eius lumen primum absconditur: non autem secundarium: quia & si sol eclipsetur: adhuc tamen est lux in aere & aliis inferioribus a sole causata: bine igitur conditiones necessario requirunt ad eclipsim solis ueluti lunæ: ad eclipsim namque: lunæ requiritur primo quod sit oppositio eius cum sole: secundo quod sit in capite uel cauda draconis uel prope metas: sed ad solis eclipsim requiritur primo quod sit coniunctio lunæ cum eo: secundo existentia lunæ in sectionum dictarum altera uel prope: nam dum est præcise in sectione & directe interponitur est solis eclipsis uniuersalis: dum uero non interponitur directe ex quo non est præcise in puncto sectionis: partem tantum de sole abscondit & fit particularis eclipsis tanto maior quanto magis ei appropinquat & pluri parti terræ eclipsatur: & nota ne quis arguat contra me quod sum loquutus ac si eclipsis solis fieret præcise in coniunctione uera: & non uisibili: hoc egi exemplariter: quoniam in hoc loco non est determinandum de diuersitate aspectus contingente in luna propter distantiam quæ est inter centrum terræ & superficiem eiusdem in qua nos sumus: neque huiusmodi ab omnibus caperentur: ea propter silentio mādare placuit: cum sit alter locus speculationis huius. Secundo est notandum & uidendum an sydera reliqua possint pati eclipsim: ex quo dictum est tantum solis & lunæ esse passionem: & loquendo de uera eclipsi quia luna obiectu terræ priuatur: dico quod non sed tantum luna eo modo deficit: ex quo ea tantum terræ umbram ingreditur: licet namque: cetera astra a sole illuminentur ueluti luna ex communi sententia astrologorum: eo tamen nunquam priuantur: siquidem umbram terræ non ingrediuntur. 3. quidem superiores planetae & nonnulla fixa sydera quandoque: soli opponuntur nullam latitudinem possidentia: tamen umbram prædictam non incurrunt cum ad eorum sphaeras usque: non pertingat: sed antequam ad sphaeram solis ueniat in pyramidem desinit cuius conus est in sphaera ueneris: cum igitur huiusmodi umbram sphaeram solis non transeat: astra supra solem situata eam nunquam incurrunt: quare neque eclipsi propria eclipsantur: neque Venus & Mercurius: siquidem umbram prædictam (quæ: ut dictum est: soli opponitur semper) ingredi nequeunt: quomodo nunquam a sole remoueantur Venus quod circiter sexaginta grad. & Mercurius triginta & ei non opponuntur: cum igitur luna sola possit opponi soli: & cum hoc umbra ad eius sphaeram peruenit: ea tantum eclipsi uera priuari potest: in propria autem eclipsi: quæ causatur interpositione corporis opaci inter nos & sydus non tantum sol uerum reliqui planetae præter lunam & stellæ fixæ quæ sunt in zodiaco: possunt deficere: nam luna non tantum nobis uisionem solis potest prohibere.

QVARTVM

re per interpositionem: uerum dictorum syderum: inquit natusq; Aristo. in secundo coeli q; Mars est eclypatus hoc modo scilicet per interpositionem lunae: etiam planeta inferior eodem modo (& si rarissime) potest abscondere superiorem: luna autem ex quo non habet stellam inferiorem se non potest abscondi: neq; consequenter huiusmodi pati eclypsim: non igitur sol tantum uerum multa alia sydera in proprie possunt eclypsi: sed quare tantum solem & lunam eclypsi & non alia profertur: ratio est quonia sol & luna habent lumen intensum & sensibile: & sensibiliter haec inferiora alteri: in die & in nocte altera illuminat: & hac de causa dicuntur luminaria: quare eorum obscuratio sequitur grandis & sensibilis diminutio luminis apud nos: & consequenter eorum eclypsis notabilis est: reliqua uero astra ob eorum paruitatem uel distantiam lumen habent insensibile: ita q; insensibiliter illuminant aerem ut notum est: ideo ex alicuius eorum eclypsi seu priuatione non apparet obscuratio seu luminis diminutio hic inferius: & consequenter non attribuitur eis eclypsis: neq; eorum obscuratio notatur. Quare autem sol quandoq; & si raro uniuersalem patitur obscuracionem: quandoq; uero particularem & aliquando maiorem & aliquando minorem causa est diuersa lunae latitudo uisa alio loco declaranda: maxime supra theoricis & Alphag. differentia uigesima nona & opere Almag. Ptholo.

Deinde cum dicit.

NOTANDVM ETIAM QVOD QVANDO. Cū declarauit utriusq; luminaris eclypses & earum causas assignauerit: inter eas ponit diuersitatem: unde inquit q; cum luna eclypsis sit uera luminis extinctio: aequaliter apparet in omni parte orbis & in uniuersa terra: & non uni climati & non alteri: ueluti si candela lucens in camera totaliter extinguatur: omnibus in camera existentibus (& si essent mille) esset extincta: & eodem modo obscuritas esset eis: & non quibusdam & aliis non: at quoniam solis eclypsis: non est eius obscuratio nisi in respectu nostri ob interpositionem lunae causata stat q; sit eclypsis in parte una: illa scilicet inter quam & solem luna interponitur: in alia uero minime: ea uidelicet cui luna non abscondit solem gratia exempli & in medio camera est candela lucens totam cameram illuminans: si quis eam non extinguat: uerum ante eam ponat manum: notum est q; parti camerae eam abscondet manu: non autem alteri: & ita candela poterit dici obscurata & eclypsa alteri tantum parti camerae & non aliae propter diuersitatem aspectus: quoniam existentes in parte camerae obscurae uiderent lumen per medium prohibitum per manus obiectum: alii uero qui sunt in parte lucida conspiciunt per medium non impeditum: propter igitur diuersitatem aspectus candela alicui parti est obscurata & non alii: ita ad propositum: quia solis eclypsis causatur per interpositionem lunae: stat q; sit interposita uni parti terrae & non aliae: & consequenter patet eclypsin solis semper esse particularem id est in parte tantum apparens: obscuracionem uero lunae uniuersalem id est in uniuersa terra uniformem. Alia differentia eclypsis lunae omnibus accidit eodem instanti: eclypsis uero solis minime: uerum alicui habitandi prius & altera posterius: primum declaratur: nam quia luna eclypsat sicut candela extinguitur: si candela in camera extinguatur omnibus simul lumen desinet: & non prius illis q; his: & ita luna ex quo lumine omnino priuatur omnibus eodem instanti obscuram se demonstrat. Secundum etiam patet cum eclypsis solis sit ueluti candela cui manus interponitur: si ante candelam cōtinue manus moueatur localiter: notum est q; cōtinuo altera & altera parti camerae abscondet lumen candela: illi tamen prius unde incipit motum: ita est solari eclypsi quoniam luna interponitur inter solem & terram & inter eos continuo mouetur ab occidente ad orientem: sequitur q; prius occidentalibus q; orientalibus eclypsis uidebitur quantum est merito motus lunae proprii quoniam propter diuersitatem aspectus aliter esset dicendum. Tertia differentia q; eclypsis lunae omnibus durat aequali tempore & aequalis pars luminaris ab omnibus uidetur eclypsa: in eclypsi uero solis minime hoc contingit: nam quoniam eclypsis lunae assimilata est candelae extinctae: extinctio candela omnibus aequali tempore durabit: & eclypsis similiter: at quia solis eclypsim (dictum est) assimilari interpositioni manus ante candela: sicut alicui parti manus magis interponit ita maiori tpe & durat interpositio & maior pars obscuratur: ita si luna magis interponitur alicui parti q; aliae: maiorem partem solis eclypsat & longiori spacio eclypsi duratura. Quarta differentia eclypsis lunae semper est uniuersalis id est in uniuersa terra aequaliter apparens: ueluti candela extincta omnibus aequaliter extinguitur: & ut plurimum uniuersalis uniuersalitate partium lunae: i. ut plurimum luna eclypsat secundum totum corpus ut patet: sed eclypsis solis & si possit esse uniuersalis non tamen uniuersaliter apparens: patet nam ex quo luna quando est in opposito augis epi. eius habet maiorem aut aequalem diametrum uisui: eam diametro solis potest totum solem eclypfare per interpositionem: ut alibi habet declarari: quia tamen non interponitur inter solem & omnem terram: eclypsis erat non in omni terra: uerum in aliqua tantum: & potest adduci exemplum de candela: quam interpositio manus potest parti camerae & non toti abscondere: ex quibus sequitur q; quom sol uniuersalem eclypsim & uniuersaliter uisum. i. in uniuersa terra tempore quo passus est Iesus christus redemptor mundi: passus sit: referente Matheo capi. uigesimo septimo Marco decimo tertio & Luca uigesimo tertio inquiētibus: & tenebrae factae sunt in uniuersa terra ab hora sexta usq; ad horam nonam: & sol obscuratus ē q; ea eclypsis non fuit natura

CAPITVLVM

Ioannis de sacrobosco Anglici Sphærici operis: & super eodem
Domini Francisci Capuani de Manfredonia scripti. F I N I S

IACOBI Fabri Stapuleñ. *Commentarii in astronomicum IOANIS de Sacrobo-*
sco ad splendidum uirum CAROLVM Boram Thesaurarium Regium.

GEORGIVS Hermonymus Lacedæmonius splendide **CAROLE** qui te sum-
 mopere colit & cuius familiaritas mihi q̄ gratissima est: superioribus diebus cum
 apud eum essem (ut mos suus est) uehementer **ACADEMIAM** nostram cōmen-
 dabat. Vnum tamen deesse causabatur: quid inquam? Mathemata inquit quæ (si
PLATONI septimo de repub. credimus) non modo reipub. litterariæ: sed & ciuili
 momētum habent maximum & in his (ut sentit **PLATO**) præcipue erudiēdi sunt
 qui naturis sunt optimis: sed qui (inquit) nostris phylosophantibus mitiore sunt in
 genio. Adduxit & **GEORGIVM** Trapezuntium q̄ uel maxime de re litteraria be-
 ne meritus uidetur q̄ eius ingenium ad **MATHEMATICAS** disciplinas e tene-
 bris eruendas cōuerterit. Inflāmauit tum me mi **CAROLE** his & similibus uerbis
 q̄ plurimis meus Fauorinus (sic enim nostrum **GEORGIVM** nuncupo) ut animū
MATHEMATICIS applicarē. Et post **ARITHMETICAS** Apodixes (quas in lor-
 dano paraui) Commentariolum in libellum de **SPHAERA** his diebus cudi q̄ is li-
 ber in hac alma **PARISEORVM** Academia legi soleat: ut aliqua commentationis
 luce factus illustrior: nostris studentibus utilitatem fructumq̄ afferat. Affuit leua
 mini domesticus noster Ioannes Griettanus: ab acī numerandiq̄ peritiæ & reliquæ
MATHESEOS non inscite studiosus: scripsit opus: & quasi fesso humerum subiecit
ATLANTI. Opus ergo emissionī paratum splendide **CAROLE** tuæ dignitati di-
 co: ut in te eandē quā & tuus **GEORGIVS** (qui mihi tāq̄ pater est) uenerationem ob-
 seruem & beniuolentiam: qui & in numeroꝝ & **ASTRONOMIÆ** subtilitatibus: in-
 ter actiuas ciuilesq̄ administrationes non mediocriter uiuis eruditus. **V A L E.**

INDEX

LIBRI

- PRIMI libri commentario hac quinq; & triginta**
 ra discutiuntur.
- Prima diffinitio sphære.** i.
Quo pacto sphæra componi debeat ii.
Quis primus circini inuentor iii.
Secunda sphære diffinitio iii.
Quid centrum & axis sphære v.
Quid polus mundi vi.
Duplex sphære partitio vii.
Quid sphæra recta & obliqua vii.
Quid elementaris regio in se contineat ix.
Quid in se cœlestis regio x.
Quod primum mobile omnes sphæras suo ambi-
tu contentas secum raptet: & ocyssime suo motu in-
torqueat. xi.
Inferiores sphæras proprio motu primo mobili cō-
trahit. xii.
Apta ad duplicem subiectæ sphære motum con-
cipiendum per uitream pilam proportio xiii.
Quāto tempore unaquæq; sphære cœlestium su-
um motum expleat ex auctoris sententia xiii.
Quanto tempore iidem motus ex numero depre-
hensa certitudine expleantur. xy.
Duo quæ cœlum ab ortu ad occasum uolui pbant
indicia. xxy.
Quattuor rationes cœlū rotūdū eē declarātes. xxy.
Rationē Alphragani de cœli rotunditate parui mo-
menti esse xxy.
Terram ab ortu ad occasum globosam esse xix.
Qd a polo ad meridiē terra itidē rotūda sit xx.
Duo aqueæ rotunditatis indicia. xxi.
Quattuor q; terra i medio locata sit signa xxi.
Dux rationes terre igni mobilitatem: quietemq; cō-
probantes xxi.
Quantus sit terræ ambitus xxi.
Quo igēio pbi terræ ambitū dephēderit xxi.
Regula diametri ab autore assignata. xxi.
Quo pacto diametrum per circumferentiam: & cir-
cumferentiam per diametrum alio modo q; autoris
regula cognoscere possimus xxi.
Mensuræ nomina xxi.
Quæ in terra ex ambitus terræ cognitione depre-
hendi ualeant distantia xxi.
Distantia a terra ad quemlibet orbium cœlestium
ex terræ semidiametri proportionē xxx.
Intervalla a centro terræ ad concava connexaq; glo-
borum cœlestium xxxi.
Globorum cœlestium crassitudines xxxii.
Cœlestiū globorū circuitus atq; circūferētiæ xxxiii.
Quot miliaria uni cuiusuis cœlestis globi gradui
respondeant xxxiii.
Quot uni gradui circuitus terræ xxxy.
- Secundi libri cōmentario hac duo de triginta.**
- Quid circulus maior & minor in sphæra.** i.
Qd magi p̄cipua i cœlo pūcta q̄tuor defmināt. ii.
Qd in luna p̄cipuum motum facile est expiri iii.

- Poli utriusq; denominationum rationes** iiii.
Octo & quadraginta imaginū cœlestiū nomia y.
Quid zodiacus circulus yi.
Quid ecliptica. yii.
Duodecim signorum cœlestium nomina yiii.
Quid tali locutione Sol est in ariete. & simili intel-
ligendum sit ix.
Tres aliæ signi significationes x.
Quid Colures solstitorum æquinoctiorum xi.
Quid pūctus uerticis quē zēthi nūcupāt xii.
Quid maxima solis declinatio xiii.
Quid meridianus. xiii.
Quid locorum longitudo xy.
Quo pacto locoꝝ lōgitudo peruestigāda ē xxi.
Tabula longitudinis & latitudinis locorum ex Pto-
lomeo deprompta. xxi.
Quid orizon xxi.
Quid orizon rectus & obliquus xix.
Qd quanta est eleuatio poli mūdi super horizon-
tem tanta sit distantia pūcta uerticis ad æqtore xx.
Quid tropicus canceri & capricorni xxi.
Quid circulus arcticus & antarcticus xxi.
Quanta est maxima solis declinatio: tātā poli zo-
diaci a polo mundi esse distantiam xxi.
Quod ex prædictis intervalla distantiasq; tum in
cœlo: tum intra cognoscere promptum sit: & modus
ea cognoscendi xxi.
Quo pacto distantia a circulo boreo ad circulum
canceri aliter inueniri queat xxi.
Nō omnino uerum esse maximam solis declinatio-
nē gradus. 23. & minuta. 51. cōstāter seruare xxi.
Quid circulus parallellus xxi.
Quinq; cœlestium zonarum declaratio xxi.
- Tertii libri Cōmētario hac quinq; & sexaginta.**
- Quid ortus Cosmicus** i.
Quid occasus Cosmicus ii.
Quid ortus Chronicus iii.
Pleiades & earum nomina iii.
Quid occasus Chronicus y.
Quid ortus heliacus yi.
Quid occasus heliacus yii.
Quid ortus signi Astronomicus yiii.
Quid signum recte oriri ix.
Quid signum obliq; proneq; oriri x.
Quid occasus signi Astronomicus xi.
Quid occasus signi rectus xii.
Quid occasus signi pronus sine obliquo xiii.
Æquinoctiale circulum tam in sphæra recta q; decli-
ni-regularē: uniformemq; ascendere xxi.
Zodiacum circulum neq; in sphæra recta neq; obli-
quā: uniformem conscendere xxi.
Quæ signa obliquum finitorem habentibus recte
aut oblique oriantur: occiduntue xxi.
Tabula ascensionum rectarum & obliquarū xxi.
In sphæra recta quartas zodiaci a solstitialibus: æqui-
noctialibusq; initis inchoatis: suis æquare ascensio-
nibus xxi.

INDEX LIBRI

Quo pacto idē p tabulas cognosci possunt. xix.
 Aniem in sphaera recta oblique oriri. xx.
 Quod sphaera recta obliq oriēte tangē hēat. xxi.
 Quo pacto singulorum quorūq; graduum ascēsiō
 nes comperiantur. xxii.
 Quod pacto quāto tēpore unūquodq; signū i utra
 q; sphaera cōscendat:deprehendi possit. xxiii.
 Quod i sphaera recta singuli quoq; duo arc⁹ aqua
 les:& pūctis æquinoctialibus aut eorū alteri æquidi
 stantes:arcus habent ascēensiones. xxiiii.
 Quae signa i sphaera recta aequaliter ascēdūt. xxv.
 Signorū opositio: i spha recta aq̄s eē ascēsiōes. xxvi.
 Quo pacto autoris i līa istātia diluēda est. xxvii.
 Arcus succedentes arietī ad finē usq; uirginis i spha
 ra obliqua: minuere ascēensiones suas supra ascēsiō
 nes eorundem arcuum in sphaera recta. xxviii.
 Quod q̄rū minuit ascēsiō obliqua totius arcus arie
 tis super ascēensionem eiusdem arcus rectam: tātū
 addit totius libræ ascēsiō obliqua super eiusdem li
 bræ ascēensionem rectam. xxix.
 Opposito: arcuū ascēsiōes obliquas simul iūctas:
 eorūde arcuū ascēsiōib⁹ rectis simul iūctis aq̄ri. xxx.
 Quod praedicta nō per ascēensiones tabulis alphōsi
 nis adiectas: sed potius tabulis ascēensionum loānis
 nūrebergi perquirenda sint. xxxi.
 In sphaera obliq quolibet duos arcus zodiaci aqua
 les: & ab æquinoctii uerni pūcto æquidistantes:
 arcus habere ascēensiones. xxxii.
 Quid dies naturalis xxxiii.
 Dies naturales adinuicem moras duratiōesq; in aqua
 les esse xxxiiii.
 Quod septimi climatis naturalis dies arctior breui
 orq; est q̄ sub æquatore. xxxv.
 Qui circuli dierum naturalium xxxvi.
 Quid arcus dierum artificialium xxxvii.
 Quid arcus noctium artificialium. xxxviii.
 Quid dies artificialis. xxxix.
 Quid nox artificialis. xl.
 Habitantibus sub æquinoctiali circulo diem: artifi
 cialem suæ artificiali nocti semper æquari: illisq; per
 petuum esse æquinoctium. xli.
 Obliquum horizonta habentibus: solum bis in an
 no contingere æquinoctium. xlii.
 Ad Cynosuram habitantibus: dierum artificialium
 q̄ noctium diuturniorem moram esse. xliii.
 Quod in eadē sphaera sumptis utrinq; duobus cir
 culis æquatori æquidistantibus: quanta est dies arti
 ficialis unius: tanta sit nox alterius. xliiii.
 Quo pacto arcus diei artificialis per tabulas cogno
 sci possit. xlv.
 Quid ad arcū noctis habēdū: faciēdū sit. xlv.
 Quo pacto hore arc⁹ diurni cognoscēda sint. xlvii.
 Quid p nocturnis horis hñdis obseruādū. xlviii.
 Quonā pacto ortus solis horā dephēdam⁹. xlix.
 Quo deniq; horam occasus. l.
 Quid astronomi in naturalis diei assignatione ob
 sequent. li.
 Quod in sphaera obliqua sex signa a cancro ad finē
 sagittarii cōputata ascēensiones suas iūctas maiores

habeant ascēensionibus signorū a capricorno ad finē
 geminorum succedentium. lii.
 Quādo apud nostros dies lōgissimi: breuissimi: aut
 suis noctibus æquilibres æqualesq; eē cōtigat. liii.
 Quid hora æquinoctialis atq; æqlis eē dicat. liiii.
 Quid hora naturalis atq; inæqualis. lv.
 Quo pacto hore inæquales cuiuscūq; diei artificia
 lis haberi ualeant. lvi.
 Quantum unaquaq; horarum inæqualium: conti
 neat hore æqualis. lvii.
 Qui ppli Ichthyophagi: Horestes: Carmani. lviii.
 Triplicem esse arabiam. lix.
 Syene urbs ubi sit. lx.
 Vbi tyle & orchades. lxi.
 Quid hic clima nobis insinuet. lxii.
 Septē climatū noīa & illoꝝ declaratiōes. lxiii.
 Tabula septē climatū & eius explicatio. lxiiii.
 Quae imaginum coelestium supra principia: media
 atq; fines climatum transeant. lxv.
¶ Quarti libri commētario hac decem & nouē.
 Quid circulus concentricus & eccentricus. i.
 Quid circulus solis eccentricus. ii.
 Quid abis summa & ima eccentrici solis. iii.
 Quod sol duplicem motum sit sortitus. iiii.
 Quid circulus lunæ eccentricus. v.
 Quid epiciclus lunæ. vi.
 Quid æquans lunæ. vii.
 Quid draco: caput & cauda draconis lunæ. viii.
 Quid prima statio & secunda. ix.
 Quid planeta strationarius. x.
 Quid pūctus directiōis & retrogradatiōis. xi.
 Quid arcus directiōis & retrogradatiōis. xii.
 Quid planeta directus & retrogradus. xiii.
 Quid nadir. xiiii.
 Magnitudines cubicae planetarū pariter & stellarum
 erraticarū ad diametri terræ cubū sumptas. xv.
 Quid eclypsis lunæ. xvi.
 Quid eclypsis solis. xvii.
 De tenebris solis & lunæ quæ q; christus: autor na
 turæ pateretur indicium fuere. xviii.
 Quo tēpore & qua occasiōe reliquæ diui dionysii
 anopagitarū depositæ fuerunt anno. 1494. xix.

INTRODVCTORIA ADDITIO
 ¶ Non nullæ adsequentia notæ.

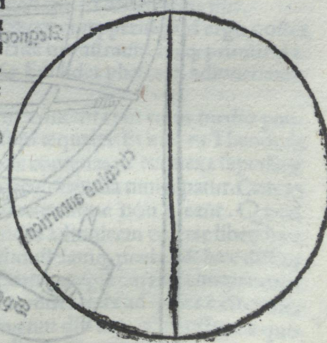
Circulus est figura plana una qdem circūducta linea cō-
 tenta: in cuius medio pūctus est: a quo omnes rectæ li-
 neæ ad circūdārē lineā eductæ adinuicem sunt æqua-
 les. ¶ Figura plana ē cuius mediū nō subulat egre-
 ditur ue ab extremis. ¶ Circūferētia circuli est linea
 circuli cōtēns: hoc est: est linea illa ad quā omnes rectæ lineæ a
 centro circuli eiectæ adinuicem sunt æquales quæ & ambitus cir-
 cuitus: curuaturq; & circulus nō nūq̄ dicitur. ¶ Centrum circu-
 li est pūctus ille a quo oēs rectæ ad lineam circuli cōtinentem
 eductæ adinuicē sunt æquales. ¶ Dimidiū circulus ē figura pla-
 na diametro circuli & medietate circūferentiæ cōtēta. ¶ Dia-
 meter circuli est quæcūq; linea recta p̄ cētrū circuli trāsies utrinq;
 ad circūferentiā circuli eiecta. ¶ Linea recta est a pūcto ad pū-
 ctum extēsiō breuissimā. ¶ Solidum: corpus longitudine: latitu-
 dine: altitudineque dimēsum. ¶ Altitudo: crassities: profunditas.
 ¶ Angulus est duarū lineā: mutuus contactus: est enim figuræ
 particula a lineæ contactu in amplitudinē surgens. ¶ Angulus
 rectus est angulus ex lineā supra lineā cadente: & utrinq; altrinse-
 cus duos adinuicē æquales angulos faciente causatus: ut angulus
 a d b: & angulus a d c. ¶ Quem si duæ rectæ lineæ continent: an-
 gulus rectilineus notatur: si autem eum lineæ curuæ continent an-
 gulus curuus: sphaerallq; dicitur. Linea curua: circūferentia: aut
 circūferētiæ portio est. ¶ Angulus obtusus est angulus qui est
 recto maior: ut angulus e d b: continet enī angulum rectum a d b:
 & insuper angulum e d a. ¶ Angulus acutus ē angulus recto mi-
 nor: ut angulus e d c. Continet enī angulum rectum a d c: angulum
 e d a: & insuper angulū a d e: & anguli recti æquales: normalesq;
 dicuntur. Obtusi autē & acuti: obliqui: inæqualesq;. ¶ Integrum
 est res tota: aut rei pars: quæ sexagenaria partitione nō prouenit.
 ¶ Minutum est sexagesima pars integri. ¶ Secundū est sexagesi-
 ma pars minuti. ¶ Tertiū est sexagesima pars secundi: & ita deinceps
 secundū naturālē numeri semperq; unitate crescentē multitu-
 dinē. ¶ Dies partitur i. xxiiii. horas: hora in sexaginta minuta: mi-
 nutū in sexaginta secunda: secundum in sexaginta tertia: & ita de-
 inceps secundū naturālē numerorū: seriem quo fit ut hora: secūda
 cōtineat 3600: & tertia 216000. ¶ Signū est duodecimā pars circu-
 li. ¶ Gradus est tricesima pars signi: at triginta duodecies multi-
 plicata 360 reddūt: quo fit ut ite recte diffiniat gradus esse tricē-
 tesimā sexagesimā partē circuli. Itē & gradus: partes circuli nūcupā-
 tur. ¶ Frāgitur ergo circulus in duodecim signa: & signū in tri-
 gesimā gradus: & gradus in sexaginta minuta: & minutū in sexa-
 ginta secūda: & secūdū in sexaginta tertia: & hoc pacto deinceps.
 ¶ Anima duerte tamē in hac frāctione sexagenaria: si frangit ho-
 ra frāgmēta illa: minuta horaria: secūda: & tertia horaria dicūtur.
 Et si frāgit signū: dicūt minuta: secūda: tertia signi: & ita deinceps.
 ¶ Abaci physica rō i sexagenaria collectione (q̄ fit addēdo) atq;
 sexagenaria mutuatione (q̄ fit distrahēdo) itelligit in qua sumope-
 re curādū est: ut integra: similia sub similibus itegris collocent: &
 similes minutia sub similibus: unius eiusdēq; denotationis minu-
 tiis: suis qdē iteualis distictæ. Minutia sunt minuta: secūda: tertia:
 q̄rta: & ita deinceps: & i eiusdē iteualis spaciisq; denaria collectiōe
 aut mutuatione: q̄ uulgaris ē: ut edū ē: & est a tenuioribus minutis
 collectiōis: distrahiōisq; i choādu laboruerbi cā uolo in unū col-
 ligere: hoc est simul addere duos primos subiectæ formulæ nume-
 ros: quos: unus superior: & alter inferior collocatur: aut minorē a
 maiori subducere: addo subducoq; ut subiecta mōstrat formulā.

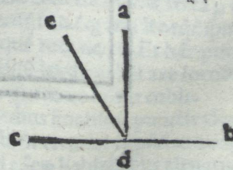
b
 A c b: tota superficies linea
 a b contenta: circulus.
 A b linea circūferentia cir-
 culi c pūctus: centrum.
 c

b
 A c b: dimidiū circulus.
 d

d e linea: diameter circuli

m

¶ Hoc pacto fit physica additio.

Sig.	Gra.	Minu.	Secda	Tertia
o	54	48	37	20
o	50	36	39	42
!	45	25	21	02

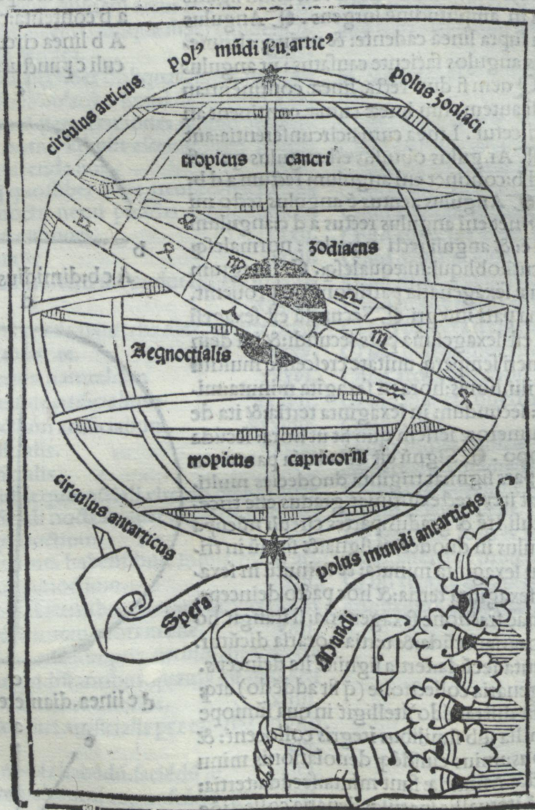
¶ Hoc pacto fit physica distrafitio.

Sig.	Gra.	Mi.	Se.	Ter.
o	54	48	37	20
o	50	36	39	42
o	04	11	57	38

¶ Tertius numerus subter: ex duobus superio-
ribus additione colligitur.

¶ Tertius numerus subter: ex duobus superio-
ribus distrafitio relinquitur.

Hæc de abaci physica ratione adiecta sunt: non quia ad abacum: astronomicumq; calculum sufficien-
ter introducant: sed ut calculum calculiq; peritos consulant: qui hæc astronomico instituto sunt for-
mandi: sine qua numerandi peritia aditis quadringi se cognoscant explosos: nullum unquam ex eo fru-
ctum suscepturi. Et sit semper oculis tum docentium: tum discipulorum subiecta materialis sphaera. Sed
nunc principale institutum aggrediamur.

ET IACOBI Fabri Stapulensis in Astronomicum introductorium Ioannis de sacrobosco
Cōmentarius cōsequenter autoris litterarū: cui seruit. adiunctus. Argumentum autoris.

PVD Syracusas Archimedes Syracusanus sphaera inuentor pro
ditur. Quem unum cum Marcellus Syracusas expugnaret: in
columen intactumq; (si fata dedissent) esse uolebat. Apud autem
parisijs Ioannes de sacrobosco hoc introductorio astrono-
mico sphaerae utilitates aperuit: & quia prius quid est q̄ quale ali-
quid est cognoscere opere precium est (impossibile si quidem est cognoscere
quia est nō cognoscentes quid est) iccirco hanc quattuor: sphaera: centz: axis:
polus: sphaera: in primis ab autore diffinienda suscipiuntur.

- 1 **S**phaera ergo est transitus circumferentiae dimidii circuli quae (fixa diame-
tro) eo usq; circumducitur: quousq; ad locum suum redeat. Et haec descriptio
ex euclidis undecimo sumpta est. Cuius hic intellectus habeatur. Sphaera est
solidum quod ab arcu semicirculi (sua quidem immobili stanteq; diametro)
una completa reuolutione circumscribi intelligitur. Et id solidum circumferen-
ti intelligitur: quod continue ab arcu ipsum circumducendo: tangi imagina-
mur. Quod an possibile id quidem sit: an secus ad praesens nihil referat.
- 2 **E**t haec profecto mirae efficaciae descriptio est: quae aperte docet (quātum
sensibilis materia recipere ualeat) artificialem constituere sphaeram: cuius uti-
lem commodamq; intelligentiam nostrae tempestatis artifices multis auri pon-
do comparare deberent: qui metallo: ligno: aut alia materia figuras torno ex-
primere uolunt. Si itaq; in leui calibe aut ferro: sumpto circino supra quacūq;
lineam semicirculus educatur qui ab arcu ad diametrum usq; excauetur: quin
immo & medium diametri interstitium: & mox ad arcum circumferentiamq;
exacuatur ut ea ex parte ad scindendum secādumq; fiat aptus: exurget instru-
mentum tornandis sphaeris (haud secus q̄ circinus circulis) aptissimum. Hanc
utilitatem sua descriptione nobis attulit Euclides: illamq; intendebat cum diceret sphaeram esse tran-
situm dimidii circuli: quae (fixa d. diametro) quousq; ad locum suum redeat circumducitur: abdita: oculis
tamen: ut solis studiosis pateret. Occulunt enim philosophi passim miro ingenio sua secreta:
ut delictibus non pateant: studiosis autem atq; solertibus puia sint.
- 3 **E**t si pennae pmeruit laudē pdix dedalij nepos q̄ (ut Ouidius cecinit) Serre reppit usum.
Primus: & ex uno duo ferrea brachia nodo. Iunxit: ut aequali spacio distantibus illis.
Altera pars stare: pars altera duceret orbem: hoc est qui ferram: circumq; repperit: quid ergo noster
Euclides: qui usum fabricandae longe quidem utilioris sphaerae: dilucide monstrauit. Neq; primus Ar-
chimedes: sed ante Archimedis tempus apud Megaras Megarensis Euclides phæram adinuenerat.
Sed nunc ad alteram diffinitionem transeamus.
- 4 **A**lterum sphaera est solida: corporea: figura: una quidem superficie contenta: in cuius medio pun-
ctus est: a quo omnes recte ad circumferentiam ductae adinuicem sunt aequales. Et haec ex Theodosii
libro de sphaeris sumpta est. Et haec particula: una quidem superficie contenta de conuexa superficie
(quae circumdantium ultima est) intelligitur: quae eadem & sphaerae circumferentia nuncupatur. Caetera
autem adeo clara sunt (ut quibus circuli diffinitio cognita est) commentatione non egeant. Quod
enim in planis circulus est: in solidis est sphaera. Et si positas diffinitiones adinuicem cōferre libet: haec
sphaerae substantiam: illa uero magis fabricandae sphaerae modum: industriamq; praebet & haec diffini-
tio: illa uero potius descriptio dicenda est. Sed haec logico q̄ astronomo magis curanda linquantur.
- 5 **C**entrum sphaerae est punctus in medio sphaerae collocatus: a quo omnes recte ad sphaerae circums-
ferentiam ductae adinuicem sunt aequales: perinde ac circuli centrum: eum dicimus esse punctum a quo
in circuli medietullo sito: omnes recte ad circuli ambitum ductae adinuicem aequantur.
- A**xis sphaerae est linea recta p̄ centz sphaerae transiens ex utraq; parte suas extremitates ad sphaerae cir-
cumsferentia applicas: circa quā sphaera cōuertit. Autoris diffinitio nōdū cōpleta erat. nā nō oīs recta p̄ cē-
trū sphaerae trāsies: ex utraq; pte applicata dī axis: s; ea sola circa quā cōuertit rotatq; atq; itorq; sphae-
ra: nec ab re qdē. nā dicit ad similitudinē axis carri: q̄ stipes teres est circa quē rota uertit. Et haec pticu-
la Theodosii cū axē diffiniret: diligēter anotaui: neq; id quoq; latuit Māiliū ita de mūdi axe locutū.
Aera per gelidum tenuis deducitur axis Siderens: medium circa quem uoluitur orbis.
- 6 **P**olus mundi est punctus axē mundi terminans. Oīs. n. recta finita duobus finalibus punctis clau-
dit: terminatq;: cū itaq; mūdi axis linea recta sit & finita: duobus igit eiūsmōi terminabit pūctis: quoz
uterq; & polus & cardo mūdi nūcupat & quoz ille q̄ citra aequinoctiale ad cācū habitātibus eleuat po-
lus arcticus: ille uero q̄ sēp eisdē dep̄sus occultitur polus antarcticus dī. Sed qd circulus aequinoctialis:
qd cācer: & qua de eā ita nocētur postea euadet māifestū. Et q̄ hic de axe & polo dicūf ad primū mo-
bile referēda sūt: qd solū materialis sphaera sp̄ nris oculis i oib' hui' libelli mōstrād' obiecta rep̄sērat.

- 7 **M**ox coelestem sp̄aram diducit in primum mobile: firmamentum quā & stellifera sp̄hara est: in saturniam iō aiām: martiam: solarem: ueneriam: mercurialem atq; lunarem: quā nouem numero sūt ordine sita: quā quidem partitionem secundum substantiam nominat: q̄ similis sit illi: quā partimur animal in hominem: & equum: leonem: & reliquas animantes: estq; generis in suas species. Fuit enim antiquitas octonario mobilium sp̄hararum numero contenta: mox ad nouenarium astronomorum posteritas fere ad Alphonſi tempora reduxit. Purbachius autem plane denarium numerum asseruit. Sedā priuſe speram secat in speram rectā & obliquā: & hanc p̄titionē scdm accidens nōiat q̄ similis sit illi quā p̄tref aial in aial uigil atq; aial somno euiētū: quā totius in mō in suas ptes logici nūcupāt
- 8 **S**ph̄era recta est eorum qui sub æquinoctiali circulo habitant: quā prou'de recta dicitur: q̄ illis p̄ri intervallo in medio duorum polorum interstitio positis: neuter polorum altero magis eleuetur: aut quia eorū horizō æquinoctialē ad angulos rectos æquoſq; interfecat: qd̄ accepto coluro p̄ orizōte p̄facile cernit. quid tamē sit æquinoctialis circulus: qd̄ horizō: & qd̄ colurus postea fiet māifestū
- S**ph̄era obliqua est sp̄hara habitantiū ultra citraq; æquinoctiū: quā ideo illis prona obliquaq; dicit: quod æquo intervallo: in medio polorū interstitio sūt nō sint: uerū illis unus polorū semper eleuat alter autē iisdē semper deprāssus occultat: aut q̄ illos horizō: æquinoctialē circulū ad angulos obliquos in æqualesq; intercipit atq; secat quē pro inde horizonta artificialē nūcupat: q̄ diē artificialem ab artificiali nocte dirimat: quid autē dies artificialis & artificialis nox dicat postea libro tertio sermo futurus est. Et semper obliq; declinūſq; sp̄harā horizonā angulis impibus æquatorē secare uerū esse cōstabit: nisi oīno e directo sub polo iaceat: horū enim horizō æquinoctialē circulū nō interfecaret imo eūdē ætori circulo: circulū eē cōtingeret. sp̄harā tamē ppter primā causā obliquā: declinūſq; hīc cēferent: q̄ alter polorū illis eleuat maxie super emineret: alter uero maxie dep̄ssus sēp occultaret
- Q**uā forma sit mundi Capitulum secundum.
- 9 **U**niuersā mundi machinā uocamus: oīum corporū tū superiōrū tū inferiōrū congeriē: quā in elementarē regionē diducit & coelestē elementaris quidē regio elementa & ex elementis contempera ta cōtinet: assidue generationi: corruptioni: auctiōi: diminutioni: alterationi: & lationi obnoxia: subiectaq;. Quattuor elementa ignis: aer: aqua: terra: quā si sincera pura q; darent: in partes diuersas: formāq; cōtemperamentorūq; minime secarent. quos ignis cœli uicinā summāq; locū sibi fecit i arce. Proximus est aer illi grauitate: locorūq; Denſior iis tellus elementaq; grandia traxit: Et prāssa est grauitate sui: circumfluit humor. Vltima possedit: solidumq; coercuit orbem. Quēadmodū ex philosophis deprompta: eleganti carmine cecinit Ouidius: quā deus mundi opifex: optimūſq; architectus hunc in modū locauit: & dissociata locis concordia pace ligauit. Et ex horū elementorū cōtemperamentis: uariā regē sensibiliū species p̄pagant. & cū sumus mūdi faber mūdū gyro tornādo æquauit: terrā in medio tanq; imobile sui opis cētra: æquali ab extremis æglibratā spacio collocauit: penniq; q̄te firmauit. cetera autē agitationi p̄rētia fecit. quāto enī aqua agitabilior terra: tāto aer aq; cōcitator: & ignis aere rapidior. h̄ h̄c phycā magis q̄ astronomicā desiderāt opā.
- 10 **C**irca autē elementariā regionē: ortus: interitusq; uicitudinibus subiectā supereminet lucidus ether (quod cœlū & quintā essentiā philosophi nūcupant) iā ortus: intentusq; expertus: cui neq; autorē quā accedit: neq; diminutionis iniuria detrimentorūq; quicq; detrahāt: sed inuariabili in defluxaq; substantia semper idē manens nouē: coelestes sp̄haras (ut autoris fert opinio) completit: sese orbiculari ter circūdantes. quā seriē auspiciata a sp̄hara nobis uiciniorē: hūc ordinē sunt sortita: sp̄hara Lunæ: Mercurii: Veneris: Solis: Martis: Iouis: Saturni Firmamentū: & primū mobile. quod quidē primū mobile continue supra mundi cardines infra diē & noctē: semel completa reuolutione circa terram conuertitur rotaturq; estq; is motus ab ortu per meridiem ad occasum: tādē in ortum recurrens. & primus motus dicitur. quē æquator: æquinoctialisq; circulus mediū diuidit: ut linea uelocissime motus
- 11 **E**t primū mobile omnes ethereas sp̄haras suo ambitu contentas: seu infra diē & noctē (hoc est in uiginti quattuor horarum intervallo) semel circa terram suo motu raprat. haud secus q̄ si plures teretes pilæ se mutuo claudant: tangatq; consequenter minor circūdentem maiorem: maxima earum circūuoluta rotaturq; ceteræ intra clusa simul unaq; circūuoluentur: rotabunturq; ad ipsius maxime circūuolutionem: ita quōq; & in sp̄haris coelestibus: sed huiusmodi motum inferiores sp̄haræ non per se sed per alterum possident. utpote qui non in ipsis: sed in primo mobili existat: & quā ad alterius motum quicq; in altero est moueantur. quem admodum sedens in nauī ad nauis motum impellitur: uehiturq; procul: cum idem in se nullum habeat lationis motum.
- 12 **A**t inferiorum sp̄hararum quolibet (ut autoris sententia est) per se proprioq; motu per obliquum circulum circa suos axes: suosq; polos: primo mobili contranitur: de occidente ad orientem per meridiem: se renocans in occidentem. Obliquus circulus est signifer: quo de posterior futurus est sermo: neq; q̄ dictum est sp̄haras illas primo motui contraniti: idcirco intelligas illorum motuum contrarietatem aliquā: aut aliquā mouendi difficultatem atq; reluctantiam. quandoquidem philosophia sit compertum: coelestes motus adinuicem non esse contrarios & cœlum ipsum abiq; fatigatione reluctantiaq; & resistentia intemperari: & quando talis loquendi mos compōatur: ut sp̄hæ

PRIMVS

re inferiores contrario motu ad primam agitari dicantur: hic certus expetitur intellectus: ut idē penitus intelligat ac si plane subiectas sphaeras e diuerso ad primā agitando mō: ito rqueri agitariq; dicāus.

13 Nec adeo obtuse concipiendū est: quasi duo motus i subiectis: inferioribusq; sphaeris sint. ut uerbi cāi sphaera solis duo: quoq; altero de oriente ad occasū rapiat in orientē recurrendo: altero uero e diuerso facto: ab occidente cōpleta reuolutione recurat in occidentē. nā hōr mutuū p̄rio p̄ alteq; atq; p accidens: (perinde ac sedens in naue) mouet: sed uero p se. estq; hōr motuū p̄rius in p̄rio mobili: sedus aut i unaqua; subiecta; sphaera; p̄pius atq; peculiaris: nec hos motus difficile imaginabere si sphaerulā: pilāq; uitreā aq; oppleueris: quā ita te uersus agites ut aqua aduersū te uertigies ducat mox sensim uitreā pilā ad oppositū gyrando circunuoluas: & intubere cōtentā aquā ad pilā motū pariter moueri: pariter & contranitando uortigines ducere. Sed has quidē per se: illū autē pilā motum per al terum ducit. ergo per lucentem: uitream pilam primum mobile: & per intraclusum humorem subie ctas contentas contranitentesq; sphaeras praesentes animo effingito.

14 Neq; aq̄li tpe suos circulos absoluūt oēs: sed octaua sphaera (ut ptolomaeo uisū ē) i cētyr annis cō tranitēs gradū unū pficit: quo fieret cū oīs circulus .36. sit p̄tiū: ut unā octaua sphaera circulationē .36. milibus annorū pficeret: ducto. n. annorū cētenario p̄ trecētas sexagitas ptes (q̄s gradus & nume; cir culi dicimus) surgit numerus .36. miliū annorū. Et sphaera saturni suū circulū ambit i .3. annis sphaera iouis suū i .12. sphaera martis suū i .2. sphaera solis suū i .365. diebus & sex horis. hoc ē i uno anno & qua drate diei. ueneris & mercurii cōsimiliter. Et luna i .28. diebus fere eūdē significat circulū meti. At recētū astronomorū sicut & p̄riocorū sentētia ē primū mobile in .24. horis motuū suū itēpare. Et no. nū mobile cōtranitēdo i .49. milibus annorū. & octauā sphaerā motu accessus & recessus i .7. milibus annorū de quo motu autor nihil meminit. q̄ tñ adduxit itroductioē ititutioi sufferre uidēt. illa autē altius nobis plenius ititutis ex aliis sūt regredā. Et hāc de aq̄libus motibus quos medios nūcupā i. telligēda sūt. quos q̄ amplius cognoscere desiderāt: & q̄to tpe pficiāt: aq̄us ueriusq; nūero dephēde re ualebūt. si subiectā hōr motuū formulā ituabūt in qua. S. G. M. 2. 3. 4. 5. 6. 7. significāt signa gradus minuta: scda: tertia: q̄ta: q̄nta: sexta: septima: & cū i loco signorū .12. repiēt: cōpleta peractaq; circulatio nem designant. dep̄ehendant ergo mō qui sequit: celestīū orbiū aq̄uales motus pariter & tēpora.

	S	G	M	2	3	4	5	6	7
Decimum quod & primum mobile in hora	0	1	0	0	0	0	0	0	0
Decimum mobile in die	12	0	0	0	0	0	0	0	0
Nonum quod & secundum mobile in die	0	0	0	0	4	20	41	17	12
Nonum mobile in anno	0	0	0	26	23	31	2	38	0
Nonum mobile in annis 49000	12	0	0	0	4	36	34	10	0
Aplanes quā & octaua sphaera in die	0	0	0	0	30	24	49	0	0
Aplanes in anno	0	0	3	5	0	38	5	0	0
Aplanes in annis 7000	12	0	0	0	0	12	30	0	0
	S	G	M	2	3	4	5	6	7
Saturni circū in die	0	0	2	0	33	17	40	21	0
Saturni circū in anno	0	12	13	34	42	30	27	43	0
Saturni circū in annis 30	12	7	1	23	22	17	34	37	0
Saturni circū in annis 29 & diebus 163	12	0	1	22	23	44	1	48	0
Iouis circū in die	0	0	4	39	15	27	7	23	30
Iouis circū in anno	1	0	2	0	28	39	39	39	10
Iouis circū in annis 12	12	4	20	43	46	21	22	1	30
Iouis circū in annis 11 & diebus 314	12	0	1	24	22	30	37	22	10
Martis circū in die	0	0	31	26	38	40	5	0	0
Martis circū in annis 2	12	2	2	34	10	27	40	30	0
Martis circū in anno & diebus 322	12	0	2	4	44	37	15	0	0
Solis: Veneris: & Mercurii circuli in hora	0	0	2	27	30	49	3	18	4
Solis: Veneris: & Mercurii circuli in die	0	0	39	8	19	37	19	13	56
Solis: Veneris: & Mercurii circuli in anno	11	29	43	39	22	1	39	43	40
Solis: Veneris: & Mercurii circuli in anno & horis 6	12	0	0	26	26	36	19	34	4
Lunae circū in hora	0	0	32	36	27	33	7	37	41
Lunae circū in die	0	13	10	33	1	13	11	4	33
Lunae circū in diebus 27 & horis 8	12	0	9	17	14	15	2	45	13

LIBER
De cœli reuolutione Capitulum tertium.

- 15 ¶ Cœlum uolui ab ortu ad occasum. Primo indicio sunt stellæ quas sensim ab oriente (quasq; medium cœli fastigium teneant) cōscendere uidemus: a quo pronæ continuæ labuntur ad occasum.
- 16 ¶ Secundo stellæ quæ nobis nō occidunt ut eæ quæ circa polum arcticum (qui noster polus est) existunt: quas in totius noctis serenitate circa eundem polum gyros ducere perspicimus: & eum motum ex orientis parte inchoare q̄ autem assiduæ in eadem propinquitate perseverant indicium est eas nō per se in suo orbe: sed ad sui orbis raptum ferri nec iniuria. nam hūc motum a primo mobili possidēt.

Quod cœlum sit rotundum Capitulum quartum.

- 17 ¶ Primo cœlum rotundum est ut mundum archetypum atq; exemplarem quoad fieri potest imitetur. in quo diuino exemplariq; mundo neq; principium neq; finis usquam est: sed omnium principium ipse idem atq; finis est. ita rotundæ sphericæq; figuræ nusquam determinatum principium atq; finem reperiās: sed ubiq; principium atq; finis esse uidetur. ¶ Secūdo quia omnium corporum isope rimetrorum (hoc est æqualium circumdantium superficierum) rotunda figura capacissima est. talem autem decuit habere ipsum mundum ut qui intra se omnia contenturus esset. ¶ Tertio si cœlum esset trilatere: quadrilatere: aut multilatere multa consequuntur incommoda: orbem scilicet in orbe sine uacuo esse non posse. & circumdatum ab altero corpus sine locum esse. & orbes inuicem non sine offensione: sectionisq; iniuria posse moueri. hæc autem sequuntur incommoda si primi mobilis concuum: aut alicuius inferiorum conuexum sphericam sibi non uendicat figuram: ut ad latus adiectæ figuræ monstrant.

- 18 ¶ Quarto rationem alphragani adiungit: quæ parum efficax paruiq; momenti est: q̄ si cœlum lateratæ esset figuræ: stellam supra nos existentem nobis propinquiorem esse: & proinde illic nobis q̄ in ortu maiorem debere uideri. At uero eam nō oportet (tamen si supra nos existeret) nobis propinquiorem q̄ in ortu aut occasu esse: ut si angulus supra nos esset collocatus. & belle illam rationem emendat autor: q̄ sol aut stella idcirco in ortu aut occasu appareat maior: quia sit a nobis semotior: elongatiorq; nam terra ad cœlum perinde ut centrum ad circulum sese habet. a quo omnes recte ad circumferentiam eductæ sunt æquales: & molis (collatione ad cœlum facta) insensibilis. quapropter illa distantia diuersitas apparentiam illam nomine facit (est enim ea (si qua est) impercepta: nulliusq; momenti) sed mediorum diuersitas. densius enim: compactiusq; medium uisibiles radios: uisibiliumq; species uberius diffundit: resq; ipsas cogit maiore sub mole uideri. Hinc quoq; flante austro res maiusculas q̄ flante borea uoluit Aristoteles apparere: & hinc munus in per lucentis conspicueq; aquæ fundo conspectus maior uidetur: sed hæc suspectius potius q̄ astronomus dignoret atq; contempletur.

Quod terra sit rotunda Caput quintum.

- 19 ¶ Terram esse globosam multis depræhenditur indiciis. Primo q̄ stellæ prius orienterioribus quā nobis ad occasum uicinioribus oriantur. ¶ Secundo q̄ deliquia lunæ quæ orientalibus circa horā noctis tertiam apparent: nobis circa primam nocturnam horam uidentur: q̄ orientalibus prius q̄ nobis illucescat dies: pariter & nox contingat. Horum autem causa præter terræ tumorem (quo se ab ortu ad occasum in medio interstitio attollit: eleuatq;) nullam assignare possumus. si enim terra ortum inter & occasum plana esset: haud prius eo is q̄ occiduis orientur neq; prior illius q̄ nobilis illucesceret dies.
- 20 ¶ Sed a meridie ad polū terrā eē rotūdā cognoscitur: q̄ ad polū habitantibus aliqua stellæ ut stellæ Cynosuræ: Elicæ: & Bootis (hoc est minoris maiorisq; Vrsæ & arcturi) cōtinuo semperq; apparet: nō autem iis qui ad æquatorem habitando deurgunt. Et contra habitantibus ad arctum aliqua stellæ semper occultantur ut stella Canopus: quæ Egyptios ad æquinoctium deurgentes clara face illuminat: ut etiam interdum uideri perhibeatur. & horum nullam causam assignare promptum est: p̄ter terræ tumorem inter arctum & æquatorem interceptum: si enim terra illic plana: & qualisq; superficie eēt profecto ab arcto ad æquatorem eadem stellæ continuo uidentur. hoc itaq; manifestum indicium est terram a polo ad meridiem globosam speciem gerere: quare cum depræhēsa itidem sit ab ortu ad occasum rotunda, cognoscit igit in nostro hemispherio esse rotunda: & ubicūq; gentiū sit uiuorum habi

PRIMVS

ratio illud idē de suo hemispherio deprehendere liceret: nō iniuria igitur astruitur terram eē rotūdā.

¶ Quod aqua sit rotunda Cap. tulum sextum.

21 ¶ Aquā etiā sphaericā eē: suis deprehendit indicii. Primo q̄ posito signo in littore maris & medio uidendi interstitio: eodē consimiliq̄ mō affecto: oculus in proa nauis abeuntis primū percipit signū mox tantū procedere proculq̄ abire ualebit ut eidē signi auferatur obtutus. rursus autē eidē rudētes ascendenti: itē apparet signū: mox auferat eidē: idē tamē de mali summitate uisuro. Et hoc causa est tumor aquae. si enim plana esset: cū res sub arcu radio fortius uideat: deberet signū potius in pra:q̄ mali summitate uideri. ¶ Scdo in rebus homogeneis: similiariumq̄ partium (cuiusmodi aquā eē cognoscimus) partes & totā similitē natura desiderat figurā. atq̄ partes rotūdā natura appetūt figurā: ut ros & aq̄ guttulæ mōstrāt ergo & aqua. Hæc itaq̄ sufficientia p̄stāt argumēta aquā eē rotūdā.

¶ Quod terra sit centrum mundi Capitulum septimum.

22 ¶ Terrā in medio tanq̄ centrē locatā eē: signa declarant. Primo q̄ stellæ in ortu: meridiē: & occasu æquali mole eē uident: quasi sit terra in meditullio & cœli centrē: ab oibz cœli partibus æquidistans. q̄ si uarietas ulla est: collatiōe tamē ad cœlū facta: insensibilis nulliusq̄ momēti putanda est. ¶ Scdo q̄ ubiq̄ gentiū cōpertū exploratūq̄ est: cœli dimidiū supra & dimidiū infra semper hñi. ut æquinoctia pleniluniazq̄ monstrant: quod minime contingeret: nisi terra in meditullio & ut mundi centrē sita esset. fieri enim nequirit: si terra ad cœlū uastā insignēq̄ molē gereret: ut cœli medietas continuo uideret. ¶ Tertio si terrā intelligimus super centrē in duo æque sectā & oculū in cœtro collocari nō amplius oculus ille quā cœli mediū uidebit. est igitur tumor a terræ centro ad eius ambitū (facta quidē ad cœlū collatione) insensibilis. ¶ Quarto q̄ autore alpheragano quælibet stella (quæ uisu notari ualeat) maior est decies oclatē terra ut amplius circa finē nræ cōmentationis dilucidius apparebit at stella illa quasi punctus in firmamento lucet. multo igitur ualentiore iure terra ad cœlum collata: ut punctus censebitur. quæ cum sit in medio (ut iam ostensum est) erit ergo terra ut cœli centrum.

¶ Quod terra immobilis quiescat Capitulum octauum.

23 ¶ Hic terræ imobilitatē p̄seuerantēq̄ in mundi medio q̄tē p̄ponit. qđ qđ primo euenit: qđ oē graue natura suū sitū circa mundi centrē appetit. cū itaq̄ terra oīum sit grauissima: maxime quoq̄ id centrū appetit. quo confectio in eo situ natura quiescit. & cū ab eo nullo pacto (nisi ab eo quā cōdidit) dimoueri dislocariq̄ possit: iugis & p̄seuerans erit ille status. res enim a suo situ: natūq̄ loco nō nisi altero dī mouente excluduntur pellunturq̄: Scdo quicqd a medio: cœli uersus ambitū mouetur ascēdit: si ergo terra stabilis: immotaq̄: natura nō manet: sed cœli uersus ambitū mouetur: natura ascēdet: quod omnes censebunt impossibile. Neq̄ quidem circa proprium centrum terram posse resoluī: uisides ex Aristotele sumpta. māifestum est ergo terrā in mundi medio: iugem stabilemq̄ q̄tē sibi retinere.

¶ De quantitate absoluta terræ Capitulum nonum.

24 ¶ Terræ ambitum (inquit) Ambrosii: Maerobii: Theodosii: & Erasthenis autoritas demonstrat: q̄ sit ducenta & quinquaginta duo milia romanorū stadiorū cōtinens: q̄ unicuiq̄ trecentarū sexaginta partū terræ: septinginta tribuēdo stadia surgunt. si. n. 360. in. 700. duxeris. ptinus nūerus. 252000. nascitur. Sed quo ingenio p̄hi terræ ambitū deprehenderint insinuat: ut quisquis sua opera id experiri ualeat si lubet. suspensio enim in nocte perspicua astroꝝ gnomico: & stella arctica per utrūq̄ foramē pinarū regulæ in medio dorso instrumenti iacentis notata: mundi mensores stellæ notatæ altitudine notarūt mox retro calle hanc stellā uersus profecti: tantū processere quo ad eadē stellā per utrūq̄ foramē pinulæ ut prius perspecta: media dorsum instrumenti regula una parte altius steterit: tunc quoq̄ cognouerunt se unā cœli partem: unūq̄ gradum cōfecisse: pariter & terræ unā illi cœlesti parti respondentem quā mensi septingentorū stadiorū esse cōpererunt. & quia in terræ ambitu eidem æquales trecentæ & sexaginta habentur partes: cum ambitus circuitusq̄ omnis trecentas & sexaginta partes contineat: (quas gradus nuncupant) ideo dictis. 700. in. 360. numerum. 252000. stadiorum proinus natum esse uiderunt. atq̄ totius terræ ambitum stadia totidem continentem mox intellexerunt: posterisq̄ scriptis demandarunt: & quibus simili ingenio probare id possit: qui quantuluncūq̄ in gnomis astronomicis fuerit institutus. Et ambitu terræ habito: si quis cognoscere desiderat quanta sit terræ diametrus (quæ quidem recta linea est per centrum terræ: utrinq̄ ad eius circumferentiam eiecta) facile per regulam diametri id cognoscat: quam uult autor esse hanc.

25 **C**ircunferentia uicesima scda parte depra: residui tertia pars est diameter. Vt si datur circunferentia ut duos & uiginti: depra unitate quæ uicesima scda pars est: restant unum & uiginti. cuius tertia pars est septē: & illius circunferentia diameter. Si ergo cupis diametri terræ cognoscere quantitatem: quæ re uicesimā scdam partē circuitus terræ partiēdo diuidēdoq. 252000. qui numerus ē circunferentia: terræ: p uiginti duo & uenit nūerus .11454. una scda & una uicesima scda quæ uicesimā scdæ partis nūerū subduc a nūero ambitus terræ. 252000. & relinquūt. 24054. & decē uicesimā scdæ huius ergo residui qre partē tertiā ipm p tria ptinēdo: eritq. 2081. semis & septē uicesimā scdæ quā dic iuxta diametri regulā eē quæstā terræ diameter: cuius semidiameter erit .40090. & uiginti uicesimā scdæ.

26 **A**t quia ad usū regulæ autoris opus est diuisione ad uicesimā scdam partē eliciendā: deinde eiusdē uicesimā scdæ a toto subductione & iteq. ad tertiā partis inuentionē: residui diuisione. quæ laborē numerantibus ingerunt ideo faciliore uia: calculoq. breuiori & diameter ex circunferentia. & ex diametro ambitū circunferentiāq. cognoscere ualebimus hoc pacto. **C**Ad cognoscendā diameter per circunferentiā: multiplica numex circunferentiæ p septē & diuide p uiginti duo & nasceat diametri nūmerus. **C**Ad cognoscendā autē circunferentiā p diameter: multiplica numex diametri p uiginti duo & productum diuide per septem & circunferentiā: ambitusq. proueniet. Et si desideras stadia ad miliaria: passus: cubitos: pedes: sextantes: palmos & digitos reducere: hæc notato.

27 D igitus	h mēsuræ mīma statuit								
Palmus	Digitos habet	4	As: iteq. partes cōtinens	12	Semis	ptes	6		
Sextans	Palmos habet	3	Deunx	ptes	11	Quinquū	ptes	5	
Pes	Palmos habet	4	Dextans	ptes	10	Triens	ptes	4	
Cubitus	Sesqpes ē palmos hñs	6	Dodrans	ptes	9	Quadrans	ptes	3	
Passus	Pedes habet	5	Bisse	ptes	8	Sextans	ptes	2	
Stadium	Passus habet	125	Septunx	ptes	7	Vncia	ptē	1	
Miliarium	Stadia	8							

28 **H**æc ex Lucio moderato: Cāpanoq. Et si numex circuitus terræ p mediū hoc est p duo partīs: habes distantia in terra de polo ad polū: & de ortu ad occasū. Et si diametri numerū itidē p duo partīs semidiameter terræ (quæ superius posita est) nasceat & distantia a terræ curatura: circunferentiāq. ad eius centrum: siue eā ad digitos: palmos: sextantes: pedes: cubitos: passus: stadia: aut miliaria reduxeris quæ cognoscentibus abacum: factū q̄ facillima sunt: Sed nunc alias ponendi distantias quæ ex terræ semidiametro cognoscuntur: exercitationis gratia satis hic oportūus uidet esse locus. in qua re faciendā Alphraganum eiusq. sequemur hypothesēs. uicesima enim prima sui astronomici differentia: terræ semidiametrum ponit esse miliarium. 3250.

29 **E**t a terra ad globi lunæ cōcauum interuallum: distantiaq. eē tricesies ter semidiametrum terræ: & dimidium & uicesimā eīndē semidiametri. 33. una scda & una uicesima. Et a terra ad eius cōuexū & mercurii cōcauū: itermalū eē sexagies q̄ter & sextatē hoc ē sextā ptē semidiametri terræ. 64. una sextata. Et a terra ad mercurii cōuexū & ueneris cōcauum: interuallum cēties: sexagies & septies terræ semidiameter. 167. Et a terra ad ueneris globi cōuexum: & solis cōcauum: interuallum milies centies & uicies terræ semidiameter. 1220. Et a terra ad solaris orbis cōuexum & martis cōcauum: interuallum effices terræ semidiameter. 3876. Et a terra ad martis cōuexum & ioualis globi cōcauum: interuallum eē octies milies octingēties septuagesies sexies terræ semidiameter. 2876. Et a terra ad iouis cōuexum & saturni cōuexum & octauī cilculi cōcauum: interuallum eē uicies milies: cēties & decies terræ semidiameter. 2010. Et a terra ad octauī circuli cōuexū & noni cōcauū itermalū eē pcedētis itermalī duplū. 40220. Ex his colligūt miliaria horū itermalloz a terra p ordinē h pacto.

30 I nterualla a centro terræ ad cōcaua & cōuexa globoz cōlestiū.		
Concauum Lunæ	109037	1
Conuexum Lunæ	208541	2
Concauum Mercurii	208541	4
Conuexum Mercurii	542750	6
Concauum Veneris	542750	4
Conuexum Veneris	3640000	6
Concauum Solis	3640000	
Conuexum Solis	3965000	
Concauum Martis	3965000	
Conuexum Martis	28847000	
Concauum Iouis	28847000	

PRIMVS

Connexum Iouis	46816250
Concauum Saturni	46816250
Connexum Saturni	63377000
Concauum Octauæ sphaeræ	63377000
Connexum Octauæ sphaeræ	130715000
Concauum Noni orbis	130715000

32 Et orbium spissitudines: crassitudinesq; subducto concaui interuallo ab uniuscuiusq; sui orbis conuexo relinquuntur: quæ sunt hoc pacto.

Crassitudo globi Lunæ	99504
Crassitudo globi Mercurii	334209
Crassitudo globi Veneris	3097250
Crassitudo globi Solis	325000
Crassitudo globi Martis	24882000
Crassitudo globi Iouis	17969250
Crassitudo globi Saturni	18541250
Crassitudo globi Octauæ	63377000

33 Duplato cuiuslibet globi conuexo: facile ex regula diametri celestium globorum circuitus circumferentiasq; elicias hoc pacto.

Circumferentia globi Lunæ	1310829
Circumferentia globi Mercurii	3411572
Circumferentia globi Veneris	22880000
Circumferentia globi Solis	24922857
Circumferentia globi Martis	181324000
Circumferentia globi Iouis	94273572
Circumferentia globi Saturni	410818572
Circumferentia globi Octauæ	821637143

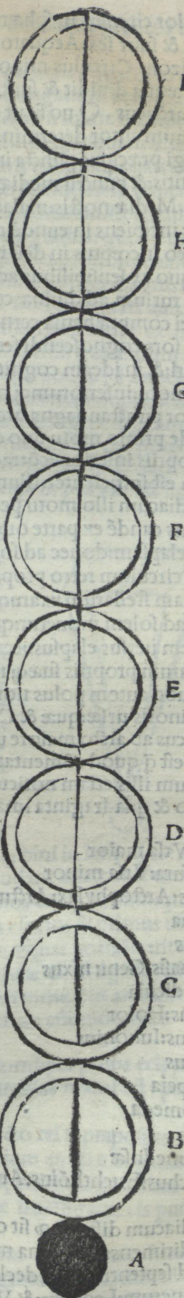
34 Quo quidem circumferentiarum numero per 360. partito proueniunt miliaria: quæ unicuiusq; globi gradui respondent hoc pacto.

Vnus gradus circuitus globi Lunæ	3642
Vnus globi Mercurii	9476
Vnus globi Veneris	63556
Vnus globi Solis	69231
Vnus globi Martis	503679
Vnus globi Iouis	817428
Vnus globi Saturni	1141163
Vnus globi Octauæ	2282326

35 Secundum Eratosthenis regulam quam autor in assignanda terræ curuatura atq; diametro insequitur: uni gradui circuitus terræ secundū cōputationē Romanā respondent miliaria octuaginta septē & semis. Secundum autem computationem qua Alphraganus: Thebicusq; utuntur: uni gradui terræ respōdent miliaria quinquaginta sex cum do drante hoc est & tres quartæ unius: & terræ circumferentia est 20428. & quattuor septimæ: & terræ diametrus. 6500. & semi diametri quantitas 3250. Quo fit ut Alphragani miliarium paulominus passuum. 1542. continere deprehendatur: deest ferme uncia medietas hoc est passus uicesima quarta: quorum passuum: miliarium romanum solum mille cōprehendit. & qui prædicta interualla atq; distantias ad Eratosthenis: autonifq; miliaria calculata desideraret: factu per q̄ facile est illi qui arithmetico destitutus non est præsidio: Sed de his hætenus: etiam plusquam par sit (nisi numerorum amatoribus) dictum esse uidetur Introductorii astronomici de sphaera primi finis.

ENARRATIO Secundi Libri.

Quid circulus maior & minor in sphaera Capitulum primum.

1 **M**aior circulus in sphaera est qui in cōuexa superficie sphaerae descriptus: sphaeram in duo aequa diuidit & sunt sex: Aequator: Zodiacus: Colurus æquinoctiorum: Colurus solstitiorum: Meridianus & Horizon. Circulus minor in sphaera: is est qui in superficie sphaerae descriptus: minime sphaeram in duo aequa diuidit & sunt quattuor: Circulus arcticus: Circulus cæci: Circulus capricorni: & Circulus antarcticus. Quo fit ut summam decem sint circuli: quorum præsens suscipitur determinatio. Et primum autor determinationem æquatoris exsequitur: cuius determinationis littera clara est.

2 **M**agi præcipua puncta in cælo quattuor determinant: punctum oriētis: punctum mediæ diei: punctum occidentis: & punctum mediæ noctis. Punctus orientis: dei est. Meridiei: intelligentiæ. Occidentis: caducor. Mediæ noctis: malæ potestatis. Sūtq; ut lux: lumen: umbra: tenebræ. quapropter motu qui ab oriente incipiens in eundē relabitur & finit: diuinæ intelligentiæ contemplationis motus explicatur: qui a deo inceptus in deū recurrens feliciter definit. & motus inferior: nostræ infirmitatis motus in finem: quo ex sensibilibus ad optimū naturæ parentē assurgimus: a quo iteq; relabimur ad caduca: a quibus rursum ad diuinæ contemplationis officium erigimur: ut ex iis quæ uisibilia facta sunt: inuisibilia dei comprehensa cernamus. si tamē quoq; contemplationis modus supra rationē ascendit: & quibus fors cognoscendi felicitissima obtrigit: gaudent potius intelligibili modo ex deo omnia contemplari: & in ideam cognitam reducere omnia: & quasi in primo cognitionis circulo agitari: q̄ rationis motus: inferiorumq; cognoscendi circulum: ex tenebris: lumen mendicare: & magi per hæc quattuor puncta: magna: arcanaq; portendunt. Sed de his hæcenus.

3 **A**t de primo motu quo oēs sphaerae inferiores intra diē & noctē circa terrā raptantur: & de motibus propriis inferiorum: cōtraq; nitentium sphaera: in sdo capite primi libri p̄ præsentī introductione dictum est sufficienter. Illud tamen proprium motum facile experitur in luna: quæ omnium ocyssime zodiacum illo motu percurrit. quā si notamus in coitu cum sole: & eā postero diē intuemur: uidebimus eandē ex parte orientis (modo uideri possit) reliquisse solem: & altera nocte magis orientem uersus elapsam: donec ad solis oppositum plena face illustrata pertigerit ad quem iterum suum absol uendo circulum retro properate festinat: quousq; eidem iungatur. Et hoc pacto de sole annotaueris: si aliquam stellarum fixarum in uia solis ex parte orientis annotes: quæ tardo admodum motu comparata ad solem mouetur: quam tandem proprio motu sol affecutus: tuis obtutibus subtrahet. mox orientem uersus elapsus: eam ad occidentem relinquet. & hunc in modum logis tēporibus de quocūq; planetarum propriis suæq; naturæ accōmodis motibus: experientia te redderet edoctum.

4 **Q**uod autem polus noster boreus dicatur a uento: septentrionalis a septem stellis plaustrī: quæ sunt minoris ursæ: quæ & Cynosura dicitur: & quæ est una quadraginta octo imaginum cœlestium: & arcticus ab arcto maiore ursæ: quæ Calisto & Elyce nominatur: una itidem cœlestium imaginum: clarius est q̄ quod cōmentationis lucem requirat: & hunc in modum de appellationibus alterius poli qui cum illis etiam noticus & astronoticus dicitur.

5 **O**cto & quadraginta imaginum cœlestium nomina sunt hæc.

Draco	Anguis ophiuchi	Capricornus: Egoceros
Elyce: Ursa maior	Ophychus: Anguifer	Aquarius
Cynosura: Ursa minor	Sagitta	Pisces
Bootes: Arctophylax: Arcturus	Aquila	Cetus: pistrīx
Corona	Delphin	Eridanus
Anguis	Pegasus: Equus alatus	Lepus
Engonasis: Genu nixus	Deltoton: Triangulus	Orion: Iugule
Lira: Fidicula	Aries	Canicula: Syrius: Canis maior
Cygnus: Holor	Taurus	Procyon: Canis minor
Circulus: Iunonius	Gemini	Argo: Nauis
Cepheus	Cancer: Carcinus	Phillyrides: Chiron
Cassiopeia	Leo	Ara
Andromeda	Virgo: Erigone	Hydra
Perseus	Libra: Chele	Ciphus
Caput medusæ	Scorpius: Nepa	Coruus
Heniochus: Enochus: Auriga: Sagittarius: Chiron		Pisces: Notius

De zodiaco circulo Capitulum secundum

6 **Z**odiacum diffinit q̄ sit circulus maior: æquatorem in duobus punctis: quæ sunt principia arietis: libræ dirimens: cuius una medietatem ad septentrionem: altera uero ad austrum declinat: & pars ea quæ ad septentrionem declinat: arctica dicitur & septentrionalis: sed signa arietem: Taurum: Gemini: cancrum: Leonem: & Virginem continens: quæ & septentrionalia dicuntur: pars autem ad austrum declinans: australis nominatur: sex identidem signa australi: libræ: scorpium: sagittarium: capricornum: aquarium: & pisces itidem continens.

Et intelligitur zodiacus latitudinem. 12. graduum hñe: q̄ est latitudinis totius cœli ambitus. 30. pars

SECUNDVS

Intelligatur item in media latitudine zodiaci linea eam latitudinem in duo æqua partiens : ultro citroq; sex latitudinis gradus relinquens: quæ dicitur eclyptica.

7 ¶ Est ergo eclyptica circulus maior: latitudinem zodiaci in duo æqua partiens : quæ ideo eclyptica nomen fortitur: quia nunquam eclypsis hoc est solis lunæ deliquium contingat: nisi eorum uterq; sub eadem linea in eodem: aut oppositis gradibus decurrat : in eodem quidem si solare futurum sit deliquium: in oppositis uero si lunæ: & sol semper sub ea linea medius incedit: neq; usquam ultro citroq; deflectitur: deuiatq; ceteri autem planetarum: nunc sub ea: nunc citra: nunc ultra exspatiati uagantur: qui si in ea latitudinis medietate quæ ad arctum reliquitur uagi feruntur: latitudinem tamen dicunt hinc septentrionalis: sin in altera: latitudinē declarationēq; tū habent meridionalem. Et circulus oīs in .12. æquas partes secat q̄ signa nominantur: & signū quodlibet rursus in .30. gradus: quo fit ut circulus q̄q; .360. gradus cōtinere dinoscatur. .12. siquidē in triginta ductis: numerus .360. protinus enascitur.

8 ¶ Et signa in zodiaco pecularia nomina sibi fortiuntur atq; uendicant: suntq; Aries: Taurus: Gemini: Cancer: Leo: Virgo: Libra: Scorpis: Sagittarius: Capricornus: Aquarius: Pisces in ceteris autem circulus nomini nulla sunt fortita: sed duntaxat signa nuncupantur ceteræ autem fractiones ex fronte libri notæ sunt. Mox emendat eos qui dicebant signa zodiaci esse quadrata cum quadratum sit superficies quattuor equalium laterum: atq; angulorum: modo latus unum signi zodiaci ē duodecim graduum & alterum triginta: quod quidem maius altero esse cognoscitur: nā alterius duplū sesquialterū. 9 ¶ Mox declarat quid tali sermone sol est in ariete aut tauro & similibus intelligere debeamus: cum sol in quarto cœlo feratur & aries octauus circuli sit in octauo circulo: & primi nobilis in primo utriusq; enim & octauus & primi circuli mobilis proprius ponitur zodiacus: dicit primo q̄ eo sermone intendimus solem esse sub ariete aut sub tauro & ita quoq; de similibus & capi in pro sub: & signum in ea significatione in qua paulo ante finitum est.

10 ¶ Sed alias tres pōt significatiōes signi: q̄ minus astronomico pposito cōducūt. Prīa est ut signū dicat euerlā pyramis cuius basis sit signū pprie sūptū: sed uertex pyramidisq; conus i cœtro terræ itelligat: est. n. pyramis figura solida a cuius una superficie latera ad unū punctū erecta cōcurrunt: & ea superficies a qua erigunt latera pyramidis basis nūcupatur: & pūctus ad quē cōcurrūt pyramidis uertex atq; conus: & hoc pacto utēdo noīe signi: q̄qd sub signifero circulo cōtineat pōt dici (ut pars) eē i signo. Seda ē ut signū accipiat p .12. parte sphæræ: ita ut sphæra itelligat diuidi p circulos se i polis eclypticæ itercātes: quorū prius p. p̄cipia arietis & libræ: & sedus p. eorū fines & p̄cipia geminorū & sagittariū trāseat: & huc i modū cōsequenter: & pars cœli .12. itercātes p̄cipios circulos arietē mediū itercipientes: signū arietis nūcupat & hoc pacto de tauro: geminis: cæcro: & reliq;. Tertia ē ut signū p mūdi unicā .i. .12. parte accipiat: ita. f. ut itelligamus totā corporeā machinā in .12. æquas partes diuisum p superficies circuloꝝ sese in polis eclypticæ (ut modo dictum est) secantium: quorum proximi quiq; bini in latitudine media: signa opposita intercludant primus & secundus ex una parte in medio claudant arietem & ex altera libram: & secundus & tertius taurum & scorpionem: tertius & quartus geminos & sagittarium: quartus & quintus cancrum & capricornum: quintus & sextus leonem & aquarium: sextus & primus uirginem & pisces. Quo fit ut sex circulis tota corporeorum machina in duodecim æquas portiones: rite hoc pacto intelligeretur diuisa: & quicquid in uniuerso posse dici hoc pacto (ut pars) eē in signo. sed hæ tres supremæ signi significationes (ut iam dictum est) parum ad astronomiam momenti afferunt: prima autem magis accomoda est: accirco de his abundantius q̄ par sit forte dictum esse uidebitur.

¶ De duobus coluris Capitulum tertium.

11 ¶ Colurus solsticiorum est circulus maior: per principia cancri & capricorni: per polos eclypticæ: pariter & polos mundi transiens. Colurus autem æquinoctiorum itidem circulus maior est: per principia arietis & libræ & polos mundi transiens.

12 ¶ Punctus uerticālis (quem zenith nūcupat) est punctus in cœlo & directo rei suprapositus: & si concipias lineam rectam per centrum terræ: pedes & caput cuiuspiam ad cœlum erecti transeuntem: applicantemq; ad cœli circūferentiā eius extremum: punctus ad quem applicat: uertex illius rei diceretur: & eo pacto si per centrum terræ & medium urbis hæc linea transire intelligatur: is punctus ad quem in cœlo applicat illius loci uerticālis punctus dicitur.

13 ¶ Maxima solis declinatio est arcus coluri inter æquatorem & alterutrum tropicorum intercepta: quæ a Ptolomæo inuēta est uigintitrium graduum: & unius & quinquaginta minutorum: ab almeone uero .23. graduum & .33. minutorum: & huius uarietatis mobilitas eclypticæ octauus circuli in causa est: quæ accessionis: recessusq; motu eiusdem circuli prouenit: ut amplius ex theoricis est cognoscendum. cetera autem peruiam: perspicuamq; de se præbent intelligentiam.

¶ De meridiano Capitulum quartum.

LIBER.

14. **M**eridianus est circulus maior per punctum uesticis & polos mundi transiens: unde euenit ut hūc circulum nobis uel ad ortum uel ad occasum proficiscentibus: cōtinue uariari neceffe sit: & omnia loca quorum unus ad orientem magis q̄ alter quicunq; pronior uergat: diuersos habere meridianos: & hoc pacto de locis uicinijs ad occasum uergentibus.
15. **L**ongitudo locorum (quam & longitudinem ciuitatum ducunt) est arcus æquatoris inter duos duum locorum meridianos interceptus: & cum æquator. 360. gradum circuitum obtinens: totus super horizonta in. 24. horarū spacio regulariter ascendat: hinc euenit ut in una qualibet hora. 15. æquatoris gradus continue super horizontem conscendant: quapropter ex longitudine ciuitatum facillime cognoscitur unius ad alteram horaria distantia cum sol citius meridianum obtineat eis qui orienti sunt uiciniores q̄ occiduis: ergo si duarum urbium: longitudo sit. 15. gradus: sol citius earum orientalis unius horæ interuallo q̄ occidentalis meridianum continget: & si illoꝝ locoꝝ longitudo esset. 0. gradus: sol citius illic duarum horarum interuallo q̄ hic ad meridiem perueniret fastigiū quod facile ex tabula longitudinum locorum ab occidente paulo post subiuncta deprehendas.
16. **I**ntra ergo tabulam & uide eregione locorum (quorum mediei differentiam quæris) longitudines: & minorem substrahe a maiori scilicet gradus a gradibus & minuta a minutis: & quod relinquetur est illorum adinuicem longitudo: partire ego per. 15. gradus longitudinis inuenta: & quod elicitur sunt horæ quibus sol citius in loco cuius inuenta fuerat longitudo maior peruenit ad meridianū. At si gradus non ascendat ad. 15. aut si qui super sint partitione per. xv. facta: illos multiplica per. 60. & producto adde minuta si quæ superabant & partire per. xv. & habebis minuta horæ: & si partitione facta superant mīuta: ea rursū duc in. 30. & partire per. xv. & habebis secunda: & hoc pacto eliceret tertia & alias minutias. Verbi causa: si cupis cognoscere quanto tempore sol citius hierosolymitanis q̄ parisijs contingit meridianum: accipe utrorunq; ex tabula ab occidente longitudinem: estq; parisijs longitudo gradus. 24. minuta. 30. hierosolymitanorum uero gradus. 66. & minuta. 15. & quia hierosolymæ ad occidentem q̄ parisijs est longitudo maior: subtraho ergo gradus. 24. & minuta. 30. longitudinem uidelicet parisijs & gradibus. 66. & minutis. 15. longitudine Solymorum & superant gradus 41. & minuta. 45. longitudo scilicet meridianorum hierosolymæ & parisijs: quos superantes gradus partior per quindecim & proueniunt duo numerus scilicet horarum sed superant. ii. gradus &. 45. minuta quibus quidē gradibus per sexaginta multiplicatis & producto additis. 45. superantibus minutis surgit numerus. 705. quem partior per. 15. & proueniunt. 47. numerus scilicet minutorum horæ. 14. tum ergo erit solem citius occupare meridiem summitatem hierosolymitanis q̄ parisijs duabus horis &. 47. minutis Tabula ergo longitudinis locorum pariter & latitudinis subter conspicienda subicitur: ex Ptolomæo deprompta.

SECVNDVS

Tabula longitudinis & latitudinis ciuitatum ab occidente.

Lōgitudo			Latitudo			Lōgitudo			Latitudo		
Nomina	G	M	G	M		Nomina	G	M	G	M	
Ex hispania quæ & iberia						Ex italia					
Hieron. p̄montoriū	2	30	38	15		Ligur:ciuitas	30	0	42	30	
Anas:fluuius	4	20	37	30		Mediolanum:ciuitas	30	30	44	20	
Betis:fluuius	5	20	37	0		Ticinum:ciuitas	30	30	44	0	
Mneſſei:portus	5	30	36	30		Parma:ciuitas	32	10	43	30	
Calpe:mons	7	30	36	15		Regium:ciuitas	32	30	43	30	
Iulia:ciuitas	8	30	0	0		Nuceria:ciuitas	32	0	43	20	
Corduba:ciuitas	9	20	38	20		Felcina:ciuitas	33	20	42	30	
Caridemū.p̄mōtoriū	11	20	36	30		Florentia:ciuitas	33	30	43	0	
Nelus:fluuius	12	0	45	10		Piſa:ciuitas	33	20	42	30	
Cartago noua:ciuitas	13	0	37	30		Aretium:ciuitas	34	20	42	30	
Pallantias:fluuius	15	0	39	30		Sena:ciuitas	34	20	42	20	
Iberus:fluuius	15	30	39	20		Fauentia:ciuitas	34	10	43	30	
Tarracon:ciuitas	16	20	40	20		Ariminum:ciuitas	35	10	43	30	
Barcinon:ciuitas	17	15	41	0		Roma:urbs	36	30	41	30	
Ex gallia						Tiberis:fluuius	36	30	41	30	
Garunna:fluuius	18	30	46	30		Tibur:ciuitas	36	30	41	30	
Neodunum:ciuitas	19	0	50	0		Preneſte:ciuitas	37	20	41	30	
Neomagus:ciuitas	20	30	51	0		Aritia:ciuitas	37	0	41	20	
Rotomagus:ciuitas	21	30	51	0		Priuernum:ciuitas	37	30	41	30	
Sequana:fluuius	23	0	50	30		Cume:ciuitas	39	10	41	30	
Lugdunum:ciuitas	24	15	45	20		Capua:ciuitas	39	30	41	20	
Leucotecia:quam pa-						Pirhecuſa:ciuitas	39	20	40	20	
riſium eſſe putant	24	30	48	30		Parthenope:ciuitas	40	0	41	0	
Mofa:fluuius	25	30	53	30		Petilia:ciuitas	40	30	38	30	
Foge iulium:ciuitas	27	20	42	30		Tarentum:ciuitas	41	30	39	30	
Varus:fluuius	28	20	43	0		Ardea:ciuitas	46	30	41	20	
Ex germania						Ex ſicilia					
Amasius:fluuius	29	0	55	0		Pelorus.p̄mōtoriū	31	40	38	30	
Tuberium:ciuitas	30	0	52	0		Drepanum:ciuitas	36	30	36	20	
Vlma:ciuitas	31	0	47	0		Phorbantia:inſula	36	0	36	20	
Brondēria:ciuitas	33	30	48	0		Lilibeum:ciuitas					
Enus:fluuius	34	0	47	30		& promontorium	37	0	36	0	
Biturdium:ciuitas	34	30	51	15		Panormus:ciuitas	37	0	37	0	
Menium:ciuitas	35	30	53	30		Heraclea:ciuitas	38	20	36	20	
Bergium:ciuitas	36	0	49	30		Hibla:ciuitas	38	20	37	0	
Galeſia:ciuitas	37	30	52	20		Ethna:mons	39	0	38	0	
Stragona:ciuitas	39	20	52	30		Orchus:fluuius	39	30	36	40	
Corinium:ciuitas	41	10	44	0		Megara:ciuitas	39	10	34	10	
Iuollum:ciuitas	42	30	46	0		Pachinus.p̄mōtoriū	46	0	36	20	
Bibalis:ciuitas	43	0	45	30		Ex ſarmatia					
Nerona:ciuitas	44	20	44	30		Boriſthenis medium	53	0	50	40	
Epicaria:ciuitas	45	30	41	20		Boriſthenes:fluuius	57	30	48	30	

LIBER

Lōgitudo		Latitudo		Nomina		Lōgitudo		Latitudo	
Nomina	G	M	G	M	Nomina				
Riphei:montes	63	0	57	30	Aulis:portus	53	30	37	30
Hostium occidentale					Calchis:iuxta Euripum				
tanais fluiti	66	20	45	10	fluium:ciuitas	53	30	38	0
Oriente eiusdem	67	0	54	30	Chrys:insula	54	40	36	0
¶ Ex thracia					Chersonesus	54	30	38	10
Nessus:fluius	51	30	41	30	Caphareus:pmōtorii	55	0	37	30
Abdera:ciuitas	52	10	41	30	Delus:insula	55	20	37	20
Rhodope:mons	52	30	43	0	Olearus:ciuitas	55	20	37	30
Samothrace:insula	52	30	41	10	Seriphum:ciuitas	55	0	36	30
Ebrus:fluius	53	0	41	30	¶ Ex peloponeso				
Bosphorus:fluius	54	20	41	30	Strophades:insule	47	20	36	0
Bizantium quæ &					Alpheus:fluius	48	20	35	30
constantinopolis	56	30	43	0	Pylus:ciuitas	48	30	35	30
¶ Ex macedonia					Pisa:ciuitas	48	40	36	0
Pindus:mons	47	40	38	30	Helis:ciuitas	49	0	36	20
Pheffus:ciuitas	47	19	39	20	Troezen:ciuitas	49	10	35	20
Antigonia:ciuitas	48	40	41	20	Lacedemon:ciuitas	50	10	35	30
Axius fluius	46	30	40	40	Enorras:fluius	50	30	35	10
Strymon:fluius	50	15	41	20	Epidaurus:ciuitas	51	1	37	30
Arethusa:fluius	50	10	41	20	Inachus:fluius	51	30	35	30
Peneus:fluius	50	30	39	20	Corinthus:urbs				
Olympus:mons	50	0	39	20	quæ Ephire	51	15	36	30
Ossa:mons	50	40	39	40	Isthmus:continens				
Othrys:mons	50	0	38	40	Nemea:silua	51	1	36	20
Pelion:mons	51	10	39	20	Argos:ciuitas	51	20	36	10
Laryssa:ciuitas	51	20	38	30	Mycene:ciuitas	51	30	36	10
Athos:mons	51	0	40	10	Egina:urbs	52	20	36	30
Lemnos:insula	52	20	40	30	¶ Ex mauritania				
Scyros:insula	54	0	39	0	Tigis cesarea:ciuitas	6	30	35	30
¶ Ex epito					Atlas minor:mons	6	0	33	20
Acroceraunia:mōtes	44	20	39	10	Atlas maior:mons	8	20	26	30
Butrotum:ciuitas	45	30	38	20	¶ Ex minore aphrica				
Acheron:fluius	47	10	38	20	Vtica:ciuitas	32	0	32	30
Ambracia:ciuitas	48	0	38	10	Cirna:mons	33	0	30	0
Actium:ciuitas	48	15	37	30	Carthago:ciuitas	34	30	32	40
Leucas:pmōtorii	48	20	37	40	Syrtes:parue	38	30	32	0
Archelous:fluius	48	30	37	30	Triton:palus	38	40	29	40
Itacha:insula in qua & ci					Ammonis:ciuitas	42	0	32	40
uitas eiusdē est nois	48	0	37	20	Syrtes:magne	43	10	31	0
¶ Ex Achaia					Cirene:ciuitas	50	0	31	20
Calidon:ciuitas	49	0	37	40	¶ Ex egypto				
Enenus:fluius	49	0	37	30	Alexandria:ciuitas	60	30	31	0
Cyrra:mons	50	0	37	30	Canopus:ciuitas	60	30	31	1
Pythia:ciuitas	50	30	37	30	Nili primū hostiū	60	30	31	1
Delphi:ciuitas	50	0	37	40	Secundum:hostium	61	30	31	1
Parnasus:mons	51	0	37	30	Tertium:hostium	61	30	31	10
Thespie:ciuitas	51	20	37	40	Quartum:hostium	62	30	31	10
Orchomenus:ciuitas	51	20	37	40	Quintum:hostium	62	30	31	10
Cytheron:mons	52	30	37	40	Sextum:hostium	63	1	31	10
Eleusis:ciuitas	52	20	37	10	Septimum:hostiū	63	15	31	10
					Dionisia:ciuitas	60	30	29	0

SECVNDVS

Athene:ciuitas	52 30	37 10	Memphis:ciuitas	61 30	29 30
Megare:ciuitas	52 0	37 20	Hermys:Mercurii		
Marathon:ciuitas	53 10	37 10	trismegisti:ciuitas	61 40	28 20
Afopus:fluius	53 30	37 40	Helyopolis:ciuitas	62 30	29 30

Lōgitudo			Latitudo			Lōgitudo			Latitudo		
Nomina	G	M	C	M		Nomina	G	M	G	M	
Thebe:ciuitas	62	30	25	30		Tharfos:ciuitas	67	40	36	30	
Siene:ciuitas	62	0	29	20		Termodoon:fluius	67	0	43	15	
Ex minore asia						Tanais:fluius	67	0	54	30	
Abydus:ciuitas	55	20	41	15		Phasis:fluius	72	30	45	0	
Simois:fluius	55	20	41	0		Colchis:insula	75	30	39	0	
Scamandrus:fluius	55	15	41	0		Ex syria					
Sigeu:pmōtoriu	55	10	41	0		Carmelus:mons	66	20	32	30	
Iliū q̄ & troia:ciuitas	55	30	41	0		Ptholemais:ciuitas	66	30	33	0	
Tenedos:insula	55	0	30	30		Jordanis:fluius	67	40	32	30	
Lebos:insula	55	0	40	0		Tyrus:ciuitas	67	0	33	20	
Mitilene:ciuitas	55	40	39	40		Sydon:ciuitas	67	0	33	30	
Icaria:insula	56	30	47	40		Libanus:mons	68	30	34	10	
Chys:insula	56	20	38	20		Casius:mons	68	30	35	20	
Ida:mons	56	0	41	0		Damascus:ciuitas	69	0	33	0	
Gnidus:ciuitas	56	15	36	0		Ex palestina:quæ &					
Smirna:ciu s	57	20	38	20		Iudea dicitur					
Clazomene:ciuitas	57	0	38	30		Iopa:ciuitas	65	40	32	30	
Colophon:ciuitas	57	40	38	10		Azotus:ciuitas	65	15	31	30	
Ephesus:ciuitas	57	40	37	40		Ascalon:ciuitas	65	0	31	40	
Meander:fluius	57	40	37	20		Sebasta:ciuitas	65	40	32	30	
Minas:mons	57	30	38	30		Hierosolyma:ciuitas	66	15	31	20	
Pergamus:ciuitas	57	20	39	30		Alphaltus:lacus	66	30	31	10	
Samus:insula	57	0	37	20		Tiberiadis:lacus	67	15	32	1	
Cous:insula	57	0	36	20		Ex assyria					
Rhodus:insula	57	20	35	20		Niniue:ciuitas	78	0	36	40	
Tmolus:mons	58	30	38	30		Babylon:ciuitas	79	0	35	0	
Micale:mons	58	0	37	40		Thesipon:ciuitas	80	0	35	0	
Miletus:ciuitas	58	0	37	0		Cambyfes:fluius	81	0	42	30	
Magnesia:ciuitas	58	40	39	10		Ex Carmama					
Philadelphia:ciuitas	59	0	38	30		Bactra:regia	116	0	41	0	
Laodicia:ciuitas	59	30	38	40		Oxiana:ciuitas	117	10	44	40	
Antiochia:ciuitas	59	30	38	30		Ex india					
Cadmus:mons	59	40	38	30		Bragma:ciuitas	128	0	19	0	
Paetolus:fluius	59	0	39	20		Ganges:fluius	129	0	17	20	
Nylaciuitas	59	0	38	15		Gāgis:primū hostiū	144	30	18	10	
Hermus:fluius	60	0	40	0		Secundum:hostium	145	40	18	40	
Didimus:mons	61	0	40	40		Tertium:hostium	146	30	18	40	
Iconium:ciuitas	64	30	38	30		Quartum:hostium	147	30	18	30	

LIBER

Prouinciarum principia media atq; fines tum in longitudinum tum latitudinum gradibus

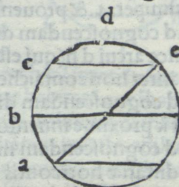
	Longitudo			Latitudo			Longitudo			Latitudo		
	P	M	F	P	M	F	P	M	F	P	M	F
	G	G	G	G	G	G	G	G	G	G	G	G
Ex europa puicie												
Hibernia insula Bri												
tannica	7	13	18	62	59	57						
Albion insula												
britannica	14	22	30	61	56	51						
Hispania betica	4	8	12	40	38	36						
Lusitania hispania	2	6	11	41	39	37						
Tarraconensis hispania	4	12	20	45	39	34						
Celtogalatia aquitania	17	19	21	55	49	43						
Gallia lugdunensis	16	20	25	51	45	39						
Gallia belgica	22	25	29	54	49	45						
Gallia narbonensis	21	25	29	45	43	42						
Germania magna	27	36	46	59	52	46						
Rethia	29	30	31	47	46	45						
Vindelicia	32	33	34	47	46	45						
Noricum	34	33	37	49	47	45						
Pannonia superior	37	42	48	47	46	45						
Pannonia inferior	41	43	45	47	44	42						
Illiris	36	42	49	45	39	34						
Dalmacia	37	41	46	44	42	41						
Italia	28	38	49	45	41	38						
Cirrus insula	30	34	39	41	40	39						
Sardinia	29	34	39	39	34	29						
Sicilia	36	38	40	39	36	34						
Sarmatia	47	59	72	68	54	41						
Taurica	60	62	64	48	47	46						
Iasiges	43	44	45	48	47	46						
Dacia	43	51	59	48	45	43						
Misia superior	45	47	49	44	43	42						
Misia inferior	47	52	57	48	45	43						
Thracia	51	53	56	44	42	41						
Chersonesus	54	0	55	41	0	41						
Macedonia	44	49	54	48	43	38						
Epirus	44	46	49	39	37	36						
Achaia	48	50	53	38	37	36						
Euboea insula	52	53	55	38	37	36						
Peloponnesus	47	49	52	45	39	34						
Creta insula	52	55	55	55	44	34						
Ex africa puicie												
Mauritania tiganica	6	41	76	35	30	26						
Mauritania cesariensis	11	18	26	36	31	26						
Africa minor	26	36	46	14	30	20						
Numidia	20	33	46	38	32	26						
Cirene	47	49	51	31	26	21						
Marmarica	51	58	65	39	31	23						
Egyptus me												
diterranea	52	58	65	31	27	23						
Libia interior	1	24	48	33	19	5						
Etiopia sub egypto	59	70	82	22	11	1						
Meroe	61	73	85									
Ethiopia interior	10	45	20									
Ex asia puicie												
Potus & Bithinia	56	59	62									
Asia minor	55	58	62									
Licia	59	60	61									
Galatia	61	63	65									
Pamphilia	61	62	64									
Capadocia	27	49	72									
Armenia minor	65	68	71									
Cilicia	64	66	69									
Sarmatia asiatica	64	75	87									
Colchis	71	72	74									
Iberia	74	75	76									
Albania	77	81	85									
Armenia maior	71	75	79									
Cyprus insula	64	61	67									
Syria	66	69	73									
Palestina q & iudea	64	65	67									
Arabia petrea	65	67	69									
Mesopotamia	72	75	79									
Arabia deserta	72	75	79									
Babylonia	28	59	80									
Assyria	76	79	83									
Media	80	89	99									
Susiana	80	84	88									
Persis	85	89	94									
Partia	94	97	100									
Hircania	94	97	100									
Arabia felix	65	79	94									
Carmania	94	99	104									
Margiana	101	105	106									
Bactriana	111	115	119									
Sogdiana	117	120	124									
Scythia intra imau												
montem	91	97	104									
Scythia extra imau												
montem	144	147	150									
Seria	156	166	177									
Aria	102	106	111									
Paropanifus	113	116	119									
Drangiana	103	107	111									
Arachosia	112	115	118									
Gedrosia	105	111	118									
India intra gage	109	128	147									
India extra gage	137	154	172									
Aurea chersonesus	145	157	169									
Sinarum regio	175	177	180									
Taprobane insula	116	125	135									

SECUNDVS

- 18 **H**orizon qui & finitor dicitur est sphaerae circulus maior: superius hemisphaerium ab inferiore diuidens. est enim is circulus in quem sub diuo consistentium: circumducentiumq; oculos: uidetur ob-
 19 **R**ectus horizon est horizon sub aequatore habitantium: qui & sphaeram rectam habere dicuntur. Obliquus horizon est horizon ultra: citraue aequatorem habitantium ubicunq; morari contingat. qui & idem sphaeram decliuem: pronam: atq; obliquam habere dicuntur. & omnium horizontium capitis uertex polus dicitur: a finitore scilicet undiq; omniq; ex parte aequidistans. Latitudo locorum est interuallum: atq; distantia puncti uerticis loci ad aequatorem. pro qua haec subditur regula.

- 20 **Q**uanta est eleuatio poli mundi super horizontem: tanta est distantia puncti uerticis ad aequatorem. quod per inde est ac si dicatur quanta est ali-
 cuius loci: poli mundi eleuatio super horizontem: tanta est eiusdem loci latitudo. quae hoc pacto demonstratur. **E**sto a b c alter colurus nostro meridiano coniunctus. Linea b aequator c punctus uerticis d polus mun-
 di a e horizon. manifestum est arcum d e esse eleuationem poli super ho-
 rizontem: quam dico esse aequam arcui c b qui est distantia puncti uerticis ad aequatorem. nam arcus b d (qui est distantia aequatoris ad po-
 lum mundi) est quarta pars circuli a b e & similiter arcus c e distantia scili-
 cet puncti uerticis ad horizontem: quarta est eiusdem circuli a b e nam punctus uerticis: polus est ho-
 rizontis. sunt igitur arcus b d & arcus c e quadrantes scilicet eiusdem circuli adinuicem aequales: qua-
 do quidem quarta omnes eiusdem circuli adinuicem aequantur. at arcus c d est pars prima quarta: b
 d similiter quoq; & idem arcus c d pars est secunda quarta: c e dempto ergo ab utraq; quartarum co-
 muni arcu c d residua erunt aequalia. nam proloquium: dignitasq; est: si ab aequalibus aequalia aut idē
 comune auferas residua esse aequalia. sed de pto arcu c d ab quadrante b d relinquitur b distantia a pun-
 cto uerticali ad aequatorem. & dempto eodem arcu c d ab secundo quadrante c e relinquitur d e ele-
 uatio. s. poli mundi super horizontem aequantur igitur adinuicem c b & d e distantia. s. puncti uertica-
 lis ad aequatorem: & eleuatio poli mundi super horizontem. quanta est ergo eleuatio poli mundi su-
 per horizontem tanta ē & distantia puncti uerticis ad aequatorem. quae est & loci latitudo atq; ppositū
 De quattuor circulis minoribus Capitulum sextum.

- 21 **T**ropicus cancri est circulus minor: quem sol in principio cancri existens: ad motum primi mobi-
 lis describit: & solstitium aestiuum dicitur.
 Tropicus capricorni est circulus minor: quem sol initium capricorni tenens: ad motum primi mobi-
 lis describit: quem & circulum brume dicimus.

- 22 **C**irculus arcticus ē circulus minor: quem polus zodiaci ad motū pmi mobilis circa polū mudi arcticū describit
 Circulus antarcticus est circulus minor: quem alter polus zodiaci circa po-
 lum mudi antarcticum circinat & describit. Polum zodiaci: punctum unde
 eunq; eclipticae aequidistantem nuncupamus. sunt enī poli zodiaci: axis ecly-
 pticae extremitates. & pro distantia poli zodiaci a polo mundi cognoscen-
 da haec subdit regula.

- 23 **Q**uanta est maxima solis declinatio tanta est distantia poli zodiaci a polo
 mundi. Quae hoc pacto demonstratur.

Sit circulus a b d colurus solstitiorum: qui ex diffinitione per polos zodia-
 ci pariter & polos mudi transit. & sit linea a ecliptica & linea b aequator &
 punctus c polus zodiaci d uero polus mundi. dico ergo arcum c d qui ē di-
 stantia poli zodiaci a polo mundi aequum esse arcui b a qui est maxima so-
 lis declinatio. Nā arcus a c est quarta pars circuli a b d est enim c polus ecly-
 pticae a sed & arcus b d est quarta eiusdem circuli. igitur quarta a c & b d ad
 inuicem aequantur. & arcus b c est pars quarta a c itidem & pars quarta b
 d dempto igitur a duabus quartis a c & b d eodem comuni arcu qui est b c
 residua per conceptionem erunt aequalia. at dempto arcu b c ab arcu a c re-
 linquitur b a & dempto eodem arcu b c ab arcu b d relinquitur c d aequan-
 tur igitur relicta adinuicem c d & b a quae sunt distantia poli zodiaci a polo
 mundi & maxima solis declinatio. quod est propositum.

- 24 **E**x his quoq; & determinatis in praecedente commento: distantias tum in caelo: tum in terra co-
 gnoscere promptum est: ut esto a d k colurus solstitiorum. & linea a k horizon. linea b circulus bru-
 me c aequator d solstitium aestiuum e uertex capitis f punctus circuli borei puncto uerticali uicini-
 or g polos mundi h punctus circuli borei a uerticali puncto remotissimus.

Ad cognoscenda ergo alicuius loci notae latitudinis citra aequatorem ad circulum aestiuum siti: di-
 stantiam horizontis ad punctum circuli borei sibi uicinius: ut arcum k h substrahe ab arcu g k (qui
 aequatur per regulam praecedentis capitis latitudini loci) arcum g h qui aequus est maxi me solis de-
 n i i i

clinationi a ptolomæo diffinitæ. 23. graduum & 51. minutorum & remaneat distantia petita.

Ad cognoscendam eleuationem poli mundi super horizonta eiusdem loci ut arcum g k quere loci illius cuiuscunq; per tabulam quarto capiti adiectam: latitudinem & per regulam precedentis capitis habes tuam eleuationem. æquatur enim latitudo semper polari eleuationi.

Ad cognoscendam maximam eleuationem circuli arctici super horizontem ut arcum f k adde arcui g k eleuationi scilicet poli mundi super horizonta: arcum f g qui æquatur maxime solis declinationi: & habes petitum.

Ad cognoscendam distantiam puncti pericalis ad horizonta ut arcum e k partire. 360. circuli numerum: per. 4. & proueniet. 60. scilicet interuallum uerticis capitis & finitoris.

Ad cognoscendam distantiam horizontis ad circulum æstiuum ex eadem parte quæ est arcus d k adde arcui d h (qui est quarta circuli & 60. graduum) arcum h k prius cognitum: & habes interuallum inter horizonta: chela: eadẽ ex parte interceptum.

Ad cognoscendam distantiam horizontis eadem ex parte ad æquatorem id est arcum c k adde arcui d k proxime inuento: maximam solis declinationem. & interuallum proueniet petitum.

Ad cognoscendam maximam distantiam horizontis ad circulum brumæ hoc est arcum b k maximæ distantiæ horizontis ad æquatorem nunc inuentæ: adde iterum maximam solis declinationem ut arcum b a: & habes petitum. Arcus enim a k interualli horizontis ad horizontem notus est. nam circuli medietas: quæ est. 180. & hoc pacto cape distantias ab h polo scilicet zodiaci: ipsum ad g ad f ad e ad d ad c ad b ad a comparando. & hunc in modum de cæteris punctis: & cognosces promptissimi omnes gradus & minuta distantiarum in cælo quibus quidem cum similia ut terris respondeant gradus & minuta interuallorum terræ facillime dinoscens. & latitudinem parisianam: horum interuallorum formulam subiunximus: eiusmodi distantiarum locorum solis superioris figuræ litteris usi ut k h pro eleuatione poli eclipyæ super horizontem. & k g pro eleuatione poli mundi. & hoc pacto de reliquis & horum interuallorum distantiarumq; cognoscendarum promptitudo: non paruum ad cosmographiam Ptolomæi. & Geographiam Strabonis habet momentum.

Distantiæ	G	M	Distantiæ	G	M	Distantiæ	G	M	Ad latitudinem. 48.
kh	24	09	hc	113	51	fb	89	51	
kg	48	00	hb	137	42	fa	108	09	
kf	71	51	ha	155	51	ed	24	09	
ke	90	00	gf	23	51	ec	48	00	
kd	114	09	ge	42	0	eb	71	51	
kc	138	00	gd	66	09	ea	90		
kb	161	51	gc	90	00	dc	23	51	
ka	180	00	gb	113	51	db	47	42	
Hg	23	51	ga	132	00	da	65	51	
Hf	47	42	fe	18	09	cb	23	51	
He	65	51	fd	42	09	ca	42	00	
Hd	90	00	fc	66		ba	18	09	

25 Aduerte præterea distantiam proxime a circulo boreo ad circulum cancri (quæ est arcus f d) inueniri subducendo maximam solis declinationem & distantiam circuli borei a cardine mundi: quæ eadem maximæ declinationi æquatur: scilicet e d & f g ab quarta circuli scilicet. 90. gradibus. at maximæ solis declinatio quæ est a ptolomæo per scripta gradus. 23. & minuta. 51. duplata gradus conflatur. 47. & minuta. 42. subductis itaq; a. 90. gradibus cuiusmodi geminante distante gradibus. 47. & minuta. 42. relinquuntur gradus. 42. & minuta. 18. proxima scilicet distantia circuli borei ad cæcum. quæ ut notat auctor fere dupla est ad maximam solis declinationem. fere non ab re adiectum est: quia ea minor est duplo maximæ declinationis: quanto. 47. gradus & 42. minuta superant. 42. gradus & 18. minuta scilicet. 5. gradibus & 24. minutis. neq; auctor exactam pro introductionis officio curauit ponere munerationem.

26 Id demum animaduersione non est indignum: non omnino uerum esse maximam solis declinationem gradus. 23. minuta. 51. constanter seruare propter motum inclinationis octauæ circuli: quem motum sol insequitur. scilicet indefinienda: determinandaq; maximæ declinationis quantitate: secutus est Alphraganum & ille ptolomæum cui nondum octauæ circuli inclinationis motus quem accessum: recessumq; uocant satis exoloratus euaserat quod ex theoricis fidelius requirere licet.

De quinque zonis Capitulum septimum.

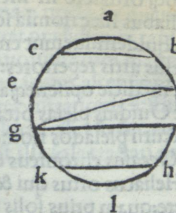
27 Paralellus circulus est qui quoquo uersus omniq; ex parte alteri circulo æquidistat ut circulus arcticus paralellus est circulo cancri: æquatori: circulo brumæ: & antarctico. & sunt quinque paralelli in sphaera signati: qui sunt circulus arcticus: circulus cancri: æquator: circulus capricorni: & circulus antar-

TERTIVS

cticus. quorū quattuor minores arcticus: cancer: capricorni: & antarcticus determinant distinguuntq; quinq; coeli zonas.

- 28 **E**rgo adiecta figura a polus mundi b & c circulus boreus d e circulus canceri f g circulus brumæ h k circulus antarcticus l uero polus notius atq; astro noticus. erit prima zona scilicet borea: arctica: totum inter b a c interceptum spacium: quæ continuo frigore rigens inhabitata ē. secunda erit totum inter b c & d e interceptum spacium: temperata atq; habitabilis tertia erit totum inter d e & f g interceptum spacium: feruore male: egreg; habitabilis. sol enim illic secundum lineam g d (quæ nobis eclypticam designat) assidua uolubilitate gyros ducens suo feruore eam reddit inhabitatam. quarta est totum inter f g & h k interceptum spacium: temperata atq; habitabilis si aquarum uastitas & altera cœli facies id impune sinat. quinta est totum inter h k l interceptum spacium: frigore semper horrens: atq; inhabitata. & cū dicimus aliquā cœli zonā: aut habitatā: aut inhabitatā hanc denominationem a simili zona terræ illi cœlesti plagæ subiectæ intelligi uolumus. & inhabitatam aut habitabilem dicimus: bene & facile habitabilem: cum autem inhabitatam in habitabilem uel: egre: difficileq; habitabilem intelligimus. sunt enim qui exustam torridamq; zonam nunc habitant multi. & hæ quinq; zonæ sumpta sphaera facile conspiciuntur. Cætera autē litteræ intellectu peruia sunt. Introductorii Astronomici de sphaera secundi finis.

ENARRATIO Libri Terii.

De ortu & occasu signorum: de diuersitate dierum & noctium: & de diuersitate climatum: & primo de ortu & occasu Cosmico: Chronico: & Heliaco: hoc est mundiali: teporali: & solari. Capitulum primum.

- 1 **C**ortus cosmicus qui & mundialis dicitur: est ascensio signi aut stellæ de die super horizonta. diem autem hic eam moram nuncupamus: qua sol super hemisphaerium nostrum fertur qui & dies artificialis inferius uocabitur. Et id signum quod mane cum sole in nostrum conscendit: sensimq; eleuatur hemisphaerium: maxime & excelentia quadam cosmice oriri dicitur: ut in ueris initio aries: æstatis cancer: autumnus chele in initio brumæ capricornus.
- 2 **O**ccasus cosmicus est descensio signi aut stellæ sub nostrum orizonta: dum sol nostrum occupat hemisphaerium & id maxime comisce occidere dicitur: qd' sole diluculo sensim ex orientis parte emergente: continuo prout abit in occasum. ut in ueris initio chele: æstatis egoceros: autumnus aries: brumæ cancer. sunt enim hæc illis signis opposita: quæ maxime in eorum temporum: initis cosmice prius oriri dicebantur. & de hoc ortu occasuq; insigne est hoc Virgilii Georgicon.
- Vere fabis satio. tunc te quoq; Medica putres Accipiunt fulci: & milio uenit annua cura: Candidus auratis aperit cum cornibus annum Taurus: & aduerso cedens canis occidit astro.
- At si triticeam menssem: robustaq; sarra Exercebis humum: solisq; instabis aristas Ante tibi eoe atlantides abscondantur: Gnosiaq; ardentis decedat stella coronæ: Debita q̄ sulcis committas semina: quamq; Inuite properes anni spem credere terræ: Quattuor temporum anni initia: media: ac fines: tum in mensibus: tum in signis cœlestibus hac forma depræhenduntur.

Pri.	Me.	Finis	Tempora	Principium	Medium	Finis
M	A	M	Ver	Aries	Taurus	Gemini
I	I	A	Æstas	Cancer	Leo	Virgo
S	O	N	Autūnus	Libra	Scorpius	Sagittarius
D	I	F	Hyems	Capricorn	Aquari	Pisces

- 3 **C**ortus chronicus qui & temporaneus dicitur est ascensio signi aut stellæ super horizontem post solis occasum eo enim tempore quod a crepusculo uespertino principium sumit: mathematici utuntur: non qui Arithmeticum: Musicum: Geometricum: Astronomicumq; dignitatem p̄sent: sed quos uanos ueneficosq; nuncupamus. qualibus ueneficis sagisq; mulieribus: maxime infamis Tessalia fuisse legitur. qualem fuisse Circe: qualemq; Medeam his uerbis fingit Ouidius.
- Diiq; omnes noctis adeste: Quorum ope cum uolui (ripis mirantibus) amnes In fontes rediere suos: concussaq; sisto. Stantia concutio. cantu freta nubila pello. Nubilaq; induco. uentos abigoq; uocoq. Vipereas rumpo uerbis & carmine fauces. Viuaq; saxa sua conuulsaq; robora terra Et siluas moueo. iubeoq; tremiscere montes: Et insigniores poetæ damnū calamitatēq; insinuare uolētes ad id exprimēdū hoc ortu quasi īsaustu te bāf. & hoc quoq; ortu nō nesciō naso: sui exilii īfelice & nullo tpe reuocatā morā his uerbis deplorat. Sed memor unde abiit: q̄ror o iucunde sodalis Accedant nostris seuā q̄ arma malis. Vt careo uobis scithicas detrusus in oras: Quattuor autūnos pleias orta facit.

LIBER

4 ¶ Pleiades enim sunt septem stellæ tauri quæ & atlantides dicuntur: quæ quidem in cosmico mundoq; ortu fere in medio ueris oriuntur: sed ortu chronico fere in medio autumnii: septem atlantis filiabus hæc nomina sortita: Electra: Altiõne: Celeno: Merope: Astrophe: Tagate: Maia: Nec hoc mirum quidem: fuerunt enim Atlas & Mercurius trismegistus atlantis nepos: insignes astronomi: & fere me eius artis repertores: qui nomina sideribus fecerunt: quæ adhuc obseruat posteritas: ut par est credere medicæ opiferæq; artis primos repertores suis fecisse nomina rebus: quod tamen singulariter inquit Ouidius pleias ortæ: ea singulari insigniq; appellatione Maiam intelligamus: quæ ob honorem mercurii pleiados nomen sibi peculiariter uendicat ac asciscit.

5 ¶ Occasus chronicus est descensio signi aut stellæ sub horizontem post solis occasum.

6 ¶ Heliacus ortus qui & solaris dicitur: est cum signum aut stella a radiis solis emergens incipit apparere: quam prius solis præsentia: uicinitasq; uideri non sinebat. insignis enim lumen: minus offundit atq; offuscat uideriq; non permittit.

7 ¶ Heliacus occasus est cum prius astrum aut stella uideretur: haud quaquam amplius uideri sinit solis uicinia ut in coitu solis & lunæ contingit lunam non uideri. Astri nomine: coelestem imaginem: signumq; coeleste comprehendimus. Et hi tres ortuum: occasuumq; modi ex græcis uocabulis cosmochronos: & helios: qui sunt mundus: tempus: sol: nomina sumunt: poeticiq; dicunt: q; poetae frequentius illis utantur. Idcirco nihil mirum: uideri debet: si poetarum adducendo carmina: eorum hoc in loco in re: sua: sumus plurimum subfragiis usi. nunc autem ad cætera transeamus.

De ortu & occasu signorum secundum astrologos Capitulum secundum

Hic de ascensione atq; ortu signorum cuius præsertim astronomi præcipua cura est: exæquitur autor
8 ¶ Ortus ergo astronomicus signi est ortus: ascensioq; eius partis æquatoris circuli: quæ una cum signo ex orientis parte super horizontem emergit: & hoc pacto de ortu partis signi dicatur.

9 ¶ Signum recte oriri dicitur: quo cum maior pars æquatoris oritur: & ita de parte signi dicatur.

10 ¶ Signum obliq; proneq; oriri dicitur: quo cum minor pars æquatoris oritur: & ita quoq; de parte signi dicatur.

11 ¶ Occasus astronomicus signi: est descensio eius partis æquatoris ex parte occidentis: quæ cum signo præceps: proneq; tendit sub occasum: qui & bisariam dicitur: in rectum scilicet & primum.

12 ¶ Occasus signi rectus: est quoties maior pars æquatoris pna cum eo simul occidit: reditq; occasum.

13 ¶ Occasus uero signi pronus: obliquusq; est quoties æquatoris portio: minor sub horizontem simul unaq; cum signo demergitur. Et intelligitur maior portio æquatoris cum signo aut oriri aut cadere quoties plures. 30. gradibus æquatoris cum signo aut emergunt aut decidit. Et contra: minor si pauciores. 30. gradibus cum eo oriantur: occidunt uel: & hoc pacto de occasu partium intelligere facillimum est. & de eiusmodi ascensionibus aduertenda sunt nonnullæ regulæ: quas auctoris littera continet.

14 ¶ Prima est æquinoctialis circulus tum in sphaera recta q; declinui: regulis: uniformisq; ascendit: ita ut in temporibus æqualibus continue æquales arcus: portionesq; conscendant: quo fit ut cum in omni horizonte. 24. horarum interualla: completam æquatoris circuli reuolutionem contineant: in una ergo qualibet hora continuo æquatoris. 15. gradus emergunt: fit iterum cum horizon rectus: omnes arcus diurnos ubi uis gentium æqua partitione cum nocturnis æquet: ut sex æquatoris signa (hoc est gradus. 180) duodecim horarum interualla in suo ortu conficiant.

15 ¶ Secunda zodiacus circulus non uniformis ascendit: neq; in sphaera recta quidem: neq; in obliqua sed quanto portio zodiaci rectior ascendit: tanto ampliore temporis mora suus ortus conficitur: & quanto pronior: obliquiorq;: tanto contractiore.

16 ¶ Vnde cognoscere promptum est præsertim obliquum horizonta habentibus: quæ rectæ: quæ uel prone signa oriantur: occiduntq;: nam cum illis propensissima dies artificialis (quam moram solis super horizonta nuncupamus). 12. horas super & ut quæ habitantibus ad Cynosuram sole subeunte cæcum contingit sex signa illa die super horizontem emergentia ut recta oriantur: proneq; cadant ne cense est: ut esto uerbi causa illorum dies longissima. 16. horarum spacio distensa: quanta nobis Parisianam academiam colentibus accidit. Cum illo in toto illo. 16. horarum interuallo solum sex signa zodiaci quæ sunt cancer: leo: uirgo: cheles: scorpius: & sagittarius oriantur: conscendantq; super horizontem: & in. 12. horarum interuallo totidem æquatoris signa conscendant: ergo in. 16. horarum interuallo maior æquatoris portio q; signa sex cum sex zodiaci signis oriuntur: recte igitur oriuntur cancer: leo: uirgo: cheles: scorpius atq; sagittarius: & in contractissima die quæ est sole subeunte brume: capricorniq; circulum (quæ uerbi causa sit. 3. horarum) ueniunt. 6. zodiaci signa super horizontem quæ sunt capricornus: aquarius: pisces: aries: taurus: & gemini. at in. 2. horarum interuallo pauciora. 6 signis æquatoris oriuntur: oriuntur enim duntaxat quattuor: ergo capricornus: aquarius: pisces: aries taurus: gemini oblique oriuntur. Nam cum illis minor æquatoris portio oritur: & hoc habitantibus ad cancerum: habitantibus enim ad egocerotam: capricornumq; oppositum eueniret. Et eadem ratione cancer: leo: uirgo cheles: scorpius: & sagittarius recte orientia: prone obliqueq; decidunt: nam in contractissima nocte (ut uerbi causa quæ. 3. horarum est) quemadmodum sole initia canceri subeunte

TERTIVS

paris accidit .6. illa signa occidunt:at solum æquatoris .4. in illo.8. horarum intervallo illis occidunt.cadunt igitur prona:illa.6.signa.& eodem pacto ostendas capricornum:aquarium:pisces: arietem:taurum:& geminos occidere recte:q̄ occidunt in protractissima:longissimaq; nocte.Et quanuis ocularis sphaeræ inspectio ad hæc & sequentia rite intelligenda non nihil afferat praesidii:uix tamen tanto ingenio:tanq; fabrefactam inuenias:quæ arcuum ascensionum : tum paruorum : tum magnorum discrimina:satis aperte monstrer: quapropter ut dilucidius omnia pateant: sepius ascensionum tabule consulende erunt: neq; praesentis introductionis officium: pondus demonstrationis sustinet quo pacto signiferi circuli in utroq; horizonte ascensionum inæqualitatem esse necesse est: & cætera id genus sequentia.in unaquaq; enim disciplina : opere precium ducendum est illa sola tractari quæ in ea bene cognosci deprehendiq; ualeant.

Hæc tabula est ascensionum rectorum hoc est habitantium sub æquatore cuius prima numerorum linea in sinistra collocata:ab uno ad.30.continue usq; procedens:gradus signorum zodiaci declarat. Cæteræ autem lineæ a leua dextrorum tendentes:gradus æquatoris coascendentes monstrant.

	Aries		Taurus		Gemini		Cancer		Leo		Virgo		
	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	
1		0	55	20	51	58	51	91	6	123	14	153	3
2		1	50	29	49	59	54	92	12	124	16	154	0
3		2	45	30	46	60	57	93	17	125	18	154	57
4		3	40	31	44	62	0	94	22	126	20	155	54
5		4	35	32	42	63	3	95	27	127	22	156	51
6		5	30	33	40	64	6	96	33	128	24	157	48
7		6	25	34	39	65	9	97	38	129	25	158	45
8		7	20	35	37	66	13	98	43	130	26	159	41
9		8	15	36	36	67	17	99	48	131	27	160	37
10		9	11	37	35	68	21	100	53	132	27	161	33
11		10	6	38	34	69	25	101	58	133	28	162	29
12		11	1	39	33	70	29	103	3	134	29	163	25
13		11	57	40	32	71	33	104	8	135	29	164	21
14		12	52	41	31	72	38	105	13	136	29	165	17
15		13	48	42	31	73	43	106	17	137	29	166	12
16		14	43	43	31	74	47	107	22	138	29	167	8
17		15	39	44	31	75	52	108	27	139	28	168	3
18		16	35	45	31	76	57	109	31	140	27	168	59
19		17	31	46	32	78	2	110	35	141	26	169	54
20		18	27	47	33	79	7	111	39	142	25	170	49
21		19	23	48	33	80	12	112	43	143	24	171	45
22		20	19	49	34	81	17	113	47	144	23	172	40
23		21	15	50	35	82	22	114	51	145	21	173	35
24		22	12	51	36	83	27	115	54	146	20	174	30
25		23	9	52	38	84	39	116	57	147	18	175	35
26		24	6	53	40	85	38	118	0	148	16	176	20
27		25	3	54	42	86	43	119	3	149	14	177	15
28		26	0	55	44	87	48	120	6	150	11	178	10
29		26	57	56	46	88	54	121	9	151	9	179	5
30		27	54	57	48	90	0	122	12	152	6	180	0

LIBER												
Libra	Scorpius			Sagittarius			Capricornus			Aquarius		
1	180	55	202	51	238	51	271	6	303	14	333	3
2	181	50	209	49	239	54	272	12	304	16	334	0
3	182	45	210	46	240	57	273	17	305	18	334	57
4	183	40	211	44	242	0	274	22	306	20	335	54
5	184	35	212	42	243	3	275	27	307	22	336	51
6	185	30	213	40	244	6	276	33	308	24	337	48
7	186	25	214	39	245	9	277	38	309	25	338	45
8	187	20	215	37	246	13	278	43	310	26	339	41
9	188	15	216	36	247	17	279	48	311	27	340	37
10	189	11	217	35	248	21	280	53	312	27	341	33
11	190	6	218	34	249	25	281	58	313	28	342	29
12	191	1	219	33	250	29	283	3	314	29	343	25
13	191	57	220	32	251	33	284	8	315	29	344	21
14	192	52	221	31	252	38	285	13	316	29	345	17
15	193	48	222	31	253	43	286	17	317	29	346	12
16	194	43	223	31	254	47	287	22	318	29	347	8
17	195	39	224	31	255	52	288	27	319	28	348	3
18	196	35	225	31	256	57	289	31	320	27	348	59
19	197	31	226	32	258	2	290	35	321	26	349	54
20	198	27	227	33	259	7	291	39	322	25	350	50
21	199	23	228	33	260	12	292	43	323	24	351	45
22	200	19	229	34	261	17	293	45	324	23	352	40
23	201	15	230	35	262	22	294	51	325	21	353	35
24	202	12	231	36	263	27	295	54	326	20	354	30
25	203	9	232	38	264	33	296	57	327	18	355	25
26	204	6	233	40	265	38	298	0	328	16	356	20
27	205	3	234	42	266	43	299	3	329	14	357	15
28	206	0	235	44	267	48	300	6	330	11	358	10
29	206	57	236	46	268	54	301	9	331	9	359	5
30	207	54	237	48	270	0	302	12	332	6	360	0

SECVNDVS

Hæc tabula est ascensionum obliquarum septimi climatis ad latitudinem 48 graduum in qua latitudine fere sita est parisiensis academia. Cætera autem ut in præcedentis tabulæ ascensionibus sunt animadnertenda.

	Aries				Taurus				Gemini				Cancer				Leo				Virgo			
G	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M
1	0	28	15	23	34	26	62	13	99	25	140	25												
2	0	56	15	50	35	12	63	20	100	46	141	47												
3	1	25	16	29	35	58	64	27	102	6	143	10												
4	1	53	17	2	36	45	65	35	105	27	144	32												
5	2	22	17	35	37	33	66	43	104	48	145	54												
6	2	50	18	9	38	22	67	51	106	9	147	17												
7	3	19	18	43	39	12	69	1	107	30	148	39												
8	3	48	19	18	40	1	70	11	108	52	150	1												
9	4	17	19	52	40	51	71	22	110	13	151	23												
10	4	56	20	27	41	41	72	34	111	35	152	45												
11	5	15	21	2	42	32	73	46	112	57	154	7												
12	5	44	21	38	43	24	74	59	114	19	155	29												
13	6	13	22	14	44	17	76	12	115	41	156	51												
14	6	42	22	51	45	11	77	26	117	3	158	13												
15	7	11	23	28	46	6	78	40	118	26	159	35												
16	7	40	24	6	47	1	79	55	119	48	160	57												
17	8	10	44	45	47	57	81	10	121	10	162	19												
18	8	39	25	23	48	53	82	26	122	32	163	41												
19	9	9	26	2	49	50	83	42	123	54	165	3												
20	9	39	26	41	50	48	84	59	125	17	166	24												
21	10	9	27	21	51	47	86	16	126	40	167	46												
22	10	40	28	2	52	47	87	34	128	3	169	8												
23	11	10	28	42	53	47	88	51	129	26	170	29												
24	11	41	29	23	54	48	90	9	130	49	171	51												
25	12	12	30	4	55	49	91	27	132	11	173	12												
26	12	43	30	46	56	51	92	46	133	34	174	34												
27	13	15	31	29	57	54	94	6	134	56	175	56												
28	13	46	32	12	58	58	9	25	136	18	177	17												
29	14	18	32	56	60	2	96	45	137	40	178	39												
30	14	50	33	41	61	7	98	5	139	2	180	0												

LIBER
Libra   Scorpius   Sagittarius   Capricornus   Aquarius   Pisces

1	181	21	222	20	263	15	299	58	327	4	345	42
2	182	43	223	42	264	35	301	2	327	48	346	14
3	184	4	225	4	265	54	302	6	328	31	346	45
4	185	26	226	26	267	14	303	9	329	14	347	17
5	186	48	227	49	268	33	304	11	329	56	347	48
6	188	9	229	11	269	51	305	12	330	37	348	19
7	189	31	230	34	271	9	306	18	331	18	348	50
8	190	52	231	57	272	26	307	13	331	58	349	20
9	192	14	233	20	273	44	308	13	332	39	349	51
10	193	36	234	43	275	1	309	12	333	19	350	21
11	194	57	236	6	276	18	310	10	333	58	35	51
12	196	19	237	28	277	34	311	7	334	37	351	21
13	197	41	238	50	278	50	312	3	335	15	351	50
14	199	3	240	12	280	5	312	59	335	54	352	20
15	200	25	241	34	281	20	313	54	336	32	352	49
16	201	47	242	57	282	34	314	49	337	9	353	18
17	203	9	244	19	283	48	315	43	337	46	353	47
18	204	31	245	41	285	1	316	36	338	22	354	16
19	205	53	247	3	286	14	317	28	338	58	354	45
20	207	15	248	25	287	26	318	19	339	33	355	14
21	208	37	249	47	288	38	319	9	340	8	355	43
22	209	59	251	8	289	49	319	59	340	42	356	12
23	211	21	252	30	290	59	320	48	341	17	356	41
24	212	43	253	51	292	8	321	38	341	51	357	10
25	214	6	255	12	293	17	322	27	342	25	357	38
26	215	28	256	33	294	25	323	15	343	58	358	7
27	216	50	257	54	295	33	324	2	343	31	358	35
28	218	13	259	14	296	40	324	348	44	4	359	4
29	219	35	260	35	297	47	325	34	344	37	359	52
30	220	58	261	55	298	55	326	19	345	10	360	0

TERTIVS

- Textus. Et est sciendū q in sphaera recta &c. Hic adhibet aliā regulā quā tertia esse poterit: & est haec.
- 18 In sphaera recta quartae zodiaci a solstitialibus: æquinoctialibusq; initiis iocoatæ: suis æquatur ascensionibus ita ut una quarta æquatoris simul cū eaq; qualibet perorta cognoscat: qd in materiali sphaera fixo horizonte recto si eam per quartas illas sensim gyrando circunvoluas: oculari patebit indicio.
- 19 Ad idē per tabulas cognoscendū: intra tabulā ascensionū rectarū: quæ incipit ab ariete: & uide ascensiones in fine geminorū: repisq; gradus. 90. q sunt gradus æquatoris: & q una cū quarta zodiaci: ariete: tauro & geminis (quæ indentidē. 90. graduū est coascenderunt: aquatur ergo duæ illæ quartæ: itidē cape quarta cancro: leone: uirgineq; cōstantē: & uide ascensiones in calce uirginis sitas quæ sunt gradus. 180. a quibus subduc. 90. gradus trium. f. pcedentiū signorū: ascensiones: & relinquuntur gradus. 90. ascensiones. f. tribus signis: cancro: leoni: uirginiq; respondentes atq; æque cape itidem quartā chelarū: scorpii: & sagittarii: & in calce sagittarii uide ascensiones æquatoris quæ cū nouem signis arietis: tauro: geminis: cancro: leone: uirgine: Chelis: scorpio & sagittario ascenderūt: quæ sunt gradus. 270. a quibus subtrahe sex signorum pcedentium chelas: ascensiones in calce uirginis repertas quæ sunt. 180. & relinquuntur gradus. 90. ascensiones. f. libræ: scorpio: sagittarioq; respondentes atq; æquales. itidem cape quartam capricorni: aquarii & piscium: & totius æquatoris ortus: eleuatio: ascensioq; in calce pisciū reperta est gradus. 360. aqua subtrahe. 270. ascensiones. f. nouē signorū: capricornū pcedentiū i calce sagittarii repertas: & relinquuntur æquatoris gradus. 90. gradibus. 90. triū signorū: capricorni: aquarii & pisciū rēdetes atq; æqui: ē itaq; ex tabula eleuationū rectarū: hoc ē eleuationū in sphaera recta habitatiū exploratū: qd in regula & scite & uere fuerat assertū. Textus: sed tñ partes illarū quartarū.
- 20 Eadem ex tabula & in paruo & in magno arcu id deprehensū facile est. E regione enī primi gradus arietis in eadem ascensionum rectarum tabula: ascensio æquatoris ē minuta. 3. & duorum graduum arietis ascensio æquatoris est gradus unus & minuta. 50. & trium arietis ascensio est gradus. 2. & minuta. 4. & hoc pacto consequenter: & totus aries gradus. 30. in se complexus: æquatoris secum gradus. 27. & minuta. 54. coascendētia obtinet. Quo fit ut aries in sphaera recta minutus: obliquusq; oriatur itidem & arietis partes.
- 21 Ad cognoscendum quātum oriētē tauro: æquatoris cooriatur eadem in sphaera: cape in calce tauri gradus. 37. & minuta. 43. ascensiones scilicet arietis & tauro respondentes: a quibus subduc gradus. 27. & minuta. 43. ascensiones scilicet arietis: & relinquuntur gradus. 29. & minuta. 54. ascensiones scilicet tauri. Vnde fit ut sphaera recta oblique taurum orientem habeat: & hoc pacto ascensiones geminorum: cancri: leonis & reliquorum sua serie sequentium signorum discernes: de singulo quoq; peticulum fumere uolens: an recte an secus oriatur.

Quæ sunt hæ	G	M		G	M
O Aries	27	54	Chele	27	54
O Taurus	29	54	Scorpius	29	54
R Gemini	32	12	Sagittarius	32	12
R Cancer	32	12	Capricornus	32	12
O Leo	29	54	Aquarius	29	54
O Virgo	27	54	Pisces	27	54

- Et non modo id cognoscas: uerum & id de singulo quoq; gradu cognitu q̄ facillimum est.
- 22 Ad ascensiones cuiuslibet gradus seorsum: singulatimq; cognoscēdas: cape ascensiones e regione petiti gradus repertas: a quibus subduc repertas indirecto proxime pcedentis gradus: & relinquuntur æquatoris partes pposito gradui coascendentes: uerbi causa petitur quid æquatoris uicesimo gradui chelarum coascendat: regione uicesimi chela: um inuenio gradus. 193. minuta. 27. a quibus subduco gradus. 197. minuta. 31. ascensiones indirecto uicinioris gradus pcedentis repertas: & relinquuntur minuta. 56. quæ sunt propositi gradus ascensio: ascenditq; idem uicesimus chelarum gradus obliquæ. Et quo pacto hic utimur tabula ascensionum rectarum ad ascensiones sphaeræ rectæ: dinoscēdas eodem quoq; pacto tabula ascensionum obliquarū: utendum erit: ad ascensiones sphaeræ obliquæ cognoscēdas: & ideo illius tabulæ usus in sequentibus haud ampliori labore perquiret resumereturq;.
- 23 Et si ascensiones tā in sphaera recta q̄ decliui repertas p. 1. diducis: surgent horæ quas signū in suo ortu cōficit si tamē gradus pauciores. 1. existāt: auge numē: p. 60. & diduc per. 1. & uenient minuta horæ. Et hoc pacto deinceps: ut subiecta de horaria signorū ascensione i sphaera recta mōstrat formula.

O	O	Ho	M	S	Ho	M	S	Ho	M	S	
Aries	1	13	6	Gemini	2	8	48	Leo	1	52	36
Taurus	1	9	36	Cancer	2	8	48	Virgo	1	13	6

Textus. Est enim regula. Hac regularum quarta in ordine haud iniuria poni potest.

- 24 In sphaera recta singuli quicq; duo arcus æquales & pūctis æquinoctialibus aut eorū alteri æquidistantes æquas habēt ascensiones. Iudē singuli quicq; duo arcus æquales: & pūctis solstitialibus aut eorū alteri

sumpta: comparataq; dicatur. Quod autem subdit autor: quantum minuant arcus arietis obliq; sphæ-
ræ supra ascensiones arietis recte: tantum addat libra eiusdem sphæ-
ræ supra ascensiones lib-
ræ recte: &
correlarium quod inde intulit: ascensiones scilicet arietis & lib-
ræ obliq; sphæ-
ræ simul iunctas ascen-
sionibus arietis & lib-
ræ sphæ-
ræ rectæ simul: pariterq; sumptis æquari: & summatim singulos quosq;
duos arcus æquales & oppositos sphæ-
ræ declivis: simul iunctos: consimilibus correspondentibusq; ar-
cubus sphæ-
ræ rectæ simul iunctis: ascendendo æquari: tabularum ascensionum numeri declarant.

29 ¶ In sphæ-
ra enim recta ascensio arietis: est gradus. 27. & minuta. 54. & eiusdem arietis in sphæ-
ra obli-
qua ascensio est gradus. 14. & minuta. 50. & ascensio lib-
ræ in sphæ-
ra recta ex quarta præcedenti & eius
correlario æquatur arietis ascensionis recte: erit ergo gradus. 27. & minuta. 54. At vero ascensio lib-
ræ
ex tabula ascensionum obliq; reperta: est gradus. 40. & minuta. 48. minor est ergo ascensio arie-
tis sphæ-
ræ obliq;: ascensione eiusdem in sphæ-
ra recta gradibus. 31. & minutis. 4. & ascensio obliq;
lib-
ræ maior est eiusdem ascensione recta itidem gradibus. 31. & minuta. 4. uoco enim ascensionem
rectam: ascensionem sphæ-
ræ rectæ ergo quātum minuit ascensio obliq; totius arcus arietis sup ascen-
sionem rectam.

30 ¶ Et cum arietis & lib-
ræ ascensiones recte simul iunctæ sint gradus. 55. & minuta. 48. arietis autem &
lib-
ræ sphæ-
ræ obliq; consimiliter ascensiones simul iunctæ itidem sint gradus. 55. & minuta. 48. per
spicuum ergo est oppositorum arcuum ascensiones obliq;as simul iunctas eorundem arcuum ascen-
sionibus rectis simul iunctis æquari: nec discrimen ullum erit si præcisa numeri ratio desideratur ut
adiecta formula declarat.

Ascensio recta obliq;

Aries 27 54 14 50

Libra 27 54 40 48

Cōiūctæ 55 48 55 48

Et hæc æqualitatis ratio in oībus arcubus se demonstrat: & in quolibet climate. At tamen solum hic
unam tabulam septimi climatis posuimus: & ad latitudinem regionis nostræ: & qua omnibus quæ
autor adducit satisficere possumus est enim in aliis consimile.

31 ¶ Caueant tamen ab acistæ adducta in hoc ultimo commettario per ascensiones tabulis alphonsinis
adiectas numerando perquirere: nam præcise non sunt: sed potius per tabulas ascensionum Ioannis
nurembergi ubilibet: & in omni altitudine poli quæ sexagesimum gradum non transcendit si placi-
tum fuerit computent.

Textus. Regula quidem. Quæ subiungitur sexta regularum suo ordine venit.

32 ¶ In sphæ-
ra obliq; quilibet duo arcus zodiaci æquales: & a puncto æquinoctii uerni æquidistan-
tes: æquales habent ascensiones: ita quoq; & arcus æquales a puncto æquinoctii autumnalis æquidi-
stantes: ut ex ascensionibus ex tabula quidem ascensionum obliq;arum cognitis: subiecta formula
demonstrat.

G M		G M	
14 50	Aries	36 58	Cancer
14 50	Pisces	36 58	Sagittarius
18 51	Taurus	40 57	Leo
18 51	Aquarius	40 57	Scorpius
27 26	Gemini	40 58	Virgo
27 26	Capricornus	40 58	Libra

33 Textus. Ex prædictis patet. ¶ Dies naturalis est reuersio solis a contactu finitoris ad contactum eius-
dem hoc est: est reuolutio æquinoctialis semel circa terram cum tanta zodiaci particula: quantam sol
interim motu proprio contra primum motum incedens pertransiit: & hoc pacto ut de horizonte di-
ctum est: de meridiano censendum esset.

34 ¶ Quo fit ut dies naturales adinuicem mora: durationeq; euadant inæquales: tum in eodem tum in
diuersis finitorum sitibus: & hoc quidem facit ascensionum æquinoctialium: cum huiusmodi particu-
lis a sole diurne sed motu quidem proprio peractis: in æqualitas ut uerbi causa sit in sphæ-
ra recta sol
in finitoris contactu primam notam: primumq; arietis punctum subiret: & in tempore diurnæ reuolu-
tionis motu proprio primum arietis gradum cōficeret: facta una æquinoctialis reuolutione cum pri-
mo arietis puncto: manifestum est solem nondum contactum horizontis contingere: uno gradu lon-
gius elapsum: progressumq; sed ultra illam æquatoris reuolutionem prius q̄ sol contingat horizons
ta unus arietis gradus arietis gradus ascendet: quo cum coascēdunt æquatoris. 55. minuta: quare die
illa naturalis contineret horarū æquinoctialium. 24. minuta. 3. & secunda. 40. Voco enī æquinoctia

lem horam spacium in quo continue & regulariter .15. gradus æquatoris ascendunt : & si in hora .15. gradus æquatoris ascendant in minutis tribus & secundis horæ .40. minuta æquatoris .55. ascendere necessum est. Sed esto ut die tricesima ab hac sol (dum diurne circumfertur) motu suo proprio tricesimum arietis gradum interim deseribat: priusq; ergo sol orizonte rursus assequi valeat una iam æquatoris reuolutione peracta: super erit adhuc tricesimi gradus arietis ascensio: quo cum (ut ex tabula ascensionum reftarum cognoscitur) coascendunt minuta æquatoris .57. quare diei illius æquinoctialis ascensio continet gradus .360. & minuta .57. hoc est completam reuolutionem & minuta .57. quibus quidem æquatoris ascensionibus respondente quales : æquinoctialesq; horæ .24. minuta tres & secunda .48. erit itaq; hæc naturalis dies nunc in sphaera recta reperta : altera prius in eadem sphaera inuenta .9. secundis prolixior.

35 **C** Sed in septimo climate ubi latitudo est gradus .48. dies naturalis præcedentium priori respondens æquinoctiales horas continet .42. minutum unum & secunda .52. Proinde septimi climatis naturalis dies ætior: breuiorq; est quam sub æquatore: nam ea in latitudine septimi climatis solum continet moram reuolutionis æquatoris semel & minuta uiginti: sub æquatore autem dies eadem moram completæ reuolutionis æquatoris semel & minuta .55. complectitur: & præcedentium posteriori diei: dies naturalis septimi climatis respondens æquinoctiales horas continet .24. minuta duo: & secunda .3. quapropter iterum dies naturalis eiusdem gradus in septimo climate q̄ sub æquatore contractior reperta est: sunt ergo hi naturales dies tum in eodem orizontis situ: tum in diuersis uariis atq; inæquales: & ita quasi libet dierum naturalium inæqualitates & differentias ubicunq; libitum fuerit: ex tabulis peruestigare liceret: & huiusmodi dierum inæqualitatis imo uerius ascensionum: zodiaci obliquitas (quemadmodum uult autor) in sphaera recta in causa est: in sphaera autem decliui & zodiaci & orizontis obliquitas: quibus additur circuli solem deferentis eccentricitas: sed de his hætenus.

36 **C** Textus. Notandum etiam q̄ sol. Circuli naturalium dierum: sunt .180. circuli qui a sole ab Egoce: rote ad cancrum nitente: & qui idem sole rursus a cancro ad capricornum remeante: ad motum primi mobilis describuntur.

37 **C** Arcus dierum artificialium: sunt illorum circulorum partes supra orizontem relictæ.

38 **C** Arcus noctium artificialium: sunt eorundem circulorum partes sub orizonte destitutæ.

39 **C** Dies artificialis est mora qua sol ab ortu ad occasum tendens nostrum occupat hemisphaerium.

40 **C** Nox uero artificialis mora est a solis occasu ad ortum usq; perdurans.

41 **C** Vnde manifestum est: cum orizon rectus omnes circulos naturalium dierum i duo aqua fecerit spacium (ut accepta materiali sphaera & eius aptato orizonte intueri facile est) ut habitatibus sub æquinoctiali circulo: dies artificialis suæ artificiali nocti semper æquetur: sitq; illis iuge perenneq; æquinoctium.

42 **C** At uero quibus obliquus orizo habetur: cum idem nullos dierum naturalium circulos præter æquatorem i duos qua partiatur (ut accepta materiali sphaera & sito ut decet finitorem intuebitur quisq; uel q̄ facillime (illis solum bis in anno contingit æquinoctium hoc est dierum: noctiumq; æqualitas: sole scilicet initia arietis & Chelarum occupante: quapropter sol illa puncta occupans ubicunq; locorum ubi oritur occiditq; facit æquinoctium.

43 **C** Et ab ariete ad finem usq; uirginis diurni arcus ad cynosuram habitatibus: arcubus nocturnis maiores habentur: quapropter dierum artificialium q̄ noctium illis diuturnior mora est: dum sol illam zodiaci partem perlabitur: & contra fit sole ab initio Chelarum ad finem usq; piscium procedent: sed hæc in sphaera conspiciuntur facillime.

44 **C** In eadem sphaera sumptis utrinq; duobus circulis æquatori æquidistantibus: quanta est dies artificialis unius tanta tantulaq; more nox alterius esse uidetur: ut quanta est artificialis dies quam sol perficit in primo gradu uirginis: tantula nox erit sole ultimam chelarum partem tenente: q̄ si ascensionum inæqualitas differentiam facit a deo modicula est ut nullū sensui discrimen pariat: intellectus tamen cognito diei illius & noctis solari motu proprio an quicq; interfit: ex ascensionibus uere diiudicat.

45 **C** Ad arcum artificialis diei per tabulas cognoscendum hoc est ad cognoscendum ascensiones arcus diurni accipe gradum solis per gnomicum instrumentum: tabulas aut supputationes factas: & post sex signa gradus gradui solis reperto oppositi: ascensiones considera: a quibus tolle gradus solis ascensiones: & superabunt relinquenturq; ascensiones arcus diurni.

46 **C** Ad arcum noctis habendum: ascensiones arcus diurni tolle a .360. quæ completa æquatoris reuolutio est & quæ superant ascensiones sunt arcus nocturni.

47 **C** Ad horas arcus diurni cognoscendas: ipsum hoc est eius ascensiones per .15. partire & uenient horas: & si quid residui fuerit ange per .60. & partire per .15. & uenient minuta & hoc pacto secunda extrahere si oportet.

48 **C** Ad horas noctis habendas: substrahe horas arcus diurni iam repertas a .24. & quod reliquum fuerit: erunt ad id temporis horæ nocturnæ ut uerbi causa uolo cognoscere sole geminorum finem tenente: subituroq; cancrum quantus sit arcus diurnus habitantibus septimum clima ad latitudinem .48. graduum capio in tabula ascensionum obliquarum ascensiones finis sagittarii quæ sunt gradus .298.

TERTIVS

- & minuta. 33. a quibus tollo gradus. 61. & minuta. 7. ascensiones scilicet repertas in fine geminorum: superantq; gradus. 237. & minuta. 46. arcus scilicet diurnus: quem sidiuidis per. 15. computabis horas 15. minuta. 15. & secunda. 4. Attamen q; hic dictum est de arcu diei æquinoctialis horarūq; a qualiū in tellige: qui dies ab artificiali morula pene insensibili diffidet & q; vulgi fugiat apprehensionē: p̄ die aut artificiali portuncula ascensionis partis gradus interea a sole motu proprio peragrati: addiciūda eēt.
- 49 ¶ Ad horam occasus solis habendam: motam arcus noctis partire per medium & habes quod petis.
- 50 ¶ Ad horam occasus habendam: moram arcus diurni partire per medium & hora occasus nota erit. Ut si dies æquinoctialis horas. 15. minuta. 15. & secunda. 4. continet: arcus noctis erit hora. 8. minuta. 3. & secunda. 56. cuius medietas est hora. 4. minuta. 4. & secunda. 28. ortus ergo solis erit hora. 4. minuto. 4. & secundo. 28. supra mediam noctem: si præcisionem tamē quererēs adiicienda esset proprii motus solis portio diurni & medietas arcus diurni est hora. 7. minuta. 55. & secunda. 32. erit ergo solis occasus hora. 7. minuto. 55. & secundo. 32. supra meridiem. Diem enim naturalem a meridie incipiunt astronomi: sed diei præcedentis: ut uerbi causa dies. 10. septembris i meridie nonæ diei incipit & omnino in meridie diei decimæ finit in quo ortum undecima sibi uendicat & initium.
- 51 ¶ Si tamen horas a meridie cœptas continue ad. 24. numeras: ad ortum solis habendum adice semiarum noctis ad duodecim: habesq; petitum. At si ad duodecim usq; computas: & horæ per continuum numerum assignantur: ut si ita dicatur hora decimanona est futurum solis deliquium: subduc 12. a. 19. supereruntq; hora. 7. dic ergo secundum tuæ computatiōis modum hora septima ante meridiem esse futurum solis deliquium. Et qui diem ut mos est. In subribus italīsq; ex occasu iudicat noctis computationis semidiurnus arcus suæ diei initium monstrat: quapropter subtracto a nostris horis semiaru diurno semper suæ horæ relinquuntur habent tamen hi & astronomi cōtinuum ad. 24. calculum: & habent hæc ad astronomicam institutionem pōdus & hac quoq; de causa longiusculam immorationem protraximus. Textus. Notandum etiam q; sex signa. Quod sequitur pro sexta regula. la non iniuria poni posse uideretur sit ergo hæc sexta regula.
- 52 ¶ In sphaera obliqua sex signa a cancro ad finem sagittarii cōputata: habent ascensiones suas iunctas maiores ascensionibus signorum a capricorno ad finem geminorum succedentium. Nam in tabula sphaeræ oblique ut uerbi causa septimi climatis horum ascensiones iunctæ sunt gradus. 122. & minuta. 15. illorum uero ascensiones iunctæ sunt gradus. 237. & minuta. 46.
- 53 ¶ Quo fit ut non ab re sex signa a cancro sui initium sumentia in sphaera obliqua recte orientia: a capricorno uero incœpra oblique orientia dicantur: & sole initium cancri tenente nobis quidem ad arcturum morantibus artificialem diem longissimam esse: noctem uero brevissimam: & contra: eodem hibernum solstitium tenente diem arctissimam: noctem uero porrectissimam esse: q; hic interdiu sex signa obliqua & noctu sex recta ascendant: illic uero contra sex recte suo ortu diem efficiant & sex obliqua noctem. Recta uoco & obliqua quæ aut recte aut oblique sunt oriētia. At cum sol uer num æquinoctium tenet: dies artificialis tria recte: & tria oblique surgentia cōtinet: ascendunt enim oblique aries: taurus: gemini: recte uero: cancer: leo: uirgo: quæ tum interdiu ascendunt: nam quantalacūq; dies seu arcta seu prolixa fuerit: sex signa interdiu surgunt: ascenduntq; & nox itidem tria recte & tria prone cadentia tenet: hinc bono iure fit ut tum dies artificialis suæ nocti par æquusq; incedat: & eodem iure dum sol autumnale æquinoctium præsens occupabit. At dum sol taurum tenet & geminos: plura interdiu recte q; oblique conscendant: noctu uero contra: plura prone q; recte cadūt hinc prolixiorē sua nocte nobis diem efficit: itidem & dum leonem occupat & uirginem: & cōtrarium huius euenit dum præsens scorpium ascendit & sagittarium: identidē in aquarium atq; pisces: nam hic noctes suis diebus nobis restituit protēiores. Et adiecit nobis ad arcturum habitantibus: nā habitantibus ad Aram atq; capricornum: contrario eueniret modo: illis enim sex signa a capricorno incœpra recte oriententur & reliqua prone. Ex his colligere promptum est sole tenente cancri fastigium nobis diem artificialem longissimam esse: & noctem contradiuissimam: sole tenente capricornum diē brevissimam & noctem porrectissimam: sole tenente alterutrum æquinoctiorum dies suis noctibus euadere æquales: sole uero alios circulos ubilibet citraq; ultraq; æquatorē occupate: dies suas noctes magnitudine excedere: aut a suis noctibus uici: quāto plura recte oriāt aut occidāt signa. Et dicta hæc statim itelligēda se p̄dūt: ubi iter unā coeli reuolutionē sol diē facit & noctē. Textus. Ex his colligit.
- 54 ¶ Hora æquinoctialis quæ & hoc in loco hora æqualis dicitur: est in qua continue. 15. gradus æquinoctialis emergunt. Et has horas instrumētis horoscopiis (quæ horologia dicimus) deprehēdimus.
- 55 ¶ Hora uero naturalis quæ & inæqualis est: ut diffinit autor in qua signi zodiaci medietas ascendit: & harum. 12. sunt in die: & 12. pariter in nocte: nā continuo & in die & in nocte sex signa zodiaci utro libet ascendere dinoscuntur.
- 56 ¶ Ad horas inæquales cuiusq; diei artificialis habendas: quere gradum solis quo cum diluculo exortitur a quo. 15. graduum sequentium ascensiones quere & ille sunt primæ horæ inæqualis deinde. 15. sequentium graduum consimiliter quere ascensiones & illæ quoq; erūt secundæ inæqualis horæ: & hoc pacto reliquæ nascentur omnes. Et propter motum quo sol primo motui contra nititur non nī

LIBER

hil pauxillulum addendum esset: sed id parui admodum momenti reputatur.

- 57 **¶** Ad cognoscendum quantum unaquaq; horarum inæqualium cōtineat horæ æqualis cuiuscūq; uolueris horæ inæqualis iam repertæ: gradus ascensionum per. 15. partire: & ueniet hora æqualis: & si quid residui est auge per. 60. & partire per. 15. & nascentur minuta quæ inæqualis hora: supra horam æqualem contineret: si autem gradus ascensionum per. 15. partiri non sustineant: augmenta gradus illos per. 60. & partire per. 15. surgentq; minuta horæ æqualis quæ inæqualis hora cōtinebat: uerbi causa ut si sol primum gradum leonis subeat: cuius diei naturales horas ad situm parisiensem cognoscere uelim: capio ascensiones. 15. primorum graduum leonis quæ sunt gradus. 20. & minuta. 21. suntq; ascensiones primæ horæ inæqualis: deinde 15. graduum sequetium ascensiones quæ sunt gradus. 20. & minuta. 36. & hunc in modum reliquæ inæquales horæ querentur: & quæ sitæ (diuisiones per. 15. factæ) in horas æquales æquinoctialesq; (ut subiecta monstrat formula) rediguntur.

Horæ
inæ
quales
Ascen
siones
Horæ
æqles

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	G	m	g	m	g	m	g	m	g	m	g	m
	20	21	20	36	20	33	20	25	20	33	20	21
	h	m	s	h	m	s	h	m	s	h	m	s
	12	24	12	24	12	12	12	40	12	24	12	24

- De diuersitate dierum & noctium quæ ut habitantibus in diuersis locis terræ. Capitulum tertium.
- 58 **¶** Hæc littera clara est: & huius situs incolæ legitur esse Ichthyophagi æthiopum populi qui (Strabone autore) solis piscibus aluntur. est enim ichthys græca locutione piscis. hi enim ut tradunt geographi: eorū pecora piscibus uescuntur. & pecoræ carnes alimento piscibus præbent. domicilia ex ossibus cetorum & ostreorū cōcis magna ex parte faciunt. præbent enim coste trahium usum & maxille portarum & uertebra in usum martariorum (quibus pisces subiguntur) ueniunt: & eos ad solem asiciant. florestes feruntur populi ad austrum ultra quos ea ex parte non cognoscitur habitata regio. Carmania indorum regio contermina Persis uasta deserta continens: flumen habet auriferum argenti eris minii fossiles uenas montes arsenici & salis. Carmanica uitis racemū bicubitalē facit. nemo eorum ducit uxorem: qui prius hostis caput suo regi non obtulerit.

- Eorum quorū zenith est inter æquinoctialem & tropicum canceri. Capitulum quartum.
- 59 **¶** Acepta materiali sphæra aptatoq; ut decet horizonte littera per uia claraq; apparet huius situs icola dicuntur eē Bragmæ & Arabes. Attamē Arabia triplex ē si Ptolomæo credimus: priā Petrea q̄ Syria & Palestie iudeæ adiacet. scda deserta: q̄ Mesopotāia: Babiloniaq; cōtermina ē. & hæ duæ circa cācrū site sūt. Tertia uero Arabia scelix: Persis mariq; rubro adiacēs: cui pars æqtori & tropico cācri nō parua ite. iacet media deq; sola autor ex Lucāo intelligit. & turifera regio ē: i q̄ ciuitas Saba Sabeiq; p̄p̄i.

- Eorum quorum zenith est in tropico canceri. Capitulum quintum.
- 60 **¶** Apta ut decet horizonte: & facile quod dicat autor intuebere. huius situs pars ægypti ponitur.
- Syene urbs ægypti: puincia thebaidos princ piū. illic enī antiq̄ centū portarū thebe fuisse phibetur. Situs syenes incolæ triūbres sūt tresq; i anno umbras habēt: mane dum sol tenet æstiuū solstitium occident ales: in meridie aut nullas aut perpendiculares: uesperī autem orientales. In residua uero anni particula matutinas & serotinas altioris: meridianas autem penitus septentrionales habent.

- Eorum quorum zenith est inter tropicum cācri & circulū arcticū. Capitulum sextū.
- Aptato ut oportet horizonte: cognitu facilis est littera huius situs est uniuersa quæ descripta est Europa & Africe Asiæq; plurimum.

- Quid aut æthiops sub æqtoī sitos putat: Ptolomæo cōfētū: q̄ illic Ichthyophagos sitos eē cōmemit.

- Eorum quorum zenith est in circulo arctico. Capitulum septimū.
- 61 **¶** Directo aptatoq; ut factū facile ē finitore littera perspicua est. ex Ptolomæi cosmographia nullos huius situs icolas cōperimus uiciniora enī illi circulo eius ex descriptione cōperimus Orchadas insulas insulamq; Tylen. distant tamen Orchades a boreo circulo gradibus 4 & minutis 49. Tyle autem pauxillulum uicinior distat gradibus 2 & minutis 54. Attamen iuniores eodem sub circulo insulas: fluuiosq; locant: sed nominum ineptudo facit ut inexpressa maneant.

- Quorum zenith est iter circulum arcticū & polum mundi. Capitulum octauū.
- Directo horizonte litteram intelligere per q̄ facile est quæ in hoc situ habeantur geographi tacent: afferunt tamen nonnulli mare gelatum: arctosq; populos illic degerere.

- Eorum quorum zenith est in polo arctico. Capitulum nonum.

- Directo horizonte littera perspicua est quid autē sub polo iaceat: nondū memoriæ proditum est.

- De diuisione climatum. Capitulum decimū.
- 62 **¶** Clima interpretatur regio. At hic clima spaciū terræ inter duas equidistantes interceptū appellatur: in quo porrectissime diei ab initio climatos ad finem usq; est dimidia horeuariatio sumptum in ea terræ ab austro ad arctum uersus intercapedine: qua polus boreus eleuatur est graduum 30 & minutis 30 summissior atq; depressior graduum 12 & minutis 45. & ponuntur septem quæ sua no

QVARTVS

mina ab igni aut urbe aut fluuio aut monte sortita sunt: quorū per ordinem hic adiecta sunt nomina

63	A i aequinoctialis		Clima per Rhomam	f o	h
	Clima per Meroen	bk	Clima per Bonisthenen	gp	g
	Clima per Syenen	cl	Clima per Ripheos mōtes	h q	f
	Clima per Alexādrīā	d m	R s circulus boreus		e
	Clima per Rhodon	en	T polo boreo punctus subiectus.		d

Et ē meroe: Aftice ciuitas itoridā zōa citra aētorē. 16. gradib⁹ sita.

Syene prius dicta ē urbs aegypti: prouinciā thebaidos principium.

Alexādrīa: urbs insignis aſtice ab alexādō cōdita & metropolis aegy

pti Rhodus: aſie minoris inſula: quā & ſui noī in ea ſitam noſtra tē

peſtate claram ciuitatem habet: fortiter turcarum efferos: bellicoſq;

impetus ſuſtinentem atq; proſſigantem generoſiſſime.

Rhoma urbs europe notiſſima inter italicas maxime clara & inſi-

gnis olim gentium domitrix: orbisq; caput: nunc patris patrum maximi ſedes atq; locus.

Boriſthenes eiſdem ſarmatie magnus ſcitharum fluuius quartus ab iſtro.

Riphei montes in ſarmatica europa inſignes ſunt: perpetua niue candentes.

Et ab his inſigibus locis per quā ſerme climatū lineā mediā trāſeūt: ſua noīa ſortiuntur. q̄ autor po

tius græco ſermone q̄ latino expreſſit. Dia enim apud græcos p̄ ſignificat: genitiuoq; iungit: idcirco il

la i littera duobus noībus ſecūdū græcā formā ſūt emēdata. ſed de his haſten⁹. Et climatū ex determi

natioe litteræ cōſtituēda ē tabula q̄ uniuiſcuiq; climatis diſtantiā horariā: & poli borei i ſui principio

medio & ſine eleuationis & latitudinis climatis diſtantiā demonſtret. quā ſiat hoc paſſo.

64	Princi.		Mediū		Finis			Principiū		Medium		Finis		Stadia
1	Ho.	M.	Ho.	Mi.	Ho.	Mi.		Gra.	Mi.	Gra.	Mi.	Gra.	Mi.	
2	12	45	13	0	13	15		12	45	16	00	20	30	5415
3	13	15	13	30	13	45		20	30	24	15	27	30	4900
4	13	45	14	30	14	45		27	30	30	45	33	40	4316
5	14	15	14	30	14	45		33	40	36	24	39	00	3733
9	14	45	15	00	15	15		39	00	41	20	43	30	3150
7	15	15	15	30	15	45		43	30	45	40	47	15	2625
	15	45	16	00	16	15		47	15	48	40	50	30	2275

Diſtantiā horariā

Latitudo poli: borei eleuatio

Huius tabulæ priā lineā ē primi climatis: ſcda ſecūdū: & ita deinceps. Cum itaq; de quocūq; loco (cuius latitudo nota eſt) ſcire deſideras cuius ſit climatis: conſidera eius latitudinem: & ſi eam reperis infra limites eleuationum poli borei: principio & fini primi climatis ad dictā: in primo climate ſita eſt. ſi infra limites eleuationum principii & finis ſecundi: eſt in ſecundo. & ita deinceps. ut uerbi cauſa opto cognoscere cuius climatis ſit hieroſolyma: comperio in tabula longitudinum & latitudinum in ſine commenti quarti capituli. ſecundi ſuperius adiecta: eius latitudinem eſſe gradus. 31. & minuta 20. & quia continetur infra limites eleuationum poli principii & finis tertii climatis: cognosco hyeroſolymam eſſe in tertio climate & circa finem & ſi reſpicio ad primam partem tabulæ cognosco longiſſimam anni diem illic eſſe horarum. 14. & minorum ſerme. 45. Imo uero accepta Ptolomæi cosmographia de uno quoc; loco: facile cognoscas cuius ſit climatis. Nam ad fines locorū: numerorū qui in ea ſcribuntur duo priores qui ad ſiniſtram uergunt: longitudinem eorum ab occidente deſignant & duos poſteriores latitudinem ab æquatore: quā eleuationi poli æqua eſſe monſtrata eſt. & duorum priorum prior: gradus: poſterior partes graduum longitudinis: itidem duorum poſteriorū prior: gradus: poſterior uero partes graduum latitudinis: eleuationisq; poli declarant Sed quia tantum declinatum depræhenſione ſermonis protaximus: non ſcitu idignum uideatur quā cœleſtia ſidera per climata tranſeant diſcoſcere. quod & prius apud græcos Hipparcus ſactitaſſe competitur hinc fumentes exordium.

Per principium primi climatis tranſit ſerpens ophiuchi ſere medius.

Per medium primi climatis tranſit caput Engonaſis & ſtella delphinis.

Per finem primi climatis tranſit crus Bootis: brachium dextrum Genunixi & pes dexter Ophiuchi.

Per principium ſecundi climatis trāſeunt eadem. Per mediū ſecundi climatis tranſit humerus dexter Engonaſis caput ſerpentis Ophiuchi & caput & pes ſiniſter Pegafi.

Per finem ſecundi climatis tranſit brachium ſiniſtrum Genunixi & roſtrum Cygni. Per principium

tertiū climatis tranſeunt eadem. Per medium tertii climatis tranſit dextra manus Arcturi: Corona

Ariadnes & brachium ſiniſtrum Engonaſis. Per finem tertii climatis trāſit coxa ſiniſtra genu nixi &

pars lyre. Per principium quarti climatis tranſeant eadem. Per medium quarti climatis tranſit pes

poſterior Elices: Coxe bootis: Corona: & ſiniſtra coxa Anguiferi.

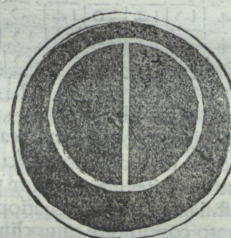
Per finē q̄rti climatis trāsit eadē coxa anguiferi sūmitas fidiculæ & ala sinistra holoris. Per pricipiū q̄nti climatis trāseūt eadē. Per mediū q̄nti climatis transit pectus holoris & caput medusæ. Per finē q̄nti climatis trāsit hastilæ bootis: extrēitas alæ sinistra cigni: sinistrū brachiū Persei & dexter humerus aurigæ. Per pricipiū sexti climatis trāseūt eadē. Per mediū sexti climatis trāsit hūneris sinister Arctophylacis & crus Persei dextrū & capra erichthonii. Per finē sexti climatis trāsit caput arcturi: genu sinistrū Eugonasis & latus sinistrū Persei. Per pricipiū septimi climatis trāseūt eadē. Per mediū septimi climatis trāsit extrēitas hastilis bootis: extrēitas clauæ engonasis: cauda holoris & genu dextrū Persei. Per finē septimi climatis trāsit pes dexter cigni: hūneris Persei & hūneris dexter Ophiuchi p̄ circulū boreū trāsit caput Parthæ: urfæ: uicina polo ē extremitas caudæ cynosuræ sed de his tāta dicta sint abunde.

¶ Astronomici introductorii de sphaera tertii finis.

Astronomici introductorii de sphaera tertii finis.

ENARRATIO Quartí Libri

De circulis & motibus planetarum & de causis eclipsum solis & lunæ
primo de circulis & motibus planetarum Capitulum primum.

- 1 **C**irculus cōcētricus ē q̄ terrā i duo aqua parti itellētus: cētr̄ suū idē cū cētro terrā hēt cētr̄ terrā cētr̄ mūdi itelligit̄. Circulus ecclētricus ē q̄ terrā i duo aqua partiēs cētr̄ suū cū cētro terrā nō hēt: sed extra. Et itelligit̄ talis circul⁹ eē sup̄ficiēs plana cuius circūferētia i cōlo ē & eius planities ab illa circūferētia deonūm tēdēs oīa subiecta fecat corp̄a: haud secus q̄ si lignea pilā p me diū fecāi itelligas: sed or̄ erit circulus: imo uero si media discōtinuari fin gas: cōtinuās duobus circulis planis hic atq; hic diuīda itelligas. hoc pa tto cōcētricos: ecclētricosq; autoris circulos itelligere oportet: sup̄ficiēs eclyptice plana eē itelligit̄: & eadē esse sup̄ficiēs ab eclyptica p subiectos cōcēltes globos: elemētq; & terrā porrecta: cuius circūferētia eē linea eclyptica cētr̄ ē cētr̄ mūdi & de eclyptica octaua sphaerā dcā itelligas: & est illa eclyptice sup̄ficiēs ab octauo cōcēsti globo quasi mūdi sector.
- 2 **C**irculus ecclētricus solis ē cuius circūferētia p̄pria deferētis reuol uōne cētr̄ solis i sup̄ficie eclyptice describit̄: & is circulus sp̄ ē pars sup̄fici ei eclyptica: & cōtinue i eius circūferētia cētr̄ corporis solanis reuoluūt.
- 3 **A**bis summa ecclētrici solis ē p̄dictus circuli ecclētrici solis a terra remo tiſſimus. abis at̄ ima d̄ eiusdē ecclētrici p̄dictus terrae p̄p̄quissimus abis summa solis ab autore aux: & abis ima: oppositum augis nominatur.
- 4 **S**ol motu p̄prio regulariter sup̄ cētr̄ ecclētrici: circūferētia eius mū ta. 39. & scdā. 3. lere quotidie absoluit quē ē p accūs segnis: pigraq; suo motu octaua sphaera secū tēgniter rapit: quēadmodū prius cōcēstū m bilis globus sua uertigine oēs sibi subiectos globos secū ocysſime: rapi diſſimeq; cōtorquet: & ut fert autoris opinio Ptholomaei autoritate fre ti: ecclētricus solis circulus ad motū octauū circuli in cētr̄ abis unū gra dū cōcēstus nōdū uidet̄ (ut iā dictū ē) satis suo tpe exploratū habuisse motum accessionis: recessionisq; octauū circuli: ex descriptione paruum circulum a duobus pun ctis eclyptice octauae sphaeræ (quae dicunt capita arietis & libræ) circa capita arietis & libræ eclypticae nonae sphaeræ sed id amplius demonstrare i theoriciis oportunior uideretur relictis esse locus circulus deferens centrum cuiuscunq; planetæ sup̄ficiēs plana eccentrica: ut eccentricus solis: intelligitur.
- 5 **C**irculus eccentricus lunæ est circulus eccentricus cuius circūferentiam proprio motu deferentis epicyclum lunæ: centrum epicycli lunæ deſcibere intelligitur: & intersectat is circulus eccentricum so lis in punctis oppositis declinatq; eius una medietas ad arctum & altera ad notum.
- 6 **E**picyclus lunæ est sphaerula in spissitudine orbis lunæ circa p̄prium centrum ſēper in ecclētrici cir cūferentia locatū: continue reuoluta. Sed a puncto ex parte orientis uersus occidentis punctū hac cō tinua epicycli reuolutio facta intelligitur. & in epicyclo ē corpus lunæ fixū ferturq; ad epicycli motum Quo fit ut luna duas causas habeat: cur sit interdū uicinior interdū uero a terra ſemotior. p̄ria ē cum fuerit i ima abſide circuli ecclētrici: altera cū ſuerit i infima parte ſui epicycli ad motū quidē & ecclētri deferētis & epicycli. At ſi & in imo epicycli & ima abſide eccentrici ferret̄: tēris nunq̄ eſſe poſſet uici nior ſi autem in utruſq; ſūmo: nenq̄ ſemotior. alias aut̄ ubiq; aut uicinior aut ſemotior eſſe poſſet.
- 7 **A**equas lunæ ē circulus cōcētricus i ſup̄ficie eclyptice ſitus ecclētrico lunæ æqlis: un̄ ſit ut æquas lunæ ſit pars circuli ecclētrici solis: ſup̄ cuius cētr̄ mouet̄ regulariter cētr̄ epi cycli. Eſt. n. cuiuſlibet æquas officiū: ſup̄ eius cētr̄ regulariter moueat̄ cē trū epicycli: & ecclētricus lūæ & eius æquas i duobus oppositis p̄dictis ſele iter fecatū: ut una ecclē. lūæ medietas ad polū boreū: & altera ad austrū declinet.
- 8 **O**ratio lunæ ē figura iſectiōis ecclētrici & æquas lunæ caput dracōis lu næ ē alter p̄dictō iſectiōnū ecclētrici & æquas lunæ: in quo dū fuerit lu
- Figura circulus interior ecclētricus solis p̄dictū in dia metro media ſup̄ius: cētr̄ ecclētrici p̄dictū ſubmiſſius i eadē diametro: cētr̄ mū di p̄dictū ſūmū i diametro & circūferētia ecclētrici: ab ſis ſūma ſolis p̄dictū imū i eadē diametro & ecclētrici circūferētia: abis ima: op poſitūq; augis ſolis circu lus exterior circulus cōcē.
-
- Notula alba intra cir culū ſubmiſſior: cētr̄ mūdi: Notula ſupior cētr̄ ecclētrici deferētis lūæ a b: circulus ſu

Notula alba intra cir-
culū submissior: cētꝛe
mūdi: Notula supior
cētꝛe eccētꝛici deferē-
tis lūæ a b: circulus su

QVARTVS

na ab eodē rēdit i septētrionē. Cauda draconis lunæ ē alter pūctōꝝ iſterſectio nūi quo dū fuerit luna: ab eodē meat i austrū. ¶ Et notat autor quēlibet planetaꝝ (ſole excepto) circulū eccētriciꝝ: epicyclū & æquātē hīc. Soli at neqꝫ epicyclo neqꝫ æquātē opus eſſe: & facile eccētrici & epicycli alioꝝ ex his qꝫ mō dicta ſūt diffinitioēs elicias: æquātū at norma ex theoricis qꝫ rēda ē. Epicycli tñ ſupioꝝ uario qꝫ lunaris epicyclus mō cōuertit. Hinc fit ut luna ſui epicycli ſtigiū tenēs i zodiaco tarda uideat: i mo uero celeriuſcula: ceteri at planetaꝝ epicyclū habētū cōtra: & qꝫ autor addit qꝫ tam deferēs qꝫ æquās Saturni: Io uis: Matis: Veneris & Mercurii ſunt eccētrici & extra ſupficie eclipticæ at tñ ſinguli quiqꝫ illoꝝ duo ſint i eadē ſupficie: hoc aſſerit Alphraganus ſed hæc pꝫ noſtra introductionis officio nūc ſufficere uidetur: qꝫ enī exactiora requirerentur ex theoricis alius repetenda eſſent: neqꝫ profecto circulos concentricos eccentrosqꝫ pōnere ſufficeret ſed & orbis concentricos eccentrosqꝫ adinuicē attiguos quemadmodum purbaciana docet theoria. Iuabūt tamen quæ hic adducta ſunt ad eorum ſacilem intelligentiam capescendam.

De ſtatione: directione & retrogradatione cap. ſecundum.

9 ¶ Statio priā ē pūctus epicycli ex parte oriētis ſumptus i cōtaſtu lineæ a cē-

tro terræ pꝫ circūferētiā eccētrici eductæ epicycli circūferētiā cōtigētis: i quo dū fuerit planeta ſtare uideſ. ¶ Statio ſcda ē pūctus epicycli ex parte occidētis ſupꝫ: in cōtaſtu lineæ a cētro terræ pꝫ eccētrici circūferētiā eductæ & epicycli circūferētiā cōtigētis: i quo dū fuerit plāeta ſtare uideſ. & duæ illæ lineæ a cētro terræ utrinqꝫ orientem occidentemqꝫ uerſus eiectæ: claudunt epicyclum.

10 ¶ Planeta ſtationarius dicit cū in alterutro illoꝝ pūctōꝝ fuerit: qꝫ ſtare ſub ſignifero uideatur.

11 ¶ Pūctus directiois qꝫ & directio: eſt pūctus epicycli in ſūmo epicycli ab utraqꝫ ſtatiōe æqꝫdiſtās: i quo dū fuerit planeta: ſub ſignifero uelocius moueri uideſ. ¶ Pūctus retrogradationis qꝫ & retrogradatio dī: eſt pūctus in imo epicycli ab utroqꝫ pūctōꝝ ſtationū æqꝫdiſtās: quē cū planeta ſui epicycli motu aſſequit: ſub ſignifero circulo retro repropare: & hæc duo pūctā clare pꝫ lineā a cētro terræ pꝫ centꝫ epicycli eductā cōcipiūt. Nā ſumus illius lineæ i circūferētiā epicycli contactionis pūctus directio: imus uero retrogradatio eſt: ſuntqꝫ hi tanqꝫ duæ ipſius epicycli abides.

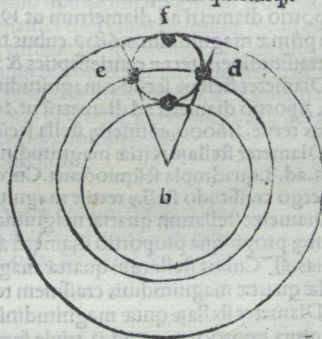
12 ¶ Arcus directiois qꝫ & directio etiā ab autore: dī ē arcus epicycli ſupior iſter duas ſtatiōes iſterceptus. Arcus uero retrogradationis qꝫ & retrogradatio: ē arcus epicycli iſterior iſter duas ſtatiōes iſterceptus. homonyma ergo directio &

13 retrogradatio. ¶ Plāeta directus dī: cū i directiois pūctō fuerit. Retrogradus uero: dū fuerit i retrogradationis pūctō. Quo fit ut epicyclus lūæ ſtatiōes eiꝫ ſdē directionē & retrogradationē nō hēat. Nā ſuo hoc pacto duabus lineis utrinqꝫ cōcluſo: iſterceptoqꝫ epicyclomō idcirco ſi luna in alterutro illoꝝ pūctōꝝ fuerit: tum ſub ſignifero ſtare uideaturqꝫ ſi ſui motus oblita: & ſi in apice: ſūmoqꝫ ſui epicycli pūctō fuerit nō idcirco ſub ſignifero motū citare ac accelerare uidebit quinimo qꝫ prius ſegniuſcula uideſ: ſi ergo ſūmus ſui epicycli uertex directio non erit. Itē & ſi imum ſui epicycli pūctū teneat: non ideo in ſignum a quo iam exiit uia zodiaci qua exierat: retro properabit uerum quaſi negociū aliquod urgeat recto proceſſiois calle procedere ad feſtinat: & ſignum quod iam exiit uelocius fugit: non ergo is pūctus retrogradationis erit. Bono iure tamen dicitur luna & uelox curſu atqꝫ tarda: uelox qꝫ dem præcepſqꝫ cum in imo ſui epicycli fuerit: tarda uero cum fuerit in ſummo: oppoſito quoqꝫ qꝫ alii planetaꝝ modo.

¶ De eclypſi ſolis & lunæ. Cap. tertium.

¶ Sol maior terra: centies ſexagies phibeſ. Nadīr uocant pūctū pūctō ubilibet oppoſitū. Pūctā oppoſita itelligūt qꝫ lineæ pꝫ cētrū orbis utrinqꝫ ad eius circūferētiā eiectæ: ſūt extrema. Pūctū cētro ſolis oppoſitū ſēp opacitatis terræ umbra cōtat: ubi. ſ. conus eius attingit. ſi uerū ē conū umbræ terræ a ſupficie terræ diſtare: quātum eſt ſemidiameter terræ ducēties ſeptuagies ſexies ſumpta. 276. Luna miōrē eē terra mathematici uolūt. Et hac quoqꝫ de cā ſolē oīno terris luna ſuo iſteruētū adimere nō pōt: terra at iſtercepta oīno ſolis radios: luna ſufficit adimere ut luna extictæ faci: extinctoqꝫ gloſio milis ſui orbis obſcuritate mortalibus nōnūqꝫ terrificos icutiat metus: qꝫ lucis bñficiū poſterioris

pior deferēs eccētriciꝝ lunæ a b: circuli ſubmiſſior: circuli æquās lunæ a pūctō iſterſectiois: caput draconis lunæ b iſterſectiois pūctō cauda draconis lunæ.

terris sit negatura. Sed q̄a sup̄ius acceptū ē solē maiore ēē terra & lunā ēē miore: idcirco nō dissenta-
neū ēē uideat hoc i loco planetarū & stellarū magnitudines discutere: i qua re faciēda Alphragranus
Thebiciusq; hac hypothesi usi uidēt ut q̄ p̄portio cubi ad cubū sit ea sit globi ad globū. Ex suis ergo
hypothesibus planetarū & stellarū cubicas magnitudines ad cubum terrā discernemus hoc pacto.

¶ Diameter terrā cōtinet ter diametrum lunā & duas eius quintas: estq; p̄portio diametri terrā ad dia-
metrum lunā ut.17.ad.5. tripla scilicet superbi partiens q̄ntas. ¶ Cubus.17. est.49.13. & cubus.
5. est.125: subducto ergo quoties id pōt: minori cubo qui est lunā a maiori qui est cubus terrā cogno-
scitur cubi ad cubum p̄portio: & quanto terra maior est luna: est ergo terra triceses nouies maior
luna in super paulo plus eius triente continens.39. & centenarum uicesimarumquintarum.38.

¶ Diameter terrā continet diametrum Mercurii uicies octies estq; p̄portio diametri terrā ad dia-
metrum Mercurii ut.56.ad.2. uigecupla octupla. ¶ Cubus Mercurii.8. cubus terrā.175616. continet
ergo terrā Mercurium uicies semel millies nōgies quinquagies & bis. 21952.

¶ Diameter terrā cōtinet diametrum Veneris ter & ei' unā tertiā: estq; p̄portio diametri ad diametrum
ut.10.ad.3. tripla sesquitercia. ¶ Cubus Veneris.27. cubus terrā.1000. cōtinet ergo terrā uenerē tricesies
septies & unius illarū partiū unā uicesimāseptimā: estq; Venus tricesima septima pars terrā. 37.

¶ Diameter solis continet diametrum terrā quinquies & semissem: estq; p̄portio ut.11.ad.2. quintu-
pla sesquialtera. ¶ Cubus solis.1331. cubus terrā.8. maior est ergo sol q̄ terra centies sexagesies in su-
per tres octauas partium terrā continens q̄ est pars semisse minor & triente maior. 166. & octauarū.3.

¶ Diameter Martis cōtinet diametrum terrā semel & sextā eius: estq; p̄portio ut.7.ad.6. sesquialtera.

¶ Cubus Martis.343. cubus terrā.216. cōtinetq; mars terrā semel & dimidiū & decimā tertiā ferme.

¶ Diameter Iouis cōtinet diametrum terrā q̄ter & dimidiū & unā decimā sextā: estq; p̄portio ut.73.ad.
16. quadrupla sup̄nonuparties decimā sextas. ¶ Cubus Iouis.389017. cubus terrā.4096. cōtinet itaq;
Iouia crassitudo crassitudinem terrā nonagies quinquies: deest paulominus una quadragesima. 55.

¶ Diameter saturni continet diametrum terrā quater & dimidium: estq; p̄portio diametri ad dia-
metrum ut.18.ad.4. quadrupla sesquialtera. ¶ Cubus saturni.5832. cubus terrā.64. saturnus ergo con-
tinet terram nonagies semel & unam octauam. 91.

¶ Diameter stellarum primæ magnitudinis continet diametrum terrā quater & eius dodrantē: estq;
p̄portio diametri ad diametrum ut.19.ad.4. quadrupla supertriparties quartas. ¶ Cubus stella-
rum primæ magnitudinis.6859. cubus terrā.64. continet ergo crassitudo stellæ primæ magnitudi-
nis crassitudinem terrā centies septies & ferme sextam unius. 107.

¶ Diameter stellarū secundæ magnitudinis cōtinet diametrum terrā q̄ter & uigintinonē sexagesimas:
estq; p̄portio diametri ad diametrum ut.269.ad.60. ¶ Cub' stellarū secundæ magnitudinis. 19465109.
cubus terrā.216000. cōtinetq; stella secundæ magnitudinis terrā nonagies pauloplus una octaua. 90.

¶ Diameter stellarū tertiæ magnitudinis cōtinet diametrum terrā quater & unā octauā: estq; p̄portio
ut.33.ad.8. quadrupla sesquioctaua. Cubus stellarū tertiæ magnitudinis.35937. cubus terrā.512. conti-
net ergo crassitudo stellæ tertiæ magnitudinis crassitudinē terrā septuagies & ferme unā q̄ntā. 70.

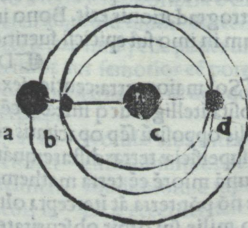
¶ Diameter stellarū quartæ magnitudinis continet diametrum terrā ter & decē decimas tertias fe-
re: estq; p̄portio diametri ad diametrum ut.49.ad.13. tripla super decuperties decimas
tertias. ¶ Cubus stellarū quartæ magnitudinis.117649. Cubus terrā.2197. continet ergo crassitudo
stellæ quartæ magnitudinis crassitiem terrā quinquagies quater. 54.

¶ Diameter stellarū quintæ magnitudinis cōtinet diametrum terrā ter & fere quattuor qundecimas: estq;
p̄portio ut.49.ad.15. tripla sup̄ quadruparties decimas q̄ntas. ¶ Cubus stellarū quintæ magni-
tudinis.117649. Cubus terrā.3375. cōtinetq; stella quintæ magnitudinis terrā trigieses quinquies. 35.

¶ Diameter stellarū sextæ magnitudinis continet diametrum
terre bis & dimidium & fere tres tricesimassecundas: estq; p̄portio
diametri ad diametrum ut.83.ad.32. ¶ Cubus stellarū
sextæ magnitudinis.571787. cubus terrā.32768. cōtinetq; stella sextæ
magnitudinis terrā decies octies.18. & illius magnitudinis stellæ (au-
tore Alphragão) minime sūt q̄ obtutibus sese igerāt hūanis. Sed de
his abunde. nunc ad deliquia determinationem reuocemus.

12 ¶ Eclipsis lunæ quā & lunæ deliquiū: defestūq; nuncupamus: ē defe-
ctus lumis i lūa ex terrā iter solē: lunāq; iteruētu p̄ueniēs. & cōtigit se
p i plenilunio dū sol & luna sub ecliptica i p̄ctis oppositis ferūtur: ut
unum cum capite alterum uero cum cauda draconis lunæ uel prope

16 ¶ At si centrū lūæ i oppositione eius ad solē i capite uel cauda draco-
nis fuerit: oīmō lumie p̄uata deficiet & uniuersale deliquiū dicet: Si
uero iuxta fuerit i sra limites metaq; eclypsi designatas: ps eius nunc
maior nūc miōr terras patiet tenebras. nō tñ ubiq; gentium id patiet
dicetq; in circo nō ab re p̄ticularis eclypsis. Et q̄a lūa nō in oī opposi-

QVARTVS

- tiōe ad solē (q̄ mēfurna exiſtit) eſt in capite aut cauda: aut in tantula ad illa pūcta uicinia q̄ defectui de-
bita ſit: idcirco nō ſtatim ſunt & mēſtrui (hoc eſt determinati & ſingulo quoq; mēſe) lunares defectus.
- 17 ¶ Eclypſis ſolis quæ & eius deliquiū nominatur: eſt luminis ſolaris a noſtro aſpectu ſubſtractio ob
corporis lunæ: ſolis inter illuſtræ iubar: noſtroſq; obtutus internentum proueniens neq; ubi uis gen-
erium id patitur ſol: uerum dūtaxat apud eos inter quorum obtutus & ſolem luna intercepta ſolis ra-
dios adimit: interceptq; ne ab eis percipi ualeant: qui iidem credunt partem ſolis tenebricoſam eſſe:
decepti quidem q̄ lunæ corpus opacum interceptum percipiant. non enim ſol ſuo unq; capitur: ſpo-
liaturq; luminæ: niſi quantum memoriæ proditum eſt ſub Tiberio.
- 18 ¶ Ceſare ſemel in oppoſitione ad lunā: qui in horrendas uerſus tenebras pariter & lunæ: terrifica mor-
talibus ſe ſe ſpuerunt ſpectacula: uiſus tunc eſt ſol pullo colore obſcuratus ſum autorem lugere: qui
tum hieroſolymis fragilis: caduce mortalīſq; uitæ patebatur deliquum: quos nos omnes immorta-
li indeficiētēq; uitæ lumine donaret. Quod diuus dionyſius Ariopagita phyloſophus: in liberalibus
diſciplinis tum non ignobiliter eruditus Athenis percipiens: multa religionis pietate uiſo portento
terrītus exclamat: aut deus naturæ patitur aut mundi machina diſſoluitur.
- 19 ¶ At quia nunc de diuo Dionyſio ſermo incidit: ſi a paulo athenis ad ueritatis lumen cōuerſus: pau-
lum & hierotheum diuinos præceptores habuit: factus diuinus theologus: diuinisq; illuminatiōibus
requenter illuſtratus theologiam ſcriptam reliquit. Ad gallos miſſus eſt apoſtolus religionis pieta-
tem ſua morte probauit: ſuper naturam in eius obitu uiſis oſtentis & uitæ prioris conuerſatione ſan-
ctiſſima: facile eius recepta eſt ſanctitas. Eius cineres ſolemne buſtum argenteum in loco: ſuo nomine
nūc inſigni quattuor milliariis a ſtudio perſienſi tenet: regiæ gallorum patronus eſt: hac quoq; de
re gallorum reges cum expeditionem ad alienas provincias ſuſcipiunt magna cum reuerētia ſanctiſ-
ſimas reliquias deponi iubēt quod carolus octauus chriſtianiſſimo regni ſceptro inſignitus a uitæ re-
ligionis memor ſacitauit: anno chriſtianæ ſalutis. 1494. cum expeditionem aduerſus parthēopem p̄
claram campaniæ ciuitatem quam nunc neapolim dicūt: paraſſet tunc ferme cum militaribus copiis
citeriores tuſciæ fines attigerat: cum quinto idus nouembris eodem anno ſanctiſſimum corpus depo-
ſitum eſt una cum uenerandis diuorum ruſtici & eleutherii corporibus: quæ centrum & .10. annis uel
ſupra in ſcripta abſconſa nō uiſaq; latuerant. Alma parienſis academiæ electiſſimi quiq; rector: theo-
logi: iuriſperiti: medici nationum capita phyloſophi cum ſuorum ſtudiorum inſignibus reuerenter af-
fuerunt magnifici quoq; ſtatus & urbis & ciuitatis tum eccleſiaſtici tum ciuiles: tantuſq; omni ex par-
te affluxit populus ut uix locus capere ſufficeret: & nos inter turbam preſſi humiliter ad oſcula ueni-
mus hæc adiecimus q̄ talia noſtris ſeculis contigſſe non gaudere non poſſumus: quæ uel rariſſimis
obtingere ſolēt tēporibus. Ergo ſanctis eius ſuffragiis nos reliquāq; noſtrā uitā comitamus q̄ nūc.
Candidus inſuetum miratur limen olympi. Sub pedibusq; uidet nubes & ſydera.
Et hic pro inſtituta aſtronomica introductionem metam: ſinemq; conſtituamus.
Aſtronomici de ſphæra & eius introductoriæ commentationis finis.

Impreſſum Venetiis per Simonem Papienſem dictum Biuilaquam
& ſumma diligentia correctum: ut legentibus patebit. Anno Criſti Side-
rum conditoris. MCDXCIX. Decimo Calendas Nouembres.

THEORICA

THEORICAE nouæ planetarū Georgii Purbachii astronomi celebratissimi. At i eas Eximii Artium & Medicinæ doctoris Domini Frâncisci Capuani de Mansfredonia in studio Patanino Astronomiam publice legentis sublimis expositio & luculentissimum scriptum.

PROHOEMIUM.

VEMADMODVM ait Aristoteles in prologo physico. rum. Tunc opinamur unum quodque intelligere & scire quom causam propter quam res est cognoscimus. Quod etiâ super parte illa Auer. cōfirmat sciētiam inquiring ali cuius causati completam nō esse noticia eius causæ non habita: unde causatum plures habens causas perfecte non scitur absq; omnium suarum causatum cognitione. Cuius ratio est quia sicut unū quodq; se habet ad esse ita ad cognosci ut fatetur phis secūdo methaphysicæ: cum autem causæ faciunt ad esse rei. causa nāq; est aqua unaquæq; res habet esse: eis ignotis de aliquo effectu scientia perfecta haberi non poterit. Quapropter uidēs theoricarum planetarum opus: quod inopia librorum apud omnes fere Almagesti Ptholomæi uicē cōplet: ultra difficultatem eius multorum probatione & demonstrationum indigere explanatione. amicorum plurimum precibus commotus diuina gratia in meū ingenium se influente ultra textus dilucidationem quæ probationem patiuntur a priori & mathematicæ demonstrare: principia uero ut orbes orbiumq; motus quæ demonstrationem non recipiunt a posteriori & per apparentias notificare decreui: ueniam merens siquidem in aliquo defecero: quia in hoc opere nunquam expositionem uidi: neq; præceptorem præter agētem intellectum habui: tanto magis quia in præsentiarum medicinali scientiæ: quæ magis est cura totis uiribus intentus incūbo. Antequam ergo ad textus ueniam expositionem quædam in principio non modicum necessaria præmittam. Intentionem uidelicet seu operis huius subiectū: utilitatem: diuisionem: ordinem & uiam doctrinæ aliis tanquam non multum necessariis immo tanquam satis patentibus prætermisissis. Inuocato igitur dei auxilio a quo bonum omne tanquam ex uiuaci & indeficienti fonte emanat dico de intentione q; est philosophorum sententia & præcipue Aristote. secundo de cælo & mundo q; cælum regulariter mouetur: esset namq; inconueniēs q; tam mobile corpus in suo motu ordinem & regulam non seruaret cum plura in hiis inferioribus ordinate moueri uideamus: & licet Aristote. dicat hoc ueritatem habere de primo motu hoc est de motu primi corporis mobilis uerificatur tamen de corporibus etiâ aliis cælestibus ultra primum: ceu manifestant eius rationes quæ non so-

PLANETARVM

lum primum mobile regulariter moueri concludunt imo etiam & alia. Prima namq; eius ratio in tex. comment. xxxv. formata est. Si cælum in æqualiter mouetur aliquando tardat & quādoq; uelocitat motum: quod cōtingit seu in principio seu in fine uel in medio motus in principio ceu pfecta uelocitatur: in fine sicuti naturalia: in medio quemadmodum animalia. Cælum autem in motu caret principio & fine quia. viii. phy. cōclusum est esse æternum & æternaliter moueri quare neq; medium habebit: quia ubi principium deficit & finis: medium habebit: quia ubi principium deficit & finis: medium ibi non reperitur: quare cum cælum nunq; tardetur neq; uelocitetur semper regulariter mouebitur. Quis modo negabit rationem hanc in aliis speris concludere cum & ille ē ne sint ceu & prima nemo ut opinor sani capitis.

Secunda ratio in tex. comment. xxxvi. Si motum uariatur de uelocitate in tarditatem & e converso non alio contingit nisi uariatione potētiae motuæ supra mobilis resistentiam: nam motus uelocitatur quia proportio augetur. quod fieri nequit nisi aucta potentia seu diminuta resistentia. Similiter motus tardatur quia proportio dicta decrescit quod non fit alio nisi potentia decrescente seu resistentia crescente. Sed potentia mouēs cælum neq; augeri neq; remitti poterit cum sit substantia immaterialis quocunq; motu im/mobilis & in fatigabilis. viii. phy. neque cælum quom sit in alterabile inaugmentabile non diminuibile & omnino impassibile prius de cælo mūdoque: quare cum potentiam mouentem & cælum mobile non uarietur proportio motus semper uniformis erit & regularis: & hanc secundam rationem intellectui speculanti de speris aliis concludere patebit cum iter illas illatumq; motores propter easdem causas proportio semper seruet eadem. Tertia ratio eiusdem in tex. com. xxxvii. Si cælum in motu esset inæquale aliquando remitteretur: remissio autem omnis ceu manifestant animalia ex debilitate & impotentia q; sunt præter naturam prouenit: cum autem cælum sit perpetuum neq; habeat aliquid præter naturā in motu erit regulare. Sed quia sicut in primo nihil præter naturam reperitur eodē modo in reliquis nō magis de primo q; de aliis dicta tertia ratio ueritatem continebit. Concludendum est igitur rationibus phylosophicis nō solum primam sperā uerum etiam cælum omne regularitatem obseruare in motu. Ex parte autē altera sensibilis manifestat cælum inæqualiter deferri seu per plures astrologorū considerationes depræhensum est & continue uidemus: & de sole in tertia dictione. Almag. capi. iiii. probat Ptholo. sequēs & imitās cōsideratiōes abracchis astronomi q; sol i medieta zodiaci quæ. s. est a principio arietis ad finē usq; uirginis. clxxxvii. diebus mouetur aliā uero medietatē a principio libræ usq; ad finem piscis complet. clxxxviii. & modo cōsimili in aliis planetis prius in dictionibus patefaci: & nō tantū hoc imo

THEORICA

retrogradationes stationes & alias eis non conuenientes passiones continuo accipimus: quibus antiqui admirantes & causas assignare desiderantes a casu prouenire asseriebant: unde tantum in corporibus coelestibus in .ii. phy. referente philosopho casum & fortunam ponebāt: erit ergo finalis intentio apparentias istas rationibus oppugnantes saluare. Sed quomodo sensus coeli motus idcat inaequalitatem, licet ratio oppositum concludat: cum unus & idem motus regularis atque irregularis esse non possit: planetas non uno tantum motu immo pluribus moueri fateri cogimur habebūt igitur planetarum plures motus. quorum quilibet aequalis erit & ordinatus sicut rationes probāt. ex oibus uero aggregatum irregulare: ceu Ptholo. in lib. Almag. notificat & infra per me exponetur sensuique se manifestabit. Pluribus autem motibus coelestis spatii ferri non poterit nisi habebat plures partiales orbis. accidētia namque eiusdem speciei quales sunt motus coelestes multiplicata non possunt in eodem fundari subiecto in lib. meth. neque corpus simplex singulare pluribus motibus simplicibus potest moueri primo de coelo & mundo. oportet fateri si coelum plures habeat motus & plures partiales habere speras quibus illi motus insunt: & ex quibus totalis integretur spera: & ergo erit huius operis intentio totalis singulis planetis tot orbis quot irregularitas motuum & aliarum apparentiarum saluari possint assignare. & orbis assignatos: ut omnia inconuenientia quae inde sequi uidentur destruantur situare: eorum denique situantur motus & uelocitates proprias declarare & euidenter similitudinibus manifestare. Et hanc fere totam sententiam habet Ptholo. in tertio dictione Almag. cap. iii. per principium inquit. Quoniam coelum mouetur regulariter & nobis inaequalis eius motus appareat oportet nos modum quo saluetur apparentia huiusmodi inuenire: ecce modus quod intentio est apparentias saluare cum orbium motuumque multitudinem: ceu idem Ptho. ibi & sequentibus aliisque agit dictionibus. Ex quo manifestum est quod cum saluetur apparentia in planetarum motibus comprehendere subiectum in hoc opere ceu in lib. Almag. in tertio dictione ad usque finem operis eius est corpus mobile ad ubi circa medium in quantum mobile secundum uniuersaliter consideratur: quod per diuisionem sufficenter declaratum est per me in questione in qua quaeritur utrum astronomia sit scientia: ubi totius scientiae & cuiuslibet partis eius subiectum declarauimus. Pro nunc tamen breuiter ut proposito primet dico quod cum corpus mobile ad ubi circa medium in tota astronomia sit subiectum: oportet quod in hoc opere particulari limitetur ad differentiam autem huius operis a libris inferiorum additum est in quantum mobile cum ibi non in quantum mobile hoc corpus consideretur. sed in quantum per motum in his inferioribus effectum est productiuum: ut autem a scientia primi mobilis distinguatur additum est secundum. de aliis namque a primo mobili corporibus quae secunda dici possunt hic agitur. Positum est tertio uniuersaliter consideratum uti a scientia tabulari distinguatur in qua de motibus secundorum particulariter determinatur.

quod optime in quaestione praellabat declarauimus.

Utilitas huius operis maxima est: nam in dicta quaestione exposui quanta sit dignitas: utilitas: & excellentia huius scientiae cum omnis ars ea indigeat: quum ergo scientia haec theoricis de planetis sit pars astronomiae eandem habebit utilitatem etiam quia est speculatiua: & dat rationes & causas & tot in coelo apparentium quae scire non modicum desideratur: tum etiam quia ad partem iudicalem est necessaria & scientias omnes sicut ibi prolixè probaui. Diuisio duplex est prima separatio & distinctio huius operis ab aliis libris astronomiae: & quia talis qualiter & quomodo fiet declaratum est in dicta quaestione eam non replicabo. Secunda est diuisio operis in partes integram: & eam sicut accidet in exponendo textum prosequar. antequam tex. exponam eum diuidam.

Ordine hic liber est secundus: cum hic agatur scientia de planetis corporibusque a primo alio. Scientia autem de mobili primo quia de digniori hanc praestet: & etiam quia alia omnia coelestia corpora motu primi mouentur: non igitur eorum perfectia haberi potest cognitio mobilis primi motu ignorato. quare merite prima & secunda dictio Almag. Ptholo. & opus spericum alias eiusdem dictiones praecedunt & opus hoc cum ibi de motu primi scilicet de ortu occasuque signorum ac coeli mediatione tractetur. Sed nota quod per scientiam motus primi mobilis intelligere debemus tam uniuersalem quam particularem quae in tabulis habetur de ortu & occasu signorum & coeli mediatione: & similiter per scientiam de motibus planetarum uniuersalem & particularem seu tabularem comprehendimus: & tunc dicendum erit quod pars theoricis astronomiae duas tantum patitur in partes principales. in scientiam namque astronomiae a posteriori & per sensum concluduntur. Viso enim & considerato motu alicuius planetae & aliis accidentibus demonstratiue in eo eccen. concluditur sen epi. ut patebit cuius demonstrationis principium est sensus & sensibilis effectus scilicet motus sicut patet in toto processu lib. Almag. ubi antequam posset eccen. & epi. declarat motus planetarum pluribus considerationibus & aduersis in temporibus comprehensos diuersis. Sunt autem & genera demonstrationum simpliciter. scilicet mathematicarum orbibus namque motibusque positae alia quae declarantur demonstratiue concluduntur sicuti in processu nostrae lectionis de eo nostro satore concedente demonstrabo.

THEORICA

De sole.

SOLHETRES ORBES A SEIN
uicem oīq; diuisos atq;
sibi contiguos. Quorū
supmus secundū super
ficiē conuexā est mūdo
concentricus secundum
concauam autē eccentricus. Infimus ue
ro secundum concauam concentricus: sed
secundum conuexam eccentricus. Tertius
autem in horū medio locatus tā secundum
superficiē suā cōuexā quā concauā est mū
do eccentricus. Dicit autē mūdo cōcentricus
orbis cuius centrū est centrū mūdi. Eccetri
cus uero cuius cētrū ē aliud a cētro mūdi.

Liber iste principali eius diuisione in du
as scilicet ptes. in q; prima autor deter
minādo de motibus aliisq; planetarū
eccidētibus eorū saluat apparētias. In
secūda uero d octaua spāra eiusq; mo
tu tāto magis: quia ad eius motū oīum planetarū
præter lunam: mouētur auges ibi Octaua spāra:
circa finem operis. In determinando de acciden
tibus & passiōibus planetarum duo agit sicut du
plices sunt passiōes huiusmodi primæ scilicet ut
motus & secundariæ quæ motu causantur: primo
igitur de motu determinat: secundo de passiōi
bus secūdis ibi planeta dicitur directus. Iterū pri
mo quinq; facit: primo nāq; agit de motu solis: se
cūdo luna: ibi Luna habet orbem: tertio triū supe
riorum ibi. Quilibet triū superiorū: quarto uene
ris ibi. Venus hēt orbem: quinto Mercurii ibi. Mer
curius habet orbem quinque. ¶ Sed quis rationa
biliter dubitabit quare a sole theoricāle ichoauit
determinationē & nō obseruauerit rectū ordinē
inchoādo scilicet a primo quo ad naturā & altio
ri & a Saturno & ita ad inferiores procedere pla
netas: uel a primo quo ad nos ut ad luna nobis p
ximior: quom ergo ichoaret a sole qui neq; quo
ad nos neq; naturæ prior ē rectū ordinē minime
obseruasse uisus est. Ad quod respondetur au
torē ordinate processisse a sole inchoando. Cuius
ordinis duplex est ratio quarū prima: q; a nobis
facilioribus ac nocioribus ex sentētia phyl. prolo
go phy. tex. secundū doctrīna initiū debet habere:
& v. meth. tex. primo theoricālis autē de sole sciē
tia iter reliquas facilior est: quia pauciores orbis
sol hēt & motibus paucioribus mouet: tale nāq;
facilius est: ideo nāq; theoricæ difficiles sunt quia
de motibus planetarū diuersis orbiūq; pluralitate
determinant. Secūdo quia theoricæ aliæ a so
le hāc p̄supponūt omnes quidē planetæ in motu
a sole regulātur in luna quidē auges differētes a
sole motu regulātur ab eodē. iii. superiores in mo
tu epi. regulā accipiūt. Venus simul cū sole habet
mediū motū similiter & augē. Mercurius quoq;

PLANETARVM

motus medius ad partē zodiaci eandē ad quā &
sol terminatur. unū pp hanc cām in tabulis nullius
errātis astra uerus motus: hēri poterit medio sole
ignorado motu. quom igit oēs planetæ in motu
hēnt ad solis motū alligantiā eūq; supponūt: p̄se
ctā eorū notitiā nullus hīc poterit nisi de sole pri
us hēat determinatiōem. Altera rō. q; a nobi
lioribus ordinate procedēdo debet fieri icceptio:
nobiliora nāq; cæteris æquis priora. Inter oēs au
tē stellas sol nobilis ē & dignissimus: primo rōne
actiōis: agit nāq; plus quam planeta aliq; in hac
inferiora: nō influētia tñ uex sensibiliter lumine
motuq; ut in aerē: eo nāq; recedēte uero frigus in
t̄ps: p̄ motū nāq; eius in zodiaco uer æstas autum
nus hyemis q; catur diesq; quoq; & nox mēses &
annus p̄ eū distigunt. In metallā ē q; dā nāq; eorū
sol absentia coagulātur & q; dā p̄sentia gignunt.
in herbas: nā eius accessu gñant recessuq; corrum
pūt. In hoīes quoq; aliq; aiantia. eo nāq; orien
te hac surgūt: ascēdēte in ope p̄grediūtur: descē
dēte minuūtur & occidēte reuertunt ex snia albu
mazaris prima introductorii eius dīla capi. primo
& nō solū inferiora hac agit uex: ēt in supora lu
mine ea in p̄tēdo: sicut apparet de luna q; ipedita
solis lumē accipe eclypsim patit & in motu a sole
regulant: unū oprie aly. abēragel dicit in priā parte
iudiciōis in cap. de sole. Sol ē melior & nobilior
oībus planetis & altior ī nobilitate q; natura sua
opat in oēs naturas & in eo nulla: quom igit ira
ceū dictū ē sit: cōcludēdū erit sol oībus nobiliorē
esse stellis. Secūdo sol oībus aliis rōne magnitudi
nis ē nobilior: nāq; oī alia stella maior: cū conti
neat terrā centies sexagesies septies ex snia aly. ha
grani. Cū stella primæ magnitudinis q; post solē
oīa astra superēt: eā cēties minie teneāt eodē refe
rēte: quom qdē igit q̄to aliqd maius tāto sit uigo
rosius: cōcedendū est solē q̄libet alia stella p̄fectio
rē & digniorē. Tertio ex loco q̄to nāq; locus ali
cuius ē nobilior ip̄m p̄fectius est ut ex p̄rio cōli
mūdiq; accipi pōt locus nāq; locato p̄portionat.
Solis aut locus nobilior ē q; medius iter oēs pla
netas: tres nāq; eorū supius tres quoq; hēt īferius
ip̄e unūcūq; nūeratio ichoet mediū & q̄rtū occu
pās locū & hoc inq; in p̄allegato loco dictus aly.
Locus sol q̄rtus & medius ē iter loca plāetarū: sicut
Rex sapiēs q; ponit sedē suā in medio sui regni ut
possit oīa latera attingere: & subdit q; ip̄se sol regit
& disp̄sat uirtutes planetis p̄ lumē maxie ab ip̄so
nāq; ceū a sōte idēficiēti cætera lydera lumē. Cē
tū ē mutua. unū dicit. Dedit mars suā militiā q; ē
ppe eū ceū miles ppe dñm. mars nāq; dux ē mili
tiæ. Dedit iudiciā & magnanimitatē ioui. Dedit
saturnus cōsiliū ut eēt eius secretarius. Dedit Ve
neri p̄tātē disp̄sandi & distribuēdi. Dedit mercu
rio scribaniā ut eēt regis cācellarius. Fecit ergo
ut luna eēt eius nūcius nā pp uelocitatē eius mo
tus defert uirtutes planetarū: ecce mō quia in sole
inuenit cū nobilitate excellētia: q̄re non īmerite
eius theoricālis snia aīcedere debet alias: & hac
considerans Pth. postq; in prima & scda diuisione

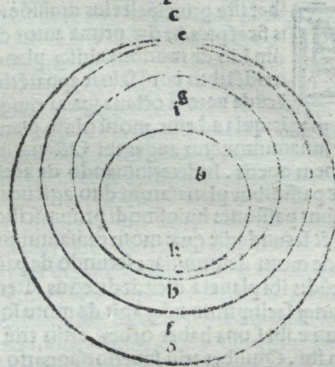
THEORICA

almag. determinauit de picipiis astronomie & motu primi cœli a sole in tertia distide inchoat theoricā licet dicat ē in i. ca. eiusdē q̄ ignorato motu solis non poterit alterius astri motus adipsi sci. Ad argumētū autē i oppositū dicendū q̄ in determinatiōe de motibus planetarū nō cōsiderat ordo situs ut q̄s prior naturā uel nobis q̄a hoc nō facit aliqd ad doctrinam: sed q̄s nobilior & cuius noticia faciliior & magis p̄supponenda q̄ oīa magis pmouēt ad hoc ut noticia eius p̄pōat q̄ situs ordo: & q̄a hęc oīa i sole repiunt ut dictū est. Ab eo igit̄ ichoarūt cōueniētius. In determinādo igit̄ de sole duo agit: p̄rio nāq̄ solis motus: & orbes theoricæ declarat: scdo reddit cām quorū dā terminorū q̄bus p̄ uero motu solis hñdo i tabulis utunt̄ ibi. Linea mediū motus. Itēq̄ prima ps in duas. i. p̄ia nāq̄ numeꝝ orbiū eorūq̄ situs q̄bus sol desert. scdo uero eorundē motus declarat. ibi mouent̄ aut. circa primā duo agit p̄rio pōit situs orbiū. scdo uero orbiū noīa ibi. Duo itaq̄ p̄imi.

Dicit ergo primo q̄ sol hēt tres orbes ptiales ex quorū motibus q̄ appet in sole motus integraf & q̄a diuersis mouent̄ motibus nō sūt cōtinui & uniti imo diuisi q̄a cōtinuū ē. v. meth. cuius motus unus ē: uēq̄ cōtiguat̄ adiuicē iter nāq̄ p̄xias imediatorū orbiū superficies nihil mediat quia tūc daret̄ uacūū igit̄ cū superficies dictæ se tagāt contigui erūt. Sed dubitat̄ quom̄ sint. y. speræ planetarū ultra solē si sol habet tres orbes erūt nouē spere: qd̄ ē cōtra sententiā Ptholo. in libro Almag. & autoris: sp̄æ ppe principiū sp̄æ & omniū astrologorū tm̄. vii. afferentiū planetarū sp̄as. f. saf. mer. cu. mats sol uenus merc. & luna ita q̄ sol sp̄a pro una numeret̄ & non ponat̄ h̄re. iii. orbes. ut dicit.

Rñdet̄ ad hoc q̄ orbis dupl̄ pōt cōsiderari & acci. p̄rio p̄ aggregato pluriū sp̄arū ptialitū ad finē eūdē ordinatarū. f. ad mouēdū planetā & ita dicius orbes planetarū eē. vii. q̄a sūt. vii. aggregationes orbiū: quarū qlibet ordinat̄ ad motū unius astri erratis ut. iii. orbes solis hoc mō dicūtur una sp̄a p̄ aggregationē q̄a oēs hñt finē hñc solē mouere & deserr̄. Scdo orbis dī oē corp̄ cœleste ab alio distitū ita q̄ hēat motū p̄ se ēt si nihil aliud moueat̄: & isto mō accepti orbes sūt plures q̄. vii. q̄a sunt ptiales. un̄ scdm̄ philosophos & maxime Arist. xii. meth. tex. xliiii. sunt hii orbes partiales xlii. uel. lv. sed scdm̄ astrologos & p̄cipue Ptho. i Almag. xxx. & plures taliū orbiū ad finē unū tē. dūt. f. ad mouēdū singularē planetā & quia solis motus fit ex tribus orbibus p̄cialibus iō dixit solē h̄re tres orbes. ¶ Un̄ est aduertēdū q̄ orbis est corpus unica tm̄ terminatū superficie. In medio habēs cētrū a quo oēs ad circūferentiā ductæ lineæ sūt eq̄les: & per hoc qd̄ dī corpus itelligit̄ genus & differt a figuris superficialibus: scdo q̄a unica cōtinet̄ superficie distituit̄ a corporibus plurium superficialiū ut sunt pyramidalia cubita &c. tertio ad hoc ut differat a corporibus rotūdis q̄ & si uni ea cōtineant̄ superficie sunt tm̄ nō perfecte rotūda ut corpus ouale lēticulare & reliq̄: additū ē oēs li

neas a cētro ad circūferentiā eē eq̄les: corpus nāq̄ cœleste ē spicū p̄fecte: & q̄a orbis oīs corp̄ ē hēt p̄funditatē q̄ si usq̄ ad cētrum p̄cedat ita q̄ nihil hēat itra se ab eo distitū sicut ē terra tūc tm̄ unica superficie terminat̄. f. sup̄ori q̄ cōuexa noīat̄: si uero usq̄ ad eius ad mediū nō hēat soliditatē imo itra se corpus cōtineat̄ alterius naturā seu distitū ab eo ultra superficie sup̄iorē inferiorē & it̄rsecā hēbit superficie q̄ cōcaua noīat̄. mō q̄a oīa corpa cœlestia utraq̄ hñt superficie & cūcaua. f. cōuexāq̄ imo oīa elemēta p̄ter terrā. q̄a nāq̄ oīa hmōi hñt itra se corpus aliū hēbūt cōcaua superficie: & q̄a oīa cōtinent̄ ab alio sup̄iori p̄ter mobile ultimū qd̄ q̄a nō ē infinitū hēbūt superficie cōuexā. iō dictos. iii. orbes scdm̄ ambas situat̄ superficies: p̄ quorū situationē cētrū mūdi a & b aliud cētrū distas a primo imagineat̄: tūc posito circini imobili pede i pūcto a circulū c d & eodē i b circulū e f depigas iterio rē. & minorē itūc totū spaciū inter hos dictos cir-

culos iclusū orbis erit sup̄mus: cuius superficies c d cōcētrica erit. i. idē hñs cētrū cū cētro mūdi cētrū. n. eius ē pūctus a at eius cōcaua superficies ē e c cētrica: q̄a cētrū eius b ē distas a cētro mūdi. Scdo pes eiusdē circini imobilis i pūcto b ponat̄ & circulus minor g h & i pūcto a circulus adhuc mior i k designat̄ in quos totū spaciū it̄clusum orbē infimum rep̄sētabit cuius cōcaua superficies i k cōcētrica: cōuexa uero ē h e cētrica erit: qui duo orbes ināq̄lē hñt sp̄situdinem: nā sup̄mi pars f d ē grossior parte c e & infimi g i pars grossior simul k h ut in p̄senti demōstrat̄ figura appōsita. iii. superficies e f & g h iccludūt spaciū tertii orbem in utriusq̄ medio loca tū rep̄sētās: cuius ambæ superficies sūt eccentricæ & sup̄ b pūctū descriptæ. Et dicit̄ hic circulus tertius nō in situ imo est secūdus & iter duas dictos medius sed ordie narratio nis q̄a de eo tertio loco loquutus est. Circulus cōcētricus est. circulus cuius cent̄rū est cētrū mūdi: a cū qd̄ est simul & cētrū q̄si circulus cuius cētrū simul est cum cētro mūdi dictus. Eccētricus uero circulus est cuius centrum aliud est a centro mūdi ab ex quod est extra & centrum quasi circulus cuius centrum est extra centrum totius.

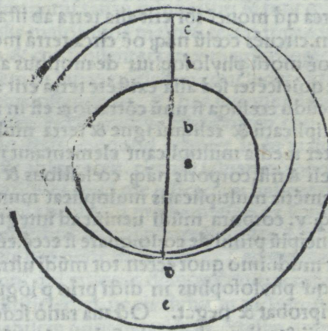
PLANETARVM

Deinde cum dicit.

Duo itaq; primi sunt eccētrici scdm qd: & uocātur orbes augē solis deferētes. Ad motū. n. eorū aux solis uariā. Tertius uero ē eccētricus simpliciter: & uocat orbis solē deferētes. Ad motū. n. eius corp⁹ sola re īfixum sibi mouet. Hi tres orbes duo cētra tenēt. Nā sup̄ficies cōnexa sup̄mi & cōcaua īfimi idē cētrū hnt qd ē mūdi cētrū. Vñ tota sphæra solis sicut & alteri⁹ cuiuscūq; planetæ tota sphæra cōcētrica mūdo dicit̄ eē. Sed sup̄ficies cōcaua sup̄mi atq; cōnexa īfimi una cū utriusq; sup̄ficiesbus mediū unū aliqd cētrum eccētrici dicit̄ hnt.

CDEclarat p̄prietatē & noīa dictorū orbiū dicēs qd duo primi. i. ē primo dicti orbes. i. sup̄mi īfimi scdm qd sūt eccē. illud nāq; qd secūdū aliqd sui & nō secūdū oē est tale scdm qd dicitur tale: sed qd hmoi orbes singuli ceu declarātū ē secūdū unīcā sup̄ficiē sunt eccē. dicunt scdm qd & nō simpliciter eccen. Et noīant orbes augē deferētes: p quo est aduertēdū qd qā circulus in medio existēs scdm nullā sup̄ficiē ē descriptus in cētro a sequeſ qd nō aequaliter scdm oēs ptes distat ab a si nāq; æque distaret ab a illud eēt cētrū eius ex diffinitioē circuli primo elemētōrū. unius igit̄ eius pūctus ab a maxie distat qd erit in pūcto. g. īfimi parte grossa ceu īfra mathematicæ concludā pūctus igit̄. g. dī aux grāce qd idē sonat qd maxima eleuatio latine uel remotio a pūcto a centro mūdi in mēsa. qd ē p hoc qd semp ē ī pre grossa īfimi & sup̄mi subtili & scdm qd hec ptes sūt in diuersis locis in zodiaco ita aux erit in locis illis diuersis. nā ad motū eorū tñ aux solis uariā augē solis deferētes noīati sunt. Tertius uero orbis eccē. ē simplr qā nō p unā eius sup̄ficiē imo p oēs & sine limitatione ut dictū ē supra. Et quom solare corpus sit huius ps dēfior ī n eo īfixū & cōtinuātū ceu ī tabula nodus ita qd nisi ab huius orbis motū mouet minime orbis dictus est solis deferēs. Cōcludat igit̄ hos. 3. orbes duo hīc centra. Nā cōnexa sup̄ficies c d sup̄mi & īfimi cōcaua i k hnt cētrū mūdi a & qā hāc duā sup̄ficies aggregāt & termināt totū orbiū aggregatū: sequit̄ totū aggregatū ex tribus his sphæris cen totū aggregatū ex oibus sphæris cuiusq; alterius planetæ in quo simili mō orbes disponunt mūdo est cōcētricū: at sup̄ficies e sup̄mi cōcaua mediūq; cōnexa atq; g h īfimi cōnexa & mediū cōcaua cētrū b eccē. hnt quare oēs quattuor eccētrici sūt. Quoniam tota astrōnomorū fere uniuersitas & moderniorū p̄cipue p eccētricorū positionē planetarū saluant apparētias: unī eccētrici⁹ orbis ē p̄cipiū sine quo apparētia saluari nō possunt: iō oportet eos p̄bā rōnibus efficacissimis: sed qā abiq; dubitatione q. rētes similes sunt quo ire opz ignorātibus phus⁹ 3. metha. tex. p̄rio rōnes iō: p̄rio eos destruitū uī-

dere oportet: ut ex destrutioē illarum ueritas melius manifestet: potior nāq; inuestigatio priorū ē soluti dubitatorū ibidē. Instāt nāq; phylosophi & maxie Auer. cō. eos oīno uolēs annihilare: cuius rōnes ex diuersis collectas locis adducam qd rāto maiorem uident efficaciam hīc qto phylosophi auctoritate magis sunt corroboratæ. Prima qdē rō quā ipse correllarie facit p̄rio cœli cōmē. quinto. Cū dicat ibi phylosophus motū esse triplicē a medio ad mediū circaq; mediū & corpus cœleste in qd moueri circa mediū tñ. Sed si daret̄ eccen. mō neres a medio & ad mediū ut patet in hac figura. nā cū ec. nō remoueat̄ æq; a cētro mūdi imo una pars magis elōgatur alia: ut pars c existēs in auge remotior est qd pars d in opposito auge linea a b c lōgior existēte linea a d ut infra demonstrabit̄ seq̄ quādo pars c erit in d cētro mūdi magis fiet prop̄qua: & ita mouebitur ad mediū: & quādo pars d erit in c mota & elōgata erit a medio: nō igitur dantur eccētrici & cōfirmat̄ qā qd ad mediū mouetur est graue: qd uero a medio est leue: corpus cœleste ex sentētia Aristō. in eodē p̄rio tex xviii. neq; graue est neq; leue: nō igitur mouebitur ad mediū neq; a medio: neq; ex cōsequēti eccētrici

dantur. Secunda rō eiusdē in secūdo de cœlo cō. xxii. Cœlū ut ibi p̄bat. Phy. p̄fectā habet sp̄ritatē: sed orbes augē deferētes qui consequēter p̄pter eccētricos ponūtur nō habēt p̄fectā sp̄ritatē: orbis nāq; sup̄mi pars d e qd pars c grossior est: īfimi uero pars c i grossior qd pars d cū igitur nō habeat̄ æquale sp̄ssitudinē nō erūt sp̄ritici p̄fecte nō igitur dantur neq; eccētrici ex cōsequēti. Tertia eiusdē in loco eodē rō. Si eccen. darentur uacū eēt corporūq; penetratio: quorū in phylosophia utrūq; incōuenit & a phylosopho quarto phyfi. īprobatū quū enī augē deferētes sint corpora naturalia habēt motū p̄mo de cœlo & secundo phyfi. aliter nō haberēt operationē in natura & ita essent frustra contra phylosophū p̄mo cœli oportet igitur qd pars unius grossa ut d e moueatur ad d locū partis subtilis & quom locus ille non possit capere totam illam partem dabitur corporum penetratio: eodem modo pars c tenuis ferretur ad locū d e maiorem: quē cum totum oc-

THEORICA

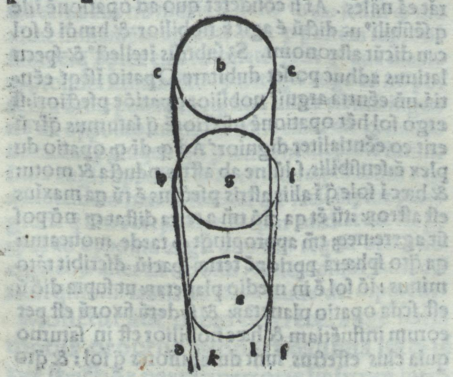
cupare nequeat uacuis remanebit locus. Quarta ratio in cō. xxxv. eiusdem philosophus uolens probare regularitatem cœli dicit q̄ intelligit de primo orbe quia sphaera planetarum propter pluralitatem motus inaequaliter uidentur deferri: uult igitur philosophus inaequalitatem motus quae apparet in aliis sphaeris non esse propter eccentricum. Immo propter plures moueri motibus ponere ergo eccentricum est contra intentionem philosophi. Quinta ratio in eo/ dem cō. Idem est totius partisq̄ locus. iii. & .iiii. physici. & de cœlo primo. Locus autem totius sphaerae planetarum centrum est mundi cœlum nāq̄: quare totum physici. cō. xliii. per centrum locatur quare centrum mundi erit locus & centrum eccentrici. & consequenter non erit eccentrici. implicat nāq̄: eccentrici centrum esse centrum mundi. Sexta ratio eius secundum cō. lxii. Quanto cœlum magis a primo distat tanto pluribus mutationibus mouetur & actionibus ut ibi uult philosophus ut sua adipiscatur perfectionem: sol magis distat q̄ Saturnus Iupiter & Mars ergo deberent moueri pluribus motibus qui secundum Alma. & theoricis pauciores habent astrologi ergo cum eccentrico saluare uolentes ea q̄ apparet ueritati oppugnant. Septima ratio in eodem cō. xxxv. & .xii. methaphysici. xlv. Si est eccentricus habet aliud centrum extra centrum terrae circa quod mouetur ibi erit alia terra ab ista centrum eccentrici circueus cœlum nāq̄: oē circa terram mouetur ex quo oē motum philosophus de motibus aialium indiget quiescere: sed alia existere terra erit alius ignis secundo cœliq̄: si unum contrarium est in natura multiplicatum & reliquum igne & terra multiplicatis inter media multiplicans elementa: ut ibidem secundo cœli Aristoteli corporis nāq̄: celestibus & quatuor elementis multiplicatis multiplicat mundus: haec nāq̄: v. corpora mundi ueniunt ad integritatem propter principium primi de cœlo: quare si eccentricus esset plures erunt mundi: imo quot eccentrici. tot mundi ultra istum presentem quod philosophus in dicto primo philosopho processum improbat & negat. Octaua ratio secundo cœli cō. xxii. & .xii. methaphysici. xlv si darentur eccentrici essent difformis spissitudinis. quare cum pars subtilis ueniet ad locum partis grossae: & totum illum locum occupare non posset oportet imaginari quidam corpuscula subtilia aerea uacuatē tamen repletia quae quoniam officium aliud non habebunt in natura erunt otiosa quae falsum est & contra philosophum primo de cœlo tex. xxxii. & .iii. de anima tex. lx. & primo cō. secundi methaphysici. Nona & ultima ratio quam mihi fecit quidam subtilis huius aetatis & noster cō. terraneus Auerrois imitator augere deferentes orbem: inaequales ponuntur spissitudinis ad deferendum augem unde quia in una parte sunt grossiores magis faciunt distare: sed cum aux sit maxime a centro terrae distans punctus: quā distantia curare sufficit pars grossa infimi. oppositum uero augis est punctus maxime propinquus terrae distantia tamen a parte subtili infimi catur quare infimus orbis ad augem augisq̄ oppositum ferendum sufficiens est. & superius non nisi ad uacuum replendum ponitur spissitudinis difformis quod est otiosum. In oppositum est primo

astrologorum princeps Ptholomaeus lib. Almag. ubi in definitione. iii. in sole ponens eccentricum. saluat quod de eo uidetur: & in aliis sequentibus de aliis planetis. Similiter alphaganus albatregni thebith chore: almeon albumasar: alyabenragel: alcabitus nec non expositor Ptholomaei aly rodoham: & oēs antiqui fere: & moderniores oēs ut autor in tex. & in aliis omnibus theoricis Ioānes de sacrobusto in. iii. spera tractatu Ioānes de regio morte Alfonso in eius tabulis Albertus magnus Petrus de aponodriarū conciliatorum: & quod plus est cō. Auerrois licet huius sententiae perdidus fuerit aduersator in primi methaeorum principio ubi uolens dare causam maioris calefactionis solis in aestate quā in hyeme. d. q̄ potest esse maiorē propinquitatē solis ad terram in aestate quā in hyeme propter eccentricum & postea addit quod causa haec non est uera quom ex eo potius sequatur oppositum: nā aux est in septentrione & quoniam sol est in ea magis elongatus a terra & plus calefacit: quom tamen secundum hoc minus deberet calefacere: reprobatur ergo causam per positionem eccentrici & augem esse in septentrione: & subdit quod eccentricum. ponere necessitas. mur per inaequalitatem motus solis in zodiaco cum in una eius medietate uelocius. tardius uero in alia moueatur uti in secunda ratione pro parte probabo. Similiter id Auerrois. cœli cō. xxxii. postquam fecit rationes eccentrici. destruentes addit conclusiones uerba haec. Quare inconueniens est ponere haec in illis corporibus & nihil est illud quod ponitur in libris mathematicis: nisi hoc quod apparet de luna de eclipsibus: & forte impossibile est inuenire astronomiam consequentem hiis quae apparent in luna sine orbe eccentrico. Videtur ergo sibi impossibile quod de eclipsibus apparet sine eccentrico saluari ceu in. iii. ratione confirmabo. In hac questione ne nimis longus lectoribusq̄ siam tediousus: unice tamen conclusionem eccentrici. dari imo eis absque apparētijs saluari impossibile probabo. Cuius ratio prima quā a Ptholomaeo in. y. distioe Almag. ca. xliii. & .xvi. accipitur. Stellae errantes sol & luna praecipue quāq̄ maioris quāq̄ minoris uidentur quantitate & diametros maiores uideri & quāq̄ minoris oī hoc efficere potēte remota causa. quare quāq̄ nobis propinquoires quāq̄ uero sunt remotiores: quod non nisi per eccentricum circulum accidit. Si enim eorum orbem essent concentrici a terra semper aequidistant: quom enim diametri solis & lunae uisibiles non sint sp. eiusdem quantitate ut in dictis locis probat Ptholomaeus. concluditur eccentrici orbis. Secunda ratio quā idem Ptholomaeus. iii. distioe capi. iii. ec. dari concludit & epicycle. Planetarum oēsque coeleste corpus regulariter debet moueri: ut in principio physicae probauimus. Sed sol in una medietate zodiaci quod est a principio arietis ad finem usque uirginis tempore moratur longiori quā reliqua quae a principio librae ad usque terminum piscium finitur. igitur in prima medietate zodiaci maior de suo orbe interceptitur quā in reliqua si in eccentrico. regulariter mouetur in tempore maiori partem faciet de eo longiorem: quare linea se causas zodiacum in binas medietates: & per consequens transiens per centrum mundi secabit circulum solis in partes inaequales: quare per illius or

PLANETARVM

his centrum non transibit: & ex consequenti cen-
trū eius aliud est a cētro mundi: ut supra centro a
zodiaco b c ducta diametro b c ita q̄ b sit p̄cipi-
um arietis & c librae p̄cipium descripto: declarat.
Ptholo. sicut per ip̄m & ante ip̄m alios uisum est
mediatē superiōrē b c zodiaci. lōgiori tpe solē
peragrate q̄ c b inferiorē: q̄re si in orbe suo debet
regulariter moueri diameter zodiaci b a c diuidit
ec. in punctis d & c in partes inaeq̄les: ita q̄ maior
portio sit de sup̄ior q̄ inferior diuidat igit̄ ec. a p̄es
aeq̄les in punctis f & g & ducat̄ linea f g q̄ aeq̄lister
linea b notū est p̄ diffinitionē diametri lineā f g
p̄ cētrū circuli trāsire qd̄ sit h igit̄ circuli solis cē-
trū a cētro mundi remouetur. quare solis deferēs
ec. erit. Et rō hāc fortis est a qua Ptholo. nō tñ in
tertio & .iiii. eiusdē capi ec. dati concludit & epici-
clū uterū etiā cētri ec. a cētro mūdi distātiā q̄ ecce
tricitas cōiter dicta est locū augis solis: spissitudi-
nē seu diametrū epi. & alia utilia uenatur. Et rō
hāc Auer. coegit in principio primi libri metheo-
ro. ad faciendū eccentricū in sole quando dixit q̄
p̄pter inaequalitatem motus solis in cētro totius
oportet fateri cētrum mundi nō esse centrū orbis
solis: quum supra cētro eius moueatur aequaliter.
& ita in centro mūdi inaequaliter: ut idem tertio
capitulo eiusdē dictionis demonstrat. demonstra-
tionē cuius faciam inferius. Tertia ratio q̄ a lu-
minariū eclip̄sis accipit euidentia: quā ex v. di-
ctione Almag. Ptholo. accipio: p̄supponēs quod
ex .xxii. & .xxvi. p̄tā p̄p̄etia: haberi potest quā
to corpus lucēs maius opacūq̄ minus magis app̄-
pinquat. opacum a lucido illuminatur plus inten-
siue & extensiue & umbrā causat minorē. Nā ab a
corpore opaco minore & b luminoso ductis line-
is a corpore luminoso opaco tāgentibus c d & e f
causabit̄ umbra d f luminoso uero appropinqua-
te in g puncto & lineis h k l p̄portionalibus um-
bra k l causabit̄ minor umbra d f quod est pro-
positum. Quo stante cum sole eclip̄sis ex interpo-
sitione lunae inter solē aspectūq̄ nostrum contin-
gat̄ luminariis in aliqua sectionū draconis mo-
rantibus uel prope accidit: unde quāto magis ap-
pinquat̄ hiis sectionibus maior portio solis eclip̄-
sata. longiori durat tempore: ac pluri parti terrae

contingit diuersitate aspectus non uariata: modo
probat Ptholo. ut comp̄hensum est plurimum lumi-
nariis in eodē situ sectionum manētibz & aspe-
ctus diuersitate eadē semper seruata: aliquas eclip̄-
ses longiori tempore durasse in pluri parte terrae
contigisse maiorem solis portionem obscuratam
esse q̄ in aliis. quare eclip̄si maiori solis qui ē ma-
ius luminare a luna magis remotus erat: unde lūa
umbram causabat maiorem per declaratum p̄a-
suppositum. Etia ex quo solis portio maior ob-
scuratur minorem habet diametrum uisibilem: &
citius a luna abscondibilem: & sol a luna magis di-
stat tunc: quā omnia ecce. concludunt circulum
si solis nāq̄ & lunae circuli concentrici essent: & a
terra & consequenter ad se inuicē aequidistant. Haud
alter per lunarem obseruationem idē ma-
nifestatur. causatur nāq̄ obseruatio hāc a terra in-
ter luminaria posita existētibz nāq̄ luminariis
quo ad sectiones in simili situ quādoq̄: est uisū lu-
na uelocius eclip̄sari: & maiori tēpore eclip̄sata
durare: quare tunc umbram terrae ingreditur ma-
iorem: terra autem umbram maiore causare non
potest sole semper aequaliter ei proxio: quare sol a
terra inaequaliter remouetur per ecce. circulum
uel potest esse: quia quāto umbra huiusmodi ma-
gis elongatur tanto minoratur: & tunc quādo est
eclip̄sis maior luna maiore terrae ingreditur um-
bram: & consequenter terrae magis propinqua: q̄
quidem in lunae epiciclum concludet: ut in theo-
rica eius ostenditur. Et hac ratione cōmē. ii. cōe-
li cōmē. xxxii. motus est ad ecce. concedendū
quādo dixit hoc quod apparet in luna de eclip̄si
fortasse absq̄ ecce. circulo saluari nō potest. hez
tres rationes apud me efficaciam habent non par-
uam quia procedūt mathematicā ex sensibilibz
& licet Ptholomaeus plures in libro Almagesti fa-
ciat iste pro nunc sufficiant. Sed quoniam alij
qui sunt qui rationes demonstratiuas capere non
sunt sufficientes. ne eis dubium uideatur ecce. eē
probabilem ponam ratiōem. Stellae omnes cum
semper in se uniformiter maneāt effectum nouū
causare non possunt nisi in quantum diuersimode
se habent respectu locorum & aliorum: ut quādo
sunt in locis diuersis diuersa produciūt: item quia
aliquando appropriant summitati capitum & ter-
tio quia aliquando terrae magis sunt proximae si-
nāq̄ terrae semper aequaliter appropinquarent
in effectibus tantam diuersitatem minime causa-
rent: quod esse non potest sine ecce. circulo seu
epi. Rationes modo Auer. quae fortiores quā
contra hanc materiam fieri possint breuibus anni
hilabo. Ad primam quando dicitur cōelum tā-
tum circa medium defertur & non a medio neq̄
ad medium: dico q̄ uerum est per rectam lineam:
motus nāq̄ per rectam lineam qui proprie rectus
nominatur tantum elemētis competit: & hoc pa-
tet ex sententia Aristote. ibi qui diuidit motum
simplicem & rectū in motum a medio & ad me-
dium & inquit talē motū inesse elementis: & nō
quicunque motus a medio: & ad medium tanq̄

THEORICA

tum elementis debeatur & a coelo excludatur: & ita licet eccē. moueatur a medio atq; ad medium nō fit per rectam lineam immo potius circularis motus debet nominari: & ad confirmationē quādo dicitur quod mouetur ad mediū uel a medio uerum est per rectā lineam graue est uel leue: cōlum autem cum neq; sit graue neq; leue non mouetur taliter ut dictū est. Ad secundā concessio cōelum perfectā habere sphericitātē negatur augē deferentes non esse huiusmodi: sphericū nanq; est corpus habens centrū a quo omnes lineæ ad circūferentiā ductæ sunt æquales: & sic est in his orbibus: superficies nāq; cōcaua infimi supremiq; cōnuxa æquedistat a centro mundi eodem mō conuexa infimi & cōcaua supremi a centro eccē. æqualiter distant quare manifeste patet sphericitātē habere cōpletā. tūc enī nō esset perfecte sphericū quādo aliquā eminētia in superficiebus dictis haberet & dep̄ssionē quod non est: uerū est tū q; nō uniformis spissitudinis: ut ipse deducit cū sint in altera parte grossiores q; in reliqua. & q; Auer. p̄ssimus mathematicus nesciuit distinguere inter sphericū & æq; spissū: ex quo sunt nō æq; liter spissi hi orbis innuit eos nō esse sphericos perfecte, & ideo mirabiliter defecit. Ad tertiā negatur aliquod eorum sequi incōuenientium: & quando dicitur deferens augē sunt inæqualiter spissi &c. concedatur uerum est tū q; tanta est grossities unius quāta alterius: & tenuitates eodem modo adæquat. & tunc cū pars grossa infimi sit cū subtili supremi & sup̄mi grossa cū infimi subtili & motu mouentur proportionali q; disungentur nunquā: & occupant locū æquale ambæ partes coniunctæ: unū cum ad locum subtilis partis infimi nō tantū ueniet pars eius grossa: imo ad locum totum subtilis & grossæ simul iūctarum ueniet alia partes & totū occupabit illū: nō ergo præcise una pars occupabit locū partis oppositæ: imo utraq; pars opposita utriusq; alterius locum obtinebit: quæ cū inter se sint æquales: & loca eorum: non dabitur uacūū neq; corporū penetratio: ut ipse credat probare. Ad quartā concedo non esse intentionem philosophi ponere ec. cum astrologi sui tēporis non adhuc notitiā eius habuerunt. scdum quorū sententiam ipse loquitur. Etia ratio nō concludit: licet enim philosophus dicat causam irregularitatis esse pluralitatem motuū: non tamē excludit eccen. nām etiam ec. ponentes dicunt inæqualitatis motuum in planetis causam esse eccentricum cum motuū multitudinē simul: unde eccen. non excludunt multitudinem motus cām esse. Ad quintam: quando dicitur idem est totius partisq; locus uerificatur de loco cōmuni non aut de proprio. quia quū locus proprius sit æqualis corporali locato: si locus proprius idē esset totius & partibus toti & parti æqualis: totū partisq; adinice æquarentur cōtra ultimā primi Euclidis cōceptionē. Idē ē igit cōmunis locus toti & parti cōpetit & cū locus cōmunis corpore celestium sit osium cētrum aggregatum ex centro: s. mundi & eccen. nō

sequitur incōueniens. Licet tenēdo corpora celestia non locari per cētrum: sed per ultimā superficiē corporis cōtinētis: uel per partes ut ē opinio beati Thomæ & aliorū in quarto phy. Auer. non probat intentū. Ad sextū dicitur ex sententia Aristoteli. scdo cōeli loco allegato. Entium datur ordo multiplex. quædā enim sunt sine motu & actiōe suā habentia perfectionē. ut primū omnī deus benedictus. Secundo aliqua etiā simplici actiōne suā acquirunt perfectionem: ut primū mobile quod simplici unico mouet motu. s. diurno. Tertio sunt alia quæ ad hoc ut suam adipiscantur dignitatem pluribus mouentur motibus: quia sunt duobus primi gradibus entīū imperfectiora ut. 3. superiores. Quarto sunt aliqua entia imperfectiora q; licet paucioribus motibus moueantur: non tū totā acquirunt p̄fectionē. unde melius est totam p̄fectionē hīe pluribus mutationibus q; paucioribus eius partē solū: p̄fectior nāq; est hō q; aial in rōnale: licet hēat plures actiones q; ultra illud habet opationē intelligēdi qua maiorē adipiscitur p̄fectionē q; aial: & eodē modo perfectius aial q; plāta licet aial ultra opationes plāta habeat actiōne sensus: & i isto ordine q̄to ē sol q; licet paucioribus q; 3. superiores mutetur motibus: nō tū q̄tā illi acqrit p̄fectionē. Quīto alia sunt entia q; nō totā acqrit dignitātē: & adhuc mouēt pluribus actiōnibus ut tres inferiores luna mercurius & saturnus & hæc ē respōsio tenendo cū phis q; altior stella & orbis sit nobilior q; nobilissimo p̄p̄ior: & ita. 3. superiores nobiliores q; sol cōcedēdū ē. At tū si uellemus tenere astrologos q; sol licet inferior sit eis dignior concedat q; mouet paucioribus motibus: q; p̄fectior. Sed q; harū opinionū uerior sit: dico ponēdo iter phos & astrologos cōciliatiōe: q; phis existentes artifices irrōnales magis rōne cōcludunt qd in rei ueritate ē. s. q; altior planetæ & p̄ior p̄p̄ior sit dignior. Astrologi uero q; sūt magis sequentes sēsū artifices cōsiderat planetas scdum q; ex eis effectus p̄ducunt. unū uocāt nobiliore q; nobiliori mō agit & sēsibilis: & q; sol ē hmōi dicūt solē nobiliore iter oēs alios breuiter dignitas astrologi: si cōsiderat cēntialiter tunc altior stellæ & orbis ē nobilior. & mō isto cōsiderat eā nāles. At si cōsideret quo ad opationē ille q; sēsibilis ut dictū ē agit ē nobilior & hmōi ē sol cū dicūt astronomi. S; subtilis itellectus & speculatiuus adhuc posset dubitare. Opatio iseq; cēntiā. unū cēntia arguit nobilior opatio p̄fectior: si ergo sol hēt opationē p̄fectiore q; saturnus q̄r nō erit eo cēntialiter dignior? Ad q; dī q; opatio duplex ē: sēsibilis. s. lūne ab astris p̄ducta & motus: & hæc i sole q; i aliis astris p̄fectius ē tū q; maximus est astrologi: tū ēt q; nō tū a terra distat q; nō possit agere: neq; tū appropinqt q; tarde moueatur q; q̄to sphæra p̄prior ē terræ spaciū d̄scribit tāto minus: iō sol ē in medio planetarū ut supra dictū est. scda opatio planetarū & syderū fixorū est per eorum influētiam & hæc nobilior est in saturno quia eius effectus sunt durabiliores q; sol: & q̄to

PLANETARVM

planeta est superior tanto perfectior & diuturnior habet operationem. Licet ergo in saturno prius opera suo non inueniat motu perfectiori quam in sole: inuenit tamen secunda quae in eo perfectiorem concludit essetiam: haec materia de nobilitate astrorum licet non sit multum ad propositum: pro completionem tamen doctrina & ne quidam locus in animo legentis reaneat. In parte ista breuibus percurrere non recusauimus. Ad septimam dicitur quod si eccen. aliud habeat centrum a centro mundi non tamen requiritur alia ibi esse terra: & quado dicitur si coelum mouetur terra in medio quiescit dicto quod uerificat tantum de nobili primo, cuius ratio quia cum ex: scilicet primo de coelo extra primum orbem nihil sit neque corpus: neque locus nec tempus neque uacuum neque est motus & omne motum egeat quiescente oportet quod primum mobile moueat tamen terra ad eius motum quia: orbis uero reliquus ex quo extra habet quiescens. scilicet orbem superiorē. id est quod non mouetur eodem motu & si eccen. non tamen quiescit terra in eorum motu idigenti in motu namque eccen. solis quiescunt orbis deferentes augere quod non mouentur aequi uelocitate ut ille primum uero mobile idiget quiescit terra ex quo reliqui omnes orbis motu eius ad eandem partem & aequi uelocitate mouentur quod ab eo capiuntur. Ad viii. per ea quae dicta sunt in solutione ad argumentum tertium patet responsio. licet enim orbis augere deferentes sint inaequaliter spississimi: quia tamen semper unius pars grossa est cum subtili alterius & ita mouentur proportionalliter & aequatur eis locus non dabit uacuum: neque consequenter corpora illa repleta uacuitate: licet aliqui concedant dari illa corpora & male. Ad nonam quae eius autor demonstrationem putat: ostendit eum neque topice percessisse: cum orbis ambo & non unus tamen ad mouendum augere requirant. nam sine reliquo eorum non tamen auxilium non moueretur imo non esset: pro quo aduertendum quod duo sunt de ratione augis: primum quod a terra distat maxime quod a Pholo. in tertia distinctio Almag. elicitur & dicitur autor inferius ea esse punctum a centro totius maxime remotum: secundum est quod firmamento maxime appropinquet quod necessario potest posito primo & e contra: & istomodo quod tractatu de spera distinctio finis. primum hoc. scilicet quod terrae maxime appropinquet habet per partem grossam inferioris orbis. si enim pars illa grossa non esset intercepta inter punctum augis & centrum terrae auxilium non maxime distaret ab ea: secundum quod maxime firmamento appropinquet per partem superioris subtilis: quod propter eius tenuitatem facit quod auxilium maxime appropinquet firmamento. patet igitur augere eum non posse nisi orbis ponatur uterque: huius aliter est intelligendum de opposito augis de ratione cuius est quod maxime terra fiat propinquum quod per tenuem habetur parte infimi inter augis oppositum & terram interceptam. secundum est quod a firmamento maxime recedat quod facit superior parte grossa quod inter centrum terrae & ipsum mediat: & ita patet quod et ad oppositum augis duo idem requirunt orbis non ergo eorum alter est ociosus: & sic opinor huius distinctio questionis satisfactum est cum laude dei omnipotentis.

Mouetur autem orbis deferentes augere solis motus propriis proportionalibus ita quod se per strictior pars superioris sit supra latior

re inferioris. & aequo cito circueunt secundum mutationem motus octauae sphaerae de quo posterius dicendum erit. Poli tamen huius motus sunt eclipticae octauae sphaerae. auxilium enim eccentrici solem deferentis in superficie eiusdem eclipticae continue reuoluitur.

POSTQUAM in superioribus posuit & situauit orbis quibus totalis spera solis integrat. in presentia parte declarat eorum motus: & circa hoc duo facit. primo namque declarat qualiter mouentur duo primi orbis. scilicet augere mouentes. Secundo deferens corpus solis scilicet eccen. simpliciter ibi sed orbis solare. Dicit ergo primo quod duo orbis augere scilicet deferentes mouentur propriis motibus scilicet motibus ab intrinseco motore prouenientibus & non motibus ab alio corpore extrinseco ut est raptus motus proportionalibus id est spaciū quod fit ab orbe supremo in aliquo tempore in eadem proportione se habet ad totum spaciū occupatum ab illo orbe in qua se habet spaciū pertransitum ab orbe infimo in eodem tempore ad totum eius spaciū. unde tempore eodem complentur eorum singuli totum spaciū eorum. unde semper pars subtilis supremi & infimi grossa sunt simul & nunquam disiunguntur. & eodem modo supremi grossa cum infimi tenui. mouetur dico hii orbis tanta uelocitate quanta etiam & orbis octauus scilicet stallatus. unde quando octaua spera compleuerit suam circulationem & hii eodem similiter & inaequali tempore tantum hii orbis describunt spaciū proportionaliter quantum & illa. unde sequitur etiam quod semper pars determinata horum sit cum determinata illius parte coniuncta: ideo quando dices motus & uelocitas octauae sphaerae in eius theoria circa finem operis notus erit etiam hoc orbium motus & uelocitas: & sequitur ex hoc quod poli horum orbium sunt poli eclipticae. viii. orbis qui mouetur ab alio orbe seu motu illius orbis mouetur super polis eius: & non intelligendum quid sit poli: cum poli sint puncti in superficie conuexa orbis cuius poli existantia: impossibile est eadem duo puncta esse in his orbibus & in spera octaua sed sunt in axi eadem id est quod una linea recta quae est axis eclipticae & etiam istorum orbium transit per omnes nominatos polos. Verbi gratia in exemplo sit ecliptica a b cuius poli a & b & axis per centrum c transiens a c b. Si post hoc orbis augem moueretur de describantur secabuntur dicta linea in duobus punctis d & e qui erunt poli dictorum orbium: erunt igitur poli zodiaci a & b deferentium augem d & e in eadem linea a d e b. Et adde ad hoc quod poli differentium augere solis sunt praecisi sub eclipticae polis. si namque ducantur lineae a centro terrae c b & c a per e & d transibunt. Et si est ita quod poli sunt simul erunt & eorum superficies cum superficie. viii. sperae simul. Pro quo est aduertendum quod si omnis coelestis sit sphericus. habet tamen quilibet eorum circulum maximum a polo utroque aequidistantem. poli namque immobiles existunt circuli uero propinqui poli parui sunt & tarde

THE ORICA

feruntur: at circulus multū a polis distans maximis
erit: uelocissimēq; mouebitur: talis autē est in pri-
mo orbe æquinoctialis q; æq; distat a polo utroq;
secundū quālibet sui partē in sphaera. viii. est zodia-
cus habēs. xii. gradus latitudinis sub quo oēs mo-
uentur planetae nec ab eo uersus q;q; discedere pos-
sunt: quē zodiacus per mediū secundū latitudinē
diuidit q;dam linea circularis ecliptica noiata seu
uia solis ex quo semp sol sub ea mouet & hæc est
maximus circulus a polis ambobus spere. viii. æq;
liter distans. Inter quē circulū oportet imaginari
quādam circularē superficiē cuius dicta circūferētia
sit terminus usq; ad terræ cētrū se pfundās: & or-
bes in partes æquas diuidens & ēt ab utroq; polo
æq; distabit: q; qdē superficiē imaginari oportet q;
quādo planeta erit in ea ex quo nō pōt esse p̄cise
in ecliptica dicetur esse in ea h̄mōi quoq; superfi-
cies datur per imaginationē in oī orbis maximo
circulo ppter eandē assignatā cām: & ēt eā habēt
orbes autē deferentes quam dico esse sub ecliptica
imo pars superficie eius: Descripta nāq; .viii. sphaera
a b c d supra centro e cuius ecliptica a c & poli b d
ducta axi b e d & sup eodē cētro orbes augē mo-
uentes f g h i designant: quoq; poli g & i axis g e
i terminū: erit eorū superficies f g h eadē uel pars sup-
ficie i a c qd si nō erit: k l & tūc quom superficies æq;
liter distet ab utroq; polo: ut dictū est erit distan-
tia k f g quarta ps illius circuli: & cū a toto circulo
in cētro siāt quattuor anguli recti: quartæ cor-
respōdet angulus rectus: quare angulus k e g erit
rectus. Itē q; a b ē polus eclipticæ a c erit arcus b a
quarta pars: & p idē angulus a e b rectus & q; a oēs
recti anguli sunt æquales p tertiā p̄titionem
erit angulus a e b æqualis angulo k e g pars uide-
licet toti & eodē mō seq̄ret angulos a e d & k e d
æq̄les qd est impossibile erit ergo superficies augē de-
ferentiū f h pars superficie eclipticæ & sub ea: &
q; p̄ctus augis est in ac superficie: cū sit a cētro ter-
ræ maxime distans ut punctus ferit etiam aux sub
ecliptica & in ea reuoluetur continue. Dubita-
tur primo utrū orbes augē deferentes ppter mo-
tū dictū æquale motui. viii. sphaeræ habeant motū
aliū & uidet q; sic q; a oē corpus naturale hēt mo-
tū p̄p̄iū ab intrinseco & naturalē qui nō cōpetit
alteri corpori: hii duo orbes sunt corpora natura-
lia & nō imaginaria: hēbunt igitur ppter dictū
motū aliū: q; dictus motus est ab. viii. sphaera & nō
ab intrinseco. Cōfirmatur q; auctor dicit post p̄p̄
motū horū orbiū quē habent uirtute motus. viii.
sphaeræ habebunt alium motū qui sit a uirtute pro-
pria & motore intrinseco. Ad hoc responderetur
q; duplex reperitur in orbibus motus proprius
scilicet & raptus: motus proprius est qui causatur
ab intrinseco & intelligentia orbi applicata: singu-
li nāq; orbes habent singulas intelligentias in eis
motus causantes: & propter hanc causam dicitur
proprius quia est ab intrinseco motore imēdiatē
causante hunc motū: nō autē ab alio corpore: mo-
tus uero raptus est & cōis qui non prouenit a mo-
tore proprio orbi illi intrinsecato imo a corpore

PLANETARVM

alio & sphaera superiori: uel ab intelligentia alio me-
diante corpore: qui in proprie dicitur raptus. mo-
tus nāq; raptus est uolētus: ad quē mobile nullā
hēt inclinationē: talis autē in corporibus cōlesti-
bus mīme reperit ut cōiter fatetur: iō dicit raptus
in proprie quasi non a motore intrinseco imo ab
alio corpore: licet ad motū illū hēat inclinationē
quo stāte dico primo q; oīs orbis hēt motū p̄p̄iū
um & naturalē pbat: iō ē corpus ex secūdo phy. &
prio cōeli hēt motū p̄p̄iū orbis est h̄mōi. quare p̄
tētea oīs motus qui est ab intelligentia applicata p̄
prius est ut ē notificatū. Oīs orbis hēt propriā in-
telligentiā. xii. meth. quare propriū motū. Secūdo
dico q; motus p̄p̄iū deferentiū augē solis ē quo
mouent uelocitatē sphaeræ oīa uia: nā hii orbes ha-
bēt motū diurnū qui cōpletur in. xxiii. horis: &
h̄mōi motus eis est raptus cū sit a corpore sup̄mo
.f. a mobile prio. & pter hunc hēnt motū aliū. f. di-
ctū quare hic erit p̄p̄iū. cū nō hēant motus aliū
os: uñ est ab intelligentia appropriata eis. Et qñ
argumentando dicitur q; talis motus est æque ue-
lox motui. viii. sphaeræ cōcedatur: nō tñ est ab. viii.
sphaera imo ab intelligentia seu ab intelligentiis quæ
applicant eis: nō. n. ppter hoc q; h̄mōi motus illi
est æqualis ē ab illo orbe ut patet. Ad cōfirma-
tionē dicit q; talis motus nō est a uirtute. viii. spe-
ræ: neq; hoc intelligit auctor: sed est ab intelligen-
tia quæ ita conformatur & habebit intelligentiæ.
viii. orbe mouenti: imo q; supra suū orbe habet
tantā proportionē quantā intelligentiā. viii. supra
illam: q; mouet æquali uelocitate: sicut illa & cō-
formitatem uel æqualem proportionē uocat uir-
tutem. Secūdo dubitatur utrum dicti orbes au-
gem deferentes abinūcem æquali uelocitate pro-
portionali moueantur uidetur q; nō. quia uel mo-
uentur ab una uel a duabus intelligentiis: nou ab
una quia agens nullū in extremā pōt agere non
agens in medium: ut motum est inducendo: sed
inter dictos orbes est ecce. qui non mouetur ab
eadem intelligentia cū istis ex quo ut patebit non
mouetur æquali uelocitate: ergo eadem existens
intelligentia nō poterit hos duos orbes mouere.
Secundo unum agens non nisi unico operatur
instrumento ut ab omnibus concedatur: intelligē-
tiæ autē instrumentū est orbis: una igitur intelli-
gentia non mouebit nisi unum orbem. Tercio
eadem potentia super duas minores resistētiās in
æqualem habet porportionem & super maiorem
minorem: & super minorem maiorem: ut poten-
tia. viii. super resistētiā ut. vi. probationem habet
sexquiteritiā. super. iiii. uero duplam quæ maior
est sexquiteritiā: sed hii duo orbes sunt inæquā-
les quia superior inferiori maior est. sup. superio-
rem ergo eadē intelligentiā habet proportionem
minorē q; super inferiorē: sed a minori proportio-
ne causatur motus tardior: quare superior tardius
mouebitur inferiori & consequenter non æquali
uelocitate. Neq; moueri possunt ab intelligentiis
duabus: duæ nāq; intelligentiæ cum sint in mate-
riales distinguuntur specie primo cōeli & methaphy

PLANETARVM

ficæ. xii. siquidē materia est indiuiduationis principium & ex consequēti earū altera est perfectior viii. methaphysicæ: species quidem rerum assimulantur numeris: sed quæ perfectior potentior & maiorem supra suum mobile habens proportio- nem quare horum orbium uelocius mouebitur.

Secundo quæ specie distinguuntur fines hēnt diuersos & operationes neq; ad eundē finem ordinari possunt. duo autē augem mouentes orbes ad eundē ordinātur finem ad ferendū. s. augē ex quo mouentur æquali uelocitate: nō igitur mouentur ab intelligentiis duabus. In oppositum est autor qui uult q; moueātur æquali uelocitate & omnes astrologi qui de hoc determināt. Hāc quæstione q; potero breuiter quattuor declarabo conclusionibus. Prima quarum est q; orbes augē deferentes inæqualis spissitudinis dantur in rerū natura: ecce. est cuius una pars q; alia magis appropinquat firmamento & a terra mouetur ut dictū est: nō autem potest magis firmamēto appropriari nisi superioris minor pars interceptiatur iter ipsi & firmamentum q; ex alia parte: nec potest terra magis ex illa pte remoueri nisi maior ps inferioris orbis inter ipsum & terram mediet q; ex parte alia. ergo si datur ecce. sicut in quæstione de hoc demonstratum fuit erunt & hii orbes diffformes.

Secunda conclusio dicti orbes mouētur: declaratur omne nāq; corpus naturale motum proprium habet & naturalem primo cœli & phy. secundo orbes autē hii sunt corpus naturale: quare habent motum propriū ultra motum diuinū quia ille non est proprius ut est dictū. Secundo pūctus augis cū sit in hii orbibus subiectiue nō pōt moueri nisi & isti moueantur: sed pūctus augis mouet quom aduersis astrologis sit rept' i pūctis eclyptice aliis tpe nāq; Ptho. ut tertio Almag. ca. liii. probat aux erat in geminis nunc uero tempore nostro est in principio cancri scilicet in principi pio. g. vii. m. quare dicti orbes mouētur & etiam secundum ordinē signorum quēadmodum aux.

Tertio qñ planera est in auge alio modo operatur & alios producit effectus q; quando in aliis locis mouet: quod patet: quādo nāq; sol est in auge ceteris paribus minus calefacit q; existens in eius opposito: unde uult Albertus magnus tertio meteor. pri. cap. xix. q; pars australis terræ quia ibi est oppositum augis solis nō habitatur: quia propter propinquitatem nimis illa pars calefit: pars uero terræ septentrionalis habitatur quom ibi sit aux: quare sol non multum appropinquat terræ nec tantum calefacit q; habitationem impedit: si ergo aux semper esset in eodem loco zodiaci: semper planetæ effectum consumilem ad eandem partem terræ causarent: ut sol semper caliditatem intensam par- ti australi & temperatam produceret septentrionali si aux semper esset in septentrionem & non moueret: qua de re semper septētrio habitaret & auster cēt inhabitabilis: quod est contra sententiā Arist. prope finem primi meteor. ubi uult q; cōtinue terra mutatur de habitatione ad inhabitationē: & si

nūc septētrio habitatur & nō auster: erit aliquando q; auster habitatur & minime septētrio: & hoc erit quando aux mota erit ad austrū & oppositū in septētrione ut. d. ibidē Albertus: pp igit istos fines necessariū fuit angē & orbes eam deferentes moueri. Sed nota q; tarde mouētur ad motū scilicet. vii. sphaeræ: siquidē uelociter mouerētur ita q; septētrionalis existēs aux in paruo tēpore fieret australis uariaret cito habitatio & nō esset multo tēpore durabilis qd est incōueniens cū habitatio debeat esse lōgo tēpore duratura: ita intellige de effectibus reliquis firmis. Tertia conclusio duo orbes augē solis deferētes imo cuiuslibet planete æquali uelocitate ferunt mō supra declarato: patet quia aliter daret uacū corporūq; penetratio scissio: cōdēpsatio rarefactio: aut qdam corpuscula uacū replētia q; sūt icōueniētia ab Auer- ducta & per me in qstione de eccē. supra soluta cū positione motus æq̄lis horū orbiū. Secdo de augis rōne est q; a terra maxime elōgetur & firmamēto appropinquet. quod esse nō pōt ut supra deduxi. nisi sit supra parte grosse infimi & subtili supmi quare hæc dictæ partes sp̄ erūt cōiunctæ & unitæ quare semp mouent uelocitate æquali si. n. unus uelocius altero moueret partes iā dictæ separaretur qd incōuenit: haud aliter pōt deduci de opposito augis q; oportet q; terræ appropinquet & remoueat a firmamēto qd non esset si infimi pars subtilis a grossa separaret supmi. Quarta conclusio hii duo orbes nō mouētur a uno motore tātū: quia tūc per orbiū numerū nō posset concludi numerus intelligētiarū siquidē motor unus orbes posset mouere plures qd est cōtra sententiā Arist. xii. methaphysicæ ubi uult q; cum singuli orbes a singulis moueant intelligētiis: tot erūt intelligētiæ quot & cœlestes orbes. Et pro cōclusionē ista. iii. rōnes ante oppositū factæ concludūt. Quā substinēdo argumēta incōtrariū facilius perimūtur. Ad primū qñ dicitur q; harū intelligētiarū una altera perfectior esset cōcedo: & quādo ulterius insertur ergo mouebit uelocius quia maiorē hēt ad suū mobile pportionē nego. sequelā: si enī eēt unū idēq; mobile uerū esset q; maior potentia ad eū maiorē haberet q; minor pportionē: ad diuersa uero non uerificat eādē nāq; x. ad. v. & viii. ad. iiii. habent pportionē quia duplā licet. x. & viii. sint inæqualia: hoc ideo quia sicut uariant termini maiores ita & minores: & sic est ad ppositū q; & si intelligētiæ in potētia sint inæquales etiā resistētiæ mobiliū erūt inæquales ita q; in quātū potentia in potētia in tantū proportionaliter & resistētia superat resistētiā: quare æquantur pportiones potentiarū supra resistētiarū & motus fiūt æquales. Ad secundū quādo dicit diuerse species habēt fines diuersos: uerū est de speciebus in pdicamentis existētib. quæ uero nō sunt uere species neq; in pūcto imo in prope ppositio ueritatē nō habet cuius ratio est quia in pdicamēto unū materia cōtinet ex sentētia Auer. secundo de substantia orbis & supra porphyriū: materialia uero habent

THEORICA

dispositiones quare species diuersæ contrarias habent dispositiones: quibus mediatis agunt. Dispositiones aut contrariæ eundem effectum producere nequeunt quare neque materiales species: intelligētiæ uero quia imateriales neque sunt in predicamento non agunt dispositionibus mediatis antecedentibus imo in se nullum habet accidens cō. xii. meth. cō. xxv. & ita in se non habent contrariū quare earum plures ad eundem finem ordinati possunt. Quod est sententiæ concordat Aristote. non ne secundum Aristote. gli bet planetarum deferat pluribus orbibus ita quod omnes illi ordinantur ad unius motum astri. quorum singuli a singulis mouentur intelligētiis: quare omnes illæ intelligentiæ ordinantur ad hunc finem. scilicet ad motum illius syderis. Et ita quæstio soluta est tenendo quod tutius est quod huiusmodi orbis a duobus moueantur motoribus.

At quia aduersantes concludere uidentur hos orbis non moueri motibus proportionalibus quia non possunt ab eadem intelligentia moueri licet hoc effectius sit tenere rationes tamen ab illis uolentibus hanc uiam tutari haud difficulter soluuntur: ad primum quando dicitur agens non agens in medium non potest agere in extrema dico quod uerum est de agente corporeo quod per contactum agit & extrema medio absque contrahere non potest phy. vii. Incorporeum uero agens quod solum per assuetudinem agit & applicationem extrema potest mouere medio non moto: non enim per contactum operatur. Præterea propositio nec de omni uerificatur agente corporeo: Non ne sol aeris & hæc infima calefacit inter medios minime calefaciendo orbis: ex quo illi caliditate recipere apti sunt minime. & piscis quidam in rete detentus eam non stupescendo quia non est innata piscatoris manum stupescit. Et ita ad propositum ex quo eorum non est innatus moueri ab illa intelligentia orbis augis mouetur: ea illos ambos mouebit eccen. non moto. Unde ex dictis patet uerificatio illius proportionis agens. scilicet corporeum extrema mouere nequit medio non moto: si medium motum & agentis impressionem aptum sit accipere. Ad secundum quando dicitur agentis unicus est instrumentum: negat imo idem agens plura ad finem eundem ordinata potest habere instrumenta & eis uti: quod primo in naturalibus motu sit: anima namque uegetatiua una existens ad digestionem perficiendam duobus instrumentis caliditate. scilicet utitur & humiditate: ut Auicenna primo prima doctrina de uirtutibus declarat. Item in artificialibus: artifex namque idem ferrum utitur & martello instrumentis: aliis ad artificiatum eius perficiendum quod non inconuenit.

Ad. iii. concedo eandem intelligentiam supra orbem minorem maiorem obtinere proportionem absolute & distictam: & ideo si eos absolute. id est modo unum & modo alium moueret uelocius minorem moueret quam maiorem sed quia orbis illi similiter mouentur habent pro uno mobili ac pro resistētia eadem ad quos ea intelligentia determinatam habet proportionem. Verbi gratia si homo duos lapides portaret inæquales simul æquali ferret uelocitate: quos si separaret uelocius minorem quam maiorem portabit. quia eorum duæ separata resistētiæ ad quarum minorem maiorem: & ad

maiolem minorem idem homo obtineret proportionem: & ita minorem quam maiorem uelocius moueret.

Deinde cum dicit.

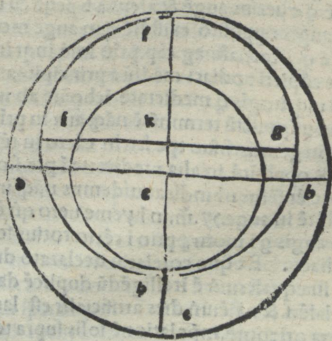
Sed orbis solare corpus deferens motu proprio super suo centro scilicet eccentrici regulariter secundum successione signorum quotidie. lix. minutis & octo secundis fere de partibus circūferentiæ per centrum corporis solaris una reuolutione completa descripta mouetur. Cuius motus poli a polis priorum orbium distat & sunt termini axis illius orbis scilicet lineæ euntis per centrum eccentrici axis orbium augem deferentium æquidistantis. Ex his apparet quod propter motum orbium augem deferentium quæ habent uirtutem motus octauæ speræ: axis orbis solem deferentis cum centro circuli eccentrici atque polis eiusdem circa axem orbium augem deferentium: paruorum circulorum circūferentias describant secundum eccentricitatis quantitatem.

DECLARAT qualiter circulus eccen. solis deferens moueatur: & duo facit: primo quod distat a secundo diffiniendo hunc orbem & eius proprietates notificat ibi circulus itaque eccentricus: prima per iterum in duas secatur in prima manifestat motum huius orbis in secunda infert correlariū ex dictis ibi. Cum autem centrum solare: dicitur igitur quod primo eccen. solis deferens mouetur proprio motu. id est ab intrinseco & ab intelligentia applicata ei ad deferentiam motus rapti qui complet in sole sicut in quolibet orbe in. xxiii. horis: regulariter supra centro eius. scilicet eccen. & hæc æqualitas motus in centro attestatur ceu declarabo penes æqualitatem angulorum in eo descriptorum in temporibus æqualibus mouetur dico secundum successione. id est ordinem signorum. scilicet ab ariete ad taurum a tauro ad geminos: quia hæc est uia propria omnium planetarum omnium namque errantium astrorum motus est secundum ordinem signorum: & huius motus uelocitas est. lix. m. & viii. secundis fere quod dixit quia ultra. 8. 2. mouetur ex sententia Ptho. in. 3. distictio Almag. 3. 17. 4. 13. f. 12. 6. 31. uel secundum Alfontium. 3. 19. 4. 37. 5. 19. 6. 13. 7. 56. quotidie. id est singulis diebus naturalibus. quomodo. n. sol regulariter moueatur in centro ecc. quibuslibet diebus ibi angulos æquos causabit quibus in circūferentiam eccen. hoc spacium uel hic arcus subtedetur: æquis namque in centro: angulis æquos in eius circūferentia arcus subendi necessum. 25. 3. elementorum. Et quia hæc circūferentia sensu non percipitur imaginari oportet esse in eo spacio quod sol motu proprio in una reuolutione quæ in anno perficitur: pertracta sit ita quod a sole describi hanc circūferentiam imaginetur. Cuius modus & orbis poli distat a polis priorum orbium. scilicet augem deferentium imo æquidistant ex quo axes æquidistant quod patebit. Si

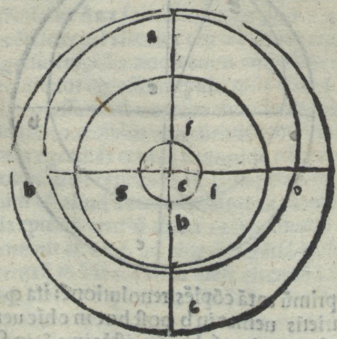

PLANETARVM

orbes angē monētes a b c d supra centro e descri-
bantur: quorū superficies a polis æquidistās a c & po-
li b & d axi b e d pducta. eccē. uero f g h i cuius cē-
trū k & superficies f h eadē cū superficie orbū priorū
nel sub ea. poli uero g & l axi ducta g k i dico q
axis hæc g k i æquidistat ab axi b e d & poli g & i. a
polis b & d quom enī arcus a b sit q̄rta circuli erit
angulus a e b rectus: itē q̄a arcus ec. f g q̄rta & an-
gulus f k g adhuc rectus. Quare p. 27. & 28. primi
liæ g k i & b e d æquidistās & parallele: & ex cōse-
quēti poli g & i. a polis b & d qd erat propositū.

Et quia ita ē sequitur q̄ ppter motū orbū augis
solū quē hñt uirtute. 8. spera. i. qui est æqualis illi
motui nā intelligētiæ motrices horū orbū ita cō-
formātur mouēti. 8. spera & æqualiter mouēt q̄
uidētur ab illa accipere uirtutē: p̄ ergo eorū motū
cētrū ec. circa cētrū mūdi. & axis ec. circa axim ec
clypice & horū orbū & poli ec. circa eorū polos
describūt circōferentias circularū: quorū semidia-
meter ē q̄ta ē eccētricitas hoc ē distātia cētri eccē.
a cētro terra uel distātia axiū & polorū dictorū: q̄
quidē circuli æquales sunt inter se. ex quo axes &
poli adiūcē æquidistāt. Quod exēplariter decla-
ro: exto nāq̄ orbes augis a b c d in cētro e & f cen-
trū eccē. p qd si a cētro mūdi ad eccē. l iea e f a du-
catur augē demonstrabit erit nāq̄ a punctus augis
ut infra mathe. ostēdā: semp nāq̄ cētrū ec. est sub
auge. i. inter augē & cētrū mūdi moueātur dein
de orbes hii tñ q̄ aux fiat in b erit cētrū eccē. in g

producta linea e g b scdo p eorū dē motū orbū
auge mota in c factū erit ec. cētrū in h tertio au-
ge d locū possidēte & cētrū ec. erit in i. ut p lineas
e h c e i d tractas liquet quarto auge i pūctū a prio-
rē redeūte & cētrū ec. in f redibit q̄re patet q̄ do-
nec aux descriptis circulationē a b c d cōpletā in a
iterū rediēs: & cētrū eccē. parū circulū f g h i p se-
cit: & q̄a eccē. axis trāsīt p cētrū ec. ut dictū ē mo-
uebitur circa axim: & ex quo poli ec. termināt axi
circa polos augē deferētū mouebunt similes & p
portiones describēdo circulos ut satis liquet. Qua-
re hæc dicta nō tantū mouent ad motū orbū au-
gē deferētū imo æquali ēt cū illis uelocitate ferū-
tur. Pro euidētiōi explanatiōe eius qd dictū ē
de motu motusq̄ uelocitate eccē solis est notādū
q̄ cū sol sit in suo deferēte ec. ifixus & ad eius mo-
ueatur: motus q̄ i eo cōprehēdit ab eius ec. cātur
sol aut ceu declarat Ptho. in tertia distōe Almag.
capi. pri. p̄ficit circulationē zodiaci in. 365. diebus
& horis. 6. fere quare si totus zodiacus. i. 360. gra-
dus p. 365. dies & 6. horas p̄tiant: motus solis æq̄.
lis seu medius. 59. m. & 8. 2. ut dictū est diebus sin-
gulis p̄dibit: & talis est uerus motus solis & ec. ei
in cētro ec. Cōprensū est aut pluribus cōside-
ratiōibus ut ibidē declarat Ptho. solē tāto tēpore
cōplere zodiacū: eū nāq̄ iunctū cum stella aliqua
fixa uisum est ab ea elōgari uersus oriētē & scdm
signorū successiōnē: iniatū q̄ quousq̄ iterū cum
stella eadē cōiungatur p̄dicti tēporis spaciū cōple-
ti: & cū hoc sæpius perceperit motū solis & ueloci-
tatē eius cōcluerūt: & tēpus illud annus dictū est
quia circulariter ab eodē i idē ceu annulus reddit.

Dictū motū esse in zodiaco manifestū est p̄ce-
perit nāq̄ sole nō semp æqualiter appropinquare
polis mūdi & zenith habitationem imo in æstate
manifeste uidemus eū prope articum & zenith in
hyeme uero hinc remotū & propinquū polo au-
strali: & ita in singulis planetis: & talis est situs zo-
diaci zodiacus nāq̄ circulus est obliquus scdm
unā mediā ptē polo boreali magis p̄pinquus: &
p aliā australi. Insup solē semp sub eccliptica mo-
ueri ita deprēsū est. Maximā nāq̄ eius declina-
tiōnē ab æqnoctiali semp æqualē Ptho. in prima
dictiōne almag. cap. 12. cōpredit qd si aliqñ decli-
nasset ab eccliptica uersus polorū aliquē maior
cōp̄sa eēt. Si uero uersus æqnoctiale mior. Quia
igit semp æqualis septa est: semp moueri sub ec-
cliptica cōclusum ē scdo quia æqtore secar semp
i eisdē locis sicut respectu fixarū stellarū & p̄ istū
mēta uiderūt. tertio q̄ semp in locis eisdē existēs
singulis uicibus æquā hēt declinationē tā ab æq-
noctiali q̄ etiā a polis. & ideo supra dixit autor su-
perficiem augis deferētium semp esse in superfi-
cie ecclipticæ: & quia ec. superficies est cū superficie
orbium augis erit & hec insuperficie ecclipticæ.

Deinde cum dicit

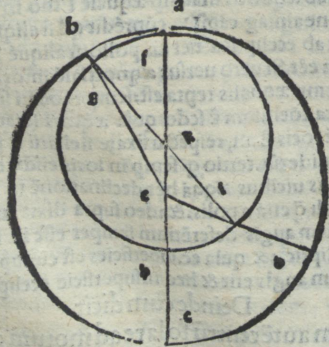
Cum autē cētrū solare ad motum orbis
ipsū deferētis regulariter super cētro ec-
cētrici moueatur necesse erit ut super quo

THEORICA

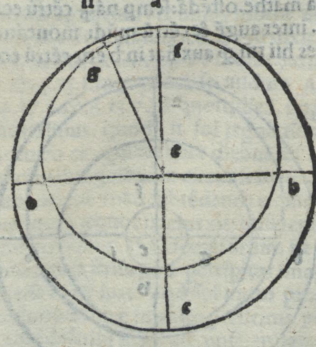
cunq; pūcto alio irregulariter moueatur. Quare sol sup cētro mūdi in tēporib; æq; libus inæquales angulos & de circūferentia zodiaci inæquales arcus describit.

Ex dictis infert unū corelatiū. Dictū est enī supra q; eccē. solē deferēt mouet æqualiter supra cētro eius. f. eccē. sequit eū inæqualiter moueri supra cētrū mūdi & oē aliā cētro eccē. pūctū. Pro quo est aduertēdū q; cōperatio in motu capit penes illud in quo fit motus ut optime declarat calculatores: unī qā mot⁹ rectus ē penes spaciū lōgitudinē motus ille dicitur uelocior in quo spaciū lōgitudinis pūctū ē æqualis in quo æquale paritate tēporis pūctū ē motus aut circularis qā ē circa cētrū circulate nāq; corpus p cētrū locat & circa illud mouet nō penes cōparationē spaciū ptransiti sed penes qualitātē angulorū in cētro descriptoꝝ circularis motus attēdit cōparatio. oēs nāq; sphære æq;li uelocitati circūit motu diurno qā in. 24. hoies pp hoc q; singulæ sphære. 4. rectos angulos describūt circa cētrū mūdi: & si supior spaciū maius in hoc tpe q; inferior ptrafeat. unī si i tēporibus æq; angulos æquos circa cētrū aliq; describat super illud cētrū æq;liter ferret. Anguli aut in cētro accipiunt p duas lineas in cētro cōcurrētes quarū una termino a quo motus. Altera uero ad terminū ad quē desinat: qui anguli si sint æq;les motus regularis. Si uero æq;les irregularis: & ille uelocior cuius angulus maior. Et p exēplo & corelatio demonstratiue cōcludēdo zodiacū a b c d supra cētrū e & ec f g h i supra cētro k describo: & fit augis pūctus f & h oppositū sole igit existētē i f moueat ad g angulū f k g in ec. cētro cādo lieis k f k g pductis idē exns in pūcto h ferat ad i ductis lieis k h k i angulū h k i cāet q; æq;lis sit priori siq; dē regulariter mouet in cētro k & p dicta loca ad zodiacū usq; a cētro mūdi lineæ e f a e g b e h c e i d duo anguli a e b & c e d quos pbabo eē inæquales in cētro mūdi erūt cāti est nāq; angulus c e d angulo h k i maior p. 16. primi extrisecus. f. in tēpore opposito: q;re maior adhuc angulo f k g f

e d hic p eādē primi. 16. maior est angulo a e b q; re angulus c e d maior est angulo a e b in tēporibus ergo æq; angulos in cētro mūdi causat inæq;

les quare inæqualiter in cētro mūdi mouet ut demonstratiue cōcludū ē quā pro 3 almag. ca. 2. prope pūctū facit. Ex quo iterū sequit solē tēporibus æq; in zodiaco arcus inæq;les ptrafire & in regulariter moueri: cū enī angulus c e d angulo a e b ut dictū ē sit amplior erit arcus c d angulo a b ut dictū ē sit amplior erit arcus a b sed qū sol mouet a pūcto h ad i in eccē. describit arcū c d in zodiaco ut mōstrat lineæ e h c e i d p cētrū solis trāsēntes ad dicta loca & qū mouet ab fin g in ec in zodiaco ptrahit a b arcū sol igit i zodiaco iā q;liter fert. Et qā angul⁹ e & arcu. c d uersus oppositū augis maior ē q; e uersus augē & arcus a b seqt cū uelocius in augis opposito existētē q; in auge mouet. Et hoc ē q; Pto. 3. almag. cap. pūo solē inq; in maiori tpe cōpleri zodiaci mediū a principio arietis ad finē usq; uirgīs q; medietatē i choatē ab initio libræ ad usq; pūctū terminū ē nāq; aux in pūa medietate in gemiis. f. suo tpe seu in cātro in rēpēta tēnia & oppositū in alia medietate i pte. f. opposita. Hoc ē sēsus nī indicat uidemus nāq; in esta te existētē in auge. 57. m. in hyeme uero qū ē i opposito augis g i motu pūo i cētro totius ferri & in zodiaco. Ex quo corelatio declarato dies nāles eē inæquales: unī ē itelligēdū duplicē dari diē artificialē. f. & nāle: unī diē artificialis est latio solis supra orizontē. i. tps lationē solis supra terrā & horizōtē metiēs: qd inchoat ab existentia solis in horizōtē oriēntali ad usq; occidentālē: & talis diē cōtra noctē diuidit est nāq; nox solis sub horizōte latio. i. tps mēsuras lationē ei⁹ sub horizōtē. Diēs uero nālis ē cōpleta circa terrā semel motu diurno solis reuolutio: & dī motu diurno qā motu pūo annus cātur. & qā talis reuolutio continet motū solis supra orizontē & sub terrā sequit talē diē nāle artificialē diē noctēq; cōtinere. Diēs igit artificiales sunt inæquales qd exēplāt declaro. Exto zodiacus a b c d in cētro e cuius meridiēs a solis uero eccē. f. g sitq; cētrū solis in pūcto f ec. & in zodiaci a u g pūctū arietis ex quo sol ē i meridiano a pūctū erit diē finis uero qū pūcta circūlatiōe iterū in a sol reuertet. Moueat igit mo-

bile primū totā cōplēs reuolutionē: ita q; a pūctū arietis ueniat in b post hoc in chic uero in d & postremo in a sol igit existēs in a & in sec. mo

PLANETARVM

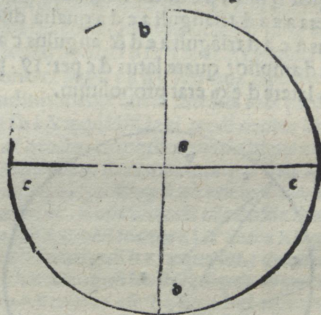
tus erit motu proprio ab f in g erit ergo in zodia. ci puncto h gradu secundo arietis non igitur erit in gradu meridei neq; ex consequenti terminus est diei quare oportet punctu h usq; in a moueri. Notum est igitur diem naturalem ultra tota reuolutionem æquinoctialis & zodiaci additamētū quoddam quod sol proprio motu peragit contineri sed quia illud additamentum nō est æquale nam sol existente in opposito augis malus est quia sol uel locius mouetur q̄ in auge sequitur ratione huius causæ dies naturales esse maiores eo in opposito q̄ in auge existēte. Ad perfectionem autem doctinam inæqualitātū dierum naturalium doctriā causam. Licet enim illud additū quod sol peragit motum proprio sit alteri æquale sicut alienādo cōtingit dies naturales adhuc inæquales sunt ppter inæqualitatem motus illarū partium ad meridianum seu ad rectum orizontem siue obliquum oriatur nāq; quando directe & in tempore lōgo: quare tempus additum maius est: quandoq; uero obliqua & in breui tempore quare minus erit tempore illud & ex consequenti dies inæquales. Sed quia hæc uariatio in motu harum partium & earū sit maior in orizonte obliquo q̄ recto uel in. Meridianus ut secunda declaratur Almag. distiōe & tertio tractatu speræ: quare dies inchoates a meridie minorem habent inæqualitatem q̄ incipientes ab ortu seu occasum solis hinc est q̄ astrologi inchoāt a meridie dies tanquam citius æquari potentes ppter diuersitatem habere minorem.

Deinde cum dicit.

Circulus itaq; eccētricus uel egresse cuspis aut egrediētis cētri dicitur circulus cuius cētrū est aliud a cētro mūdi ipm tñ ambiēs. Imaginatur aut in sole eccētricū circulum per lineam a centro eccētrici usq; ad cētrū solare euntem super centro eccentrici regulariter motu una reuolutione facta describi: qui semper est pars superficiei ecclesie orbis signorum octauæ sphaeræ.

Exponit quoddam quibus superius usus fuerat terminos & duo facit primo nāq; eccen. solem deferentem: secundo uero tria pūcta in eo imaginata diffinit ibi Aux solis. dicit ergo primo q̄ circulus eccētricus uel circulus ceu nominat alphagranus egresse cuspis. uocat enim cuspidem cētrū & ideo dicitur egresse cuspis quia cētrū huius circuli egressum est a cētro mundi: seu qualiter nominat Pto. circulus egredientis centri. i. habēs centrum egrediēs cētrū totius: idē nāq; circulus hīs tribus dicitur terminus est igitur circulus cuius centrum est aliud a cētro mundi ut patuit supra & quia epicycli cētrū distat a cētro mundi & per hoc cōuenit cū eccē. ad eius differētiā addit ipm tñ. i. cētrū mūdi ambiens id est circundans epicyclus nāq; cū hoc q̄ habet aliud cētrū a cētro mūdi non ambit ipsum imo est totaliter extra ut declarabitur in theorica sequenti ecc. uero circuit cē-

trum mundi: licet non sit cētrum eius. Et quia deferens solem est orbis perfectus sicut omne cœlestē corpus & ipse dixerat circulum exponit qualiter debeat intelligi: unde dicit q̄ si a cētro huius orbis eccen. a ad corpus solis b linea a b ducat & ad motū solis æqualiter moueatur ita q̄ sole in c sit linea a c & in d a d & in e a e & cōpleta circulo ne iterum in b redeat: punctū & terminū b huius lineæ motū imaginamini causare per spacium in quo motus est circūferentiā circuli b c d e a polo ec. utroq; æquidistante quæ est sub eccliptica: ex quo pūctus motus facit lineā. Superficies uero circuli a b c d e a dicta circūferētia a linea a b mota causata circulus uocatur eccē. siue superficies eccen. lineæ nāq; mota causat superficiē ex sententia mathematicorū in imaginatione quæ etiā a polo ec. æquidistat utroq; & quia hæc superficies sicut prius ut supra dictū est sub eccliptica & minoris qualitatis q̄ eccliptica erit pars superficiei eccliptice imaginatæ depingi a linea a centro mundi ad zodiacum mota uoluptatione cōpleta quæ quidē æquidistat lineæ exeunti a cētro ec. p cētrū solis in ec.

Deinde cum dicit.

Aux solis in prima significatione siue lōgitudo longior est punctus circūferētiæ eccentricæ maxime a cētro mūdi remotus. Et determinatur per cētrū eccētrici utriq; dictam: quæ linea augis dicitur.

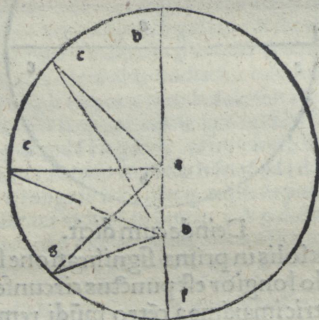
Declarat tria puncta in ec. reperta necessaria scribi. Primo nāq; augem solis secundo oppositū augis ibi oppositum augis tertio longitudinem mediam ibi longitudo media. Primo igitur declarat quid sit aux solis & quia duplici sumitur significatione: i. priā qd idē ē qd pūctus ec. a terræ remotissimus: & in secūda quæ est arcus a principio arietis ad punctū terminatus præfactū: mō nō diffinit. secundā augis acceptionē quia eam isra: sed primā ideo dixit aux solis in prima significatione huius modi nāq; aux seu quod idē est longitudo longior quo nomine utitur Pto. est punctus in ec. a cētro totius remotissimus: ita q̄ in eodē ec. punctus ita ceu ille remotus nomine assignat. Pro quo est aduertendum q̄ ec. non æquidistat a cētro mundi si nāq; ab eo aquæ remouetur esset cētrum eius & ita concentricus per diffinitionem circuli pri-

q ii

THEORICA

elementorum: datur igitur punctus magis distans
& maxime seu remotissimus qui dicitur aux: aux namque
græce idem sonat quod longitudo longior latine: & ideo
eam longitudo longior notat Pto. ut dictum est.
Quod autem punctus huiusmodi dicitur & quis sit haud dif-
ficiliter patebit si in cetro a e b c describas & cen-
trum mundi d a quo si linea d a b per centrum ec. ad ec.
usque ducas punctum b terminantem hanc lineam
esse a cetro d remotissimum: & lineam d a b longissi-
mam lineam quæ a cetro mundi ad ec. duci possint:
quæ linea augis vocatur id est linea ostendens augem.
Sin autem quæ linea d a b transiens per centrum ec. non sit lon-
gissima: erit d c longior uel ita longa: & producta linea
a c erit duo latera a c a d trianguli a c d longiora
tertio c d p primi euclidis. 21. sed linea d a b æq-
ualis est his duobus lateribus a d a c p diffinitionem
circuli quare linea d a b longior est linea d c quare
punctus b est remotus & punctus augis: & non solum
linea a b longissima est linearum imo quanto aliqua
linea a cetro d ad circumferentiam ec. ducta huic linea
magis appropinquat tanto est longior: unde linea d
c est longior quam linea d e ducta namque linea a e erunt
duo latera a c a d trianguli a c d æqualia duobus
lateribus a e a d trianguli a e d & angulus c a d an-
gulo e a d amplior quare latus d c per 19. primi
longius latere d e quod erat propositum.

Deinde cum dicit.

Oppositum augis siue longitudo prior
est punctus circumferentie eccentrici maxi-
me centro mundi propinquus: & semper
augi diametraliter opponitur.

¶ Diffinit secundum punctum in ecc. solis imaginatum
quod est oppositum augis. namque ex quo ec. non æqualiter
appropinquat cetro terre sicut dat pars remotissi-
ma quæ declarata est ita & propinquissima quæ mo-
do declarat. unum punctus terre propinquissimus oppositum
augis dicitur duplici de causa prima situ quia augi diame-
traliter opponitur in situ: unum semper augi opponitur in
circulo scilicet a causa dicitur oppositum augis proprietate: cum
habeat oppositam proprietatem augis proprietatem augis
namque proprietatem est a terra maxima distare. Augis uero
oppositi eiusdem maxime appropinquare. huiusmodi quod punctus
f. oppositi augis p lineam cum augis linea diame-
trum complere habebit ita quod augis oppositi lineæ sint

linea una talis namque linea ut d f breuissima erit &
punctus f propinquissimus. quod si non erit altera linea d g
ita breuius aut breuior: & triangulo p linea g comple-
to erunt duo latera d a d g tertio a g longiora &
priori ratione: quare et longiora lineam a d f cum
hæc æqualis sit lineæ a g ex circuli diffinitione pri-
or elementorum depra igitur a d linea cõ remanebit linea
d g longior linea a d f & punctus g puncto f remotior
quod propositum fuerat. Et consequenter sequitur quod ali-
qua linea propinquior est lineæ d f breuissime tanto bre-
uior. breuior est namque d g quam d e linea: cum duæ lineæ
a d a e trianguli a d e æquales sint duobus lateribus a
d a g trianguli a d g & angulus d a e maior angu-
lo d a g erit linea d g breuior lineæ d e. 18. primi cõ-
cludere. Patet igitur concludendo lineam augis longissi-
mam quæ a cetro mundi ad ec. duci possit lineam uero op-
positam breuissimam. Sed quoniam linea augis excedat li-
neam oppositam haud difficile est uidere si distat
ec. cetro a cetro mundi hæc: quod distat a e secundum Pto.
3. distat Almag. cap. 4. 2. g. 29. m. & 30. 2. sed quæ
& quibus uis inueniat ipse ibidem docet: quod non mul-
tum facile est imo excedit limites mei propositi silētio
mā dabo. Si ergo habita eccentricitas geminet in-
tentum habebit & erit. 4. g. 59. m. Esto namque supra cē-
tro a ec. b c & cetro mundi d linea augis d a b & op-
positi d c ducta: in qua ec. a d capiat per quā gemina
tā linea d a b lineam d c superat. Sūt namque lineæ a b
& a c æquales: ex altera quarum si ex a c ec. ex reliquā
uero ei æqualis p tertiā primi a e demat remanet
e b & d c æquales p tertiā primi conceptionē. Ad-
ta ergo linea d a e c quæ duplex ec. seu ec. geminata
resultabat linea d b totalis d c lineam excedens quod i-
tē debet. Vñ breuiter hæc probatio tenet hæc princi-
pio duabus quantitatibus æque existentibus si ex altera
pars rescatur reliquā addat resultans excedat alterā per
duplū rescatur. Et ex hoc patet quod inferioris pars gros-
sior tenuior est p duplū superat hæc ec. superat namque pro
excessum lineæ augis super lineam oppositam quod excessus
ad ec. duplus est ut demonstrauimus: & eodem modo grossa
pars superioris excedit eiusdem tenuē: excessu eodem.

Deinde cum dicit.

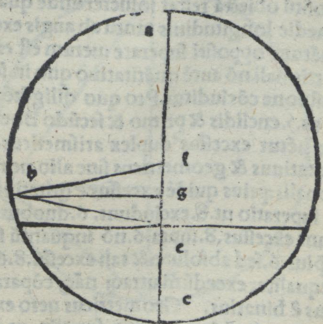
Longitudo media est punctus circumferentie
inter augem & oppositum augis & in sole de-
terminatur per lineam quæ a cetro mundi exi-
ens facit rectos angulos cum augis linea.
Talia dotata in eodem eccentrico reperiuntur.

¶ Notificat tertium punctum in hac repta: unum igitur longi-
tudo media est punctus ec. inter augem augisque opposi-
to. Sed quia infinita sūt puncta inter augem & oppositum au-
gis quod non sūt medie longitudines ideo determinatio quod
sit ille subiungit longitudinem mediā inter augem & au-
gis oppositum punctum eē terminantem lineam super lineam au-
gis in cetro mundi perpendiculariter cadentem & angu-
los rectos causantem. Exempla cā in ec. a b c d cuius cē-
trum & diameter a c quæ cetro mundi scilicet capiat notum ē
lineam e f a augis & f c oppositi lineam dici ut supra
patuit. Si igitur a cetro e linea perpendicularis supra dia-
metro ducta ducat ex utraque parte b e d erunt pun-
cta b & d duæ longitudines medie quæ terminant lineam

PLANETARVM

as dictas cō linea angulū āgulos rectos causātes. Et h
ē qđ dicit talia. i. tales lōgitudines medie tñ ad ex
cludēdū angē & oppositū de quorū singulis unū
sū in eodē ec. repit. duo i eodē ec. repetit. i. in eo

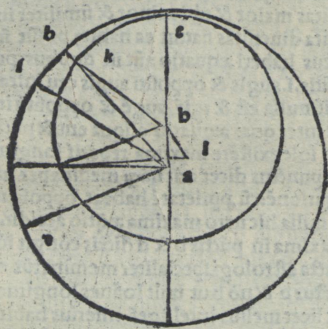
dē ec. duā lōgitudines medie cū sit tñ una aux fi
militer & oppositū augis. Sed priusq̄ demonstrēf
ut ueritas lucilior appeat dubitando opinio huic
aduerfantē remoueat. Dubitat itaq̄ an pūcta b &
d termini. i. linearū e b & e d sup augis linea ppē
diculariū sint lōgitudines medie & ex cōsequenti
linea e b & e b ut uult autor sint linea lōgitudis
medie. & pbatur qđ nō linea nāq̄ medie lōgitu/
dinis tñ a linea augis debet excedi q̄tū supat op/
positū augis lineā ut uidet esse sentētia Ptho. mō
neutra dictarū linearū ē hmōi linea. n. e b non vñ
supatur ab e f a q̄tū lineā e c excedit. ut erit notū.
Sed ad inueniēdū hmōi lineā pciat ec. e f in duo
aq̄ p. 3. primi in pūcto. 8. a quo ad ec. g h ppēdicu/
laris sup linea augis ptrahat. erit pūctus ec. h lōgi/
tudo media. qđ si ducat e h erit linea lōgitudinis
medie. Ducta nāq̄ linea f h erunt duo latera g f g
h triāguli g f h aq̄lia duobus lateribus g e g h per
ypotelim. & uterq̄ angulorū g rectus ut dictū est.
erit p q̄tā primi bases f h e h aq̄les q̄tē e h & f a
aq̄les p primā cōceptionē pri. addita igit lineā f
a ec. e i tota linea augis e f a p eadē ec. lineā e h su/
perabit. Itē q̄a f h & i c p diffinitionē circuli sunt
aq̄les. erit e h & f c aq̄les. q̄ e ablata a linea f c ec.
f e linea e c oppositi augis supabit a linea e h p ec.
dictā. cū igit lineā e h p ec. superetur a linea augis e
f a & p eadē super lineā oppositi augis e h relinq̄t
lineā e h & nō e b ē lineā lōgitudis medie & pū.
ctū h & nō b longitudinē mediā. Et hāc ē rō uiri/
fūmi ingenii loānis de regio mōte in dialogis cō/
tra theoricis ueteres. In oppositū est autor itex. uo/
lens lineā lōgitudis medie eē e b dictā & nō aliā
& pūctū b lōgitudinē mediā. Ad istā q̄stionē
dico lineā lōgitudinis medie eē e b eā uidelicet q̄
cū linea augis facit rectos angulos. ad qđ oñden/
dū diligēter est notādū q̄ linea exiens a cētro ter/
rā p cētrū solate ceu supra ē pbat in aq̄liter su/
pra cētro mūdi mouet & ex cōsequēti tēporibus
aqualibus de zodiaco trāsit in aq̄les arcus. lineā
Vero quā utrobq̄ regulariter fertur dicitur lineā
medii motus quā imēdiatē explanabitur & qđ di

ctā lineā. i. medii motus & ueri rrāfēs. i. p cētrū
solis differūt zodiaci arcus inter eas ambas inter/
ceptus aequatio seu ut uerbis utat Ptho. diuersitas
nūcupata est ea nāq̄ mediante ex motu solis me/
dio & regulari eius uerus & irregularis ceu infra/
dictā. iuenit. quare oportet in ec. scire ubi cōtingit
diuersitas maior & ubi minor & similiter in oī lo/
co quāta diuersitas fiat ut ea habita possit solis ue/
rus locus haberi aequatio aut in duobus punctis
oppositis. i. angis & oppositi augis ceu infra mani/
festabit nulla est & igit augē & oppositū imāgia
ti sunt inter quā aequatio aliqua erit & pūctus ec.
in quo sole existēte maxima reperit longitudinis
medie punctus dicitur erit nāq̄ medius per utriusq̄
abnegationē. cū pprietatē habeat oppositam. ibi
nanq̄ nulla hic uero maxima aq̄tio accidit. a quo
aut maxima in pūctis b & d dictis cōtingit iō nāq̄
ea puncta astrologi specialiter meminerūt erit igit
tur pūctus b & nō b ut uult loānes longitudo me/
dia. Et licet melius intelliget inferius habita noti/
cia lineā medii motus necnō solis eq̄uonis nō tñ
hic reticebo demonstrātes cōcludētes intētrū cū
hic sint pposito. & p regressum ad hūc locū illis no/
tis melius hic passus itelligetur. Est nāq̄ supra cē/
tro a circulus zodiaci b i c d & ec. e f g cuius cētrū
h & diameter augis e a h g sup qua ppēdicularis a
f lōgitudinis medie ducat lineā. & sole existēte in
puncto f h l & aq̄distās ei medii motus linea a d
& ueri a c pōdu catur. erit aequatio arcus c d inter/
ceptus inter dictas lineas maxima quā sole alibi exi/
stente cōtingere possit. q̄ si nō erit igit maxima so/
le in puncto ec. k cōstituto. & tūc ductis lineis h k
& ei parallela medii motus a l & ueri a k b q̄a duo
latera h a h f triāguli h a f aq̄lia sunt duobus late/
ribus h a h k triāguli h a k. Sed quia angulus a h f
angulo a h k minor est in pūcto h ei aequalis f h l
per doctrinā. 23. primi capiat itaq̄ lineā h l aequalis
sit per 3. eiusdē lineā h a & ducta linea l ferunt h l
h f duo latera triāguli h l f aq̄lia h a h k duobus
lateribus triāguli h a k & angulus f h l aq̄lis per
ypotelim angulo k h a quare angulus h f l etiā aq̄/
lis angulo k p quartā primi euclidis quare totus
angulus f maior angulo k & angulus c a d f coā/
ternus inter lineas parallelas maior angulo b a i co/
alterno k per. 29. primi primā partē. quare per. 29.
3. arcus c d arcu b i maior qđ est intētum. maxima
igitur aequatio in pūcto f longitudine media sole
constituto contingit. Sed quia intendo imitari
Pto. quo nemo ut opinor cōlestes motus ē pscru/
tatus melius. ideo eius demonstrātionē in tertia
dictione Almag. capitulo tertio quam ut potero
acilitabo. tanto magis quia uniuersalior est praesā/
ta supra a nāq̄ cētro ec. b c d e designato. in cui/
us diametro b a d cētrū mūdi f a quo lineis perpē/
diculares f c f e longitudinū mediarū ducant sole
igit in pūcto c existente maxima reperit aequatio.
quom angulus e ducta linea a c sit maximus. Quod
si nō fiat in g & h ductis lineis a g f g a h f h e g & e h
quom linea f g longior sit lineā e ex. 7. 3. erit angu/
lus f e g angulo f g e per pri. 19. amplior. quare de/
q iii

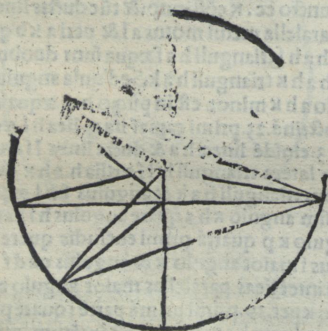

THEORICA

pris angulis a g e a e g æquis p. 5. primi quia lineæ a g a e per circuli diffinitionē sūt æquales remanet angulus a e f angulo a g f per conceptionē primi maior: & angulus c & angulus a e f sunt per eadē 5. primi partes lineis a c & a e æquis: erit igitur an

gulus e angulo f g a maior eodē modo cū lineā f e longior sit per. 7. tertii lineā f h erit angulus f h e amplior angulo f e h per primi. 19. quibus dem. ptis ex angulis a h e a e h æquis per. 5. primi lineis a h a e existentibus æqualibus remanebit angulus a e f angulo a h f amplior: sed quia angulus c æquualet angulo a e f erit angulus c maior angulo a h f quom igitur in c angulus maior contingat q̄ in g & h erit angulus coalternus c maior

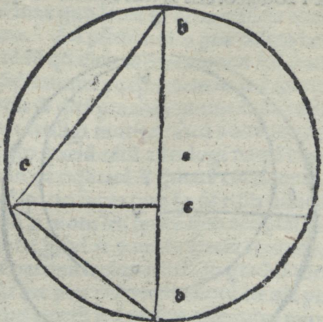

q̄ angulū g & h coalterni & ex consequenti in c æquatio maior q̄ in g & h sicut sequitur ex dictis in demonstratione precedenti licet Pro. alio modo pcedat pbādo eadē eē pportione āguli ad. 4. rectos quā æquatiōis ibi cōtingētis ad totū circū lūcū igit ī c maximus āgulus capiat fiet sole ibi morāte maxia æq̄tio. Et nota q̄ ueluti supradixi hec demonstratio ē uniuersalis quia concludit æquationē longitudinis mediæ supari diuersitatē q̄ remouet a lōgitudie mediæ uersus augē ut ī pūcto g & uersus oppositū ut in h qd nō fiebat in supetioritātū nāq̄ in ea uersus augē æquationē lōgitudinis mediæ diuersitate superari cōclusum. sū it ilicet etiā cōcludi poterat reliquū membrū: qd

breuitati parcēs & tanquā p dicta cōcludi poens reliqui: & ita patet lōgitudinē mediā lineā super lineā augis perpendiculārē terminari: & quā de cā ibi sita eē explicauī rationē. Ratiōe modo ante oppositū obiectā restat soluere: unde quādo dicitur mediæ longitudinis tantū ab augis excedi lineā quātum oppositi superare: uerum est excussu proportionali nō autē quātitatiuo quo in secūda propositione cōcluditur. Pro quo diligētē aduertendū ex. 5. euclidis & primo & secūdo Boetii arismetice hētur excessus duplex arimeticus. s. seu quantitatiuus & geometricus siue alio nomine pportionalis: prius quidē excessus ē q̄titatiua & absoluta superatio ut. 2. excludunt. 6. duobus: ita q̄ duo sunt excessus. 2. supra. 6. nō inquantū sunt. 3. pars ipsius. 6. sed absolute: & tali excessu. 2. 6. sicut. 6. 4. æqualiter excedūt: utraq̄ nāq̄ cōparationē excessus ē binarius. Geometricus uero excessus proportionalis ē & respectiua. supatio ut. 9. 6. superat pertinariū ita q̄ trinitas est excessus proportionalis. 9. supra. 6. & nō consideratur inquantum est talis numerus absolute. sed respectiue inquantum ē medietas. 6. numeri. s. excessu: & tali modo intelligēdo. 9. 6. & 6. 4. æquali superant excussu. 9. nāq̄. 6. p. 3. quæ sunt medietas. 6. & 6. p. duo que sunt medietas. 4. excellūt. 4. quia igitur abo excessus sunt medietates excessorum & si nō sint æquales in quātitate dicuntur proportionales excessus æquales: hoc declarato dico lineā mediæ lōgitudinis tantū augis lineā excelli q̄tum oppositi supate excessu pportionali & nō q̄titatiuo hec aliter Pro. itelligit licet nō inuenirim hoc a Pro. ceu. ipse Ioānes allegat. y. g. si lineā angis eēt. 9. pedū & lineā oppositi. 4. erit lōgitudinis mediæ. 6. & hac de cā dicit lineā lōgitudinis mediæ q̄a pportionali ter ē mediā iter lineā augis & oppositi: Talis at ē q̄ cū lineā augis & angulos causat æq̄les: sup a nāq̄ eccētro b c d designetur cuius b d diameter: sup q̄ a cētro mūdi e c. ducat ppendiculārē: mediæ lōgitudinis lineā: quā mediā dico pportionaliter inter e a b lineā augis: & e d oppositi pductis nāq̄ lineis c b c d erit angulus c totalis triāguli c d b q̄a rect. 30. 3. æq̄lis āgulo b e c recto p ppothefim. & angulus b cōis ē utriq̄ triāgulo: q̄re p. 32. pri reliq̄ anguli d & b c e æq̄. Iterū angulus c totalis dictus totius triāguli q̄a rectus æq̄lis ē angulo c e d & angulus d cōis q̄re p eadē. 32. primi āgulus e c d āgulo b æq̄lis erūt igit duo triāguli æqui angulū f e c b & e c d e cū angulus b e c angulo c e d æq̄lis & angulus b āgulo d e c & 3. angulus b e c āgulo d q̄re elemēto. 4. 6. cōcludētē āgulis æq̄s oppositē lineā pportionalē existūt: q̄a igit d e c & b sunt æq̄les lineæ e d & e c sūt pportionales: itē q̄a d & b e c sūt æq̄les ut pbatū ē e c & e b sūt pportionales tres nāq̄ lineæ e d e c e b pportionales cōcludo ita q̄ ec. ē ī medio: qd ē propositū. Et ita ad obiectū ante oppositū patet responsio: concedatur nāq̄ lineā longitudinis mediæ tātū a lineā augis excedi q̄tū superat oppositi augis lineam nō q̄titatiue uerū pportionaliter. Et nota q̄ hac respōsio nō tē

tū soluit rationē illā imo p^{er} sentētia auctoris pōit
secūdā rationē: quā sic format. Linea^{rum} longitudinis
medie rārū excedit q̄tū excedit p^{ro}portionaliter &

Linea mediū mori solis est linea a cētro
mūdi ad zodiacū extēta lineā a cētro ecētri
ci ad cētrū solare p tracte æquidistās hæt tñ
duæ lineæ bis in āno sūt una ut cū sol i au
ge eccentrici uel opposito fuerit. Sicut autē
una eā sup cētro suo regulariter uoluit
ita alia ē sup suo. Nā semp cū differūt una
cū augis linea æquales angulos faciūt. Me

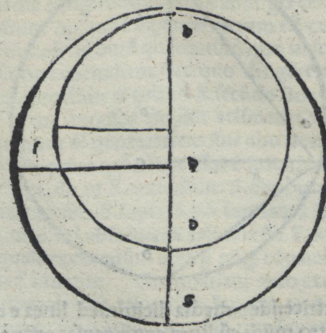
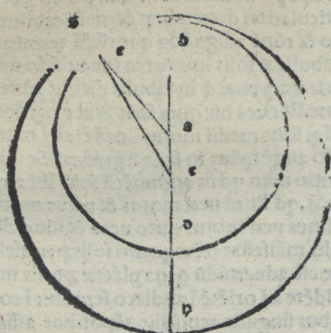
Postq̃ auctor inlupioribus de motu solis deter-
minationē p̃fecit universaliter in p̃senti pte de ea
dē particulariter determinat & practicabiliter de-
claratō & rōnē assignat quorūdā terminorū q̃
bus i tabulis p solis loco uero inueniēdo utitur
theoricis nāq̃ eoq̃ q̃ in tabulis dicunt rōnes est
assignare. Et circa hic qnq̃ facit sicut qnq̃ declarat
prio nāq̃ solis medii motus lineā eūsq̃ motū me-
diū: scdo augē ipsius in scda significatiōe ibi aux-
solis tertio uero qd sit argumētū solis ibi argumē-
tū solis. 4. qd linea ueri motus & uerus motus so-
lis ibi linea ueri motus qnto uero & ultio diuersi-
tate solis manifestat ibi æquatio solis p̃ noticia par-
tis priæ est aduertēdū q̃ ga plāetæ p̃priis morib⁹
ab occidēte ad oriētē i zodiaco feruntur i eodē lo-
ca in qbus singulis repiūtū tēporibus assignare
oportet: locus at ex snia p̃hi q̃nto phy. debet eē imobi-
lissim⁹ nāq̃ locus moueretur eēt & locus loci & cō-
sequēter locus locati ignotus planetarū igitur lo-
cus erit immobilis⁹ sp̃is at nihil immobile repit scdo
motu q̃ ē ab occipitē ad oriētē nisi sp̃a priā & i ea
descript⁹ zodiacus sub quo ut sūt & mouētur plāe-
tæ i zodiaco igit̃ loca hnt plāetæ: sed q̃ cōtinue
mouēt ita q̃ aliis & aliis tpibus diuersa zoidaci oc-
cupat loca: tabulæ cōpositæ sūt in qbus quoq̃ tpe
uera plāetæ cuiusq̃ loca demonstratnr qd sit p̃ t̃p̃is
q̃ritate assignatō q̃ritate motus: qd fieri nō pōt
nisi iu regularibus motibus: qd nāq̃ i n̄qualiter
locū mutat nō in tpe æquali motum æqualē p̃du-
cit & maiorē iu maioriaci i minor minorē ut ma-
nifeste patet. 6. phy. at q̃a plāetæ inæqualiter mo-
uētur ceu de sole p̃batū cōstat: & aliis in sequētū
p̃te patebit: motū regulatē imaginari oportet: qui
auctor tpe augestas: & quo mediāte uerus loc⁹ plāe-
tæ inæqualis repiatur: oē nāq̃ iæquale ad æq̃le
& regulare tāq̃ ad rectū obliquū reducit⁹ & p̃ illū
repiatur: & motus hmōi regularis medius noiatur
motus q̃a eo mediāte uerus repit: est nāq̃ mediū
repiēdū uerū: linea uero imaginata tali motu mo-
ueri linea medii motus d̃ hoc est linea q̃ medio
t̃ regulari motu moueri imaginatur: unde m̃fise
ū est q̃ de rōne formalis huius lineæ ē q̃ æqualis
ut ferat i cētro terræ unū exit & ex cōsequētē in zo-
diaco. Quæ at sit linea ista cōsequēter demon-
strare: opz unū dico triap̃imū linea a cētro mūdi
ciēs p̃ cētrū solis nō ē linea medii motus q̃a nō
mouet æq̃litr i cētro p̃fato neq̃ i circulo signorū
supra cētro a ec. b c d & in cētro zodiacus f g h
describat & diamet̃er utriusq̃ circuli linea s b d h
i igit̃ existēs i p̃ucto b ec. & f zodiaci moueat:
moueāt in c & in cētro ec. angulū b a c maiorē an-
gulo f e g i cētro mūdi cāto cābit i eodē tpe p. 16.
imi ductis. f. lineis a c e g q̃re i cētro mūdi tardi-
quā i cētro ec. mouebit & i zodiaco q̃ i ec. hic
ro ferat ad d & h i zodiaco i cētro mūdi angū-
cābit g e h angulo c a d i cētro ec. tātō maiorē
cādē p̃imi. 16. q̃re nūc uelocius i cētro mūdi q̃

THEORICA

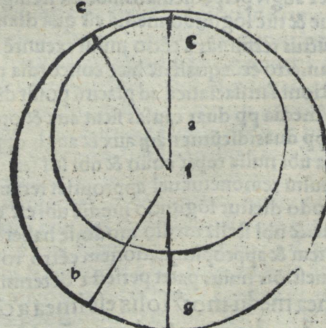
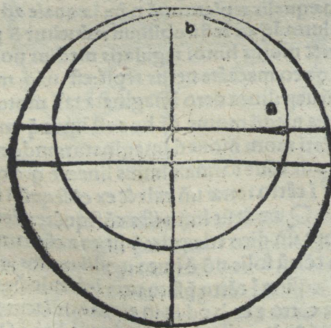
in centro ec. mouebitur cū prius tardius motus fuerit: sed in cētro ec. æqliter mouet linea a c q̄re linea e g i cētro mūdi i regulariter: nō igit linea e g a cētro mūdi exiēs p cētrū solis trāsīs est linea

lo e h f p secūda ptē. 29. primi & p eandē angulus fh g æquus angulo c a d sed linea a c i ec. & cētro eius æqliter mouetur: quare linea h f i cētro mūdi sit & i zodiaco: erit igitur linea h f æqdistās h

medii motus. Etia supra pbatū ē solē supra cētro terræ iæqualiter moueri q̄re linea p cētrū eius trāsīs i eodē cētro nō mouet æqliter. Sedo dico linea exiēs a cētro ec. p cētrū solis ad zodiacū nō ē linea medii motus solis: exto nāq̄ sup a cētro ec. b c d e zodiacus uero b f g h supra cētro i & utri/ nq̄ circuli diameter b d g sup quā linea c a e p cētrū ec. ppēdiculariter cadat: q̄ ec. in duas medietates p circuli diffinitionē parciēs: zodiacū uero in duas ptes iæq̄les q̄a nō trāsīt p cētrū zodiaci p̄rio elemētore: linea nāq̄ k i l zodiacū diuidet i partes æquales q̄re in tpe æqli sol faciet e b c ec. medie/ ratē cū h b f pte zodiaci: i nq̄to c d e reliquā ec. medietatē cū f g h pte altera zodiaci: pars at h b f minor ē pte f g h: ut dictū ē duas igit iæquales ptes zodiaci lēa exiēs a cētro ec. p cētrū solis i t̄pibus æqualibus p̄trāsiet: iæqualiter igit mouet: nō igit

nea a c linea medii motus. Dicta igit duæ lineæ. f. linea exiēs a cētro ec. p cētrū solis & ei æqdistās medii motus bis in āno. f. sole existēte in auge & in opposito eius: in āno nāq̄ cōpleto semel est in auge & in opposito iteq̄ semel fūr linea uua. Dispositio nāq̄ ut prius supra cētro a ec. b c & zodiaco d e cuius cētrū f auge b in q̄ sole existēte ex duāta linea a b dico linea medii motus esse f a b d q̄ unū cū linea a b q̄ sit nō erit linea medii motus f c & tūc linea b a uersus a indirectū pducta notū est q̄ trāsibit per centrum. f. p diffinitionē lineæ augis positæ supius: linea ergo f e medii motus & a b ei parallela p diffinitionē lineæ medii motus cōcurrent in puncto f q̄ est cōtra diffinitionē lineæ æqdistatium positā in p̄rio elemētore: nō igit linea medii motus sepabitur a linea a b sole in b auge cōstituto: eodē modo opposito augis

tut lēa extitit medii motus. Tercio dica linea exiēs a cētro totius ad circulū signorū parallela lineæ exeunt i a cētro ec. ad solē linea ē solis medii motus ex quo i cētro dicto & zodiaco æqliter ferēt ec. nāq̄ i cētro a b c d & zodiacus e f g i cētro h figuret: quorū diameter e b d sole itaq̄ existēte in pūcto sui ec. c a c linea & ei æqdistās h f trahat: q̄ bus sectis a linea e g erit angulus b a c æqlis angu

ente c i quo sit sol ducta linea a c cū ea f g lēa medii motus unietur: q̄ si nō erit igitur f h q̄ cōcurrēt cū a c in pūcto. f. quare æquidistātes se secabūt q̄ ē idē q̄ prius bene igit dictū ē duas p̄fatas lineas bis i āno i. i auge & opposito aduicem uniri nec differri. Pater igitur huius lineæ p̄fecta ex plicatio. Cuius motus dī medius motus solis q̄a eo mediātē ut i fra p̄fatiā nerus repit motus so

PLANETARVM

his unde medius motus solis est motus dictae lineae a principio ichohatus arietis secundum ordinem signorum & motus huius lineae ad usque terminum eius huiusmodi namque motus secundum argumentum temporis augeat & regulariter crescat: ex quo linea cum cunctis aequaliter mouetur in zodiaco. Ad perfectam huius praesentis dilucidationem est aduertendum quoniam dicitur medius motus solis esse arcus non facit praedicationem ydempticam: arcus enim est spatium in quo fit motus & quodammodo permanens: motus autem successiuus est sed debet intelligi motum esse arcum hoc est motum super arcum tam super spatium cunctum astrologi namque in hoc non faciunt differenciam quia aequalitate & quantitate considerant motum: & motus spatium supra quo fit sit equalis nihil obstat seu spatium per motum seu motum ipsum accipiamus idem namque se per sequitur. Quod autem per motum spatium accipiamus non immitteatur est parciunt namque circulum in gradus 360. de quibus dicitur tot partes placentae care notum est autem planetam non gradus circuli sed motus care: cuius motus cum gradus appareant gradibus orbis unum per alio sine errore accipiunt. Secundo est considerandum quod licet zodiacus ueluti & omnis circulus actu principio caret atque fine ea tamen habet in potentia ex sententia Aristotelis 2. phys. astrologi tamen ab alicuius signi initio ichohat motum: & hoc non modo conueniens fuit immo necessarium per uera loca planetarum in tabulis calculando. quomodo enim per tempora regularis motus inueniatur: tempora autem limitatum & finitum debet esse & principium habere quod in tabulis era nominatur & motum principium a quo inchoat calculis habere necessarium est: exempli causa motu regula si singulis diebus placentae unum gradum causat in decem diebus gradus 10. causare motum est in hoc oportet habere principium motus a quo gradus illi 10. debet numerari: & per consequens ubi terminantur: si locus uerus planetarum debeat habere sit principium arietis ab eo numerando 10. gradus planetam 1. 10. eius gradum existere concludo. initium autem haec astrologi capiunt ab arietis praebabilius rationibus eius signorum primum concluduntur: zodiacus namque ab equinoctiali secatur in principio arietis quare dignius uideatur arietis illa initium facere: sed eum aequator etiam in libra initio secet zodiacum quia per ab ea non minus est ichohatum idem Ptho. primum quod dicitur ca. 10. igitur arietem nobilior est libra cum sole in eo existente uestigium generationis in hiis inferioribus corruptionis uero in libra morante eodem manifeste uideamus: quod est adiunctum quod sol in mundi creationem secundum astrologos annuum namque huius creationem mundi in principio arietis situs est quod de ea eodem ad hunc locum reuertente mundi sit anni reuolutio: quomodo igitur sol iter omnes placentas dignior dicatur astronomi merito locum eius in principio mundi principium zodiaci concludendum est: pluribus quoque rationibus dignitate arietis possit probare quod albuma far in suo introductione differencia secunda cap. 5. ponit: sed quia omnes sua siue & non necessario concludunt eum ad placitum a principio arietis inchoat: possent namque astrologi ab altero incipere initio signi ideo eas silebo.

Deinde cum dicit.

Aux solis in secunda significatione est arcus zodiaci ab arietate secundum successiorem signorum usque ad augis lineam.

Declarat secundum terminum quod est aux in secunda significatione: unum est aduertendum quod aux sumit in duplici significatione: prius & ueriori significatione idem est longitudo longior seu punctus ex a terra maxime remotus: huius namque est prius & uera significatione huius nominis augis ut supra patuit: sumit secundo modo uel in secunda significatione per motum huius puncti a principio arietis uel per arcum a principio arietis ichohatu ad hunc usque punctum secundum successionem signorum: quod aux nominatur a puncto augis in prius significatione eius incipit autem a principio arietis per eam declarata idem medio motu. Necessitas autem huiusmodi augis in secunda significatione est quia uerus motus solis per medium reperit addendo uel demendo inter eos diuersitatis arcum: quare prius operatio habet diuersitatem seu differenciam iter uerum mediumque motum quod inuenit per distantiam lineae medii motus ab augis in prius significatione quomodo in auge nulla sit neque in eius opposito in aliis uero locis crescit & decrescit per diuersum situm dictae lineae ab hiis duobus punctis. distantia lineae medii motus a puncto augis reperit subtractionem ne augis in secunda significatione a medio motus solis operatio igitur prius non ignorare augis in significatione secunda.

Deinde cum dicit.

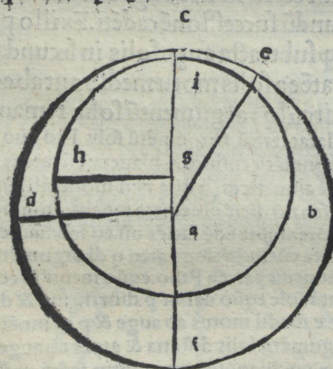
Argumentum solis est arcus zodiaci inter augis lineam & lineam medii motus solis secundum signorum successionem. Hic semper est similis arcui eccentrici iter augis ex. & centrum solis secundum successionem cadenti. Ex illo patet ratio quod subtracta auge solis in secunda significatione a solis motu medio aut ab eo cum toto circulo: argumentum solis remaneat.

Declarat tertium. 1. argumentum solis. Pro quo est notandum argumentum cuiuscumque planetarum est arcus quo mediate alius arcus (quod dicitur ueri motus ab alio seu medio seu non dicitur) immediate reperit: argumentum namque est reuerendissime fide faciens unum eo mediate concludo ignota concluditur: & quia arcus quod dicitur argumentum demonstrat: ut patet a Ptho. equo inuenit & concluditur: ut in sole equo uariatur per diuersum situm & distantiam lineae medii motus ab auge & per eam inuenit: erit igitur argumentum solis distantia & arcus ab auge ad lineam usque medii motus interceptus secundum ordinem signorum. Qualiter autem equo & diuersitas reperiat per argumentum subdit quod quoniam argumentum nihil est de notis lineae medii motus solis esse in auge: uel quoniam est sex signorum ceterum. scilicet quod liber continet. 30. g. in longitudine: denotatur eadem lineam in opposito augis morari equo nulla est quia distantia est in hiis duobus locis nulla est diuersitas inter lineam medii motus solis: tunc enim in iunctura: quoniam uero argumentum est aliquid plus tamen uel minus sex signis equo est aliquid quod uariatur per argumenti variationem ut per tabulas argumentorum equorum dependit & in Almag. mathe. declarat: ecce modo qualiter per argumentum equo reperit. Et quia solis medius motus integratus ex auge in secunda significatione & argumento ut in figura praesentata in qua centrum mundi a principio arietis b punctus augis c lineam medii motus a d erit medius motus

THEORICA

p c d ex auge i secūda significatiōe b c & argumē
to c d tāq ex pibꝝ totalibꝝ cōstitutus si ex eo una
pars b c dematꝝ remāebit reliqꝫ c d ex medio igiꝝ
motu auge dicta dēpta argumētū remāet qñ ue
xo aux solis i secūda significatiōe ex medio motu
dēi nō pōt pp h q sicut sæpe cōtīgēdū mediꝝ mot
us minor ē dicta auge: mō ex mīorimais subtra
hi nō pōt tūc cū motu medio addi debēt cōple
ta circulatio h ē lex signa. v. g. i. nūeris mediꝝ mo
tus ē duoz signoz: a quo aux triū signoz: demī
nō pōt iō addat circūlatio. s. i. z. signa & erūt. i. 4. ex
gbꝝ dēptis tribus signis remanet argumētū. n. si
gnoz: eodē medio motu solꝝ arcu b c existēte: ex
eo aux b c ē dēi nō pōt: q̄te addito toto circulo b
c d b & auge b c dēpta argumētū c d b e relin
quet & h intēdebat cū dixit aux ex eo cū toto cir
culo. Quod argumētū similis est. i. pportionalis
arui ec. iter auge ec. & solē intercepto h ē in tāta
pportioe se hēt argumētū ad totū zodiacū i quo
numera ut in qua arcus ec. iter auge & solē ad to
tū ec. ut in zodiaco b c d linea augis c f ducat &
supra cētro g ec. h i designetur existēte nāqꝫ argu
mento solis arcu zodiaci d c erit sol in puncto h
linea g h arcūdistāte lineæ a d mediū motus erūt
nāqꝫ per secundam partē. 2. primi anguli c a d &
i g h æquales: quare arcus d c argumenti solis &
i h distantia solis ab auge ec. proportionales per.
23. 3. quod: erat propositum.

Deinde cum dicit.

Linea ueri motus solis est linea a cetro
mūdi per centrum corporis solaris ad zo
diacum extēta. Quam sole in auge uel op
posito existēte eadem cum linea medii mo
tus esse contingit. Verus motus solis est a
principio arietis usq; ad ueri motus lineā;
tantum autem existēte sole in auge uel op
posito medius motus & uerus idem sunt
alibi nanq; semper differunt.

Diffinit tertium principale. scilicet uerum motum solis: qui quia causatur a linea per centrum eius transiente a centro mundi ad zodiacum usque: ideo prius declarat lineam talem. d. lineam ueri motus solis uel ueri loci eius esse

linea quæ exit a cetro mudi p cetrū solis trāfrens usq; ad zodiacū: punctus nāq; zodiaci terminans istā lineā est uerus locus locus idem dicit̃ lineā uerū loci solis & q̃a motus eius est motus solis nomī nata est lineā ueri motus solis. Sed supra probatū est sole in auge uel in opposito augis existēte lineā mædii motus eius ibidē existēte & p cetrū solis trāfrens: & lineā motus ueri etiā trāsit p cetrū solis cū exeāt ex uno pūcto. f. ex centro mudi ambe unītur & fiunt lineā una: & ex cōsequētī unū habēt terminū in zodiaco: qui uerus mediūq; solis motus tunc dicitur. Motus uero uerus solis est arcus . id est motus lineæ factus in arcu ab initio arietis ad dictam usq; lineā secundū ordinē signo rē cōputatus. Talis nāq; motus a prædictā lineā causat̃ ab eo rēc quo fuit in principio arietis usq; quo fuerit ad locum ubi nūc est: At quia dictū est sole in auge existēte ecce. seu in opposito lineā mediū motus ueri unītant̃ sequit̃ medium motū & uerū tūc nō differit realiter fed ratiōe tantū: nō realiter quia idem est arcus utriusq; cum principiū arietis a quo inchoant sit idem: aux quoq; uel augis oppositum in quo desinunt idem: quare & idem arcus utriusq; ratione tamen distinguuntur arcus nāq; seu motus a principio arietis: usq; ad auge uel oppositum causatus aliena mediū motus uocatur mediū motus: inquātū uero lineā ueri motus producit̃ uerus motus est appellatus: Aliis uero in locis sole existēte differit quia lineæ in quibus arcus uel a qbus motus causantur sunt diuersæ & distantes unde quandoq; maior est mediū motus q̃ uerus q̃a lineā mediū motus procedit & a principio arietis magis distat q̃ uera aliquando uero econuerſo propter oppositam causam ut post manifestabo . Aduertē dum sicuti pro parte declaratum est q̃ licet uideatur pro eodem uerus locus & uerus motus planē accipi. non tamen idem sunt: quom uerus motus sit arcus seu uerus motus causatus supra arcū ab initio arietis usq; ad lineam ueri motus secundum motū illius lineæ computatus ut dictū est: Locus uero uerus est punctus & terminus huius arcus: ad quem definit lineā a centro terræ exiens per centrum planetæ trāfrens est nāq; locus nō materialiter sumptus qui . est superficies ultima corporis ambientis: quā talem nunquam planetæ mutant: semper nāq; infixi sunt in quadam orbis concuitate aqua nunquam recedunt: talis nāq; locus planetarum scilicet materialiter sumptus non queritur ab astrologis cum semper inuariabiliter sit idē: fed querūt locū formaliter acceptū q̃ est respectus quidā & distantia corporis locati ab aliquo imobilis: & isto modo terminus lineæ ueri motus dicit̃ locus formaliter q̃a habet respectum & distantiam ad imobilē initio arietis

Deinde cum dicit,

Aeq̃tio solis est arc⁹ zodiaci iter lineas
medii motus & ueri cadēs hāc nullā esse ac
cidit cū sol in auge uel oppositio fuerit.

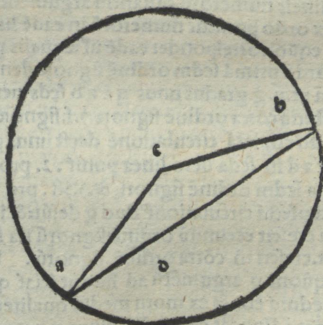

PLANETARVM

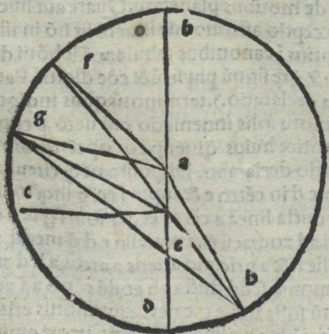
Maiores uero quæ potest sole in longitudinibus mediis constituto cõtingit. In aliis autem locis scdm argumenti variationem crescit & decrescit. Quæ nãq; uicinior soli augi fuerit uel opposito augis tãto minor est; quanto uero uicinior est longitudinibus mediis tanto maior. Dũ argumentũ minus sex signis cõmunibus fuerit linea medii motus lineã ueri pcedit; quare tunc æquatio subtrahitur. Sed dũ maior sex signis est sit ecõuerso: quare tunc æquatio medio motui coniungitur ut uerus motus solis exeat.

¶ Definit ultimũ terminũ equonẽ uidelicet solis dicẽs eã esse arcũ interceptũ inter lineas medii ueriq; motus solis hito nãq; motu medio seu regulari solis p tps: & p argumentũ iustã equonẽ ei addam' uel minuam' scdm q; op; & iterius dicẽs uerus solis motus resultabit: qdẽ æq; tio dicta est q; a mediãte & imediãte aquat & repit uerus motus solis. Ptho. autẽ in Almag. diuersitatẽ seu differentia nãq; q; a ea lineã ueri mediiq; motus diuersificant qũ differũt equo qdẽ hæc seu diuersitas p argumentũ repit: nã qũ argumentũ nihil est denotã. lineã medii motus solis esse in auge una cu uera: uel est sex signor; denotã eadẽ esse in opposito augis ubi iterũ nã differũt equo nulla est: quom n. hæc dictã lineã nã differãt nã erit equo Maxima autẽ est in lõgitudinibus mediis ut demonstratũ est: quadere qũ argumentũ demonstrat solẽ esse ibi dabit diuersitas maxia q. 2. g. & 10. m. In locis aut aliis crescit & decrescit. æq; tio scdm q; argumentũ uariat: uñ qũ argumentũ demonstrat solẽ ppiquiorẽ augi uel opposito æq; tio minor. qũ uero longitudini medie ostẽdit ppiquũ æquatio reperiet: quorũ utrũq; ut pateat supra cẽtro a. e. b. c. d. designet: & ducta diametro b. d. e. cẽtrũ mudi & c. lõgitudinẽ media ppendicularẽ c. sup lineã augis producta: capiat. Sumãtur quoq; duo ec. puncta f. augi ppiquius & g. lõgitudini medie: dico solẽ in g. existẽtem æquationẽ hẽc maiorẽ ductis nãq; lineã f. e. indiretũ usq; quo in puncto h. cõcurrat circũferentiã & a. f. a. h. a. g. e. g. e. h. h. quom li

nea e g p 7. 3. lõgior sit linea e h erit p. 19. p. angulus e h g angulo e g h amplior qbus dẽptis ex totalibus angulis g & h æqs per primi. lateribus a g a h existẽtibus æq; libus restabit angulus a h e minor angulo a g e p cõmunẽ scientia: sed q; anguli f & a b e æq; les sunt p eadẽ. 5. primi cũ lineã a f & a h sint æquæ erit angulus g angulo f amplior: quare equomõ maior ut ex superius dictis igitur sed q; a sole magis distãte ab auge ec. linea medii motus eius magis distat ab auge in zodiaco hæc nãq; distãtia ut supra demonstratũ est sunt æq; les: quare lineã medii magis ab auge distãte equo maior & magis a lõgitudine media equo minor qd erat intẽrũ. Et sic habitũ e qualiter p argumentũ inueniat equo & eo uariato uariet & illa qualiter aut argumentũ assignato equo q; ta sit demonstrare: & singulis argumentis p singulos gradus argumentis equones ordiare correspondẽtes i hac pte nãq; intẽdo. q; a primũ nimis difficile & i principio me mini faciliora & utiliora inchoantibus declarare: scdm uero pticulare nimis tabulis ptinẽtiis non pũti opi in quo de motibus & motuũ canonibus uniuersalibus agis: licet utrũq; faciat Pto. in tertia a' mag. distãte. Duas tũ uniuersales regulas equonũ anteq; huic theoricæ finẽ iponã non reticebo. Quarũ prima e sole existẽte in locis zodiaci oppositis equones cõtingũt æq; les e c nãq; a b signato cuius cẽtrũ c & d cẽtrũ mudi. Ducta lineã a d b notũ est d. o. pũcta ec. a & b i h zodiaco opponi si quidẽ lineã a d b trãsit p cẽtrũ mudi in qbus duobus locis sole existẽte dico equones: æquales primo ductis nãq; ex cẽtro ecẽ. lineis c a & c b æq; li

bus erũt p. 5. primi anguli a & b æq; les sed quia fãpius distũt est quãtitatẽ horũ & similiũ angulorũ equonũ notificare q; itatẽ: erũt igit equones in locis hiis sole cõstituto q; in zodiaco opponunt æq; les. Scda regula lineã medii motus solis æqliter ab auge seu ab eius opposito remota ad ptes oppositas equones cõtingũt æquales ut zodiacus a b c d cuius e cẽtrũ & a e c diameter a auge solis & c opposito existente describat: capiant duo arcus a b scdm ordinũ signor; & a cõtra æquales & lineis e b e d mediorũ motuorũ pductis erunt equones æq; les depũto nãq; ec. solis f g h supra cẽtro. i. a quo pallele prioribus i g i h i cẽtra sol ductis: &

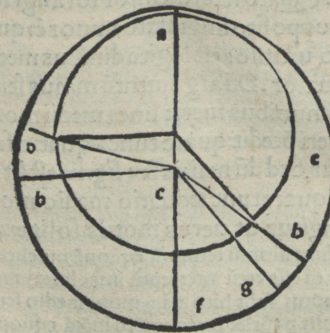
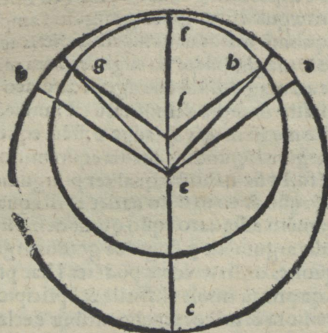

THEORICA

est g e h erūt anguli a e b a e d infra æquales arcus
a b a d formati per. 26. 3. æqui quare. 29. primi an
guli si g f i h æqui parentis: & anguli quoq; e i g
e i h per. 13. primi sed duo latera i e i g æquum an

dio habito si equo g h addat uerus e f g h. Inde re
sultabit. Sed aliq rōnabiliter uident q̄rera q̄
agēdū erit de æq̄tione si argumētū quo inēta sit ni
hil erit uel. 6. signorū p̄cise cū igit autor nō memi

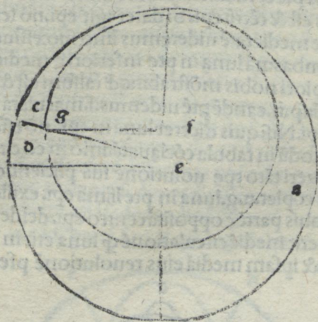
gulum cōtinētia duobus lateribus i e i h reliquū
æqualē cōtinētibz æqualia per diffinitionē cir
culi primo euclidis. quare per. 4. primi eiusdē an
gulus g angulo æqualebit h & per. 29. eiusdē b e
g & d e h adinuicē æquales. igit arcus æquonū il
lis subiens: qd̄ erat ppositū. Et quia tātus ē arcus
a b quo lineā mūdi motus ab auge remouet quā
tū arcus f g distantia solis ab eadē pportionaliter
ut dictum est. erūt arcus f g f h æquales: quare seu
ad diuersas partes lineā medii motus solis seu tol
remouentur ab auge uel opposito equonē cōti
gunt æquales. Et hac de ea in tabulis equonū sol
is in lineis numerorū distantū argumenta solis
duplex ordo ponitur: numerorū in eadē lineā cui
nūq; equo correspondet eadē uel æqualis primus
nāq; ordo primā scdm ordinē signorū denotat di
stantiā ut. u. g. gradus unus q̄ ē a b scds uero secū
dā distantia cōtra ordinē signorū. 5. f. signorū & 59.
g. cui ad cōpletā circulationē deest unus gradus
qui est a d in scda uero lineā ponit. 2. pro prima
distantia scdm ordinē signorū & 5. 58. pro scda q.
bus ad pfectā circulationē duo g desūt: & ita sicut
prima crescit cecundū ordinē signorū ita scda de
crescit. crescit tñ cōtra ordinē signorū. Habita
igit equone p argumētū ad hoc ut sciat quid in
de agēdum erit & ex motu medio qualiter uerus
emergat adiungit canonē. Quom. n. argumētū
nō tñ det equonem imo demōstret qd̄ ea & qua
liter opandū sit uideas an argumētū quo median
te equonem accepisti sit minus 6. signis an plus si
minus & in p̄sentū figura in qua argumētū a b mi
nus est signis tñc lineā medii motus ueri scdm or
dinē signorū p̄cedit lineā ut c b p̄cedit lineā c
d & medius e d b maior est uero e d quadere habi
to medio motu e d b ex eo equo d b demi debet
& uerus motus e d remanēs erit. At uero solis ar
gumētū plus sex signis existēte est econuerso. f. q.
lineā medii motus p̄cedit lineā ueri ut argumen
to a f g lineā c g medii lineā ueri c h p̄cedit & me
dius motus e a g minor est uero e a g quare me

nerit hac duo tradere canonē in cōpletū uisus est
hac q̄stio puerellis ē & parū respiciētis ea q̄ dicta
& p̄bata sunt paruit nāq; supra sole uel lineā eius
motus existēte in auge seu opposito equonē esse
nullā cū lineā ueri motus mediiq; nō differāt. Li
nea aut regularis motus solis existēte in auge ar
gumētū nihil ē eadē p oppositū augis mora argu
mētū est. 6. signorū argumētū igit nullo seu. 6. si
gnorū existēte nulla equo cōtingit. Si equo nō ē
qd̄ erit de ea faciēdū qd̄ nāq; nō ē neq; addi neq;
minui pōt igit de nullo argumētū seu de argumē
to 6. signorū q̄a nō dat equonē neq; addēdā dixit
neq; minuēdā. uñ canō oēm argumētū uariatio
nē cōpletit. id nāq; uel nihil uel. 6. signorū aut mi
nus seu plus cōtinet. Si nihil ē aut. 6. signorū equo
nulla ē: quare medio hito motu & uerus nō igno
rabit. Si uero argumētū minus demendā: si uero
plus dixit addēdā. Et nota qd̄ dixit i tex. minus
uel plus. 6. signis cōibus signorū capis dupliciter
cōiter & phylice. Cōe signū ē ps zodiaci cuius lō
gitud. 30. & 12. latitudo amplectit gradus & talī
mō accipiēdo signū signifer totus. 12. hēt signa &
medietas. 6. id̄ dixit. 6. signis cōibus. signum uero
phylicū ē. 6. ps zodiaci cuius lōgitud. 60. g. hēt
& duo signa cōia cōtinet & medietas zodiaci hēt
3. signa & isto modo nō capis hic signū imō in ta
bulis de motibus planetarū. Quare aut hūc scda si
gni acceptio astronomie immētasit nō in isto loco
sed potius i canonibus tabulaz Alphōtū declarā
ti hēt: & q̄re signū phylicū & cōe dicant. Patet igit
p̄fecta declaratio. 5. terminorū qbus indigemus p
uero motu solis inueniēdo mō uero p cōplemen
to theorice huius q̄liter p eos opē de oibus exē
plificādo declarabo. Disposito nēq; circulo signo
rū a b c d in cētro e & supra fec. g sitq; sol in pun
cto g ducta lineā a cētro ec. ad solē f g & a centro
mūdi ad zodiacū ei parallela e d q̄ medii motus
dicat lineā: & a p̄cipio arietis a arcus a b d medius
solis motus: scdo ducta ab eodē cētro ad zodiacū
p cētrū solis lineā e g c ueri eius motus erit lineā.
Et arcus a b c a p̄cipio arietis uerus eiusdē mō

PLANETARVM

tus. Et q̄a p̄ctus augis est b arcus a b in s̄da signifi-
catione dices aux a b auge uero ad lineā medii mo-
tus arcus b d argumētū solis & arcus iter duas lieas
ueri & medii c d equo seu solis diuersitas nūcupabā-
tur. Inuenit̄ aut̄ uerus solis motus reperiēdo primo
per q̄ritatē t̄pis motū eius regulārē seu mediū a b d a
quo auge a b dēpta argumētū b c d hēbitur: quo me-
diatē equo c d accipit̄. q̄ q̄a argumētū est. 6. signis mi-
nus si per canonē a medio motu a c d demat̄ uerus
solis motus a c & uerus eius locus i zodiaco c resta-
bit. Alia multa & demōstrationes hic afferre potuif-
sem ut. s̄qualiter distātia cētri ec̄a centro mūdi inue-
stigaret̄ & q̄ta sit q̄ ec̄a dicta ē. sc̄do quo tramite locus

augis in zodiaco uenādus sit: & qualiter per assigna-
tū argumētū quāta sit ei correspōdēs equo accipia-
tur & si sol apperiet̄ mō alio quā ec̄a. san per epicyclū
saluari possunt & alia multa. q̄ q̄a autor nō memi-
nerit ego reliquit̄: tanto magis quia Pro. pulcherrime
hac oia enarrat in tertio Almagi: secundo quia diffi-
cilia sunt & inchoātibus ardua tertio quia super hac
theoricam nīmū dixisse uisus sum: ne tediosus fīa
ad Iesu Christi qui meum futurū laborem facili-
ter. laudem & honorē solis theoricę finem impono.

DE LVNA

Vna hēt orbes quattuor & unā
sphaerulā. p̄rio enī hēt tres orbes
sicut sol in figuratiōe dispositos
scilicet duos eccentricos secundū
quid qui uocantur orbes augē eccentrici lu-
næ deferentest̄: tertius eccentricum simpli-
citer in horum medio locatū qui deferens
epicyclum appellatur. Decet inde habet or-
bem mundo concētricum aggregatum ex
tribus aliis ambientem: qui deferens caput
draconis dicit̄. Ultimo habet sphaerulā q̄ uo-
cat̄ epicyclus profūdatus orbis tertii imersā
in quo quidē epicyclo corpus lūare figit̄.

DE Theorica luna.

Expedita theoricā de solē sc̄ia in p̄ntu pte autor
de luna aggredit̄ cōsiderationē. Cuius ordīs rō dū-
plex ē. P̄ria q̄a quom faciliōra ordie doctrine a qbus
facilius sit initiū sint p̄ponēda: & theorica lunæ mō-

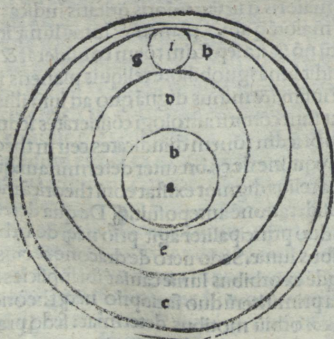
tus faciliōr sit q̄ reliquorū. planetarū & p̄cipue q̄tū
ad motū eius ec̄a. nāq; lunā ut patebit in centro
mūdi regularis ē q̄ in planetis nō accidit q̄re quom
in motu diuersitatē habeat minorē eius sc̄ia facilio-
rē si q̄dē in aequalitas motus sit cā difficultatis nō im-
mento igitur theorica lunæ imediate post solis po-
suit̄. Sc̄da rō q̄a ceteris p̄tibz inanentibus nobi-
lora debēt p̄poni: q̄to nāq; nobilior aliqd̄ tanto pri-
us: lūa aut̄. planetis residuis nobilior ē primo actio-
ne agit nāq; sensibiliter & nō solū ut alii p̄ influentiā
q̄d̄ inducēdo pater lumine nāq; eiufq; motu in hūi-
dis p̄bet argumētū & decrementū. Mare nāq; eius
motu fluxū & refluxū hēt flumina augēt̄ur & minu-
untur mulierū mēstrua lūa regulata fluat̄ pydo de-
terminata. Cerebella medule alia ut cācri cōchila &
multi pisciū & fructus in arboribus ea repleta replē-
tur: & ea minuēt̄ in humore deficiūt deniq; in ore
oī opatur ueluti pulcherrime dicit̄ Aly. Abēragel in
p̄ria pte iudiciorū ca. de luna & albumezar p̄ria dif-
ferētia ca. p̄rio & p̄rio quadripartiti ca. 2. Sc̄do lūa no-
bilior est cā luminis maioris q̄d̄ habet unde q̄a no-
bis est. p̄prior in lumie p̄ter solē cetera sidera excel-
lit & uincit ea nāq; in noctu nō lucētē nihil penitus
astra reliqua operant̄: ipsa igit̄ dñā ē noctis regia &
gubernatrix ceu sol diei ut recte igit̄ ca. allegato Aly.

Sed locus hic nō ē absolutus dubitatiōe uolunt
nāq; p̄hi. naturā lune similē ēē n̄ræ terræ: q̄d̄ mani-
festat̄ macule ipsius q̄ in astris aliis nō uidēt̄: quom
igit̄ terra sit sex elemētōrū opata & lumine minime
p̄cipiat̄: eodē mō & luna respectu planetarū. Quo
igit̄ lumine ampliori p̄cipabit̄. Ad q̄d̄ dicat̄ q̄
quom astrologi cōsiderēt̄ magis sc̄dm sensum & ap-
parentiā q̄ p̄hi & luna maioris uideat̄ luminis q̄ cē-
teri. planetę siue sit ita sc̄dm rei ueritatē siue p̄pter
eius p̄pinq̄uitatē nō curat̄. Quod si lūa ēēt distātiōr
q̄ alii planete a terra ita q̄ nō mōstraret tantū lumē
nō dicerēt lumē lunæ int̄fius ēē q̄ aliorū. planeta-
rum q̄a ita ēē p̄p distātiā minime sensus p̄ciperet̄.
P̄hi uero nō sc̄dm id quod uidet̄ q̄a sensus decipit̄
de q̄ritate rei p̄pter p̄pinq̄uitatē seu distātiā diudi-
cans rē maioris q̄ sit seu minoris q̄ritatis iudicat̄ nāq;
lunā ēē maiorē q̄ alii. planetę & lumē lunæ int̄fius
q̄ eorū cū nō sit ita sēp sc̄dm rōem cōsiderat̄ & quia
rō cōcludit lunā ignobiliorē reliquis planetis iō di-
cunt̄ ēē infimā & minus dignā quo ad lumē illis: nō
igit̄ sunt sunt cōtrarii astrologi cōsiderātes sc̄dm sen-
sum & p̄hi sc̄dm rōem diiudicātes ceu in theorica
de solē i equōne de ec̄. breuiter determinauit̄ quom
igit̄ luna reliqs dignior existat̄ eorū theoricā merito
de ea cōsiderationē anteposuit̄. De qua determi-
nando duo principaliter agit̄ p̄rio nāq; de orbibus
& motibus lunæ. Sc̄do uero de dracone & eius mo-
tu qui q̄dē ex orbibus lunæ causat̄ ibi sup̄ficies ec̄. lu-
næ circa primū iterū duo facit̄: p̄rio nāq; theoricę de
orbibus & orbū motibus determinat̄: sc̄do p̄acticę
qualiter ex his motibus lunæ motus uerus reperi-
tur nominū rationē declarādo ibi lineā itaq; medii
motus. Pars prima iterū in duas partē p̄tes. in p̄ria
nāq; p̄tiales orbes quibus sphaera lunæ integrat̄ expōit̄
in sc̄da uero eorū motus proprios declarat̄ ibi. Mo-
uentur aut̄ dicit̄ igit̄ de prima: parte q̄ lūa habet

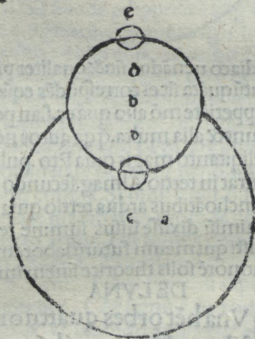

THEORICA

orbes. 4. & unā sperulā hoc est parūā sperā & orbem parūū q ut declarabitur epiciclus nomiat prio nāq duos orbes augē deferētes habet dispositos ueluti i sole cū supmi cōuexa & cōcaua infimi concentricē: reliq uero ec. mūdo dicant. quare ec. dicuntur scdm qd. rectius orbis est ec. simpliciter qā ambe eius sup- fices habēt a cētro mūdi distictū centrū & scdo dicit deferens epiciclum: sicut ec. solis deferēs solē appel- latus est: quia sicut sol in ec. infigit & ab eo mouetur ita lūx epiciclus uel sperula in ec. ut uidebitur situa- tus ad eius motū deferetur. qrtus orbis concentricus mundi scdm superficiē utrāq aggregās & circūdans tres enarratos orbes cū cū sit supior eis: caput drago- nis deferēs noiatur: quom drago lunæ qui quid sit infra patebit ad huius orbis motū ferat: quintus ue- ro orbis lunæ qui dicit epi. seu puus: circulus ifixus est & situatus in quodā spacio ec. concauo: & motu ec. mouet & i eo corpus lunare. Infigit & mouet ab eo ut patebit. notādū q hūc orbē nō noiāuit orbem supra imo distinxit eū ab orbe: q orbis capi pōt du- pliciter pprie p oī spa tm cētrū mūdi circūes seu ec. sit siue cōcētrica: & qā epi. nō circuit illud imo totaliter a cētro mūdi remouet nō noiāuit orbē isto mō or- bē capiēdo. Scdo mō orbis accipi pōt magis cōiter p corpore oī celesti ad motū planetæ ordinato seu circuit centrū. mūdi siue nō. & isto mō epi. dicit or- bis puus. & qā hāc omnia fere in theonica solis no- ta sūt iō nō aliter q exēplari figura declarabo. a nāq centrū sit totius: & b ec. c & d qno orbes ut patet dit- formis spissitudinis augē deferentes ut in sole sint: inter qd. ec. e cuius centrū b aequalis spissitudinis epi. deferētes situatur. qrtus est orbis f extrisecus & supe- rior cōcētricus & aequalis spissitudinis dragonē defe- rens noiatus ultimo uero: ē orbis puus uel epi. g h cuius cētrū est. i. in superficie deferētis cōcaua g h tā te qrtatis qte epi. est situatus. & i illa circulariter mo- uetur ut patebit deferēs lunæ in eius extremitate ue- ln g. defixā per superius & iferius mouēdo. Est nāq epi. descriptiue paruus orbis cuius cētrū nō est cētrū

mūdi uidēdū erit mō an def orbis hic q dicit epi. & q sit necessitas eū ponēdi: quom in supiori theonica rōcinatū sit de ec. Et quia rōnes fere oēs Cōff. A uer. q ec. destruere uident & epi. negant. quom in qōne supra a me facta de ec. perempte sint & destructe bre- uitati pcēs hic non replicabo: uerū unā tm q speciale habet de epi. existētia difficultatē & quā quida iresre- gabile credūt recitabo. Descripto nāq epi. deferente: & cētrū terræ i qua nos sumus sit a & cētrū epi. b sitq in eius ifima pte luna notū ē cū nobis tm medietas appeat: uidebimus pte c oppositā cētro epi. & q uer- sus nos est: nō aut pte d de hinc p motū epi. ex quo datur luna pueniat i partē supiorē. qd dubitabit nō amplius pte & medietatē c nos uideri imo d q uer- sus nos est & cētrū epi. Si daret igit epi. nō semp eā- dē lunæ medietatē uideremus imo successiue diuer- sas & ambas: nā luna in pte inferiori c medietatē & d in supiori nobis mōstrabit: qd falsum est & sensui cōtrariū: sp. n. eandē pte uidemus. s. maculatā nō igit datur epi. Nisi quis diceret lunā in epi. nō esse infixā & ceu nodū in tabula cōclauatā imo in eo circulari- ter moueri tāto tpe uolutionē suā pficiendo qto ēt epi. suā cōplet. u. g. luna in pte ifima epi. existēs mō- strat nobis partē c oppositā cētro epi. deide qn epi. cōpleuerit mediā circulationē q luna erit in pte su- periori: & ipsam mediā eius reuolutionē pfecerit ut

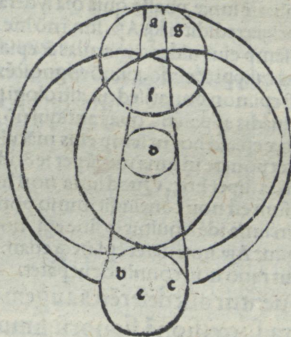
pars c q erat opposita cētro epi. illud mō respiciet: & ita cū semp pars c uersus centrū mūdi sita sit pte c sep- luna nobis oñdet: per motū igit circularē: lūx in cō- caultate epi. in qua situatur saluatur qualiter ps ma- culata nobis semp appareat. Hoc nihil ē quom Ag- scdo de celo & mūdo demonstret astra eē infixa in orbe sicut nodū in tabula & nō nisi p accidēs moue- ri. s. ad motū orbis: qd respōsio hāc negat nō igitur epi. dat si hāc appētia saluari debeat. ¶ In oppositū est Pto. in pluribus libris Almag. Alphaganus. Au- tor in tex. & tota fere astrologorū academia. Pro so- lutōe quōnis huius relictis. quos lōgos de hoc pos- set facere sermones tres tm q mihi uise sunt cogen- tes magis epi. dari dicā rōnes. Priā quorū ē qā plane- ta in pte eadē ec. existēs. u. g. in auge aliqn ppingor & qnq remotior uidet: & quia hoc nō puenit rōne ec. quia parte eadē ec. pōitur sidus: neq alia cā: erit igit rōne epi. in cuius parte supma cū fuerit planeta erit distatior: & ppinguior cū in parte infima & uer-

PLANETARVM

sus oppositū angis datur nāq; epi. aux & oppositum
 ut infra patebit. & sensus manifestat epi. scdm eius
 uniuersas partes nō aequaliter remoueri a cētro mū
 di quare pp hāc primā cam tōcludit epi. Scda rō pla
 neta māifeste uidet qnq; tardus in motu & qnq; ue
 lox. uñ luna si tñ gradu qnq; aliqñ uero. uñ attin
 gens in zodiaco mouetur: qd nō prouenit cā ec. ut
 dictū fuit de ec. solis in quo sol mouet in regulari
 ter supra cētro mūdi qñ in auge & in opposito fue
 rit: qñ luna existens in auge sepius tarda & alias ue
 lox uisā est in motu & eodē mō in opposito augis:
 erit igitur cā epi. q cū scdm se totū extrema sit centrū
 mundi ex inia. phy scdm unā partē scdm ordinē
 signorū. s. per inferiorē & per aliā partē. s. supmā con
 tra ordinē mouebit: ut si planeta existens in pūcto a
 epi. moueatur i b per arcū superiorē in zodiaco arcū
 c d cōtra ordinē signorū descripserit per cētra austru
 ueri motus lineis a centro mūdi e ductis e a c e b d
 manifestabitur: eodē uero a b in a moto p inferiorē
 epi. descriptus erit arcus zodiaci d e scdm ordinē si
 gnorū. & sic patet qualiter in diuersis ptibus epi. pla
 neta ad diuersas fert differēcias positionis. quom igit
 tur ec. sēmp moueat scdm ordinē signorū lūa in par
 te inferiori epi. etiā scdm ordinē signorū delata duo
 motus ad eadē partē. sc. & epi. copulabunt: q lunā

theoricis eorū patēter uidebit qnq; solē pcedere qd
 directione qnq; uero cū seq qd retrogradatiōe pue
 nit ut declaratū ē: q oia epi. absq; saluari posse minie
 cōsidēdū est. ¶ Tertia rō q epi. def cōcludēs est: p sup
 ponēs. 23: primā ptis pspēctiue ppositionē. ambro
 sum uidelicet & opacū minus lumiofo oppositum
 maiori umbrā causat conoydalē q qto magis pēdi
 tur & a corpore eā causare remouet tāto sit mior ut
 patet de umbra a b a c a terra d opposita soli e causa
 taterrā nāq; minor est sole ut demonstrat Alphagra
 nus: quo stāte capiātur duo eclipses lunā q nū q

Luna ingredit umbrā terrā ut alibi hēt declarari lūa
 & sole i lito cōsimili sēmp quo ad caput & caudā dra
 gonis uisum est unā harū eclipsiū alia longiori tpe
 durasse: qd aliter esse nō potuit nisi quia in una ma
 iorē umbrā terrā luna ingressa est q in reliqua. aqua
 anteq se absoluat lōgius pteribit tps spaciū ut. u. g.
 luna si existat i f tpe eclipsis maiorē umbrā suber q i
 g & eclipsim cōsequēter tpe lōgiori duraturā patiet:
 qd esse nō pōt ut ex p supposito norū est nisi quia lūa
 terrā sit pprior: pprior autē terrā tpe eclipsis cau
 sā ec. luna esse nō pōt qā sēmp ut patebit ē uersus au
 gē ec. oppositiōe cū sole qñ eius accidit: eclipsis erit
 igit cā epi. ut quād erit in pūcto f epi. inferiori ma
 iorē umbrā q existēs in g ingredit f nāq; terrā ppin
 quis est q g ut patet ad sensū & demonstratiōe pate
 bit. Neq; quis poterit dicere lunā esse in regularē &
 iō uideri eclipsim qnq; maiorē & aliquādo minorē
 cū sēmp umbrā occurrēt aequali quom ex hoc seqē
 oppsitū luna nāq; existens in pte supma epi. cū sit tar
 dat tardius ex umbra terrā se dberet absolui q i pte
 inferiori ubi est uelox cuius oppositū cōtingit. tardi
 us nāq; se absoluit ab umbra terrā in pte inferiori qā
 ibi maior ut dictū est. Præterea hoc nō tātū tpe cōpñ
 ditur uerū etiā motu lūa quē causat in zodiaco. ma
 iorē nāq; in zodiaco & maius ecliptice spaciū causat
 tpe eclipsis in parte infima epi. q supma eclipsim pa
 tiens qd ēē nō pōt nisi qā in parte infima de epi. ma
 iorē trāsit portionē eclipsi duratē & per cōsequens in
 zodiaco maius spaciū q in parte eiusdē supiori hēc
 igitur tres rōnes in diuersis locis Almag. factæ for
 tiores mihi uisē sunt ideo reliquis obmisiss has tan
 tū recitau. ¶ Ratio autē in cōtrariū haud difficulter
 confringitur: unde cōcesso ppter apparentias dictas
 dari epi. dico lunā eandē pte maculatā uidelicet sem

motū uelocē scdm ordinē signorū reddent. At uero
 luna mota p superius epi. & cōtra ordinē signorū &
 ad oppositā ptē motui ec. a motu ec. deficiet & erit
 tūc tarda cursu nō igit aliter q epicyclo uelocitas tar
 ditaq; in luna saluat. manifestas etiā triū superiorē
 planetarū motu epi. cōcludit q lunā uidentur nāq;
 tres dicti planetæ qnq; directi in motu & qnq; retro
 gradati: ceu ego patēter cū astrolabio de marce pce
 pi. quare mouetur ad diuersas positionis differēcias
 qd cū nō possit puenire rōne orbis cētrū mūdi circū
 dantis qā talis uel sēmp retrograde & cōtra ordinē
 signorū uel directe & scdm mouet erit igit rōne or
 bis totaliter extra cētrū mūdi q scdm unā medietatē
 directe & retrograde mouet p aliam ut. 7. patet phy.
 Qualis ē epi. p diffinitionē eius supra positā: tres igit
 tur supiores plāter epi. eē cōiucunt haud aliter nēus
 & mercurius q directe & retrogradati tpiibus diuersis
 picipiūtur moueri. qñ immo quom sēmp media cō
 iunctiōe cū sole sint cōiuncti hoc ē q mediōrū motuū
 eorū lineā cū lineā mediū motus solis sint eadē uti

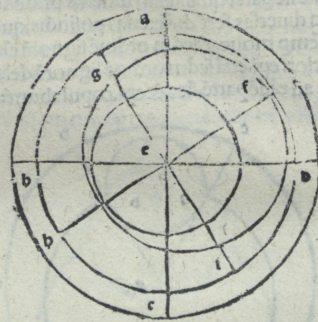

per nobis ostendere ueluti sensus diiudicat: quo posito fateri necessarium est in eius concava superficie locum lunæ lunam moueri circulariter ut dicebat quem motum ordinare in corpore lunæ placuit ei qui recto & indissolubili tramite cuncta recte disponit: ut ipsa semper uersus nos facie haberet maculatam quam uirtutē nobis influit aliis eius partibus non receptibile per illam namque partē influentiā suā nobis impartitur quod per reliquas non daret. ¶ Sed quoniam instatur quia ponere quod luna moueatur contradicit philosopho uolenti stellas per se minime moueri dicendum philosophum stellas non moueri tantum per immobilitatem lunæ probasse quia omnia sidera dicit esse eiusdem speciei: credidit namque Aristoteles. Luna non habet hunc motum quom semper eius uideret maculas & epicyclum sequens opinioniones calippi & eudoxi. non cognoscens: quod bene sequitur si epicyclum non ponat: sed quia astrologi posteriores pro saluandis apparentiis quas antiqui non saluauerunt ponunt lunam epicyclum ad hoc ut semper eius macule uideantur oportet ponere in luna motum per se & ideo ratio Aristoteles fundata super hoc. Quod luna non habet epicyclum quod falsum est non concludit immo ponendo epicyclum & motum in luna idem sequitur quod sine epicyclo non motum quom igitur Aristoteles non daret epicyclum neque etiam motum eius igitur ratio non conuincit ut patet.

Mouentur autem deferentes augem eccentrici contra successionem signorum simul regulariter super centro mundi ultra motum diurnum in die naturali gradibus. xi. & xii. minutis fere. Et axis motus istius axem zodiaci in centro mundi intersecat: unum & poli eius a polis zodiaci declinat & quantitas talis declinationis est quicunque graduum inuariabilis semper.

¶ Postquam compleuit notificationem orbium sperarum lunæ constituentium quo ad numerum & situm eorum in parte hac eos quo ad motum declarat. Et diuidit in quattuor in prima namque augem deferentium motum declarat: in secunda eccentricis epicyclis lunæ ibi orbis uero epicyclis: concentricis deferentis dragonem lunæ ibi sed orbis quartus: quarto uero epicycli ibi epicyclus autem. In prima igitur parte inquit duos orbis deferentes augem lunæ moueri simul. i. motibus propriis & proportionalibus quod stricta pars unius & alterius grossa sunt simul: contra ordinem signorum. i. ab oriente ad occidentem: ultra motum diurnum. nam quom moueantur ab orbe diurno sicuti omne aliud celeste corpus in. 24. horis circa terram semel ultra motum illud quod non meminisse oportet quia notus est ex motu primi mobilis mouetur singulis diebus naturalibus quod tempus amplectitur. 24. horas. i. gradibus & 2. minutis fere quia ultra hoc mouetur. 12. ut alibi habet declarari. quod motus uniformis est in centro mundi: quia temporibus aequalibus æquos faciunt in hoc centro angulos quod ad regulationem motus requiritur ut in theorica quod habet præcedit ex positum est. Et poli huius motus & orbium istorum declinat a polis ecliptice. gradibus inuariabiliter. i. semper hac distantia non aliquā maiori & aliquā minori. Quod. 4. Almag. declarat Ptolemy. quod præcepit neque lunam neque superficiem planam horum horum moueri sub ecliptica immo ab ea declinari secundum medietatem uersus septem-

trionem. gradibus maxima declinatione: & totidem autem utrumque quare sequitur utrumque horum orbium poli a polis ecliptice. quod gradus remoueri. Ad quod declarandum haud in commode figuratio utendum est esto itaque orbis ecliptice a b c d cuius centrum e & ecliptica a c poli uero b & d orbis uero augem deferentes f g h i quorum plana superficies f h maxima declinatione. graduum ab ecliptica declinat dico polos horum ut g a polo ecliptice b & i a d æquali declinatione uidelicet. graduum declinari quom namque ecliptica distet ab eius polis contra circuli erit p s a b contra zodiaci: & motus eodem quod poli augem mouentur a superficie eorum plana distet contra circuli erit f g contra p s horum orbium: sed quom omnes contra circuli eiusdem sint æquales: ut patet in geometria erunt a b & f g in zodiaco æquales portiones. quare demum pro domini arcu a g zodiaci remanet a f distantia superficie orbium horum ab ecliptica: & b g dictorum orbium poli a polo ecliptice distantia æquales per communem autem conceptionem primi elementorum. quom igitur arcus a f in uariabiliter sit semper. graduum: & b g eiusdem erit remotiois quod in-

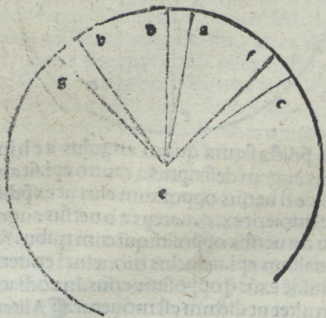

quit in textu: & eadem uia sequitur alium poli. i. a polo d reliquo remoueri æquali remotioe quod est intentum. Sed quia ecliptice centrum e centrum mundi si ducatur ab utroque polorum axis b e d per centrum e transibit ex diffinitione axis & eodem modo augem deferentium quom idem sit centrum ducta axis g e i per idem centrum transibit in e centrum mundi se secantur cum axi ecliptice quod est aliud quod dicitur in littera. ¶ Sed hic occurrit dubitatio an hii orbis augem deferentes ultra dictum motum contra. i. successionem signorum habeant alium motum. scilicet motum æqualem. 2. spe & arguitur quod si quia nullus orbis duos habet motus proprios motus autem 2. spe orbibus augem mouentium ut in theorica solis dictum est: proprius similis motus hic dictus contra successionem signorum proprius est huius orbibus: quare habet etiam duos proprios motus quod est falsum. ¶ Secundo si hii orbis habent motum æqualem motum. 2. spe autor in littera manifestat: quom autem eius nullam fecerit mentionem uel non erit talis motus uel autor diminutus erit quod in conuenit. ¶ Oppositum huius nult cōis scola astrologorum quod omnes auges seu per se seu aliud motum. 2. spe moueantur ad hanc quonem dicendum erit deferentes augem lunæ moueri motum. 2. spe ultra motum dictum. Cuius ratio est quia sicut infra patebit linea medii motus solis tantum distat quando distat a linea medii motus lunæ quod ab eius augem ad diuersas scilicet partes.

PLANETARVM

PLANET
Sed cũ aux folis moueat. 3. spe motu ut i eius theo
rica patefactū ē eodē motu ec. folis mouebit cũ sit
medio duog orbū folis augē deferētiū a qbus repit
qre itē liea medii motus folis mouebit eodē motu.
Si gīf aux lūa. & ex cōseqnti eius motus aq̄lis liea
nō moueat hoc motu. 1. spe fēp lieā medii mo/
tus folis magis appropiāti fēp lieā motus unifor
mi lūa q̄ eius augi qd̄ dictū ē ē fallum. qd̄ exēplo de
clarat in circulo a b c sit liea medii motus folis e a lu
na e b linea augis e a aq̄liter a b & c distāte. deide
ga liea e a mouet ut dictū ē motu. 3. spe fiet i d erit q̄
e d & si aux lunā & eius linea medii motus nō mo.

ut simili motu & equali uelocitate magis e d linea
motus equalis solis appropinquabit e b linea me-
dii motus lūæ q̄ e i eiusdē augi quod patebit eē falsū
ut igit̄ equaliter distet ab utroq; op; augē lūæ motū
esse in f equali uelocitate & linea medii motus eius
dē i g ut d i medio f & g ab utroq; sit æquidistans : ultra
igit̄ motū uersus occidētē & ppriū uersus oriētē æq-
le motui. g. spe augē deferētēs lūæ hnt motū. ¶ Sed
est notādū prio p solutiōe primi q̄ licet auges solis
& . planetarū & lūæ motu moueāt. 3. orbes diuersi
mode tñ q̄ auges solis ec). planetarū pter augē ecē.
mercurii de qua pportionalit̄ ceu de auge lūæ dicē-
dū ē ut in theoria eius patebit. mouentur motibus
equalibus. 2. spe tāq̄ motibus ppriis & ab intelligē-
tiis intrinsecis ut patuit i theoria solis: ubi dictū fuit
motus augiū dici. 3. spe nō pp cām: sed pp equalita-
tē: & rō eius q̄a quom oēs corpus motū hēat ppriū &
deferētēs dictarū augiū nō hēant motū aliū pter mo-
tū equalē motui. 3. spe erit ille motus eis pprius: &
a motore intrinseco. At aux lunæ si mouet eodē mo-
tū nō tāq̄ motu p pprio imo a corpore supiori hoc
est ab. 2. spa illū hēat: & rō ē q̄a corpus simplex simpli-
ci tñ pprio motu mouet quom igit̄ aux lunæ mo-
ueat motu ad occidētē q̄ ei ppriū ē hic motus. 3. spe
nō erit pprius & ab intrinseco imo raptus pueniēs ab
orbe g. & p hoc soluit primū q̄ licet orbes augē de-
feciūt duos hēant motus nō tñ ambo sunt. pprii eis
imō unus ē pprius & reliquū raptus ut dictū ē. ¶ Ad
scdm dicēdū q̄ autor nō fecit huius motus mentio-
nē q̄a quom sit rardior ad pte oppositā pti ad quā ē
motus pprius astutior motu in. 2. spe i uno die a mo-
tu pprio & qd̄ remanet possit p motu pprio: cōple-
ditur nāq; motus q̄ pōit in textu motum utruq; iō

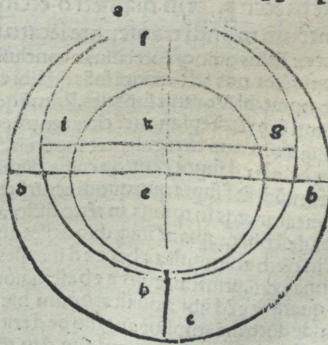
de hoc nō fecit speciale mētionē: sicut licet sol motu
eius aequali moueat ēr motu. 2. orbis nō oportet tñ
memisse in illo motu. 3. spe quom aggregatū mot⁹
aēlis folis & 3. spe positū sit p eius motu medio &c.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Deinde cum dicit.

Orbis uero epiclū deferens mouetur
scdm successione signorū regulariter sup
cētro mūdi ita qd oī diēnālī tali motu cētꝝ
epicliclī. xiii. gradus & .xi. minuta fere p am
bulet. Axis tñ hꝝ motus p cētꝝ hꝝ orbis qd
cētꝝ eccētrici dr æqdistāter axi augē deferē
tiā mouet. Vñ ēt poli motꝝ istiꝝ a polis or
biū augem deferentiū distabunt secundum
eccentricitatis quantitatem.

¶ Notificat motū & velocitatē deferētes epī. lūa & duo agit primo hæc qđ dictū est. scđo exponit p̄prietatē qđā & colligatiā quā hēt lūa in motu cū sole ibi dictū uero orbē primā b̄ iterū in duos secū in prima nāq; ec. declarat motū i scđa uero. p ordinē cōcludit correlariā ibi ex istis sequit. dicit itaq; primo qđ ec. deferens epī. lūa scđm successiōē signorū hoc nāq; oibz ec. cōe est cū plāetaz; q; motibz eorū moventur iter fit successio signorū mouet regulariter. In cētro mūdi aequos angulos æqs t̄pibz cādo & ex cōsequēti in zodiaco arcus æquales cētro epī. sin. quibz diebz naturalibz pambulat de ecliptica. g. 13. m. 11. sere qđ dixit qā nō sunt p̄fice. m. 10. & 3. 2. qui nom memiserit. p. 10. 3. posuit unū. m. & dixit. m. xi. nec expectes dictorum motū dēmonstrationem quom nō nisi diuturna consideratiōne & instrumētis dep̄nsū fūit. nec rōnem aliquam patitur cogētē. p̄prietates uero alie q̄ ex hiis seqūt. mat̄s. patebūt huius igit̄ orbis axis ē linea q̄ trāsies p cētro ec. æquidistat axi orbū deferētū augē. sint nāq; orbēs augē deferētū a b e d quorū cētr̄z e & plana superficie a c & axis b e d equoq; f g h i in cētro k de lignetur superficies planacuius f h eadē cū a c sup̄ficie plana deferentiū augē & axis g h i quā æquidistare dico axi priorū orbium b e d cū nāq; poli per quar

tā circuli diffāt: a superficiebus planis ut dictum est
erunt a b b c c d & d a quattuor. 4. quare oēs anguli
ad e erūt recti eodē mō f g g h h i i f quarta erūt circu
r iii

THEORICA

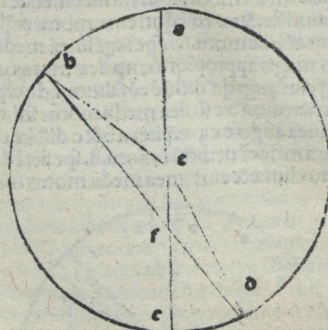
higigitur quatuor anguli ad k etia erunt recti anguli autē
recti sunt æquales ex tertia petitione primi elemen-
torum: omnes igitur anguli ad e æquivalent angu-
lis ad k igitur per. 27. primi elemento & per utraq;
partem: & eiusdem b d & g k erunt lineæ para-
lelle & æquidistant: quare quadratum centra distan-
te e k tantum adinuicem poli g a b & i a d.

Deinde cum dicit.

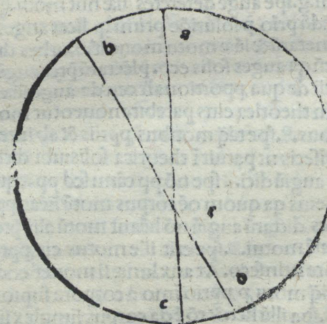
Exiſtis ſequi priꝝꝫ quāuis eccētricus
epicyclū deferens ſuper axe atqꝫ poli ſuis
mōueat non tñ ſuper eiſdē regulariter mo
ueſ. Scđo quanto epicyclus lunæ augi de
ferētis eū; uiciniꝝ fuerit tāto uelocius cē
tro eiꝝ moueſ; & quāto uiciniꝝ augis eiꝝ
dē oppoſito tanto tardius. Signatis. n. aliq
bus angulis æqꝫlibus ſup cētro mundi uer
ſus aux & oppoſitū qꝫ uerſus aux eſt ma
iorē arcū eccētrici quā alter uerſus oppoſi
tū cōplectiſ. Tertiꝝ cētrū eccentrici lunæ
circa cētrū mūdi & axis eiꝝ dēꝝ orbis circa
axē augē deferentiū; & poli eiꝝ dēꝝ circa po
los illoꝝ uolūit regulariter; circūferētias
cōtra ſucceſſionē deſcribēdo. Quarto aux
eccentrici lunæ ſimiliter contra ſucceſſionē
ſignorū progrediēdo regulariter mouebi
tur & eclipticā p̄teribit; uñ ī ſupficie eiꝝ
qñqꝫ uero ab ea aut uerſus aūſtrū aut uer
ſus aqꝫlonē reperiēſ; uñ fit ut ē cētrū eccen
trici ſimiliter a ſupficie ecliptice ī ptes op
ſitas qñqꝫ recedat. Quinto non ſemper ſup
ficies ecliptice ſuperficiē eccētrici p̄ æqua
lia ſecabit. Cū. n. aux eccētrici in latitudine
fuerit; maiꝝ portio ſupficiē eccētrici uer
ſus augērit. Supficies nāqꝫ eccētrici per ſu
perficieꝝ ecliptice in diametro ecliptice
per cētrum mundi tranſeunte ſecatur.

¶ Infer ex dictis quinque correlatiuas conclusiones
scdo remittentes nos ad theoricā foliis qđā ibi expo-
ita rememorati ſunt. Vocatur ſupicies. Prīmū qđ infer
corarium ē qđ cētrū epi. mouet circa cētrū ec. eius
polos a qđ axim non tñ regulariter ſupra eis. Signa
to nanc ec. a b c d ſupra centro e cuius diametr a
e c cētrū mudi fit ſupra quo quom cētrū epi. a qđ
liter moueatur æqs in tpibus in cētro dicto æquos
angulos deſcribere capiunt itaqđ duo æqles anguli a
f b c d in cētro ec. anguli a e b c d in æqles cauſa
buntur: nā ex 16. primū angulis a e b eſt maior angu-
lo a f b quare & c f d ſibi æquali at quom hic dictus
ſit p eiuſdē doctrinā ampliōr angulo c e d erit a ma-
iori angulus a e b ampliōr angulo c e d in tēpotib⁹
æquis ſupra cētro ec. cati & p. 2. arcus ec. a b arcu c
d cū d maior tam ergo in cētro ec. quā in eius circū
ferentiā in æqualis ē in motu epicyclus. ¶ Sedm co-

relatiū q̄to centrūm epi. nichius fuerit augi deferē
tis eum H est eccērici orbis tanto uelocius & quāto
uicinius opposito augis tanto tardius erit in motu.

Nam in p̄dicta figura quom̄ angulus a e b in cētro
ec. uersus angum̄ descriptus a centro epi. sit amplior
angulo c e d uersus oppositum eius ut ex p̄dicto pa-
tet correlatio: erit ex. 77. arcus a b uersus angum̄ ma-
ior arcu d a uersus oppositū qui cum t̄pibus scriban-
tur equalibus epi. uelocius mouetur i ec. uersus an-
gum̄ eiusdē exis q̄d oppositū uersus. In zodiaco uero
uniformiter ut dictum est mouetur. ¶ Aliter dedu-
ci potest & ad mētē auditoris conformius licet nota
ta scientifice. Pro quo cc. a b c d cuius diameter a c &
centrum totius e designatur in quo centro duo an-
guli fiant equalentes a e b uersus angum̄ c e d uer-
sus eius oppositum ductis linei e b e d notum ē an-
gulos istos a centro epi. circa centrum e aq̄uis tem-
poribus describi: sed quom̄ singule linearum e a e b
ex. 77. longiores sint singulis e c e d erit arcus a b ar-

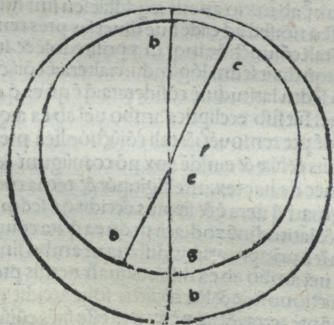

cu c d maiori lineæ nãq concurrentes q̃to magis du
cuntur tanto magis distant quare maiorem arcum
in ec. perficiant augẽ uersus q̃ uersus oppositũ & hæc
rationẽ innuit in littera quãdo dicit. Signatis æq̃s
angulis in centro mundi nescis augem & eius op
positum: is qui uersus augem maiorem arcum am
plectitur propter lineas esse longiores q̃ qui uersus
oppositum augis &c. ¶ Tertium corollarium ppter
motum orbium augem deferentium centrum ec.
lunã circa centrum eorum orbium & eius axis cir
ca axẽ & poli circa eorundẽ polos cõtra successiõẽ

PLANETARVM

signorum mouetur & faciet singula singulos circulos quorum semidiameter est æqualis eccētricitati lunæ quod ita i theorica solis declarauit: quom igitur centrum ec. sicut ibi demonstratum fuit semper sit sub parte grossa orbis inferioris ubi. s. est aux ec. & ps memorata feratur cōtra ordinem signorum eodē modo & æquali uelocitate cētrū ec. mouebit: nā qñ illa ps uolutionē suā cōpleuerit & cētrū ēt suā & quia axis h^o orbis trāsīt p cētrū eius æquidistās axi orbis augē mouētū & poli sint dictæ axis termi axis circa axi & poli circa eorū polos eodē mouebunt mō ut manifestū ē. ¶ Quartū correlariū aux ec. lunæ cōtra successiōne signorū æqualiter qā isto mō mouēt orbis eā mouētes ut supra patuit. mouet: sed qā orbis eā deferētes nō sūt sub eclyptica imo ab ea declināt p pte unā uersus septentrionē & reliq̄ austrū uersus eclypticā secātes in duobus pūctis: ita aux aliqñ ē p cile sub eclyptica qñ. sin aliq̄ sectionū situabit qñq̄ uero imo scdm plurimū ab ea declinat nunc uersus septentrionē & nūc uersus austrū scdm pte in qua erit declinā: ut exēplatiter est motū in hac figura i qua superficies eclyptice est a b & orbis augē deferētū c d se secātes in pūctō e uñ qñ aux erit in pūctō sectionis e erit in eclyptica ab ea nūq̄ declinās: in c uero existēs uersus septentrionē & in d uersus austrū ab ea dētemouet: & qā ceu p sapius dicta manifestū ē cētrū ecā cētro mūdi uersus augē remouet imo linea exiēs a cētro mūdi ad augē p ec. cētrū ēt trāsīt: sequit cētrū dictū similiter qñq̄ esse sub eclyptica ut qñ ibi est aux quādoq̄ uero ab ea uersus septentrionē & ali quando uersus austrū: q admodum & aux declinati.

¶ Quintū correlariū ex quo ita ē q aux ab eclyptica scdm plurimū hēt latitudinē. scdm plurimū supfici es eius supficiē ec. secabit i ptes iæquales. Nā quom talis sectio fiat sup diametro mūdi ita ut imaginemur lineā trāsire p cētrū mūdi ad ambas terminatē sectiones q diameter dī eclyptice: qñ nāq̄ cētrū & aux ec. est i latitudine h diameter nō trāsīt p ec. cētrū: quare non diuidit & i ptes æquas p diffinitionē diametri elemētorū prio. u.g. Auge existēte i latitudine ut in ec. erit cētrū ec. ut pbatū est. quare cū diameter ec. eclyptice a b secet supficiē ec. i pūctis g & h & nō trāseat p cētrū ec. erit portio h c g in qua ec. cētrū intercipiat maior est portio reliqua g d h. Eodē mō cētro eodē existēte uersus austrū ex pte d maior portio erit ec. necdus d q c uersus: qā ibidē ec. aux repiet: at uero cē

tro dicto sub eclyptica existēte: qā diameter eclyptice trāsīt p cētrū ec. diuidet ec. in ptes æquales p diffinitionē diametri primo euclidis & tūc aux in sectio: nū altera & in reliqua eius oppositū reperiet: sed qā partes ab auge ad oppositū & altera ab opposito ad auge æqparat tūc supficiēs ec. a supficie eclyptice per æq̄lia secabit: qd in theorica materiali spica quā ego cōposui facili ter ondit: quom in plano nō ita bene.

Deinde cum dicit.

Vocat aut supficiēs eccētrici circulus p lineā a cētro ec. usq̄ ad cētrū epicycli protēsam una reuolutiōe facta descript: huius circūferētiæ partes aux & oppositū augis atq̄ lōgitudines medie sicut i sole uocant. ¶ Recapitulat in luna breuiter q in sole diffuse declarata sunt: uñ dicit q supficiēs ec. lunæ est qdā supficiēs ec. dictū in duas ptes secās æq̄les a polo eius æq̄ distās utroq̄ q describi imaginat a linea exeūte a cētro mūdi p cētrū epi. in cōpleta reuolutiōe qd patuit in theorica solis: & in huius supficie circūferētiæ aux ceu in sole imaginat: & est pūctus a cētro mundi reuolutissimus onūs a linea exeūte a cētro mundi per centrum ec. q longissima linea augis dicta est. Et oppositum augis existens pūctus propinquissimus terræ per lineam diametrum cōplentem ostensus. Et longitudines medie q sunt pūcta inter augē augisq̄ oppositū: & ondunt a lineis sup linea augis ppēdiculantes cadētibus q lineæ mediārū dicunt lōgitudinū pp unicā cām qā. medie inter lineā augis & oppositi augis sunt pportionaliter: nō aut pp cām reliquā dictā in theorica solis quom ibi neg: centri neq̄ atq̄ gumēti ut patebit infra maxima cōtingat æquatio.

Deinde cum dicit.

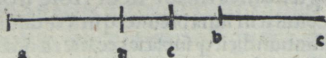
Dicti uero orbis lunæ in motu suo talem habent ad solis motum annexionem: ut semper linea mediū motus solis sit in medio inter centrum epicycli lunæ & augem eccentrici eius uel simul cum eis uel in opposito amborum simul existentium ita q in omni media solis & lunæ coniunctiōe centrum epicycli lunæ & linea mediū motus solis & aux eccentrici lunæ sint in uno puncto xodiaci secundum longitudinem. Quare sit ut in omnibus quadraturis mediū eorum: centrum epicycli lunæ sit in opposito augis eccentrici sui: & in omni oppositiōe media rursus in auge.

¶ Manifestat quādam quā hnt tres enarrati orbis lunæ ad solem colligati scdo ex hoc duo infert correlaria eorum assignās rōnē ibi: unde patet rō: dicit itaq̄ primo q dicti orbis lunæ. duo augē deferēt: & ec. deferēt epi. in eorum motu talē habēt ad motum solis annexionē & colligantiā ut semp. si linea motus solis æqualis sit in medio p æq̄ distantia inter cētrū epi. lunæ uel qd idē est lineā eius mediū motus & augem ec. eius uel scdo simul cū eis dē iam

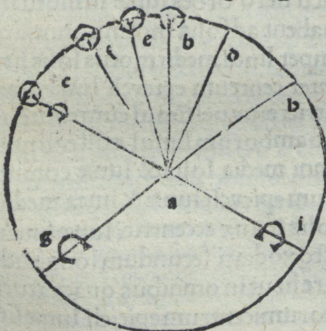

THEORICA

dictis: seu tertio in eorūde simul existētū opposito. Quae declarant si scdm supponat uidelicet q in oī coniūctōe media solis & lunae & in oī oppositione eorū media hoc est qn cōiungūt seu opponūt me diorum motū lineae. centrū epi. lūae sit in auge: hoc Pto. 4. Almag. & 7. plāe declarat quom pluribus ac ceptū sit considerationibus. scdo supponat q si una qritas superat aliam: & excessus media pars ex maio ri ablata addatur minori ille fient aequales adinuicē u. g. in numeris. 6. & ab. 10. dematur duo numeri fiet aeqles. 3. & 3. Mō eodē incōtinuis patet. Quia nāq linea a b uincit lineā b c excessu d b q si p duo aqua lia in e pūcto diuidat & medietas e b dempra ex a b

adiiciatur b c pueniēt duae qritates a d e b c aqua les: namq quom a d & b c sint aequales per ypotēsīm utriq; additis e d e b resūltabūt a d e b c aequales q bus manētibus declarat exēplariter ppositū: descri ptis circulo zodiaco i quo loca planetarū capiunt & eius cētro a sitq; media cōiūctio luminariū in b a b ducta līea eorū motūū aequa liū erit per primum sup positū lunae epi. i auge quare cētrū epi. lunae linea me dii motus solis & aux lunae erūt simul & in eodē pū cto zodiaci ex quo p hāc tria eadē trāseat linea hinc uero epi. lunae uersus orientē ad c ferret. 12. g. aux ue ro occidētē uersus. xi. g. ad d līea uero medii motus lunae in medio amborū existēs uersus orientē uno. g. perueniet in e & d aequidistabit a b utroq; cū. n. b d. 11. gradus cōtinenti b e addat unū. gra. 12. g. distātia au

gis lunae a linea solis resūltabit: q qdē gra. si demat ex. 12. g. b c motu lunae e c. 12. g. relinqnt. 12. g. solis ab auge & epi. lunae ab eodē distātē igit p aequidistātiā in medio amborū līea medii motus solis qd est pposi torū primū declaratū ex scdo supposito: quare qn li nea medii motus solis distat a cētro epi. lūae p quat tā circuli q quadratura dī media. i. scdm medios mo tus accepta ab auge lunae ē quarta distātia: quadere epi. lunae ab auge eius. duabus remouebit qritas uel me

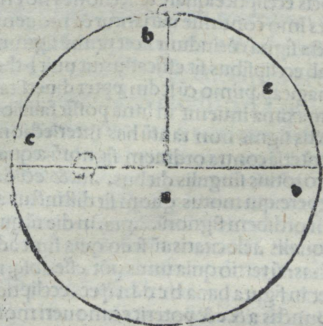
dietate. u. g. linea solis motus regularis moueat i f & linea medii motus lunae in g distans ab ea quarta circuli erit lunae aux eadē remota distātia in h & g h medietas: sed h est aux erit igitur g auge oppositū i oibus igit quadraturis mediis cētrū epi. lunae in opposito auge situabit. Nota q & si dixerim lineā me dii motus solis uno gradu moueri cū nō ferat nisi 19. m. & 3. scda: & linea medii motus lunae. 12. gradi bus cū eius motus sit. 12. g. 11. m. & auge. 11. g. cū ul tra moueat. 12. m. hoc egi ne in calculo minorum eēt intricatio eis nihilominus cōputatis eadē resūl tabit opatio: nā si ex motu uero epi. lūae & totali me dius motus solis demat & idē motui addiciat au gis. ambae distātia. 12. g. & 12. m. pueniēt ut patet ter tiū pbandorū est q in oī oppositione media distōz cētrū epi. lunae e in auge qbus linea motus regula ris solis opponit unde mota linea medii motus so lis in c cui opponat līea medii motus lunae existēs in i erit distātia c i medietas zodiaci: & quia aux per aliam mediam partē debet a celōgari erit etiā in pū cto. i. quom duae partes medietorū perficiāt circulū in omni igitur oppositione media centrum epi. lu nae in auge reperietur quod est tertū. Notandū qd dixit in oī cōiūctōe media linea medii motus so lis & lunae & aux ē lunae eē in eodē loco zodiaci se cundū lōgitudinē: & cōsequēter cōiūctōe lōgitudi nali cō iuncta: quia zodiacus hēt lōgitudinē cōtinē tē. 360. g. a pīcipio arietis ad finē usq; pīscū nume rata & latitudinē. 12. graduū a polo ad polū extēsam in qbus duabus zodiaci dimētionibus duplex cōiū ctio fieri pōt: pīa est scdm lōgitudinē ut qn ea q con iungunt ab initio arietis aequidistāt seu sint sub eccli ptica seu nō: sed ad eadē siue diuersas ptes remoueā tur: & tali cōiūctōe inq; in pposito solē & lunā cō iungit: qn dixit scdm lōgitudinē: altera: cōiūctio i zo diaco scdm latitudinē cōsiderata: q ē qn ea q cōiun gūt uel sūt sub eccliptica ambo uel ab ea aequaliter ad eadē pte remouēt: & tali cōiūctōe līea medii mo tus solis & lūae & eiusdē aux nō cōiūgunt & sunt si mul nec de hac tex. intelligit: pōt & tertia cōiūctio imaginari q uera ē & saepius accidit q ē scdm lōgitu dinē & latitudinē zodiaci: ut qn ea q ita cōiungunt aequalit a pīcipio arietis distātia ul ambo sint i eccli ptica uel ambo ab ea distāt aequalit uersus pte eandē q cōiūctioe solē & lūa cōiūctis solis accidit ecclipsis aliquā pte terrae: & ita patet tres esse spēs cōiūctōis: q similr ad oppositionē possunt adaptari. Erit nāq se cundū lōgitudinē oppositio qn unū oppositorū. 6. si gnis cōibus ab initio arietis magis alio remouetur oppositio uero scdm latitudinē licet iproprie pōt eē qn oppositorū est distātia ab eccliptica aequal ad ptes oppositas: ut putat q unū ab eccliptica uersus septen trionē reliquū uero uersus austrū aequali elōgentur distātia tertia: tertia uero oppositio scdm lōgitudinē & latitudinē ē qn ita oppositorū alter: altero magis 6 signis cōibus a pīcipio elōget arietis & aq; rāb eccli ptica ad ptes oppositas. Qn ē pīa oppositio lūae & solis. scdm lōgitudinē ambobus uidelicet in eccli ptica existētibus ipa lūa defectū patit lumis. Licet ut didū est in proprie oppositioni distāctio attribuitur

PLANETARVM

¶ Deinde cum dicit.

Vñ patet rō cur medio motu solis sub-
tracto a medio lūæ remāeat media eorū elō-
gatio: & ea duplicata cētrū lunæ proueniat.
Distantia nāq; lūæ mediū motus lūæ a linea
mediū motus solis scdm successione signo-
rū media uocat eorū elōgatio. Distantia at
lineæ mediū motus lunæ ab auge eccētrici
fm successione: cētrū lune dī uel lōgitudo
duplex aut duplex iterstitiū. Patet etiā q; in
oī mēse lunari centz epicycli lūæ bis per
transit orbis auge eccentrici deferentes.

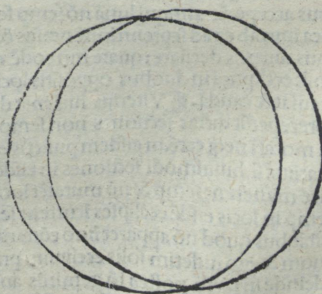

¶ Cōcludit duo ex hiis q; dicta sunt. Pro quorū pri-
mo scias q; media elōgatio solis & lunæ & distantia li-
næ mediū motus lunæ a linea mediū motus solis: ut
in figura pſenti & zodiaco sit linea mediū motus so-
lis a b & lunæ a c arcus b c media uocat solis & lunæ
elōgatio. i. elōgatio & distantia liearum mediōrū mo-
tū solis & lunæ cētrū uero lunæ dī distantia lūæ me-
diū motus uel epi. lunæ ab auge ec. eius ut in pſoſi-
ta figura sit aux ec. lunæ in pūcto d erit cētrū distantia
d b c cuius distantia q; finis & terminus ē c cētrū epi.
a d initiās a termino cētrū noiata est. Et q; cōponit
ex duplici distantia equali de b b c ut dictū est lōgitu-
do duplex seu duplex spaciū & iterstitiū dī hiis decla-
ratis p; rō duorū canonū tabularū. p uero loco lunæ
repiēdo seruatiū: quorū prius ē dēpto medio motu
solis a medio motu lunæ remāeat eorū. s. solis & lu-
næ media elōgatio ut pſoſio arietis existēte in pū-
cto e erit lunæ mediū motus e b c a quo dēpto me-
dio motu solis e b remanet elōgatio media b c & h
est rō primi: scdus canō ē q; media elōgatio mō re-
perta geminata cētrū lunæ resultabit: quom nāq; ex
dictis sit māifestū arcū b c & b d ē aequales: hito arcu
b c & geminato arcū d b e duplū qd lunæ cētrū dī p.
uenire nō ē ambigēdū. quare patet rō scdī canonis
q; licet sint distincti eorū tñ alter ad reliquū ordinat: ut
primus ad scdm. ¶ Scdm correlatiū singulis mensi-
bus lunariibus cētrū epi. lunæ bis pſatit deferentes
augē ec. Est nāq; mēsis lūaris spaciū tpis a cōiūctiōe
lunæ cū sole ad imedietate sequētē usq; iterceptū qd
alio noie dī lunatio: in tali tpe epi. lunæ bis est in au-
ge. qñ. s. est media cōiūctio & scdo qñ est media op-

positio bis quoq; in opposito augis qñ. s. sūt quadra-
ture medie eorū ut patuit supra: sed q; dicta pūcta in
uariabilia sunt in hiis orbibus si bis trāsīt hāc pūcta
& orbis quoq; bis in mēse lūari trāsibit. Idē alio mō
declar si nāq; orbis augē deferētes nō mouerēt: sed
staret solo eccē. moto cētrū epi. in una lūatiōe semel
trāsiret noiatos orbis: sicut sol semel in āno trāsīt or-
bes augē eius deferētes q; illi orbis nō mouēt cōtra
motū solis. at q; orbis hii lūæ mouent cōtra motū
epi. eius aequali a linea mediū motus solis se elōgādo
sicut epi. lūæ ab eadē sequitur q; bis pſatit illos.

Sed orbis quartū cōcētricus caput dra-
conis deferens mouet sup axe zodiaci cir-
ca centrum mundi regulariter contra suc-
cessione oī dienaturali tribus miutis fere:
secum tali motu continue aggregatū ex tri-
bus orbibus quos ambit circunducens.

¶ Postq; exposuit motus angē ec. lūæ deferentiū &
deferētis epi. eiusdē in pſenti pte motū quarti orbis
s. deferētis dragonē lunæ notificat: & scdo duo isert
correlaria ibi: unū sit ut circūferētia. Pro priā pte cui-
dēiori intellectu ē intelligēdū q; pp eclipses lumina-
riū & alias apparētiās in lūa saluadas astrologi (uelu-
ti patet quarto almag.) coacti sunt eccē. deferētē epi.
nō totaliter sub ecliptica situare. imo ab ea dicūt re-
moueri scdm pte uersus septentrione & reliquā uer-
sus austrū: quare eclipticā in duobus pūctis opposi-
tis secari: & spaciū ab una septionū ad reliq; iter me-
diatē ecliptice & eccētrici iterceptū dragonis noie
appellare sibi placuit pp similitudinē spaciū illius cū
dragōe: drago nāq; & glibet serpēs grossus i medio
tenuis ē in extremitatibus eodē quoq; mō est spaciū
illd cū circa extrema & sectiōes ad nō gradū delinat:
sed q; extremitatē dragōis caput altera & altera cau-
dā dicūt eodē mō sectiōnū harū alterā dragōis caput
& caudā reliquā similitudinē seruātes appellari: q; q;
quā caput distincte q; ue caudā iserius patebit quo-
rū exēpla patebūt in hac figura. Eclipses nāq; primo
hoc declarat: & prio lunæ ē enī eclipsis lūæ eius ob-
scuration: nā quom sit corpus opacū de se lunē non

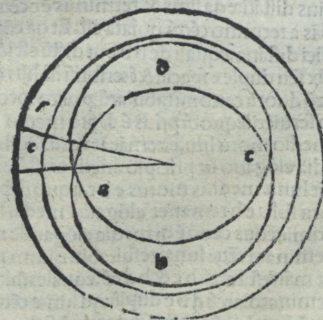
habens uerum a sole recipiens quando ita est q; ra-
diū solares ad eam peruenire non possunt neque lu-
men ex consequenti: eclipsim patitur. Impediūt
nanque radiū solis ne ad lunam perueniat a terrā:

THEORICA

quæ cū sit dempsa nō sinit penetrare eos ad limā im-
mo refrāgit & reflectit umbrā causans: quare qñ ipa
luna umbrā terræ ingredit̃ lumīe solis priuat & ec-
clipsim patitur: est umbra terræ ex quo plicet ex op-
posito corporis luminoso ut p̃spectiue declarat deci-
ma quarta in eccliptica: p̃cise multiplicabit in oppo-
sito solis quom sol ecclipticā nūq̃ deserat: quare si lu-
na semper ecclipticā possideret qñcunq̃ soli oppōe-
retur quod semel cōtingit in mēse lunaris: semper ter-
ræ umbrā ingrediret & eclipsim toties pateret: sed cū
oppōitū sit uerū & manifestū: nō in oī. l. positioe lu-
næ ecclipsari: fatendū est nō semper in eccliptica esse
imō ad partes oppositas ab ea recedere & ex conse-
quēti neq̃ superficie eccl. in superficie eccliptice eē im-
mo adiuicē se secari. ¶ Haud aliter hoc idē solari la-
bore patescit: causatur nāq̃ solis eclipsis q̃ ecclipsis
dicit̃ iproprie ut erit planū: ppter hoc q̃ lūa iter no-
strū aspectū & corpus solare interponit̃: & tū cū opa-
citate lunæ solares radij nō possint ad nos mlti-
plicari solē nō uidemus & ita ecclipsari: nō quia lumi-
næ priuetur quia lucet per essentia nec aliquo mo-
do priuari potest: sed ecclipsari iproprie respectu no-
stri qui eius lumen uidere nequimus: uñ licet nobis
& aliquibus habitantibus tale clima sit solis eclipsis
nō tū aliis morantibus in aliis climatibus: q̃a & si lūa
interponatur inter clima aliqd̃ & solē: nō tū iter alia
ut declarabitur in de passionibus planetarū ideo ec-
clipsis dicta est iproprie. Eclipsis aut̃ hæc tū in con-
iunctione luminariū accidit: sed quia non accidit in
omni eorū cōiunctione: cū nos sumus in terra & sol
in eccliptica: patet nō in oībus cōiunctione lunā di-
recte inter aspectū nostrū & solē iterponi: neq̃ lineā
a cētro terræ per solē transeuntē ad ecclipticā p̃ lineā
trāsiri: nō erit igit̃ luna semper in eccliptica: neq̃ ec. lu-
næ sub eccliptica situari. ¶ At cū luna inoppōsito so-
lis sit in eccliptica & intersectionū altera umbrā ter-
ræ ingreditur & lumīe priuata ecclipsabit̃: & in cō-
iunctione quādo est in eccliptica & in reliqua sectio-
nū: quia inter nos & solē directe ponit̃ solis lumine
priuamur & ecclipsari dicit̃: patet igit̃ p̃ utriusq̃ lu-
minaris eclipses lunæ ec. ab eccliptica remoueri ad
ptes oppositas: eāq̃ secare & caput & caudā causare.
¶ Scdō hoc idē manifestant instrumenta ut armilla
Pro. qbus acceperūt antiqui lunā nō semper ferri sub
eccliptica imō ab ea ad septentrionē uersus & austrū
reporibus diuersis decliare: quare mō eodē eius ec.
decliat: & ecclipticā in duobus oppositis locis secās
caput causat & caudā. ¶ Vterius hiis met duobus
signis preceperūt dictas sectiones non semper in eis-
dē locis morari neq̃ eccl. in eisdem punctis ecclipti-
cam secari: nā si huiusmodi sectiones in eisde punctis
eccliptice manerent semper & nō mutarēt locū lumi-
naria semper in locis eisde eclipses icurrent seu in pa-
rum distātibz quod nō apparet imō cōtrariū est ue-
rum: quom & ego uiderim solis eclipsim primo in
leone deinde in cācro postea in geminis ano uero
elapso in ariete & sic de reliquis signis: & eclipses lu-
næ cōsimiliter in diuersis cōtinne locis deprese sunt
has igit̃ sectiones utriusq̃ luminaris eclipses cōclu-
dunt moueri. ut notū est. ¶ Scdm ad idē probatū si

gnū est: q̃ si duo circuli se secāt in punctis sectionū se-
tangunt & minime distant: distant nanq̃ maxime
in duarum sectionum medio: ut ex geometria no-
tum est. u. g. dato q̃ luna ec. secaret ecclipticā in arie-
te & libra maxima distantia esset in cācri initio & ca-
pricorni quæ aequaliter distant a duobus enarratis
punctis quare in punctis mediis ec. ab eccliptica ma-
xime distaret & quando luna esset in illo pūcto me-
dio ab eadem latitudinem haberet ultimā: sed p-
ceperunt lunā nō semper habere latitudinem maxi-
mam in locis semper eisdem imō aliis: quare cōacti
sunt fateri pūcta ec. maxime remotionis ab ecclipti-
ca uariari cōtinne & moueri: quare & sectiones. q̃
etiam adiuuat adiuuat quia luna existēs in ecclipti-
ca altera in erit sep̃sonum: nō tamē reperta est in eis-
dem locis eccliptice: quare & sectiones nō erunt im-
mobiles imō continue uariantur & mouentur: q̃
duo dicta signa cōcludunt licet primū signum sum-
ptum ab ecclipsibus sit efficacius: ut uult Ptho. quar-
ro Almag. cap. primo cū scdm ppter diuersitatē aspe-
ctus q̃ maxima inuenit̃ in luna possit falsificari. hiis
autē dictis signis non tantū has intersectiones mo-
ueri uerū etiā contra ordinem signorū aequaliter su-
pra cētro totius singulis diebus. .an. & secūda. o. 3. 2.
3. percepere: qui motus quom sit distinctus a motu
ec. scdm ordinem signorū. .3. gra. in die tū quia non
sunt aequalis uelocitatis: tū scdō quia sunt ad partes
oppositas: tū tertio quia unus pōt esse absq̃ reliquo
ut patet in figura hac a b c d. In q̃ ec. ecclipticam se-
cat in punctis a & c & poterit ec. moueri motu pro-
prio ut d in a in b b in c & c in d mutetur absq̃ ali-
qua uariatione sectionum: eodem modo poterit se-
ctio a & c moueri absq̃ hoc q̃ ec. motu proprio mo-
ueatur. hoc autē melius & perceptilibz declaratur
theorica materiali spherica in qua motus dragonis &
ec. distinctim percipiuntur: q̃ theorica a me est ima-
ginata & cōstructa & mō apud me est: quom igitur
motus ec. scdm successionē & motus dragonis
cōtra ordinē signorū distincti sunt adiuicē: & ec. mo-

tum hēat p̃p̃riū scdm ordinē signorū ut ex superius
dictis clare liquet: nō poterit p se & tanq̃ motu pro-
prio motu dragonis moueri: siquidem unū corpus
simplex unum tantū hēat motū simplicē prio de cō-
lo dabitur igit̃ alius orbis motus hoc motu qui pp
hoc q̃ mouebit orbē ec. erit superior eo: quare con-

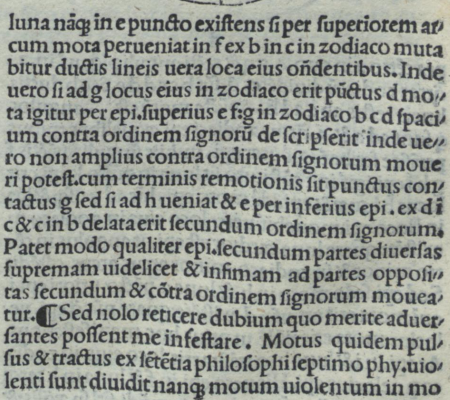

i fe
 ne
 or
 tie
 ca
 tis
 na
 ne
 p
 xi
 et
 ti
 q
 ti
 eis
 m
 q
 m
 ar
 pe
 iis
 no
 fu
 &
 tu
 on
 tes
 uo
 fe
 o
 ali
 e
 fe
 no
 tur
 &
 na
 tur
 his
 io

us
on
is
oc
p
n

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. D.10.2.18 (str. 718bis)

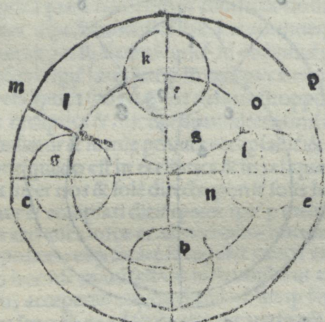
nesit eadē cū superficie ec. neq; ab ea declinet neq;
 ea intersectat imo luna existēs in superficie epi. ēterit
 in superficie ec. ¶ Pro noticia dictōrū est notādū pri
 mo ex fecētia Aristotelis septio p̄m. q̄ oīs motus cir
 cularis corporis nō circōdat̄ cetrū mūdi imo tota
 liter extra illud cōponitur ex duobus motibus trac
 tionis uidelicet & pulsiois p̄m ut si uoluatur rota circu
 lariter mouēs unā eius partē ad se trahit. reliquā uē
 ro a se pellit. qui motus ad diuerfas erunt positionis
 differentias tractio nāq; & pulsio ad partes diuerfas
 terminantur ut ibidē iquit p̄bus. cū terminus a quo
 pulsiois ad quē sic tractiois terminus. quom igitur
 epi. totaliter exeat centrū totius & feratur circulari
 ter ad diuerfas differentias positionis mouebit se
 nōndū diuerfas eius ptes alterā uidelicet uersus oc
 cidentē & contra ordinē signorū & alteram uersus
 orientem & secundū quare alius motus parti supe
 riori aliūq; inferiori dandus est. & iō dixit epi. secun
 dum partem superiorem cōtra. secundū uero in infe
 riorem secundū successiōem signorū moueri. pars
 nāq; superior & inferior distinguūt in duobus pun
 ctus contactus a lineis ex centro mundi exeūtibus
 ad zodiacum. u. g. in cētro a zodiacus b c d & epi. a
 e f g h designatur ducantur duae lineae epi. in pun
 ctis e & g tangentes a centro mundi ad zodiacum
 sc̄q; quae sint a c b a g d Arcus e f g dicitur superior
 uero luna contra ordinem signorū mouetur. reli
 quis uero g h inferior in quo fectur sc̄dm ordinem

THEORICA

tum pulsionis. uelctionis tractiōis & uertiginis: si epi. mouetur motu uertiginis & ex cōsequenti pulsio nis & tractiōis: uolēte mouebitur qđ de hiis corpo ribus incōuenit dicere. qā motus eorū nō eēt ppe tui: quare hoc motu quis epi. destruere conabit. ¶ Ad quod dicēdū qđ si uolumus nominare motū epi. motū uirginis & pulsus & tractus iproprie dices cum huiusmodi motus proprie fiant in hiis qā cor poribus mouent: ut patet in loco palleato: motus nāq; uertiginis proprie qui est motus uolētus repe titur tñ in hiis inferioribus corruptibilibus quorū centrū est extra cētrū totius: & sunt grauiā uel leuiā motus nāq; uertiginis cōponit exaltēsu & defensu & motu laterali ut patet: quo si grauea moueantur motus ascēsu uolētus est eis si uero leuiā motus de scēsus & similiter lateralis quod de corpore cōeleste neq; graui neq; leui dici nō pōt. ¶ Sed dies ad mi nus habet epi. cōm diuersas partes ascendere & de scendere. hoc nō nego neq; hēo p incōuenienti dū mō talis motus nō sit per liēas iētas ut theorica sol in eqōne qua utrū ec. dari sit possibile querebat cla re dēmonstrant. ¶ Secdo ē notādū qđ cā quare luna su pra cētro mūdi sit inaequalis est epi. si nāq; epi. nō hēret semper uniformis eēt eius motus unde cū cē trū epi. regulariter moueat supra cētro mūdi. si ubi ubi est epi. cētrū esset lunā ipsa hēret eius aequalita re qđ autē nō habeat hoc est ppter motū. quē habet in epi. qđ declaratur. Si nāq; zodiacus designatus su

pra cētro a in quo. 4. xq & recti anguli pigant in. 4. qrtas zodiacū diuidētes qđ sūt b c c d e & e b ductis lineis rectis ab a ad h. 4. pūcta motū est. 4. angulos qđ sunt ad a & 4. qrtas zodiaci epi. aequalibus tpiibus ptransire scribat igit qter epi. in hiis singulis pūctis f g h i epi. igit in f cōstituto sit luna in pūcto k epi. erit locus b lunā & epi. idē moto epi. hic ad g usq; & hūa in l loco epi. mouebit uero loco eius in zodiaco m existēte quare luna tardior est epi. ut angulus in cē tro minor & in zodiaco minor arcus arcus ostēdit Sed epi. scdo moto in h & luna a pūcto priori epi. i. eni mota erit utriusq; d existēte: quare nūc qđ epi. ue locius mota erit eisdē ut prius hoc manifestatibus. At epi. in i & luna in o trāstraerit loco eius in zodia co p uelocius epi. Hic uero epi. in f & luna in k tardi us erit mota qre cū epi. in cētro mūdi sit sp aqlis &

luna qñq; eo tardior & aliqñ uelocior existit ratioe motus epi. inaequali mouebit. Et hoc uidemus de motu eius: quom aliqñ motus eius uerus sit. 12. g. & minus: qñq; plus. 14. cū epi. sep. 13. g. & n. m. mo ueatur. Et si quis speculetur in hoc exemplo cōpn det lunā in parte inferiori epi. uelocē & tardā in pte superiori eiusdē propter superius dictā causā.

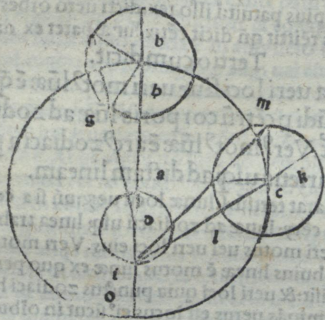
Deinde cum dicit.

Circū uoluitur tñ epiciclus taliter ut su per centro proprio atq; axe irregulariter moueat. Sed hac irregularitas ad unifor mitatē reducitur istā ut a pūcto augis epicic cli medie quicunq; sit ille quolibet die natu rali tredecim gradus & quattuor minuta fere recedendo regulariter elongetur. Aux autē media epicicli est punctus circūferē tie epicicli quē ostēdit linea a pūcto diame traliter opposito centro eccentrici in circu lo paruo per cētrum epicicli ducta sed aux epicicli uera est punctus eiusdē circūferē tie quē linea a cētro mūdi p cētrū epicicli ducta indicat hāc duā auges unus punctus sūt cum cētrum epicicli auge deferētis uel opposito fuerit. Alibi autē ubicunq; disse runt. Existis patet qđ nullus idē punctus cō cauittatis in qua epiciclus situatur cōtinue sup auge epicicli media siue uera māeat. nā talis punctus cōcauitatis qui centro epicic cli existente in auge deferētis uel opposi to super auge media epicicli & uera fuerit semp ubicunq; centz epicicli sit per lineam ductā a cētro eccentrici per cētrū epicicli determinat. Talis autē punctus cētro epicic cli alibi quā in auge uel opposito existente non est super auge mediam epicicli neq; ue ram. imo tā aux uera quā media sunt tunc sub locis eiusdē cōcauitatis aliis. Tres nāq; lineā predicta pūcta ostēdentes in centro epicicli tu uel se se secabunt. erit tamen ita ut aux uera semp dum ab auge media differt sit inter auge mediam & punctū cōcauita tis sub quo aux uera dū centū epicicli in au ge deferētis uel opposito fuerit esse solet. Quare sequitur ut tam aux media epicicli quam uero continue uariantur. Inferitur ex hoc etiam qđ reuolutio epicicli circa cen trum suum centro epicicli per superiorem eccentrici medietatem discurrēt sit. uelo cior per inferiorem uero tardior.

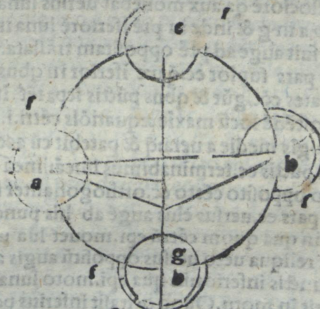
PLANETARVM

Declarat æq̃litate motus lūa i epi. p quo ē no-
tandū q̃ tā a cētro mūdi q̃ ec. q̃ ē a quo cūq; alio
pūcto itra ec. situato iā q̃līr distat epi. circūferentia:
eo q̃ nullū eorū ē cētrū ei⁹ q̃re ei⁹dē circūferētie.
pūctus maxie a cētro mūdi rēotus assignat: q̃ aux
epi. uera ē appellatus aux qdē q̃si maxia: eleuatio
& pūctus rēotus maxie: uera at ex quo a cētro mū-
di accipit: pūctus at maxie eidē cētro p̃p̃iquus in
epi. oppositū augis uere noiatur: q̃ duo p lineā re-
ctā a cētro totius p cētrū epi. trāsēuntē inuēient: q̃
cū seccet epi. i duobus pūctis sectio sup̃ior auxisse.
rior uero oppositū erit augis nū in cētro a e ec. b c
designet & cētrū mūdi d & supra pūcto b epi. e f g
h & lineā d h b e p cētrū epi. cū i duob⁹ pūctis e &
h seccās ducat dico pūctū e a cētro mūdi remotis-
simū & lineā d e lōgissimā: & h p̃p̃iūq̃simū & d h li-
neā breuissimā. Si nāq; lineā d e nō sit longissima
erit d f & b lineā pducta: erit liea d b e æq̃lis line-

is d b b f q̃ cū sint lōgiores lineā d f p. 20. pri. erit li-
nea d e lōgior d f q̃re e pūctus augis uere. Similr
si d h nō ē breuior erit d g & pducta liea b g erūt
duo latera d g b lōgiora tertio d b ex pri. ex qb⁹
dēptis b g h æq̃libus d g adhuc lōgior rēanebit q̃
d h h igitur erit oppositū augis uere. At q̃a cētrū ec. si
ent supra mōstratū ē circa cētrū mūdi mouet cir-
culū describēdo: i quo si accipiat pūctus diametra-
liter oppositus cētro ec. i ducta diametro a d i liea
ab illo pūcto p cētrū epi. descripi i pūcto c auge
mediā & ei⁹ oppositū ostēdet: aū si ducat dictā li-
nea seccās epi. in k & i erit k aux media & i opposi-
tū qdē eodē mō ostēdit. ductas nāq; lineis i m c m
ē n erit lineā i c k æq̃lis lineā i c m q̃ cū lōgiores
sint lineā im erit lineā c k lōgior & pūctus k aux
eodē mō q̃a lineā n i n c sunt lōgiores lineā i c dē-
ptis æq̃libus c n c i lineā i n p cōm lōgior erit li-
nea i l l igitur erit oppositū augis medie: q̃ q̃re me-
dia dicant patebit. Et q̃a eadē liea trāsīt p auge ec.
cētrū ei⁹dē cētrū mūdi & pūctū dictū diametra-
lī cētro ec. oppositū & p oppositū augis. ut patet de
lineā b a d l o oia nāq; h. s. pūctā i lineā repiunt ea-
dē ut ex theoria soī liq̃t seq̃t cētro epi. i auge ec.
uel in ei⁹ opposito cōstituto auge uerā mediāq; &
eaz opposita minime differi lineā nāq; quaz al-
tera a cētro mūdi altera uero a pūcto opposito cē-

tro ec. epi. i locis dictis exite uniāt q̃re & termini
ut q̃s p se poterit i p̃dicta figura speculari & i seq̃n-
ti: q̃ si epi. extra hac duo loca situer ut i pūcto a
q̃a lineā q̃ trahunt p duo dicta pūctā & p cētrū ec.
nō uniunt: q̃a alr irēt ad angē & oppositū i cētro
epi. se secāt tres terminos hūt & fines & nō ad pūctū
eūdē desinūt q̃a tūc lineā i medio se secātes unū
terminū hērent qd i geometria absurdū ē hēbūt
igit tres terminos ut demōstrat figura a & q̃a ubi
cūq; sit epi. lineā ducat a cētro ec. p ei⁹ cētrū sēp est
æq̃lis & nūq; uariat terminus eius i cōcauitate epi.
i. in q̃ situat epi. sēp erit idē nūq; uariabilis: q̃ sēp
noiet b sed quom epi. exite i auge seu i opposito
3. liea q̃ ducunt a tribus dictis pūctis p cētrū epi.
uniunt idē erit termin⁹ b f o i u eaz: q̃re b pūctus
auge uerā & mediā mōstrabit neq; distiguent: &
eodē mō epi. i opposito augis exite b erit sēp idē
pūctus triū lineaz & cōseq̃nter aux uera & media

Epi. uero i a moto erit pūctus b nō uariat: & aux
uera c & media d q̃ cū nō sint amplius eedē cū b
erūt uariate & mote: q̃re tria pūctā. 3. dictas lineas
terminatia differūt & c aux uera erit sēp i eoz me-
dio eo qd cētrū mūdi ē i medio cētri ec. & pūctū
cōcauitatis: his ita declaratis q̃ p modū correlati
ponunt i līa dico epi. circa p̃p̃riū cētrū & cōseq̃n-
ter lūa i epi. iā q̃līr mouet & elōgat ab aliquo pū-
cto fixo ut puta b mouetur tū uniformiter ab au-
ge media. q̃ iō media dicta est q̃a ab ea motus lu-
næ æq̃lis ē: & eius mediāte æq̃litate iāq̃litas uerū
motus māifestat. Ab illo igit pūcto augis medie
singulis dieb⁹. 13. g. & 4. m. sere hoc est. 3. m. & 54.
scdā elōgatur. Quaz licet ab hac auge æq̃līter mo-
ueat nō tū simp̃l motus eius regulatis ē. ex quo
illa arcū nō ē fixa imo uariabilis. mouetur nāq; &
uariatur cā motus epi. tōne diuersi situs ei⁹dē ab
auge: un q̃nq; mouet hic pūctus ad p̃tē eandē ad
quā lūa & tūc lūa i motu uelox est q̃a causat elon-
gationē eius ab auge & ultra hoc motū augis: ad
partē eādē. At q̃n aux mouet ad p̃tē diuersam par-
ti ad quā lūa mouet tūc tardius ē motus eis i epi.
elōgationē quā debet causat ab auge media p̃tim
ip̃a & p̃tim aux q̃ ad p̃tē oppositā mouetur causat
Exēpli cā in p̃scripta figura epi. in e exite: erit aux
media in b & lūa sit ibidē: hinc moto epi. in a aux

THEORICA

media trāstata erit a b in d a quo lūa in sexns elō gata est. 13. g. 4. m. sed quom prius fuerit in b egit duo spacia d f motū suū regularē & motū angis b d plus igit. 13. g. 4. m. mota erit. Itē epi. i eodē loco & auge media d & in ea luna seraf epi. i g aux media facta erit itē. a quo pūcto lūa elōgata māet b d. f. 13. g. sed ga ante erat in d fecit igit arcū d f minus. 13. g. cū eos aux motu. ad ptē cōtrariā cōplerit hīc uero epi. moto ad h aux media ex b trāstata erit i l a quo lūa elōgata ē arcu i b f 13. g. sed quom prius in b fuerit arcu b f tātū minus. 13. g. ga aux ex b in i ptē cōtrariā motui lūa mota est. Rursus epi. in e redeūte aux q erat in i i b reuertetia quo b lūa arcu b f 13. g. elōgata erit scdm qā erat in i mota erit arcu i b f plus. 13. g. eo q aux uersus lūa mota erit. Vñ si q s pfecta memoret ea quā mō dicta sūt patebit epi. reuolutio p ptē supiorē ec. lūa uelocius ēē motā & p ptē inferiorē tardius. ut eo moto ab h in e & ab e in a ptem supiorē motū patuit fuisse uelociorē qā aux mouebat uersus lūa. At eodē ab a in g & inde in ptē inferiorē luna in epi. tardior fuit auge ad ptē oppositam trāstata. Quā uero sit pars supior ec. q uā inferior in qbus hēc diuersitates cōtīgūt & qbus pūctis separatē ista pabit ubi ostēdā locū maxie æquatiōis cētri. i. diuersitatis angis medie a uera: q & patebit cū accidat i duobus pūctis ec. terminabimus lineā: lineā augis in pūcto opposito cētro ec. orthogonaliter secante: tota pars ec. uersus eius auge ab his pūctis dī supior in qua quom cētrū epi. mouet lūa uelox i epi. erit reliqua uero uersus oppositū augis ab eisdem pūctis inferior: in qua epi. moto luna tarda in eo erit in motu. Quod q ita sit inferius patebit.

Linea itaq; medii motus lūa est quā a cētro mūdi usq; ad zodiacū p cētrū epici cli probabit. Medius motus lūa ē arcus zodiaci ab arietis initio usq; ad dictū locum:

Postq; supioribus actū ē sufficienter de orbib; pcialibus lūa & singulis notibus qbus ferunt orbis illi. In p sēu pte dat modū uerū locū lūa habēdi p oēs dictos motus piales terminos tabulaz de clarādo & cāones tōnibus exponēdo Et circa hoc 7. facit scdm q. 7. necessaria declarat scda ps incohat ibi cētrū medii. tertia ibi linea ueri loci. q̄ta ibi æquatio cētri. quinta ibi argumētū lūa medii. sexta ibi argumētū aut uerū. septima ibi æquatio argumēti. Pro priā partis declaratiōe est sciendum. Quod cū luna in cētro mūdi motū habeat iæqualē & cōsequēter in zodiaco: si eius uerus motus irregularis debeat inueniri. motū aliqūē in centro terræ regularē quo mediante eius uerus emergat imaginari o3 q ppter hoc q sua regula mediante uerus iūstius medius motus appellatus ē. ut clarū ē itheorica solis. linea aut quā huiusmodi motu mouet linea medii motus seu motus lune regularis dicta est: et est quā ducitur a centro mūdi p cētrū epi. ad zodiacū usq; quā regularius erit motu siqdes ut patuit epi. supra centro totius est unifornis. medius uero motus est arcus ab initio arietis

hoc motus factus i illo arcu ad dictā usq; lineā numeratus scdm ordinē signorū qā hoc mō mouet epi. lūa ut patuit circa h multa declarāda reliquo tāq; nota ex theorica solis exēpla tñ i fine patebūt.

Secundo cum dicit.

Centrum lunæ patet ex dictis.

Pro scdo remittit ad nos dicta superius: unde est notādū q si habito medio motui diuersitas et æquatio iter eū & neq; motū addiciatur seu ab eo subtrahatur uerus emerget motus: quare prius hāc differentiā & equonē hīc oportet & quanta sit nō ignorare. E qūo autē una principali de causa ppter diuersim situm & distantiam epi. ab auge ge uariatur: alia nāq; ut patebit est in auge in opposito: & alia in locis reliqs. Quare p uera æquatiōe habēda distātiā epi. ab auge scire necessarium est: quā ppter cām superius dictā centz lunæ uocauere. Qd per geminationē elōgatiōis lineæ medii motus solis a linea medii motus lunæ repetit: ut supius patuit: i illo tex. dicti uero orbes: ad quē nos rēttit qñ dicit cētrū lunæ patet ex dictis.

Tertio cum dicit.

Linea ueri loci siue ueri motus lūa ē qā cētro mūdi p cētrū corporis lūa ad zodiacū extēdit. Verū motus lūa ē arcus zodiaci a principio arietis usq; ad dictā lineam.

Declarat tertiū. i. lūa locū uerū: uñ si a centro terræ p cētrū lunæ ad zodiacū usq; linea trahat dī linea ueri motus uel ueri loci eius. Veri motus: quā motus huius lineæ ē motus lunæ ex quo per eius cētrū trāsit: & ueri loci quia pūctus zodiaci hāc lineā terminās uerus est locus ei sicut in oibus planetis est. Qualiter uerus motus & uerus locus differat patet ex theorica solis. Et hīc dī q uerus motus est a principio arietis arcus: i. in arcu factus motus ad dictā usq; lineā scdm ordinē signorū cōputatus. At uerus locus ē terminus huius arcus & finis lineæ dictæ ut ibidem plenius fuit declaratū.

Deinde & quarto cum dicit.

Æquatio cētri ē arcus epicycli auge ipi uerā & mediā itercidēs hāc lūa fit cētro epicycli i auge eccētrici uel opposito existente maxima uero cū ipm fuerit modicum infra longitudes medias deferentis.

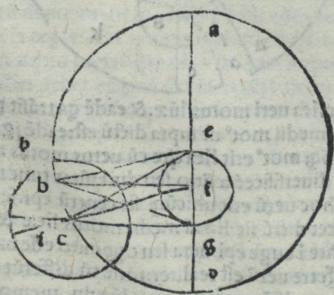
Declarat q̄tū principale. i. centri equonē. p cuius declaratiōe bene aduertendū est q quia differt medius motus lūa a uero eius p diuersitatē l equonem: illā hīc op3 ut p eius additionem uel de pñonem ex medio motu emergat eius uerus diuersitatem aut hāc luna in motu eius in epi. ut patuit supra causat. siquidem nāq; semp esset i auge uera uel in opposito in epi. quia eadem linea trāset p cētrū epi. & lūa & cōsequenter eadem esset medii et ueri motus linea nulla esset æq̄tio nullaq; diuersitas inter medium et uerū lunæ motū esset repta: quia nō semp est in locis memoratis im mo pp eis motū quem habet in epi. ab illis elongatur distant et diuersificant ueri et medii motus

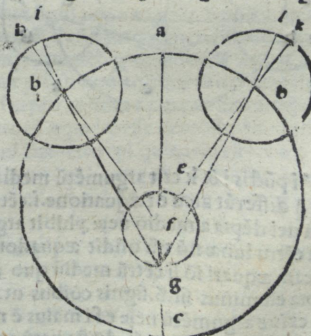
PLANETARVM

linea qre equo dat & diuersitas inter eas cauata a motu lunæ in epi. & eiusdē distātia a uera auge o3 igit nō ignorare eius rēotionē ab illo pūcto augis uere q argumētū uerū dicit ut ista dicit. At qā ab auge uera minime uniformiter elongat ut Patuit supra imo ab auge media. Aqua distātia argumētū mediū noiatur: prio p tps qūtatē argumētū mediū repitur & distātia lunæ ab auge media. de inde accipitur differētia inter angē mediā & uerā: qā addita uel dēpta uerū argumētū lunæ & eius ab auge uera habebit distātia qūta. Quare ad argumētū uerū habedū prius diuersita eit memora tam op3 nō ignorare: qdē equo centri dicta est. equo qdē qā ea argumētū mediū sicuti dicitur in fra sit uerū & æqū cētri qdē qā p cētrum lunæ iue nitur: nā qdō cētrum epi. i auge cētro lunæ nihilo exñte uel i opposito augis eodē. 6. signorū cōium æqūo cētri nulla ē: eo q tunc uere mediæq augis punctus ē unus: & nulla diuersitas ē iter eas. At ue ro epi. ista lōgitudines medias exñte parū qd p di stātia eius ab auge ec. dēpniditur & cōsequenter p cētrum lunæ equo maxia ē. in aliis uero locis cen tro epi. magis appropinquate augi uel eius oppo sito & ex cōsequēti centro lunæ uariato maior uel minor dicta ē & cōsequēter uariat patet mō quali ter cētro lunæ uariato equo cētri uariatur & ideo ita dicta ē. At qā autor nō solū nō demōstrat locū ec. ubi maxia cētri accidat æqūo. uerū eū nō disti guit sed in cōfuso inqt æqūonē maximā modicū infra lōgitudines medias deferētis cōtingeret: ideo ne locus aliq dubitatiois remāeat locū maxime æquatiois determinabo & terminatū demonstra bo: qd ut cōmodius fieri possit ec. a b c d cuius cē trū ē & diameter augis a e d. cētrū mūdi f & pun ctū oppositū in puo circulo g describant & a pun ctō f i b & a g g c sup augis linea ppēdicularis ad circūferētiā ec. usq. ptrañt: erit linea f b longi tudinis mediæ & h media longitudo: & punctus c g modicū est infra longitudinem mediā locus est ubi maxia cētri cōtingit equo. pductis lineis c f c e b e b g patet ex theoria solis q si ex pūcto aliquo i diametro circuli pter cētrū līa ducat sup eadē dia metro ppēdicularis ad circūferētiā & alia a cētro

mōstratū fuit in dicta theoria ubi pbabaf maxi mā cōtingere eqūonē argumēti solis i pūctis lōgitu dis mediæ. u. g. i exēplo qā b f ppēdicularis ē sup a d ducta līa b e angulus e b f maxius ē q i circū ferētiā cāri possit a duabus lineis pūctis eidē e & f terminātibus: & eadē rōne qā c g ppēdicularis ē sup eadē erit angulus e c g maxius: qre maior an gulo totali b sed angulus e b f maior ē angulo e c f p eadē qbus dēptis p cōem sciam restabit angū lus f c g amplior angulo f b g si nāq. ex maiori mī nus & maius ex mioris demaf qd ex maiori fma net adhuc ē maius. angulus igit f c g maxius ē q i circūferētiā ec. scribi possit a similibus līeis. Qd si supra cētro c epi. circulef h i & lineæ g c usq. ad h & f c usq. ad i ptrañt erit ex. 15. pri. angulus h c i cōtra positus angulo f c g maxius: & p. 25. 3. arcus edi. h. i equo. f. cētri maxius: qd erat ppositū i pri cipio. Qualiter at cētro pposito equo cētri in uestiget ex quo difficile & qā Pro. in qūta distiōe Almag. hoc agit pseq recufauit: tātō magis qā pti culare nimis qd a nō pposito se cluditur: uerū tū unā regulā uniuersalē rōnē redētē tabulæ centri lunæ æquatiois demōstrare per utile uisū ē. pōit nāq. i pīata tabula duplex ordo centrorū æqualē remotiōem epi. ab auge ec. designatiū ad partes diuersas. ut. i. 59. o. 2. 58. & c. & eadem iuenitur equo cētri. Quare dico cētro epi. æq. remoto ab auge ec. ad ptes diuersas equones cētri tūc cōtingē res sunt æqles. ut signato ec. a b c d cuius diameter a c cētre & cētre mūdi f & punctus oppositus cētro ec. g & aux ec. a æq. duo arcus a b secundū ordinē signorū. 2. a d cōtra capiant. dico epi. in b & in d exñte equones æqles: signatis nāq. in his pūctis epi. h i & k l & pductis līeis f b h g b & f d k g d l erūt p qūa ptē. 7. 3. duo latera f g f b triāguli f b g æqilia duobus lateribus f g f d triāguli f d g & p eadē basis unius g b basi alteri* g d qre p. 2. primi anguli f b g & f d g æquales & p. 15. eiusdē anguli b & d cōtra positi. qre. p. 25. 3. arcus illis ægalis æqs subtrēti h i & k l equones cētri epi. in b & d distāre æqliter ab auge ec. æquales quod erat ppositū

circuli i eodē pūcto cū priori cōcurrēs angulū cā bñt maiorē quocūq. angulo i eadē circūferētiā a duabus līeis pductis pūctis terminalibus cāro: qd de

Quinto cum dicit.

Argumētū lūæ mediū ē arcūepicicli ab auge epicicli media secūdū motū cētri cor pis lunaris usq. ad idē cētre lūar cōputat.

f ii

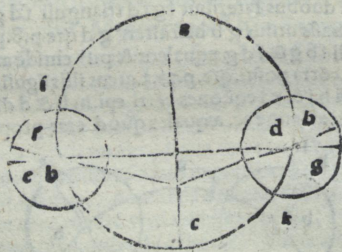
THEORICA

Declarat qntū unde est notādū ueluti p pte su
pra dixi q motus lūæ in epi. agit q ei' uerus mo-
tus a medio diuersificet: qre ille motus dat differē-
tiā & æquationē q̄ immediate differūt: sed oē illud
quo immediate repit æquo & diuersitas ueri motus
a motu medio uocat argumētū ut clarnit in theo-
rica solis & ibi cām assignauit: motus igit & remo-
tio lūæ a linea mediū motus seu ab auge uera epi.
argumētū lunæ ueq̄ dicif. At qa ab auge dicta nō
remouet æqliter imo ab auge media: ab alia elon-
gatio mediū dicif argumētū eo q̄ regularis ē & p
eā ueq̄ argumētū repit æq̄tiōe adiciēdo uel rēo-
uēdo. & ideo dicif argumētū lunæ mediū eē arcū
epi. ab auge media ad cētrū usq̄ lunæ secundum
motū eius numeratum cuius exemplum patebit.

Sexto. ibi.

Argumētū at ueq̄ ab auge uera usq̄ ad
cētrū corpis lūæ protēditur. Differētiā igit
iter hęc argumēta qn differūt ē cētri equo
Cū uero cētrū epicycli lunæ min⁹ sex signis
fuerit mai⁹ argumētū ueq̄ medio iō equo
cētri argumento medio adiūctur. Sed cum
plus .6. signis fuerit fit econuerso: qre tunc
subtrahit ad habēdum uerū argumētum.

Declarat argumētū ueq̄ dicens esse arcū epi. ab
auge uera scdm motū lūæ ad cētrū usq̄ eius pen-
sum: p cuius exēplo & canonis notificatiōe ec. a b
c d designet cuius diameter a c a pūcto augis ente
& i pūctis b & d bis epi. figuret. p cētra quorū lieis
ueras & medias auge ondetibus p tractis e uera f
media similiter g uera h media corpus lūæ ponat

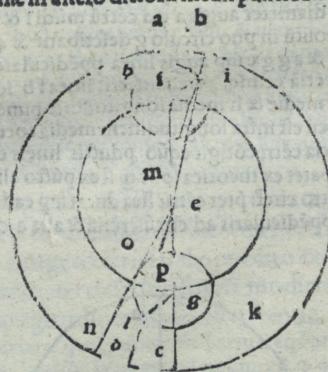

i ambo b' i pūctis i & k erit argumētū mediā f i at
uerū e f i q̄ differūt arcu e f æquatione. f. cētri: qre
ea addita uel dēpta a medio ueq̄ phibit argumē-
tū sed qa cētrū lunæ nō tñ ondit æquationē sed
docet p eam æquari iō si cētrū mediū quo æqua-
tio accepta est minus sit .6. signis cōibus ut. u. g. a
b epi. I b exñte argumētū ueq̄ e f i maius ē medio
f i qre f i medio æquatiōe e f adiecta uerū argumē-
tū e f i phibit. At centro lūæ plus .6. signis ut a c d
epi. i d morāte: ueq̄ argumētū g k medio h g k mi-
nus ē: qre inēto argumēto medio h g k æq̄tiō h g
debet dēi & ueq̄ g k remāebit argumētū qre pa-
tet exēplicatio canonis qui licet in tabulis ponat

nō tamē declarat. Septimo cū dicit.

Æq̄tiō argumēti ē arc⁹ zodiaci lieis me-
dii motus & ueri iteriacēs hāc nullā ē cōti-
git dum cētrum corpis lunaris i auge uera
epicycli uel opposito fuerit ubicunq̄ tunc
sit cētrū epicycli maxima uero dum cētrū
epicycli in opposito augis eccētrici fuerit
& cū hoc luna in liea a cētro mūdi ad peri-
feriā epicycli ducta cōtingēt exñte. Dū at
uerū argumētū est minus sex signis. linea
mediū motus mō lineā ueri pcedit in signo-
rum successione: ideo tunc æquatio argu-
mēti a medio motu subtrahitur. Sed dum
plus sex signis fuerit fit econuerso quare
tunc cōiungitur ut uerus motus eueniat.

Declarat septimū. f. æq̄tiōe argumēti & duo
agit p̄rio hoc qd̄ dictū ē canonē patefaciēdo scdo
uero quoddā isert corelatū pceptū ibi. Diuersifi-
cant tñ. Notādū q̄ arcus interceptus iter lieas ueri
& mediū motus lūæ æq̄tiō argumenti dī: æq̄tiō q̄
dē qa ea adiecta uel diminuta a medio motu lūæ
eius emerget uerus motus: uñ qa illi p eā diuersifi-
cant diuersitas seu differētiā alio noīe dicta est: &
dicif argumēti qa p ueq̄ argumētū repit imedia-
te nā argumēto uero nullo quo sit q̄ lūa sit i auge
epi. uera uel eo .6. signorū eadē in opposito augis
existente denotante æquatio nulla est argumenti
cū: nāq̄ linea q̄ trāsit p cētrū epi. a cētro terræ p au-
gē epi. uerā & eius oppositū trāseat: transibit p cen-
trū lunæ in altero dictorū mediū pūctorū exñtis:

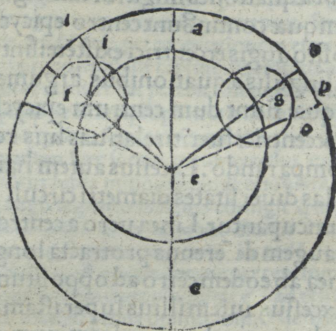
qre erit liea ueri motus lūæ. & eadē qa trāsit p cen-
trū epi. mediū mot⁹ ut supra dictū est: eadē igit ue-
ri mediū mot⁹ erit liea qre cū uerus motus a me-
dio tñ diuersificet æq̄tiō seu diuersitas tunc nulla
erit: & hoc uerū erit ubicunq̄ sit cētrū epi. sed no-
ta q̄ licet dictū sit lineā mediū motus liea & ueri
lūæ exñte i auge epi. uera seu opposito esse unā &
nō differre uerū est realiter: rōne tñ differūt eadē
nāq̄ liea trāsiēs p cētrū epi. & lūæ: in memoraris
pūctis exñtis i q̄tū p cētrū epi. trāsit dē liea mediū
motus: sed i q̄tū trāsit p cētrū lunæ ueri motus ul-
cēda est. Et eodē mō dicendū est de medio & ue-

PLANETARVM

ro motu. q. licet sint idē realiter differūt tñ scdm
rōnē arcus nāq; a principio arietis inquātū termi-
nat ad eādē lineā q̄ ē ueri motus dī uerus motus;
sed pū terminat ad eādē q̄ ē mediū dī motus lūa
medius huius qd dictū ē extremum nō expono i
terminis cū sit p se māifestū. At æq̄tio maxia con-
tigit epi. i. opposito augis existēte & cū hoc i luna
pūcto cōtractus epi. quoz quodlibet declarat. Si
zodiacus a b c d supra cētro e designet cuius dia-
meter a c & aux a & c oppositū e c uero lūa f g sup
f auge epi. h i & sup g k l circulet i opposito augis
i qbus argumenta uera capiant æq̄lia h i & h l &
ductis lēis e i b e l dico æq̄tatiōe c d argumenti
epi. i. g opposito augis existēte maior æq̄tatione
a b argumenti epi. i. f augis existēte; p ductis nāq;
epi. semidiametris f i & c g l q̄a p. 7.3. elementoz
p̄ia pte lineā e f maior est lineā e g p. 3. primi i pū-
cto m ad eius eq̄tatē refecet & p̄tracta lēa m i q̄a
arcus h i & k l p ypothesim sūt æq̄les. erunt æqua-
les & anguli h f i k g l p. 26.3. circuli sūt æq̄les imo
idē i locis diuersis q̄re p. 13. primi anguli i f m & l
g e adhuc æquales: sed q̄a duo latera f i f m triāgu-
li f f m æqualia sunt duobus lateribus g l g e p dif-
finitionem circuli & ypothesim. erit p. 4. primi an-
gulus g e l æqualis angulo f m i q̄ cū sit maior an-
gulo f e i ex doctrina. 16. eiusdē primi: q̄a angulus
extrinsecus erit & sibi æquali g e l maior angulo f e
i igit p. 23.3. arc⁹ c d maior arcu a b qd primū fuit
propositū: & simili mō demonstrari pōt q̄to ma-
gis cētr⁹ epi. ab auge elōgat tāto æq̄tio maior ē:
q̄a cētro terræ magis appropinquat: q̄re p argumē-
ti æq̄tiōe uerificata habēda oportet cū cētro me-
dio minuta repiet p̄portionalia ut uidebit. p. sedo
uero ē sciēdū. ex doctrina. 3. euclidis ppe inītiū q̄ li-
neā dē circulū cōtāgere nō q̄ncūq; tagat sed si ita
tangat q̄ ex utraq; pte ducta circulū nō fecerit ut li-
neā en tatū i pūcto o tagit epi. iō dī ei cōtīgēs &
o dī pūctus cōtactus lineā a cētro terræ exeuntis:
i quo pūcto cum luna fuerit epi. nō uariato maior
cōtīgūt æq̄tatiōe argumētū q̄ si eēt i pūcto lineā se-
cātis q̄re maior ē æq̄tio e n q̄ c d quom pūctus cō-
tactus o sit terminus remotōis: nā si semidiameter
epi. ad pūctū cōtactus. 80. trahat lineā e d i pūcto
p secabit: & erit lineā. 80. iōgior lineā g p tota. f. p
te q̄re angulus g e o amplior angulo g e p p. 24.
pri. & p. 23.3. arcus c n maior arcu c d iō qū argu-
mētū denotauerit lunā eē i pūctis cōtactus æq̄tio
maxia repiet. i. aliis uero locis scdm uariatiōnē ar-
mētū æq̄tio uariat. q̄re nō i merito argumētū æq̄-
tio dici debet. cū p eū q̄ta sit repiat. qd̄ quāt fiat
nō itēdo p̄ieg: cū sapius ab his me uel ne abstinere
retulisset q̄a eq̄uonē nō tñ dat argumētū uerum
ē q̄liter ea medius motus aquat & uerificat do-
cet iō uidere oportet si argumētū fuerit minus. 6.
signis: ut i figura hac i q̄ c existente arietis inītiū ar-
gumētū uero h i minus: medius motus lūa e a b
maior ē uero c a l quare eq̄ōne b l ex medio motu
dēpta uerus motus restabit. At uero argumētū
maiori. 6. signis ut h i k medius motus c a b mior
ē uero c b m quā medio motu eq̄uō addit & uer-
resultat. q̄a hic facile ē si bñ q̄s speculet figurā nō

p lōgo sermonē in nimia declinationē: tanto ma-
gis q̄a plures exposui cāones de eq̄ōne. Mō autē
rekat duaz regulaz de æq̄tiōe argumētū rōne de
mōstrare: quaz p̄tia ē q̄a in tabulis argumētōrū
lunā eq̄ōnū duplex scribit nūerōz arguti ordo:
uidelicet. o. i. 3. 59. o. 2. 3. 58. quoz primus designat
distantiā lunā ab auge scdm motū lunā: secūdus
uero eiusdē cōtra eius motū æq̄lē distantiā: p quo

uerificādo dico lūa ab auge uera epi. æq̄liter ad p-
tes diuersas remota æq̄tiōes argumētōz eē æqua-
les: nū zodiaco a b c d in cētro e & ec. f g sup sepi-
h i k descripto: & ducta lēa e f b epi. i pte supior se-
cabit i pūcto h angis uere. aqua. si i scdm motū lu-
nā & k cōtra puncta æq̄distantiā capiāt: i qbus lūa
existēte æq̄tatiōes argumētōrū cōtīgunt æqua-
les pductis nāq; p dicta pūcta lēis e i l e k m & se-
midiametris f i f k q̄a arcus h i h k p ypothesin sunt
æquales h f i & h f k angli i f i llos arcus formati
erūt æquales p. 26.3. quare & anguli i f e k f e p. 13.
pri. sed q̄a d o latera æquū angulū cōtinentia f e f
i æqua sunt duobus lateribus aliū cōtinentibus an-
gulū æqualē f e f k erit p. 4. pri. angulus f e i æqua-
lis angulo f e k quare p. 23.3. arc⁹ b l arcui b m ad
huc æqualis qd̄ erat primū ppositū. Secūda re-
gula epi. cētro æqualiter ab auge ec. remoto ad
diuersas ptes eisdē uel simili argumētis manentū
bus æq̄tatiōes argumētōz æquales capiant nāq;
in p̄sata figura ab auge ec. b pūctū scdm ordinē
signoz & d cōtra æqualiter distantiā & cū in b sit
epi. super pūcto g ec. scdo idē scribat n o pducta
lineā e g d in quo argumētū n o æquale argumē-
to h i capiatur lineā e o p̄protracta: æq̄tiōes argu-
mētōrū æquales esse demonstrabo: ducta nāq; g
o semidiametro epi. quia arcus h i & n o p hipote-
sim sunt æquales anguli f & g infra eos formati p
sapius allegatā 3.26. erūt æquales. quare p. 13. pri-
mi reliqui e f i e g o æquales: at quia f i f e duo late-
ra triāguli f i e angulū f cōtinentia æqualia sunt
duobus lateribus g o g e angulū g æqualem cōti-
nentibus erit p. 4. pri. angulus f e i æqualis g e o
angulo igitur per. 23.3. arcus b l æqualis arcui d p
qd̄ fuit secundum propositum quare in tabula æq̄-
tionum lunā duplex ordo centrorum ponitur du-
plicem distantiā a qualem denotatiū quibus
minuta proportionalia æqualia: æqualia immo
eadem correspondent.

Deinde cum dicit.

Differantur tamen æquationes eorundem argumentorum centro epicycli ab auge deferentis ad oppositum eunte continue namq; maiorantur secundum accessum centri epicycli ad centrum mundi. Vnde fit ut æquationes singulorum argumentorum quæ continentur centro epicycli in opposito augis eccentrici existēte sint maiores singulis æquationibus argumento rum quæ fiunt dum centrum epicycli in auge eccentrici fuerit: relatiuas suis relatiuis comparando. Excessus autem harum super illas diuersitates diametri circuli breuius nuncupantur. Linea uero a centro mundi ad auge deferentis protracta longior est linea ab eodem centro ad oppositum augis. Excessus autem illius super istam diuisus in .lx. particulas æquales minuta proportionalia dicitur: & duplus est ad eccentricitatem. Linea namq; medii motus lunæ quæ dirigitur ad auge eccentrici: nullam de istis particulis extra periferiam eccentrici tenet sed omnes intra. Ea uero quæ ad oppositum augis porrigitur omnes habet extra: nullam autem intra. Sed quæ ad alia loca eccentrici potenduntur aliquot de illis habent extra tantoque plures quanto uicinius centrum epicycli fuerit augis opposito: & tanto pauciores quanto uicinius augi. Æquationes autem argumentorum quæ scriptæ sunt in tabulis sunt quæ contingunt dum centrum epicycli in auge deferentis fuerit: sed ille ut dictum est minores sunt eis quæ centro epicycli alibi constituto fiunt: cum igitur centrum epicycli alibi constituitur: quod sit dum centrum lunæ est aliquid: per centrum accipiuntur in tabula minuta proportionalia: & per argumentum uerum accipitur diuersitas diametri quæ tota additur ad æquationē argumenti prius in tabula receptam si minuta proportionalia .lx. fuerint. Sed si minus fuerint non tota additur: sed aliqua eius portio talis qualia sunt minima proportionalia respectu .lx. & tunc prouiet æquatio argumenti uera ad tolem situm epicycli.

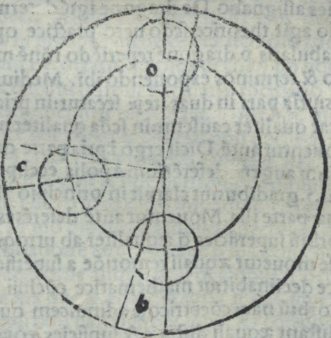
Inferit quoddam correlarium pceptuū: Nam quom demonstratum sit ceteris paribus æquatio

nes argumentorum eorundem uel æqualiū propter accessum centri epi. ad centrum mundi uariari & maiores in augis opposito q̄ in auge contingere: & quanto magis terræ appropinquat ei dem argumēto equo maior est attributa: ideo ne in accipiendo equonem error contingat oportet prius scire an epi. i auge uel in opposito uel i quo loco sit & secundum eius maiorem propinquitatem ad terram uel minorem equonem maiorem uel minorem accipere: unde habito argumento eius equo demonstratiue concluditur epi. in auge uel in opposito existente: at quia quæ contingit eo in opposito augis maior est cōtingente eo in auge consistente: maioris supra minorem excessum diuersitatis diametri circuli breuis cū nostris astrologia sciētia sectatoribus nominamus: dicitur uāq; diuersitas quia differentia & excessus est unius super alterā: circuli breuis hoc est epi. lunæ: at quia hæc diuersitas cōtingit quia epi. lunæ non æqualiter a terra remouetur imo quādoq; magis appropiat q̄ alias ultra hoc oportet scire excessum maximæ distantiæ hoc est lineæ augis super minimā & oppositi augis: qui quidem resecatus ab augis linea uersus auge diuidatur in .60. partes æquales quæ minuta uocant proportionalia propter inferius dicendam rationem: & nota q̄ homini excessus ad eccentricitatem duplus est ueluti demonstrauimus i theorica solis modo quando centrū epi. lunæ & eius medii motus linea est in auge cōtinet omnia hæc .60. minuit intra circumferentiam ec. & extra nulla ex quo in maxia est remotione: ea uero quæ trahit ad oppositū augis extra habet oīa intra uero nulla ex quo breuissima est linearum in aliis autem locis centrū epi. existēs aliquot intra & aliquot extra quia prius est terræ q̄ si eēt in auge & remotius q̄ in opposito: & quanto magis augi appropinquat tāto plura intra & pauciora extra: & quāto magis opposito augis plura extra & intra pauciora. Æquationes argumentorum lunæ quæ in tabulis notate sunt: sunt quæ contingunt ac si semper epi. esset in auge: supposito namq; eo semper in auge existere sed tamen luna in epi. moueatur & argumentum crescat: ponitur tunc equo argumētorum per singulos gradus. Sed quia in alia epi. existente de ille sunt maiores relatiuas suis relatiuis comparando. Id est argumentis semper existētibus æqualibus ut unius argumenti in augis opposito maior correspondet æquatio q̄ eidē in auge: & ita duobus in opposito maior datur æquatio quam in auge: & ita de singulis argumentis quadere per argumentū non inuenitur nisi equo eius in auge contingens. At quando epi. lunæ est extra auge quod dependitur per centrum lunæ quando est aliquid. i. quando epi. lunæ distat ab auge q̄ distantiam dictum est centrum lunæ nominari: per centrum lunæ accipiuntur minuta proportionalia hoc est quot minuta epi. hēt intra circumferentiā ec. denotāt namq; q̄rū appropriat centro terræ magis q̄ quādo fuerit in auge cōsequenter quāto fuerit maior equo hic cōtingēs q̄ ea quæ i auge: & per argumentum capitur diuersitatis dia

PLANETARVM

met rina maius argumentū maiore hēt diuersita
tē diametri: & si minu. pportioalia sunt. 60. & oia
denotātia epicy. esse in opposito augis & in maxi
ma appropinquātiōe ubi equo maxia cōtingit: diuer
sitas hāc tota addici debet equatiōi argumēti in
auge reptē: & qd̄ resultat erit equo uera argumē
ti in opposito augis. Si uero minuta nulla sint de
notātia epi. esse in maxia remotiōe & auge: mini
ma cōtingit aq̄tio q̄ iā repta ē: q̄re nihil de diuer
sitate diametri adiūgi debet: si eadē aliq̄ fuerint
nō tota tñ. 60. sed gratia exempli 30. & medietas
eorū denotātia epi. esse in locis intermediis auge
& oppositū ubi equo neq̄ minima ceu illa quā i
auge neq̄ maxia uelut in opposito tunc nō to
ta addi debet diuersitas sed ps media sicut epi. me
diocriter appropinquat unū una ps debet addi sp
quā ad totā i tali se hēat proportiōe: in qua mi
ta inuenta ad oia. 60. se habēt: unde qa minu. 30.
medietas sunt. 60. medietas illius addi debet. nā
epi. existente maxie terrā ppinquo argumēti cū
accidat maxia aq̄tio tota diuersitas addi debet:
qñ uero in loco fuerit mediocriter ppinquo qd̄
30. m. proportionalia denotant mediū. 60. diuer
sitas medietas erit adiciēda. Quā ut facilius
apprehēdant zodiacus & eccē. cū tubus epi. in au
ge in opposito & loco medio per aq̄distantiā de
scribātur: per centra quorū a centro mūdi ad zo
diacū usq̄ lineā ducātur: & i illis aequale argumē
tum sumat: ut ad zodiacū iterū ex cētro eodem p
extrema lineis pro tractis erūt. 3. aq̄tatiōes augis
q̄ uocet a. 10. g. gratia exēpli. Oppositū q̄ uocet b.
16. g. & q̄ est in loco medio uocata c. Cū aq̄tatio
a minima sit. 10. g. a b excedet q̄ maxia est p. 6.
g. q̄ diuersitas diametri dē: sed aq̄tatio c maior ē

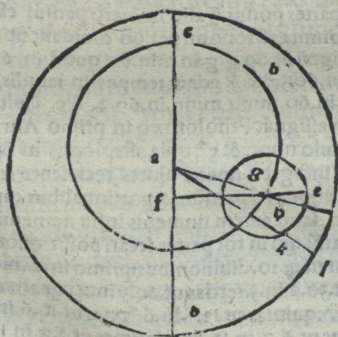
a quia epi. ibi magis appropinquat terrā & mior
b qa remouetur magis: uidendum est quot. m. ap
propinquat & inueniet q. 30. ubi in auge maxia
remouetur & opposito p. 60. appropriat terrā: q̄
cū media sit inter maximā appropriationē & re
motiōne aq̄tatio c media erit inter a maximā &
b minimā: quare medietas diuersitatis. 3. scilicet. g
cū tota sit. 6. addenda erit aq̄tatio a q̄ est. 10. g. &
proueniet uera aq̄tatio. c. 13. g. ideo quia epi. i lo
co medio arismetrice existente est inter maximā
appropinquationē & maximā remotiōne aq̄ta
tio c. 13. g. media erit eodē modo inter maximā

16. & minimā. 10. g. aq̄tationē. Notandum est
primo q̄ minuta proportionalia sunt. 60. ptes ex
cessus lineā longioris super lineā breuiore q̄ qui
dem denotāt maiore uel minore ad terrā appro
pinquationē. ubi nāq̄ plura ue hmoi mīnu. repiū
tur extra circunferentiā eccē. ibi maiore denota
tur epi. appropinquationē esse ceus dictum ē: &
dicūtur minu. qa sunt partes sexagesimā illius ex
cessus imaginando illum esse quoddā integrum
cuius sexagesimā partes minu. uocantur. Propor
tionalia quidē quia per proportionem eorum ad
60. pars proportionalis capitur diuersitatis ad to
tam quod qualiter fiat patebit inferius: & hāc est
una opinio de minu. proportionalibus. secūda ue
ro opinio quā in sequitur. Ioannes de regio mon
te est q̄ minu. hāc sūt. 60. partes excessus maioris
aq̄tationis supra minorem: unde quoniam in op
posito augis aq̄tatio maxia cōtingit q̄ in auge
minimā excessus illius supra hac diuisus ē in. 60.
partes aequales minu. proportionalia eadē de cau
sa qua dictum est uocata: & tunc per centrum me
dium non accipitur propinquitas epi. ad centrum
terrā ut dicebat prima opinio immo de toto ex
cessu & diuersitate diametri quot partes ad dein
de sunt: unde si minu. proportionalia sint. 30. diuer
sitas diametri in. 60. partes aequales diuise. 30. il
larum addici debere denotant. Sed uel prima se
cunda opinio teneatur operatio in hoc nullo mo
do fallit: ubi nāq̄ contingunt esse. 30. minu. pro
portionalia partes: scilicet excessus longioris lineā
supra curtiorem extra circunferentiā ubi etiam
30. partes sexagesimarum diuersitatis diametri ad
di debent: & e conuerso. Ego tamē exposui & am
pliani primam opinionem cū eam auctor in tex.
etiam exponat. Secundo est notandum q̄ hu
iusmodi excessus seu longioris supra curtiorem
lineam seu maioris supra minorem aq̄tationem
in. 60. partes potius q̄ alio numero paritus est: ut
etiam omnia astronomi per. 60. diuidant ut phy
sicum signū in. 60. g. g. in min. 60. quod in. 60. 2.
etiam in. 60. 3. & c. & etiam tempus in tabulis diē
scilicet in. 60. minu. in. 60. 2. & c. Cuius ra
tionem assignāt Ptholomæo in primo Almage
sti capitulo nono: & est quia astrologus in opere
calculi indiget numero plures recipiente sectio
nes maxime pro partibus pportionalibus capien
do: non datur autem numerus infra numerum se
xagenariū qui in tot partes secari possit quot iste
partitur nāq̄. 10. diuisionibus: primo in. 2. medie
tates ut. 30. 2. in. 3. tertias ut. 20. 3. in. 4. quartas ut.
15. 4. in. 5. quintas ut. 12. 5. in. 6. sextas ut. 10. 6. in. 10.
decimas ut. 6. 7. in. 12. duodecimas ut. 5. g. in. 15. de
cimas quintas ut. 4. 9. in. 20. uigesimas ut. 3. 10. &
ultimo. 30. trigesimas ut. 2. quare cum tot ptribus
integrīs partiatur in suo opere merito cum prae
ponit astrologus: & quia minorum proportio
naliū secūdū diuersum situm epi. ab auge ec & ua
riationē cētri lunā plures partes i tabulis reperia
tur: oportuit ea numero hoc sexagenario partiti
& propter hoc minuta dicta sunt minutum nāq̄
est. g. pars sexagenaria ita unumquodq̄ istorum

THEORICA

pars sexagēaria ē illius excessus: excessus nāq; ille cōuenit cū gradu cū sit integrū quoddam sicut & gradus. Tercio est notādū q; per minu. proportionalia par capis pportionalis diuersitatis ut dcm̄ est iō. m. pportionalia notata sunt in quali nāq; ad. 60. pportioe se hnt: diuersitatis capis pars q; in eadē se hēat ad totā: cuius opatio & si potius i ca nonibus tabularū declarari debeat: tñ qā opatio eorū cōfusa est & carēs rōne cōueniēs uisum ē mihi eā per regulas pportionū declarare. Dato nāq; in exēplo priori q; diuersitas diametri. 6. eēt. g. q; tota adiungi deberet æquationi: s. m. pportionalia esset. 60. at qā. m. nō sunt nisi. 30. accipiā diuersitatis partē pportionalē ad totā ceu. 30. ad. 60. pō nā nāq; triplicē ordinē nūerorū quorū pri^o 60. m. pportionalia secundus diuersitatis 6. g. tertius. 30. m. 4. uero q;rit ad quē in tali pportioe se hēat terti^o nūerus i qua primus ad scdm̄ multiplico igit ter tiū per scdm̄ mut. 30. per. 6. & resultabit. 180. qd per 60. primū nūerū pariat & fiet. 3. qrtus. s. nūerus pars diuersitatis ad quē. 30. m. se hnt sicut. 60. ad totā diuersitatis utrobicq; nāq; deculpa ē pportio q; pars diuersitatis addēda ex æq;tiōi. m. existētib^o 30. Vt at mō huic theoricæ cōplemētū iponam 7. terminos declaratos exēplificabo: & qliter illis operet^r p uero motu plāetæ repetiēdo declarabo unū supra cētro: a zodiacus b c d e cuius diameter c d picipiū arietis b aux c oppositum uero eius d designet & diametro f pūctus oppositus cētro ec. sumat^r ec. quocq; in culus pūcto g epi. lineet per cuius cētrū a g e ducat lineā secās eū in pūcto h & f g i in pūcto secās: & lūa existētē in pūcto a cē. mū. di usq; ad zodiacū a k l erit nāq; lineā mediū motus a g e per cētrū trāsiēs epi. ad zodiacū & arcus zodiacia b c e mediū motus: lineā uero uerū motus per lunā trāsiēs a k l & uerus motus b c l at cētrum lunæ c d e. Aux uera h & media. i. cētri uero

eqūo epi. arcus h i. Argumentū mediū l h k. & uerū h k cuius æq;tiō arcus zodiaci e l mō si libeat i uenire uerū motū lunæ: ex quo in æq;lis ē mediū prius b c e reperit. deide p duplicationē medie elon gatiōis lūa a sole cētrū lūa c d e hētur quo eqōne l h inuēta ab argumēto medio l h k per tps inuēto dēpra per cāonē uerū argumētū h k haud ignorā bit qd cū det eqōnē e l & demi picipiat per cāonē si ex medio motu b c l e argumēti æquatio l e da

mat: uerus motus b c l & uerus lūa locus l habet: bi: q; opatio qliter nūeris signorū graduum & minutorum compleatur in tabulis habetur.

De dragonæ lunæ.

Sup^rficies eccētrici lūa ut dictū est propter declinationē polorū orbium augem deferentium super^rficiē eccliptice super diametro mundi iter^rsecat. Vnde una eius pars uersus aquilonē altera uersus austrum ab eccliptica declinat: Illa igitur interfectio circūferentiæ eccentrici lunæ cum superficie eccliptici in qua cum cētrum epicicli fuerit uersus aquilonem ire inciperit. caput draconis nuncupatur: cauda uero reliqua.

Ab ita p ea q; dicta sūt i pcedēti theoricā cōplectā sciā de luna quo ad orbis qbus ipsa deferet & orbū motus in pcedenti parte de eius dragone agit: cōueniens uāq; fuit post lunæ terminationem de dragone mentionē facere: qā ab eius orbibus causatur ut supra patuit: & si in theoricā pcedenti de eo aliqualem mentionē egerit. hic tamē particulari^r us de eo determinat tam quo ad notificationē sectionum q; etiam quo ad earum motus: At tñ qā i theoricā lunæ i expositione eius partis. Sed orbis quartus: circa dragonē sufficientem uisum sum digressionē fecisse: qualiter causatur: qua uelocitate mouetur: qbus signis & apparētis deprēsus sit de clarādo: i hac parte ne alias dicta replicādo tedio sus sīam tātū textus declarabo & quorū oportuerit rōnes assignabo. De dragone igit determinando priō agit theoricæ: scdo uero practice opationis. s. tabularis p dragone reperit^r do rōnē manifestando & terminos exponendo ibi. Medius itaq; motus: priā pars in duas ite^r secatur: in priā nāq; declarat qualiter causatur: in scda qualiter mouet^r ibi mouentur autē. Dicit ergo i priā parte quia poli orbium augem deferētium a polis eccliptice declinant. s. gradibus: ut claruit in principio theoricæ lunæ parte illa. Mouentur autē deferētes: & eorum orbū superficies q; æqualiter ab utroq; eorū polo se mouetur æquali remotiōe a superficie eccliptice declinabit: ut mathematicē cōclusi in illa parte: orbū nāq; cōcētricos adinuicem quorum poli distant æquali distātia & superficies eorū adinuicem remote erunt: & quia ambaz idem est centrum. s. totius sup diametro mūdi se secabūt: quare una eorū medietas remouetur ab eccliptica uersus septentrionē: reliqua uero uersus austrum & ita partes ec. ad diuersas partes ab eadem declināt. Et spaciū iter ecclipticæ & medietatem ec. declinātis dici dragonē & interfectionum alteram caput caudam uero reliquam uocari per causam dictam fuit in loco allegato nō tamen quæ caput & quæ cauda esset distinctum fuit ideo i dico q; cum centrum epi. lunæ quādoq; sit uersus septentrionem & quandoq; ad austrum: nō pōt autem hinc inde

PLANETARVM

& ecōtra nisi prius in sectionū aliq fuerit & i eccli-
ptica mutari mediū nāq; ē in qd cōtinue mutans
prius q ad extremū puenit ex. phy. qre cū idem
fuerit i aucte & ad septētrionē trāsmutat p q trā-
sit sectio caput noiā: reliq uero cauda ea. f. q ex se-
ptētrione ad austrū pmutat & licet in corpore spi-
co facilius ostēdet. & in plāo ē pōt mōstrari: un
sit zodiacus a b c d cuius aglonaris polus e ita q
qeqd ab ecliptica descripta uersus e declinat septē-
triale sit: at polus antarcticus ut Pto. in suo planif
perio demōstrat i plāo eodē describi nō pōt neq;
qeqd extra eclipticā eā ab ea austrālē hēat latitudi-
nē. Ecce. uero f b g d eclipticā i b & in d iterfecer
ga epi. i g existēs australis si in f pueniēs septētrio

nalis fieri debeat psectionē d trāsit d caput appel-
lata ē b uero cauda q a p eā ex f pūcto septētriale
australis sit i g trāslata. Circa ea q dicta sūt du-
bitari cōtingit: pbauit nāq; auctor supficiē orbiū
augis lunæ & cōsequenter ec. eius a supficie eccli-
ptice declinati cū poli eorū a polis eius declināt:
cū ego iu picipio theoricæ lunæ demōstrārim ma-
thematicæ ecōtrario. f. polos decliari pp hoc q su-
plices declinet: qre ut circularis rōcinatio i pō
posteriorē penitus reprobata. Ad hoc rūdeo h
adinuicē se se cōseq & cōuerti poli declināt igi su-
plices a supficie: & ecōuerso suplices decliat a su-
pficie: qre & poli & hoc in orbibus adinuicē cōcē-
trici ut i dicto loco dictū fuit: adinuicē igi se in-
ferunt tū mō diuersos: q a supficie declinari p polo
rū declinationē tanq effectus p suā cām cōcludit
pō nāq; i orbe aliquo poli describūt si orbis eē
incōhare: a quorū æquidistantia plana superficies
cātur & si poli uariarent & suplices cōsequēter p
mutaret: & si ponat indirecto polorū ecliptice &
in axi eadē & suplices sub eclipticē situata eēt su-
peticie. Superficie tū declinatio polorū infert de-
clinatiōem tanq effectus notior nobis suā ignotā
cām: ignota nāq; ē nobis polorū declinatio cū po-
ll nullo pacto picipiant rōe indiuisibilitatis eorū:
& q ibi nō est stella q sola iter oēs pres orbis ui-
su pcepta ē scdō cōeli de orbibus loquor inferiorū
rū speratū nō de octauo: at q a planetā declinari p
ceptū ē & cōsequenter eius orbiū suplices planas
cōcludit & polos eorū declinari: licet igi hęc ad
inuicē se se inferat diuerso tū mō ut patet: ad argu-
mentū mō dico q in theorica supiori fuit demō-

stratū polos declinari eo q suplices ēt decliat su-
it pcessus a posteriori & a nobis sensu māifestis &
pceptis: At si auctor mō ecōtra declinationē supfi-
ciei: p polorū declinationē nō pbat gnotū sed no-
ti sensu cām assignat & ē pcessus a priori: q ut in
phia & metaphisica declarat nō reprobaf immo
ab oibus fere admittit cū & Arist. eo utatur in lo-
cis pluribus: at qn negat in posteriorū pō circula-
rē discursum itelligit de uniformi: qn. f. uel sp
p cām uel p effectū cōtinue pcedit qd nō ē in p-
posito nostro. Scdō dubitatur qre caput dī se-
ctio d qua ex austro ad aglonem reliq uero b cau-
da dī potius q ecōtra: cū aqua bene b caput & d
cauda dici poterat. Dicēdū q hoc nō fuit rōne de
mōstratiua actū: sed tū pbabili & suauia: nā epi.
in austro existēs si ad septētrionē moueat ad nos
qui sumus uersus septentrionē accedit: hinc uero
ad austrū motus a nobis succedit: accessus autē q
recessus dignior ē ut patet: quare capiat motus ac-
cessus eius ex austro ad artitū: Cū. n. epi. existēs in
austro ad septētrionē motus & nobis appropin-
quās ad sectionē d prius quā i b pueniat & caput
prius & nobilius sit cauda iō d caput potius q cau-
da dictū est: qd si ulterius moueatur ex aglone in
meridiē scdō perueniet in b & ēt q a in motu hoc
recedit a nobis b cauda noiata est q capite minus
digna. Sed nota q uidelicet ex austro ad septen-
trionē nobis septētrionalibus accedat iō septio p
q in motu hoc p transit nobilior est q reliq & ca-
put nomināda: & reliqua cauda australibus uero
si pars australis terræ hominibus incolaf erit per
oppositū: nā epi. in septētrione existēs ad meridiē
em motus illis accedet quare septio b per quā trā-
sit caput illis: reliqua uero. d. f. per quā ab eis rece-
det cauda. At q a hoc potius placitū sequit & nō
hēt rōnē demōstrantē nil obstat si dicat illas no-
minibus terminari uoluntate antiquorū: si quā tū
rōnem probabilem patitur est quam ego dedi.

Deinde cum dicit.

Mouētū āthæ intersectiōes quotidie
ultra motum diurnū uersus occidentē tri-
bus minutis fere: uirtute motū orbis aggre-
gatum trium aliorū orbiū. Lunæ ābieris.

Declarat qua uelocitate & ad quē sitū drago lu-
næ moueatur: un mouētū eodem mō ceu orbis
quattus lunæ deferēs dragonē nominatus: uerū
ille per se ab itelligētia ei applicata: drago uero p
aliud cū a dicto orbe rapiatur: iō q ibi motū hūc
exposui & multa alia declarauī ea in pte hac non
epilogabo. Deinde cum dicit.

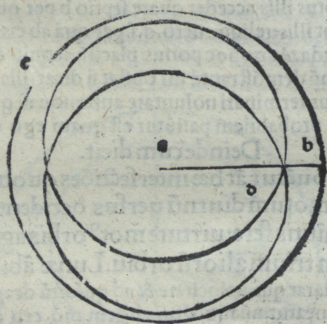
Medius itaq; motus capitis dracōis lu-
næ ē arcus zodiaci a picipio arietis cōtra
successiōem signorū usq; ad lineā a cētro
mūdi p sectionē capitis protractā nūerat.
Verū at motū capitis ē arcus zodiaci ab arie-
tis initio ad iā dictā lineā scdō successiōnē
signorum computatus. Similiter dici po-
test de cauda. Ex his manifestum est q sub

THEORICA

tracto medio motu capitis a duodecim signis uerus eius motus remanet. Vñ cōe dictū dicēs caput lūe tātū medio motu ire cōtra firmamētū q̄tū in ueritate uadat cū firmamētō: ita intelligit: mediū motū capitis lūe cōtra successiōē signorū in eum punctum protenditur in quē uerus secundum successiōem signorum.

Practice de motu dragōis nūc agit terminos q̄bus eius uerus motus repit declarando: et licet caput nō moueat iæqualiter in zodiaco rōne cuius mediū motū nō deberet hñe: q̄a tñ eius motus est cōtra ordinem ut dñm eius uerus q̄ scdm ordinē i zodiaco p tps ceu motus regulares accipi nō p̄t cū tpe crescente ille decreseat nō. n. a p̄cipio arietis caput elōgatur scdm ordinem signorū imo appropinquat: sed q̄a ab eo remouetur cōtra ordinem signorū q̄ distātia crescit tpe aucto: igitur actus seu motus i arcu a p̄cipio arietis: ad līeā usq̄ a cētro mūdi p caput ductā ad zodiaco cōtra signorū medius motus dñ: caput et līeā q̄ per eū trāsit in isto casu. i. i quātū terminat mediū motū līeā dicetur motus mediū. u. g. supra centro a esto zodiacus b e et d caput dragōis per q̄d a d b pducta līeā medii motus erit c b medius eius motus cōtra successiōem signorū c uidelicet initio arietis existente uerus at motus est arcus zodiaci ad dictā līeā ab arietis p̄cipio scdm ordinem signorū ut c b per i ferius et līeā a d b in q̄tū terminat hūc arcum ueri motus erit līeā ueri motus: uñ et si realiter sit ea

dem rōe tñ est differens et diuersa in q̄tū duos dictos arcus ueri et mediū motus terminat. Et eodem mō accipiendū est de cauda. s. q̄ eius motus mediū est a p̄cipio arietis ad līeā q̄ a centro terre trāsit per cauda cōtra ordinem signorū at uerus est ab eodem initio et ad eādem līeā sed scdm signorū successiōem: uerū de cauda nō oportet meminisse q̄a locus eius uerus hñ reperto loco capitis cū sp̄ i zodiaco opponat: uñ patet totū zodiacū uerū & mediū motū capitis cōtinere q̄re dēpto medio motu capitis iā hñ ex toto circulo seu. 12. signis cōibus residuū ē motus uerus eius q̄a ad p̄ctum eundē medius & uerus motus capitis terminat & a p̄cipio eodē initiant. Et hoc intelligit dicēs caput lūe tñ medio motu ire cōtra firmamētū

i. zodiacū & successiōē signorū. Quātū in re ueritate hoc est uero motu cum firmamētō.

De tribus superioribus.

Vilibet triū supiorū tres orbes hēt a se diuifos scdm imaginatiōē triū orbiū solis: In orbe tamē medio eccētricus simpliciter existit: quilibet habet epicyclum in quo sicut in luna tactū est corpus planetæ figitur.

Ostq̄ insufficiēter q̄tū p̄sentis opis p̄posito attinet theoricāle de luna cōsiderationē & ab eius orbib⁹ cātū dragōis determinationē expleuit. In p̄nti theorica q̄ tertia ē i ordīe de tribus supioribus plāetis Saturno. s. Ioue & Marte p̄sequit: licet fere oīa q̄ hic ponūt ueneri & Mercurio cōueniāt: q̄ i q̄bus differūt ab his i eorū theoricis. māl festabit & i hac terminatiōe ordinē rōnabilē nō deserit: q̄s nāq̄ dubitabit Martē Iouē & Saturnū p̄fectiores eē Venere & Mercurio: sūt nāq̄ alio res eis & p̄rio p̄cipio magis p̄pinq̄: sūt quoq̄ effectus eorū nobiliores & durabiliores ut declarari hēt i libris p̄ticularibus de iudiciis: Et q̄a cōior ē h̄ theorica reliqs q̄ sequūt cū de tribus planetis sit agat: cōia nāq̄ uia doctrinæ ex p̄rio physicorū p̄ponēda sūt: scda cā ē q̄a i hac theorica plurima declarat q̄ demonstrat q̄ i aliis sequentib⁹ p̄supponētur & ab hac declarata accipient: ut uidebit q̄n imo Vēus eādē hēt theoricā & motus q̄litate sepe nō i latitudine ab his tribus differēs & h̄ nota uit q̄n i superscriptiōe theoricæ figuræ dixit theorica triū supiorū & ueneris nō igr i decēs fuit de tribus superioribus plāetis theoricā p̄pōere duab⁹ aliis q̄ sequūt. De tribus igr supioribus agēs duo facit p̄rio nāq̄ apparētias saluat eorū orbes situando & motus eorū declarando: scdo uero practice q̄liter uerus cuiusq̄ eorū motus hēatur rōes terminorū & cāones declarat ibi aux at media. primā itēge i duas diuido i p̄ia nāq̄ orbiū p̄tialū & nūe & sitū expōit: i scda orbiū motū notificat ibi orbes at auges. Pro euidētia p̄ia p̄tis ē notādū plāetas eē. 7. sicut alias patuit lūa Mercurius Vēus sol Mars Iuppiter & Saturnus iter quos sol medius ē rang locū mediū obtinēs ē nāq̄ locus eius q̄rtus i celo tres hñs plāetas supius & totidē i ferius: igr ē dñ medius loci rōne scdo medius ē dignitate cū nāq̄ nobilior sit singulis plāetis medius & p̄fect⁹ pōit rang ab extremis æqliter distans: cū igr neq̄ uni neq̄ alteri extremo: magis appropiāt neq̄ supior neq̄ i ferior ē sed ueremedius: a quo cū q̄s remouet extremi suscipit denotiatiōē p̄tis. s. ad quā magis tendit ab eo remotus: At q̄a Mars Iuppiter & Saturnus a sole uersus supius recedūt plānetes supiores disti sunt. unde per. 3. superiores debemus intelligere hos p̄nominatos: uenus uero mercurius & luna q̄a i fra a sole remouētur: tres i feriores planetas antiq̄ noiauerunt q̄a igitur. tres disti supiores quo ad sitū & numerū orbiū qualitates motus & reliqs uniuersales proprietates cōicāt: & si quo ad motus uelocitates & quasdā p̄ti/

PLANETARVM

enlare passioes ceu dicā differāt: iō de eis eādem incipit theoricā qui immo et ueneri et mercurio ex his multa cōpetunt i duā in corū theoricis plurima recapitulabit. Dicit igit p̄rio q̄ singuli tres supiores hñt. 3. orbis sicut tres orbis solis duos uidelicet auges deferētes inequalē sp̄situdis & eccētrici scdm qd. In medio quorū ē orbis simple eccētricus deferēs epi. noiatus. in eo nāq; epi. iñgitur & ad motū eius ille mouet cen de luna dictū ē & planeta iñgit i epi. sup̄ficie plana & mouet i eo ut post patebit: unū orbis hōq; planetay: i oibus si milātur orbibus solis tñ epi. addentes ultra illos: & magis siles orbibus lūe si nō hñet orbē deferētem dragonem. Deinde cum dicit.

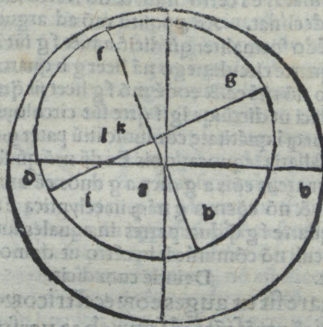
Orbes aut auges deferētes uirtute motū octauā sphaerā super axe & polis ecliptice mouentur.

Notificat dictorū orbū qualitātē: & p̄rio duorū orbū auges deferētū. scdo ec. epi. deferētū ibi. Sed orbis epi. tertio epicyclo ibi. Epicyclus uero dicit igit p̄rio q̄ orbis deferēs auges oīum triū mouētur uirtute motus octauā sphaerā. i. eadē uelocitate: & uersus p̄tē eadē. n̄ q̄ sit a motore. 2. sphaerā imo ab iñtelligētis eis aplicatis eorū motus p̄cedit ut ex theoricā solis hñtur: & q̄ ita ē qd mouētur uirtute & motu octauā sphaerā sup̄ axe & polis ecliptice uolunt. Deinde cū dicit.

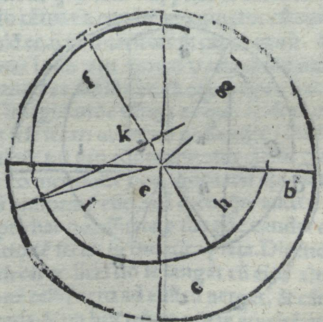
Sed orbis epicyclū deferens super axe suo axem zodiaci secātē secūdū successiōnē signorū mouetur: & poli eius distant a polis zodiaci distantia non aequali.

Agit de motu ec. deferētis epi. circa qd duo fa. cit. p̄rio nāq; motus declarat qualitātē scdo uero aq̄litate ibi. Motus at epi. iteq; p̄ria i 2. i p̄ria nāq; declarat itētū: & in scda tria iñt corēlaria ibi q̄te fit. Dicit igit de p̄ria pte qd orbis ec. epi. deferēs mouētur scdm successiōnē signorū ut māifestū ē q̄a deferūt plāetas: & eorū axes secāt axim ecliptice: & poli distabūt a polis ecliptice distātia nō aq̄l: quoq; utrūq; demonstrat unū zodiacus a b c d i cētro e signet: cuius ecliptica a c. & poli b & d axi b e d p̄ducta ec. uero f g h. i. cuius cētrū h p lōgas cōsideratiōes uisum ē planetas ab ecliptica remoueri quare superficies ec. declinabit a sup̄ficie ecliptice & sit f h. Quia nāq; a b est quarta circuli: eorū dē mō polus ec. a sup̄ficie f h. Quarta circuli debet remoueri. & f remouetur ab a quare & pol'cca b uersus p̄tē eandē: erit igitur in 5 similiter q̄a a d est quarta circuli & selongatur ab a & polus eius uersus eandē partem a d remouebitur erit igit in. i. qua de causa cum poli ec. declinēt a polis ecliptice ad partes diuersas sita distis polis axis g k l ducatur axim ecliptice in puncto l secabit quod fuit primum. At quia axis g k. i. per centrum ec. k. tran sit & non per e. cētrum totius axim ecliptice sion in centro mundi secabit: nerum in puncto l sed q̄a per. 7. 3. lineā l b. & l g sunt longiores lineis l d. i. angulis l contra se positus equis existētibz ex. l. 5. p̄imi erit distantia g a b maior distātia. i. a d qd

fuit secūdū non igitur aequaliter distant a polis ecliptice. Sed cōtra hoc dictū rōnabīl cōiigit dubitari quom. n. a. b. & e f quarte sint circulorum erunt equales p̄portionaliter. quare dēpto cōi ar

cu a g residua a f & g b. erūt aequalia: & q̄a eadē rōne d e f i. sunt quarte circuloq; & aequales p̄portio neidēpto arcu f d a f & i d restabūt aequalia. Quare cū g b. et i d distātia: & p̄paretur distātia a f. et ipe erūt aequales p̄ primā cōceptionē primi qd ē con tra dictā. Ad hoc ddm q̄ talis et siles argumēta tio tñ tenet uel in eodē circulo: uel in circulis aq̄ libus uel i circulis iaequalibus cōcētriciis tñ in esse eodē circulo māifestū ē oēs quantas esse aq̄les et siles in aequalibus circulis cū fiat anguli recti i cētri qbus q̄te subtrēdunt et aequales p. 2. 3. elemēto rū. Si uero circuli nō sint aequales sed unū hēant centz angulo recto eidē i cētro quarta circuli maioris et quarta minoris subtrēdit q̄ adinuicē p̄por tiōant. At uero si circuli sint ineq̄les nec cōcētrici licet angulo recto in cētro unius subtrēdas i illo circulo quarta p̄sinō rñ alio cuius n̄ est cētrū: exēy

pli cā disposita figura supiori scdo et si f g f i. i. ecc. sint ei' circuli q̄te mīme tñ in zodiaco ducta nāq; līea e f. usq; quo zodiacū tāgat i pūcto i et p g et si militer ex cētro mūdi ad zodiacū duā līea e g m e i n. pducāt cū angli abo l k duorū triāguloz sint recti q̄a formati sūt ista q̄rtas ptes ec. icētro eius erūt āguli k e g et k e i singuli mīores rectis p cor relatiū. 32. quare arcus sibi subtrēsi l m l n minores

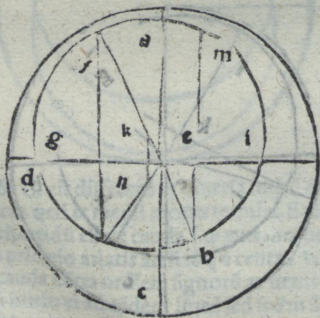

THEORICA

q̄uarre circuli nō igit̄ quare ec. correspondet q̄r
ta i zodiaco & hoc q̄a cētra sunt diuersa: si nanq̄
idē eēt cētr̄: factō meo recto angulo duar̄ q̄rte in
utroq̄ circulo correspondēt. Et eodē mō licet a
b q̄rta sit zodiaci nō tñ i ec. eo q̄ āgulus a e b re/
ctus formatus ē i cētro mūdi & nō i cētro ec. cū id
ab illo declinat. Ad p̄positū mō ad argumētū
respōdēdo formaliter q̄n dicif. a. b. & f g sūt a qua
les q̄a quare circuli: nego nā licet g b quarta sit i
zodiaco nō tñ i ec. & eodē mō f g licet sit q̄rta e n
tñ zodiaci ut dictū: q̄a igit̄ q̄rte sūt circuloꝝ neq̄
i cētro neq̄ i quātitate cōmunicatiū patet q̄ com
mittit fallacia æquocationis. Eodē mō q̄n sequit̄
dematur arcus cōis a g dicp a g duos eē arcus in
æquales & nō cōem a g nāq̄ in ecliptica ē arcus
huius quare f g q̄ duar̄ partes inæquales sunt q̄a
duo circuli nō cōmunicāt in cētro ut demonstra
tum est. Deinde cum dicit.

Quare sit ut auges eorū eccētricoꝝ nūq̄
eclipticā p̄trāsēat sed semp ab ea uersus aq̄
lonē opposita uersus austrum māeat: ita
ut auges. i. deferētium epicyclos: similiter
opposita atq̄ cētra & poli deferētium eccē
tricoꝝ circūferētias sup̄ficie i ecliptice uir
tute motus octauar̄ sphaeræ describāt æq̄
distātes: un̄ ē i illis sup̄ficie eccētricoꝝ a
sup̄ficie ecliptice i eqli ter secabuntur: atq̄
maiores portiones uersus augem minores
uersus oppositum relinquuntur.

Tūc cōcludit correlaria. Quorū primū ē q̄a rā
q̄ p̄fectū p̄bani p̄ declinatione sup̄ficie ec. a su
p̄ficie ecliptice: eius polos a polis ecliptice remo
uenerit: cōcluditur mō p̄ cam ex quo poli decli
nāt & sup̄ficie declinat & ita sup̄ficie deferētium
augē: q̄a mouenē sup̄ polis ecliptice aux q̄ p̄ce

pta ē uersus septentrionē eclipticā nāq̄ trāsibit ut
fiat australis imo i septentrione sēper morabitur &
oppositū austr̄ uersus. Esto nāq̄ zodiacus a b c d
i cētro e cuius ecliptica a c & poli b & d p̄ducta
axit b e d ec. uero augē deferētes f g h i in cētro
k auge f uersus septentrionē: & h oppositū erūt po
loꝝ g & i eadē axi eclipticē. cū ergo spa circa po

los rotet oīs eius p̄ctus circulū a polis faciet æq̄
distātē: cuius alter poloꝝ erit cētr̄ i media ergo
uolutatiōe deferētes si moueātur p̄ctus augis fa
ciet semi circulū f l q̄ oportet æquidistat a c sup̄
ciei ecliptice ad hoc ut arcus a f & c l in zodiaco
sint æq̄les p. 273. q̄b ex q̄rtis a d d c dēptis f d d l
æq̄les remāebūt: q̄rte circulus iāginatus f l æq̄dista
bit a polo d & ita aux sēp uersus d polū repiet se
ptētrionālē. had a f oppm̄ augis ex h i m circulū h
m polo b australi æq̄distātē cādo mouebit q̄rte
sēp oppositū. augis australe erit. Et hoc ē q̄d di
cit i scdo correlario q̄ p̄ hoc q̄ deferentes augē
motu. 3. spe mouētur & sup̄ eisdē polis & axi au
ges & opposita circūferētias circuloꝝ describāt a
sup̄ficie ecliptice æq̄distātes: & eodē mō & cētra
& poli eccētricoꝝ de cētro māifestū ē prius. n. au
ge exūte i ferat cētr̄ k i linea f augis ut patet ex
theorica solis: auge deide mota in l erit linea au
gis e l i q̄ cētr̄ ec. erit i p̄cto n q̄rte ex k m n motū
semicirculū k n descripsit: eodē mō æq̄distātē: un̄
māifestū ē cētr̄ sēper possidet partē septētriona
lē q̄ & aux ec. Q̄ d at poli exēplāter declaratur
& si plāius theorica percipiat materiali sit nāq̄ a
cent̄ mūdi: & super b e c. d e f designet cuius c
aux e oppositū & d f axis moueātur deferētes au
gē motu. 3. orbis ut aux in g & oppositū i h & cē
trū ec. fiat in i ut dictū ē supra p̄ducta linea augis
g a h & axis sup̄ ea p̄pendicularis k i l notū ē polū
d factum ēē in k circulū d k describēdo: & i in l fa
ciēdo circulū f l q̄ æq̄distāt polis ecliptice m & n
ubi. l. sūt sectiōes q̄d ē p̄positū. Tertiū correla
riū cū sup̄ficie ec. secetur ab ecliptica ex quo de
clinat ab ea & nō i cētro ec. imo i cētro mūdi: eū
secabit in p̄tes in æq̄les: nā illa pars i qua interci
pietur cētrū ec. & cōsequēter aux maior erit parte
reliqua i qua oppositū augis relinquitur ex priō ele
mento: hoc correlariū optime expōit in theo
rica lunæ: p̄pe principium ibi uideatur.

Deinde cum dicit.

Motus at̄ epicyclū deferētis sup̄ cētro &
polis suis difformis ē. Hæctñ difformitas
hāc regularitatis hēt normā: ut cētrū epi
cycli sup̄ quodā p̄cto in linea augis tñ a
cētro huius orbis quātū hoc cētrū a cen
tro mūdi distat elongato regulariter mo
ueatur. Vnde & punctus ille cētrum equā
tis dicitur: & circulus sup̄ eo ad quātitatē
deferētis secum in eadē sup̄ficie imagina
tus eccētricus equas appellatur.

Explanat æq̄litate motus deferētis: scdo cōclu
dit correlariū ibi. Necessario igit̄. Dicit de priā p̄
te ec. irregulariter moueri i cētro suo polis & axi
ueq̄: tñ hēt regulā hāc: ut cētrū epi. singulis eq̄s tē
poribus eleq̄s scribat āgulos & ex cōsequēti eq̄l̄
moueāt supra quodā p̄cto a cētro ecc. distātū tñ
q̄rū id a cētro mūdi: & sūt i eadē līea. f. augis: & cē
trū ec. i medio sit p̄ æq̄distātiā a cētro mūdi & a

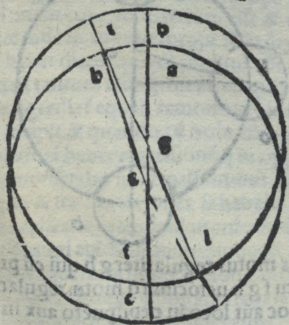
PLANETARVM

pūdo p̄fato. Quod dicit cētro eq̄tis: supra quo cir-
culus eq̄lis deferenti imaginat in eadē sup̄ficie cū
eo idēf nō se secāt & declinat ad iūicē: q̄ circulus
aqua; moiat. Et dicit aqua; q̄ cū cētro epi. supra
cētro mūdi & ec. sit in regularē: i. ecliptica & ecc.
etiā ineq̄le erit in motu: i. circulo uero dīsto uni-
formis ē motus eius siq̄dē in cētro angulos facit
eq̄les equat igit & regulat motus in aq̄les q̄ sunt
in circulo signor: & in ec. & hac de cā imaginati
sunt eū: quia in eo epi. facit arcus equales ut Satur-
nus o o. 2. o. 3. 17. 41. Iuppiter uero o o. 4. 59. 15.
27. 8. sed Mars o o. 31. 26. 38. 40. 5. Vēus ut Sol suo
ec. o o. 59. 8. 19. 37. 19. & si etiā Mercurius ut post di-
ceturi hōi nāq; sunt motus mediū & regulares
istor: 5. hōi exēplū est ut ec. sit a b c d in cētro e
& augis dyameter a c i qua scēte: mūdi capiatur
uersus oppositū augis: & g pūctū a quidistans ab
eodē uersus augē q̄d erit cētrū equātis supra quo
ec. eq̄lis descriptus circulū h i k l equātē nōiari di-
ctū est: epi. nāq; tū in cētro g angulos equales &
in circulo h i k l arens equales eq̄s t̄pib; describit
ut i Almag. pbat Ptol. q̄d qualiter dephensum sit
longū esset narrare. Inequante quidē regulariter
epi. deferitur cum in ec. & in zodiaco sit inequalis:
nā quāto uicinior augi fuerit ec. tanto tardior: &
quāto opposito uelocior est cuius oppositum in
epi. lunā contingere dictum fuit.

Ethoc dicit ibi.

Necessario igitur oppositū ei quod in
luna fiebat: accidit istis: ut scilicet centrū
epicycli quāto uicinior augi deferentis
fuerit: tanto tardius: quāto uero propin-
quius opposito tanto uelocius moueat.

Nam epi. existens in a augē in b moueat angu-
lum causando h g i in cētro equātis & a e b in cē-
tro deferentis ductis lineis e b g i idem in c augis
opposito manēs in d moueat k g l in cētro equan-
tis & c e d in cētro deferentis ductis lineis g l e d
q̄a igitur anguli ambo ad g sunt equales erunt ar-

cus h i & k l p. 25. 3. ad iūicē equales: anguli autē
ad e nō sūt equales: nā c e d maior ē g utroq; p. 16.
& 15. p̄ri. cōcurrēte cōi scia: at quia angulus a g b
p̄reualet angulo a e b p̄eandē. 16. p̄ri. erit a maiori
angulus c e d amplior angulo a e b & arcus c d tā
maior arcu a b q̄d fuit p̄positū. Dubitatur an

tārū. 5. plāeta hēante quātē & nō lūnaria & q̄ ē
lūa hēat p̄batur: q̄a oīs plāeta i cētro ec. irregula-
ris eq̄tē & circulū equalē ec. supra cētro in quo
equalis ē descriptū debet hīe ad quē regularitas
refert: ut dictū ē: sed ec. lūa mouet in cētro eius
nō uniformiter ut dictū fuit in theorica eius imo
in auge exīs. cētrū epi. uelocius est ut in eius cor-
relatis fuit demonstratū q̄ in opposito existēs: q̄re
supra cētro mūdi i quo equalē est equantē ima-
ginari oportet lūa igit equātē habebit. Et firmat
auctoritate auctoris de spha quarto tractatu ubi
uult q̄ p̄ter solē quilibet planetar: tres hēat circu-
los ec. i. deferēte epi. et eq̄tē et addit q̄ equas lunā
terre cōcētricus est et i sup̄ficie eclipticē: nō igitur
tres sup̄iores Venus et Mercurius tū habēt eq̄tē
imo et luna. In oppositū est: ē auctor ibi i theo-
rica lūa nullā de equatē mētionē fecerat: q̄ si ea
haberet dimiūtus cēleretur: nō est dicendū. imo
motus fuit efficacī rōne quā ego dicā. Ad hāc
q̄onem breuiter dico lunā nō egere neq; habere
equantē sicut tres sup̄iores: nam equas est circulus
imaginatus in quo epi. seu planeta regularis est:
cū nō habeat circulū realem in quo equaliter mo-
ueatur ut dictū est. & igit tres sup̄iores planetar: cū
Venere & Mercurio quia tam in ec. q̄ in cētro zo-
diaci: & p̄ consequens in utroq; hoc circulo sunt i
regulares uniformes tū i cētro dicto sup̄ illo equā-
tē: describi oportet imaginari in quo uniformes &
regulares existāt: dempta igit hac necessitate eq̄tē
nō egemus: quare cū regularitas lūa in cētro ter-
re: & p̄ consequens in zodiaco accipiat ad q̄d
equantem ei assignemus: nisi ut inutiliter circulos
multiplicemus. Quare si tota causa equantis posi-
tionis est equalitatē motus hēre lunā equatē nō
egere cōcedendū est: & hac de cā auctor illū non
meminit in theorica lunā. At tū quia ecc. inter
secat eclipticā ut ibidē uisum est dragonē causan-
do. intersecō aut nō uidet posse fieri circulus in-
equalibus q̄les sunt ecliptica & eccentricus lunā
igit in cētro ec. equatē imaginatus est auctor sp̄a
equalē ec. q̄ cū interfecet & caput cause. & caudā
ut patet i eius ope quarto tractatu: ubi uult q̄ dra-
go causet ex secōde ec. cū equatē: pro hac igit faci-
liori imaginatiōe tū q̄a ex quo ec. & ec. nō se tan-
gunt sese secari uidet nō posse: eq̄tē i lūa ille auctor
posuit: & nō pro eq̄litate motus cū ibi nullā faci-
at de eo mētionē neq; ignoraret epi. lūa in ecly-
pticā uniformē esse. Sed dices q̄re auctor non po-
suit pro hac necessitate p̄ dragonē cādo cū de eo
mētionē faciat in theorica p̄fata. Dicendū q̄ ec.
interfecat ec. licet nō se tangāt cū eius alter ps ad
aglonē reliq̄ uero ad austrū uergat. & cānt caput
& caudā: & p̄ hoc nō o3 p̄dere equatē: at quā non
ita facit: hāc secōdo imagiat cū ecliptica q̄ cū cir-
culo equatē cū posuit auctor sp̄a: ut dictū est: &
per hoc patet utriusq; partis determinatio.

Deinde cum dicit.

Epicyclus uero duos hēt motus quorū
unus est in longitudinem alter in latitudi-
nē. De sc̄do dicendū erit postea motū eius

in lōgitudinē ē quo mouetur circa centrū
suū corpus plāetæ sibi infixū i pte superio
ri scdm successiōnē in inferiori e contra dese
rendo unde p oppositū in hoc se habet epi
cyclo lunæ axis huius motus transuersali
ter super circūferētia iacet axi ecly. equidi
stās quādoq; quādoq; nō ut patebit.

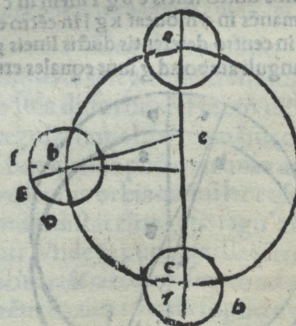
Declarat motū epi. & tria agit: prio nāq; notificat motus positionē: scdo motus eq̄litate: ibi. Et ē supra centē. epi. tertio uero motus eiusdē uelocitate: ibi. Habet autē epi. reuolutio. Pro primā partis euidētiōri notificatiōe est intelligidū q̄ epi. de se nō habet longitudinē determinatā neq; latitudinē: est nāq; ceu cūcta corpa celestia p̄fectē sp̄ciatatis & q̄libet eius dimēsiō est alteri equalis. Resp̄ctu tamē zodiaci in quo sitat & mouetur uelut zodiacus duplicē habet dimēsiōnem: habet nāq; zodiacus longitudinē 360. graduū a principio: uidelicet arietis ad finē usq; pisciū numeratā: secundū quem sitū & epi. longitudinē habet: q̄ sumit a parte illa q̄ p̄tingunt arietē scdm̄ longitudinē signiferi: secundum quā planeta in longitudine signorū uel secūdū q̄ elongādo fē ab initio arietis uel contra appropinquat mouetur. Latitudo uero zodiaci est dimēsiō eius que summitur a polo ad polum. 12. gradus cōtinens. Que cū minor sit longitudine latitudo nominata est & secundū situm eū dē epi. capiat̄ latitudō: que est secundū quā magis alteri poloꝝ ec. appropinquat ab ea se remouēdo: secundū quālibet ergo duarū dimēsiōnē epi. mouet prio i longitudine supra p̄prio centro in parte superiori secundū ordinē signorū in qua cum planeta fuerit etiā secundū ordinē signorum fertur. In parte uero inferiori cōtra ordinē & ibi existens planeta eodem mō mouetur. Quare p̄ 3. planetarū in motibus eoꝝ in epi. cōtrariānt̄ lunā: luna nāq; in parte superiori cōtra & inferiori epi. secūdū ordinē signorū mouet ut notum est ex eius theoriā cuius oppositū dictū est de his: quare epi. secundum diuersas partes moueatur ad oppositas differentias positionis: & qualiter pars superior & inferior in eo distinguantur patet ex p̄cedenti theoriā habet etiā epi. aliū motum in latitudine quo re moueatur ab eclyptica & superficie deferentis per partē superiorē uersus alteꝝ & uersus reliquū polorū eclyptice per inferiorē cen postetius dicitur. .sin capitulo quod fiet de motibus planetarum i latitudine: ubi patebit qualiter tam in ec. q̄ in epi. planeta in latitudine mouetur: ex quo i motum erit qualiter axis quo in longitudine mouet epi. iacet trāsuertit̄ super ec. circūferentiam. & quādoq; æquidistat epi eclyptice & quandoq; immo ut plurius minime.

Deinde cum dicit.

Et est super centro epicycli irregularis. Hæc tamen irregularitas hanc habet regulam ut a puncto augis epicycli mediæ qui cunctis sit corpus planetæ regulariter elon-

getur. Similiter igitur in his sicut in luna
lequi necesse est ut continue aux media epi
cycli simul & uera uariantur: atq; uel ocio
rem esse motū reuolutiōis epicycli super
centro suo per medietatē deferētis superio
rem: tardiorē autem per inferiorē.

Declarat equalitatem motus epi. unde dicit qd
super centro eius est irregularis sed continue cor
pus planetæ ab auge media epi. punctus est often
sus per lineâ a centro eqtis per centrū epi. protra
ctam regulariter elongat. quare non sequitur sim
pliciter regulariter moueri cum aux hæc media li
milliter & uera. quia non demonstrantur per lineâ
a centro eccen. exeuntē cōtinuē uariantur. unde
quandoq. mouent ad eandē partem uersus ad q
planeta uelox est in epi. aliquando uero mouen
tur ad partē cōtrariam & oppositā. & tunc tardus
est ut dictū & demonstratum fuit in theoricâ pce
denti & melius uideri poterit theoricâ materiali.
tantū in uno differt aux media horꝝ planetay. ab
eadem auge lunæ qā in lūa capiebatur per lineâ
a pūcto opposito centro decem. cum in his per li
neâ a centro eqtis exeuntē unde sequit epi. reuo
lutus p partē eccen. supiorē circa ppriū centrū ue
locitas moueri qā tūc aux media mouet uersus p
tē planetæ. p inferiorē uero tardius ex quo aux
ad oppositā fert partē. u. g. sit cā a b c uiciū centrū
d aux a & oppositū c liea d c pducatur in qua cen
trū eqtis erit b capiarit. & a cētro e c d b pducatur p
pēdiculatis erit b lōgitudo media ut infra mōstra
bo aqua ps uersus auge supiorē & uersus oppositū
inferior dicta est. Esto nāq. epi. in a erit aux media
punctus fin quo sit planeta. hinc uero epi. i b trās
lato aux media facta erit in g pūcto scōtinuo eo
dem manēte ut lineæ offēdūt. quo g planeta sit

elongatas motus regulariter g h qui cū prius fuerit in f arcu f g h uelocius f q̄ motu regulari mot⁹ erit. Ab hoc aut loco in e cpi. pueto aux in freuer tetur ex g & ex g planeta in h factus erit ex felongatus motu regulari: rardius motus erit spacio f g h haud aliter idē demonstrari poterit i reliqua medietate quod: quia satis patet præcipue ex dictis in theoria lunæ resileo.

Deinde cum dicit.

PLANETARVM

Habet aut epicycli reuolutio mēsuram illam ut semel p̄cise in tāto tpe quātū est a media cōiūctiōe Solis & istius planetæ ad proximā sequētē reuoluat: ita ut in oī cōiūctiōe media tale cētrū corporis plāetæ sit i auge media epicycli: uñ & in oī oppositiōe tali media fiet i opposito augis epicycli: sit igitur ut semp cētrū corporis planetæ tot gradib⁹ & minutis distet ab auge media epicycli: quot luna medii motus Solis distat a linea medii motus planetæ.

Patefcit uelocitatē motuū epicycloꝝ tm trium supiorū in hoc nāq Venus neq Mercurius cū eis cōiūcti: sed duo cōcludit correlaria ibi. Ergo subtracto. Dicit ergo in prima pte q̄ epi. perficit circa suū cētrū reuolutiōē eo tpe q̄tū est a media cōiūctiōe Solis cū planeta. i. a cōiūctiōe planetæ mediōrū motuū eoz ad p̄ximā usq sequentē: unde est eoz talis cōiūctiō plāeta est in auge epi. media: deinde q̄a līea medii motus Solis uelocitē habet motū q̄ planetæ elongatur ab illa & tāta uelocitate p̄portionaliter planeta ab auge media remouetur: & ita cōtinue q̄ tot gradibus & m. distet linea adinuicē distāt i zodiaco quot ēt in epi. ab auge media planetæ: q̄te quando distet linea opponūtur q̄ distat semicirculo & est media eoz i opposito plāeta ē in opposito eiusdē augis etiā semicirculo distās ab ea in epi. hic uero linea medii motus Solis rēdit ad cōiūctiōē cum linea medii motus planetæ eq̄li uelocitate planeta ad auge mediā mouet in qua erit quādo distet linea sedo erunt iūctæ ad inuicē: & ita p̄ motum planetæ in epi. regulari ab elongatiōe lineæ motus Solis regularis ab eadem linea huius planetæ.

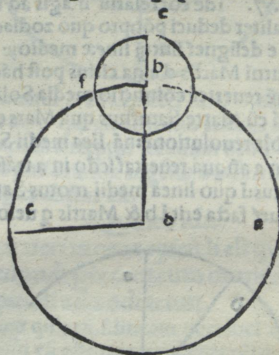
Quod ut ita sit demonstratiōē nō recipit sed sensibus & apparentis tantum cōprobatur in p̄p̄is dictionibus Almag. pbat Ptol. Comprehensum est nāq planetam quādo est prope Solem & cōiūctiōem cum eo directum esse & uelocissimum: q̄te tunc in auge uel prope & in supiori epi. pte ubi habet directiōē cōcluditur esse. Deinde quādo Sol tantum elongetur ab eo q̄ in p̄stū stationis egrediat equali remotione ab auge epi. regredi incipit & quando cū Sole est p̄pe oppositiōē maximā habet regressiōē q̄ in opposito augis ut demonstrabo in de passionibus planetarū contingit: & ita uniformiter se habere quousq terminos trāseant retrogradationis: unde planeta dirigi & augi epi. Soli appropinquari incipit: & ita patet per diuersum situm & elongationem ab Sole eius uaria ab auge elongatio maxie. per directiones retrocessiones & stationes eius.

Deinde cum dicit.

Ergo subtracto medio motu planetæ medio motu Solis necesse est ut argumentum medium planetæ remaneat.

Reddit ratiōē canonis tabularis. Pro quo de.

clarando sit zodiacus a b c & cētrū eius d a initium arietis epi. in b & linea medii motus d b Sol uero d c aux media e & planeta in f erit medii motus. Solis a b c a quo medio motu planetæ a b d dempto arcus b c residuus erit: q̄ni cum sit equalis arcu e f argumento. f. medio planetæ & distantia eiusdem ab auge media argumentum quoq̄ medii planetæ remanebit si dematur medius motus planetæ ex Solis motu regulari. Patet etiam medium motum planetæ cum eiusdem argumentum simul sumpta equare medio motui Solis: nam medius Solis motus a b c continet medium motum planetæ a b & ultra hoc b c quod cū equale sit argumento e f a b c eq̄le erit a b & e f simul sumptis quod est p̄positum. Notandū q̄ cum dictū sit arcum epi. e f equari arcui zodiaci b c non est intelligendū quātitatiue: q̄a nemo dubitat q̄rtā zodiaci ēē maiore quarta epi. siq̄d minor ē illo sed p̄portionaliter: partē nāq epi. & oēs circulis i spe

ra i. 360. g & singuli gradus p̄portionaliter se habēt ad epi. cū gradus zodiaci ad totum zodiacū: cū igit arcus e f tot gradus & minuta epi. cōtineat. quot b c zodiaci adinuicē p̄portionaliter quia in ea p̄portione e f ad totum epi. se habet in quā b c ad totum zodiacum & e conuerso.

Secundū correlariū ponit ibi.

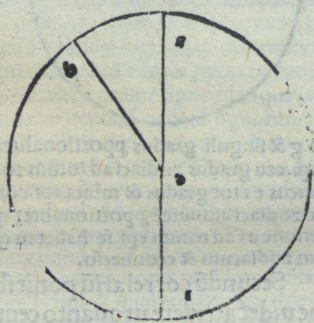
Hinc uidet accidere ut quanto centrum epicycli planetæ tardius circuit tanto epicyclus eius uelocius reuoluat. Nam p̄ptatē talē cōiūctiō media motus solis cū ea citi⁹ reuertit. Medius ēt mot⁹. cū usq̄q̄ triū horū aggregatus motui ei⁹ in suo epicyclo equalis medio motui solis in gradibus & minutis existit.

Pro quo patefaciēdo zodiacus a b c d in cētro c designet: sit epi. in a cuius aux media f capiamus duos planetas Saturniū. f. cuius epi. tam de circuit & Martem cuius epi. uelociter mouetur: & sint abo i f auge media: erit p̄ dicta amboꝝ cum Sole media cōiūctiōe sit igit Saturni. Martis: Solis medii motus līea e a moueatur deīde līea medii motus Solis i d Martis q̄ uelox ē i a c spatium cādo & Saturni q̄ tardus i b tū a b p̄trāseūdo spaciū:

THEORICA

non ne linea medii motus Solis magis ē elonga-
ta a linea medii motus Saturni & spaciū b d mai-
or ē q̄ Martis & spaciū c d ē minus: igit Saturnus auge-
f magis q̄ Mars elongatus erit: igit Mars i g & Sa-
turnus in h q̄re ex quo Saturnus mouet motu ec-
tardius q̄ Mars: motu epi. uelocior erit q̄ idē: & ult-
q̄n plāeta tardus ē i moto ec. pag. i sequit Solū: uñ
Sol ab eo multū elongat: & cōsequēter ipse multū
mouet i epi. p oppositū si plāeta hēat motū ec. ue-
locē i sequit Solē q̄re parū: Sol ab eo remouet: &
ex cōsequēti ipso modicū ab auge epi. media fit di-
stans. Quod ē apte monstrabit si medius motus
planetæ demat ex medio motu Solis: remanet nā
q̄ eo tūc eorū media elongatio & ei eq̄le argumē-
tū mediū planetæ seu eius motus in epi. & maior
repiet motus Saturni q̄ tardus est in ec. q̄ & Mar-
tis & Iouis adhuc maior quā Martis. Motus nāq̄
Saturni in epi. ab auge media Indix est o o. 57. 7.
44. 20. Iouis uero o o. 54. 9. 4. 10. Sed Martis o o.
27. 41. 40. 57. Idē correlatiū magis ad mētem.
Auctoris aliter deduci pōt pro quo zodiacus a b c
in centro e designet sintq̄ lineæ medioꝝ motū
Solis Saturni Martis d a q̄a citius post hāc mediā
cōiūctiōē reuertet cōiūctiō media Solis cū Sa-
turno quā cū Marte Saturnus quā Mars citius in
epi. cōplebit reuolutionē: nā linea medii Solis mo-
tus exis in a aūquā reuertat scdō in a trāsibit an-
nus cōpletus: i quo linea medii motus Saturni q̄a
tarde mouet facta erit i b & Martis q̄ uelox ē in c

sed citius linea medii Solis pueniet in b & iūget cū
d b quā in c & cōiūgat cū d c q̄re citius scdō cōiū-
get cū Saturno media cōiūctiōe quā cū Marte
& cōsequēter Saturnus citius pficiet uolutionē in
epi. quā Mars & hoc declarat expiētia cū coniū-
ctiō Solis & Saturno singulis annis & 13. diebus
reuertatur: at cum Marte non nisi in 25. mense se-
cunda reddit coniūctiō.

Auxat media epicy. p lineā a cētro equā
tis p centrū epicycli protracta ostenditur.

Postea q̄ in superioribus theorica egit de orbib⁹
e motibus singulis triū supiorū in pte pñti magis
practicæ & pñculariter agit de eis Venere & Mer-
curio terminos qbus uetus motus cuiusq̄ eorū re-
pigitur declaras & canonū assignas rōnē. Et secatur
in ptes. 13. scdm qd. 13. terminos expōit: uidelicet au-
gē epi. mediā: eiusdē augē uerā augē ec. in scda si

gnificatiōe: illē lineā medii motus lineā ueri motus
epi. lineā ueri motus plāetæ cētrū mediū. cētrū ue-
rū: eq̄tionē cētri in zodiaco: eq̄tionē cētri in epi.
argumētū mediū. Argumētū uerum & argumēti
eq̄tionē: ptes oēs patebunt. Dicit igit priō augem
mediā esse punctū epi. terminans lineā exeuntē a
cētro eq̄tis p cētrū epi. quī q̄a maxie distat a cētro
eq̄tis ut ē notū ex theorica lūa dicitur aux hoc est
xima remotio: at q̄a ab illo puncto motus plantæ
uniformis est q̄ mediante distātia planetæ ab au-
ge uera ut uidebit inuenit media dicta est. De qua
& oibus terminis uti mei moris ē in fine theoricæ
exēplificabo. Secundo cum dicit.

Sed aux uera p lineā a cētro mūdi p cē-
trū epicycli inter has secundū longitudinē
epicycli nihil mediat cū centrum epicycli in
auge deferētis uel opposito fuerint. Maxi-
me uero differunt cū fuerit prope longitu-
dines medias deferētis quæ p lineā a cētro
eccentrici deferētis sup lineā augis ortho-
gonaliter eductam determinantur.

Declarat scdm. I. augē uerā q̄ ut in luna accipit
p lineā a cētro terre p cētrū epi. trāsēntē ad circūse-
rētiā usq̄ epi. pñtū nāq̄ hāc terminas lineā inter
oēs pñctos epi. a cētro mūdi remotissimū esse p̄
ex lune theoricæ. Quæ duæ auges p̄nominate
q̄a lineæ eas oñdētes uniuert scdm lōgitudinē epi.
in auge ec uel in opposito existēte ut patuit i theo-
rica luna: & i theoricæ materiali nō differūt dictæ
lineæ: scdm lōgitudinē qd dixit q̄a scdm latitudi-
nē sp differūt epi. cētro extra nodos & sectiones
eccē. cū ec. existēte: p̄ motū quē h3 epi. in latū in
capō de latitudie plāetarū declarādū. ubi soluet
dubiū circa has auges occurrēs. Maxie uero diffe-
rūt scdm lōgitudinē epi. cōstitutū p̄pe lōgitudi-
nes medias deferētis hoc est in lōgitudinibus p̄ci-
se demōstrabo nāq̄ infra maximā diuersitatē inter
has auges accidere epi. existēte in lōgitudinibus
mediis: q̄ puncta terminatiā lineas ductas a cētro
ec. p̄pendiculares sup lineā augis: ut patebit q̄ si a
cētro mūdi ad dictā pñctā lineā recte trahātur lō-
gitudinū mediæ erūt dictæ lineæ. Notādū ē at
q̄ pñctā lōgitudinū mediārū in his tribus plane-
tis superioribus & in uenere alio mō & in aliis pun-
ctis eccē. situant q̄ in sole. Cū nāq̄ mediæ longi-
tudines sint pñctā in qbus eq̄tides maxime cōtin-
gūt & hac de causa eas antiq̄ sunt imaginari ut ex
theorica solis notū est & argumēti solis eq̄tio ma-
xima repta sit eo in pñcto ec. terminante lineā sup
lineam augis & cētro mūdi p̄pendiculare existē-
te ut demōstrauit in theorica eiusiō punctus ille
lōgitudō media ē in Solis: & lineā a cētro mūdi
linea lōgitudinis mediæ ut ibi patuit. At q̄a in tri-
bus superioribus & uenere nāq̄ cētri neq̄ argumē-
ti ut infra dices accidit maxia eq̄tio: illo puncto
illis existentibus imo cētri eq̄tio in pñcto tertio li-
neæ p̄pendicularis sup lineā augis a cētro. scdm
maxia iuenit pñctus igit ille & nō prior lōgitudi-
nis mediæ ē punctus: & lineā a cētro mūdi ad illū

PLANETARVM

punctū linea dicta est longitudinis media: quod nō est media inter augis & oppositi neque quantitatie neque proportionaliter: quod nō quantitatie probat pro quo ec. a b c cuius cētū d & diameter a d c describat: in q̄ centro mūdi. E sup igit a c linea p̄p̄dicu lariter ducat d b erit b lōgitudō media q̄ si linea e b a centro mūdi p̄trahat lineā lōgitudinis dici norū ē: q̄ longior ē linea d b nā angulus b d e ex quo rectus maior est angulo b & e triāguli d b e p correlariū. 32. pri. q̄re p. 18. eiusdē linea e b lōgior d b sed linea media quantitatie iter lineam augis & oppositi eq̄lis: est lineā d b ut pbat rō iōanis de monte regio in theorica Solis de longitudie media hmoi nāq; a linea augis excedit & lineā oppositi augis excedit excessu eodē. s. eccentricitate ut ibidē patuit dem̄stratiue. seq̄ lineā e b nō esse media iter e a augis lineā & ec. oppositi imo plus excedit lineā ec. q̄ super a linea e a neq; ex cōsequēti media ē p̄portionaliter illud nāq; ē medium p̄portionale inter duo extrēa q̄d & si eq̄ p̄portionaliter superetur a maiori quo super minus nō tñ quantitati ue: imo maiori excessu uincitur a maiori quā uincat minus: ut hīc ex. 5. elector. Sed lineā e b plus excedit minorē lineā e c quam a maiori e a ut de mōstratū ē sup̄atur: q̄re nō erit media p̄portionalis inter lineā augis & oppositi: neq; aliq̄ hāc ratiōnū linea longitudinis media dicta est: sed tñ q̄a in terio eius epi. existente maxia accidit centri eq̄tio tā i ipso epi. quā i zodiaco ut infra patebit.

Deinde cum dicit.

Aux plāetæ i scđam significatiōe ē arcus zodiaci ab ariete usq; ad lineam augis.

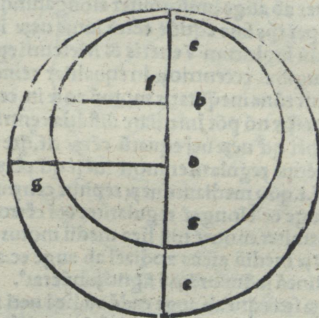
Declarat tertium. s. augē in scđa significatiōe q̄ esse arcum ab initio arietis ad augis usq; punctū interceptum scđm ordinē signorū norū est ex theorica Solis ideo hic nō amplius digredior.

Quarto cum dicit.

Linea medii motus planetæ uel epicycli est que a centro mundi ad zodiacum protrahitur lineā existentia centro equantis ad centrum epicycli equidistans.

Declarat motum regulare plāetæ & epi. q̄ dictus ē medius motus p̄pter cām in theorica Solis narratā & lineā q̄ tali motu mouet cētro mūdi. s. uniformiter dī lineā medii motus q̄re patet eā nō eē q̄ trāsit p̄ cētrū epi. a cētro mūdi: nā q̄a epi. mouetur eq̄litter i cētro equantis ut ex sup̄ iusdictis li. q̄t: & cōsequēter irregulariter supra cētro mūdi lineā q̄ a cētro mūdi trāsit p̄ centrū epi. irregulariter: & multo magis lineā trāsiēs p̄ cētrū planetæ cū duplicē hēat in æq̄litate. s. plāetæ i epi. & cētri i eccē. Erit igitur lineā medii motus & q̄ regularis est in cētro mūdi q̄ exiēs a cētro illo ad zodiacū æq̄distat lineā a cētro eq̄tis p̄ epi. ductā cētrū: unde sit zodiacus a b c in centro d eccen. uero e f g & dyāmeter a c in qua accipiantur cētrū eq̄tis h epi. cyclo nāq; in puncto f ec. exiēs f g & ei paralela d b protrahatur dico lineam d b regulariter moueri i centro mundi: & consequenter esse lineam

motus regularis: ex quo nāq; lineā d b & f h per ypothesin sunt paralele erunt anguli e h f quā i cētro eq̄tis cāt lineā h f & a d b quem cāt in centro mundi lineā d b equales p. 29. pri. elemētōr. & eodē mō anguli f h g quē cātura est lineā h f in centro eq̄tis: & b d c quē in eodem tpe faciet lineā d b sed lineā h f regulari est ut patet ex dictis in centro eq̄tis h quare & d b in centro mundi d unifor

miter mouetur & cōsequēter lineā medii motus.

Arcus uero qui est ab initio arietis ad dictam usq; lineam interceptus secundum ordinem signorum: quia uniformiter augetur medius motus planetæ & epicy. dictus est.

Quinto idi.

Linea ueri motus epicycli est quæ exit a centro mundi per centrum mundi per centrum epicycli ad zodiacum.

Explanat quintū. s. lineam ueri loci epi. quam manifestum est esse que transit per cētrum epi. ad zodiacū exiens ex cētro totius terminus nāq; huius lineæ in zodiaco uerus locus dicit epi. semper nāq; locus uerus accipitur per lineam penetrantem centrum eius cuius est uerus locus: ut sep̄ius dixi. Verus aut motus epi. est arcus zodiaci a principio arietis ad usq; dictam lineam secundum ordinem signorum.

Sexto notificat sextum ibi.

Linea ueri loci uel motus plāetæ ē quæ a cētro mūdi p̄ centrū corp̄is plāetæ ad zodiacū protenditur. medius motus plāetæ epicycli ē arcus zodiaci ab initio arietis secundum successionem usq; ad lineā medii motus planetæ. Verus autem motus epi. usq; motus planetæ comptatur.

Dicēs lineā ueri loci seu motus planetæ a centro terre exire p̄ centrū planetæ ad zodiacū. Et terminus huius lineæ in zodiaco ē eius uerus locus

Arcus zodiaci ad quem terminatus a principio arietis dicitur uerus motus planetæ.

Septimo cum dicit.

Cētrū medii plāetæ ē arcus zodiaci a linea augis ad lineā medii motus epicy.

THEORICA

Exponit cētrū planetarū. p quo est aduertēdū qd cētrū ē distātia cētri epi. ab auge ec. scdm ordinē signorū i zodiaco: que centrū dicta est a termino & sine. i. cētro epi. i quo finit dictus arcus: qd arcus & distātia si epi. ab auge ec. regulariter elongetur quod cōtingit eo supra cētro mūdi uniformiter moto facilliter p tps q̄titatē ut motus oīs regularis repit: & tūc nō dat nisi simplex centum sicut in luna eius nāq: epi. equalis est in cētro mūdi & cōsequēter ab auge uniformiter elongatur: q̄re in mediate per tps sine eq̄tione cētrū lunæ ueq: iuenitur sed triū supiorum Veneris & Mercurii epi. ex quo ab augibus eccentricorū in equaliter remouēf q̄ peruenit rōne ineq̄litas motuū eorū in centro totius: per tps nō pōt imediate distātia centri epi. ab auge hī qd ueq: uel equatū cētrū dī. q̄re p distātia alterius regulariter moti iuenit qd cētrū mediu dīcef. i. quo mediante ueq: repitur cenx: nihil aut ab auge ec. elongat regulariter & i cētro mūdi uniformiter mouet nisi linea medii motus erit igit centx mediu arcus zodiaci ab auge ec. ad distātia usq: lineā scdm ordinē signorū nūerat. Ad cētrū ueq: seu eq̄trū ab auge eadē ad lineā ueri mot' epi. arcus scd3 ordinem signorū: & hoc qd. 8. dixit

Cētrū uerū aut equatū a lineā augis usq: ad lineam ueri motus epycli numeratur.

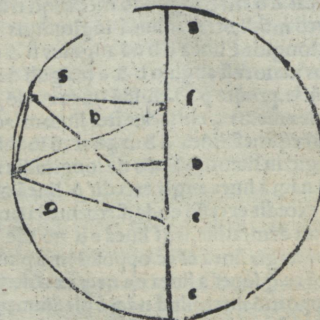
Quod reperitur equatione cētri in zodiaco cētro medio addendo seu demendo ut uidebitur.

Nono cum dicit.

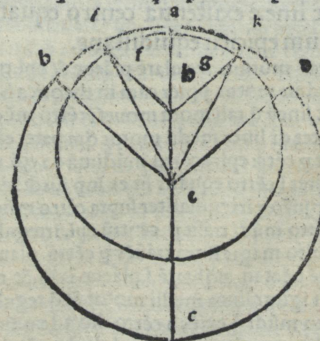
Aequatio cētri i zodiaco ē arcus zodiaci inter lineā medii motus epycli & lineā ueri motus eiusdem. Hæc nulla ē cētro epi cicli in auge deferētis uel opposito exñte: Maxia uero dū i lōgitudib' mediis fuerit.

Definit eq̄tionē cētri in zodiaco. Deinde circa eā pōit cāonē ibi. Quom aut Dicit igit in prima parte eq̄tionē cētri i zodiaco arcū eē zodiaci inter lineā medii motus epi. & ueri interceptū. Qui equatio dīctis est: quia eo dēpto seu addico medio motui & cētro medio ut canō docebit uerus motus epi. & cētrū uerū emerget: cētri uero dī qd p cētrū mediu iuenit. Quod p3 qd cētro medio nihil exñte ita qd epi. sit i auge: uel sex signorū denotās epi. eē i opposito augis deferētis nulla est eq̄tio centri eo qd lineā medii ueriq: motus epi. uniuersū ut patet ex sapientis dictis: qd uero cētrū epi. uel distat uel magis appropinqt his locis equatio uel maior uel minor repit: unde eo existēte i lōgitudie media eq̄tio est maxia: ut ec. a b c in centro d designato sit lineā augis a d c in qua centrum. mundi f e & eq̄tis f capiat a cētro igit ec. d. perpendicularis ductatur d b sup a c dico epi. in puncto b constituto equationē centri maximā. Quod si non erit epi. in puncto exñte: & p tractis lineis e b e g & f h f g & b g erunt duo latera f b f g triāguli f g h minora duobus lateribus e g e b triāguli e g b p. 73. cum ābo sup eandē basīn b g sint constituti: igit p. 21. pri. angulus b f g maiorē angulo b e g at cū lineā f b secet lineā e b i pūcto b erit angulus h f e triin

secus eq̄lis duob' āgulis h f g h g f & ē t h e b h b e p. 32. pri. q̄re p dīcti āguli g & f ex una pte equatur āgulis e et b ex altera p primam cōceptionem primi euclidis: sed qd āgulus b e g mīor est angulo b f g ut cōclusum ē angulus e b f maior relinq

tē angulo e g f q̄re ē t coalternus b maior est coalterno g p. 29. pri. ductis lineis mediox motuū & arcus angulo maiori subtēsus maior p. 23. 3. qd fuit ppositū: neq: ē t maior aq̄uo pōt cōtingere epi. uersus e oppositū augis exñte si qdē cētrū eq̄tis tātū rēouet a cētro ec. quantū id a cētro mundi. Quādo igit cētrū mediu fuerit tantū qd denota uerit epi. cētrū i lōgitudine media motari aq̄tio cētri maxia repit igit quom distā aq̄uo cētro uariato uariat: & p illud repiat nō īmerito aequatio cētri dicta ē. Qualiter at opposito centro eius eq̄tio uenit silere a picipio disposui: bias tñ ules regulas ut nfi moris ē i hac pte de aq̄uone cētri declarabo dematiue. Quaz priā est lineā medii motus epi. ab auge ad diuersas ptes eq̄litter remotā centri aq̄uones eq̄les. Pro quo zodiacū a b c d in cētro e cuius diameter a c et ec. f g describo & eq̄tis cētrū h ab auge ec. duos arcus a b scdm ordinē signorū & a d cōtra eq̄les capio dico lineam medii motus e b in b & e d in d aq̄uones eq̄s: productis nāq: a cētro eq̄tis p centra epi. his palelis

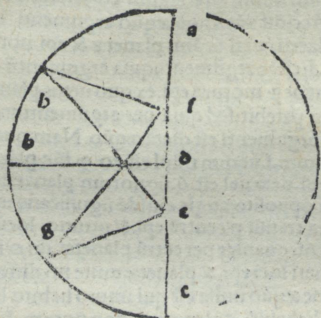

h f h g & a cētro mūdi p eadē centra e i e k quou n. p hypothesīn arcus a b & a d equeuntur & anguli a e b & a e d infra illos formati erūt eq̄les: quare p. 29. pri. anguli a f & a h g & ulterius p. 13. pri. anguli e h f e h g at qd duo latera h e h f triāguli h

PLANETARVM

e f equaliter duobus lateribus h e h g triaguli h e g p. 7. 3. erit p. 4. pri. angulus f equalis angulo g qre p. 29. eiusdem coaltermi e b & k e d equales: & consequenter p. 25. 3. arcus a i & d k qd fuit ppositu: & hac de causa i tabulis in lineis numero: duplex ordo ponitur centri medii quorū primus denotat primam distantiam secundum ordinem signorum & secundus secundam contra ordinem signorum ambas equales quibus æquatio centri eadē uel equalis debet. Secunda regula centro epi. equaliter remoto ad diuersas partes ab altera longitudinū mediarum cētri æquationes equarentur: e. nāq; a b c in centro d designet cuius dyameter a c cētrū totius e & eq̃tis f & punctus longitudinis mediæ b ppediculari pducta d b sup lineam angis: a quo puncto b g secundū signorū successionē & b g cōtra capiantur equales arcus. Dico epi. in g & h existente equas esse cētri æquationes: ptractis nāq; lineis e g e h & f g f h cū d a & d c sint equales dēptis d e & d f residuæ fa e c erūt equales p. 3. cōceptionem primi. Eodē modo cū arcus b a b c sint equales dēptis portionibus b h b g equis a h & g c equales resta bunt quare p quartā partem. 7. 3. e g & f h equales

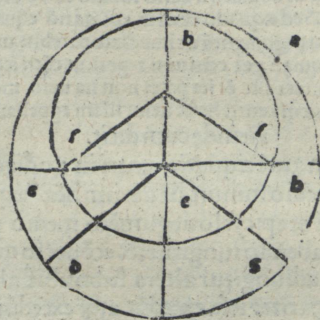

& eadē ratioe f g & e h & quia basis e f utriq; triagulo cōmunis est erit per. 8. primi angulus g equalis angulo h quod est propositum. Deinde per canonem declarat qualiter centrum uerum equatur equationis additione uel demptione & eodē modo medius motus epi. ibi.

Cum autem cētrum medium minus est sex signis ipsum maius est uero: similiter medius motus plāetæ maior est uero motu epicycli: quare tunc subtrahitur æquatio centri in zodiaco a centro medio & etiam a medio motu epicycli ut centrum ueget & uerus motus epicycli remaneant. Oppositum uero contingit dum centrum medium plus sex signis fuerit.

Pro quo exemplariter declarando fiat zodiacus & ec. & sit a initium arietis b aux & linea medii motus c d & ueri epi. c e eo in puncto f manēte: in quo casu cētrum mediū minus. 6. signis b e d maius est uero b e & medius motus epi. a e d maior uero a c quare æquatione cētri e d ablata ab utroq;

centrum uerum b e & uerus motus a e relinquet. Sed linea medii motus c g & ueri c h epi. in puncto i cētrū medium b k g plus. 6. signis minus ē uero h k g h & medi' motus a k g minor uero epi. a k g qre utriq; æquatione g h adiecta cētrū k k g h & uerus motus a k g h resultabunt.

Deinde cum dicit.

Æquatio cētri in epicyclo est arcus epicycli auge mediam & ueram eius interia cens. Hæc similiter nulla est dum centrum epicycli in auge deferētis uel opposito fuerit maxima autem in longitudine deferētis media. Qualis uero ē proportio æquationis centri in zodiaco ad totum zodiacum ea est æquationis centri in epicyclo ad totum epicyclum: eo q̃ propter lineas æquidistantes angulus unius equetur angulo alterius. igitur una eadē in talibus accepta habetur & reliqua.

Decio agit de æquatione cētri i epi. & scdo circa eam ponit canonē ibi. Dī at æquō: dicit nāq; i primi parte q̃ æquō cētri in epi. ē arcus epi. inter uerā auge mediāq; interceptus. Quæ proportionalis est æquōni cētri i zodiaco i i q̃ pportioe hæc ad totum epi. i eadē illa ad totū zodiacum: si nāq; æquō cētri in zodiaco .10. uerbi grā gradus zodiaci cōtineat illa i epi. .10. gradus epi. hēbit: unde sit zodiacus a b c d cuius cētrum e & dyameter a d cētrū eq̃tis f & eccētricus in cui' pūcto g epi. describat & ductis lineis f g h & æquidistant e c & e g i h dico æquōne cētri h i i epi. proportionari æquōni b c in zodiaco: quia nāq; e c & f h æquidistant anguli cōalterni e & g sunt eq̃les p. 29. pri. at quoniam utriq; angulo g cōtrapositus p. 15. primi ē eq̃lis: erunt duo anguli b e c & i g h eq̃les p primā pri. conceptionē qre arcus b c & i h eq̃s angulis subtēns eq̃les pportionaliter p. 25. 3. qd ē ppositum: quare oēs regule de æquatione cētri i zodiaco dīctæ verificat de ea i epi. ut q̃ i auge & in opposito nulla reperit sed maxia in lōgitudine mediæ: a qua centro epi. eq̃liter elōgato ipse cōtingunt equales: & q̃ linea medii motus æq̃ reōta ab aude ēt sunt eq̃les: & ideo dī æquō cētri: q̃ a p cētrum inuēit: seq̃ nāq;

THEORICA

uariationem centri sicut & æquatio in zodiaco.

Notandū est hic qd æquatio cētri in zodiaco ueri us dicitur æquatio cētri q̄ eadē in epi. Quæ nāq̄ est in zodiaco dicitur æquatio cētri q̄a per centrū reperit & secūdo q̄a centrū p̄ eam equatur ut su pra patuit per additionē nāq̄ uel dēptionē centri æquatiōis in zodiaco a cētro medio cētrū uerum emerget. Sed æquatio cētri in epi. q̄a nō equat cētrum imo argumentū ut imēdiate patebit: unica tñ causa quia .f. per centrū reperitur cētri æquatio nominata est: & ita patet non ita uero modo æquationem centri hanc uelut illam appellari.

Deinde cum dicit.

Dum autē æquatio centri in zodiaco a cētro medio minuit ut uerum hēat æquatio cētri in epicyclo argumēto medio pro uero habendo iungitur: & ecōuerso quando hæc adiungitur altera subtrahit alter nati. n. pariter sese excedūt atq̄ excedūtur.

Circa æquationē cētri in epi. Qualiter ea argumentum medium planetæ equet mō adiungit ca nonē. Dato nāq̄ qd planeta existat in pūcto k epi. tanq̄ motus regularis inuenitur argumētum medium planetæ h k. At q̄a q̄ritur distantia planetæ a linea ueri motus epi. i h k ut inter uerū epi. locū & planetæ possit haberi differentia: addendo uel demēdo æquationē centri ab argumento medio uerum prohibet: unde epi. existente in g ubi cētrū medium a c minus. 6. signis existens est maius uero a b quare ut dictum est æquatio demitur argumentum medium h k minus est uero i h k quare æquatio i h additur argumento medio h k ut uerum prodeat. Econtra uero centro epi. morāte in l ubi centrū medium a d m plus sex signis min⁹ est uero a d n quare æquatio centri adicitur argumentum medium o p q maius est uero p q quare d demit æquō ab o p q & uerum remanet, unde breuiter quando centrū medium minus est. 6. signis æquō cētri ab eo demit & argumēto addit. Eidem uero plus. 6. signis exñri adicit æquō que ab argumēto auferit. Et ita alternatū tantū centrū mediū superat uerū: quātū argumentū medium a uero supatur: & quantū centrū mediū a uero superat mediū argumentū excellit equaliter uerū.

Vndecimo cum dicit.

Argumētum medium planetæ ē arcus epicycli ab auge media secundum motum eius ad centrū corporis planetæ nūeratus.

Describit argumentum mediū planetæ qd patet ex dictis maxime in theorica lūari esse arcum epi. & ab auge epi. media ad centrū usq̄ plāetæ secundum motum eius numeratum.

Duodecimo patescit argumentū uerū ibi.

Argumētum autem uerum ab auge uera computatur.

Quod ēt ex predicta theorica arcum epi. ab auge uera ad centrū usq̄ planetæ secundum eius motum interceptum manifestum est.

Tertio decimo cum dicit.

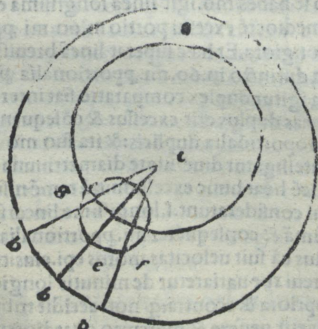
Æquatio argumenti est arcus zodiaci lineas ueri loci planetæ & ueri loci epicycli interiacens. Hæc sicut in luna nulla est dum centrū corporis plāetæ in auge uera epicycli uel opposito fuerit. Maxima uero dum corpus planetæ fuerit in linea a cētro mundi ad circumsferentiam epicycli cōtingentur educta centro epicycli in opposito augis deferentis existente. Cum uero argumentum æquatū minus est sex signis linea ueri motus planetæ lineam ueri motus epicycli precedit. ideo tunc æquō argumenti ad uerū motum epicycli iungit ut uerus motus planetæ eueniat econuerso cōtingit dum plus sex signis fuerit.

Notificat æquationem argumenti seu inter lineam ueri loci epi. & planetæ interceptā equonē circa eam canonē: & eius rationem assignādo: secundo ponit unum preceptum correlatiū circa eam ibi. Accidit aut. Cum æquō argumenti sit arcus interiacens ueri motus planetæ & epi. notum est qd nō dicitur argumenti: quia argumentū eq̄t imo equat uerū motum epi. ex quo uetus planetæ resurgit ut patebit: sed quia per argumentum inuenta est argumenti est dicta æquō. Nam quādo argumentum. f. uerum nihil est eo qd tūc plāetæ ē in auge epi. uera uel est. 6. signorum planetæ existentiā in opposito augis eiusdē significans: quia eadē linea transit p̄ centrū epi. & utrunq̄ locū dictum: & cōsequenter per cētrū planetæ ibi existētis lineæ ueri loci epi. & planetæ unite nō differūt: quare tunc æquō nulla est qui immo habito loco uero epi. habebit: & planetæ & hoc notum ē: maxima at reperit hmoi æquō quādo epi. ē in opposito augis: & cū hoc planeta in pūcto si cōtingentie epi. a linea existēte a cētro mūdi: & pateat theorica lunæ: non tamen erit inutile rōes repetere & hic. Fīto nāq̄ zodiacus a b c d in centro e ec. uero f g scribatur bis epi. in f. f. pūcto augis ec. & in g opposito augis: & lineæ uerorum epi. motuum e f a & e g c protrahantur: & in epi. f & g equalia argumenta h i & k l accipiantur. & planetis in pūctis i & l morantibus uerum eorum locorum l i e e i b e l d protrahantur: epi. scini diametri f i & g l quia per. 7. 3. e f linea longior est e g per. 3. pre. in pūcto m ad æqualitatem eius secetur & m p̄ducta: quia per hīpothesin arcus h i k l sunt æquales per. 26. 3. anguli f & g infra illos formati æquales: & per. 13. pre. reliqui anguli f & g at quia latera f i f m & g l g æquos continentia angulos per suppositum sunt æqualia. erit angulus m æqu⁹ angulo g e l ex quarta pri. sed per. 16. eiusdē m angulus p̄ualer angulo f e i erit etiam angulus g e l amplior angulo f e i & cōsequenter æquō c d maior æquōne a b & si argumenta h i & k l sunt æqualia p̄ suppositū quod propositū fuerat. Erunt q̄to epi.

PLANETARVM

magis distat ab auge ec. & pprior sit centro mudi
tato equo maior aequi de f argumeto scdm patet:
ga: si ducat linea e n epy. rages i pucto o notu e ma
gis distare a cetro epi. q linea eu seccans. qre equo c
n maior e aequone c d qn igit argumetu denotat
planetā eē i pucto cōctatus aequonē maximā pre
bet: & deiq; uariat aequo p uariationē argumēti:
iō nō imerito aequo argumēti dicta ē hoc ē p ar/
gumētū repta. Et qā non tū repit aequonē qnimo
cāonice eequiō aduertat an argumētū neq; minus
fuerit. 6. signis uel plus: si minus aequo addit uero
motui epi. & uerus plāetā euēiet: cuius rō ē: quia
epi. uerus motus mior ē plāetā exēpli cā i zodia /
cō designato pōat principiū arietis a & epi. uerus
motus e b ducta linea c b q minor erit uero motu
plāetā a b d argumēto e f minori. 6. signis exñte:
quare aequo argumēti b d adde f a b uero motui
epi. & a b d plāetā uerus resultabit. Argumēto ue
ro plus. 6. signis ut e f g existente plāetā i g consti
tuto aequo demit: cū uerus motus epi. a b maior
sit uero motu plāetā a h linea c g h ptrafā: qre dē
pta ex a h b aequone h b uerus motus planetā a h
remāebit. Circa aequonē argumēti duas regulas
possem declarare: primā q plāetā eequiter a uera au
ge epi. elōgato aequones argumēti eequles repiunt:
& iō i tabulis aequonū triū supiorū & Veneris &
Mercurii i lieis nūerorū duplex ordo argumēti cui
eadē debet aequatio inscribit: primus nāq; primā
& secūds secūdā designat distātiā. scda regula est
q epi. ab auge ec eequ remoto ad ptes diuerfas ar/
gumētis aeqs aequiones eequales correspondēt: ieo
q p. 7. 3. aequaliter a cetro mudi tūc elōgat plāetā
& hac de cā in eisde tabulis dupl' ordo cetro poniť
cui eadē miuta cōtridēt pporiōalia. At qā patēt
ex theotica lūā ne idē pluries replicē: & tediosus
siam silibo. Deinde cum dicit.

Accidit autē equatiōes argumēti in istis
sicut in lūā propter accessum cetro epi. cycli
ad cetrū mudi dicerificari. Vñ maiores sūt
aequatiōes singulorū argumētorū cetro epi
cycli existēte i opposito augis deferentis q
eo exñte i lōgitudinibus mediis eiusdem. il
licēt maiores quā eo exñte i auge deferen
tis: relatiuas sp suis relatiuis comparādo.

Excessus igit aequonū quā sūt cetro epi. cli
existente in lōgitudine media deferentis
sup eequones contingētes dū in auge fuerit
diuerfitates diametri lōgiores siue ad lon
gitudinē longiorē appellant. Sed excessus
earū q sūt cetro epi. cycli exñte in opposi
to augis cōstituto sup cōtingētes in lōgitu
dine media diuerfitates diametri propio
res siue ad lōgitudinē propiorē nūcupāt.
Quia uero linea a cetro mudi ad auge de
ferētis protensa lōgior ē quā linea ab eodē
cetro ad lōgitudinē mediā deferētis educta
Excessus autē istius sup istā in sexaginta pti
culas eequales diuisus minuta proportiōa
lia longiora siue ad lōgitudinē lōgiorē di
citur. Linea itaq; ueri motus epi. cycli dū in
auge deferētis fuerit: hēt oēs eas intra defe
rētis piferiā: sed i media longitudine nullā
intra oēs tñ extra. in locis autē inter mediis
aliquot intra: & aliquot extra: & de tanto
plures intra quāto fuerit cetrū epi. cycli de
ferētis augi uicinius. Similiter linea a cen
tro mudi ad lōgitudinē deferētis mediam
extēsa longior ē quā linea q ab eodē cetro
ad oppositū augis deferentis ducit. Exces
sus autē huius sup illā i eequas sexagita par
tes diuisus: minuta proportionalia ad lō
gitudinē propiorē siue propiora uocat.
Linea itaq; ueri motus epi. dū i lōgitudie me
dia fuerit nullā earum hēt extra deferentis
piferiā: sed in augis opposito oēs. in locis
autē inter mediis tanto plures extra quāto cē
trū epi. cycli augis opposito fuerit propin
quius. Aequones at argumentorū q scribun
tur in tabulis cōtingūt cetro epi. cycli lōgitu
dine deferentis media cōstituto. Sed hāc ut
dictū ē maiores sunt his q sūt dū in auge
fuerit: minores uero aliis in augis oppoli
to cōtingētibz: cū igitur cetrū epi. cycli extra
longitudinē mediā deferētis fuerit: p cetrū
ueq; cognoscunt miuta proportiōalia & p
argumētum accipit diuerfitas diametri: iō
gior qdē si miuta proportiōalia sint lōgio
ra propior at si propiora cuius diuerfita
tis ps proportiōalis scdm proportionē mi
nutorū proportiōaliū ad sexagita cū eequōe
argumēti i tabula repta addēda est uel ab
ea miuēda: addēda quidē si diuerfitas pro
prior fuerit: miuēda uero si lōgior: & pro

THEORICA

ueniet æquatio argumēti uera & æquata.
ad talis. Situm centu epicicli.

Cōcludit ex dictis correlariū quoddā & ec. æqō
nē argumēti aduertēdū pceptū. Demonstratiue
nāq; cōclusum ē qto magis epi. cētro terre propi
quus sit tanto maiores æquis argumentis dantur
æquationes unde singule æquationes in oppo
to augis existētes maiores sunt cisdē quæ contin
gūt i lōgitudinibus mediis deferentis æq̄libus sp
existētibus argumentis in utroq; locoq; excessus
igit hāc æqōnū i opposito augis cōtingētū diuer
sitates diametri propriores dicte sunt. Eadē de cā
æqōnes maiores cōtingūt i lōgitudinibus mediis
q̄ i auge q̄rū excessus diuersitates diametri lōgio
res seu ad lōgitudinē lōgiorē dictæ sunt & sp cō
pari debēt hāc & ibi singulæ æqōnes æqs argu
mētis corrūtes qd̄ intelligit p hāc qd̄ dicit rela
rius suis relatiuis cōparādo: dato nāq; argumē
to eidē i opposito augis maior q̄ i media lōgitu
dinæ & hāc q̄ i auge maior⁹ repit æqō p ma
iorē cētri epi. ad terrā accessum quare anteq̄ argu
mēti capiat equo uidere oportet locū epi. & ppi
qtatē q̄ hēt ad cētrū mūdi: qd̄ ita sit: līea augis lō
gior ē. 7.3. līea medie lōgitudinis: cui⁹ excessum an
tiq̄ pititi sūt i. 60. æq̄les ptes. m. pportioālia dicta
lōgiora. Sifr līea lōgitudinis medie lōgior ē q̄ li/
nea oppositi augis: cuius excessus ē in. 60. partes
æq̄les diuisus ē. m. pportioālia pportiora dicta: quæ
prius q̄ eqōnes capiātur hīc oportet. Nā eqōnes q̄
in tabulis triū supiorū ueneris & mercurius sunt
q̄ i mediis lōgitudinibus cōtingūt q̄ maiores sūt eis
q̄ in auge: maiores uero q̄ i opposito. Et qn̄ epi. ē in
lōgitudinū mediæ aliq̄ cū argumēto uera i uēit
æq̄tio. At qn̄ ē in auge equo minor ē q̄ q̄ hic i ta
bula repit: q̄re diuersitas diametri q̄ longior ē de
mi debet: tota si p cētrū uerū. 60. m. lōgiora repiū
tur ex quo: nāq; epi. ē i auge hēbit oīa. 60. m. i tra
circūferētiā ec. at si nō fuerit i auge p̄cise: sed ppe
magis appropinquabit cētro terræ. q̄re equo nō
ita pua ceu i auge erit & pauciora. m. pportioālia
p cētrū repiētur q̄re non debet demi tota diuersi
tas diametri sed una tñ ps q̄ ad totā se hēat sicut.
m. pportioālia ad. 60. At si p centū uerū patefeat
epi. ēē i augis opposito ubi. m. pportiora oīa sunt ex
tra & epi. magis uicinat terræ & cōsequēter equo
maior q̄ i lōgitudinē media cōtingit: totā diuersita
tē pportiorē addere debemus eqōni inuēte in lōgi
tudine media & æq̄tio oppositi augis resultabit. at
si epi. fuerit nō i opposito augis uerū ppe ubi mior
equo maior tñ q̄ i lōgitudinē media ex quo nō tñ
appropinqt terræ q̄tū i opposito augis nō i uēit ē
60. m. pportioālia & iō non tota diuersitas adici
debet uerū ps q̄ pportioālis sit ad totā ceu m. pro
piora ad. 60. Et breuiter qn̄ p cētrū m. pportioā
lia repiunt lōgiora p argumētū diuersitas diame
tri capiat lōgior & demat ab eqōne i tabulis rep
ta pp cām iā dictā. at ubi p idē cētrū pportiora m.
pportioālia repiāt p argumētū pportior diuersitas
accepta addat cuius opatio exēplū & plēior decla
ratio i theorica lūæ requat. Est notādū q̄ excel
sus eq̄onis lōgitudinis medie sup eqōnē augis di

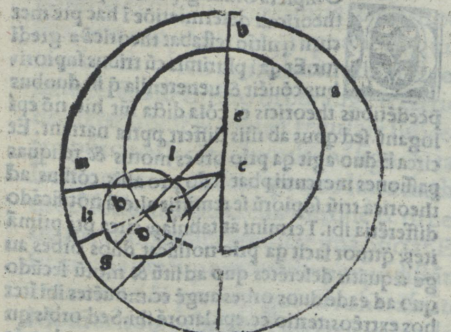
uersitas diametri lōgior seu ad lōgiorē lōgitudi
nē dicta ē. Sifr excessus līeæ augis sup līeā medie
lōgitudinis m. pportioālia lōgiora noiata sūt: pp
hoc q̄a excessus hī cōparat ad auge. Cū. n. aux sit
lōgitudō lōgior & sit terminus cōparatiōis tā eqō
nū q̄ lineæ: igit ab ea denominant. Sed excessus
eq̄onū oppositi augis sup eas q̄ sunt in media lō
gitudine diuersitas diametri pportior seu ad lōgitu
dinē pportiorē dicta ē & excessus lineæ medie lon
gitudinis sup eā oppositi augis m. pportioālia pro
piora: q̄a terminus huius cōparatiōis ē oppositū
augis seu pportior lōgitudinē: nā cōparant eqōnes q̄
cōtingūt in lōgitudine media ad eas q̄ in opposito
augis: & lineæ medie lōgitudinis ad eam oppositi
augis iō ambe ab opposito augis denoiate excel
sus æq̄tonū diuersitates diametri pportior & excel
sus lineæ: minuta pportioālia pportiora dictæ sūt.

Dubitatur eū potuerit pōere autor minuta pro
portioālia simplicia cōsiderādo. f. unicū excessum
ut lineæ lōgioris & augis supra breuiorē & oppo
siti augis quare duplicia posuit: uidet ergo autor
supflus fuisse: & frustra in minutis proportioāli
bus multiplicari cū per pauciora æq̄ bñ agere po
tuisset sicut in luna fecit. Respōdet q̄ m. ppor
tionalia debēt esse duplicia cū duplex sit excessus
cōparatio lineæ. In eodē nanq; ec. tria puncta se
cundū ppinquitatē & remotionē differētia repi
untur inter q̄ duplex cōparatio fieri pōt cū unum
ad duo extrēa possit cōparari: est nāq; primū pun
ctum remotissimū augis & lineæ a cētro terræ ad
illud ptracta lōgissima ē lineæ: scdm ē punctum
propinquissimū. f. augis & a cētro terræ ad illud
producta lineæ est oīum curtissima: tertium pun
ctum ē in medio nō remotissimū neq; propinqssi
mum. f. lōgitudō media & ad q̄ extēsa lineæ a cē
tro mundi nō longissima neq; propriissima ē sed
medio se habēs mō. Igit lineæ longissima excedit
lineā mediocrē excessu portio in. 60. m. pportio
nalia longiora. Et hāc superat lineā breuissimam
excessu distincto in. 60. m. pportionalia pportiora
Quom igitur duplex comparatio fiat inter tres di
stas lineas duplus erit excessus & cōsequenter mi
nuta proportioālia duplicis: & ita suo mō de du
plici intelligatur diuersitate diametri: luna aut &
si duplicē hēat hunc excessum: nō tamē nisi unicū
antiqui cōsiderarunt. f. longissime lineārū super
curtissimā & consequēter m. pportionalia simpli
cia: cuius cā fuit uelocitas motus epi. eius: cito nā
q̄ & breui tpe uariaretur de minutis longioribus
ad pportiora & econtra: q̄ non accidit tribus sup
mis plāetis uenere & mercurio q̄ tardiores sunt i
motu & non ita uelociter mutantur. Ad q̄a su
perius per exēpla. 13. distos terminos declarare pol
licitus fuerat describat zodiacus cuius p̄cipium
arietis sit a aux b & cētrū c & ec. in cuius puncto d
epi. sit uet: & a cētro æquantis per centrum epi. ad
eius usq; circūferentiā e d g trahat g erit p̄ctus
augis medie epi. & a cētro mūdi c d h erit h aux
eiusdē uera & c i parallela e d qua līea erit mediū
motus plāetæ & epi. & arcus a b i mediū eorum
motus & si lineæ c d h ad zodiacum protrahatur

PLANETARVM

in ueris ueri motus epi. & arcus a b k uerus eiusdē
motus: planetæ uero existentis in epi. puncto l li/
nea ueri motus eius erit e l m & arcus zodiaci a b

in ueris eius motus. Et a b aut in scda significatio
ne b k i cētr: mediū: & b k cētr: uer: k i equō cen-
tri in zodiaco & h g in epi. arcus epi. g l argumen-
tum mediū & h g l uerū cuius equō arcus zo-
diaci m k & ita patet oīum exempla terminorum.

Qualiter autē opatio dictis terminus pficiat
uerū plāetæ locū inueniēdo consequēs est mō de
clarare: est nāq; uerus locus plāetæ in zodiaco pū-
ctus m q ppter duplicē astri ināq; litarē per tēpus
repetiti nō pōt. quare prius imaginatur linea mō-
ta regulariter c i cuius motus a b i per tpis quanti-
tatem inuestigatur quo habito qā planetā moue-
tur in epi. prius locū epi. ē reperire per additionem
uel demptionē differentia: k i a medio motu que
habetur per distātiā lineæ motus regularis ab au-
ge: quare dēpta auge in scda significatiōe a b ex
motu medio a b i centum relinquit mediū b i
q d equōnem k i repit qua per canonē dempta ex
medio motu a k i uerū epi. a k habebitur: & eodē
modo ab arcu b k i centri mediū centum uerū b k
residuū erit quo pacto argumēto medio p dēptio-
nē mediū motus planetæ a motu solis regularē in
uēto p canonē equō centri h g addita argumētū
uerū b g l haud ignorabitur: qd argumētū ut figu-
ra demōstrat diuerfificat locum planetæ m a uero
loco epi. k quare per illud equō inuēta m k si a me-
dio motu epi. a m k demaf p cipiēte canonē uerus
motus planetæ a m & m uerus eius locus residuū
erit: q est dicere h m oī gradus talis signi.

De Venere

Uenus tres habet orbes cum epi-
clo ad sitū atq; motū in lōgitudi-
nē ut aliq; superiorū dispositos.
Eratā theoricali scia de tribus plane-
tis superioribus quo ad orbes motus
necnō tabularum canonū notificatiōe
qua fere oīa & ueneri ut in principio p
cedētis theorica dixi sunt cōia licet &
ab illis aliqua hēat ppria. In p sēnti pte pri. suppo-
sitis cōibus p sēnti in superioribus patefactis: illa
que ppria hēt uerus spāliter declarauit breuiter
declarabo: cū oīa q de uenere dicenda sunt dicta

sint. Præposuit autē uenerē mercurio qā nemo
dubitat uenerē nobiliorē eo altiorē & soli ppin-
quiorē: cū ē effectus uene. sint magis fortunati q
effectus mercurii. Ad hoc etiam adiunat qā theo-
rica ueneris faciliōr ē ea quæ mercurii imo ppter
imaginatiōes strānas motus mercurii eius theo-
rica difficilior oībus reputatum tertio quia uerus
magis cōicat cum tribus superioribus q mercuri-
us orbes nāq; eorū & ueneris eodē mō situant &
æq; līs sūt nūeri qd nō ita est de mercurio imo in
aliquib; mercurius ē dispatus a singulis plāetis cen-
uidebit. De uenere igit determinās priō recapit-
tulat orbes quibus eius spa itegraf scdo illoz: or-
biū notificat motus & pprietates ibi. Orbes nāq;
augē dicit igit priō q uerus hēt. 3. orbes duos. fau-
gē deferētes: & tertiu ec. simplr in quo epi. situat
plāetā deferētes: q quidē ut. 3. orbes triū plāetaz su-
piorū situat: & eodē mō mouēt deferētes nāq; au-
gē scdm ordinē signoz: uelocitate. 8. spe deferēs
epi. scd; ordinē ē signoz: & epi. i pte supma scd;
& isima cōtra. Tā hnt aliqd ppri qd declarat.

Secundo cum dicit.

Orbes nāq; augē deferētes super axe zo-
diaci scdū motū octauæ sphæræ mouēt
ita tñ ut aux eccētrici ei sub eo loco zodia-
ci sit semper sub quo aux eccētrici solis. Vn-
de habita auge solis in secunda significatiōe
ne habetur & aux Veneris eadem.

Et priō proprietates mouentiū augē scdo epi.
deferētis ibi. Orbis at epi. 3. uero epi. ibi. Sed epi.
eius. Dicit igit q; deferētes augem ueneris mouē-
tur motu & uelocitate. 8. orbis ut auges trium su-
periorum deferētes: sed tñ habent aliqd ppri q
punctos augis ueneris est in eodem loco zodiaci
scdm longitudinē in quo aux solis & semp sunt
iuncte quare scito augem solis hoc tēpore esse in
priō. g. cācti. 7. m. scitur & auge ueneris esse in lo-
co eodē. Similiter scio q; solis in scda significatiōe
ne aux ē. i. 31. 7. habetur & ueneris aux i scda signi-
ficatiōe & dixi augē ueneris eē i eodē loco secū-
dū longitudinē cū auge solis qā non scdm latitu-
dinē: aux nāq; solis semp ē i eclipticā ut patuit in
theorica eius at ueneris semp ab eadē distat nisi i
anno bis: hec ergo ē priā pprietas ueneris a tri-
bus superioribus a quo ad orbes augē deferētes: se-
cūda ē qā auges i illis septētrionē semp possidēt
ut patuit: at ueneris qūq; est i septētrione aux &
qūq; i austro propter motū latitudis hōz orbū.

Deinde cum dicit.

Orbis at epicyclū deferēs duos hēt mo-
tus. Vnū quo procedit i lōgitudinē uersus
oriētē regulariter super cētro æquātis ut i
superiorib; ita tñ ut i eo tpe reuolutionē
unā cētr: epicycli faciat quo p cise orbis so-
lē deferēs unā. hēt senāq; uen? ad solē i hoc
ut līea mediū mot? ei? i eo loco zodiaci scd;
lōgitudinē i quo līea mediū mot? solis ter-

THEORICA

minef. Vñ habito medio motu folis habe-
tur & medi⁹ ueneris. Sēp igrē media eorū
cōiūctio. Fit aut enī mot⁹ hui⁹ deferētis in
lōgitudinē sup axe ei⁹ imaginatio. cui⁹ poli
accedūt & recedūt a polis zodiaci i utraq⁹
ptē pp motū aliū eccentrici in latitudinē de
quo post dicēdū erit. Quare non accidit ei
qd⁹ fupiorib⁹ ut aux eccentrici eclipticā non
transeat: uerum qnq⁹ ad meridiem qnq⁹ ad
septentrionem declinat ut patebit.

Notificat pprietates i motu orbis epi. deferētis
Mouet nāq⁹ i lōgitudinē fup cētro aequātis fecū
dū aqliter ordinē fignoz & i hoc cōuēit cū fupē
riorib⁹: hēt at ppiū qā i tāto tpe hic orbis com-
plet uolutionē fuā iquātō folis eccē. & tanta uelo-
citate h⁹ fupra cētro aqtis qta folis ec. fupra fup-
uñ līeā motū regulariū folis & ueneris fp cōiū-
ctē funt fcdm lōgitudinē & idē ē medi⁹ motus fo-
lis & ueneris fp iol & uenus media cōiūctio cōiū-
cti fūt fcdō hēt ppiū hic orbis qā i latitudinē mo-
uet ad feptrionē & aufp⁹ quo fit ut poli axis ei⁹
qb⁹ fit motus i lōgitudinē qnq⁹ accedāt a polis ecli-
ptice ad ptes diuerfas ut patebit ppiū in loco.

Deinde cum dicit.

Sed epici⁹ d⁹ i motu duplici mouet. f. i.
in lōgū & i latū. i lōgitudinē qdē ficut epici-
cli fupiorz fp tñ in. xix. mēf⁹ folari⁹ fere
femel reuoluit. Vñ folē in hoc ficut fupio-
res nō refpicit. Terminoz expofitiōes per
oia funt hic ficut in tribus fupiorib⁹.

Vltio fingularē ē ueneris epi. notificat pprieta-
tē. Cōuenit nāq⁹ i motu cū triū fupiorz epi. qā in
pte fupiori fcdm i. ifima uero cōtra ordinē figno-
rū mouet. uerz ab illis differt qā fñ tñ ab auge me-
dia plāeta elōgat quātū līeā motus folis regulari
a līeā medii motus ueneris ut accedebat i illis pla-
netis ex quo difte līeā hūq⁹ difiūgūt ut patuit: &
qā folis & ueneris fp ē media cōiūctio nō cōplet
reolutionē epi. eius i tāto tpe qtu ē a media eoz
cōiūctio ad fēqntē pximā: fed eā plicet i. 19. mēf⁹
bus folari⁹ fēf: ē nāq⁹ mot⁹ argumēti medii uene-
ris. o. o. 36. 39. 27. 24. dieb⁹ fignul. Alia uero q⁹ ue-
neri cōpetūt difta fūt & declarata in theorica pce-
dētī q⁹ fēf oia ei cōpetūt pter mot⁹ epi. ut didū ē.

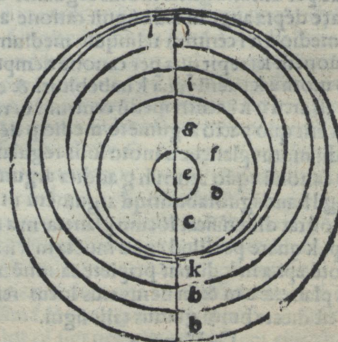
De Mercurio.

Mercuri⁹ hēt orbes quinq⁹ & epici-
clū: quorū extremi duo fūt eccē-
trici fecūdū qd. Superficies nāq⁹
couexa fupmi & cōcaua ifimi eccētrici fūt
cōcaua at fupmi & cōuexa in ifimi eccētrici
mō fibi ipfis tñ cōcētrici: & cētrū earū tñ a
cētro aequātis quātū cētrū aequātis a cētro
mūdi diftat. Et ipm ē cētrū pui circuli quē
cētrū deferētis ut uidebit⁹ defcribit. Vocan

tur at deferētes augē aequātis & mouētur
ad motū octauz fphæraz fup axe zodiaci.

Ompleta oium. g. pcedēti plāetarum
theoricali determinatiōe i hac pte mer-
curii q⁹ ultio reftabar theorica a gredi-
tur. Et qā i plurimis cū tribus fupiorib⁹
bus cōuēit & uenerit illa q⁹ in duobus
pcedētib⁹ theorici ei cōla difta fūt hic nō epi
logant. fed qbus ab illis differt ppiā narrant. Et
circa h⁹ duo agit qā ptiō orbes motus & reliquas
paffiones mercurii pbat fcdō pro aliis cōibus ad
theoricā triū fupiorū fe remittit alterā notificādo
differētiā ibi. Terminat tabulaz circa pte primā
itez: qtuor facit qā ptiō notificat duos orbes au-
gē aequātis deferētes quo ad fitū & motū fecūdo
quo ad eadē duos orbes augē ec. mouētes ibi iter
hos extrēos: tertio ec. epi. latore ibi. Sed orbis qui
tus qtu uero epi. ibi epi. uero dicit ergo de ptiā
pte q⁹ fpa mercurii totalis cōpōit ex. 5. orbibus p-
cialibus p orbes itelligēdo uñ illos q⁹ circūdāt cē-
trū mūdi feu fup cōcētrici fūe ec. & hoc mō itelli-
gēdo epi. nō dicit orbis & iō ultra. 5. orbes ad di-
cit epi. At fi uolumus orbē largo mō accipe p oī
corpe pfectā fpicitatis epi. dicit orbis & tūc mer-
curius hēbit. 6. orbes. Pro quoz fūtiatiōe linea te-
cta a b ducat q⁹ per tertiā primā i duo aqli diuifa
in pūcto c ponat c cētrū mūdi: fup quo tñ i eadē
linea aq⁹ diftātia capiant pūcta d cētrū aequātis. Et
centz pui circuli fup quo puus circulus fit defcri-
ptus cuius circūferētiā trāseat p d & tertiū f cētrū
ec. itaq⁹ tñ d a c quātū e a d & f a b e reōta fūt. po-
fūto mō pede circini imobilī i c cētro mūdi a b

fupficies cōuexa fupmi & 3. ifimi cōcaua mundo
cōcētrici defignētur. fcdō fup cētro e cōcaua fup
mi h & ifimi cōuexa i ec. fibi tā cōcētrici fūt de-
pictē & duo orbes cāti deferētes augē eqtis nomi-
nātur cū fēp aux a qtis fit i pūcto i līeā ed i p cē-
trū aequātis pducta & ad eoz motū illa deferē. Et
mouent⁹ motu. 3. fpe fup illius axis & polis ceude
reliquotū planetarū augē deferētib⁹ preter lūz
dictū est.

Deinde cum dicit.

Inter hos extremos funt alii duo fimili-
ter difformis fpiffitudinis intra fe quintū
orbem. f. epiciclū deferētem locantes lūz

PLANETARVM

perficies nāq; conuexa superioris & cōca-
ua inferioris idē cū paruo circulo cētrum
habet. sed concaua superioris & conuexa
inferioris una cū utriusq; superficiebus quin-
ti orbis aliud cētrum habet mobile qd cen-
trū deferētis dī hi duo orbis augē eccentrici
deferētis uocat & mouet regularē sup cen-
tro pui circuli cōtra successiōē signorū ta-
li uelocitate ut pō se in tpe quo linea medii
motus solis unā facit reuolutionē & orbis
isti in pte opposita similiter unā pfiāt. Et
fit motus iste sup axe quādoq; æquidistāte
axi zodiaci & percetū pui circuli trāseūte
Motū at hōrū orbiū seqt ut cētrū orbis de-
ferētis epicyclū cūferētia quāda pui cir-
culi in tāto tēpore reguli describat. Huius
uero semidiameter ē tāta quāta est distātia
q cētrū equātis a cētro mūdi distat. Vñ hāc
circunferentia per cētrum æquantis ibit.
Sittat duos orbis augē ec. deferētis quorū su-
premi cōtexa h & infimi concaua. i. hnt ut dictum
est eidē centz. e. At sup cētro fec. sup mi cōcana l
& infimi cōnexa k descripta adi nuicē sunt cōcētri
ce. Et inter hos ec. simpliciter orbis deferētis epi. li-
tuatur q scdm utrāq; superficiem l & k cētrū fha-
bet q cētrū ec. supius noiaui qui duo orbis augē
ec. deferentes dicti sunt cū aux ec. uariatur pp mo-
tū eorū & centz ecc. f ut uidebit tñ propter eorū
uolūtiōē in æqli tpe circunouoluntur in circunse-
rentia parui circuli nā cū centz eorū sit e semp cē-
trū ec. ab e remouetur uersus k parte grossam ut
patuit in theoria solis qre cū hi orbis & cōsequē-
ter k moueantur circulariter circa e & fēt cētrū
ec. circulariter mouebitur circa pūstū idē qd ma-
nifeste theoria materialis demonstratigif si cen-
trum ec. mouetur ab eis & ex cōsequēti aux ec nō
imerito deferētis augem ec. & dicti sunt. Sed no-
ta q ad motū orbiū augē æquātis deferentes cir-
culariter ferunt oīa tria cētra d e & f circa cētrum
mūdi singula singulos describēdo circulos quod
notum ē qā cētrū horum orbiū est centrum mun-
di a quo dicta tria puncta remouet uersus g i p-
tē grossā & pars illa moueatur circa cētrū mundi
quare & pfata tria centra & si aliter sit dicēdū de
cētro ec. quia ppter accessum quem habet ad cen-
trū mūdi & recessum tali motū nō causabit circu-
lum regularem neq; semp sub g i sinet pte grossa
qā ab ea certis limitibus reuerti nequeat hi igif
duo orbis augem ec. latorez supra cētro parui cir-
culi regulariter mouentur contra successiōem si-
gnorū tanta uelocitate qua linea medii motus so-
lis uidelicet singulis diebus .9. minutis & g. scda
& ceu illa æqli tpe pfiunt reuolūtiōē. Cui mo-
tus axis trāsens p cētrū eorū & qnq; bis in anno
æquidistat axi zodiaci & qnq; imo ut plurimum
minime pp motū quē dicti orbēs hnt in latū i ca-

pitulo proprio notificandum. Necessitas aut mo-
tus horum orbium contra ordinem signorum si-
militer & eius uelocitatis infra declarabitur.

Deinde cum dicit.

Sed orbis quintus epicyclum deferens
in raduos secundos locatus mouet in lon-
gitudine secūdū successiōē signorū cētrū
epicycli deferēdo regulariter super centro
æquātis qd quidē in medio ē iter cētrū mū-
di & cētrū parui circuli. Hāc tñ habet uelo-
citātē ut cētrū epicycli i eo tpe semel reuol-
uat in quo linea medii motus solis unā cō-
plet reuolūtiōē. Habet senāq; Mercurius
in hoc ad solē ut uenit Fit enī semp ut medi-
9 motus solis sit et medius motus hōrū duo-
duorū. Ex his igif & dictis supius manifestū
est singulos sex plāetas in motibus eorū ali-
qd cū sole cōicare: motūq; illius quasi cōe-
speculū & mēsure regulā eē motibus illo-
rum. Huius aut orbis epicyclū deferētis
motus sit super axe imaginario cuius extre-
mitates sicut apparuit in Venere pp motū
aliū quē hēt in latitudine similiter accedūt
ad polos zodiaci & ab eis recedunt. Axis
tñ iste secūdū sed torū mobilis ē scdm mo-
tum centri deferētis in circulo paruo.

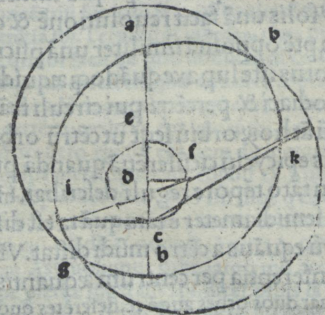
Declarat pprietates in motu orbis ecc. simplici-
ter epi. mouentis q quintus dicitur non situ qā cū
in medio sit locatus undecūq; ordo incipiat tert-
us est sed qntus dicitur narratiōe qā prius de duo-
bus augē æquātis deferētibus fecerat mentionē
scdo de aliis duobus deferētibus augē ec. et mō-
de hoc qnto post dictos qntuor et secūdo quoddā
corelatiū cōcludi ibi. Patet itaq; dicit igif q cum
habet duos motus de illo in latitudine nō ē pnti-
pti determinationē recipe qā in loco pprio deter-
miabit sed i lōgitudinē zodiaci supra cētro æquā-
tis locato iter cētrū mūdi et cētrū parui circuli ab
eis æquidistāt ut patuit regulariter mouetur tali
uelocitate qli linea medii motus solis & i tante tē-
pore hic reuolūtiōē cōplet quāto & illa & i hac
pprietate Mercurius cōuēit cū Venere qā sicut sp-
ē cōiūctio media ueneris cum sole sit et mercurii
cū Sole & Venere unū istorū triū eadē linea medii
motus regularis. Ex his et dictis i theoricis pcedē-
tibus motū ē singulos plāetas aliqd cū sole cōicari
et ab eo regi et regulari cū nāq; tāquā speculū et
mēsurā singuli imitātur Luna nāq; a sole regula-
tur qd tñ eius medii motus linea a linea motus
solis regularis elōgatur quantū ab eadē aux ec. ad
diuerfas tñ pres: qā hāc cōtra illa uero scdm ordi-
nē signorū mouetur itaq; līea medii motus solis
semper per æquidistantiam in medio et eorum.
Similiter tres superiores in epi. mouetur æquali
uelocitato ab auge mediā. eiusdem elongando

THEORICA

quantū linea medii motis solis a linea medii motus eorum. Veneris vero aux i eodem loco zodiaci cum auge solis et linea medii motus eorū similiter & Mercurii semp sunt eadē. similiter augem ec. Mercurii deferētes aequali ferunt uelocitate q̄ linea medii motus solis: quo sit q̄ p tabulas uetus motus cuiuscunq̄ planeta ignorabit non habito medio motu solis quare eoꝝ oīum regula & moderator existit. Huius igit motus axis secundū se totū accedit a centro mūdi eo q̄ cētrū ec. p quod trāsīt in paruo circulo ut dictū est & melius dicet accessionē habēt & recessionē a cētro dicto. Et ultra hūc motū habet aliū polis eius accedētibus & recedētibus a polis eclipyice ueluti patuit de Veneris pp motū latitudinis qui declarabit in pprio Capitulo de planetarū latitudie. Pro illorū que narrata sunt cōpleta explicatiōe est aduertendum primo q̄ duas innuit proprietates in quibus a tribus superioribus Mercurius differat: quarū priā est q̄ & si Mercurius habeat cētrū æquātis supra quo regulariter moueatur nō tamē est illud magis distas a centro totius i duplo q̄ cētrū ec. ut in tribus supioribus patuit & Venere immo uel q̄si semper minus cētrum ec. appropinquat: uel æqualiter qd̄ semel accidit in anno in instanti. Nā qn̄ centrum ec. est in summitate pui circuli q̄ pbabo tripla distātia distat a cētro mūdi quāq̄ cētrū æquātis unīca tū ut notū ē: qn̄ uero erit in pte infima pui circuli & pūct ppinguissimo cētro terræ qd̄ eē oppositū augis demonstrabo: idē erit cū cētro æquantis & cū tūc sit i maxia appropinquatiōe nūq̄ magis quā æq̄tis cētrū fiet pprius terræ. Scda Mercurii pprietas est q̄ eius ec. æquali cū līea medii motus solis uelocitate mouet unde & eorū semp est cōiunctio media. qd̄ tribus superioribus minime cōuenire in eoꝝ theorica manifestū ē. Scdo ē notandū qd̄ q̄ astronomi pceperunt ut declarat Pto. in Almag. centrum epi. Mercurii existens in auge æquātis eē in auge deferētis ut dicit postea & in maxima a terra remotione: & in opposito augis æquātis nō maxia terræ appropinquari ut in fra mathematice patefaciē: posuerūt orbes augem ec. deferētes æq̄li uelocitate moueri q̄ & cētrū epi. q̄re q̄to tpe epi. pueniet i oppositū dictæ augis & hōꝝ orbiū ps grossa ad eūdē locū in recipiet epi. cētrū magis faciēs distare: q̄re tunc & si epi. sit i opposito augis utriusq̄ ut demonstrabo magis tamē a centro mundi elongatus erit. Nō dixerunt autē partē illam grossam ad dictū punctus oppositi augis scdm ordinē signorū puenire: q̄a tūc mouet simul cū epi. & sp̄ epi. eēt illa pte qd̄ minime pceperunt: extra nāq̄ augē & oppositū epi. existētem adicta pte grossa sepatū inuenerūt. Tertio est sciendum q̄ licet dictū sit ec. epi. deferētem sup cētro æquātis regulariter moueri intelligendum ē nō de quocūq̄ puncto eius sed tū de uno. i. cētro epi. cantum nāq̄ inter oīa puncta ec. centrum epi. supra cētro æquātis æq̄s tēporibus æq̄les angulos cōplet. Quod ut pateat mathematice i linea a b cētrū æquantis c parui circuli d & e centrum ec. Super centro d paruum circulum e fe &

ec. a b g h super e designo centro ec. pūctum e posidente parui circuli erit cētrū epi. in a ut postea patebit & punctum b oppositum monstrabo in æqualem esse in centro c cum a centrum epi. unīforme sit in eodē. Moueatur nāq̄ centrum ec. ex e in f medietate se micirculi pertransita linea d sp̄ perpendicularia producta ex centro parui circuli sup a b super quo f centro iterum ec. i g k h describat epi. factus erit in puncto l perpendiculari ex cētro æquantis c i super eadem linea egrediente siqui

dem centrum epi. in centro æquantis & centrum ec. ueluti orbes augem ec. latiores super d centro parui circuli unīformiter circūuoluntur & ecadia metro l f k producta & linea c k punctus oppositus centro epi. ex b factus erit in k b c k intro æquātis angulum describēdo. Hinc uero centrum epi. in oppositum augis æquātis pueniat centrum ec. unitabitur cum cētro æquātis & punctus oppositus epi. in auge æquātis a pueniet. Quom igitur in duobus temporibus centrum epi. circa cētrū æquantis angulos a c i i c b æquos descripserit tēpora æqualia esse necesse est. in quibus punctus oppositus angulos b c k k c a i æquales descripserit nam quom triagulus c k i angulus parialis i c d rectus sit erit reliquius parialis d c k recto minor aliter angulus c duobus rectis ualeret & ita dictus triagulus haberet duobus rectis angulos maiores quod. 32. primi negatur: quare angulus k c b maior est recto per 13. primi & maior k c a qui cūz scribantur temporibus æqualibus circa centrum æquantis a puncto ec. opposito centro epi. constabat eum inæqualiter moueri non igitur nisi tantum centrum epi. alius ec. punctus supra centrum æquantis regularis est motus.

Deinde cum dicit.

Patet itaq̄ sicut in luna centrum epicycli bis in mense lunari deferentes augem eccentrici pertransit: ita in mercurio centrum epicycli bis in anno deferentes augem epicyclum deferentis peragrat: nō tamen est in auge deferentis nisi semel. Aux enim deferentis mercurii nō circulariter mouet circularis reuolutiōes cōplēdo sicut in lu

PLANETARVM

na cōtigit. Sed pp motū cētri deferentis in p
uo circulo nunc scdm successiōe signorū
nūc cōtra procedit. Hēt nāq; limites certos
quos egredi ab auge æq̄tis recedēdo nō ua
let. Sed cōtinue sub arcu zodiaci a duab; lieif
circulū puū cōtigētib; a cētro mūdi ad zo
diacū ductis cōphēlo; ascēdēdo descēdēdo
uoluit atq; reuoluit. Quotiēscūq; n. cētrū
epicycli fuerit i auge deferētis ip̄metiā mo
tuū similitudinē erit i auge æquātis & cētrū
deferētis i auge sui pui circuli. Quare tūc
cētrū epicycli in maxia rēotiōe a cētro mūdi
fiet; & cētrū deferētis i duplo plus distabit
a cētro æquātis q̄ cētrū æquātis a cētro mū
di. Deinde uero cū cētrū deferētis p motū or
biū duorū scdōrū mouebit ab auge sui cir
culi uersus occidentē; cētrū epicycli p motū
deferētis mouebit ab auge æquātis tantū,
dē uersus oriētē. uñ cētrū deferētis ad cētrū
mūdi icipit accedere & aux deferētis ab au
ge æquātis uersus occidentē recedit cōtinue
dōec cētrū deferētis fuerit i liea cōtigente cir
culū occidentali. Id at fit cū ab auge pui cir
culi q̄ttuor signis distiterit; & tūc similē cē
trū epicycli ab auge æquātis uersus oriētē
distabit q̄ttuor signis. Aux at deferētis erit
in maxia sua sub æquātis auge uersus occi
dētē rēotiōe. atq; i hoc situ cētrū epicycli fi
et i maxia sua q̄ solet hēre ad cētrū mūdi ac
cessiōe nō tūc erit i opposito augis defe
rētis nec i liea ad puū circulū cōtigēter p cē
trū mūdi producta. Post. n. descēdente cen
tro deferētis uersus cētrū æquātis aux de
ferētis icipit reaceret uersus auge æquātis
cētrū at epicycli proportionalr descēdit in
altera medietate uersus oppositum augis
æquātis uñ magis reoueibit a centro mūdi
nec pueniet ad oppositū augis deferētis nisi
cū ip̄m fuerit i opposito augis æquātis. Id
at fiet cū cētrū deferētis pueniet in cētrū
æquātis; & tūc aux deferētis erit ēt cū au
ge æq̄tis; & tūc deferētis q̄ æquās ex quo æq̄
les i q̄titate cōstituūt; erūt circulus un⁹; &
plus distabit a centro mūdi cētrū epicycli
tūc q̄ distabat cum erat i situ ab auge æquā
tis per signa q̄ttuor. Hic at cum cētrū defe
rentis recedet a centro æquantis in suo cir
culo ascendendo; cētrū epicycli recedet ab

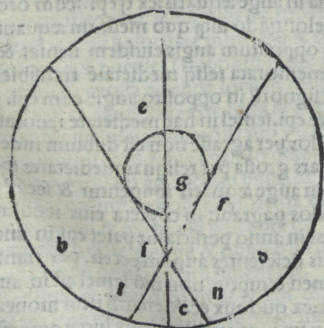
opposito augis equantis & deferētis & cō
tinue magis centro mūdi propinquabit. Sed
aux deferētis remouebit ab auge æquātis
uersus orientem cōtinue donet pueniet cen
trū deferētis ad liea cōtigentem circulū p
uū a pte orientis; q̄ pūct⁹ cōtact⁹ etiā ab au
ge parui circuli uersus orientem q̄ttuor si
gnis distat. Tūc. n. aux deferētis fiet in ma
xima remotione ab æquantis auge uersus
orientem; & cētrū epicycli iterum erit in
maxia ei⁹ ad terrā accessiōe quā hēre solet;
nō tūc in opposito augis deferētis. ab hoc
uero loco ascendente centro deferētis uer
sus auge pui circuli aux deferētis cōtinue
reuertet ad auge æq̄tis. & cētrū epicycli
magis elōgabit a centro mundi uersus au
gem æquātis ascendendo usq; dum cētrū
deferētis ad auge parui circuli perueni
et. Nā tūc aux deferētis erit cum auge æq̄
tis & centrum epicycli similiter tam in au
ge deferētis quam æquātis. Vnde iterum
erit in maxima remotione a centro mundi
sicut primo; rursus deinde similis ut iam
dicta est mutatio redibit.

Cōcludit ex dictis quoddā corolariū declaran
do cōuexiōe motuū orbiū Mercurii. Ex q̄ decla
ratiōe scdō sex isert corolaria ibi. Ex dictis p̄rio ui
det. Dicitur p̄rio q̄ ex quo dictū ē orbes deferē
tes auge ec. circuire in anno cōtra ordinē signorū
uelut i mēse lūari deferētes auge tūc cōtra succes
siōe signorū & ec. Mercurii sic t ec. lūa cum epi.
lūa bis i mēse lūari. i. i. spacio tpis qd ad cōiūctio
ne media ad pximā sequentē bis deferentes auge
epi. Mercurii in anno bis ēt eosdē p agrabit. Sunt
nāq; ut dicet simul epi. Mercurii & dictorū ordiū
ps grossa in auge æquātis; ex q̄ epi. scdm ordinē si
gnorū elongādo usq; quo medium æquantis trā
siens in oppositum augis eiusdem ueniat & pars
grossa memorata reliq; medietatē transibit cōtra
ordinē signorū in opposito augis cum epi. se iun
gens q̄re epi. semel in hac medietate reuolutionis
orbes illos peragrasse non est dubium inde uero
epi. & pars grossa per reliquas medietates mota se
cundo in auge æquātis iungentur & secūdo epi.
orbes illos pagrauit in cōpleta eius reuolutione
que cum in anno perficiatur patet epi. in anno cō
pleto bis deferentes auge ec. per transire; in
hoc tamen tempore non nisi semel est in auge de
ferētis; ex quo aux ec. Mercurii non mouetur cir
culationem perficiendo ut aux lūa quia cū ostē
datur per lineam a centro mundi per cētrū ec.
transiente; & cētrū ec. in anno nō circuat cētrum
mūdi neq; etiā aux; sed mouet nūc scdm et q̄q;
cōtra ordinē signorū; qd et si instrumto absq; ma

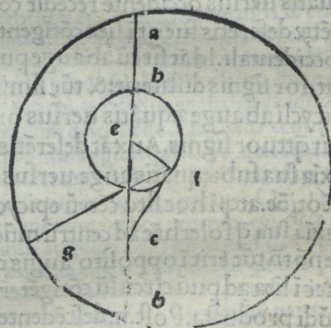
THEORICA

teriali inepte cōpndi possit: conabor tñ ut melius
potero figuraliter explicare: signato namq; circulo
p exēplo tñ a b c d cuius diameter a c & pno cir-
culo e f g h cētro aq̄tis & i cētro mūdi: mō cen-
tro epi. i auge aq̄tis a existēte ibidē aux deferētis
& grossities p̄fata rep̄ta ē: & cētrū deferētis i e pui
circuli auge: ut pater cū sp sit sub pte grossa: i quo
sitū cētrū epi. a cētro mūdi maxie elōgat ex quo
cētrū ec. ab eodē maxie distat ut supra patuit q̄re
cētrū epi. remouet p distātiā maximā ec. & semi-
diametrū ec. hic uero grossa pars cōtra ordinē si-
gnorū p arcū a d & ad eius motū cētrū ec. p arcū
e f parui circuli: & motū cōtrario cētrū epi. arcu a
b i tñ q̄ pars grossa i d cētrū ec. i f & cētrū epi. in
b. i signis remota ab auge aq̄tis: & erit cētrū ec. i
pūcto cōtactus parui circuli a līa exeūte a centro
mūdi: q̄re aux ec. ex a facta erit cōtinue in k maxia
remotiōe ab auge aq̄tis elōgata: erit igit mō i k p
cētrū ec. i f k pducta linea: nō igit erit i d pte gros-
sa & in isto casu cētrū epi. i b maxie q̄ possit eē cē-
tro mūdi erit p̄p̄quus: ut mathemathice demon-
strabo: nō tñ ē i opposito augis nec expositiue. i. i
līa p cētrū mūdi ad parū circulū cōrigēter edu-
cā ut sc̄do demonstrabit erit nāq; tūc oppositū au-
gis līa i l cōplēte diametro pducta. Post hoc pte
grossa mota i cōp̄positū augis aq̄tis: cētrū ec. i
g pueniet unitū cētro aq̄tis & terrā maxie p̄p̄-
quū fiet: & ec. & aq̄as ex quo sūt aq̄les fiet unus
circulus: & aux ec. tūc i a auge aq̄tis regressa
erit. Cētrū at epi. i c factū erit cōtinue magis elōga-
tū a terrā q̄ fuerit i b existēs ut demonstrabo: & i op-
posito reperiet augis utriusq; nec prius i opposito
erit augis deferētis ut ēt mathematica rō pateſcet
nisi sit in opposito augis aq̄tis: hinc uero grossi-
tia i b puenta cētrū ec. trāslatū i paruo circulo pū-
ctū reliquū cōtactus h possidebit. & aux ec. ducta
linea i h m n m rep̄iet maxia secūdo distās ab au-
ge aq̄tis. Centz at epi. in d ab auge aq̄tis q̄t
tuor signis & duobus ab opposito ut prius distans
q̄tum. i. cētrū ec. h ab auge parui circuli & ab op-

posito remotū erit: in quo sitū cētrū eiusdē epi. cē-
tro terrā sc̄do fiet maxie p̄p̄quū & si nō sit in op-
posito augis deferētis n ab hoc at loco pte grossa
facta in a cētrū ec. erit i e iterū a cētro terrā ma-

ximā distans & aux ec. in a cū auge aq̄antis iun-
cta erit: & ibidē cētrū epi. puentū erit in quo loco
a terra ex quo est i ambab^o angibus itez erit maxi-
me lōgatū & inde prior iterū redibit dispositio i
ex his igit oībus declaratis patet auge ec. nō mo-
neri circulariter cōplendo circulationē sed tātum
sub arcu m a k cōp̄reso duabus līis i f k i h m par-
uum circulū cōtingētibz mouet q̄nq; q̄dē sc̄dm
ordinē signorū & q̄nq; cōtraa k nāq; arcū cōtra
ordinē pagrauit: at k a m sc̄dm ab m autē in a re-
uertēdo cōtra itez puenit: cum igit epi. Mercurii
circulariter moueat patet tātū semel ip̄fecta uolu-
tatiōe q̄ in anno cōplet cōiūgi cū auge deferētis
f. in pūcto a augis aq̄tis. Pro p̄fecta explicatiōe
eoz q̄ dicta sunt q̄. f. demonstrari egēt est notādū
p̄rio q̄ cētro ec. existente in pūcto cōtactus erit
centz epi. in termino lineā a cētro ec. p cētrū
aq̄tis transeuntis: unde in linea a b sit c cētrū
mūdi d aq̄tis & e parui circuli supra d f parui
circulus designetur quē linea c f tanger in pūcto
f. in quo centz ec. situetur: & ec. desc̄ipto a g b du-
catur p cētrum aq̄antis lineā f d g ec. in g secans
dico in g esse epi. cētro ec. in f cōstituto pūcto
cōtactus: pducta nāq; linea e f per. 17. 3. ppendicu-
laris erit sup e f square anstulus. f. totalis rectus est:

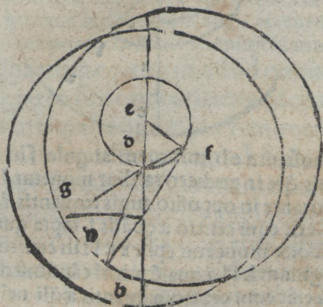

imaginatō autē circulo c f e supra d cētro aq̄a-
tis circūferentia cuius transeat per c & e transibit
etiā p f p cōuersam. 30. 3. quare per primam primū
d c f triāgulus erit & aq̄iangulus. quare angulus
d e f aq̄uus erit angulo e d f at quia per. 15. primū
utriq; angulorum d cōsepositus est aq̄ualis erit
anguli d e f & b d g aq̄uales: quare per. 13. primū
anguli a e f a cētro ecen. caufatus in cētro par-
ui circuli: & a d g a cētro epicycli: in cētro aq̄a-
tis productus aq̄uales: cētro igitur ecen. in f pū-
cto cōtactus existente erit cētrum epicycli in
pūcto g ecen. Secundo est notandū q̄
cētrum ecen. in pūcto dicto cōtactus existēs
distat ab auge & sūmitate parui circuli quattuor
signis & cētrū epi. totidē ab auge aq̄antis: nā i
eadem figura auge parui circuli pūcto h existen-
te q̄a latus d f aq̄le est singulis lateribus e d e f ut
patuit & cōseq̄nter semidiametro circuli d f h erit
latus exagōi aq̄ilateri & aq̄ianguli in eodē
circulo desc̄riptibilis p cōuersam corelatiū. 15. 4. q̄

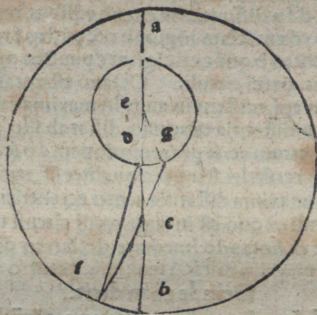
PLANETARVM

te p.27.3.arcus sibi subtēsus d'f sexta ps circulised
ga h f d medietas est circuli pui erit arcus b f duæ
sextæ seu nna tertia ps:& cōseqnter.4.signa tertia
circulati:ga q̄cū distat f ab h cētrū. sec.ab auge p
ui circuli:tm cētrū epi.ab auge aq̄is:distabit ita
q̄ ab'ea.4.signis ut iugt lra. Tertiō notādū q̄ i
isto situ cētro.sec.i pūcto cōtat^o morāte erit epi
tētre maxie q̄ possit ec. p̄p̄iquus ut descripto ite
ec.ut supra disposito:distabit epi.a centro mūdi p
linea g c q̄ breuior ē q̄cūq̄ duci possit a cētro mū

di ad locū in quo epi. possit situari: qđ si nō erit in
opposito angis utriusq; & qā tūc cētrū ec. est i d cū
cētro q̄tis sup eo ec. b. designet & epi. i b ponafau
gis opposito: i quo loco effixētis līea c b designa-
bit a cētro mūdi distātiā: erūt nāq; duae līeae d b
& f g fēmidiametri ec. aq̄les: q̄te dēp̄tis ex eis d
& d c aeq̄s līeae d e & cōsecūter adinuicē duae res-
duae līeae c b & d g erūt aq̄les: mō qā triāgūl* d e
f aq̄laterus ē angulus d e f p. 32. primi & p. 15. eius
d d c g ei cōtāpositus duabus recti tertiis ualebit
sed qā p eadē. 32. p̄mi oīs triāgūlus hēt tres angu-
los sex tertiis recti ualētes anguli g c d & g q̄tuor
equalebūt tertiis recti: sed p. 19. primi angulus d c
g maior est angulo g līeae d g lōgiori effixētē līe-
ae d c ualebit igit̄ angulus d c g plus duabus ter-
tiis recti q̄te obtusior angulo c d g: & p. 18. primi
līeae d g longior līeae c g & hac eadē līeae c b ad
huc lōgior: epi. igit̄ i b cōposito angis existēs nō
maxīe terrae appropriabit imo in g q̄n est oppo-
siti. Quarto ē notādū q̄ licet ita sit q̄ cētro ec. in
pūto cōtactus pui circuli morāte cētrū epi. maxi-
me terrae appropriet nō tamē est i opposito au-
gis ec. ut in eadē figura līea f c i lōgū & directē du-
cat quousq; ec. in h pūto seceat oppositū erit angis
deferētis pūctus h in quo situef epi. siquidē est in
opposito angis & pūctū līeae d h a cētro aq̄uātis
erit p. 23. līeae c f līeae d c lōgior: & etiā longior
& f q̄te p. 19. primi angulus c e f amplior angulo c
d f & maior adhuc ei cōtāposito b c h at qā p. 16.
primi angulus b c h maior est angulo b d h erit a
maiori angulus c e f angulo b d h maior: q̄te p. 13.
primi & cōem sciētiā angulus a d h ab epicyclo
in cētro aq̄uātis causatus maior est angulo h c f p̄-
ducto a cētro ecclētrici in cētro pui circuli: nō igit̄
cētrū ecclētrici i cētro pui circuli aq̄ uelocitate: q̄

epicyclus deferret in cetro æquātis quod est cōtra dicta. Quito est notādū cetrū epicycli nō prius punisse in oppositū angis ec. g. æquātis imō si mul in ambarū est oppositū ut resumpta priori linea a b in q̄ cetra mūdi æquantis & parui circuli supradicti figuris designēt: quod si prius posuit p venire ad oppositū angis deferentis quā æquātis sit in pūto f & p centrū mūdi in directū f c g pdu ita nāq̄ linea erit centrū ecce. in pūto si liquēd circumferentia parui circuli nūquā discedit: & ea dem linea est cū opposito angis ut in de solis theoricā patuit: & ducta semidiámetro parui circuli e g & linea d f erit per. 8. 3. linea c g lōgior liea c d q̄ re & e g quadere causa angulus c e g amplior angulo c & alteri cetrāposito per. 19. primi: & consequenter angulo f d b q̄ acutior est angulo f c b ex. 16. primi quare per. 13. & communem scitiām an.

gulus a d f maior angulo a e g quod est incōueni-
entis: epicyclus namq; in centro æquantis de tanta
uelocitate mouetur ut dictum est & consequenter
tantum angulum in eo causat quantum in e cen-
tro parui circuli centrum eccentrici. Sexto est
notandum q; centro epicycli ambas auge possi-
dente erit centrum eccentrici in auge æquantis id
est in linea gnæ ostendit augem æquatis: & maxi-
ma e centro mundi elongatur ideo in auge parui
circuli dicitur esse. In linea namq; a b centrum mū

di b æquātis c parui circuli d accipiatur:supra quo
paruus circulus a c sit descriptus:quia linea b a trā
sit per eius centrum dico a esse punctum maximē

THEORICA

remotum a centro mudi b in hac circunferentia
& c maxime propinquum. Ducta naq; ab eodẽ pu
cto b alia lica ut b e & d e semidiametro erit duo
latera d b e & triaguli b e p. 20. primi tertio lögio
ra f b e at linea b a æq̃lis est duab; lateribus d b & d
e igit̃ longiora linea b e & punctus a remotior q̃
a igit̃ erit aux parui circuli. In quo casu centrum
eccen. a in duplo plus a centro æq̃tis c q̃ hoc a cẽ
tro mudi b remotũ erit a naq; a c diametro a c pui
circuli distat: sed c a b remotus est p c b semidiamẽ
tro æq̃le hac naq; c d & d a adiuicẽ æquari supra
dictũ est. Septio notadũ centro epi. i opposi
to utriusq; augis existente: erit cẽtrũ ec. cum cẽtro
æq̃tis i pũcto c cẽtro terræ b p̃priissimio iõ punctũ
e dictũ est oppositum augis parui circuli: si n. nõ
ñt c erit exempli cã f & ducta semidiametro circu
li parui d f erit duo latera f b f d triaguli f b d ter
tio b d lögiora p. 20. primi q̃tẽ ablatis duabus li
neis d c d f p diffinitionẽ circuli æq̃libus remane
bit b f p cõ em sciam lögior b c & pũctus f remo
tior a centro b quã c erit igitur c punctus opposi
tum agis parui circuli. Octavo est notandum
centrum epi. existens in auge In maxima erit a cẽ
tro terræ distantia tunc naq; distat ab illo per se
midiametrum ec. & per remotionem a b sed cum
a centro eccẽtrici semper æqualiter sit remotum
& a b sit maxima distantia centri eccẽtrici a cen
tro mundi ex quo est in auge parui circuli ut no
tum est ex notando imediate declarato distabit
igitur epicyclus distatũ maxima a centro terræ.

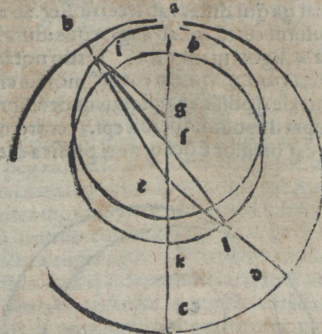
Deinde cum dicit.

Ex his priò uidetur in anno tātū semel
cētrū deferētis esse idē cū cētro æq̃tis: alias
aut sp̃ deferentis centrū a centro mundi di
stātius esse quā æquantis centrū q̃resequit̃
cōtrariū ei qđ in sup̃ioribus & uenere acci
dit: ut. f. quanto centrū epicidī uiciniū au
gi æq̃tis fuerit tātò ueloci⁹: & quanto uici
niū eius opposito tātò tardius moueat̃.

Ex declaratiōe corelati p̄fati. 6. alio mō cōclu
dit quorū partes patebunt. primū corelatiū ē q̄ i
anno centrū deferētis t̄m̄ semel idem est cū cētro
æq̄is: alius t̄m̄ sp̄ differt & magis a terra elongat
q̄ illud primū patet: nā in cōpleta reuolutiōe cen
tri ec. in parui circuli circumferētia: t̄m̄ semel uni
tur cum centro æq̄atis sed h̄mōi reuolutiōē dī
ctum est in anno cōpleri: semel igit̄ in āno cētrū
ec. unitur cum centro æq̄atis: sc̄dm̄ etiā patet cū
centrū æq̄atis sit oppositū augis parui circuli &
maxie p̄pinquum centro terra: ois alius p̄nctus
circumferētiæ circuli parui i quo fuerit cētrū ec.
magis distat a centro mundi quā centrū æq̄atis.

Ex quo sequit̃ ulterius q̃ epi. uersus auge æq̃/
tis existens uelocius mouetur. f. in centro tardius
tñ in zodiaco: ut sit zodiacus a b c d in centro e
centrũ æquatis f & c. g supra quo ec. h i describa-
tur: & mouetur ab a auge æquati in b arcum ec.
h i describendo: in cetro ec. angulum h g i descri-

psit maiorē angulo h fi in centro æquantis p.16.
primi q̄re in ec. uelocius quā inæquante motus ē
epi. existens in auge: in centro autē mundi angu.

lum caſaſaite a b minorem angulo ſin centro
aquaſis q̄re in zodiaco tardiur mouetur. Deinde
epi. morante in oppoſito augis æquantis. f. in c cē
trū ec. erit cum centro aquaſis f ſupra quo ec. kl
deſcribo: & moueatur epi. ex k ſi in centro aqua
tis angulum k ſi aqualē priori cādo: ſed cū cen
trum ec. ſit cum centro æquantis aq̄li uelocitate
motus eſt in utroq; circulo cum prius uelocitas in
ec. q̄re exiſtens in auge uelocius i ec. ſextur quam
in oppoſito augis. in centro autem mudi angu
lum c e d fecit maiorem angulo f intrinſeco per
16. eiufdem primi quare uelocius in zodiaco quā
inaquante cum in auge exiſtes tardius fuerit traſ
latus: in oppoſito igitur augis uelocius mouetur
epicyclus in zodiaco quam in auge.

Secundum correlarium pōitibi.

Secundo licet cetrū epicycli tm̄ femelin
maxima remotiōe fuerit in anno a centro
mūdi; bis tm̄ in maxia propinquatiōe quam
h̄re solet ipm̄ eē cōtingit. Similiter quāquā
bis in anno fit in maxia accessiōe: tm̄ tantū
femelin opposito augis deferētis repitur.

Dicens licet cētrū epi. Mercurii semel in anno
maxie remoueat̃ a cētro terræ existēs. i. i utraq;
augēbis tamen est in maxia appropinquatō. i.
quado cētrū ec. est in utroq; pūcto cōtactus par
ui circuli ut demonstratū est in tertio nūmādo
& tunc cētrū epi. erit in pūctis ec. terminatibus
lineas q̃ a pūctis cōtactuū exeūt p cētrū æq̃tis ut
i. p̃rio notādū mathematicæ cōclūm est & licet
bi. i. āno sit i. maxia p̃pinq̃tate semel tñ est in op
posito augis ut q̃rū & q̃ntū notādū demonstrat

Tertium correlarium ponit ibi.

Tertio necesse ē ut oppositū auge de-
ferentis cētro epicycli extra augē æquantis
aut oppositū eius existēte inter centrū epi-
cycli & oppositū auge æq̄tis ue uersē ali-
qn̄ qdē uersus cētrū epicycli aliqn̄ ab eo ta-
pcedendo quā sequendo sese deuoluens.

PLANETARVM

Dicēs cū centrū epi. est i auge æqtis erit etiam in auge deferētis & opposita ambax augiū simul etiā quādo est in opposito augis æqtis & etiam in opposito augis deferētis qre etiā tūc erunt simul: at eo extra hæc duo loca oppositū augis deferētis erit in medio cētri epi. & oppositū augis æqtis: nā tūc epi. cū moueat p medietatē ec. & sit in pūcto a & cētrū ec. i pūcto cōtactū b erit oppositū augis c linea b d c p dūctā iter e. f. oppositū augis æqtis & centrū epi. ab e uerius a epi. mota: deinde quādo centrū epi. ad oppositū augis æqtis mouet & c in eadē partē deferēt. eodē mō cētro epi. i f cētrū ec. in g reperietur & oppositū augis eccentrici in h g d h linea producta: & uersus epicyclū mota erit.

Quartum corelariū quod ponit ibi.

Quarto sicut aux deferens ad certos limites utriq; ab auge æqtis remouetur ita etiā se hēt oppositū augis deferētis respectis oppositi augis æqtis: maior tamen est arcus huiusmodi motus augis deferentis quam arcus motus oppositi eius. Vnde motus unius motu alterius uelocior erit.

Est q; ceu dictum est de auge deferētis ab auge æquantis remoueri certis limitibus cōpnis & cōclusis a duabus lineis a cētro mūdi circulū parū cōtingentibus ita oppositū augis deferētis ab opposito augis æqtis certis limitibus remouet & illos ultra i moueri nō pōt: ex quo opponit diametraliter augi ueq; ē tū q; arcus sub quo mouet aux maior ē arcu sub quo deferēt oppositū augis ut du ctis lineis cōtactū d b usq; ad l & d g usq; ad k erūt anguli i d k & c d h æquales p. 15. primi: & lineæ d i d k longiores lineis d c d h quare arcus i k maior arcu c b at qā tāto tempore aux arcum i k transit in qto augis oppositum arcum c h sequit motum augis uelociorem esse motu oppositi eius.

Quintum corelariū ponit ibi.

Quinto & si centrū epicycli cōtingat eē in pūcto deferētis a cētro mūdi remotissimū nūq; tūc est i pūcto deferētis quē cētro mūdi uicinisimū esse cōtingit. Nōdū cētrū epicycli fuerit i auge deferētis talis ē habitudo deferētis ut oppositū augis ei uel sit cētro mūdi ita uicinū q; i quacūq; deferētis q; hēt hitudie nullū pūctus eius uicinior aut tā uicinus cētro mūdi repiat. in tali autem pūcto quē uicinisimū esse cōtingit: centrum epicycli nō est eo tēpore quo propinquissimum eē cōtingit: sed in eius opposito.

Ex dictis patet quādo cētrū epi. est in auge erit centrū ec. in auge pui circuli & tūc centrū epi. maxie distās erit a cētro mūdi ut supra de ductū fuit: & in isto casu oppositū augis maxie centro mūdi appropinquabit: distabit nāq; oppositū augis a cētro mūdi semidiametro ec. de pta distātia cētri ec.

a cētro mūdi quā patet esse maximā: at qū centrū epi. erit in opposito augis qā ec. cētrū erit cū cētro æquatīs distat a cētro mūdi semidiametro ec. de pta distātia cētro ec. a cētro mundi q; minuta est: quare mō oppositū augis magis elongat a terra quam prius: & igitur patet quando epicy. ē in opposito augis nō maxime terræ appropinquare imo nunquam maximam hūc appropiquationē.

Sextum corelariū quod pōit ibi.

Sexto ex dictis apparet manifeste cētrū epicycli mercurii pp motū supradictos nō ut i aliis plāetis sit: circūferentiā deferētis circulare sed potius figuræ hntis similitudinē cū plana ouali piferiam describere.

Est q; quom supius patuerit epicyclum Mercurii in auge maxima a terra remoueri i duobus at locis in mediis in qbus dum ē cētrū ec. ē i pūctis cōtactū maximā q; possit hūc accessionē: & in opposito augis magis remouet q; in his duobus locis seqt i hac reuolutione figuræ oualis spaciū per scribat: figura nāq; qlis ē cuius extrema a medio magis elongantur q; laterales ptes: qā at oīa hæc declarant imo sequunt ex illis q; posui & demon strau qnq; notādis iō nō me extendo ad ulterio. rē explanationē horū: quia istrumēto materiali plana q; obscura uidentur absq; eo iudicabuntur.

Deinde cum dicit.

Epicyclus uero in lōgitudinem mouet sicut epicyclus ueneris reuolutionē tamē unam in quattuor mēsis solaribus fere super centro suo perficit.

Declarat pprietates motus epi. dicens cū epi. Mercurii duos hēat motus sicut epi. Veneris de motu in latitudine dicit post capi. pprio: in lōgitudine at mouet sicut epicycli triū supiorū & Veneris i pte. f. supiori sedm ordinē signorū & cōtra i inferiori plāetā deferēdo & ab auge media terminio f. lineæ a cētro æqtis p cētrū epi. trāseūtis regulariter eū elōgādo: ueq; nō respicit tres supiores in hoc q; tūc ab ea planeta remoueat qū liea medii motus solis: solis a linea eius motus æqlis nec qū est cōiūctio eius cū sole planeta ē in auge media epi. qā cum semp sit cum sole iunctus media conjunctione ut etiā Venus semper esset in auge: sed motus eius uniformis in epi. est. o. 2. 6. 24. in die ita q; in qtuor fere mēsis perficit reuolutionē.

Deinde cum dicit.

Termini aut tabularū hic sicut in supioribus declarant: nisi q; diuersa. i. minutis proportionalibus æqualis existit. Aequationes enī argumētōrū mercurii q; in tabulis scribūt sūt q; cōtingūt dū cētrū epicycli fuerit i mediocri ei a terra remotōe. hæc at accidit cētro epicycli ab auge æqtis p duo signa qtuor gradus & .xxx. minuta distat:

THEORICA

sed in alijs plāetis cētro epicycli ī lōgitudine media deferētis existēte fiebat. itē minima cētri epicycli Mercurii a cētro mūdi remotio fit dū centz epicycli ab auge æq̄tis eius q̄ttor signis distiterit: hāc at in alijs cētro epicycli in opposito augis æquātis existēte cōtinebat. Minuta igit pportioālia lōgiora sunt excessus remotiōis cētri epicycli maxie sup mediocrē eius remotiōne in sexagita ptes æquales diuifus. Sed minuta pportioālia propria dicūt excessus remotiōis cētri epicycli mediocris sup remotiōne ei? minimā similiter ī .lx. pticulas eq̄les diuifus. et fm hoc duplex diuerfitas diametri diffiniat: q̄a tñ a loco maxie accessio nis cētri epicycli uersus oppositum augis æq̄tis miuta pportioālia propiora mutant q̄ pri? a loco mediocris remotiōis usq; ad locū maxie accessiōis cōtiue augebāt: iō dī ī mercurio miuta pportioālia tripliciter se hē: q̄ tñ ī uenere: atq; tribus supioribus dupliciter: in luna uero simpliciter ut manifeste patuit: se habere solent.

Postq̄ notificauit proprietates Mercurius quo ad orbes & motus in hac ptes p terminis tabularū & cāonibus nō uariāt imo cū illis cōicat ne in replicādo plixus cēseat ad determinata supra se remittit & in his duas ponit dīas primā in diuer sitate diametri secūdā nero in minutis pportioālibus: eq̄liones nāq; argumētōz Mercurii q̄ in tabulis scriptæ sunt nō sunt q̄ accidūt cētro epic. in lōgitudine media deferētis ut dictū fuit de tribus supioribus & Veneris sed in loco medio inter auge & locū maxie accessiōis: medio dico q̄titatiue & arismetice q̄ ab auge æq̄tis duobus signis 4. minu. 30. secūdis distat: ad quē si a cētro terræ linea recta trahat tantū a linea augis q̄titatiue superabit q̄tū excellēt lineā a centro mundi ad locū ec. ubi epi. maxima cōtingit ppinquitas. Et cā huius ē q̄a in loco illo existēs cētrū epi. ad cētrū terræ mediocrē habet ppinquitatē. Scda dīa est in minutis pportioālibus quia ex quo non habet mediocrē accessiōne in lōgitudinū mediāz aliq̄ immo in loco dicto minu. pportionalia lōgiora sunt sexagesimæ partes æq̄les excessus lineæ longioris supra dictā lineā mediocrē q̄ ad p̄fatū locū ducitur a cētro mūdi itē q̄a nō habet maximā ppinquatem in opposito augis immo in loco ab auge æq̄tis q̄ttuor signis elōgato: ut supra patuit demonstratiue. minu. pportionalia breuiora sunt excessus mediocris lineæ super eā q̄ a centro mūdi pducta est ad locū dictū in .60. partes æq̄les diuifus. In tribus aut sup̄mis planetis & Venere patuit nō esse ita immo minu. pportioālia lōgiora

esse excessum lineæ augis super lineā meule lōgitudini: & ppiora excessum huius super lineam augis oppositi superatione utraq; in .60. æquas ptes diuila. Et cā nota est: q̄a in istis lineā mediocris ē medie longitudinis: & minima linea oppositi augis: ab auge igitur æquātis ad locū usq; maxime accessiōis epicyclus Mercurii motus duplicia in currit minu. pportionalia sed q̄a hinc uersus oppositū augis delatus a terra elongat: & cōsequenter minu. pportionalia ppiora q̄ .60. fuerāt ī loco maxime accessiōis hnt minuant iō Mercurius triplicia dī hē minu. pportionalia q̄ in Venere & tribus supioribus duplicia & simplicia in luna inueniebētur ut tabulæ eq̄uonū eorū patefaciūt.

Notādū ē in hac pte q̄ licet auctor dicat mercuriū triplicia hē tamē pportioālia hoc nō est ueq; neq; ita intelligendū est: non. n. sunt nisi minuta pportionalia lōgiora & ppiora: ut patet in tabulis: cum tantum duplex sit excessus uidelicet lineæ mediocris a lineā longissima: & talis partitur in .60. m. pportioālia lōgiora ut ex dictis eū detē patet: & secundus excessus lineæ curtiſſime a lineā mediocris diuifus ī .m. pportioālia breuiora: & licet eadē lineā breuiſſima excedatur a lineā oppositi augis excessus tamē ille ex quo est supra breuiſſimā lineā in secundo minuta breuiora partitus est: ut patet clare in tabulis ubi abo excessus tam lineæ mediocris q̄ lineæ oppositi augis supra breuiſſimā lineāz. m. breuiora causant. nō igitur in pportioālia in Mercurio triplicia sunt uerū duplicia sicut in alijs quattuor planetis: sed auctor intellexit triplicia eē hoc est tripliciter uariatur: nā minuta lōgiora primo cāntur uel sunt excessus lineæ augis sup lineā mediocrē: q̄ cū superet lineā breuiſſimā: ille excessus est in .60. m. pportionalia breuiora est partitus: quare ab auge ad usq; locū hunc ppinquissimū dupliciter uariant: ab isto uero loco usq; ad augis oppositū & si reperiantur ea dē in ppria q̄a tñ minuant ubi prius: erāt ad .60. aucta tertio mō dicuntur uariari. Et hoc māifeste tabula eq̄uonū Mercurii demonstrat: cuius initio m. lōgiora sunt. 60. & cōtinue minuantur usq; in locū mediocris accessiōis: ubi nulla sunt dicta minuta: uerū ppiora incipiunt: & usq; quo epicyclus pueniat ad locū ultimæ accessiōis: a quo ad oppositum usq; augis ad .40. diminuta descendunt.

De passionibus planetarum diuersis.

Planeta dicitur directus q̄n lineā ueri motus ei? fm successiōne signoz p̄gredit. Retrograd? at cōtra. Stationari? uero dū hāc lineā stare us.

Via in principio huius patuit astrorū passiones esse duplices primos. s. quas primo ab agente recipiunt ut motus si largo modo motus passiones uolum? nominare: intelligentia nāq; primū qd in cælo producit & intendit motū est: Aliæ uero sunt secūda passioēs ab agente eodem secūda

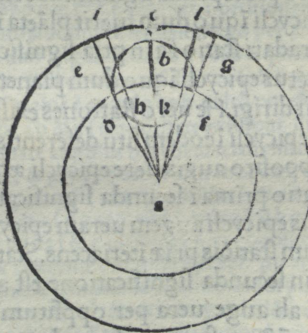

PLANETARVM

rio intente imò multæ sunt pter intentionē eius ut luminariū eclipsēs ut dicūt phylosophi & motu mediāte ab eodē in eē productæ: nunq̃ astrum tales passiones incurreret nisi motus prius reciperet uel aliud: & secūda passioēs uere passioēs dicunt si quidē uolumus tenere motū nō esse passionem uerā corporis ut in phylosophiæ naturali speculatur: fluunt nāq̃ hæc ex corporibus cœlestibus mediante motu & ideo qñ auctor de motibus plæ/rag determinauit nullū passionē nominauit uelut noiat istas in rubrica de passioibus planetarū: quā igit in pcedentibus theoricis de passioīs prima. f. de motu stellarū erratiū determinationē fecerit in pñti pte de eorū passioibus secundis prosequit: & duo agit pñcipaliter priō nāq̃ de eorū passioibus motu i lōgitudine cās: scdo uero de latitudine ibi.

Declinatio stellarū: passioēs planetarum diuersæ sunt ut inuuit pñtis partis rubrica: quædā nāq̃ absolute sunt in plæcis. nō per respectū ad alios productæ imò sunt motus cōditionati tñ & limitati: quædā uero sunt respectiue ex diuersa planetarū ad se inuicē habitudine causate: ideo circa primā partē duo agit quia priō de primis postremo uero de secundis prosequitur ibi. Auctū lumine passiones primo dictæ quæ motus sunt limitati quin q̃ sunt directio: statio retrogradatio uelocitas & tarditas de qbus determinando duo agit: agit pri mo nāq̃ de tribus priō dictis: scdo uero de secundis duobus: ibi tardi dicunt planetæ iterū prima in duas secatur ptes: in prima quæ agit qd di stum agit: in secunda uero tacite rñdet obiectioni ibi lunæ tamē: prima iterū in duas: in quarū priā declarat dictas passiones in secūda uero circa eas dat canonē & per rationē declarat ibi ex dictis sequitur iterum circa primū duo facit primo namq̃ passiones expōit scdo declarat loca epicycli in quibus planetæ has passiones patiuntur statio prima Pro primæ partis & omniū harū quinq̃ passionū notificatione est notandū q̃ planetæ iter ē in zodiaco sub quo semp sunt & mouentur. zodiacus autem secundū eius longitudinē duplicem habet differentiā positionis unam uidelicet ab occidentē ad oriētē quæ successio uocat signorum: ut ab ariete ad taurum a quo ad geminos & ultra ad pisces usq̃ finiēdo: & tali uia mouent erraticæ stellæ motu proprio quē habent ab orbibus illos deferentibus & illis orbibus applicatis intelligētiis planetarum nāq̃ motus directus est ab occidentē ad orientem cōtra motum primi mobilis: qui secundum successionem signorū dicitur ex quo est a primo signo ad secundum & ultra altera ē differentia positionis quam habet zodiācus contraria dictæ. f. ab orientē ad occidentem: & motus qui sunt secundum eam cōtra ordinem signorum dicuntur ex quo ex ariete in pisces: terminantur & a termino unde debent incohari finiuntur & hūc etiam motum planetæ quinq̃ in zodiaco reperti sunt habere: qui quidem duo dicti motus a duobus orbibus causantur quibus ipse errantes stellæ: deferuntur eccentrico uidelicet & epicyclo. ec

centrico quidem planetæ semper mouentur secū dum ordinem signorum: quia huius orbis ad illā partem est motus & centrum terræ circūdat quā propter semper ad eandem differentiā positio nis defertur: sed epicyclus ex quo totaliter centrū totius egreditur ut declarauit in theorica lunæ: secundum unam partem mouetur ad unā positioīs differentiā & ad reliquā per alteram: ut pars eius superior secundum ordinē signorū & inferior contra de epicyclis: planetarum est sermo quā de luna est oppositum ut post patebit. Est igitur planeta quādo sunt in his diuersis partibus ad cōtrarias positionis differentiās habet motus: cōparando modo motus eorum quo habent in eccentrico ad motus eorū in epicyclo inueniemus oēs quinq̃ passioēs pñotatas in eis. Quas ut possim manifestare scdm sniam uiri pñfundi ingēni Alphagrani differētiās. i. suæ summæ: i. cētro a depigo zodiācū: & eccentricū similiter cū epicyclo. p cuius centrū dūco lineā uerū motus eius a b c quæ uelocitate & motū cētri eius quē hēt ab eccentrico demonstrat: & duas pñtraho epicyclum cōtāgentes ad zodiācū usq̃ ita q̃ totus arcus supior a pñtis contrū f b d est in quo planeta mouet scdm ordinē signorū: inferior uero defert eū cōtrario mō: plæta existens in b moueat in d in zodiaco pñsit a c in e ultra motū eccentrici: & tūc aggregantur duo motus eccentrici. f. & epicycli ad eandē uersus pte quare tūc planeta & directus & uelox est directus quā trāslatus ē scdm ordinē signorū uelox quā eius motus uelocior est q̃ motus centri epicycli ut declarabit scdo plæta in d existēs quā rōne epi. non uidet scdm ordinē signorū neq̃ cōtra moueri: sed hēt tñ motū eccentrici scdm ordinē directus tātū dicif. Hinc uero in h mouetur rōe epi. ad eccidē

tē moueret ut līea a h i demōstrat quā motus eccentrici huic cōtrarius uincit directus est uerū tardus quia a motu eccē. deficit planeta rōne epi. eum regrediētis. in h uero existens quā motus epi. eum regrediētis eqparat motui eccentrici. p gredientis ad neutram pte planeta moueri uidet scdm sp in l stare & tūc stationarius dicif. Ab h uero in l motus plæta & si ab eccentrico scdm ordinē signorū deferat & cōsequenter directus dici deberet quia tñ epi. uelocius eū fert contra ordinē signorū uincit

THEORICA

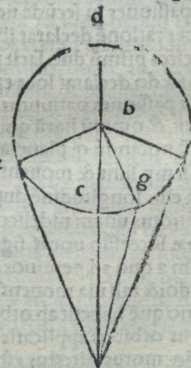
motus epi. & supat motū eccen. quare tūc planeta contra ordinē signorū delatus retrogradus dicitur: q̄ ad terminum a quo regredit. iterum in puncto k stationarius h in f directus tardius in f directus tantū hinc uero ad b directus & uelox. ut prius dictū est fiet ppter easdē cās. Et ita pater Alpha granū pulcherrime declarare has quinque passiones ex motu eccētrici cū diuerso motu epi. Et nota q̄ directio in plus se hēt q̄ uelocitas: ad hoc nanq̄ q̄ planeta sit directus sufficit q̄ linea q̄ uerū eius locū demonstrat in zodiaco. pcedat secūdū ordinē signorū seu uelocius eius tardius q̄ linea mediū motus. Sed ad hoc q̄ plāeta sit uelox ultra hoc q̄ dicta linea procedat requirit superatio motus eius supra lineā mediū motus: ut dicit. Et in plus se habet tarditas q̄ retrogradatio: planeta nāq̄ retrogradus tardus est: tardus ē esse potest licet non retrogradus. Notandū est ēt q̄ dī in littera stationariū ēē planetam q̄n linea uerū motus stare uidetur: & nō dixit quando p̄dicta linea stat: quia in rei ueritate nō ē aliqd̄ tps in quo planeta nec regreditur neq̄ greditur: in toto nāq̄ arcu k b h directā & in h k retrograde defertur in duobus tantū p̄dictis h & k est stationarius: quia qd̄ continue mouetur p̄ntas tantū stat in p̄dicto: ut demonstrat. 60. de physico auditu cū igit motus epi. continuus sit ut hīc eiusdē. 80. p̄ instans tantū plāeta erit uere stationarius. At quia quādo est in p̄ibus p̄pinq̄is h & k ita tardē mouetur ad p̄tē q̄ uersus tendit q̄ nō p̄cipit sensus motū eius imo censetur planetā stare: ideo auctor corrupte loquēs non dicit planetam esse stationarium quando dicta linea stat: sed quando stare uidebitur.

Deinde cum dicit.

Statio priā i prima significatiōe est punctus epicycli i quo dum fuerit plāeta incipit retrogradari statio fa in priā significatiōe est punctus epicycli i quo dum planeta fuerit incipit dirigi. He uero stationes existente centro epicycli i eodem situ deferentis utriq̄ ab opposito augis uere epicycli æquidistant. Statio prima i secunda significatiōe est arcus epicycli augem ueram epicycli & punctum stationis priæ iteriacens. Statio secunda in secunda significatiōe est arcus epicycli ab auge uera per oppositum eius usq̄ ad p̄ctum stationis secundæ.

Declarat loca epi. in q̄bus planeta existens has dictas incurrit passiones eis nōia imponendo. Circa qd̄ tria facit p̄rio. Notificat loca stationum: secundo arcum directiōis ibi. Arcus directiōis tertio uero arcum regressiōis ibi. Arcus retrogradatiōis. Licet fere similes passiones maxie quo ad equiones cōtingāt auge eccen. & opposito tamen astrologi auge pponunt opposito unde ab ea distātiā capiunt ut de argumētis in Sole & centris in reliquis plāetis uisum ē. Eodē modo in epicy

clo ab auge eius & non ab opposito argumēto numerationē incipiunt & hoc iō. Quia aux p̄he minet opposito. Et hac de cā si plāeta motum incipit in epi. ab auge eum incoharet: existens igit plāeta i auge epi. h directā usq̄ ad h mouebitur & in h stabit unde incipiet motus retrogradus quia in hoc motu punctus stationis ad quem prius deuenit est h statio prima dicitur h ex qua regredi incipiet planeta: at per h k arcum retrogradabitur stabit autē in k unde incipiet dirigi: igitur p̄ctus k secūda statio dicitur quia punctus in quo secundo planeta stetit Et dicuntur in prima significatiōe: quia ly statio ad significandum dicta p̄cta prima intentionē impositum est: propter stationes in secunda significatiōe. Dictæ quidem stationes epi. non morior sed manēte in simili situ ab auge & distantia a centro mūdī ab opposito augis epicycli uere equaliter distant: ad qd̄ ostendendū de mātur motus eccē. & ab epi. motu tantum procedant heæ passiones: motum est puncta stationum esse puncta contactuum epi. per lineas a cētro mūdī: quæ quidē puncta æquidistant ab opposito augis & cōsequenter auge epi. uera: unde exto a centrum mundi & in b centrum epi. c d oppositū augis c & aux d lineæ pductæ a c b d & a p̄cto a due lineæ a e a f epi. i p̄ctis e & f cōtāgētes: quos a c dico æquiter distare: pductis nāq̄ semidiametris epi. b e b f si arcus c e & c f nō sunt eq̄les alter alterū supabit & sit maior c f q̄ in p̄cto g reseat ad æquilitatē c & ductis lineis g a g b q̄a arcus c e & c g ēt eq̄les erunt anguli c b e & c b g ēt eq̄les p̄ 26.3. at quia duo latera b a b e æquū angulum cō

tinētiā æquant duobus lateribus b a b g reliquū cōpletēribus æqlē angulū: erūt p. 4. primi anguli e & g adinuicē æqualētes. At quia uterq̄ angulorū e & f rectus est: & adinuicē æqlēs p. 17.3. si qd̄ lineæ b e & b f p̄pendiculares sunt super lineas a e & a f in p̄ntis contingentiarū erunt p̄ primā cōceptionē primi anguli f & g æqlēs qd̄ est cōtra doctrinam. 21. primi euclidis. Arcus igit c e æqualis est arcui c f. At quia d e c & d f c portionis epi. sunt æqlēs p̄ diffinitionē diametri primo elementorū: si quidē linea c b d diametris est epi. demptis eis arcubus eq̄s c e c f p̄r cōem animi conceptio

PLANETARVM

nem residua d e & d f sunt æq̃lia: p̃ũta igitur stationũ e & f æq̃liter ab opposito augis elongantur & similiter ab auge q̃d est propositũ. Sed oportet centrũ epi nō uariarũ imo stare in situ eodem deferentis: nā sicut p̃babitur quāto epicyclus magis oppositũ augis eccē. & p̃ consequēs q̃to magis sit uicinus cētro mūdi tanto p̃dicta stationum. Puncta opposito augis epi. sunt p̃pinq̃ora: q̃s mō dubitat q̃ si statio p̃ia epi. in auge & sc̃da eodem in opposito augis morāte acciperent q̃ non æquidistaret ab opposito augis epi. neq̃ ab auge eiusdē: oportet igitur epicyclũ ab eodem situ non uariari. Proposui tamē ad hoc p̃bandũ eccentricũ statũ: q̃ si moueret & si puncta stationũ nō eēnt puncta cōtactũ: æquā tamē ab auge & opposito distaret quia æquā cōferret motũ utriq̃ habitis mō punctis stationũ quæ sint si oporteat scire ubi sint p̃ distantia sumuntur ab auge uera: unde totus arcus epi. ab auge ad stationis usq̃ primæ punctum statio prima uocat in sc̃da significatiōe: statio q̃dem prima q̃a punctus statiois p̃iæ terminat hūc arcum dictũ: dicit autē in sc̃da significatiōe quia prima significatiō stationis est punctus ubi statio planeta cōtingit: sc̃da uero significatiō uel id ad q̃d significandũ secundario hoc nomen statio impositũ est arcus est ad dictũ punctum terminatus: erit igitur statio p̃ia in sc̃da significatiōe i exēplo prius posito arcus b h sc̃dm motus plāetæ. Statio uero sc̃da in significatiōe sc̃da arcus ē eiusdem epi. ab auge uera ad stationis sc̃de usq̃ punctum p̃ oppositũ augis æq̃liter planeta mouet ut arcus b h k. Qualiter per has stationes inueniantur planetarum inferius explicabo.

Deinde cum dicit.

Arcus directiōis est arcus epicycli a statione secunda per auge usq̃ ad stationē primā in prima significatiōe.

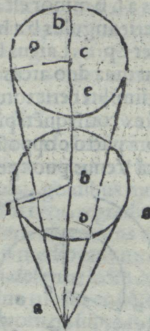
Notificat locũ p̃ que planeta directā mouetur q̃ dī arcus directiōis: & est a statiois sc̃dæ puncto usq̃ ad p̃stũ p̃iæ statiois sup̃ior arcus ut patuit.

Deinde cum dicit.

Arcus autē retrogradationis est arcus epicycli a puncto stationis primæ p̃ oppositũ augis ad punctũ statiois sc̃dæ. hi uero arcus maiorantur & minorantur propter p̃dictorũ punctorũ uariationē. Quāto. n. cētrũ epicycli uicinius fuerit oppositũ augis equatistatō puncta stationum uiciniōra sunt oppositũ uere augis epicycli. hoc idē tanto magis euēit quāto planeta maiore epicyclũ & motũ argumenti tardiorē hēt. Vñ & t̃pa directiōum aut retrogradationum in quātitatibus suis uariant. Exit enī t̃pale quoq̃ arcus eius p̃r motũ argumenti planetæ in uno die diuiditur.

Patescit locũ regressiōis plāetæ dicēs eē arcũ

epi. residuum inferiōrē. s. ab statioe p̃ia ad secundā termini igitur hōc arcũ puncta stationũ sunt: q̃ dere illis uariatis uariāf & hi q̃to nāq̃ stationum puncta opposito augis uere augis uiciniānt tanto directiōis maioratur arcus: & per oppositum regressiōis fit minor: quāto autē magis ab eodem opposito augis illa distantia sunt fit ecōuerso. q̃a minoratur arcus directiōis & retrogradationis

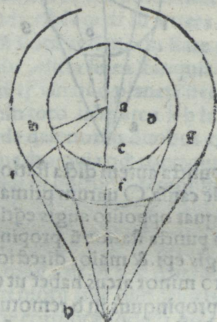
fit longior: puncta autem dicta stationum uariantur triplici de causa. Quarum prima ē q̃to magis epi. appropinquat opposito augis eq̃tis & cōsequēter terre tam puncta stationũ propinquiora sunt opposito augis epi. & maior directiōis retrogradationis uero minor arcus habet ut esto a centrũ terræ & epi. propinquus in b. remotus uero in c si tuatur: & ducta linea per centra eorũ a centro terræ a b c d & e augium oppositus existentibus. lineis quoq̃ eos cōtangētibz propinquũ. s. a f a g & remotũ a h a i & semidiametris epicyclorum b f c h erunt anguli f & h duorũ triangulorũ a b f & a c h recti abo per. 17. 3. quare per. 3. petitionem primā elementorũ adinuicē æquales: ergo per. 32. eiusdē reliqui duo anguli unius b a f & b æquialēt alterius trianguli duobus residuis c a h & c sed angulus b a f maior ē angulo c a h ut hñi potest ex p̃ri. 21. lineis a b & a f cūterioribus exñtibz lineis a c & a h quare angulus b p̃ cōem sc̃iam mior restat angulo c & per. 25. 3. arcus d f minor arcu e h at q̃a d f & d g p̃batũ ē eē æq̃les & s̃i f c h & c i p̃ cōem sciētiā arcus d f g regressiōis mior ē q̃ h e i & cōsequēter p̃stā f & g uiciniōra sunt oppositũ augis d q̃ h & i sint eidē e in eodē igitur epi. p̃p appropinquationē & remotionē a centrũ mūdi puncta stationũ: arcus directiōis & retrogradationis uariant: & iō in tabulis ad accipiendũ stationē primā in sc̃da significatiōe cū cētro uero sit īgressus. Ex quo ēt patet q̃ inq̃t Alphagranus q̃ quādo epi ē in oppositũ augis eccē. planeta uelocius retrogradat q̃ eodē in auge existēte: quādo nāq̃ est in oppositũ augis arcus retrogradationis mior est ut patuit q̃ quādo ē i auge igitur in pauciori t̃pe illũ planeta pambulat: & cōsequēter arcum zodiaci quĩ semp ē æq̃lis p̃supposita æqualitate motus eccen.

Sc̃da cā ē quia plāetæ q̃to maiore hēt epi. rāto puncta stationũ magis appropinquāt eidē oppositũ augis epi. maiore arcu directiōis & minora

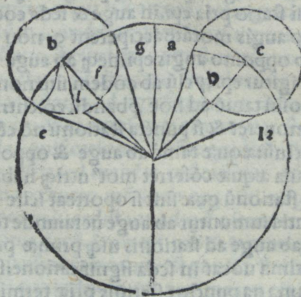
THEORICA

to retrogradatiōis: ut f centro a duos epi. parū b
c & magnū e f g describo & a centro mīdi h p
eōs cētē h a p dūā līnē c & f pūdiis opposito.
rū augiū existētibus: & epi. contangentes pūū qd
h b h c & magnū h e h g & fēmidiametris protra
ctis a b & a e erunt per. 17. 3. āgūli b a h & e recti quare
ācīles igr̄ reliqui duo āgūli b a h & a h b āequales
reīduis duobus a h & a h e ex doct̄ia. 32. primi:
at quia angulus a h b minor est angulo a h e pars
videlicet toto: erit angulus b a h maior angulo e
a h & cōsequēt̄ e p. 27. 3. arcus b c pportionaliter
maior arcu e f at quia duo arcus c b & c d āequales
sunt & f e & f g similiter erit totus arcus b c d maior
arcu e f g & ex cōsequēt̄ pūā b a & d statio
num. p̄pinq̄iora pūcto c opposito augis ē e & g
sint f & hac de cā Venus puo t̄pe regreditur respo

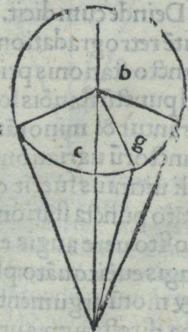

tū tpiis eius directionis quia epi. hēt magnū. Mer-
 curius uero multo tpe pportioāliter est retrogra-
 dus pp putatē epi. eius. Tertia cā eiusdē est tar-
 ditas motus argumētī hoc est tarditas motus pla-
 netæ in epi. licet nāq; planeta sit in parte inferiori
 epi. ubi fertur contra succēssionem signorum : qā
 tamē tardus ē iste motus & supatur a motu ecce-
 ntrici cū pgrediēte nō regreditur nisi fuerit prope
 oppositū augis ubi uelociter in epi. mouetur con-
 tra succēssionē itare puū habebit arcū retrogra-
 dationis & pūctā stationū ppinqua opposito aug-
 is & hęc tertia cā. s. tarditas motus argumētī in /
 uatur a uelocitate uerī mot^o epi. unde quādo plae-
 ta motu ecce. scdm ordinē signorum uelociter
 mouetur & tarde motu epi. ad oppositam partem
 paruo tpe regreditur ut uidetur in Marte & p op-
 positum planeta tardæ in ecētrico & uelociter in
 epi. delatus multo tpe retrogradus ē ut Saturnus
 Iuppiter uero quo ad ambas has causas parciales
 medius ē iter Saturnū & Martē ut notū est ex eo-
 rum theorica: has igitur pp tres cās uariantur tpa
 directionū & regressiōis non tū in diuersis plane-
 tis uerū ēt in eodē: quia arcus & motus in illis in
 augmēto uarii sunt et decremento: unde si libeat
 scire tps in quo planeta directus est uel regreditur
 arcus directionis p argumētī motū india parciaf
 et regressiōis: et qd̄ exit est nūerus diegē in quo
 planeta directus est uel retrogradus. Exēpli causa
 arcus retrogradationis est .30. graduum. et motus
 argumētī et plaeṭæ in epi. ē singulis diebus g uno

q̄re.3o.diebus plāeta mouebit p̄ d̄ictū arcū conti-
nue regrediēdo: et eodem mō de arcu directionis
dicat quo t̄ps directionis planetā p̄ diuifionē eius
p̄ motu argumētī indiā haud ignotū erit: ueluti
in tabulis opat̄. Et hoc uoluit quando dixit. Exit
n. t̄ps tale: quo. f. planeta directā uel retrogradā
mouet: cum arcus eius. f. directionis uel retrogra-

datiōnis: p^{er} motū argumēti. i. plāeta in epi.
indix. Circa dīsta nūā regulā p^{ro} maiori decla
ratiōe cū eius rōne filere nolūt q^{uo} centro epi. aq^{ue}
liter ab auge ecce. remoto ad diuersas partes ar
cus directionis et retrogradatiōis utrobq^{ue} sunt
aq^{ue}les: et pūta statiōū ad oppositō augis epi. aq^{ue}
liter distantia: p^{er} q^{uo} declaranda ecce. a d e describo
cuius a aux ecce. eius dyametro protactū in q^{uo} cen
trum mūdi d capiat et ab auge a duo arcus a b se
cundū ordinē signorū et a c contra: dico epi. in b
et c cōstituto aq^{ue}lia etc. supra b nāq^{ue} epi. e f g et su
pra c epi. h i k describo et ductis lineis per cētra eo
rum a cētro mūdi d b et d c et contingentes d e d
g et d h d k arcum e f aq^{ue}ri cui h i. Quod si
non erit alter altero maior et sit e f maior arcu h i
qui ad aequalitatē fecerit in pūcto l et protractis li
neis l b l d q^{uo} arcus l f et h i sunt aq^{ue}les anguli l b
d et h c d. p. 263. erunt aq^{ue}parantes: at q^{uo} l a
ra b d et h l triāguli b d laeq^{ue}antur duobus lateri

bus c d et c n triāguli c d h erit angulus l æqlis an
gulo h p. 4. pri. fed qa anguli h et e ambo recti p
173. sunt æqls erūt anguli l et e adinuicē æqls
qd. 21. primi negatiertūt igif arcus e f et h i æqua
les et cōsequenter arcus e f æqur arcui h i k qd

PLANETARVM

est propositū. Et hac de cā cū duplici cētro aquato sit ingressus in tabulis stationū primariū & eadē reperitur statio prima: primus namq; centri ordo primā distantia quā. scilicet scdm ordinē signorum & secundus secundā & cōtra ordinē q̄ ambæ sunt æquales.

Deinde cum dicit.

Ex dictis seq̄ statio priā subtrahitur a toto circulo remanet statio scda: sed subtrahita statione prima a statione scda arcus retrogradationis habebitur. Quā si de toto circulo demitur manet arcus directionis.

Ex dictis inferunt rōnē canonū tabularū ubi in uera stationē primā p̄cipit ex toto circulo demi & remanet statio scda: uerbi grā epi. a b c d aux a & c oppositi cū statiois primæ p̄dictū b & scda d a cētro totius e ad singula loca lineis p̄ductis: q̄a namq; arcus a b c æq̄ arcui a d c a c diametro existēte de p̄tis b c & c d æq̄ libus ut ex sup̄ius notū ē a b & a d residua sūt æq̄lia nū idē sequit̄ si arcus a b statio. c prima demat̄ ex toto circulo a c arcus a d de p̄ta igit̄ statioe priā a b uel ei æqualē a d scda statio residua erit a b d q̄ est primū. A qua statione scda a b d statioe priā a b ablata: retrogradationis b d arcus restabit: q̄ est scdm: quo hito & subtrahito ex toto circulo d a b arcus directionis hēbitur q̄ est tertium: hiis q̄ dē in tabulis opat̄ ad has planetarū passiones reperiedas: ita p̄ cētrū uerū repitur statio priā. u. g. q̄nq; signorū. quā de p̄ta ex toto epi. statio scda a b d septē signorū relinquit̄: q̄d si planeta reperiat̄ p̄ eius argumentū minus distare ab a 7. signis nūdū puenit ad b quare directus est. Quod si plus distat. signis trāsiit d secundam stationē & iterū directus ē. Si aut̄ plus. 8. & minus. 7. ab a remouetur inter primā & secundā repitur stationē quare retrogradus cōcludit̄. Et si desideret̄ scire q̄to tempore retrogradabit aut directē mouebitur: arcum regressionis uel progressionis non ignorare necesse est: qui qualiter dictum est reperiuntur.

Deinde cum dicit.

Lunæ tamen quandā epicyclū habeat si cut in aliis quicq; statio siue retrogradatio nō accidit propter uelocitatē motus cētri centri epicycli eius. Semp. n. cētrum epicycli maiorē arcum zodiaci quolibet die secundum successiōem describit quam sit arcus zodiaci correspondens arcui epicycli: quem centrum corporis lunæ quocūq; die secundum successiōem in superiori parte epicycli perambulat. Verum tamen eam dum in superiori medietate epicycli fuerit tardam: in inferiori uelocē cursu necesse est.

Respondet in hac parte tacite quōni: posset nāq; q̄s rōnabiliter q̄rere cū p̄gresso seu directo statio & regressio pueniat ex epicyclo cū lūa hēat epicyclū ut patet ex theoria eius quare nūq; stationaria uel retrograda uisa est imo semp directē moueri. Et respondens inquit ad stationē & retrogradationē nō suffi-

cere epicyclū imo ultra hoc q̄ plāeta hēt eū oportet q̄ moueat̄: q̄nq; uelocius motu argumenti. Imo tu quē habet cā ecētrici. In ecētrico nāq; semp scdm ordinē signorū defert̄: si epi. nō hiet motū uelociorē motu ecē. quo plus planeta ferat̄ cōtra ordinē signorū q̄ ecē. scdm qualiter unq; retrogradabit: simili ter si mot⁹ epi. nō æquet̄ motui ecē. ad p̄tes oppositas dictū est superius planetā nūq; stare. Cū igit̄ motus ecē. lunæ sit tāt. uelocitatis. Quod motus epi. nō solū eū non superat imo nō æquatur neq; stationaria neq; retrograda unq; erit luna. Motui nāq; retrogrado epi. p̄uus arcus correspondet in zodiaco respectu eius qui motui ecē. debet. At quia motus epi. & si nō possit superare & uincere motū ecē. cū tñ diminiuit quando luna est in pte superiori epi. in qua ad occidentem cā eius defert̄ tarda est ecē. nāq; gratia exempli. gradibus mouet eā secundū ordinem signorū: at i epi. regreditur duobus gradibus: quare tūc motus eius tardus erit si tñ graduum ex quo minor est medio eius motu. Sed quādo est in infima pte epi. defertur scdm ordinē signorū & coniunguntur duo motus ecē. & epi. ad partē eandē: q̄ re uelox erit motu q̄a supra. i. g. motus ecē. epicyclus addit duos gradus. & motus uerus lunæ erit i hoc casu. i. gra. uelocior q̄ motus ecētrici.

Deinde cum dicit.

Tardi dicuntur planetæ & minuti cursu cū linea ueri motus eorū tardius quā linea mediū motus: aut contra successiōem incēdit. Veloces uero & aucti cursu q̄n uelocius secundum successiōem mouētur.

Duas q̄ remanserat planetarū portiones tarditate uidelicet & uelocitatē cōsequēter describit & scdo duas alias uelocitate & tarditate causatas explanat ibi aucti numero: q̄d in priā dicitur parte clarum est ex superius dictis: quando nāq; planeta in epi. cōtra ordinē signorū mouetur: uel uelocius uel tardius q̄ motu ecē. tardus dicitur. Si nāq; motus epi. sit uelocior planeta retrogradus erit & tardus mouebitur ad partē ad quā debet imo ēt ad p̄tē ad quā mouetur: ex quo motus ecē. contrariatur motui epi. retrogrado & epi. deficit a suo motu: imo uidemus manifeste planetas regredientes tardē moueri cōtra ordinem signorū. Si uero motus epi. sit tardior q̄ ecē. ad diuersas tñ partes: tunc licet planeta sit directus tardus tamē mouetur ex quo minuitur motus ecē. ideo minutus dicitur cursu. Sed quādo in epi. mouetur scdm ordinem signorū motu addente motui ecētrici tūc dicitur uelox & auctus cursu.

Deinde cum dicit.

Aucti numero q̄n æquatio additur super mediū motū. Minuti uero q̄n minuit.

Innotescit alias duas passiones ex tarditate planetas causatas & eiusdē uelocitate: ex hoc. n. q̄ plāeta uelox est: uelocius mouetur q̄ linea mediū motus eius: quare linea eius ostendēs uerū locum p̄cedit lineam mediū motus: unde motui medio habitoro ad uerū habendum æquationem addere p̄cipiūt

THEORICA

canones ut claret per præcedētia: quare tunc auctus numero dicitur planeta supra eius motū mediū quā maiore habet graduū & minorū numerum q̄ eius motus medius. Auctio igitur numeri sequitur post uelocitatem. Sed planetæ tardi ueri motus linea eā mediū tardius mouet: quare in motu sequitur linea ueri motus: ideo medio motui inuento ut uerus habeatur æquū & diuersitas inter eos demēda est cōne p̄cipiēte quare planeta minutus dicitur numero eo q̄ minore continet graduū numerū & minorū q̄ medius motus continet: namq̄ minus æquatione. Et huiusmodi passio post tarditatem causatur.

Aucti lumine cum recedunt a Solæ uel Sol ab eis. Minuti uero lumine cum accedunt ad Solem uel Sol ad eos.

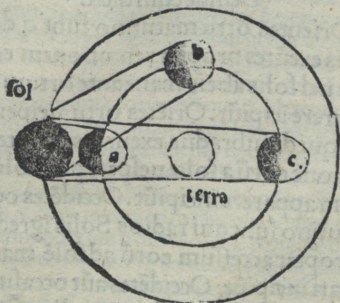
Postq̄ expeditur a quinq̄ passionū planetarū q̄ ab solute sunt in eis: in p̄senti parte de eis p̄prietatibus quæ in eis p̄ respectū quē habet ad alios insunt: unde & ipse respectiue passiōes seu respectus quidam potius dicuntur. Et tria facit primo namq̄ se expedit de illis quæ in sex planetis insunt per eorū ad Solē habitudinem multiformem: secūdo de illis quæ omnibus causantur per diuersum sitū & aspectum eorū adinuicem ibi. Aspectus planetarum: tertio uero de proprietatibus quæ Soli & Lunæ tantum insunt adinuicē in eis causatis ibi. Locus uerus astrī. Pars priā in duas iterum secatur in prima quarum de prædictis determinat passionibus: in secunda ex dictis cuiusdam apparentiæ causam infert ibi. Triplex est ratio: prima pars iterum duas recipit sectiones: in quarum prima de quodam planetarum qualitatio respectu scilicet de lumine secūda de respectu situāli eorum ad Solem. Fortū & occasu ibi Orientes. Pro euidētia primæ partis est notandum q̄ ex cōmuni sententia tam philosophorum q̄ astrologorum est Solem lucere per essentiam: hoc est q̄ lux sit eius forma intrinseca a nullo alio corpore in eo causata nullum nūq̄ naturale corpus unq̄ perceptum est eo lucidius quod Solem possit illuminare: nam tale illuminaret quæ obscura restant solis absentia cum igitur eius lux sit forma fluēs ex principio & substantia forma nō recepta ab extrinseco dicitur per eēntiam lucere: quæ forma lux propriæ nō tamen quæ est species intentionalis lucis ex sententiā Alberti secundo de anima dicēda est. Alia uero astra an lumē habeant a se & a nullo receptū ita q̄ luceāt per essentiam dubium est apud prænominatos artifices: uolunt namq̄ astrologi nullum de se lumē habere: sed tantum a Solæ sibi influi: qui non esset lucem nullā manifestarent. Quod ostendunt ex eclipssi lunæ q̄ cum non possit recipere lumen a Solæ obscuratur & non lucet: igitur haberet lucem tanquam formam propriam & intrinsecam nullo obstaculo extrinseco tempore eclipsis ea priuaretur. Cum igitur omnia astra sint eiusdem speciei si Luna a Solæ illuminatur & reliqua secundo de cōelo & mūdo. Philosophi uero oppositam tenent partem scilicet q̄ astra alia a sole habeant lucem per essentiam & præcipuæ superiora: ratio quorum est: quia ex quo superiora sunt nobiliora infimis astris ut cōcedunt & ipsi

tenet non uidetur conueniens Solem per essentiam lucē habere illis nobilioribus obscuris totaliter imo superiora lucem habent nobiliori modo q̄ Sol q̄ etiam probant apparentia eclipssi Lunæ: quæ cum non accipiat eo tempore lucem a Solæ lucet tamē propria luce ut manifeste uidemus. Quod si soli uideatur intensius lucere est propter magnitudinem eius & propter propinquitatem: a quo licet alia astra lumen recipiant lucent tamen remisse. Quicquid tamen sit quia in præsentiarum nolo speculari qua opinionum istarum uerior sit quia extra nostrum p̄positum: neq̄ argumentum soluam philosophorū ex utraq̄ opinione duo concludo primum solis lumen uel lucem potius intensiorem esse & maiore q̄ omnium aliorum syderum: quod etiam manifestat eo q̄ diē sua præsentia causat & sumositate quæcūq̄ sydera agere non possunt: secundum q̄ astra reliqua uel totaliter ab eo luminantur uel lumen eorum ipsius lumine intenditur quod luna manifestat eclipso. Cum igitur ex primo concluso lumē Solis sit aliorum syderum maius & intensius. Sed lumē maius occultat minus & inuisibile reddit ut habetur ex 8. propositione primæ partis respectiue. Quod etiam experimentum manifestat stellæ namq̄ India non apparent a solis lumine occultate: quæ eo absente in nocte uel ab existente in profunditate putei uiderentur: & eadem de causa cādelæ & alia luminaria de die non lucent: quæ astra soli uici na quæ eo oriente nascuntur & eo occidente absconduntur ab eius lumine obfuscantur & uideri non possunt: quare tunc lumine minuta sunt nominata. Cum autem ab eo disiunguntur & elongantur quia ante oriri uel post occidere possunt: eo absente uideri & lucere & quantomagis elongatur ab eodem depræffo sub orizonte tantomagis supra terram eleuata sunt aucta lumine dixerunt. Sed nota q̄ quando sunt cum solæ sydera coniuncta deinde separantur. hoc dupliciter accidere potest: uel quia uelociora sit in motu q̄ sol ut Venus Mercurius & luna quare elongant a sole uel quia eo tardiora ut Mars Iuppiter saturnus & stellæ fixæ: & tunc sol ab eis elongatur: ideo hanc duplicem elongationem inuens dixit aucti lumine. Insunt plætæ & stellæ etiam alie tum recedunt a solæ ut Luna Mercurius & Venus qui uelociores sunt eo uel sol ab eis scilicet a Marte Ioue saturno & stellis fixis qui tardioris sunt motus q̄ sit ipse: eodem modo quando prius remota astra ei coniunguntur dupliciter accedit uel quia uelociora accedunt ad solem ut Luna Mercurius Venus uel quia tardiora & sol accedit ad ea & ideo dixit. Minuti lumine sunt cum accedunt ad solem ut uelociores uel sol ad eos tardiores. De luna autem potest esse altera causa præter dictam ex supposito sequens secundum: cum namq̄ luna ab eo lumen recipiat uel totaliter uel inter siue & sit opaca ut patet quia sol & alia astra uisa & eclipso: non illuminantur a sole secundum totam imo secundum medietatem tantum quæ ei uersa est: cūq̄ respicit per 22. propositionem perspectiue. Quom autem Luna cum solæ coniuncta est ab eo illuminabitur pars superior

PLANETARVM

uersus eum at quia est in medio nos & solem alte-
ram partem nobis ostendit quare scilicet non illumi-
nabitur: quare nullo modo tunc uidebitur ut osten-
dit figura a sed quando incipit ab eo elongari tunc
magis illuminatur per partem inferiorem uersus nos
quare tunc incipit apparere cornuta & lucere ut mon-
strat figura b. At quando est soli opposita quia tunc

retraest in medio solis & Lunæ facies quem ab eo
illuminatur uersus nos est ideo totam luminosam
nobis se manifestat ut claret per figuram c & optat
declarat Alphagranus differentia. i. sui operis: qua-
re quantomagis Luna a solæ discedit tantomagis illu-
minabitur & lumine plena dicitur: & quantomagis
ei appropinquat tanto lumine minor erit

Deinde cum dicit.

Orientales & matutini cum oriuntur
ante solem: occidentales uero & uespertini
cum occidunt post solem.

¶ Determinat de planetarum ad solem situali respo-
ctu & habitudine. Ideo ortu & occasu & duo facit pri-
mo namque de eo in comparatione ad horizontem: se-
cundo uero absolute de ortu & occasu eorum eo ely-
co siue solari ibi orientes ortu. Quia dictum est plane-
tam simul cum solæ uideri non permitti: sed eum ab
esse oportet qui non potest ab esse planeta presente
nisi quia uel planeta oriatur ante ortum Solis & tunc
uidebitur: uel quod occidat post eundem: quare eo oc-
casum astrum supra horizontem uideatur. Si quidem
ante ortum solis uideatur orientales dicitur & ma-
tutinus orientalis quidem quia ante solem ortus ui-
detur & matutinus quia in mane. Et tunc a solæ co-
tra ordinem signorum minus elongatur. 6. signis.
¶ Sed si post solis occasum uideantur occidentales
dicuntur & uespertini: occidentales quidem quia oc-
cidendo & uespertini quia in uespera se manifestat
& tunc necessum est quod ab eo distent minus. 6. signis
secundum ordinem signorum. ¶ Sed licet in hac
parte determinet de planetarum ad solem respectu
quia tamen est etiam in habitudine ad horizontem
nolo determinatam remanere ortus & occasus astro-
rum respectu orientis immo tam in oriente re-
cto quod obliquo qualiter orientantur determinabo. Et pri-
mo in sphaera recta: cuius orizon cum secet in polis mu-
di meridianum & ambo æquatorem secando cau-

sant angulos rectos: eadem erit determinatio quæ
eorum ortu in orizonte recto & meridianum. Ideo
quicquid de eorum mediatioe celi dicitur & de or-
tu & occasu in sphaera recta intelligatur astrorum: ita
quod meridianum celi cum Alphagranus differentia
23. quattuor regulis declaro: Quarum prima est si pla-
neta uel astrum sit in ecliptica simul meridianum celi cum
gradu longitudinis in quo est: uocat namque gradum
longitudinis punctum ecliptice per quod transit cir-
culus a polis ecliptice per locum planetæ præteriens.
Talis namque punctus uerum locum planetæ ostendit
& distantiam ab initio arietis patet quia ex quo pla-
neta & eius gradus longitudinis sunt in una linea
& unus punctus quando planeta erit in meridianum
uel orizonte recto & gradus etiam. ¶ Secunda regu-
la si astrum sit in principio Cancræ uel Capricorni &
si habeat latitudinem simul cum suo gradu cælum
mediabit: patet circulus qui ostendit locum longi-
tudinis & gradum in hoc casu transibit per polos
mundi sed quia per eosdem & meridianus transit di-
ctus circulus unietur cum eo & simul per planetam
& eius gradum circulus meridiani transibit. ¶ Et ter-
tia regula si planeta extra hæc loca sit in medietate
quæ est a principio Capricorni ad finem geminorum
habeat latitudinem septentrionalem prius media-
bit cælum quod gradus eius patet quia polus septentrio-
nalis est uersus occidentem ergo quicquid uersus se-
ptentrionem ab ecliptica remouetur est magis uer-
sus occidentem & prius eueniet in meridianum. At
si in eadem medietate declinet uersus austrum tar-
dius quod gradus eius cælum mediabit: quia polus au-
stralis est uersus orientem: quare omne uersus au-
strum orienti magis propinquum cælum tardius me-
diabit. ¶ Quarta regula. Si planeta existens a prin-
cipio Cancræ ad finem sagittarii habeat latitudinem
septentrionalem gradus suus prius quod ipse cælum me-
diabit: patet quia polus septentrionalis orientem pos-
sident quare omne quo septentrionale erit orientale
& ad meridianum tardius perueniet: quod si latitudinem
habuerit meridionalem planeta citius mediabit cælum
gradu longitudinis: quia polus antarcticus est
occidentalis quare & occidentale omne meridionale
& in medium cæli citius deueniet. ¶ In obliqua ue-
ro ortum & occasum planetarum proportionales
4. declarant regulæ: quarum prima est. In sphaera ob-
liqua. Si planeta latitudinem non habeat cum
gradu suo simul peroritur & per occidit: patet hoc
ex prima regula de cæli meridianum. ¶ Secunda re-
gula in parte cuius latitudo uel poli eleuatio minor
est. 4. graduum quantum polus zodiaci a polo mundi est
remotus ex quo ibi polus septentrionalis zodiaci orit
& occidit si planeta cum polo oriatur quod esse non
potest nisi sit a quarta quæ est ab initio libræ ad finem
usque Sagittarii simul cum gradu suo longitudinis ori-
tur: quod patet quia ex quo tunc planeta est in ori-
zonte simul cum polo dicto: orizon transiens per po-
lum & astrum transibit etiam per locum astrum. Simi-
liter planeta occidens cum polo quod non potest
esse nisi sit in quarta quæ est ab initio capricorni ad

HECORIAT

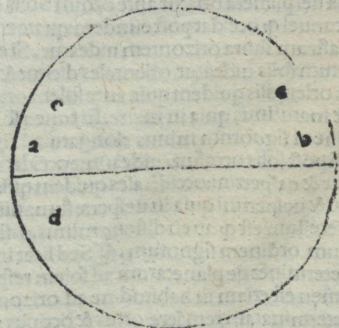
finem usq; piscium eundem habet gradum longitudinis & ortus. ¶ Tertia regula in eiusdē spera situ polo septentrionali existente sub orizōte planeta septentrionalis orit post gradū eius: & occidit ante qd patet q; cū polus septentrionalis sit sub terra q̄to aliq̄ quid ei uicinat & septentrionale magis: sit tātō magis sit sub orizōte q̄re tardius orit & citius occidit. E contra eo casu australis orit ante & occidit post: q; a polus australis oppositis erit supra orizōte q̄re quāto planeta ad eū appropinquat magis tātō magis eleuatus supra terrā citius ortū & occasum inuenit tardius. ¶ Quarta regula in spera eadē polo p̄noiato supra orizōte exīte septentrionalis plāeta orit ante & occidit post gradū lōgitudinis eius: patet nāq; q; a polus ē supra terrā q̄to ei planeta magis appropinquat tanto magis eleuatus supra orizōte citius ortū & occasum tardius petit. Et oppositū plāeta meridionalis q; a polus antarcticus tūc ē sub terra magis de p̄ssus ē quare tardius orit & occasum citius q̄rit. ¶ In spera uero obliqua citius latitudo maior ē q̄ 24. gradibus omnes stellae septentrionales oriuntur antequā gradus & occidunt post: patet q; a septentrionalis polus semper eleuatus ē supra terrā q; quāto magis ei appropinquit stellae tātō altiores ascēdunt citius & tardius descendunt. E cōuerso australes stellae tardius oriuntur & occidunt citius quā gradus patet q; a polus meridionalis nūquā oritur quare ei propinqua sydera magis de p̄ssa eleuationē tardiorē & citam petūt sub orizōte de p̄ssionem. ¶ Secūda regula plāeta existēs in Cancri uel Capricorni principio: si septentrionalē habeat declinationē tātō tēpore oritur ante gradū suae lōgitudinis quāto post eū occidit: patet quia ex quo similis stella in spera recta simul orit & occidit cum gradu suo: & orizon declinū aequaliter deprimat ab recto tā uersus orientē quā occidentē: tēpora quo superat in ortu: & sequit in occasu aequabūtur. Et rōne eadē per oppositū tamen australis stella in eiusdē lōcis constituta tanto tēpore post gradū oriatur quanto eū ante occidet: quia orizon obliquus aequaliter eleuatur tā uersus orientē quā occidentē ex spera recta uersus austrū. ¶ Tertia regula si planeta sit in zodiaci medietate quā est ab initio Capricorni ad finē usq; geminorum maior diuersitas est inter planetā & gradū in ortu q̄ in occasu: in utraq; latitudine: hoc est planeta septentrionalis multo tēpore oritur ante gradum q̄ occidat post. Et australis lōgiori tpe orit post gradū q̄ ipsum ante occidat. Quod ē patet per declarata de mediatione cœli. Est maxima hmoi diuersitas accidit si plāeta sit in fine pisciū & initio arietis. ¶ Quarta regula planeta existens in medietate zodiaci quā est ab initio cancri ad terminū Sagittarii maior est diuersitas: iter occasum eius & gradus quam inter ortus amborum eiusq; sit latitudis: hoc est planeta septentrionalis lōgiori tēpore occidit post gradum quam ante ipsum oriatur: & australis lōgiori tēpore occidit antequā oriatur post: maius nāq; tēpus intercipitur inter eorum occasus quam ortus. Quā omnia lōgiori orōne nō declaro cum spera materiali Solae clarius patefcat si q; in ea parū sit instructus. ¶ Et nota q; q̄cūq; dicta sunt de stel-

erisantibus & defixis etiā astris uerificatur in spera utraq; quācūq; habuerint latitudinē: q; si nō habeat cum gradu longitudinis simul eorū q̄libet orit occidit mediatq; cœlum. Et regulae hae Alphagrano breuiter & intricate enarrate bene notentur quia uniuersales sūt ad scientiā ortuū & occasuum astrorum latitudinem habentiū maxime deseruienes.

Deinde cum dicit.

Orientes ortu matutino sunt q; de sub radiis exeūtes propter remotionem eorū a solae uel solis ab eis mane ante ortum solis apparere incipiūt. Oriētes ortu uespertino sunt qui de sub radiis exeuntis propter remotionē eorū a solae uesperti post solis occasum apparere incipiūt. Occidētes occasu matutino sunt qui radios Solis igrediunt & propter accessum eorū ad solē mane occultari incipiūt. Occidētes aut occasu uespertino sunt qui solis radios igrediunt & propter accessum eorum ad solem aut solis ad eos uesperti post solis occasum incipiūt occultari tres superiores non occidunt occasu matutino: nec oriuntur ortu uespertino: sed Venus & Mercurius atq; Luna.

¶ Planetarum ortus & occasus elycos siue solares consequenter p̄sequitur determinare. Ex quo nāq; supra clauit iūctos planetas cū solae lumine priuatos esse & non uideri ideo occasos occasu elyaco. I. solari ab eo uero remotos lumine auctos uideri & ortos esse ortu elyaco & solari. quādo planeta iūctus est soli & consequenter occasus si a solae elongatus in mane uideri incipiat oriens dicitur ortu matutino oriēs quidem quia a solae remouetur & uidebitur ortus matutino quia in mane in orizonte ante solem ortu nobis se ostendit. Remouetur planetā a sole dupliciter uel quia eo iūctus uelocior ab illo elongatur: ut Venus & Mercurius regrediēdo: & iō

dixit propter remotiōem eorum a solae: uel quia sit tardior solae & sol ab eo elongat: & ideo addidit uel propter remotiōem solis ab eis ut a Saturno Ioue

PLANETARVM

Marte. Exempli causa in pñti figura cuius orizō est a b in pñcto a Venus & Mercurius sint cōiūcti cum olā: qui retrogradātes pueniāt in c quare cū orient ante solē in mane uersus oriētem incipient uideri p remotionē eorum a solā. Sed si tres superiores cū eodē in a sint uniti: deinde quia sol uelocius mouetur i d pueniet illi pri^o ortū hēbūt solā: & in mane uidebuntur & ortu matutino per remotionē solis ab eis oriētur. Sed quāterēs nō ne tres superiores ēt regrediēdo a sole elongari possūt: ut gratia si cōiūctio eorum fiat in a possūt regredi in c quare sient orientes ortu matutino nō tantū p remotionem solis ab eis imo ēt eorum a sole ut Venus & Mercurius. Di co q cū tres superiores cōiungunt solis sunt in parte supiori epicyclorū eorum semp ut ex eorū theoricā liquet: nunq retrogradi possūt esse imo uelocissimi sunt secundū ordinē signorū: quare nō possūt retrogradari & a sole remoueri in illo casu. Venus autē & Mercurius quia soli p directionē & regressionē uniti possūt & eo sunt motu uelociiores ut bñ dicit Al phagranus ab eo elōgari pñt uersus occidentē & ori ri ut dictū est. ¶ A si planeta soli cōiūctus q ueloci or eo ab illo uersus orientē sepetur: & cōsequēter sole occasu remaneāt supra orizontē & de sero uideā tur oriēs ortu elyaco ortu uespertio: quia in uespere apparet & hmoi sūt tres inferiores Luna Mer. Ve. di recti q sole uelociiores sunt quare ab eo remouētur: exēpli cā in eadē figura Venus! Mercu. & Luna cū so le in occidentē b cōiungunt: qui post in e motu pñtio ferētur q uelociiores: in sero post occasum solis ei supra orizontē remanētes uidebūtur. Nec dixit uel p pñt remotionē solis ab eis q a nunq his retrograda tur neq ad occidentē mouet proprio motu. ¶ Sed si planeta remotus a sole & ortus quia uelocior sole ei iūgatur & occidat: cū prius in mane uideret. & tūc desinat aperiri occidēs elyace dī occasu matutino: cuiusmodi sunt Luna Mer. Ve. n. g. sūt pñti in c so le in a morāte in mane uidebuntur: quia at ueloces sūt in a ferentur & iūcti desinēt uideri in mane: hoc est amittūt q in mane hēbāt uisionē ut luna ante cō iunctionē de mane uidemus. ¶ Si uero planeta ap pareat in uespā: deinde quia soli iūgatur de uespā desinat uideri occidēs dī occasu uespertino hoc est q in uespā amittit uisionē quā tūc hēbat. Planetas at a sole distātes ei cōiūgi dupliciter cōtingit uel q uelociiores ad eū moueatur ut Ve. & Mer. regrediētes & iō dixit ppter accessū eorū ad solē: uel q sint tar diiores & ad eis Sol elōgatur ut sunt superiores Satur nus Iuppiter & Mars: & iō subiūgit aut Sol ad eos. Exēpli solē in b existēs: sit uenus & mercurius in e in sero post occasū solis uisūq regrediētes in b dela ti desinat uideri & occidat. Similiter tres supiores in e in sero apparent: sol at existēs in b eos occultat & abscondat p accessū solis ad eos occidēt elyace. Qua re patet tres supiores oriri tantū ortu matutino & oc cidi occasu tantū uespertino: luna uero ecōtra oriri tā tum ortu uespertino in sero nāq post cōiūctionē ap pareat: & occidi tū occasu matutino quom in mane uideat an cōiūctionē Venerē Mercuriū utroq mō & oriri & occidi notū est. ¶ Notādū est aut q & si di

ctum sit planetas elyace oriri & occidi tā matutine quā uespertine: nō tñ excludit stellas fixas ēt hoc mō oriri & occidi imo stellā tales quā sunt prope signi ferum quia tardiores sunt solā ortu matutino ori untur occidūtq uespertino occasu ceu & tres plāetā supiores: & deniq in oibus dictis cū hiis ille cōmu niantur. At stellarū fixarū a zodiaco multum distan tium ortus & occasus uariant & diuersi sunt ab illis triū supiorum. Et ideo ex sentētia Al phagranī disse rētia. 2. 4. tribus regulis eos notificabo. Quorū priā est. Stellā fixē q polo mūdi aglonari magis appro pinquat q sit eleuatio eiusdē poli in regiōe illa nūq sub orizōte demergunt: sed ante ortū solis uidētur: & post occasum eiusdē similiter. Quare a sole neq in mane neq in uespā absconduntur & cōsequen ter nunq elyace occidūt. Stellā uero quā polo me ridiano tantū uicinant quantum polus ille sub ori zōte cōpressus est nūq supra orizōte eleuant: neq supra terrā apparēt. Quare neq elyace oriri possunt: imo semp occasu remanēt. ¶ Secunda regula prae dictā stellarū a zodiaco elōgata soli cōiūctā secundū lōgitudinem si latitudinē habeāt septētrionalē: neq occasu matutino neq uespertino occidūt. immo or tā sunt ortu utroq: patet quia oriunt ante solem q re elyacu hēbēt ortū matutinū. & occidunt post eun dem qre uident in uespā & ortū hēbēt uesperti num. Oppositū at audiēdū est de stellis austrinā ha bentibus latitudinē: quia occasu utroq: occasi sunt. nā quia oriunt post solē ut p prae dictā notū est ma tutinū hēbēt occasū. & quia ante eū occidunt occasū retinēt uespertinū. ¶ Tertia regula sole iūcto cum gradu occasus cuiusq: eorū illa occidit occasu uespertino: & sepato seu elōgato a gradu ortus oritur ortu matutino sicut tres superiores quādo iūgūtur cū eo dem per gradū lōgitudinis uel remoti sunt & uoco gradum ortus alicuius astri punctum eclypice ori entem cum illa stella: & similiter gradum occasus eiusdem punctum occidentem quando occidit. Quod patet quia sol si sit simul cum gradu occasus occidit cum gradu & cum stella quare stella quā pri us in uespā uidebatur desinat apparere: & elyace occidit occasu uespertino. Similiter eodem separa to a gradu ortus uersus orientem oriētur prius eo stella & gradus. quare in mane incipiet uideri & or tu oriētur matutino.

Deinde cum dicit.

Triplex autē est ratio cur luna post con iunctionē suā cū Solā qñq citius qñq tar dius appeat. Vna declinatio siue obliqitas zodiaci & orizontis. Nā si sit cōiūctio sub ecliptica i medietate tamen a fine Sagitarii ad finem geminorū: tūc cum sol occidēdo in orizonte fuerit: plures gradus erūt i cir culo reuolutiōis lunā a luna ad orizontē quā de zodiaco a luna ad solē. Vnde in cli matibus septētrionalibus citius uideri po terit quam si fuisset in altera zodiaci me

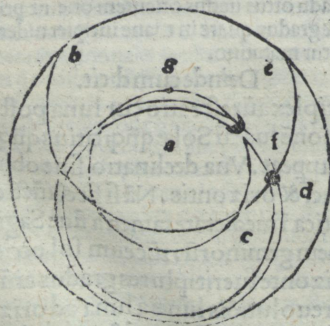

THEORICA

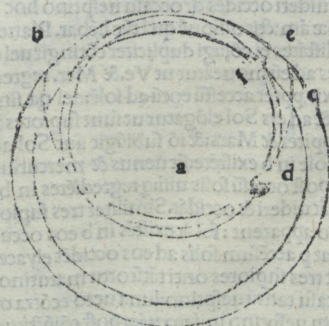
dietate. Scda ē latitudo lunæ ab eclyptica. Nā si post cōiunctionē mouetur in latitudinem septētrionalē iterū citius uideri poterit quam si moueretur in latitudinē meridiana. Tertia uero est uelocitas motus lunæ ueri. Nam si uelox est motu citius apparet quā si tarda foret. Fit igitur quādoq; ut oēs hæ causæ concurrant: tunc eodem die & uerus & noua apparet qñq; aut duæ tantū tunc secunda die potest cōiunctionem quādoq; uero una sola tunc in tertio die uidetur: quandoq; etiam omnium eorum oppositum accidit: tūc quarto die cōtingit eam apparere.

Ex dictis inferit causas cuiusdam apparentie. Dicitur est. n. astrum post cōiunctionē cum sole ab eo elōgari & lumine auctum oriri elyace: posset aliquis querere quare ē q; luna post cōiunctionē quādoq; citius ut in prio uel secundo die quādoq; uero tardius ut in tertio uel quarto oritur elyace & uidetur. Et soluens hoc problema reddit tres causas. Quarum prima est obliquitas zodiaci & orizontis quare signa aliqua obliqua & aliqua directa ascendant: similiter & descendunt: unde non sufficit ad hoc ut astrum possit uideri quod ab eo sit remotum imo supra orizontem debitam eleuationem quam postea dicam debet habere. Et quia cum sit cōiunctio luminarium in ea zodiaci medietate quæ ē ab initio Capricorni ad finem usq; geminorum directa uidelicet descendente præcipuæ in piscibus & arietate. Quorum descensiones maxime sunt in sphaera obliqua. tunc luna magis erit supra orizontem occidentelem eleuata & distans q; a Solæ ppter descensum directum eius medietatis: quare tunc citius habebit appetitionē. Et hoc inuit qñ dicit q; luna a Sole occulto separata. ita erit eleuata supra orizontē q; plures gradus erunt in circulo reuolutionis lunæ. i. in circulo causato ab ipsa luna motu pri. mobilis una r. e

reuelutionis circulus ab ea ad orizontem propter augmentum descensionis dictæ medietatis: ideo in climatibus septentrionalibus citius apparebit. Quod si prædicta cōiunctio fieret in reliqua medietate ab initio cancri ad finē Sagittarii quia ea obliqua habet descensionem: ab orizonte parū eleuata erit luna & cōsequenter de circulo reuolutionis a luna ad orizontē pauciores erūt gradus q; de zodiaco a luna ad solem tardius post cōiunctionem luna elyace orietur. Et licet in materiali sphaera lucæ clarius hoc declaratur: figura tū planisita ostendi potest: ut si polus arcticus a obliquus orizon b c d e zodiacus d f fiat cōiunctio i d initio arietis a quo luna in sphaera principium tauri feratur. Circulus reuolutionis eius erit f c æquidistans polo a hoc est luna existēs i focciderit in puncto c & manifestū est arcū f c ab orizontis de pssione in cē maiorem distātia lunæ a sole f d cū igitur ea multū sit eleuata a loco eius occasus c cito uidebitur: & tanto citius q; to orizon in c magis deprimitur quod accidit in loco septentrionali magis. At in alia figura si præfata cōiunctio fiat principio libræ deinde luna moueat in f initū Scorpionis circulus reuolutionis lunæ ab ea ad occidēdi locū f c q; minor distantia eius a Solæ arcu f d q;re luna cū parū ab orizonte sit eleuata nō uidebit & sic q; sit remotio a Sole hic & i exēplo prior: citius tū uidebit post cōiunctionē factā in signis directæ descēdētis q; obliqua: q; ibi ab orizonte eleuat magis q; hic. Et hac rōne Alphagāus dicit 2. alia saluat apparetia uidēus nāq; qñq; post cōiunctionē lunā cornuā hīe cornua eleuata uersus zēith caputū q;doq; uero cornuā hēt reflexa alterū uersus zenith & reliquū uersus orizontē. Rō primi ē q; cōiunctio facta ē in signis ascēdētū rectarū: unde dicit circulū signorū ibi eē directū. directæ descēdētē q;re ps lucēs magis grossa lunæ erit uersus orizontē & solē: & cornua eleuata uersus zēith g ut p; i priā figurā q; q; sol ē in d lūa in f pte mediā uersus d & cornua uersus g zenith uerget. Rō uero scdī ē q; cōiunctio facta est in signis obliq; descēdētibus: & q; ps grossa lunæ existētis i f uersus solē in d uerget: q; ide illuminat cornuū alterū uersus g zēith reliquū uero uersus e orizontē erit situatū: q; in orizonte zodiacus

uolutione cōpleta: de ipso ergo plures gradus. erūt a luna ad orizontē q; ab eadē ad solē de zodiaco. Et q; quanto clima est septentrionalius tāto minoratur

obliqua & reflexa situabitur. Oia hæc quæ dicta sūt spericū instim clarissimæ demfat: ideo in huius declaratione sermonē non extendo. Et sic plematis

PLANETARVM.

præpositi cā prima explicata ē. ¶ Secūda cā est si luna in latitudine sit uel moueat septētrionali citius orientur elyace q̄ si australē hēret. Et cā est q̄a magis uersus septētrionē orizō obliquus magis sub recto deprimatur & uersus austrū magis eleuat: quare quāto luna magis septētrionalis ē tāto reuolutōis circulus ab ea ad orizontē maior est. & quāto australior tāto idē circulus minor: ut spera optimā manifestat: quare si cōiunctio sit in capite in qua luna acquirit septētrionalē latitudinē uidebit citius q̄ si in cauda in qua incipit austrinā adipisci latitudinē. ¶ Tertia cā est uelocitas motus ueri lunæ uel tarditas: q̄n nāq; uelox est p̄uo tpe elōgat a sole elōgatiōe ad hoc ut uideat sufficere & q̄n tarda in multo tpe eandē acq̄ret elōgationē aut equalē: quādo ergo post cōiunctiōnē uelox est cita erit in ortu elyaco: autē quādo tarda uidebitur & tarde unde aliquādo cōcurrunt oēs. cāe dicitur. q̄ sit cōiunctio uerbi gratia in principio arietis secūdo q̄ sit ab elyptica maxime distas & tertio q̄ uelociter moueat. gradibus indixit: & tunc die eodem post cōiunctiōnem apparebit idē infra nūm̄ horarū. 24. ¶ Et nota q̄ textus ē corruptus cū dicit eodē die uetus & noua apparebit. Quod uerum nō est: quoniam luna uetus idē ante cōiunctiōnē uideatur in oriente & cum suppositū sit eē in signis directæ descensionis erit obliquæ ascensionis ut ex principiis astronomiæ de ortu & occasu signorum præsuppono: quare circulus reuolutionis lunæ ab ea ad orizontē minor erit q̄ ab ea ad solē de zodiaco: nō igitur eodē die uidebit in mane in oriente: & in uesperæ in occidēte. Etiam si p̄ possibile in mane ante cōiunctiōnem esset in signo rectæ ascensionis ut in libra & in uesperæ post cōiunctiōnem in signo descensionis rectæ ut in arietē non posset in tam breui spatio temporis uideri ante cōiunctiōnem & post. Quare iudico litteram ut iacet saluari non posset nisi intelligatur eodem die idē in spatio. 24. horarum uetus existens & noua apparet: scilicet in uesperæ. Et hoc conuenit dicto Alphagrani differentia. 25. ubi posita prima causa inquit si cōiunctio fiat in signis prolixarum ascensionum in circulo recto ut sunt gemini cancer sagittarius capricornus. & fuerit luna in cursu uelox & latitudo septētrionalis a circulo signorum erit ut uideatur in fine mensis. si lunaris mane in oriente postea uideatur in crastino bicornis in uesperæ: nō igitur eodem die noua & uetus apparet. immo uetus in mane & noua in uesperæ alterius diei. Sed quando harum causarum quæcūq; sint duæ tantum concurrēt nō eodem die oriet sed secūdo. Si uero unica acciderit tertio die si oīum contingat oppositū quarto uidebitur die. ¶ Aduertendum est autē secundum Alphagranum capitulo allegato q̄ cæteris paribus post cōiunctiōnem ad hoc ut luna uideatur sole occasu oportet hēre circiter. 12. gradus ab orizonte altitudinis: sed si fiat cōiunctio in signis uelocis descensionis cum minori hac apparebit: & maiorem requirit si fiat in signis descensionis tardæ: cuius ratio est. Si luna sit in signis descensionis obliquæ: ad hoc ut habeat altitudinem dictam a loco eius occasus

oportet ut a sole multum sit elongata: & consequenter ut supra patuit multum illuminata & secūdam magnam partem. Quare eius magna pars illuminata ager ut conspiciat ex minori altitudine. Quādo uero est in signis directæ descendētibz ad hoc ut. 12. graduum habeat eleuationum non requirit magnam distantiam a sole immo modica sufficiens est: quare tūc parum luminis hēbit: ideo nō uidebitur nisi defectus luminis augmēto altitudinis suppleatur. Et hac de causa quādoq; post cōiunctiōnem parū eleuata & multi luminis uideri quādoq; nero multo eleuata & modici appet luminis primi causa est quia est in signis obliquæ descensionum in q̄bus existēs parum ab orizonte & a sole multū elongata erit ideo plena uidebitur lumine secūdo uero causa est. quia est in signis rectarum descensionum in quibus luna existēs ab orizonte eleuata & a sole modicū distas: ideo lumis erit diminuta. ¶ Secundo est notandū q̄ illud quod dictū ē de cita seu tarda lunæ post cōiunctiōnē apparētie intelligēdum est etiam de eius cita uel tarda apparitionis definitione in oriente ante cōiunctiōnē. Nā cū cōiunctiōnē in oriente uideat si fiat huiusmodi cōiunctio in medietate signiferi q̄ est ab initio cancri ad finē usq; sagittarii signis uidelicet directæ ascēdētibz quia maior ē portio circuli reuolutionis lunæ ab ea ad orizontem q̄ de zodiaco ab eadem usq; ad solem tardius aū cōiunctiōnem desinet uideri & parē ante cōiunctiōnem uidebit q̄ si in reliqua medietate acciderit: cuius quia signa obliquæ ascēdūt cause hæc contrario modo se hēbit: secūdo si luna latitudinē hēat septētrionalē p̄ cām p̄portionalē tardius uideri desinet q̄ si meridianā. Et tertio si motus sit uelocis ut etiam claruit quare sit quādoq; prima die ante cōiunctiōnē quādoq; secūdo cōiunctiōnē uideri & aliquādo tertio & quarto elyaci occasū adipiscetur p̄ concursū pluriū harū causarū uel paucorum. ¶ Tertio est notādum secūdu Alphagranum differentia. 26. Quod nō tūc luna post cōiunctiōnē quādoq; tardius & quādoq; uelocius apparet: ante cōiunctiōnem tardius & citius desinet uideri: imo ēt alii quinq; planetæ hanc habēt diuersitatem. Tres nāq; sup̄mi planetæ p̄ duas t̄m causas post cōiunctiōnem in oriente citius apparētie. priā quia cōiunctio facta est in signis directæ orientibus: & tardā uideri quando facta est in signis obliquarum ascensionum. Et ita proportionaliter in occidente cito uel tardæ possūt apparitionē obmittere: secūda si latitudinem habeant borealem citius oriūtur elyace. & si meridianā tardius. & de occasu suo modo intelligatur. Tertia uero causa uelocitas. scilicet motus in eis locū nō reperit: quia semper prope cōiunctiōnem sūt in sup̄ma pte epi. eorum: & directi nunq. n. tardæ mouent eo casu nisi tarditate habeant & uelocitatē causa eccētrici: quæ quia insensibilis est non facit uariationem. ¶ Venus autem & Mercurius tardius & uelocius oriū possunt elyace similiter & occidi ob duas dictas causas: & ultra propter tertiam. Nam ex quo soli coniungi possunt directi & retrogradis quidem directi quia mouentur

THEORICA

tur ad partem eadem ad quam & sol modicum ab eo elongantur quare tardius oriuntur. At si regrediantur quia sol secundū ordinem signorum & ipsi contra elongatio geminatur quare uelocius oriuntur ortus igitur eorum matutinus ceteris existentibus æqualibus quia est post regressionē citius fit q̄ uesp̄tinus qui progressionē i sequitur eorū. Et eadē rōne occasus uesp̄tinus tardus fit q̄ occasus matutinus.

Deinde cum dicit.

Aspectus planetarum trinus est cum p̄ tertiam partem. Quadratus cum per quartam sextilis uero cum per sextam ecliptice partem eorum uera loca distiterint. Coniunctio media planetarum fit quādo lineæ mediorum motuum eorum secundum longitudinem zodiaci cōiunguntur. Vera autē quando lineæ uerorum motuum sic cōiungunt. Sed uisibilis quando lineæ ab oculo nostro per cētra corporū suorum eductæ coniunguntur in unum. Similiter de oppositiōe media & uera dicēdū. Et attēdūt hæ in eiūdem signo gradu & minuto.

Postq̄ in p̄cedenti parte de passionibus planetarum seu de respectibus eorū ad solem determinatio nem perfecit: nunc de eorundem passiōibus q̄ per eorum habitudinem & respectū diuersum adinuicē causatur prosequitur: hæc nāq̄ sūt aspectus: ex diuerso nāq̄ situ & habitudine cuiusq̄ planetæ ad quēcūq̄ aspectus fit. Circa quā duo agit primo nāq̄ de aspectibus determinat. secundo uero ex hiis infert conclusionē. Ex isto patet. Pro primæ partis clariori noticia est aduertēdum q̄ aspectus planetarū est eorum habitudo & distātia in circuli diuersis partibus quibus adinuicem uirtutes & influentias cōmunicari possunt. Et isto modo aspectus acceptionis cōiunctio non erit aspectus ex quo non est distātia planetarum: nisi largiori modo accipiat pro omni habitudine qua planeta alteri influentiam suam largiri poterit. Accipiendo igitur cōmuniter aspectū quiq̄ erant. Coniunctio sextilis quartus trinus oppositio strictiori tamē modo tantū quattuor proferri erūt dempta coniunctiōe ceu ratiōibus patebit: siquidē prius eorum clareat manifestatio. Coniunctio igit planetarum quæ scdm̄ longitudinē zodiaci accipitur est eorū coitio in eodē signo signi gra. & minuto: uñ quicūq̄ circulus magnus transiens per polos ecliptice transeat quoq̄ per utriusq̄ planetæ uerū locum cōiuncti erunt planetæ secundum longitudinē nam quia huiusmōi semicirculus ab initio arietis equidistat & dictorū plāetarū loca ab eodē æqualiter remouebuntur eq̄lis erūt igit̄ longitudis & cōsequēter cōiuncti: q̄ si linea exiēs a cētro terræ trāseat p̄ utriusq̄ planetæ cētrū scdm̄ longitudinē erūt cōiuncti & latitudinē q̄ a principio arietis & ab ecliptica distātia habēt equalē imo eadē. Aspectus uero sextus est distātia planetarū p̄ sextā circuli portionē q̄ signa duo

continet uel gradus. 60. ut principii arietis principii aspiciat geminorum huiusmodi aspectus: Quadratus uero aspectus est aspicientiū se distantiā p̄ quartā circuli. uidelicet signa seu gradus. 90. ut initium arietis principium cancri quarto aspiciat aspectu. Trinus aut aspectus est eorū distātia tertia circuli parte. i. quattuor signis seu quod idē est gradibus. 120. unde principium arietis aspiciat principii leonis de trino aspectu. Oppositio uero est distātia per semicirculum duorum locorum quæ dyamētraliter opponuntur: si nāq̄ ab altero oppositorū locorum ad reliquum recta producat lineā per cētrū trāsit circuli & erit dyamēter: ideo q̄ duo dicta loca opposita termini sunt dyamētri dyamētraliter opposita dicta sunt. Et distant opposita loca. 6. signis seu. 180. gradibus est. Quod aut ueri aspectus quia de cōiunctiōe ambigendum nō ē: siquidē planetæ adinuicem se agunt spiritualiter distātes: quātomagis cōiuncti sint hii quattuor dicti & non plures. experimēto tāq̄ potissima ratione cōfirmatur: cum nāq̄ ex dictis liquet sit aspectus talis habitudo situs quo se aspiciētia possint influentias cōicari & tantū huiusmōi distantiis astris ad se inuicē elōgatis hoc agi: ut diuturna antiquorū docuit expiētiā: nāq̄ signis duobus uel tribus seu. 4. uel medietate circuli astra ad se inuicem elōgata eorū uirtute adinuicē largiunt: & nō unico signo seu quō ut expiētia cōprobauit. Quattuor tñ p̄fatos eē aspectus & nō plures concluderunt. At si rōne aliq̄ probabili hoc poterit cōiungi Ptolomei priorū dīpartiti capitulo. i. 4. binas exponā. Quæ primā acceptā dicit esse ex cōuenientia partium ad totū. Per se nāq̄ manifestū est opposita loca eo q̄ termināt dyamētrū se aspiciūt & planetæ in dictis locis oppositi sunt q̄ sex signis sūt elōgati. Cuius elōgationis ptes si capiātur aspectus reliq̄ cōbinnantur: ut si medietas. i. tria signa quia quarta circuli q̄dratus. Et si tertia ps eiūsdē medietatis. i. duo signa ex quo sexta eiūsdē aspectus sextus resurget. Qui si duplex exurgētibus quattuor signis tertia circuli trinum aspectū p̄duci nemini dubiū est. Ex p̄tibus igitur aspectus oppositi reliq̄ tres generant: & ideo dicit esse hāc rationē acceptam ex cōuenientia partium ad totū. Secunda ratio eiūsdem ex cōuenientia totius & partis ē quod si aspectum quadratum capiamus tria signa continentem & ad partē eius sexquialtera proportionē excedentem comparamus sextus aspectus fiet: pars nāq̄ ad quam tria in proportionē se habet sexquialtera sunt duo signa quæ cum sint sexta circuli sextilem reddent aspectum. Et hæc est comparatio partis ad totum. At si ad aspectum eundem quattuor signa continentem ad totum quod se habet ad eum in proportionē sexquialtera comparemus trinus conseruet aspectus totum nāq̄ quod ad tria in sexquialtera se habet proportionē sunt quattuor signa tertia ps circuli aspectum reddentia trinum. Et hæc comparatio est totius ad partem. Similiter si eidem totum quod excedit eum: proportionē dupla uellemus comparare appositio eueniet. Oppositio nāq̄ sex habet signarum distātia quæ duplam

PLANETARVM

habet proportionē ad tria signa quartū aspectum facientia: & hæc iterū comparatio est totius ad partē. & ideo dixit q ratio erat ex conuēniētia totius accepta & partis. ¶ Ego autem nihil rationibus Ptolomei obiciens. Quom non ausim tanti uiri nomi ni oppugnare eo magis quod probabiles & nō demonstratiuas facit tertiā conuincētē magis aspectus tantum quatuor esse adducam: aspectus namq cum distantia sit secundum partes zodiaci aliquotas ut eorum demonstrat denominatio: quot idē circulus aliquotas seu totum mensurabiles partes habet tot esse aspectus conuenit affirmare. At quia i2. signorum tantum quatuor sunt numeri partes aliquote & ipsum reddētes acceptæ multotiens habene namq partem sextam duo scilicet signa quæ aspectum sextilem reddunt. & ideo dicitur sextilis: quia sextam tenet circuli partem. Et quartam partē tria signa ex quibus quadratus sit aspectus qui & quartus dictus est ea de causa: quia quartam continet zodiaci portionē. Et tertiā partem uidelicet quatuor signa trinum facientia aspectum: qui ita dictus ē quia tertiā amplectitur partem ultimo mediātem sex signa: cuius qā extrema dyamētraliter opponuntur oppositio seu oppositus aspectus nominatus est: quom igitur i2. alias non habeat partes aliquotas hiis non erunt plures aspectus prædictis. Distantia namq. signorum non est aspectus: quia quinq non sunt pars aliquota. i2. nec distantia per unum signum: quia unum nō est numerus: sed numeri principium. Quare non pprie dicitur pars. i2. immo principium partis: tanto magis quia omnē numerum mensurat nec mensuratione numerū a numero distinguit. ¶ Secundo est notandum q aspectus in tribus locis uel tripliciter accipi pōt primo in zodiaco: unde quādo prædictæ distantia in zodiaco accipiuntur in duo signa p sextili tria quadrato quatuor pro trino & sex pro oppositioe primus modus habetur aspectus. ¶ Secundo modo accipitur in æquinoctiali: quando namq planetæ uel alia se aspiciētia in zodiaci locis sint q prædictæ distantia in æquatore capiātur secundus modus aspectus resultat: uade si duo planetæ in talibus locis sint zodiaci q duo circuli magni per polos mundi: & uera loca eorum ducti duo signa seu. 60. gradus de æquinoctiali intercludant aspectus sextilis. Quod si. 90. gradus quadratus: & i2. o. trinus habetur aspectus: uel alio modo ad idē reddēti si in zodiaci talibus locis sint planetæ. Quod cum arcu zodiaci qui inter eos in circulo directo æquinoctialis oriātur. 60. gradus sextilis & si. 90. quadratus: & si i2. o. trinus aspectus emerget pro oppositioe non alio modo q in zodiaco operatur: quia quæ in zodiaco opponuntur & in æquatore dicēti omnis circulus magnus diuidēs zodiacus in partes æquales & æquinoctialem cum eorū uterq sit in sphaera circulus magnus. ut habetur ex principiis astronomie. Et tali modo operantur pro aspectum in æquinoctiali reperiendo. Capiendo scilicet ascensiones rectas primi aspiciētiū: & secundo secundū: quæ ascensiones si p 60. gradus differunt sextilem si per. 90. quartum &

si per. i. o. trinum reperiunt aspectum. Et tali modo quidam dicunt aspectu uti debere: & si qui eum in zodiaco accipiant. Quorum sententiarum quæ sit tutior nō me intromitto declarare eum potius de iuditiis agentibue hæc spectet speculatio. ¶ Tertio modo aspectus capitur pro projectione radiorum planetæ secundum tantam distantiam quāta ascendit in circulo positionis in quo fuerit planeta: & climatis uel habitationis in quo moratur quærens distantias projectiones. u.g. si planeta fuerit in meridiano quia ascensiones rectas & mediationes cœli ut secunda Almagesti probatur sūt æquales aspectus sumuntur secundū ascensiones rectas: unde si duo planetæ tantū distiterint in zodiaco q cum ea distantia recte ascendant hoc est in circulo recto uel meridiano cœli. 60. gradus æquinoctialis sextilis fiet aspectus: & ita de reliquis suo modo ut dictum est. Et si planeta sit in horizonte orientali obliquo aliū aspiciet eodem aspectu: qui ante uel post ascendit distantia. 60. gradus æquinoctialis in sphaera illa in qua fuerit homo simul si fuerit in occidente secundū ascensiones obliquas illius climatis projectiones radiorum eius accipiuntur. Si uero in aliis locis inter ascendētē & meridianū: seu iter meridianū & occidentem ascensiones mixte & descēsiōes obliquo aliter proportionaliter secundū q magis uel minus appropinquat alteri dictorum locorum: unde si meridianum magis appropinquat projectiones radiorum secundū ascensiones rectas magis & si orienti uel occidenti magis secundū ascensiones seu descēsiōes obliquas proportionaliter tamē Quod qualiter opet operis presentis nō est exponere cū declare in canonibus tabularum in sphaera recta & climatibus de signorū ortu & occasu: & pcpue in talibus de directione Ioānes de monte regio. ¶ Tertio est notādū cōiunctionē triplicē eē uerā. scilicet mediā & uisibilē. Est namq uera cōiunctio quādo cūq. lineæ motuū uerorū ita cōiunctæ uniuntur ita q eadē lineā p cœtra trāsit amborum uel q ille ab initio arietis æquidistant. Media uero quando eodem modo coniunguntur uel uniuntur lineæ motuum mediorū. Sed uisibilis est quando lineæ quæ exeunt ab oculo uidētis in puncto zodiaci uniuntur eodem secundū longitudinē quæ re iudicatur utrunq. isto mō cōiunctorū eē in uno puncto zodiaci secundū lōgitudinē. Aspectus etiā alii in ueros & medios distinguuntur sextilis namq uerus qñ uerorū motuū lineæ distant. 60. gradibus & medius quando motuū mediorū eandē optinēt distantiam: quadratus uerus quando lineæ uerorū motuum. 90. & medius quando eodem motuum mediorum illam habent longitudinem: trinus uerus & opposito quādo uerorum motuum lineæ separantur per. 120. gradus uel sunt in locis oppositis dyamētraliter. & medius quando lineæ motuum regularium hoc habēt. Visibilis uero aspectus præter cōiunctionem nō considerat quia nihil opatur eo licet sextilis uisibilis quartus uisibilis & trinus potest occidere quando lineæ exeuntes ab oculo conspicientes dictis elongantur distantis.

Deinde cum dicit.

THEORICA

Ex isto patet saepe coniunctione uera esse quoniam media precessit aut futura est: saepe etiam ueram esse quando tamen uisibilis non est aliquando est uisibilis uera precedere: quandoque uero sequi. Inter correlatiuam conclusionem ex dictis. Dictum est enim tres has coniunctiones uera media & uisibile ad inuicem distinguere & alias esse. Ex quo sequitur non esse necesse una existente & reliquis: mo uera quoniamque & media minime: sed precessit uel futura est: & e converso. Semp nuncque est coniunctio media solis Veneris & Mercurii & uera minime & ita in aliis planetis patet: quoniamque tamen uera & media sunt simul: unde quia semp est coniunctio media Solis Veneris & Mercurii quoniam eorum est

uera erunt ambæ simul. Eodem quoque modo nera quoniamque simul cum uisibili: & quoniam non imo uisibilis precessit ueram & aliquando sequitur. Pro quorum trium declaratione sit zodiacus a b c a pars orientalis occidentalis b gradus zodiaci nonagesimus æqualiter a puncto orientis distans ac occidentis. Et centrum d superficies terræ e capio duos planetas quorum uolo coniunctionem solē uidelicet semicirculus f g h & Luna i k l si solis & Luna coniunctio fiat in b gradu nonagesimo sole in g & Luna k existentibus quia linea d b eorum uerorum locorum unitur cum linea e b quæ ostendit uisibilem coniunctionem utraq; strā seunte per g & k utriusque planetæ centrum erit coniunctio uera a uisibili non discrepans & ergo si coniunctio fiat in nonagesimo gradu uero & uisibilis seu apparens simul sunt tempore: quod est primū. Sed si sol ponatur in parte orientali in puncto f d f a ueri loci & e f m apparētis productis. Luna in puncto i linea e m per utriusque cētrum trāseunte coniuncti erunt uisibili coniunctione uera futura: quod ut fiat oportet Lunam motu moueri uelociori in linea d a ueri loci cētrū amborum penetrāte ita nāq; motu proprio luna mouetur: quare si coniunctio fiat in parte orientali uisibilis ueram precessit: quod est secundum. At sole uersus occidentē in puncto h constituto d h c & e h o lineis protractis & luna in puncto l eorū uera erit coniunctio linea d c p l & h cētra eorū transeūte: & uisibilis adhuc non est imo futura ē quæ ut fiat in p motu proprio uelociori Lunam ferri necessum est linea e o p & h amborum planetarum cētra penetrante. Quædē si sit coniunctio in occidentali pre uisibilis sequit

uerā quod tertium est exponēdorum: & hanc declarātionē bene notare oportet: quia maxime utilis ē ad ea quæ de eclipysibus solaribus expōnt inferius & de diuersitate aspectus. Quod si autor eādē finia parum infra ponet ad locū istum pro expositione remittā.

Locus uerus astri est punctus firmamēti lineam a centro mūdi per cētrū astri protentam terminans. Locus autem uisus siue apparēs per lineā ab oculo per cētrū astri protractā determinat. Diuersitas aspectus astri ē arcus circuli magni per zenith & uerū locū astri trāseūtis iter locū astri uerū & apparētē interceptus. Inde manifestū est quoto uicini astri cētro mūdi & orizonti fuerit tāto maiorem hāre diuersitatē aspectus. Hanc quoque maximā in Luna repperiri. In marte uero non bñ perceptibilē. Hēt nāq; semidiameter terræ sensibilem ad semidiametrum orbis Lunæ non multum aut perceptibilē ad semidiametrū orbis martis magnitudinē.

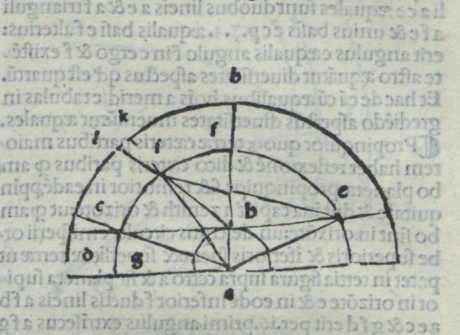
Postq; de planetarum respectibus passioibus per respectum quem habent ad solem: & de respectibus eorum omnium quos adinuicē habēt uidelicet de aspectibus determinationem expleuit: in hac parte de passionibus luminarium quorum causa eadem sunt & subiecta eclipysis nāq; Solis Luna est causa ex quo interpositio eius inter nos & eum causatur eclipysis: & Sol ē subiectum licet improprie sicut proprie eclipysatur. Similiter eclipysis Lunæ sol est causa saltem priuatiua. ideo nāq; Luna eclipysim patit quia sol eam luminā terræ obiectione nequit impartire: & subiectum ipsa luna est. Et licet eclipysis tā aliorum planetarum quā luminarium passio possit esse eo modo quo sol eclipysatur per interpositionem scilicet Lunæ inter eos & nos: ut declarat Aristoteles secundo cœli eam esse interpositam iter terrā & Martem: & esse eclipyticam tempore suo. non tamen est ita sensibilis eclipysis cœu solis & Lunæ neque effectus ita renouantur. Quia parum luminis participant respectu luminarium: ideo autores astronomie planetarum eclipyses non meminerunt: sed tantum solis & lunæ passionēs esse dixerunt. Et dixi planetas eclipysari posse eo modo quo Sol & non quo Luna quia uenus & Mercurius non possunt ingredi umbram terræ siquidem Soli nunquam opponuntur. Mars uero Iupiter & Saturnus neque umbram eādē incutere queūt: siquidem ad speras usq; eorum minime perueniat immo priamidaliter desinit in speram Veneris ut Pro. demonstrat septima Almag. De terminat igitur principaliter in hac parte de eclipysibus non eorum causas reddendo: & loca in quibus accidere cōtingit exponēdo quia hoc patet ex theorica Lunæ & dragonis ei: sed magis practicabiliter modum operationis: & terminorum rationes assignando quibus tēpus durationis extēsiō & quātitas eclipysis reperitur. Et duo agit primo nāq; de quodā

PLANETARVM

necessario. & in solis eclipſi attendendo determinat. ſecundo uero de eclipſibus proſequitur ibi. Digiti eclipſici. Quod autem in eclipſi ſolis attēdi oportet eſt diuerſitas aſpectusq; eclipſim uariat ipſa uariata: unde licet ſit uera ſolis & lunæ coniunctio propter tamē eorum diuerſitatem aſpectus eclipſis nulla ſequetur: quare oportet non ignorare quanta ſit eorum diuerſitas in aſpectu: & etiā quanta una alia ſit maior: quod de diuerſitate aſpectus in comparatione eſt accipiendum igitur duo facit circa primam partem quia primo agit de diuerſitate aſpectus abſolute: ſecundo uero in comparatione ibi. Diuerſitas aſpectus lunæ ad ſolem. De diuerſitate aſpectus abſolute dupliciter agit quia priō in cōmuni & conſeſecundo uero magis diſtincte & eius. ſi ſpeciebus ibi. Diuerſitas aſpectus aſtri in longitudine. Dicit igitur primo q̄ cum planeta non eſt in zenit caputū locus aſtri ueri qui terminus eſt lineæ a cētro terræ per centrum aſtri tranſeuntis ut per ſæpius dicta patet diſſert a loco apparēti qui terminat lineā ab oculo aſpicientis per mediū eiſdē p̄tereuntem. Quod patet quia eo caſu dictæ lineæ non uniuntur quare & termini diſtinguuntur earum unitatē tantū ſicut patuit ex ſuperioribus quādo planeta in zenith eſt capitūna. Et differentiam inter prædicta loca diuerſitas aſpectus dicitur ideſt diuerſitas loci aſtri aſpecti & uisū a loco eiſdem: uel ut terminus utar Alphagranī reflexio hoc eſt loci apparentis a loco uisū de clinario. Et quia ut dictum eſt zenith nō contingit diuerſitas aſpectus: ſed tantum quādo planeta reſlectitur & remouet a zenith: erit ut dicit Alphagranus huius reflexionis & diuerſitatis aſpectus zenith quia quācūq; uerſus partem ab eo remouetur planeta eſt diuerſitas præſata. Quare diuerſitas aſtri aſpectus erit arcus circuli magni tranſeuntis p̄ zenith & loca aſtri uerū & uisum inter dicta loca uerum & apparentem interceptus neceſſe eſt nāq; circulum magnum per uerū & uisum loca planetæ uel aſtri tranſeuntem per dictam rationem & per capitis zenith etiam tranſire. Quæ cum i zenith aſtro morāte nulla reperitur: maxima erit eodem in orizonte cōſtituto. Et quanto ei magis appropinquat maior. & in duobus locis a zenith & ad orizonte æquidistantibus æqualis. Eamq; tanto maiorem habet quanto centro terræ magis aſtrum uicinatur. Pro ſingulis quorum demonſtrandis in cētro a emispherium b c d & ſemicirculus planetæ e f g & terra cuius ſup̄ſicies h depingatur. Sit primo plēta in f zenith erit punctus b locus uerū & apparens lineis eorum a f b & h f b adinuicem unitis: quare iter loca dicta nulla erit diuerſitas planeta ergo in zenith exiſtēs aſpectus nullam habet diuerſitatem quod eſt primum. ¶ Quod ſi per terræ ſup̄ſiciem recta linea orizontis e h g d protrahatur dico planetam in utroq; puncto e & g exiſtentem aſpectus diuerſitatem æquam & q̄ in alio loco maiorem: q̄ ſi non ſit eo in puncto i morante & protractis lineis omnibus ut in figura patet: quia lineæ a i & a e ſunt æquales erunt anguli i & e totales ſupra baſin æquales per. 1. primi: ſed quia per. 7. 3. lineæ h e longior eſt latere h i trianguli h e i

erit per. 19. primi. angulus h i e maior angulo h e i quibus ablatis ab angulis e & i totalibus reſiduus angulus a e h maior eſt reſiduo a i h per communem ſcientiam

am. ſed quia anguli a e g & a g e æquantur per. 1. primi æquis exiſtentibus lineis a e & a g erit angulus a g h maior angulo a i h & p̄ eiſdē. 1. angulus c g d maior angulo k i l & arcus c d diuerſitas aſpectus planetæ in orizonte exiſtentis maior diuerſitate k l eiſdē in alio loco. Sed quia ut dictum eſt anguli g & a e h ſunt æquales eo in g & h utroq; puncto orizontis cōſtituto æqua contingit reflexio. quod eſt ſecundum in d autem q̄ in c maior eſt diuerſitas dicta ut i ſecundo figura quia duæ lineæ a c & e d ſecant ſe in puncto h imaginor duos triangulos a d h & e c h quorum trianguli a d h anguli d & a per. 3. 1. primi æquantur angulo h extrinſeco & eidem duo anguli c & e trianguli e c h quare per primam conceptionem primi encludis dicti anguli a & d ex parte una æquantur angulus e & c ex altera parte. Sed producta linea a c in d quæ duo latera e c & e d trianguli e c d per. 7. 3. curiora ſunt duobus lateribus a c & a d trianguli a d e erit angulus e amplior angulo a ut habet. 2. 1. primi. quare per communem ſcientiam angulus d obtuſior angulo c in digitur puncto orizonti propinquiore planeta maior eſt reflexio q̄ eo in c remotiori puncto. Quod eſt tertium. Et hoc declarāt tabulæ de diuerſitatibus aſpectuū in quibus cum horis a meridie di-

ſtantibus pluribus aſpectus diuerſitas maior hētur quāto nāq; plures ſunt hore tāto ſol a zēith magis remouetur orizonti p̄prior exiſtit. ¶ Si autē a zēith b duo

THEORICA

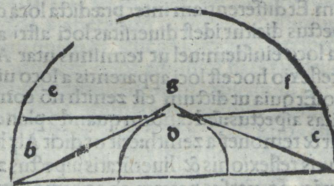
puncta c & f æqualiter elōgata accipiātur arcus b
c & b f æquiparatis planera in c & f exiſtens æuales
acquiret reflexiones : uñ quia linea a c & a triangu
li a c æuales ſunt duobus lineis a e & a f triangu
li a f e & unius baſis e c p. 7. . æqualis baſi e f alterius
erit angulus c æqualis angulo fin c ergo & f exiſt
te aſtro æquāt diuerſitates aſpectus qd' eſt quartū.
Et hac de cā cū æqualibus hois a meridie tabulas in
grediēdo aſpectus diuerſitates inueniūtur æuales.
¶ Propinquier quoq; terræ cæteris partibus ma
iorem habet reflexionē & dico cæteris paribus q̃ am
bo planetae propinquier .ſ. & remotior in eadē ppin
quitate & diſtātia capiāt a zenith & orizōte : ut q̃ am
bo ſint in orizōte : uñ deſcripis circulo emiſſerit or
be ſuperioris & inferioris ſpera : & ſuperficie terræ ut
patet in tertia figura ſupra cētro a & ſit planeta ſupi
or in orizōte & e in eodē inferior f ductis lineis a f b
a e c & g f d erit per .i6. primi angulus extrinſecus a f g
obtuſior angulo a e g oppoſito intrinſeco .quare p .i5.
eiuſdē f cōtrapoſitus maior angulo e contrapoſito.
Et quia linea f b f d lōgiore ſunt lineis e c & e d erit du
plici de cā arcus b d reflexio plāetæ f terræ uicini or
be reflexio e d plāetæ e a terra elōgati qd' eſt quintū.
Qua de cā cū Luna iter oīa ſidera terræ ſit ppinquiſſi

ma maxima hēt diuersitatē aspectus q̄ gradus univ
us & 4. m̄. ea existēte in pte terre p̄pinq̄iorē ut iqt dī
ferentiā 27. alaphragranus. Rō ē q̄a semidiameter ter
ræ rōe cuius puenit reflexio ad semidiameterū orbis
Lunæ sensibilē hēt p̄portionē quare. & idē cāa reflex
io & diuersitas inter locū uerū & appētē sensibilibis
eritat reflexio in Marte q̄si nō sentit p̄p̄ eius puita
tē q̄a semidiameter terre p̄positionē hēt in sensibilē
ad semidiameterū orbis Martis q̄rē nō cābit sensatā
differētiā inter eius locū uerū & uisum. Et minus p̄
ceptibilis imo nullo mō ē Ioue & Saturno q̄a ter
ra remotiores ut dicit idē alaphragrāus: & semidiam
etū hūt maiorē. Et addit dīctus q̄ Solis diuersitas
maxima q̄ possit hē ē. 4. m̄. u. n̄. ē i opposito augis
ec. & in orizōte Venus autē & Mercurius sensibilē ha
bent & si maior sit diuersitas Mercurij q̄ Veneris.

Circa p̄dicta rōnabiliter dubitat̄. Dicit̄ ū. n. maxie
in p̄batiōe sc̄di q̄ maxia diuerſitas in aſpectu accidit
planeta orizōtis p̄cūū obtinēte. Et orizō deſcriptus
eſt in linea p̄ ſuperficie terra traſeūte. in cuius terminis
maximā diuerſitatē contingere p̄batū ē. Sed hmōi

linea ex quo nō transit p̄ centrū terræ nō diuidet cœ-
lū in duo æqualia pro elemento foris orizō igni cœli
in duo media minime pariet cœli nō uidēbit me/
dietas imo minus medietate quāta ē terræ semidia-
metre: qd' ē cōtra Pro. prima Almag. cap. v. & Alpha
granū differētia. 4. dicētes ubiq; sit hō medietatē
cœli ei semp apper: & rōnibus pbāt. ¶ Ad hoc respō-
dēt qdā lineā rectā dicētes p̄ sup̄ficiē terræ trāsēuntē
nō fecare sp̄erā in duo æqualia: neq; cōsequēter effe
lineā orizōis. Neq; is oculus q' est i sup̄ficie terræ
uidet cœli medietatē: cū lineā trāsies per centrū terræ
fecat cœlū in duo ægilia: q' si ibi oculus existeret emi-
sp̄erū uideret ut in figura cuius centrū est a notū est
lineā b a quia p̄ centrū transit circulū in partes æqua-
les diuidere quārū altera est h' descripta q' si oculus
esset in a cœtro totū emis̄p̄erū uideret. Q' d' si esset in
sup̄ficie terræ pūctō d q's dubitat q' recta lineā pdu-
cta ē d f p̄ s. e. f uisa & supra orizōntē nō est medietas
siq'd' deficit a toto femicirculo. Sed q' autores inq' u-
tū ubiq; sit hō cœli mediū ei appere intelligunt

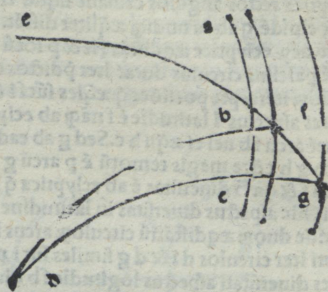
de hō neeleuato supra terrā scām oculos & erecto
qui uidelicet ab oriēte ad occidentē & a terminis ui-
sionis linea recta p̄ superficiē terræ trahi nō pōt imo-
dū: dū lineæ angulicantes in oculo cōspicientis. u. g.
imaginantur hii hoīes eleuari supra terrā ita: q̄ oc-
lus sit in g a quo s̄i dū lineæ p̄ superficiē terræ g b &
g c ducant diuiderēs cœli in duo media facient ori-
zontē & terminū uisionis: unde quātū deficit & ob-
stat femidiameter terræ nā hō possit mediatē uī-
dere: tantū idē sua erectione recuperat: unde semper
mediū cœli uidebit. ¶ Sed respon. hæc nō est digna
recitari neq; scribi licet sit uiri solēis & philosophi-
cæ discipline quasi magister a fratribus reputatur. Si
nāq; hō iō uidelicet mediū cœli quia est erectus sup
terrā. Quod nō uideret si oculū in terræ superficiem
hiētūc q̄ magis erectus esset & eleuatus magis ui-
deret q̄ mediū: sed existens supra turrim uel montē
est in ducapla p̄portione magis eleuatus q̄ si eēt so-
lū in supiciē terræ: igit si sua lōgitudine facit ut uideat
cœli quanta est femidiameter terræ supra turri plus
mediate quāte sunt. i. o. femidiametri uideret quod
est cōtra dictos uolētes ubiq; sit hō seu ī plano seu
in turri siue supra montem cœli mediatē ut semper
ei appere. ¶ Et quod magis est sequere q̄ quanto
hō maior esset tanto plus uideret de cœlo q̄ paruus

PLANETARVM

uel inclinatus qđ falsū ē p instrumenta nāq; ut astrola
biū & alia pceptū ē seu sit i sumitate mōtis siue in
turi uli plāo sp uidet coeli medietatē. Et cōfirma
tur q̄titas nāq; hoīs ipceptibilis ē respectu totius
terrā q̄re quātacūq; sit nō faciet diuersitatē i cōspi
ciēdo coelū p ei⁹ supficiē. Scđo h̄ respō. ē cōtra
Pto. & Alphag. i pallegetis locis ubi uolunt qđ ex
quo hō seu sit i cētro siue in supmo terrā sp uidet
medietatē qđ differētia causata i cōlo semidiamē
tro terrā insensibilis ē & dicta semidiameter erit in
sensata coeli uolūt igit qđ differētia causet i cōlo
inidēdo ex cētro & supficiā terrā licet insensibilis.
Sed si oculus erectus uideret p lieas ita iclinatas ut
respō. uult qđ nō uniuersis angulū causātes cōiun
gunt: possent ita dictā lineā a supficiā terre iclina
te ad puncta semicirculorū pcedere etiā quātitatē
terrā magna & sensibili. Dicta igit respō. destruit
hanc rōnem. Tercio oēs concedūt planetarū di
uersitatē maximā accedere in orizonte: sed talis i
uenta est p demonstrationē nām in termino lieā
recte p supiorē terrā trāseuntis. orizon igit erit li
nea recta & nō duā lineā iclinatē angulū i oculo
conspiciētis causantes. Quare aliter indeo qđ ori
zon est linea recta supficiē terrā in loco habitatio
nis cōtingentis ut dictū est: nec talis coelū secāt in
duo media ex quo nō trāsīt p centū: neq; cōseqn
ter hō in faciā terrā exūs uidet scđm ueritatē emi
spium cōpletū cū illud uideret exūs in cētro. Sed
qđ linea orizontis dicta diuidit coelū in emispiū
supmū qđ ita parū deficit a pfecta medietate: qđ il
lud tale nullo sensu unq; pēpi pōt: uere iudicāce
li medietatē uideri: cū etiā oīa instrumenta hoc de
monstrēt: illud nāq; qđ de medietate cōpleta non
uidetur insensibile est: qđ quia æquale est semidia
metro terrā: qđ h̄mōi causat diuersitatem conclu
dunt semidiametrū & cōseqnter terrā insensibilē
respectu firmamenti. & mō hoc dicendo saluatur
immo uerificatur ratio astrologorū nominatorū:
& declaratur q̄liter maxima diuersitas cōtingat in
orizonte. Sed ulterius contra hanc responsionē
instatur: qđ si scđm rei ueritatem hō non uidet cō
li medietatem: licet scđm sensum qđ deficit est
æq̄le semidiametro terrā qđ insensibilis ē respectu
coeli ultimi. Cū diameter terrā ad orbē Lunā ha
beat pportionem aliquam sensibile sequit qđ æq̄
le semidiametro terrā de orbe Lunā qđ definit
uideri de medietate respectu orbis totius sensibile
erit: q̄re hō exūs in supficiā terrā nō scđm uerita
tē tñ non uidebit coeli Lunā medietatē imo etiā
secūdū sensum. Et eadem modo de Mercurio &
Venere quod cōtrariatur dicto Pto. & Alphag. no
lentium semp hōiem coeli uidere medium. Re
spondet cōcedendo hōiem in faciā terrā exite
coeli Lunā medium nullo mō uidere: & qđ dicti
oppositū fatentur intelligunt de cōlo stellato ubi
sunt figura unde dicunt zodiaci sex signa uideri
& reliqua occultari: & similit̄ de aliis orbibus in q
bus nulla cōtingit reflexio Lunā autem Mercu
rii & Venēris: ex quo habēt diuersitatem aspectus
non uidentur medietates orbium. Et per hoc pa/

ter huius difficultatis solutione: cui prout impresen
tiarū uisum est mihi satisfeci.

Deinde cum dicit.

Diuersitas aspectus astri i lōgitudine est ar
cus ecliptice iter duos circulos magnos i
tercept⁹. quorū un⁹ p polos ecliptice & lo
cū uerū procedit: alter aut p eodē polos &
locū astri uisū. Diuersitas astri i latitudine ē
arc⁹ circuli magni p polos zodiaci trāseū
tis & locū astri uerū: intercept⁹ iter duos cir
culos ecliptice æq̄distātes quorū un⁹ p lo
cū uerū astri progredit⁹ alter p locū ei⁹ uisū.
Id ē qđ de his circulis æq̄distātib⁹ eclipti
ce intercept⁹ iter circulos magnos p polos
zodiaci trāseūtes simile est diuersitati aspe
ctus i lōgitudine: un⁹ diuersitas aspectus: q̄si li
nea diagonālis qđ drāguli cuius latera sūt di
uersitates aspectus in lōgitudine & latitudine.

Postq̄ in confuso diuinitatus aspectus determi
nationem: expleuit magis distāte & in particula
ri de speciebus eius. s. de ea in lōgitudine & latitu
dine. psequit⁹ p quāq; declaratōe sit eglyptica a b c
a arietis initū polus ecliptice e zenith capitum f
planete locus uerus g apparetis ducto circulo per
dicta loca a zenith e f g arcus f g reflexio simplici
ter superius erit ex plāeta. At quia g magis elōga
tur a p̄cipio arietis qđ f & magis ab ecliptica erit
diuersitas aspectus scđm longitudinē zodiaci &
latitudinē: diuersitas aspectus in longitudine ē ex
cessus distātiā g a p̄cipio arietis a qđ f & in la
titudine est superatio latitudinis g super latitudi
nē f distātia autē q̄libet per lineam sumitur bre
uiorē. Si nāq; debeat meriti inter duo loca longi
tudo spacium meretur minoris distātiā. Quare
si libeat haberi diuersitatem aspectus in lōgitudi
ne a polo zodiaci per locū uerū d b f magnus cit
culus ducatur eclipticam in puncto b secans & b
erit locus ecliptica & per locum uisum ab eodē
d c g eclipticā in c interiacem erit c in ipsa locus
uisus: arcus ecliptice b c inter circulos dictos ca
pius in longitudine dicitur aspectus diuersitas: nā

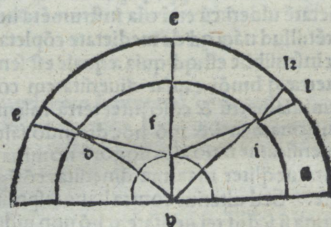
y

THEORICA

locus uisus g distat ab a arietis initio magis q̄ fue-
rus locus p dictū arcū ecliptice b c & q̄ dictū cir-
culi capiāt nimīā distātiā iter duo loca patet quia
cū ecliptica rectos angulos causant siqdē trāseūt
p polos eiusdē q ab ea undiq̄ æq̄liter distāt. At
si p locū ueꝝ ecliptice æq̄distās fh & p locū uisū
i g eidē palellus circulus ducat iter p̄dictos circu-
los p̄iorū intercepte portiones q̄ æq̄les sūt fi & g h
diuersitas aspectus i latitudie ē f nāq̄ ab ecliptica
remouet arcu f b uel ef æq̄li h c. Sed g ab eadē di-
stat arcu g h t q̄re magis remotū ē p arcū g h uel
ei æq̄lē i f & q̄a h diuersitas ē ab ecliptica q̄ latitu-
do dicit hic aspectus diuersitas in latitudine noīa
ra ē. Vnde duoy æq̄distātiū circuloꝝ arcus i g fh
intercepti iter circulos d i & d g similes sūt p̄por-
tionales diuersitati aspectus lōgitudie f b choē i
qua p̄portio arcus ecliptice b c ad totū circulū
in eadē arcus f h & i g ad suos circulos se. hnt: qd̄
notū est illi q̄ cōsideret circulos d i & d g p polos
trāsire ecliptice: cui circuli fh & i g æq̄distāt: quare
cōcludēdo quadratū imaginorū i f g h cuius duo
latera opposita i g & fh diuersitatē aspectū in lōgi-
tudine demonstrāt: & reliqua duo i f & g h in lati-
tudine reflexionē. Cuius q̄drati diuersitas aspectū
absolute ē q̄si linea diagonalis. i. diametralis dia-
meter nāq̄ q̄drati uti ut ostēdit p̄rio elementoy
diuidit quadratū in duo media in angulis oppo-
sitis habēt terminos. Notandū est hic quod sin-
gulis astris ab ecliptica remotis dupliciter locus
ascribit p̄rio modo in lōgitudine: qui capit p cir-
culū a polis zodiaci p locū astruoy trāseuntē: q̄
quia ab initio arietis æqualiter distat secundū illā
partē ubiq̄q̄ eiusdē sit astrū ab eodē æquidistat:
& si in eo plura sidera repiant: eandē habentia ab
eo distātiā secundū longitudinē erunt cōiuncta:
secundo locus datur astris in latitudine: q̄ per cir-
culum ecliptice paralellum designat: qui ex quo
ab ea æquidistat ubiq̄q̄ eius sit astrū scdm la-
titudinem eundem locum dicitur habere. Distā-
tiam cuius nō quacūq̄ linea ostendit: imo mini-
ma: minima autem linearū quæ duci possit inter
talē paralellum & circulum ecliptice est circulus
per polos eius propter hoc quod super eam per-
pendicularis est. Et per eundem duarum stellarū
ab eadem inæqualiter distantium in latitudine ca-
pitur differentia. Eodem modo quia inter cir-
culos a polis ecliptice per loca siderū minima ca-
pitur portio eiusdē ecliptice: ex quo sup eā sunt
ppendiculares. quia demonstrant loca in longitu-
dine: arcus ecliptice ab eis secatus astri uel astroꝝ
diuersitas in longitudie nō immerite dicit. Po-
stea noticia completiori huius materiæ quattuor
Alphagrani. 27. differentia regulas eam perfectæ
declarātes minime reticebo: quarū priā est: astron
zenith capitū morāte aspectus diuersitas nulla cō-
tingit: quod notū est ex demonstratis quia locoy
ueri & apparentis ibi lineæ uniunt: quare & p̄di-
sta loca minime differūt. Secūda regula si pla-
neta a zenith remoueat̄ur semper diuersitatem ha-
bet aspectus denominationem fumentē ab ea pte

uersus quam planeta uergit a zenith ut si sit uersus
horizontem orientalis: uersus occidentem occiden-
talis: septentrionalis si ad septentrionem. Australis
uero dicit si austrum tendit planeta: Cuius ratio
quia uersus quam partē planeta declinat a zenith
eandem uersus partem locus apparens a uero se-
motus est: & a zenith magis elongatus uerbi gra-
tia si plāeta sit uersus orientē locus uisus a uero de-
clinat uersus orientē: ut claret ex figuris & exēplis
supra scriptis: quare si locus uisus a quo diuersitas
aspectus dicta est uersus orientē appropinquando
magis declinat: nō indecenter reflexio orientalis
nominatus: & ita intelligat de aliis quādo igitur
circulus signorum fuerit in zenith i partibus illis
in qbus erit possibile & planeta latitudinem nullā
habuerit: imo eclipticā possiderit diuersitas aspe-
ctus erit tantū in longitudie. Patet q̄a ex quo zodia-
cus est in zenith per locum utruq̄ trāsibit ex dif-
finitione diuersitatis aspectus: quare uterq̄ locoy
eclipticam possidebit. Et consequēter nullam ha-
bentes latitudinem in longitudie tantum diffe-
rent. Quod si in casu isto planeta sit a zenith
orientalis locus eius apparens locū ueꝝ p̄cedet in
ordine signorum ut in figura hac in qua principiū
arietis & occidens sit a & b orientis & c zenith si
planeta sit in p̄cto d non ne locus eius uisus e du-
cta linea f e p̄cedet scdm ordinem signorum q̄a a
principio arietis magis elongatus locum uerum
g linea h g p̄ducta: notū ē. n. bene cōsiderat. Si ue-

ro planeta sit uersus occidentem a zenith in pun-
cto i locus uerus kh k producta linea recta præce-
det locum uisum l linea f l extēsa ex quo plus a b
arietis initio remouebitur: quod totum per se no-
tū est. Tertia regula si per zenith nō trāseat zo-
diacus uerum circulus magnus per polos eiusdē
& planeta loca prænominata: tota diuersitas in
aspectu erit in latitudine. patet ex quo ambo loco-
rum est in circulo p polos dictos trāseunte æqua-
liter distātiā ab initio arietis eundem locum ha-
bent secundum longitudinem. & consequēter
reflexio in longitudie nulla q̄ q̄a planeta est ex-
tra zenith & habet reflexionem. ea tota erit in la-
tum. Quod si planeta a zēth septentrionem uer-
sus declinat locus uisus a loco uero uersus eandē
partem magis semotus erit & reflexio dicitur sey.

PLANETARVM

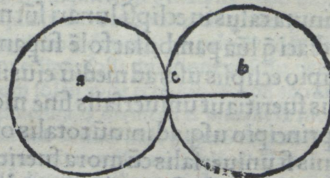
ptentionalibus cuius exemplum in eadē declara-
tur figura si b quod erat oriens polus fiat borealis
& a australis. Si planeta sit septentrionalis in d nō
ne locus apparens e magis septentrioni uicinatur
q̄ uerus g non est dubium. At si planeta sit uersus
austrū in i locus uisus i magis meridiei erit propi-
quus q̄ uerus k quare reflexio meridialis erit in
casu illo. Quarta regula si circulus signorū: nō
trāseat per zenith neq; circulus p polos ecliptice
trāsiēs aspectus diuersitas partini erit i latitudie &
partim in lōgitudine qd̄ patei ex dictis. & ē qua-
liter accipiatur Quod si ecliptica magis a zenith
sit distans quam prius dictus circulus reflexio ma-
ior erit in lōgitudine quam in latitudine. Et si si-
at econuerso oppositum eueniet ceteris aequali-
bus idest q̄ latitudo a zenith & distantia eclipti-
ce sit aequalis distantia dicti circuli ab eodem erūt
duæ diuersitates aspectus aequales adinuicem.

Deinde cum dicit.

Diuersitas aspectus lūæ ad solem est ex-
cessus diuersitatis aspectus lunæ sup diuer-
sitatem aspectus solis si uera cōiunctio lu-
minarium fuerit inter gradum ecliptice
ascendentē & nonagesimū eius abascendere
uisibilis eorū. cōiunctio præcessit uerā. Si
autem iter eundē nonagesimū & gradum
occidentē fuerit uisibilis ueram lequetur
Sed si in eodē gradu nonagesimo acciderit
tunc simul uisibilis cōiunctio cum uerā fi-
et nullaq; diuersitas aspectus in lōgitudie
cōtinget. Nonagesimus namq; gradus eclip-
tice abscendente semper est in circulo per
zenith & polos zodiaci procedente. Lati-
tudo lunæ uisa est arcus circuli magni per
polos zodiaci & locum lunæ uerum aut
uisum trāseuntis inter eclipticam & circu-
lum sibi æquidistantem incedentem per lo-
cum uisum interceptus.

Agit de reflexione in comparatione: pro quo
est notandum qui diuersitatem aspectus lunæ &
Solis tempore coniunctiōis necesse est scire: ad hoc
ut eclipsis Solis fiat: nam quando ita luminaria
coniunguntur secundum loca uisibilia q̄ luna in-
ter aspectum nostrum & Solem interposita sit no-
tum est solem eclipsim incurrere: at quando licet
sit coniuncti secundum uera loca: secundum tamē
uisa multum elongantur eclipsis uel non fiet uel
parua & parum durans: quare oportet scire distan-
tiam loci nisi lunæ a loco uiso Solis q̄ si tanta erit
quanta est Solis semidiameter & etiam lunæ: e-
clipsis solaris minime sequitur. u. g. sit locus uisus
Solis a & idest lunæ b quia a & b tantum distant:
quanta est Solis semidiameter a c & lunæ b c lu-
na non erit iter posita neq; sequitur eclipsis simi-
liter quandoq; Solis nullam habet diuersitatem

aspectus sensibilē: immo locus uerus idem est cū
uiso in ecliptica: quare eo tunc non accipitur di-
stantia inter locum uisum solis & luna immo di-
stantia loci nisi lunæ ab ecliptica: quæ distant si
sit quanta sunt ambe semidiametri luminarium
eclipsis nō cōtinget: si uero minor fiet eclipsis de his
igit distantis modo prosequitur prima igit est
q̄ cum claruerit ex prædictis planetam terræ ppin-

quorem diuersitatem aspectus maiorem posside-
re: habebit hac de causa luna maiorem reflexionē
q̄ sol excessus igitur diuersitatis in aspectu lunæ su-
per eam Solis dicitur diuersitas aspectus lunæ ad
Solem idest excessus diuersitatis aspectus lunæ su-
per eam quæ Solis est: quod inde sequitur de cōi-
iunctione luminarium explicatū est optime insu-
prioribus: si uero Sol aspectu diuersitatem non ha-
beat habere oportet latitudinem lunæ uisa quæ ē
distantia lunæ loci apparentis ab ecliptica acce-
pta per arcum circuli magni transeūtis per polos
zodiaci & locum uisum inter locum uisum & e-
clipticam iacentem: cuius exemplum patet in figu-
ra qua latitudinis & longitudinis aspectus diuersi-
tates explanate fuerunt.

Deinde cum dicit.

Digiti ecliptici dicuntur duodecimæ
diametri corporis solaris aut lunaris e-
clipsate.

In parte hac de eclipsibus determinat tantum
terminos declarans qui ad eclipsis oīa necessaria
reperienda sunt oportuni & canones quoq; expla-
nans: unde posset dici q̄ modum operationis ta-
bularum quæ sit pro eclipsi habenda ratione ma-
nifestat. De eclipsi autem duo sciri queritur quāti-
tatem scilicet & durationem ideo circa hāc partē
duo facit primo declarat terminos quantitatem
eclipsis significantes secundo uero duratiōis spa-
cium ibi. Minuta casus quantitatem eclipsis uo-
co quantitatem lunaris eclipsatam: quando nam-
q; eclipsis est in toto corpore non queritur de par-
tis eclipsate quātitate cum totum sit eclipsatum.
At quando non est in toto corpore potest pars
maior uel minor secundum diuersitatem causæ
eclipsis: & tunc quantitatem oportet notificare ecli-
psate partis. At quod declarandum diuiderūt an-

tiqui cuiusq; diametru lumaris in .12. ptes æqles: utunt nāq; astronomi nūero duo denario ppter multas sectiōes posse recipere & plures habere aliquotas ptes medietatē uidelicet ut .6. tertiā partē ut .4. quantā ut tria & sextā ut duo quaq; quālibet partiū digitū eclipticū noīarūt uel scdm alios pūctā: unde in tota diametro .12. digitū ecliptici sunt seu puncta: & per obscurationem horum punctorum q̄tatem: proferunt eclipsis sicut ex sententia Alphagrani circa finem declarabo.

Deinde cum dicit.

Minuta casus in eclipsi lunari sūt minuta zodiaci q̄ lūa pambulat solē supando a principio eclipsis usq; ad mediū eius: si particularis fuerit: aut uniuersalis sine mora: uel a principio usq; ad initū totalis obscurationis si uniuersalis cū mora fuerit. Minuta more dimidie sunt minuta zodiaci q̄ lūa solē supando a principio totalis obscurationis usq; ad mediū eius perambulat. Minuta casus in eclipsi solari sunt minuta q̄ luna a principio eclipsis usq; ad mediū superatione sua ultra solē perficit. Quare si minuta ista per superationē lunæ i hora diuidantur tēpus quo ea pertransit eueniet.

Notificat durationē eclipsis & duo facit p̄rio ei terminos expōit scdō diuersitatis i durationē cām assignat ibi. Diameter solis. Pro euidētia p̄ia: patet est aduertēdū q̄ lumare quodlibet dupliciter eclipsim pōt pati: p̄rio mō particulariter t̄m hoc scdm partē: ut lūa scdm partē eclipsat q̄ nō tota liter umbrā igreditur: imo t̄m scdm illā partē: & sol similiter scdm partē obscuratus uobis apparet q̄ lunā nō opponit directē inter nos & totū solē imo partē t̄m: & h̄mōi eclipsis particularis dī: hoc est in partē t̄m & nō in toto luminatis accēdes corpore: scdō mō quodlibet illoq; priuari lumine pōt i toto corpore: luna qdē quādo totaliter igreditur umbrā p̄dictā sol etiā quādo inter eū & nos ita luna interponitur: ut totaliter eum ab aspectu nostro priuet: & eclipsis talis dicta est uniuersalis hoc est in toto corpore uel uniuersis partibus contingēs qd si tale lumare totaliter & scdū uniuersas partes per instans sit eclipsarum uniuersalis dicta est eclipsis sine mora. i. sine temporalī mēsurā: ut si per tempus magnum durat uniuersalē cum mora temporalī appellauere: quorum eclipsim tam particularis q̄ uniuersalis cum mora & si ne in utroq; luminari causā in fine huius capituli cuilibet patefcent. Uniuersalis autem eclipsis omnis & particularis est. nō enim corporis totū priuari pōt nisi pars prius deficiat: neq; totum a tali defectu liberabitur simul nisi pars linquetur obscura: cum per partem ante partem īcipiat eclipsis in corpore procedat minuat designat non enim tota simul & semel luna inter nos & solem inter-

ponetur: nisi prius partem: neq; ab eo elongabitur nisi successiue & eodem modo cum talis interpositio fiat per motum: similiter & elongatio. haud aliter luna nō tota simul ingressa erit umbram terræ nisi pars eius prius. neq; alio mō ab ea elongabitur q̄ ut dictū est: q̄re q̄n eclipsis particularis est sufficit hīc t̄ps particularis obscurationis: sed quando est uniuersalis oportet scire & t̄ps particularis obscurationis: nec non & uniuersalis. i. q̄to tpe tale lumare scdm partē t̄m durabit eclipsarum: & similiter scdm totum corpus: at quia si eclipsis particularis est: spaciū temporis ab initio eius ad medium usq; quando. s. maxima pars est eclipsata æq̄le est tempore ab hoc medio usq; ad definitiōem: similiter in uniuersali eclipsis particularis que sit i augmento æquatur i durationē eclipsi particulari eiusdē quando definit: & a principio uniuersale obscurationis ad mediū usq; æquiualeat a medio usq; ad finem: q̄re altero: non ignorato tempore & reliquum habetur: & eo gemiato totū inotescet medietatem t̄m cuiusq; diffinit durationis tā in particulari q̄ in uniuersali: nō. n. totum eclipsis tēpus sed tantū mediū accipit astrologi: qd uidelicet est a principio ad medium uel a medio ad finem quoniam principaliter q̄runt quando est in ultimo sui esse & maxime intensa: quod in medio continet. Et medio habito per demptiōne medietatis initū. & per additionē finem eius inueniūt t̄ps medietatis eclipsis reperitur per motum q̄ sit duratē eclipsis: unde luna interposita inter solē & nos eclipsas solem q̄ nūq; ab eclipsi libaretur nisi luna uelocitate sua ab eo separaret. Et eodem mō luna igressa umbra & eclipsata nūq; ad claritatem redderet nisi uelocius motu umbram relinqueret: ab eis autem minime separatur: nisi uelocitando motum ea superet: quare tāto tpe durabit eclipsis q̄to tēpore ita luna superabit solē q̄ ab eo uel ab umbra totaliter sit egressa: Et iō oportet quot min. in zodiaco luna perambulat solē superando ad hoc ut sciamus q̄to tpe eclipsis extenditur. Minuta igit zodiaci q̄ luna perambulat solem superando a principio eclipsis ad medium si lunæ eclipsis fuerit particularis: ut si sit uniuersalis sine mora: q̄a ex quo nō hēt morā neq; q̄ritur: dicunt minuta casus. i. minuta zodiaci quæ luna eclipsata & priuata lumine perambulat. per hæc nāq; minuta reperta tempus medietatis eclipsis particularis innotescet ut dicā: nā inuenio hæc minuta esse .30. & luna mouetur sole uelocius cū superando. 30. minutis i hora concludo eclipsis particularis medietatē esse unius horæ: & totā duarū horarū: & sic habet quātū durat particularis eclipsis: simili quoq; mō minuta casus in defectu solis si parciantur per superationē lunæ in motu ad motū solis in hora t̄ps medietatis eclipsis residuum erit sed: si eclipsis sit uniuersalis cū mora eclipsim dico lūa: quia ut patebit sol non patitur eclipsim uniuersalem longo tpe q̄a diametru habet uisualem: quali equalē diametro uisuali solis quare insensibiliter ut dicit Alphag. differentia. 29. sol eclipsatur in toto cor-

PLANETARVM

potere eo casu si libeat hñe medietatē eclipsis uniuersalis superationē lunæ supra solē i motu a principio eclipsis uniuersalis ad mediū usq; uel minuta zodiaci q̄ lūa eo tūc pambulat. m̄. dimidie more dicta p supationē in hora parciantur & tempus p fatum residuum erit. quod si geminetur tempus durationis uniuersalis eclipsis resultabit. Qualiter autem operationes hec perficiantur supra tabulis de eclipsibus declarari habet.

Deinde cum dicit.

Diameter solis uisualis in auge eccētri ci. xxxi. minuta cordat; sed in opposito triginta quattuor; semper tamen quæ est proportio qnq; ad sexaginta sex ea est motus Solis in hora ad diametrum suam uisualē.

Dat cam duratiōis eclipsiū maioris seu minoris Duplex nāq; est cā q̄ eclipsis aliq; longiori tpe ex tēdat; priā est q̄ lūa sit p̄p̄quior eclipsice & sectio nibus dragonis eius q̄re fit ut directius iter solē & nos iterponat i eclipsi solis uel maiore lineā de terra umbra p̄transcat i eclipsi eius; quo fit ut lōgius tēpus regatur ad hoc ut ipsa a sole uel ab umbra p̄asata separet; & eclipsi maioris sit duratiōis; & de hac lōgitudine hic nō p̄sequit; q̄a supra p̄egit quādo diffiniuit minuta casus & dimidie more; q̄to nāq; in Solis eclipsi plura sūt minuta casus tāto directius lūa iterponit iter eū & nos; & q̄to plura eadē & minuta dimidie more tāto umbrā; sicut rit maiorē; & eclipsim duraturā magis significat; altera eiūsdē cā est uariatio diametrorū uisualium luminarū; & umbra ex cōsequenti; q̄re in duratiōe utriusq; eclipsis sequit uariatio; eodē quoq; modo eorūdē motuū in aequalitas; p̄ cuius declaratiōe ē aduertendū q̄ sicut haberi pōt ex. 22. & 26. primæ partis p̄p̄ectiue; luminosum maius q̄to magis ab opaco elōgatur minori tāto maior umbra causat ceu in theorica solis in questione de ec. & declarati ui & exemplificauit; ubi etiam dictum ex. 24. eiūsdē q̄ dicta umbra q̄to ab originē distātiōis fit tāto magis attenuatur ut tādē in piramidē diffiat quare cum sol est in auge ec. a luna distantiore; ea umbram causabit maiorē; & solis eclipsis in pluri parte terræ cōtinget & magis durabit unde sæpe uisum est luminariibus cōiungi cōiunctiōe uisibili quandoq; totum solem eclipsatum quandoq; uero minime imo undiq; lunā superfluere quod esse non potuit alio nisi quia in totali eclipsi lunæ diametrum uisualē æqualē seu maiorem hēt diametro solis uisuali; quare sol distans magis quando uero nequit eum scdm totum coperire minorē hēt diametru; quare solē p̄p̄quiorē cōcludē dum est lunæ p̄p̄ appropinquationē eius lunæ & ad terrā; uel p̄p̄ lunæ appropinquationē ei & a terra remotione. Eodem mō in defectu; lunari q̄to Sol terræ p̄prior sit tanto diameter umbræ minoratur & q̄to remotior eadē maioratur ex eisde; propositionibus similiter luna in auge epi. q̄a a terra distantiore umbram minorē & maiorem occurrat

in angia existens opposito quare necesse est scire a terra luminariū distantiā & p̄p̄inquitatē; q̄ causat sūt ut eclipses diuersent i duratiōis spaciō. Haud aliter motus luminariū earūde; de cā est uariatiōis. Sigdē lunæ motus uelox & solis tardus & umbræ terræ cōsequenter q̄ æq̄li cū sole mouet uelocitate ab eis citius lūa separabitur & utraq; eclipsis desinet citius. Ecōuerso uero lūa tarda existēs a Sole ueloce & umbra tardius elongabit; & eclipses ambe erūt durabiliores q̄re q̄ eclipsiū duratiōe desiderat & luminariū a terra distantiā & cōsequenter eorū uisibilium diametrorū q̄titate; & scdo motuū eorūde; qualitatē hēat oportet de q̄bus i p̄senti parte p̄sequitur; & duo agit q̄a priō de dictis inq̄rit uariant eclipsis solis durationem; scdo uero lunæ ibi; Dum sol in auge eccē. solis eclipsi accidit uariatio cā diuersitatis diametri ei uisualis & motus scdo cā eorū lūa iō duo facit q̄a priō determinat & declarat quantitates diametri solis & q̄litate; motus eiūsdē i diuersis p̄tibus ec. scdo uero eorūde; lūa ibi; Lunæ uero in auge ec. Dicit igit priō q̄ solis i auge ec. existētis & i opposito eiūsdē diameter uisualis in quātitate distātiā q̄a in auge existēs a terra magis sit distās minoris quātitatis ipse uidet; q̄re diameter eius uisibilis minor est; sed i opposito augis eo cōstituto ē diameter uisualis maior; nā i auge p̄dicta diameter cordat; i. extendit directē ut corda respectu arcus. 31. m̄. de zodiaco occupat nāq; in zodiaco. 31. m̄. sed in opposito augis. 34. ut Ptho. septima Almag. declarat; cuius sententiā & rationes in presentiarum silebo quia spero opus illud impressiōi tradam; & tunc in fronte ab eo omnia uideri poterunt; non tantum autem Sol in auge & in opposito existēs in diametro uariationē acquirit immo etiam in motu & claruit mathematice in theorica eius; sicut nāq; in auge minor est diameter uisibilis quam in opposito ita & motus tardior sequitur per demonstrata ibidem q̄ qua proportione diameter solis in opposito augis uincit eam quæ ē in auge in eadem motus qui fit ab eo in opposito dicto superat motum qui continet in auge; quare eadem est ratio diametri & motus eo nāq; minorata & motus minoratur; qui augetur ea augmenta. Ideo quantacūq; sit diameter si parciatur in. 66. partes de eis sol motu priō. 5. in hora perambulat; & totam trāsibit in. 13. horis & 12. minutis; quia diametri uisualis ad motum eius in hora decupla tripla sexquiquinta est proportio & hoc ueritatem habet omnibus in locis; appropinquante nāq; ad terram ipso sole augetur diameter uisibilis & æquali proportiōe motus uelocitatur. Notandum q̄ luminariū uisibiles diametros instrumentis & maxie astrolabio accipere tali modo; per anxā sumpto astrolabio ita q̄ naturæ suæ dimissum sit tantum uoluellam eleuant q̄ solis seu lunæ diametrorum; per ambo foramina suprema; partem conspexere. & notato numero graduū & minorū in dorso astrolabii in quo uoluella p̄asata fuerit scdo altitudinē partis infime luminariis uisuali linea notauerunt

THEORICA

& inter duas notas differētiā luminaris diametri
lōgitudinē & q̄ritatē ptulerūt: quā q̄a diuersa in
auge & in opposito inuēta est tēporibus diuersis:
nō eandē sp̄ manere diametrū uisualē cōcludere
sed q̄a dorsum astrolabii diuidit in 360. gradus
circuli magni q̄les sūt æquinoctialis & zodiacus
sequitur q̄ q̄ritas diametri solis est 31. m. in auge
& 34. i. in opposito dezodiaco sed in accipiendo di-
stāg diametrog q̄ritatem ne error contingēt pp
motū diurnū solis: eodē tpe a duobus opatū est.

Deinde cum dicit.

Lunæ uero in auge eccētrici & epicycli
xxix. minuta sed i auge eccētrici & opposi-
to augis epicycli triginta sex: sp̄ tamē quā ē
proportio q̄draginta octo ad q̄draginta se-
ptē ea est motus lūæ in hora ad diametrū
suā uisualē quare sequit̄ q̄ possibile sit ut
etiā quādoq̄ Solis eclipsis accidat uniuersa-
lis: nunq̄ tamē naturaliter apparere po-
tēst ratione diuersitatis aspectus ut totus
Sol toti terræ uniuersaliter eclipsetur.

Agit de diuersitate eclipsis solis merito uarietatis
diametri uisibilis lūæ & eius motus in eq̄tatis: nā
q̄n ip̄a in auge ec. est & epi. q̄a a terra remotissima
diametg hēt uisualē minimā. 29. tātū. m. at i au-
ge ec. & epi. opposito: q̄a pprior terræ maiorē. f.
m. 36. i. aliis at epi. locis maior ē uel mior sedm q̄
magis uel min⁹ cētro mūdi appropinquat. Nō ino-
tuit at q̄ra sit diameter uisualis lūæ ea i opposito
augis ec. morāte: q̄a diametrog uisibilū q̄ unū q̄
titates pp ec. q̄ cōrīgunt luminarib⁹ oppositis uel
cōiūctis. In oī aut cōiūctiōe sen oppositiōe lunæ
augem ec. possidere ex theorica eius claruit: quare
eclipsis nulla sit ea in opposito angis ec. cōstituta:
neq̄ cōsequēter querit̄ quātitas diametri eius uisi-
bilis: & q̄a lūa in opposito augis epi. nō tantū dia-
metrū uisualē lōgiore hēt. imo ēt motū uelocio-
rē: nō ubiq̄: sit q̄draginta octo ptes mouet quare
diameter p̄dicta. 47. cōtinet illo in loco: ut si dia-
meter dicta parciat i. 47. ptes: lūa motu pprio pa-
grabitur spaciū æq̄le ei & ultra unā ei⁹ partiū. Ex
declaratis hic. f. diametris uisualibus: & supra de di-
uersitate aspectus patet: q̄ & si Solis eclipsis possit
cōtingere uniuersalis: nō tñ toti terræ imo tantū
alicui regioni alii uero pticularis fiet maior & mi-
nor secūdu q̄ in parte illa diuersitas aspectus ua-
riat: in parte autē alia nullo mō erit eclipsis. primū
pbat̄: dato nāq̄ q̄ sol incurrat eclipsim ubiq̄:
sit dū mō lūa possideat oppositū augis epi. diame-
ter uisibilis lunæ maiori q̄ Solis ut dictū est: quare
si tunc iungantur p loca uisibilia totum solē cope-
riet ip̄a luna q̄ est primū sedm etiā liquet quia &
si lūa ascōdat totū solare corpus isti regioni pp di-
rectū aspectū: nō tñ alii regiōi q̄a aspectus diuersi
fiet p̄tibus i diuersis: imo regiōi alicui partē Solis
& alicui nullā obūbrabit. Et hoc demonstrat̄ tabu

læ de diuersitate aspectus i diuersis climatibus ubi
uarie & diuersificate repiunt. Et addit nāl̄iter: q̄a
miraculose cōtingere pōt oppositū: i passiōe nāq̄
redēptoris nostri Iesu xpi uniuersum terræ orbē
lumine negauit & supra naturā ut in oppositiōe
eius cum luna uniuersalem eclipsim passus est.

Deinde cum dicit.

Dum sol in auge eccētrici fuerit diame-
ter umbræ in loco transitus lunæ se hērad
diametrum lunæ uisualē sicut tredecim
ad q̄nq̄. Excessus autē eius dum sol est in
auge super diametrum eius dum sol alibi
fuerit in eccentrico decuplus est ad differē-
tiam motuum. Solis in hora quibus dum
est in auge atq̄ illo loco alio mouetur.

Agit de diuersitate diametrorū & motuū lumi-
narium in quātum durationis in eclipsi lunæ cānt
diuersitatem sol nāq̄ in auge ec. existente diame-
ter umbræ terræ in q̄libet parte transitus lunæ ma-
ior est q̄ eodem in opposito augis constituto: uer-
bi gratia diameter umbræ terræ in transitu lunæ
existentis in opposito augis epi. maior sole exi-
stēte in auge ec. q̄ eodem in auge: & eodem mō-
qu luna est in auge epi. maiorem umbrā p̄tran-
sit Sol in auge q̄ eo in opposito morante: ut pater
ex allegatis p̄positiōibus. Et iō ponamus. Solem
in auge erit diameter umbræ maior q̄ diameter lu-
næ uisualis ubiq̄: sit ip̄a luna erit nanq̄ diame-
ter umbræ sicut. 13. & lunæ sicut quinq̄: & propor-
tio dopla super tripartiens q̄ntas: sed si ponamus
solē in alis ec. ab auge diameter umbræ: minora-
bitur & excedetur a diametro umbræ dum Sole
est in auge in decupla p̄portione quo motus so-
lis in loco illo superat motum eius in auge. u.g.
motus solis in auge est. 57. m. & i opposito. 61. 4.
uidelicet plus cōtinens minuta. umbra terræ Sol
in auge excedet eandem quando est in opposito
decies. 4. m. hoc est. 40. unde breuiter in altero
locotum quātum motus superatur a motu cōtin-
gente in reliquo: decies tantum umbra terræ ex-
cellit umbrā. Quare habito excessu motus Solis
in illa parte super eiusdem motum i auge: habebi-
tur de culpa superatio umbræ terræ sole in auge
ad eadē eo in illo dicto loco morāte. Perfecti-
or noticia huius materiæ de eclipsib⁹ a Ptolomeo
allegato loco perquiratur: qui complete loquitur
de hoc neq̄ quia auctor non redit cām quare ali-
quando eclipsis utriusq̄ est uniuersalis & quādo
q̄ particularis. & si particularis quādoq̄ maior &
longiori tpe duras & quādoq̄ minor & tpe du-
rans breuiori ex sententia Alphag. p̄ terminatio-
ne huius partis utriusq̄ dabo causas: & primo in
eclipsi lunare secundo uero solis inquit nanq̄ Al-
phag. differentia. 28. quom luna de se lumen nō
habeat immo a sole sit accipiens. quando id acci-
pere non potest non lucet quare eclipsatur: non
potest autem ad eam lumen peruēire propter ter-

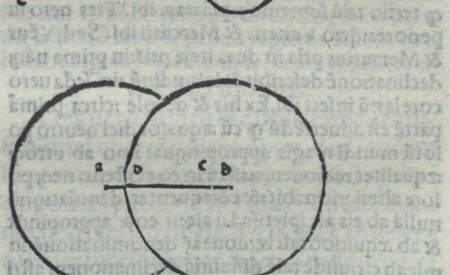
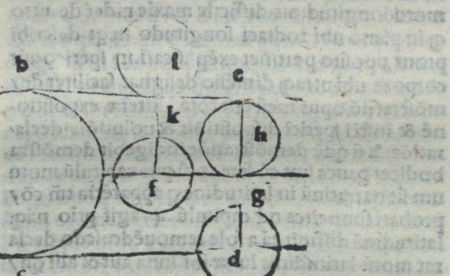
PLANETARVM

rae obſtaculū quā cū ſit corpus opacum umbram cauſatis: cuius diameter maior eſt q̄ diameter lunae eā uniuersaliter eclipſare poterit & coperire: ſed mora ipſa luna uelocius q̄ umbra ab ea ſeparatur uerſus orientē: & a ſole illuminata deſinit eclipſis. Pro cuius declaratiōe ſit ſol a terra b c cuius umbra b e c d & diameter f g ſi quidē luna fuerit praeciſe in ſectiōnū altera nullā poſſidens latitudinē cētrū eius ſerit in diametro umbrā: quā cum ab umbra undequaq; coperiatur & excedat magna proportiōe: tota eclipſabit & per tēpus eclipſata durabit: diceturq; tunc uniuersalis eclipſis cū moratur demōſtrat luna in ſexiſſens. Secūdo ſi ea dem lūa latitudinē habuerit q̄tate quā ſemidiameter umbrā uincit ſemidiametrū lunae: ſemidiameter umbrā g c ſuperat ſemidiametrū lunae h e q̄tate g h q̄re ſit luna in h latitudinē habens h e extremitas eius tāget extremam partem umbrāe intrinſecus: quare tota obſcurabitur: per tempus autem eclipſata nō permanebit: erit tunc eclipſis uniuersalis abſq; mora. Tercio ſi luna habuerit latitudinē g d aequā ſemidiametro umbrāe ita q̄ centrum lunae ſit in d extremitate umbrāe: eius tātū medietas priuabitur: quā ſcilicet

to lunae ab eo ſeparatur: eſt nāq; diameter lunae uſualis q̄ ſi aq̄lis diametro ſolis. Secundo ſi coniunctio luminariū accidat eis nō exn̄tibus i zēith imo accidat diuerſitas aſpectus in latitudine tātū: & ſit latitudo lunae aq̄lis diuerſitati aſpectus i pte tū diuerſa: exēpli cā diuerſitas aſpectus ē meridiana. 10. m. & latitudo ſeptentrionalis ē. 10. minute rūtunc locus eius uerſus p̄ciſe erit i ecliptica ubi eſt ſol quare cū ſit cōiunctio in longitudine p utriuſq; luminariū cētrū eadē linea exiens ab oculo cōſpicientis tranſibit & eclipſis iterū uniuersalis ſine mora cōtigit. Sed ſi nō ſit latitudo ſed tū diuerſitas aſpectus uel tū latitudo & non diuerſitas uel utraq; ad partē eadē: dūm nō ſuperent ſemidiametros ſolis & lunae eclipſis erit p̄ticularis tāta q̄tatis: quāta ſemidiametri excellit eas. u. g. ſit ſol in a & lunae locus uſus in b diuerſitate aſpectus & latitudine ſimul ab exiſtentibus quia ſolis ſemidiameter a c & lunae b d excellunt eas per c d ſol eclipſim patietur p̄ticularē ſecundum quā tateat c d: & quot digitos eclipticos illa diameter pars continet: tot de ſole eclipſatos proferetur & in hoc caſu pars ſolis quā eclipſim inuēit eſt quā uerſus lunā eſt & latitudinē: unde ſi latitudo ſit ſe

ptentrionalis ſeu diuerſitas aſpectus & pars ſolis eclipſata ſeptentrionem reſpiciet: q̄ ſi latitudo aſtrina fuerit: & ſol per partem meridionalē patietur: at ſi latitudo lunae uſa aq̄lis fuerit utriuſq; luminariū ſemidiametri extrinſecus ſeſe tangent & ſol lunae minime priuabitur. Quarto ſi diuerſitas aſpectus lunae tātū in longitudine fuerit uerſus

eclipticā reſpiciet: & erit eclipſis p̄ticularis: quā maior uel minor erit ſecundum q̄ latitudo uaria tur: nā ſi latitudo minor ſit iſta maior accidet eclipſis & ſi ea maior eclipſis minor. Quarto ſi luna habuerit latitudinē ſi aequalem ſemidiametro umbrāe f k & i k ſemidiametro lunae ita q̄ eius cētrum ſit in k ea continget umbrāe extremum extra & eclipſim minime patietur: unde nunquā eclipſabitur ſi eius latitudo ſit aequalis ſeu maior utraq; ſemidiametro: & ita patet cauſa uniuersalis cum mora & ſine: & etiā p̄ticularis in luna e/ eclipſis. Eodē mō & in ſole ut ipſe declarat diſſerentia. 29. unde dicit. quom ſolis eclipſis contingat q̄a luna interpōitur iter aſpectum noſtrum & ſolē q̄ pp hoc q̄ motum hēt uelociorem ab ipſo ſeparat & deſinit eclipſis: quare ſi ea ſit in ſectiōnū altera tpe cōiunctionis & in zēith cum locus uerſus ſolis ſit tā ſcdm longitudinē q̄ latitudinē cū loco lunae cōiunctus & diuerſitas aſpectus ſit nulla ut clarū eſt ex determinatis erit cōiunctio uſibilis utroq; mō. q̄re ſi luna hēat uſibilem diametrum nō minorem ea q̄ ſolis eſt: uniuersalis erit ſolaris eclipſis abſq; tamen mora ſenſibili nam ci

ptentrionalis ſeu diuerſitas aſpectus & pars ſolis eclipſata ſeptentrionem reſpiciet: q̄ ſi latitudo aſtrina fuerit: & ſol per partem meridionalē patietur: at ſi latitudo lunae uſa aq̄lis fuerit utriuſq; luminariū ſemidiametri extrinſecus ſeſe tangent & ſol lunae minime priuabitur. Quarto ſi diuerſitas aſpectus lunae tātū in longitudine fuerit uerſus

THEORICA

sus orientem cōiunctio uisa pcedet coniunctionē ueram q̄re prius erit eclipsis q̄ uera coniunctio. Si uero sint luminaria occidentem uersus uera coniunctio q̄ apparet prius: & cōsequenter eclipsis post uerā coniunctionem: hæc alter non exēplifico cum patuerint ex prædeclaratis.

De declinatione & latitudine.

 Declinatio stellæ est distantia ipsius ab æquinoctiali: & computatur in circulo trāseunte p polos mūdi & ueg locum stellæ quē liea a cetro mundi p cetrū corpis stellæ ducta designat latitudo at stellæ est distātia eius ab ecliptica & cōputat in circulo per polos ecliptice & uerum locum stellæ mō dictum eunte.

 Vm latitudo passio sit qdā planetarū anteq̄ finem iponat tractatu de motibus planetarū: in hac parte ubi agit de eorū passioibus: cōueniēs est de latitudine facere determinationē: & q̄a motus in latitudine p̄senti capitulo cōbinatus est cū motu longitudinis: difficile maxie uidet de utro q̄ in plano ubi zodiaci longitudo neq̄ describi prout pposito pertinet exēplificari. in sperico aut corpore ubi utraq̄ dimēsiō designat facilius de mōstratio opus meū erit totā littera expositio. nē & instri sperici dispositiōis & uolūtiōis declarationē: & si qdē demōstratiōe indigebit demōstratio: licet pauca sint cū fere totū p̄s capitulū motum sit narratiū in latitudine q̄ apparētia tñ cōprobatī sunt: circa qd̄ capitulū .4. agit priō nāq̄ latitudinē diffinit eā a sole remouēdo: scdō declarat motū latitudinis lunæ ibi. Luna aut̄ & alii qnq̄ q̄ tertio triū sup̄remorū plāetarū ibi. Tres uero superiores: q̄to Veneris & Mercurii ibi. Sed Vēus & Mercurius priā in duas itē p̄tis: in prima nāq̄ declinationē describit & latitudinē: in scdā uero correlariū infert ibi. Ex his & de sole: circa primā partē est aduertēdū q̄ cū æquator diei neutro polū mundi magis appropinquat imo ab utroq̄ æqualiter remouetur: astrū in eo existens: neq̄ polū alteri uicinabit: & cōsequenter denoiationē nullā ab eis accipiet: sed si alteri eorū appropinqt & ab æquinoctiali remoueat denominationē sumit ab eis: unde talē distātiā declinationem astrī hoc est ab æquatore eius remotionem appellauerunt: qd̄ si hmōi remotio fuerit cum p̄pinq̄uitate ad polū borealē declinationē septētrionalē: si uero uersus austrū austrālē rōnabiliter noiauerunt haud aliter cū ecliptica a polis zodiaci æq̄ distet: ea existēs astrū neutri eorū magis appropinquabit: neq̄ ab eis denoiabit: sed si ab ecliptica remoueat uersus polos alterū: q̄a hmōi motus ē scdm̄ zodiaci latitudinē latitudo noīata est septētrionalis si quidē ad septētrionē: & meridionalis si ad meridionalem polū ex ecliptica astrum remotum accedat: unde patet declinationē ab æquinoctia

latitudinem uero ab ecliptica acceptam esse distātiā: q̄ cū diffiniant per distātiās. Distātiā aut̄ lineā q̄ inter locū astrī & æquatorē est arc⁹ circuli magni p polos mūdi & ueg locum transeūtis: ex quo sup̄ æquinoctialē angulos facit rectos: sequitur q̄ hmōi arcus erit astrī declinatio sicut lineā breuior q̄ capi possit iter eclipticā & eundē ueg locū astrī est arcus circuli magni trāseuntis p polos zodiaci & dictū locū interceptus inter locū p̄dictū & uia solis ex quo hmōi circulus perpēdicularis est sup̄ eclipticā: erit latitudo arcus prænominatus.

Deinde cum dicit.

Ex his & de sole supra dictis manifestum est solem nullā h̄re latitudinē licet declinationem h̄eat: eoq̄ semper superficies deferētis eius in superficie ecliptice permāeat.

Infert correlariū q̄ sol nūquā habet latitudinem quom nāq̄ latitudo sit distātia ab ecliptica ut patet ex his quæ dicta sunt & sol non distet ab ecliptica: cum semper superficies plana eius deferētis sit sub ea & innotuit in theorica eius: sequitur solem latitudinem nunquam habere. cū declinationem fere semper habeat nisi bis in anno quando scilicet iniriā possidet arietis & libræ: ubi simul extens in ecliptica est in æquatore.

Deinde cum dicit.

Luna aut̄ & alii qnq̄ latitudinem habēt in luna nāq̄ propter declinationē axis augē mouētū ab axe zodiaci superficies plana deferētis eius sp̄ superficiem planam ecliptice secat sup̄ diametro mundi ab eadem in partes oppositas declinando q̄titate sue maxie declinationis sp̄ eadē inuariabiliter permanente. Superficies nāq̄ plana epicycli eius nūquam a superficie deferētis recedat. Quapropter non habet nisi latitudinem unam scilicet quæ propter declinationem deferētis ab ecliptica contingit.

Agit de latitudine lunæ & duo facit priō de ea theoricē p cām determinat. scdō magis practice declarans modum operationis & rationē distātiā latitudinem reperiendi per tabulas ibi. Hæc autē cognoscitur. Qualiter acceptum sit polos orbis deferētium augē lunæ a polis ecliptice declinari & q̄ eorū superficies ab ecliptica ob hāc declinationē declinat: & utraq̄ alterā. scilicet alteri æquariis & q̄ ppter hoc ec. lunæ secet eclipticam ab ea declinas ad partes diuersas & inde latitudinem adipiscatur & quo modo epi. causa nulla sit quia epi. superficies plana unitur cum eadem eccentrici: omnia hæc nota sunt ex theorica lunæ: quæ super uacuum puto in hac parte recapitulare.

Deinde cum dicit.

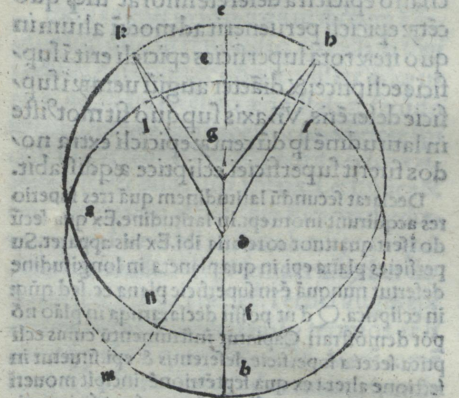
Hæc at cognoscit p argumētū latitudinis lunæ ueg. Vñ argumētū latitudinis lunæ

PLANETARVM

mediū est arcus zodiaci iter lineā ueri mo-
tus capitis dragōis & lineā mediū motū Lu-
næ scdm succellōne signorū acceptū. Argu-
mentū at latitudinis lūæ uerū ē arcus zodiaci a
lineā ueri motū capitis ad lineā ueri motū lūæ
nūeratis scdm successiōne. Subtracto igit
uero motu capitis de uero loco lūæ aut ad-
dito uero motu lūæ cū medio motu capi-
tis argumētū latitudinis lūæ uerū prodibit.

Declarat modū inueniēdi latitudinē in tabu-
lis p cām. Repit qdē latitudo Lunæ p uerū argu-
mētū latitudinis medio autē non indigemus. Est
nāq; uerum argumētū latitudinis Lunæ arcu zo-
diaci a lineā ueri motus capitis scdm signorū or-
dinē ad usq; uerū locū Lunæ. u.g. caput in a & Lu-
na in b exātib; erit argumētū latitudinis ab q;
remanet si a uero motu lunæ dematur uerus mo-
tus capitis unde existente initio arietis c si ex uero
motu lunæ cab c a uerus capitis demat argumen-
tum predictum a b restat uel scdo hētur si medio
motui capitis c b a addatur uerus lunæ c a b resul-
tat a b c a cōpleta circulatio qua subtracta a b ar-

gumētū uerū latitudinis pdibit. Q d argumētū dī
qa eo mediāte arcus aliter repit. sp nāq; arc' quo
mediāte aliter principaliter intentus imediate re-
peritur argumētū dicitur pp cām dictā in theo-
rica de Sole. Et qa arcus itētus ē lunæ latitudo iō
argumētū lunæ latitudinis noiātum ē. Nā qn ar-
gumētum nihil ē q; cōtingit luna i capite exāte:
uel. 6. signorū eadē i cauda latitudo nulla ē qa nul-
la nūc i nobis & cōsequēter ē in ecliptica. Q n ue-
ro ē 3. signorū uel nouē i altero uētrium dragōis
pūctis. s. a nobis & qdistātib' maxia ē. Et in pūctis
a uētre & qdistātibus ad ptes oppositas æquales.
Et similiter in pūctis æqualiter a nobis remotis: q;
re cū argumētū designet b loca in luna latitudi-
nes accidūt mō dictā. Quæ licet in spico debeāt
declarari in plāo tñ conabor oia demonstrare un-
de exto zodiacus a b cuius borealis polus d au-
gē deferētes uero e a f cuius polus arcticus g qa ar-

cus d c & g e sunt quartæ circuli sūt æquales: qua-
re dēpto cōi arcu c g remāet decliatio poli d g &
declinatio sup'ficie e c ab ecliptica adiūicē æqua-
lis similiter arcus d b & g f qa quartæ circuli eadē
rōne æquātur: quare dēpto arcu cōi d f restat g d
& f b æquales p tertiā cōceptionē primū iō cū ar-
cus c e & h f æqualēt arcui d g & adiūicē erunt
æqles p primā cōceptionē eiusdē decliatiōes igit
deferentiū augem & etiam ec. lunæ ab ecliptica
tā uersus septētrionē quā uersus adiuicē sūt æq-
les & maxie: q; si nō erunt alibi luna exāte in pun-
cto h cuius latitudo: circulo pducto d i h erit i h &
ducta q̄ta circuli g h erunt duo arcus g d h maio-
res arcu d h per. 20. primi q̄ tam in plano q̄ in spe-
rico uerificatur: sed qa d e æquatur g d & g h erit
longior d h quare dēptis æqualibus d c & d i per
cōem scientiam relinquitur arcus c e maior erit ar-
cu i h quod est propositū. Et si l pūctus eclipti-
ce capiatur a c remotus quantū i ducta lineā a l k
& g k erunt duæ latitudines i h & l k æquales sūt
nāq; duo latera g d g h trianguli g d h æqlia duo
bus lateribus g d g k trianguli g d k & basis d h ba-
si d k per. 73. si quidem anguli ambo de sunt æq-
les per. 26. eiusdē arcubus c i & c l æqs existētib;
quare demptus d i & d l remanent i h & l k latitu-
dines æquales: qd ē scdm: & qa m ex b æqualiter
elōgatur ut l ex c erit latitudo n m æquales latitu-
di. l k q̄ cū æqualiter distent a capite a si qd ē a c &
a b q̄ta sūt zodiaci pater tertiū. s. q; lūa æqliter a
capite remota latitudies possidet æqles. Er hac de
cā i tabula latitudis lunæ in lineis numeri ponit
duplex ordo argumētōrū dans eandē uel æqlem
latitudinē quo q; primus a nodo primā distantia
scdm ordinē signorū & scdm dēorat scdm simi-
liter ibidē notū ē argumētū a. 90. gradu seu. 270.
ultra citro q; æqualiter elongato latitudo æqualis
habetur. Quom igit p uariationē argumēti uarie-
tur latitudo lunæ & p illud repiatur & hac non
imērite argumētū latitudinis lunæ ē appellatum.

Deinde cum dicit.

Tres uero supiores duplicē hnt latitu-
dinē unā quæ cōtingit propter decliatiōem
superficie deferētis a superficie ecliptice i
oppositas partes sicut i lūa sp q̄titate maxi-
ma uariabili manēte. iter sectiōes tñ deferē-
tiū cū ecliptica super diāetro mūdi: q̄t ca-
put & cauda dicūt nō mouēt sicut i lūa cō-
tra successiōne signorū: sed sicut dictū ē se-
cū dū motū octauæ spheræ ita ut auges de-
ferētiū illorū sp circūferētiæ ecliptice æq-
distātes a pte septētrionis describāt. Quāq̄at
auges illorū sp sint septētrionales nō tñ i o-
b' trib' sūt pūcta maxia: latitudinū deferē-
tiū ab ecliptica: imo solum i marte sic ē ut
aux deferētis maxie decliet ad aq̄lonem ab
ecliptica. Sed i Saturno talis pūctus distat

THEORICA

ante augē sui deferētis. f. cōtra successiōnē
quingenta gradib⁹ i loue uero post augē
f. scē successiōnē gradibus uiginti.

In parte hac psequitur de latitudine trium su-
periorū planetarū qui propter hoc q latitudinē
hūt duplicē alterā ex pte deferentiū. & alterā cā
epi. hic duo facit q pto notificat priorē. Secūdo
uero secundā ibi. Latitudinē aut aliā. Dicit igitur
prio q tres supremi planete habēt unā latitudinē
cōtingētē ob declinationē supficiē deferētis ab
ecliptica uersus austrū & septētrionē per diuersas
medietates: q sicut in Luna inuariabilis est nūquā
auget neq minuit sed æqualis sp remāet quapp
qñ planeta ē in pte uersus aglonē declinantē lati-
tudinē habet aq lonarē: & qñ est in alia meridio-
nalē: in nodis uero nullā inuenit rōabiliter latitu-
dinē hñe. Differūt tñ a Luna q istos interfectio-
nes q caput cauda ēt dici possunt nō mouēt sicut
in illa cōtra ordinē signorū sed tñ motu. & spera
pp hoc q deferētis augē mouēt eodē motu sup
axi orbis octauis: quare oīum trium auges semp se-
pationales sunt ex quo describunt circulos. polis
ecliptice & ipsi ecliptice. ut dictū fuit & demon-
stratū i tertia theorica æqdistates: qre ex quo uer-
sus septētrionē inēre sunt australē latitudinē nūq
acqrēt. licet aut augiū puncta ad artīcū polū uer-
gant nō tñ inter oīa puncta circūferentiæ: deferē-
tiū ei polo maxie uicinat & ab ecliptica remouē-
tur in oībus tribus his planetis: sed tñ aux Mar-
tis maximā habet latitudinē pp hoc qui æquali-
ter distat a nodo utroq & in uentre dragonis. re-
peritur uero nāq uentrē dragonis punctū ab am-
bobus nodis gradibus. 90. elōgatū qd ab eclipti-
ca latitudinē habet maximā ut supra mathemati-
ce patuit: in hoc igitur uentrē est aux Martis: ut cō-
prehensum est & in alio opposito augis eiusdem op-
positū: qre aux latitudine septētrionalē ultimā ha-
bet & oppositū meridionalē. Est nāq caput Mar-
tis i tauri. 14. gradu. 54. m. hoc tpe nō. 14. 95. cau-
da uero i opposito Scorpionis. 14. g. 54. m. i quo
rū medio est aux. 14. g. & 54. m. Leonis & opposi-
tū in. 14. g. & 54. m. in reliqs uero duobus Satur-
no & loue auges nō sunt in uentre dagonis eorū
neq maximæ latitudinū sunt puncta: nam pun-
ctus habēs maximā latitudinē in Saturno ē ante
augem eiusdē scilicet cōtra ordinē signorum. 50.
g. nam eodē tpe caput dragonis Saturni ē in Cā-
cri. g. 23. m. 6. & cauda. 23. Capricorni & 6. m. &
uenter eiusdē dragonis est. g. 23. 6. m. Libræ i quo
eius aux nō est imo. 50. g. post i. 23. Libræ & 6. mi.
At in loue uenter dragōis est post augem. 20. g.
nam caput est in. 13. g. Ganeri & 29. mi. cauda ue-
ro in Capricorni. 13. g. 19. mi. & uenter in eodē. g. Li-
bræ aux uero eius in Virgine. g. simili. Quæ oīa si
instrumēto ostēderētur appropriato clara fierēt.

Deinde cōm dicit.

Latitudinē at aliā ex pte supficiē plane
epicycli qñq a supficie deferentes plana de-
clinatis. Mouet at epicyclus in latitudinē

respectu augis uere sup axe suo cētrū ei⁹ &
lōgitudines medias trāseuntes: taliter tñ ut
cū centrū epicycli fuerit in nodo capitis aut
caudæ: aux uera & oppositū epicycli dire-
ctæ sint i supficie deferētis & superficies epi-
cycli in supficie ecliptice. post q at recedit a
nodo diameter augiū epicycli declinare in-
cipit a supficie deferētis: ita q oppositū au-
gis uere epicycli remoueri incipit supficie
deferētis uersus eā pte ad quā medietas de-
ferētis p quā tūc moueri cētrū epicycli inci-
pit ab ecliptica: & aux uera epicycli tantū
dē ad pte oppositā. Et sic cōtinue remouet
aux & oppositū augis epicycli a supficie
deferētis dōc cētrū epicycli peruēiet ad pū-
ctū deferētis maxie ad eclipticā declinantē
f. inter duos modos mediū: tunc maxime
epicycli superficies cū dictā diametro a de-
ferēte declinat. Ab hoc at loco successiue de-
clatio epicycli a deferēte miorat usq quo
cētrū epicycli peruenerit ad modū alium in
quo itez tota superficies epicycli erit i sup-
ficie ecliptice: & diāter augiū ueræ i sup-
ficie deferētis. Vñ axis sup quo fit mot⁹ iste
in latitudinē sp dū centz epicycli extra no-
dos fuerit superficies ecliptice æqdistabit.

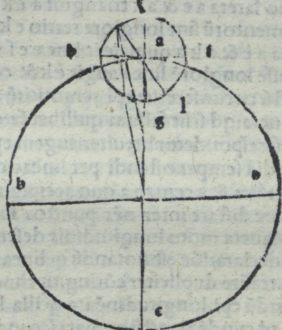
Declarat secundū latitudinem quā tres superio-
res acquirunt motu epi. in latitudine. Ex qua secū-
do isert quattuor corollaria ibi. Ex his apparet. Su-
pericies plana epi. in qua planeta in longitudine
defertur nunquā ē in superficie plana ec. sed qñq
in ecliptica. Q d ut possit declarari: q in plāo nō
pōt demonstrari. Capiatur instrumentū cuius ecli-
ptica secet a superficie deferētis & epi. situetur in
sectione altera ex qua septētrionē incipit moueri
motu ec. quæ caput dicit ibi tota superficies epi.
sit in superficie ecliptice: cuius centz quia ē in no-
do ibidē aux uera & oppositū reperientur: quare
ambo erunt in superficie deferētis. Moueat hinc
centrum epi. motu ec. borealē acquirendo latitu-
dinem & proportionaliter aux uera inclinati in-
cipiat uersus eclipticā & oppositum uersus septē-
trionē pari ē oppositā polis factis duobus punctis
mediarū longitudinē & cōtinue sicut centrū epi.
appropinquat uentri: ita inclinatio pdicta cōti-
nue augmentetur: q dum centrum epi. erit in uē-
tre puncto maxime declinante talis inclinatio ul-
tima sit hoc est tam aux q augis epi. oppositū ad
partes oppositas a superficie ec. maxima elōgata
sint. Ab hoc aut loco moueatur centrum epi. uer-
sus cauda latitudinem epi. centri incipiēte minui
& inclinatio pdicta minuetur cōtinue usq dū
centrum epi. in cauda fuerit ubi eo nullam possi-
dente latitudinem inclinatio nulla erit. imo sedo

uperio
a fecū
ret. Su
tudine
d qñq
lão nō
us ecli
etur in
oneri
es epi.
ē in no
quare
rhinc
latitu
ari in
septē
undis
ū epi.
contī
in uē
tio ul
tū ad
ōgata
i. uer
nūq
pōss
sēdo

Early European
Images
Firenze
Pal. D. N.

5

hunturquãdociq; igit superficies plana epi. a superficie plana ec. semota est p augẽ & oppositũ linear augis uerũ & mediũ nõ penetrabunt centrum epi. Et eo casu utraq; aux i superficie plana epi. orthogonaliter cadẽte superficiẽ ec. eamq; secãte in lineis augium distarum. Quod & si non nisi in speculo demonstrari possit. tamen in prædicta figura plana ita exemplifico: ex quo nõq; superficies ec. est a c quam superficies epi. secundum eius latitudinem k fi secat orthogonaliter i linea ef & mf erit aux utraq; in hac superficie secũdum latitudinem: & secundum longitudinem semper i super

THEORICA

ficie k l erit igitur k. Contingit tñ quilibet earum lineas per mediū epi. productas terminari & hoc qñ centū epi. in nodis moratur. Quare tunc dux & oppositū erunt in superficie f g. Quare ducta linea e f p centū epi. a puncto f augis terminabitur. Hoc aut qui uult mēte capere istū materiale specicū hēat apud se: qā aliter nullus percipere posset nisi uigeat imaginatiōe. Sed cōtra hoc tertium correlariū nō incongrue qd dubitare posset: quom aux media in theoricis lunæ & triū superiorū planetarū descripta sit p esse punctū terminantē lineam per cētrū epi. protractam & similiter aux uera ostendit per lineā idē cētrū penetrantē. Qua de cā q augis dicta ostendant a lineis per cētrū epi. essenziale est eis. Sed qd est alicui essenziale semp inest ei: quare semp lineā ostendētes auges p mediū epi. prateribunt. Et confirmatur quia qd essenziale est alicui & in illius ponitur diffinitioe nō accidit ei: essenziale nāq; & accidentale ex opposito distinguunt: siquidē igitur auges terminare lineas productas p cētrū epi. est eis essenziale: qualiter igitur hoc cōtinget ut in littera dicit autor.

Immo qd plus est sibi ipsi cōtradicit cū in theoricis pnominalis diffiniuerit auges epi. ceu mō dictū est: & mō eius hēt oppositum. Secūdo ad idē aux est lineā punctus longissime q possit trahi a centro ad circūferentiā epi. ideo nāq; aux notata est: qā est circūferentiā epi. punctus a centro remotissimus ut dictū est in allegatis theoricis modo lineā quā ad epi. producit circūferentiā & non per cētrū eius non est lōgissima: neq; eam terminans punctus a cētro remotissimus ut si lineā augis uere esset e k nō trāsirens per centrum epi. cū duo latera a e & a k trianguli a e k per 20. primi elementorū sint longiora tertio e k & dicta duo latera a e & a k æquiualeāt lineā e f sequitur lineā e f esse longiorē lineā augis e k & cōsequenter f punctū circūferentiā epi. remotiorē a centro e q k aux uera: qd si sit falsum quilibet fateat. Ad hoc dubiū respondetur breuiter augem epi. tā uerā q mediā semper ostendi per lineas centrum epi. penetrantes & a centro a quo accipiuntur semper maxime distare inter oēs punctos superficiē plane q planeta motu longitudinis describit. Pro quorum declaratiōe est notandū q lineam p centrum epi. trāsire dupliciter cōtingit: primo mō tātum secūdū epi. longitudinē ita q illa lineā terminetur ad eundē punctū zodiaci secūdū longitudinem quo finit lineā uere per cētrū illud trāsirens: unde qā hęc duæ lineæ sunt in puncto eodē zodiaci & coniunctæ secūdū longitudinē ambe per cētrū eius trāsire dicuntur quia ambe secant epi. secundum eius longitudinē in partes æquales. Et isto modo lineam trāsire per cētrū epi. in diffinitione augis pōitur. Semp nāq; aux quilibet per lineam penetrantē centrum epi. mō declarato ostenditur. Qualiter etiā autor in præ allegatis theoricis intellexit. Alio modo lineā potest per centrum epi. tam secūdū longitudinem q etiā latitudinē trāsire q sit eius axis nec aliquo

modo a dicto cētro remoueat & ita lineas augium per cētrū trāsire non est necesse immo cōtingit sicut in textu dicit autor: quando nāq; in nodorum aliquo est epi. tunc lineā augis trāsire per medium eius ex quo cētrum & aux est in circūferentiā ec. alias uero epi. a nodis remoto nō trāsire per eius medium quia aux remota est a circūferentiā ec. & eius superficiē plana. Et per hoc solutū est primū: est nāq; essenziale augi qd ostendatur per lineam penetrantē centrum epi. pmo modo scilicet tantum secūdum longitudinem si per idem transeat secundo modo cōtingit. Et cōsequenter patet q autor sibi non cōtradicit cum diuersos habeat hic & ibi intellectus. Ad secundum responderetur q aux est punctus superficiē planē epi. maxime a centro a quo accipitur elōgatus ut aux uera a centro mūdi & media a cētro æquātis uerum quia tam auges epi. q opposita imaginantur pro habenda distantia planetarū: ibi uel in parte illa est aux similiter & eius oppositū ubi planeta esse potest & moueri: at quia planeta nō mouetur nisi in superficie epi. planā: illius superficiē punctus maxime remotus aux est nominatus: & licet in epi. plures puncti distantes isto dentur quia tamen in eis nunquam est neq; erit planeta aux illorum nullum nominari meretur. Exēplī causa in figura priori est superficies plana epi. quā in longitudine deservit k l & semper in ea est in qua ex quo non datur punctus distantiō a centro ille est aux & non alius. Si uero epi. sit in nodorū aliquo: tunc punctus augis distantiō est a centro non tantum aliis qui sunt in ea superficie uerum etiam ceteris: & hoc est cōtingens. Et ita patet solutio huius quæstionis: quam & si alio modo potuissē soluere. quia tamen prædicta optima uidetur mihi & ita est nolo multiplicare sermonē.

Quartum correlariū sæpius deductum ē præcipue in theoria lunæ & trium superiorū: quom nāq; in his auges ab eclyptica latitudinem possideant & centra deferentium & æquantium augibus supponentur eadem nāq; lineā a centro totius per centra dicta trāsirens ad auges definiti clarum est & ea a circūferentiā eclyptice elongari: quin immo ad partem eādem ad quam auges: unde quia trium supremorum planetarū auges ad se prentionem declinant & centra ea erūt borealia & hoc quartum correlariū non infertur ex his q dicta sunt de motu latitudinis epi. uerū ecc. dictū est enim ibi q semper auges horum trium septentrionalem habēt latitudinem quare sequitur q & centra eorum. Patet igitur q his tribus planetis duplex cōtingit latitudo ratione scilicet deferentis: & causa epi. quæ multiformiter uariant in tabulis scripserūt antiq nostri Astronomie autores latitudines planetarū uarietas per singulos gradus epi. & argumenti: ac si centrum eius esse in uētre dragonis & puncto ec. maxime declinante: nō. n. potuissē signare latitudines uarietas per singulos gradus argumenti epi. in singulis gradibus cētri uerū cōstituto. Quia quot in ec. essent gradus

PLANETARVM

tot induissent tabulis q̄ longum fuisset nimis & nō minus fastidiosum. Sed tñ eas quæ in uentre existente epi. cōtingunt notarūt q̄ si epi. ibi mora ri æquatū centrū ostendat latitudo tota quā uege dat argumentū plāetæ eēt latitudo. At si p̄dictus epi. nō fuerit in uentre nō erit tota latitudo plāetæ: sed de ea capis pars p̄portionalis ad totā ceu miura per centrum repta ad .60. se habēt. Quam operationem quia tabularum canoniste declarant amplius causa notificare non curo.

Deinde cum dicit,

Sed Venus & Mercurius triplicem solent habere latitudinem. Vnam ex parte deferētis quæ deuatiō dicitur. Aliam ex parte inclinationis diametri augis uere & oppositi epicycli quæ inclatio uocatur. Tertium ex parte reflexionis diametri lōgitudinum mediārū respectu augis uere quæ reflexio appellat. Superficies nāq̄ deferentis in latitudine nūc ad partē septentrionis nūc meridiei super diametro mūdi mouetur. Cuius motu poli utrinq̄ ab auge æquā tis nonaginta gradib⁹ eclyptice distant. Ibi enim caput & cauda fiunt. Hic tamen motus latitudinis motui centri epicycli taliter est proportionatus ut quādo centrū epicycli fuerit in aliquo loco nodorum scilicet nonaginta gradibus ab auge æquātis distās nulla est deuatiō deferentis: sed tota sup̄ficies eius in superficie eclyptice existit. Deinde centro epicycli eius a nodo recedente incipit deferēs deuare ita ut medietas ei⁹ quā ingreditur centrū epicycli in Venere quidē semper declinet ad aquilonem: in Mercurio uero semp ad austrū. Et augetur successiue diuatiō donec cētrum epicycli peruenit ad auge deferentis uel eius appositum: tunc enim deuatiō est maxima in Venere quidē minuta decem septē in Mercurio minuta quadraginta quinq̄: quæ ulterius cōtinue minoratur usq̄ quo centrum epicycli in nodum aliū peruenit: ubi rursum nulla fiet deuatiō. Post iterum fiet ut prius. Vnde patet sicut nunquam centrum epicycli Veneris uersus meridiē deuia ab eclyptica: ita nunquam centrum epicycli Mercurii uersus aquilonē contingit deuia te. Manifestum est etiam motum circuitio nis centri epicycli in deferēte æqualem esse reditioni deferentis in latitudine. Hinc si

militer apparet polos super quibus sit motus deferentis in longitudinem ut dictum est supra: nunc ad polos zodiaci accedere: nunc ab eis remoueri. Propter dictas autē deuiationes orbibus prenumeratis alium modo concentricum predictos omnes includentem super addi uidetur oportere ad cuius motum trepidationis predictæ deuiationes accidant.

In hac pte motus in latitudie Veneris & Mercurii inotescit: hñt nāq̄ tres motus latitudinis: eorū singuli quorū primi cā est ec. q̄ dicit deuatiō: scd̄i epi. p̄ diametrum augis & oppositi q̄ inclatio no minat tertii uero idē epi. p̄ diametru: euntē p̄ longitudes medias eius. quē reflexionē appellarūt: ideo tria facit p̄rio nāq̄ de ec. deuatiōe: scdo de epi. inclatiōe ibi: sed sup̄ficies plana epi. & tertio p̄sequit de eiusdē reflexione ibi: scdo aut̄ mouet. Ad hoc ut motus deuiationis percipi possit capiat̄ur instrumētū propriū spericum habēs superficiē planā eccētrici secantem eclypticā in duobus locis oppositis capitis scilicet & caude dragonis: in quibus sectiōibus clauī taliter sunt infixi q̄ possit super eis dicta superficies in latitudine moueri ut pars borealis australis: & australis fiat borealis. & talis motus deuatiō dictus est eo q̄ eo sup̄ficies eccen. deuia nunc ad arcus & nūc ad austrū ab eclyptica. Ponatur nāq̄ epicyclus in distorum altero nodorum: & superficies eccētrici sub eclyptica nusquam deuians. Inde epicyclus in lōgitudine motus remoueat̄ur et p̄portionaliter superficies inchoat deuiationē: ut medietas in qua epicyclus Veneris egreditur ad septētrionem: et mercurii ad austrum et opposite medietates ad partē oppositam deueniant. Et augēt̄ur huiusmodi deuiationes usq̄ quo epicycli distorum perueniant in uentram dragonis punctum. 90. gradu a dicto nodo se motum in quo eis existentibus maxime erunt in Venere. 17. minutorum & .45. in Mercurio. A quo loco epi. elongatis diminuuntur usq̄ ad secundum nodum: ubi nulla erit sed tota circūferentia eccētrici secundo fiet in eclyptica. Remoto autem epicyclo ab hac sectiōe uersus uentrem reliquum iterum deuatiō acquiritur ut pars in qua Veneris epicycli ingreditur ad boreā & mercurii ad meridiem deuiant & reliquæ medietates oppositas acquirant latitudinem: & epicyclo in uentrem per uento secundo maxima erit. A quo si discedat uersus priorem nodum deuatiō remittitur in tantum ut in nodo nulla fiet sicut prius: & eadem dispositio reuerſa erit. Notandum est pro perfectioni intelligentia huius partis q̄ antiqui astrā contemplantes epicyclum Veneris septētrionalem possidentem latitudinem: ad eclypticā perceperunt appropinquari: ad quam peruenit ubi nullam possidentem latitudinem austrī nam acquirere expectarent ad partem septētrionalem reuerſum esse admirati sunt. Quare cum ingrel-

THEORICA

sus sit medietatem quæ erat meridionalis & non est factus meridionalis immo iterum septentrionalis. fateri coacti sunt medietatem illam septentrionem acquisuisse latitudinē ubi prius meridionalē haberet: & reliqua quæ septentrionalis in meridiem uersa esset: quam motum deuiationis nominauerunt qui modo expositus est. E contrario autem epicyclum Mercurius moueri depren- derunt: qui cum esset australis uersus eclypticam motus latitudinem perdens ad meridiem iterum se contulit quare cum deuenit ad partem illam quæ septentrionem possidebat & nō est factus se- ptentrionalis cōcluserūt partem dictam cum epi- cyclo ad austrum motam esse: & oppositam ex au- stro ad aquilonem. Et hoc est quod primo inferē do ait q̄ sicut nunquam centrum epicycli Vene- ris ab eclyptica uersus austrum ita nunquam cen- trum epicycli Mercurii uersus septentrionem de- uiat. Secundo infert q̄ æquali tempore h̄ est in anno cētrum epicycli circūit & complet motum longitudinis & eccentricus motam deuiationis quia donec epicyclus Veneris mouetur in medie- tate eccentrici illa deuiait uersus septentrionem: at quando est in alia illa prior uersus austrum: sed motus deuiationis integratur ex partiali deuia- tione uersus septentrionem & deuiaione uersus me- ridiem: quare donec epicycl⁹ moueatur p̄ utrāq; medietatem motus deuiationis complebitur.

Tertio infert q̄ propter hunc motum sicut ecce- trici superficies ab eclyptica ad partes diuersas elō- gatur & ei appropinquat ita & poli eccētrici a po- lis eclyptice recedunt & accedunt siquidem poli quarta circuli distant a superficie: qd̄ patet ex mul- totiens dictis. Et hoc dixit etiam in theoricis Ve- neris & Mercurii: quod hic promissi exponere.

Quarto infert q̄ cum epicycli deferens habe- at motum proprium in longitudine zodiaci mo- tus hic in latitudine ei non erit proprius siquidē corpora singula singulis ferunt motibus. erit igit̄ aliud corpus mundo concentricum ambiens to- tā sp̄a cuiusq; eorū Veneris & Mercurii qd̄ motu p̄prio deuiaōis motu ferat & rapiat orbes eorū.

Deinde cum dicit.

Sed superficies epicycli plana a superfi- cie deferentis hac atq; illac declinando mo- uetur. Primo super diametro epicycli per lōgitudines medias ab auge uera eūte: quo motu fit ut diameter augis uere & opposi- ti superficiem deferentis secet: ita ut auge ue- ram unam partē & oppositum in aliam a deferente declinent. Hæc tamen declinatio motui centri epicycli taliter proportiona- tur ut quādo cūq; centrū epicycli fuerit in auge æquantis dicta diameter nusquam a deferente declinet sed in superficie eius cōsti- tuatur. Centro autem epicycli ab ea recedē

te aux uera epicycli a superficie deferentis de- clinare incipit: in Venerē quidem uersus septētrionem: in Mercurio uero ad meridi- em: & oppositum augis uere ad partem op- posita: quæ declinatio cōtinuē augetur usq; quo cētrum epicycli ad nodum caude per- uenerit scilicet dū ab auge æquantis nona- ginta gradibus secūdū successiōne signorū distiterit: tunc enī maxima dictæ diametri cōtingit declinatio quæ postea cōtinuē mi- norabitur donec centrum epicycli ad op- positum augis æquantis puenit ubi rur- sus nūq̄ dicta diameter declinat sed i supfi- cie deferentis cōstituit. Inde uero cētro epi- cycli recedēte uersus nodū alium aux uera declinare incipit a superficie deferētis i Ve- nere qd̄ ad meridiē in mercurio autem ad aquilonem: & oppositū augis ad partem oppositā: & maioratur successiue declina- tio donec ad nodū alium per uenerit cētrū epicycli: ubi rursus maxima fiet: De hic au- tem decrescit donec in auge æquantis ue- nerit: ubi sicut primo dicta diameter in su- perficie deferentis erit. Inde prior disposi- tio redit. Quādo cūq; igitur maxima de- ferentis deuiaō contigit nullā epicyclus declinationem habet: & quando hæc nul- la est: illa maxima est.

Manifestat secūdā latitudinē q̄ epicycli inclina- tio dī mouet nāq; epicyclus Veneris & Mercurii in latitudine sup̄ axi eūte p̄ centū eius & medias lōgitudines: ut aux uera a superficie deferentis & op- positū ad diuersas partes ut in tribus sp̄ioribus remouet taliter ut cū epicyclus fuerit i auge æqua- tis inclinatio dicta nulla ē imo tota diameter au- gis epi. est in superficie deferētis. Sed si ab auge elō- getur declinatio incipit auge s. Veneris epicycli ad borealē polū Mercurii uero ad australē & op- posito ad partē oppositā iclinatē. q̄ successiue au- ctā maxia fiet dū epicyclus in node caude pue- rit ab hoc aut loco epicyclo elōgato illa diminui- tur i tātū q̄ eo augis oppositū possidēte itē: nul- la inuēta erit. Ab opposito at̄ augis equantis disce- dēte incipiet secūdo inclinatio augis epicycli Ve- neris ad meridiē & Mercurii ad septentrionā & oppositoq; ad oppositas partes & ultia erit in no- do capitis. Inde uero decrescet ut i auge epi. mo- rante ut prius nusquā augis ad diameter a superfi- cie ec. plana inclinata erit: nūq̄ in nodo nulla ec- cē. deuiaō & maxia & epicycli inclinatio: in uē- tre uero deuiaō maxima & inclinatio nulla: q̄ e contrario modo hæc duæ latitudines se habē- ant notum est.

Deinde cum dicit.

Secundo autē mouetur superficies plana epicycli a superficie deferentis declinando super diametro epicycli per auge uerā & eius oppositū eunte: quo motu fit ut diameter per longitudes medias ab auge uera trāsiens superficie deferētis quādoq; secet: ita ut medietas epicycli sinistra in unam partem: dextra in aliam a deferente reflectantur: sinistram autē uoco que post auge epicycli secundū successione existit. Hęc tamen dicta diametri reflexio etiam motui centri epicycli proportionata est taliter ut quando cūq; cētrum epicycli fuerit in nodo capitis scilicet in intersectione ante auge deferentis contra successionem signorum gradibus nonaginta nulla sit dicta diametri reflexio: sed in eadē superficie cum deferente locetur. Centro autē epicycli hic uersus auge recedēte medietas diametri dicta sinistra siue orientalis a superficie deferentis: in Venere quidē ad septentrionem sed in Mercurio ad austrū incipit reflecti. altera uero medietas uersus partem oppositam: quæ quid reflexio continue augetur usq; quo centrum epicycli ab auge æquantis uenerit ubi tūc maxima fiet. Post uero uersus nodum alium decrescet donec ad eundem centrum epicycli perueniet ubi rursum nulla accidet reflexio. Sed ab hoc loco centro epicycli transeunte uersus oppositum augis æquantis iterum medietas sinistra diametri euntis per longitudes medias incipit reflecti: in Venere quidem ad meridiem ad aquilonem autem in Mercurio & augebitur usq; quo ueniet ad oppositum augis æquantis: ubi tunc iterum maxima fiet. Hinc autem minuetur successiue usq; dum centrum epicycli ad nodum capitis reuertitur: ubi nulla fiet reflexio: & rursum habitu prior redibit manifestum est igitur in loco deferentis ubi nulla contingit epicycli declinatio maxima eius reflexionem accidere. Deuiationes itaque ab ecliptica declinationes autem & reflexiones a deferente computantur. Et quæ scribuntur in tabulis sunt quæ contingunt dum maxime fiūt. Cum autem ma-

xima contingit reflexio scilicet in auge deferentis uel opposito existente centro epicycli extremitas diametri que reflectitur minorem habet reflexionem: quam plures partes circunferentie epicycli sub ea uersus oppositum augis existentis: punctus tamen circunferentie epicycli contactus a linea eam contingente a cētro mundi protracta: tunc preceteris maximam habet reflexionem sicut itaque motus declinationis epicycli fit super diametro que reflectitur ita econuerso motus reflexionis epicycli super diametro declinante accidit. Vnde uicissim una ē axis motus alterius. Nō igitur in istis sicut in superioribus oportet axē super quo sit motus inclinationis epicycli cū extra nodos fuerit superficie eclipticæ equidistante. Propter dictas epicyclorū inclinationes atque reflexiones orbes pui epicyclos intra se locantes a quibusdam ponuntur ad quorum motum eadem cōtingūt.

Exponit tertium motum in latitudine Veneris & Mercurii ex reflectione diametri per longitudes medias euntis: polis factis punctis augis uere & oppositi eius supra quibus predicta diameter reflectitur secundum unam partem ad polum alterum: & ad reliquum per alteram a superficie deferentis: centro epicycli a superficie eadē nunq; elōgato: longitudinum mediarum punctus oriētem uersus ad quem primo puenit planeta in auge existens epicycli sinister dicitur: & medietas illa tota epicycli ab auge uera ad oppositum usq; in qua dictus punctus interceptur sinistra pars dicta est: reliquus punctus cum medietate dexter: cuius causa est quia in situ nostro illa sinistra & hęc dextra uel & melius quia ad partem oriētalem deferuntur planeta motu proprio directo ab occidente inchoās illum: unde autem incipit motum secundo de cōlo dextrum & sinistrū dicitur ad quod definit: nō igitur siue ratione has denominationes predictas partes sortire sunt: accepto modo instrumēto appropriato epicyclus in nodo capitis situerit qui auge præcedit gradibus nonaginta: ubi reflexio nulla inuenta erit qui imo tota diameter longitudinum mediarū epicycli in superficie deferentis situabit. Moueatur deinde epicyclus motu eccentrici uersus auge reflexio incohabit: unde pars orientalis & sinistra in Venere ad aquilonem in Mercurio uero ad austrum: & sinistre earum ad opposita reflectuntur. Quæ cōtinue aucta in utroq; astro ultima inuenietur eoꝝ epicyclis auge ec. possidentibus & æquantis: & ab hoc loco remotis minuetur q̄ iteꝝ nulla erit eis dē ad nodum scdm. scdm. de peruentis. Post hoc uero epicyclus remotis a tali nodo reflexio secūdo incipiet: & diametri præ-

THEORICA

dicta a suplicie ec. reflectitur pars sinistra Veneris australem: Mercurius uero boreale & destra op/positam acquiritur latitudinē: q̄ in summo erit du/centra epicyclo: augis obtinebunt opposita: in/ de uero remotis minuitur in tanrū q̄ iterum nul/la reperitur reflexio: eis priorē nodū capitis acq/ sitis: imo tota diameter longitudinum. mediarū reflectēs in superficie ec. situata manebit & prior redibit dispositio: erit igit̄ in nodo utroq; reflexio nulla: & in uentre maxima sicut etiam deuatiōe: inclinatio in uentre nulla & maxima i nodo: quare p oppositum se habēt q̄ ubi inclinatio nulla re/ flexio & deuatiō maxima & hoc inuētre drago/ nis: & ubi inclinatio maxima epicyclo nodos pos/ sident: erit reflexio & deuatiō nulla: & in hoc cō/ uenit reflexio cum denariatione & utraq; differūt ab inclinatioē: differt autē reflexio a deuatiōe q̄ deuatiō est ec. ab ecliptica remotio reflexio uero epicycli ab ecclētrici superficie: & similiter inclina/ tio: ambe nāq; sunt i epicyclo. Distinguit̄ tñ q̄a in/ clatio ē diametri augis polis longitudinibus me/ diis existētib⁹ & p eas eūte diametro existēte axi: Reflexio nāq; conuerso cum sit diametri longi/ tudinum mediarum factis polis auge uera & op/ posito & axi p ea eūte linea: unde patet q̄ motus inclinationis sit super diametro quā reflectitur & motus reflexionis super diametro inclinante: q̄ re altera in alterius motu est axis adinuicem seq̄ etiam q̄ ppter motū hunc reflexionis axis longi/ tudinum mediarum supra quo sit motus inclina/ tionis nō est necesse q̄ æquidistet ecliptice sem/ per in Venere & Mercurii sicuti in tribus superio/ ribus: nam propter hunc motum reflexionis una extremitas dictæ diameter magis uicina ē eclipti/ ce quam reliqua ut innotuit: nota tamē q̄ & si dia/ meter longitudinis medie reflectat nō tamē ma/ xime reflectitur imo maxime reflectitur punctus cōtingentiæ a linea ducta a centro mūdi epicyclū contingentiē. q̄ nō est aliqua longitudinū media rum. Vnde eccentrico a in quo epicyclo b c d e de/ signato: & centro totius f a quo linea per cētrum epicycli f a b & ei perpendicularis per idem cētū c a e cum f sit aux: & d oppositum nō est dubium c e & esse lōgitudinum mediarum puncta duca/ quoc; f g epicyclum in puncto g cōtingens notū est punctum g esse maxime reflectens: ad qd̄ si du/ ctur a g erit perpendicularis & angulus g trian/ guli a f g rect⁹ per. 17. 3. quare p-32. primi angulus f a g minor recto: & cōseq̄nter arcus g d minor q̄r/ ta circuli quare nō æquidistet ab b & d non est lō/ gitudō nanq; media reflexio maxima nō reperit̄ quin imo oia pūta iter eā c & pūctum cōractus g magis reflectunt. Haud aliter deduci potest: reli/ quum punctum longitudinis medie nō maxime reflectiūm nō pūctus a linea producta a cētro mū di: & omnes puncti epicycli inter eum & longitu/ dinem mediā maiore inueniūt reflexionē. Et ita habemus declaratos tres motus latitudinis Vene/ ris & Mercurii. Quæ autem latitudines in tabu/ lis scriptæ sunt: maxime sunt quæ cōtingere poss̄

sint: ut deviatiōes centro epicicli in ventre aliquo
& similiter reflexionis & inclinationes in nodis
existente eodem: in quibus locis argumentū per

gradus singulos latitudines has ostendit: quod factum est ob causam narratam inde latitudine trium supremorum planetarum. Quod si centrum medium demonstret epiciclum esse in ventre tota reflexio & deviatio est latitudo planetæ quæ scilicet per uerum capitur argumentū. Et si in nodis tota inclinatio. At si centrum æquatum non demonstret epiciclum hæc loca possidere tam reflexionis quam inclinationis pars proportionalis accipi debet secundum minutorum proportionalium ad 60. proportionem: cæu præcipiunt tabularum de latitudine canones. ubi operatio huiusmodi declaratur. Antequam finem imponam doctrinæ de latitudine duo uidentur restant: primum est ut aliquid de fluxorum siderum latitudine dicatur propter hoc quod nihil meminit auctor solum enim de planetarum agit proprietatibus. secundum quia in principio capituli huius de latitudine de declinationem astrî deficiit: ne superuacue diffinitio ea posita sit de declinatione astrorum aliquid & breuiter erit determinandū. Dico igitur de primo secundum mætem Alphag. capitulo .18. q. cum octaua sphaera uoluatur super poli zodiaci ordie signorum secundum suam nam opinionem et Ptholo. qui non perceperit motum trepidationis in frequenti capitulo declarandum quem moderniores adinuenerūt. et omnes stellæ fixæ. quæ in alio orbe sunt faciant circulos æquidistantes a dictis polis: & ecliptica æquidistet ab eisdem: igitur stella existens in eclipticam: eclipticam describet: & in eadem continuo reperietur: & talis nunquam latitudinem cognosceat. Secunda regula stella que non est in ecliptica tam ei q̄ polis æquidistantem circulum describet: quare latitudinem semper possidebit et in variabilem: & æqualem. q̄ si uersus septentrionem ab ecliptica removeat latitudinem semper possidebit & inuariabilem: & æqualem: q̄ si uersus septentrionem ab ecliptica removeatur latitudinem semper habebit æquilonarem & si ad austrum uerget latitudo ei⁹ erit meridionalis. De secūdo scilicet declinatione quatuor pono regulas quantum prima est q̄ cū omni

nis stella tam fixa q̄ errās supra polis zodiaci mo-
ueat motu pprior secūdu p̄missam distog lo-
quor opinionē: & ecliptica secet aequatorē in p̄ci-
piis arietis & libreis stella quā nullā unquam
latitudinē sortitur ut sol & stellæ existēs in eclipti-
ca: dum fuerit ī distis p̄cis initiis arietis & libræ
nusquā declinabit: imo in æquinoctiali existens
a polo mūdi utroq; aequali remotiōe distabit: ex-
tra uero hęc loca declinationē semp inueniet bo-
realē: si in ecliptice medietate quæ est a p̄cipio
arietis ad finē usq; uirginis & meridionale si ī reli-
qua quæ ē ab initio libræ usq; ad terminū pisciū
moueatur. Secūda regula si astrū maiorē habeat
ab ecliptica latitudinē. 23. g. 33. minutog; quanta
est maxia declinatio ecliptice ex quo in motu de-
scribūt parallellū ecliptice circulū: q̄ nūquā tanget
æquinoctialē: quare nūquā declinatōe carebit. u.
g. si sit uersus septentrionē ab ecliptica remotum
plus. 24. g. quādo erit in p̄cipio Capricorni ma-
gis elongat ab eo q̄ Capricornus ab æquatore q̄
re nō erit in æquinoctiali imo semp uersus septen-
trionē ab eo declinabit: similiter si sit uersus austrū
ab ecliptica plus. 24. grad. elongatū q̄n erit in p̄ci-
pio Cancrī ubi est appropinquatio ad aquilonē
polū eadē ratiōe æquinoctialē nō t̄get: quare au-
strale ab eo sp̄ erit. Tertia regula si astrū tantū
ab ecliptica quātū ea ab æquatore maxie elonget
circulū describet ecliptice æquidistantē: & æqua-
torē in p̄cto cōtingentē in principio Capricorni
uel Cancrī exēpli causa si stella uergat ad boream
quātū est maxia declinatio zodiaci: ī p̄cipio Ca-
pricorni existēs tātum ab eo distabit uersus artos
quātū hoc ab æquinoctiali uersus meridiē quare
eo tūc declinationē nullā habebit: alias uero sem-
p borealē: similiter eadem si existat ab ecliptica au-
stralis cuius latitudo æque distat maxie declina-
tioni: quādo erit in p̄cipio cancrī tantum erit in
æquatore eadē rōne: alias uero semp australē ob-
tinebit declinationē & hęc duæ īmediate præce-
dentes regulæ ueritatē habēt tantū de stellis fixis
quia nullus planetarū latitudinē habere pōt æqua-
lem maxie declinationem ecliptice. Quarta re-
gula si stella non sit in ecliptica ut dicit prima re-
gula uerum ab ea minus remoueat q̄ sit maxi-
ma declinatio solis circulus quem ipsa describit
in reuolutiōe cōpleta æquatorē secabit in duo-
bus locis quod satis patet ex distis: in quibus cum
ea fuerit declinatione priuabitur: in aliis uero lo-
cis eam semp habebit ad partes oppositas: & licet
potuissē figura plana de his exempla dare: quia
tamē clari⁹ liquet in sperico instrumento: aliter
q̄ dictum sit declarare superuacuum esset.

De motu octauæ sphæræ.

Octauæ uero sphæræ ad cuius motū
sæpe dictū est orbes deferētes au-
ges planetarū mutat triplex inest
mot⁹ unus qdē a p̄rio mobili. s. diurn⁹ quo
ī diēnali semel sup polis mundi reuoluit.

Xpedita cum laude dei theoricāli de-
terminatione oīum errantium stellæ
motū reliquarūq; passionū earum in
hac parte agreditur sciam. 2. spe mo-
tum & p̄prietatū. Neq; indecenter de ea p̄sequit
cum p se faciat ad scire: theorici nanq; astronomi
est motuum celestium q̄litate īuestigare eorūq;
apparētias saluare. & tanto magis orbis. 2. quāto
eius motu plura astra feruntur quæ ei infixæ sunt.

Præter hoc autē eius scia necessaria est īscien-
do motus plāetarū eorūq; oīum lunæ p̄ter au-
ges deferētes eodē motu & æq̄li uelocitate mo-
uetur cum. 2. sp̄a: q̄ imo deferentes etiā augē æq̄-
tis Mercuri. q̄ de cā orbes illos uirtute motus. 2.
spe cōtinuo memineral Autor: q̄re si eorū orbiū
q̄litates motū liceat h̄re octauī orbis prius mo-
tum non ignorare necessum est: & hac de cā tabu-
læ ueg; planetæ motū minime possunt ostendere
nisi prius huius orbis lucalē motum tribuant. Et
hāc necessitatē inuit Auctor q̄n dicit. 2. spe ad cu-
ius motum ut sæpe dictū est. ī theoricis plane-
tarū deferētes auges planetarū mutantur triplex ē
motus. Eius tñ determinationē in fine ponit &
post cōpletā sciam planetarū: pp̄ eius difficultatē
motus nāq; eius ē tate tarditatis q̄ uix in magno
tpis spacio p̄cipi pōt: imo plures cōsideratiōes &
cōsideratores īspicere oportet. q̄ de cā diuersi di-
uerſa de eo imaginati sunt. & plures opinionēs in-
uēte: qdā nāq; dixerūt moueri tribus motibus: &
duas supra se h̄re sp̄as: qdā uero duobus tñ moti-
bus deferri & unicā tantum sp̄am h̄re priorē: q̄ q̄
dē opinio etiam bipartita est: qdā dixerūt mo-
tum illum esse trepidatiōis ceu thebitū: qdā uero
esse motum in lōgitudine: quorū etiam snia diuer-
sificatur secundum q̄ motū illum tarditate & ue-
locitate diuersari uoluerūt. Oēs tñ hęc opinio-
nes conueniūt in hoc q̄. 2. sp̄a plures habet mu-
tatiōes: neq; ponunt eam esse primum mobile sed
aliā supra eam. s. nonam uel decimā supremum
corporū & motus primum susceptibile affirman-
tes. quā de cā ponunt anteq̄ ulterius procedā uī-
dēdum est: & dubitando per rōnes illud probare:
q̄ritur igitur supra sperā. 2. alia spera ultra ponen-
da ut que nona in ordine sit a nobis: & secundum
aliquos etiam ultra nonam decimā: uel. 2. suffi-
ciat ultra speras. 7. planetarū: & arguitur q̄ supra.
2. nulla alia sit p̄rio Arist. sc̄do de celo & mūdo
textu. 61. mouens q̄onē q̄rit q̄re est q̄ in p̄ria latio-
ne sunt tot stellæ: cum in speris reliqs nō nisi una
infigatur: nult igit q̄ tot stellæ sint in latione p̄ri-
ma & primo mobili: sed tot stellæ sunt in spera.
2. quā de cā firmamentum dicta est hoc est stellæ
fixas deferens octauus igit orbis est primum mo-
bile: sed supra mobile primū corpus non est aliud
p̄rio de celo tex. 100. non erit ergo nona neq; de-
cima spera sed octaua tātum cum. 7. planetarū or-
bibus. Sc̄do q̄to spera est supior tanto dignior
est & nobilior & p̄cipue mobile primum qdē p̄ri-
mo principio p̄pinq̄uissimum est inter oīa entia
imo instrumentum eius cum ab eo īmediate mo-
z iiii

THEORICA

tum recipiat ex sententia p̄horū: Sed si darentur nona & decia spa ignobiliores essent. 3. eū in eis nulla ponit stella: & in octaua innumerabiles pars autē stellata nobilior est nō stellata secūdo de cōlo: q̄re nona & decima spa uilior esset q̄ 3. qd̄ est idēcens: cū p̄prios sint primo enti: & eaq̄ altera oīum corpō: esset primū ultra igit̄. 3. orbē nihil est. Tercio illud poni nō debet qd̄ sensu neq̄ cōp̄sum neq̄ est cōp̄nsibile quom oīs nostrā notit̄a p̄ inuētiōē habite p̄cipiū sit sensus nona at spa nō cōp̄nditur sensu neq̄ decia siq̄dem ibi nō ponit stella: stella tantū iter oēs p̄tes orbis sensu uisū cōp̄ndit ut uult Auerrois secūdo de cōlo & mūdo: nō erit igit̄ nona neq̄ decima spera.

Quarto oīs spera facta est ut moueat stellā i ea infixā: h̄mōi nāq̄ est finis ei⁹ cū stella i fluat i h̄ac i feriora nō pōt aut influere sine motu: sed nō pōt moueri absq̄ orbe orbis igit̄ ad deferēdū stellā ordinatus est: sed nonus & decimus nullū deferunt astrū: ex quo oēs cōcedunt in illis nullū infigi: q̄re essent absq̄ p̄prio fine & frustra qd̄ ē cōtra sniam Aristo. p̄rio de cōlo & mūdo tex. 32. & 3. de aīa tex. 60. & Auerrois secūdo methaphisice cō. p̄rio ubi uolunt in natura nihil frustrari q̄re nō dabit nona neq̄ decima spera: sed 3. cū. 7. inferioribus erraticas stellā: cōtenti erimus. In oppositū ē Ptho. in Almag. maxie in septia diōione ubi p̄bat stella fixas moueri in zodiaco ordine signorū: q̄re 3. orbēs illas deferēs nō erit primū mobile: & cōsequēter supra eū dabit alter. Et demū oīūz astrologorū est diuulgata sentētia ponentiū saltē nonā sperā ut infra patebit. In hoc quesito an. f. orbis octauus omniū mobiliū primū existat uel oportet ponere speram superiorem sensu minime perceptam duas reperio opiniones prima est antiquior priorum astrologorum quam philosophi sequuntur quod spera cōlestes tantum. 3. sunt: orbēs uidelicet. 7. planetarum & 3. deferens stellas fixas quas sensu perceperunt: cum nanq̄ astra nequeant per se & propriis motibus locum mutare: ut probat Aristoteles secūdo de cōlo immo infixi in orbe ceu nodus in tabula feruntur motu orbis in quo infixi sunt: sed comprehensum est septem stellas erraticas quas planetas gr̄ci appellā diuersis moueri motibus & differentiabus uelocitate & tarditate: & sitū: quidam nanque progrediuntur uersus orientem: & quidam regrediuntur ad occidentem: quidam eorum ad austrum mouentur: & alii septentrionalem ad ipsi. scuntur partem: & cum non seruent iter se aequalitatem in motibus eorum errantes stellas latini appellauerunt: quadere quom per se non mouentur immo ceu dictum est motu orbis feruntur in uno orbe infixi esse nequeunt: quia aequali uelocitate omnes ab orbe illo uoluerēt sed singuli singulos orbēs habent quibus mouentur: erunt igit̄ septem spera: planetis septem appropriate adinuicem distincta: quae sunt ordine incipiēdo a nobis spera lunae: spera Mercurii: spera Veneris: spera Solis: spera Martis: spera Iouis:

& spera Saturni de quorum ordine dicam immedie & per rationem probabo. Ultra autem dictas. 7. stellas erraticas uidetur Sole occasu stellae fixae: quarū est tante multitudo: q̄ pene comprehendere non possunt: quas longa experientia & longa astrologorū obseruatione deprensū est omnes aequali moueri uelocitate & aequalē distātiā semper adinuicem seruire & propinquitatem sitūq̄ & figuram nunq̄ uariare: concusum est in eadē spera oēs infixas & eius motu aq̄li uelocitate & uno mō moueri continuū nāq̄ est cuius motus unus est & aequalis quito methaphisice: tale nanq̄ corpus eas deferens quia supra est omnes planetarū speras octauam speram a nobis nominauere: seu firmamentum hoc est deferens stellas firmas & fixas ad differentiam planetarum: non q̄ sint fixae & non motu motibus propriis: quia hac de causa planetarū quoq̄ dicuntur stellae fixae: sed fixae adinuicem. i. non uariare in motibus in ordine & in situ: omnes nāq̄ aequalitatem eandem habent in motu ordinem & figuram nunq̄ uariant sed semper distantiam & propinquitatem eandem adinuicem seruāt: & situm quoq̄ respectu orbis i quo sunt eundem semper retinent: q̄ nō est de planetis: qui propter inaequalitatem motus eorū eo q̄ alter tardius & alter uelocius fertur non seruant figuram neq̄ situm quare errantes nominati dixi sed cum non acceperint stellas alio motu moueri orbem alium ab octauo & 7. dictos non posuerunt. Et octauū esse mobile primū. eo q̄ uidebant stellas fixas moueri ab oriente in occidentem motu diurno & in eis motum alium nō perceperunt crediderunt simplicissimo motu moueri: quam opinionē secūdo de cōlo imitatur Arist. quam do querit cui tanta stellarum multitudo sit in primo mobili: ut in primo ante oppositum deductū est argumentum. Quod autem stella noīate ceu dixi secūdo superius & inferius: prius & posterius ordinate sunt manifestum erit considerari uelocitatem i motibus eorum: quom. n. primū mobile motu simplicissimo moueri debeat & uelocissimo: alia uero spera quāto magis ab eo elongantur tanto tardius & pluribus motibus: sed ita est q̄ spera. 3. secūdo opinionem narratam ponitur primū mobile & simplici motu mouet ab oriente in occidente tantum uelocissime ex quo perfectam circulationem perficit in. 24. horis sapiens tali motu oēs sub se speras: q̄ cum habeant alium motum huic contrarium. i. ab occidente in orientem: quanto uelocius spera motu hoc secūdo mouetur tanto magis deficit a primo & quanto tardius tanto minus deficit & consequenter motu primo uelocius mouetur: sed ita q̄ Saturnus tardior est proprio motu inter oēs planetas: & p̄ cōsequēs uelocior motu diurno quare inter oēs speras orbis Saturni propinquissimus est orbi. 3. deinde quia Iupiter post Saturnum motu p̄prio i tarditate sequitur: & post Iouem Mars postquē Sol Venus Mercurius & Luna uelocissima: erit sub spera Saturni orbis Iouis deinde Martis & iso-

PLANETARVM

lis & Veneris & Mercurii & ista sp̄ra Lunæ. Et nota pro hac ratione q̄ q̄to orbis in motu magis deficit a motu primi tanto motus eius minorē p̄cipit simplicitatem: quia motus diurnus simplicissimus est cui quanto uelocior motus cōtrarius ad miscetur: tanto permixtior fit & minus simplex q̄ re sp̄ra quanto uelocius mouetur motu contrario motui primo: tanto minus parum habet motum & a primo cōlo elōgata est magis. Secunda ratio ex eodem procedens fundamēto oēs sp̄re motum diurnum habent a primo mobili: quare quanto uelocius primum mouet eam: aliquam tantū supra eam magis p̄ualet & cōsequēter ei p̄pinquius est: sed Saturnum mouet: uelocitate maioris: & post iouem & consequenter alios: Saturni igitur sp̄ra primi mobili magis appropinquat: & post eum iouis & alii per ordinem. Et confortatur quia ex quo motus planetarum cōtrariatur motui primo oppositōe saltem cōiter accepta: & intelligentiæ mouentes planetas uoluntate saltē ip̄prie opponuntur primæ. & quanto uelocius mouent tanto magis contrariantur sed intelligentia mouens orbē lunæ uelocissimæ mouet eā eo motu: quare maxime contrariatur: uelut rectius locat parū inter omnes conformatur primæ in uoluntate & consequenter oēs maxie elongatur. Motor autē Saturni tardius mouet ergo magis ei confirmatur & propinquior est ei: & pariformiter de aliis orbibus dicēdū est q̄ quāto tardius mouentur motu proprio tanto q̄ propiniores pp̄ cōformitatē maiorē: & quāto uelocius tāto distāiores ob causam eandē. Hæc autē ratio secunda nō credo q̄ sit demonstratiua cū nō moueātur tāta uelocitate orbēs pp̄ maiorē uel minorē cōformitatē intelligentiarum earū ad primā. sed natura sua pp̄pria licet aut rō sit sua: tamē uerū cōcludit: quia natura cōcurrit orbis moti & mouentis intelligentiæ ad primā cōformitas. patet igitur priā opinio philosophorū & priorū astrologorū tantū. 3. sp̄ras ponentiū: & q̄ octaua sit mobile primū dicentiū.

Secunda opinio est posteriorū oīum astrologorū qui propter dicēdas rōnes apparatus fortificationis nō sunt cōtenti octo sp̄ris imo nonā. seu etiā decimā dari uolūt p̄ceperunt nāq̄ q̄ a prioribus minime cōp̄redi potuit octauū cōlū duplici uoluntione deferri: quarū priā est ab oriēte in occidēte in. 24. horis circulū p̄ficiēdo: q̄ motus diurnus dī eo q̄ diei naturalis sp̄acio terminatur: quē demōstrat stellæ fixæ in orientē existētes in p̄ncipio noctis: q̄ cōtinuē eleuātur donec mediāt cōlū. & idē occidūt in noctis huius sequētis initio iterū in loco eodē orientis cōspiciunt: q̄re ab eodē puncto ad eundē reuerse sunt in die naturali. Secundus motus huius sp̄re est cōtrarius p̄dicto uidelicet ab occidēte in oriēte supra polis zodiaci q̄ tātē est tarditatis q̄ ab uno tanto cōsideratē etiā si cētū annis eundē motū cōsideraret uix sensu p̄cipi posset cuius diuersas opiniones s̄crius narrabo. & q̄ huiusmodi trāsferat motu declarat Ptho. septimo Almag. fortissimis rōnibus inuenit nāq̄ suo tēpo

re stellas fixas aliis in locis zodiaci q̄ fuissent ab astrologis prioribus inueniētes: & a p̄ncipio arietis magis elongatas: similiter reperiet astra q̄ austrū possidebāt septentrionalia facta esse: & septentrionalia uersus austrū mutata eē: q̄d q̄bus īgeniis quibusue instrumentis inuenisset nō est speculātōis p̄sentis enarrare. Stantibus igitur hiis duobus motibus in sp̄ra octaua cā eē sp̄rarū primā & sup̄mā negauerūt primū nāq̄ mobile motu unico & simplicissimo deferri debet. nā q̄a est propinquissimum priō enti oīno īmobili ei quātū p̄ot debet assimilari minorēq̄ possit habēdo uariationē. & hāc p̄positionē tā p̄bi q̄ astrologi admittūt. Sed cōelum octauū duplici mouet motu ut dictū est: nō igitur erit primū mobile: sed eo corpus prius dabit & superius. Secūdo unū corpus simplex unicū tātū simplicē motū debet habere ex primo de cōlo & mūdo q̄ sit ei proprius & naturalis: oīsq̄ ab eo alius ē ei p̄ter naturalis. sed sp̄ra octaua corpus simplex est ut cōcedit priō de cōlo & mūdo: quarū horū motū alter erit naturalis & alter p̄ter naturalis ut i eodē primo p̄bat: ceu nāq̄ oē corpus simplex motū propriū habet ita & quilibet motus cui corpori pp̄ius debet eē & naturalis: quare motus q̄. 3. sp̄re p̄ter naturalis est alteri ab ea erit naturalis: nō alicui sp̄rarū inferiorū q̄a & ille habet motū propriū. & q̄a. 3. sp̄ra q̄ superior est nō mouetur ab inferioribus orbibus erit igitur supra sp̄ram. 3. alius orbis. cui naturalis sit alter dictorum motū & moueat octauā. Tercio unico orbi cōtinuo tantū unica intelligentia mouēs applicat. 12. metaphysice ubi philosophus uult tot eē intelligentias quot sunt orbēs. Quod nō eēt nisi singulis orbibus singule applicarent intelligentiæ. orbis autē octauus unicus est nō diuersus. sed cōtinuus ut uolunt astronomi. Quare ab una intelligentia motū recipiet: Vna autē intelligentia unica tātū mouet mutatione. Qua de cā reliquū motū accipiet a superiore orbem mouente intelligentia. Quom per dicta non sit ille motus ab orbe inferiori: supra igitur. 3. sp̄ra ad minus dabitur orbis alter. Est igitur secunda opinio astrologorum q̄d non sunt tantum. 3. sp̄re q̄ p̄ motū cōprobata ē.

Bipartitur autē dicta opinio etiā pp̄ motuum qualitates. licet enim oēs astron omi cōcedant ultra octauum cōelum esse sp̄ram aliam. differunt tamen inter se in numero earum quidam unam tantum ponunt. s̄. nonā quam dicunt eē primū mobile: alii uero duas nonā. s̄. & decimā corporum primū ponūt. Antriquiores nāq̄ astrologorum concedentium motum secundum. 3. sp̄re diuersa imaginati sunt secundum q̄ diuersa cōceperunt: primus nanq̄ Ptho. ut in septio Almag. eius apparet cōsiderans motū stellarum fixarum qui oēs s̄ere cōsiderationes fecit supra stellam primā magnitudinis in corde leonis existētis latitudinem septentrionalem. 10. minutorum & septentrionalem declinationem habentis que hoc tpe

THEORICA

nostro anno gratia. 1495. est in. 22. g. & 5. m. iue / nit motas esse singulis ceteris annis uno gra. a lo / co in quo inuente nit ab a bracho & yparco septio / ribus. Quare unū motū tribuit. 3. spera ultra mo / tum diurnū & unam tantū sperā. f. nonam sup eā / dem: quā uoluit esse primū mobile & Ptholo. in / oibus his sequitur Alphag. differentiā. 13. ppe pri / cipium. Sequēs deinde albategni & cōparēs lo / ca stellarū ab eo reperta eisdem a suis antecēdēti / bus inuenit motas esse motu uelocissimo pp cau / sas que dabūt in littera: unde qualitatē motus cō / siderans circulationē compleri in. 216. 12. annis: & / octauam sperā uno gradu. 60. annis & quattuor / mēsis in longitudine zodiaci secundū ordinē / signorū moueri dixit: quare cum tantū motū uni / cum ultra primum in hoc orbe poneret nonā spe / ram esse primum mobile affirmauit. Alii uero / adhuc posteriores uidētes stellas fixas secundum / qd alii pcedētes perceperūt in ordine signorū pro / cedere tpe tamē suo retrogradari & motus ad tē / pora cōparantes cōcluerūt octauā speram non in / gentis annis uersus orientē scdm ordinē signorū / 7. gradus: & aliis noningentis annis totidē cōtra / ordinē signorū seu uersus occidentē pertrāsire: & / ita successiue ad ptes oppositas in tpe aequali spa / cio moueri aequali & hi eadē rōne tantū nonam / sperā admittunt supra octauā decimā nō curātes.

Thebith autē core percipiens motū octauī orbis / ultra diurnū: & uidens stellas ceu hac immediate / pcedens opinio ad partes diuersas moueri uoluit / stellas fluxas & octauā sperā unico tantū moueri / motu ultra diurnū: in circulis paruis in capite arie / tis & libræ descriptis ut patebit qui motus acces / sionis & refectionis dictus est ab eo: unde & etiā / thebith dixit nonā speram esse primum mobile: si / cet eius opinio & eā immediate pcedēs habeat / manifestas instācias: hi igitur omnes sapiētes astro / nomie non tñ cōcedunt ultra. 3. esse aliā sed unā / tantū speram nonā quam primum mobile nomi / nant. Posteriores autē astrologi ut Alfonsus au / stor noster Ioannes de monte regio & alii cōpa / rantes omnes cōsiderationes antiquorū cū cōfi / derationibus eorū inuenerunt stellas fixas quan / doq; ad orientē & quandoq; ad occidentē ad se / ptentrionē & austrum moueri uerū ad orientem / uelocius qd ad occidentē: ad septentrionē quādoq; / uelocius qd ad austrum: & quandoq; ad austrū ue / locius quā ad septentrionē quam apparentiam nō / confidentes unico motu saluare duos motus ima / ginati sunt in orbe. 3. quorū primus tardissimus / in longitudine zodiaci ordie signorum singulis / ducentis annis gradu uno: &. 28. m. extendit. Al / ter uero fit in duobus circulis paruis in capite arie / tis & libræ quo motu stellæ aliquādo progrediūt / ad orientē quandoq; uero ad occidentē & septē / trionē & austrum mouentur: ex quorum cōbina / tione ut patebit omnium dant causas apparentiū: / quando nāq; in illis circulis. 3. spera mouetur se / cundū ordinem signorū cōbinatur cū priori qui / etiam est ad successione signorū & motus fit ue /

locissimus ad orientē: at quando est motus in re / liqua parte circulatorum: cōtra ordinem signorum / tardior fit motus ad occidentē eo qd primus mo / tus in longitudine deficit ab isto. Et simili modo / ceu declarabitur infra cūta quæ de stellis fixis ui / dentur saluare: quā opinionē tanquā magis ueri / ficatam cōtēplationibus priorū omnes in pfer / tiarū sequuntur. Quæ quia fatetur. 3. sperā moue / ri duobus motibus ultra motum diurnum: non / tantū nonam immo decimam speram ponere co / guntur decimam primam mobile uocantes quo / octaua motu diurno mouetur: nonā secundū mo / bile ppter inferius dicēdam rationem: quo eadē / octaua motum recipit in lōgitudine. Et octauam / etiam ponunt quæ proprio motu mouetur in cir / culis paruis: quem motu trepidationis dixerūt si / ne accessus & recessus ut patebit i littera. Et ita ha / bemus qd ultra octauum orbem nonam uel nonā / cum decima spera esse ponendam & ratio iam no / tificata est. Restat modo ante oppositum factas / soluere. Ad primam quando dicitur phylosophū / ponere orbem octauum esse primum mobile: cō / cedo hanc esse opinionem Aristot. & astrologorū / sui temporis qui credentes octauam speram / tantum motu diurno moueri ex quo non adhuc / acceperant alium motum contrarium concludē / bant esse primum corporum post uero percepto / eius motu secundum successione signorum: ne / cesse est fateri speram superiorem motu simplici / esse motam. Ad secūdum dico quod datur nō / spera seu decima quæ nobilior est omni alia infe / riori ex quo propinquior primo entī. Et quando / dicitur octauam nobiliorem esse quia stellatam / nego pars nanq; stellata nobilior est parte nō stel / lata orbis eiusdem non autem alterius orbis non / enim pars stellata octauī orbis nobilior est non / stellata noni uel decimæ uerificatur igitur proposi / tio si fiat comparatio inter partem stellatā & non / stellatam unius & eiusdem orbis: ratio est quia ps / stellata ex quo dempsior est maiorem habet uir / tutem: & lumen maius in fluit: haud aliter eam ac / cepit Aristot. non uerificatur autem comparando / partem stellatam unius orbis cum parte alterius / neq; stellata: licet. n. in nona uel decima spera nō / sit stella ibi tamen maior uirtus maius lumen & / influentia maior est qd in quocūq; inferiorum or / bium ut optima inquit Albertus magnus securi / do de celo: est tamen hac uirtus per totum orbē / dispersa. Quæ si cōgregaretur certū est qd causare / tur stella: unde imaginandū est totum orbē dem / psiorē esse qd orbis inferioris: & decimus qd nonus. / Ad tertiā respondetur qd illud admitti non de / bet qd sensu nō apprehenditur neq; ratione cōclu / ditur: modo & si ultra octauā non cōprehendat / sensu aliqua ut nona uel decima quia stellis prinā / tur: concluditur tamen ratione eas esse: ut tribus / quas feci patuit: sicut licet primum ens non com / prehendatur sensu: conceditur tamen esse rationi / bus physicis & methaphysicis. Ad ultimā quan / do dicitur finem orbis esse deferre stellam: dico

si per deferre intelligitur mouere cōcedo simplici
ter ppositionem hanc: & sic dico q̄ nonus seu de-
cimus mouent omnes stellas & stellarum orbes
motu diurno: quod non priuatur sine proprio.
Si uero per deferre intelligatur stellam in se in fi-
xam mouere: tunc eam nō admisso sufficit tamē
q̄ deferat stellam: uel influentiam & uirtutē stel-
larum: quā in orbe tota dispersa est: & ita est ad pposi-
tum: licet nonus seu decimus nullam stellam defe-
rat: habet tamē tantū lumen & uirtutem in omni-
bus partibus: quod motu influat: quod uicem sup-
plet plarium stellarum: quoniam minus est quā
lumen in stellis existens inferioribus. Et ita credo
satisfactum esse huic quæstioni. Attamen ne lo-
cus remaneat aliquis quærendi: quia ut dictum est
supra planetas motu contrario mouentur a motu
primi causas patefaciam huius: mouentur namq̄
planetæ motu diurno circa terram in die & no-
ctem: ut commotū influant: omnesq̄ influētias eo-
rum omni parti terre per ortum & occasum eo-
rum communicent. At tamē ne influētia sint
semper eodem uniformiter se habeat: & inde effe-
ctus similes producantur semper quod non facit
ad perfectionem uniuersi: moti sunt motu oppo-
siti: ut diuersetur motui diurno & effectus produ-
cti etiam diuersetur. Etiam mouentur in zodia-
co in quo minorem seruāt uniformitatem: appro-
pinquant namq̄ quandoq̄ artico & aliquādo au-
strali uicinantur polo: ut hac diuersitate diuersen-
tur effectus: ut uidemus de solē: qui dum septen-
trioni appropinquat sunt generationes: ad austrū
uero dum elongatur corruptiones. Secunda cau-
sa est q̄ motus primi diurnus est tāta uelocitatis
q̄ rapit omnes speras secum uidemus. Etiam ignē
& suprāmam partem aeris. Si ergo planetæ non
mouerentur ad partem oppositam: & impetum
huius motus mitigarent & interciderēt terra agi-
taretur & totus mundus teneret: nihilq̄ daretur si-
xum: in quod cælum se sustentaret in motu: qd̄
est contra Aristotē. de animalibus: uolentem omne
quod mouetur ad fixum aliquod se appediare.
Oportet igitur huic de causis plātas moueri mo-
tibus oppositis motui primi. Procedamus mo-
do in expositione textus & diuisione prius. unde
cum in presenti capitulo auctor determinat de mo-
tu octauī orbis duas opiniones specialiter profe-
quitur quæ maiori indigent expositione: alias et-
iam breuiter transiens: prima quarum est moder-
norum quam omnes hodierno tempore insequū-
tur decimam speram fatentiam: secunda est opi-
nio Thebit quam recitat ibi: Thebit uero duplicē
Prima pars in qua declarat opinionem primam
in tres secatur partes: secundum q̄ huiusmodi po-
sitio tribus motibus deferri octauam speram an-
nuit. In prima namq̄ primum motum qui ei inest
a decimo orbe & primo mobili: secunda secun-
dum qui eidem a nona spera causatur ibi. Alter a
nona: in tertia uero tertium notificat qui ei speræ
proprius est & naturalis ibi. Tertius autem. Notā-
dum pro prima parte q̄ motus primus quo mo-

uetur octaua spera procedit a primo mobili seu
decimo corpore secundum q̄ uult præsens opi-
nio. Mouetur namq̄ mobile primum motu sim-
plicissimo & uelocissimo supra polis mundi ab
oriente occidentem uersus in spacio diei natura-
lis complendo totum circuitum & hac de causa
eius motus diurnus est nominatus hoc est motus
qui completur in die naturali. Et quia circuit &
completum omnes speras inferiores illas secum
ducit & eadem uelocitate rapit: ut demonstrant
omnia astra & sensibilibus sol & luna qui singulis
diebus oriuntur occiduntq̄: & hac ratioe motum
raptum appellauerunt: hoc est motus quo singu-
la corpora cælestia rapiuntur & mouentur non ra-
piuntur quia mouentur uolente ut uocabulum
sonat: quia nullum talium mouetur uolenter sed
quia mouentur motu ad quem: & si habeant na-
turalem inclinationem: non tamen in eis causa-
tur ab intelligentia propria immo a corpore alio
ideo raptus dictus est tantum respectu sperarum
aliarum a prima. quia prima mouetur eo motu
& prius ē eo q̄ causatur ab intelligentia ei unita.

Deinde cum dicit.

Altera nona spera quæ secundum mo-
bile uocatur: qui semper est secundum suc-
cessionem signorum contra motum pri-
mum super polis zodiaci regularis: ita ut
in quibuscumq̄ ducentis annis per unum
gradum & uiginti octo minuta fere progre-
ditur. Hic motus augium & stellarum fi-
xarum in tabulis appellatur. Et est arcus
zodiaci primi mobilis inter caput arietis
primi mobilis & caput arietis nonæ spe-
ræ. Superficies namq̄ eclipticæ nonæ spe-
ræ semper est in superficie eclipticæ pri-
mi mobilis.

Notificat motum secundum quo deferretur octa-
ua a nona circunducta. Pro quo primo est aduer-
tendum q̄ antequā præsens opinio claresceret: erat
priorum astrologorū certissima sententia octauū
cælum tantum duobus motibus deferri motu sci-
licet proprio modo explanando & diurno quem
a spera superiori caperet: quare cum ultra motum
proprium non haberet nisi tantum diurnum. uni-
cam tantum super eam ponebāt speram nonam
seu primum mobile quod moueret prædicto. mo-
tu. Postquam autem posteriores inuenerunt tert-
ium motum octauī orbis ultra nonam decimam
speram posuerunt quæ haberet motum dictum
diurnum & nonam speram secum raperet: quare
cum nona non amplius moueretur motu simpli-
cissimo quia ultra proprium habet motum raptū
neq̄ suprāma sit sperarum ex quo superior est de-
cima: non amplius primum mobile uerum secun-
dum nominata est meretur namq̄ nomen mobi-
lis si quidem mouet speras inferiores octauum cæ-
lum & deferentes auges planetarum: non tamen

THEORICA

primi nomen reditum est sed secundi propter di-
stas causas. Cuius speræ motus fit super polis ecli-
ptice successione signorum & contra motum pri-
mum: & regularis est: mouetur namq; nona spera
singulis ducentis annis gradu uno. 28. minutis:
circulum perficiendo in. 49000. annis: uelocitas
autem dici secundum tabulas est 0000 4. 20. 41.
17. 12. Secundo est notandum q; secundum opi-
nionem antiquam nonam tantum speram ponē-
tem. 8. spera mouebatur motu proprio in longi-
tudine zodiaci seu secundum ordinem signorum
siue contra secundum diuersas opiniones enarra-
tas: & sicut sapius dictum est omnium planeta-
rum auges secum capiebant: qua de causa motum
augium & stellarum fixarum eum nominauerūt.
Posterior uero opinio motum trepidationis ad-
iunxit. Quem proprium dixit esse octauæ orbis
in motum dictum augium stellarum fixarū: in
nonam speram transiit: propter hoc q; tardior
est motus hic quam accessus & recessus: ideo con-
uenit speræ superiori: eiusq; nomen non uariavit:
immo: & si stellæ fixæ non mutantur eo tanquam
motu proprio: eodem nomine appellauit: & in ta-
bulis eo modo adhuc dicitur. Qui incipit ab ini-
tio arietis primi mobilis ad caput usq; arietis no-
næ speræ secundum ordinem signorum. Inueni-
tur namq; quantum caput arietis nonæ remotum
est ab ariete decime. Semper namq; principiū arie-
tis nonæ est in ecliptica decime: & tota ecliptica
sub ecliptica primi situatur.

Deinde cum dicit.

Tertius autem sibi proprius: qui mo-
tus trepidationis uocatur siue accessus &
recessus octauæ speræ: & fit super duos cir-
culos paruos in concauitate nonæ speræ
æquales super principia arietis & libræ
eiusdem descriptos: sicq; duo puncta certa
octauæ speræ que capita arietis & libræ
eiusdem uocantur diametraliter opposi-
tat circumferentias talium duorum nonæ
spheræ regulariter describant: cum hoc
quod ecliptica octauæ spheræ semper in-
tersecet eclipticam nonæ: dum intersecat
saltem in capitibus Cancræ & Capricorni
nonæ diametraliter oppositis. Vnde sequi-
tur cum unus eorundem punctorum oc-
tauæ sphere est in medietate sui meridia-
ni: alter erit in medietate sui circuli septen-
trionali. Ecliptica quoque octauæ sphere
semper eclipticam nonæ in partes equa-
les dum secat secabit: atque portiones cir-

culorum paruorum alteratim æquales.
Velocitatis uero motus istius regula est ista
ut quilibet duorum punctorum circunfe-
rentiam sui parui circuli in quo circunfer-
tur in septem milibus annorum precisep-
ficiat. Quamquam autem hoc motu pre-
dicta puncta scilicet capita Arietis & Libræ
octauæ sphere duas equales circulorum
circumferentias describant: nulla tamen
alia puncta eius circumferentias circulo-
rum describere contingit. Capita uero Cā-
cri & Capricorni octauæ sphere quasi figu-
ras conoidales habentes pro basi lieas cur-
uas utrinque a capitibus Cancræ & Capri-
corni nonæ peragere necesse est. Vnde &
quandoque precedent ea: quandoque ue-
ro sequuntur: quandoque autem coniu-
gantur: coniunguntur enim caput Can-
cri octauæ & caput Cancræ nonæ dum ca-
put Arietis octauæ fuerit in maxima latitu-
dine ab ecliptica nonæ: quod accidit in cir-
culo magno per polos zodiaci nonæ & cē-
tra circulorum transeūte. poli autem ecli-
ptice octauæ improprie dicti poli quando-
que accedūt ad polos ecliptice nonæ: quā-
doque sunt sub eis quādoque uero ab eis
dem remouentur talis tamen accessus &
recessus semper est in circulo magno per
polos zodiaci nonæ & centra circulorum
paruorum eūte.

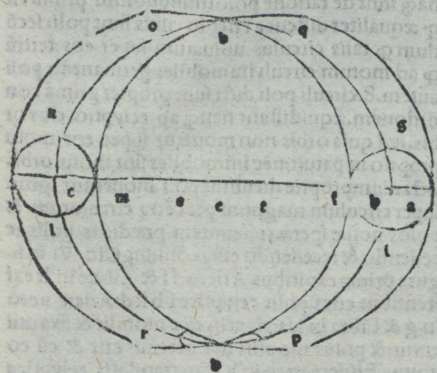
Patescit tertium motum proprium ipsi. 8. spe-
ræ. Et quæ inde sequuntur declarat antecedentia.
Et duo facit primo theoricæ agit de eo. secundo
magis practice nomina & operationem quibus
in tabulis utuntur pro eius uero motu reperien-
do ibi explicans. Medius itaq; motus. Prima ite-
rum in duas secatur partes. in quorum prima mo-
tus proprius orbis octauæ manifestat. in secun-
da eum cum motu nonæ componendo quæ de
octauæ spera uidentur saluat apparentias ibi. Ex
his autem stellarum. In prima parte iterum duo
agit: primo namq; motus. 8. speræ qualitatem de-
clarat & equalitatem. secundo ex eo exposito in-
fert correlaria ibi. Contingit itaq; ut ecliptica.

Ponit primo qualitatem motus & plurima an-
tecedentia quæ inde sequuntur quæ omnia distin-
ctæ patebunt. Motus hic tertius absq; instrumen-
to nisi quis sublimis & excelsæ sit imaginationis
nunquam imaginari poterit neq; sufficere antece-
dentia quæ in littera ponuntur capere mente absq;
ab extrinseco offensione. Tamen ergo ut ima-

PLANETARVM

ginatio moueat uel disponatur saltē omnia quae hic dicuntur in plano depingere & demonstrare conabor ut habito appropriato instrumento speculo quilibet per se posset operari in illud faciam plures figuras secundum quod oportebit & ne to-

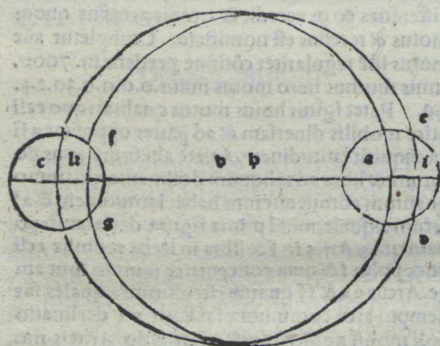
tiens replicentur. Quod declaranda ponunt singulis uicibus ad figurā reuertar in qua melius intantum fateri possit ideo eis ordinem dabo & quota sit in ordine inscriptū demonstrabit. Pro priā figurā describo eclipticam nonā sperā fixam appellatā eo q̄ non mouetur in latitudine seu ecliptica octaua a b c d cuius pol⁹ borealis e. Et quicquid ab ea uersus e declinet septentrionalem extra uero illam australem habet latitudinem. Sitq; a initium Arietis nonā b principiu cancri c Libræ & d Capricorni. Imaginet in superficie concava nonā super a principiu Arietis circulum f g h i describi: alteru uero k l m n cuius centrū c principium Libræ adinuicē æquales. intra quā nonant sperā imaginetur octauam taliter situatam q̄ initium Arietis sit in circūferentia circuli a & in ea semper circūlatiter circūferatur caput uero Libræ eiusdē in circūferentia circuli c & eam in motu nunquā deferat. Taliq; modo oportet disposita eē q̄ uno in latitudine existente septentrionale astrinam reliquū possideat ecliptica octaua sperā eam nonā secante in capitibus Cancrī & Capricorni nonā: quod & si in plano esse non possit quia hi circuli nō possunt super centro eodem depingi in sperico tamē uerum est. Exempli causa caput Arietis m puncto sponatur parui circuli septentrionalis. erit initium Libræ in puncto k australi ecliptica octaua orbis quam mobilem ut patebit appellauere f b k d existente in b & d fixam secante in partes uidelicet æquales: & quia septentrionale est tota medietas d f b eandem habebit latitudinem & b k d australe: & in isto casu capita Cancrī & Capricorni octaua orbis erunt coniuncta cū capitibus eorūdem nonā in punctis b & d eo q̄ Arietis & libra octaua cum Ariete: & libra nonā sunt secundum longitudinē uniti: q̄ manifestabitur si per polū eclipticæ fixæ circulum quis duxerit e f a per utriusq; Arietis ca-

put transeuntē & e m c per p̄cipia libræ. Hinc caput Arietis mobile in circūferentia parui circuli motum perueniat in g eclipticam fixam: & initium libræ i l quia mouetur uelocitate æquali: nulla erit latitudo eclipticæ mobilis a fixa immo una erit sub alia. Caput autem Cancrī mobilis in siquidem tantum distat a b Cancro fixo quantū g ab a & caput Capricorni in p ut notū est quia g o oportet esse quartam equalem quartæ a b. Ab hoc autem loco caput Arietis fiat uersus austrum in h & libræ ad boream in m ecliptica mobilis h b m d secabit fixam etiam in b & d capitis Cancrī & capricorni in quibus semper eā interfecat. ita q̄ eius medietas d h b ad meridiem & reliqua b m d uerget ad boream & quia iterum est coniunctio longitudinalis capitum Arietum adinuicem & librarum p̄ductis circulis prioribus usq; ad h & k erunt etiam capita Cancrī in b & Capricorni in d secundo simul iūcta. Post hoc caput Arietis mobilis fiat in i & libræ in n erit secundo tota ecliptica mobilis posita sub fixa quare nusquā declinabit ab ea & caput Cancrī mobilis propter rationem superius positam in q Capricorni uero in r mutatu erit ab hoc autem loco i scapite Arietis mobilis & libræ in k redeunte prior reuertetur dispositio. Hoc igitur modo imaginari oportet motum octauæ speræ: qui trepidationis dicitur propter hoc q̄ nō est in longitudine zodiaci immo ad quatuor positionis differentias. Qualiter sit trepidatio. Ad quas differentias eo q̄ accedit & recedit accessus quoq; motus & recessus est nominatus. Completur aut motus iste regulariter cōtinue p̄cedens in. 7000. annis diurnus uero motus huius. o. o. o. o. 30. 24. 49. Patet igitur huius motus qualitas: quo ecliptica mobilis diuersam & ad partes oppositas a fixa acquirit latitudinem. Ariete alterum uersus polorum: & libra ad reliquum declinante qui immo quantum eorum alterum habet latitudinem & alterum æqualem: ut i prima figura declaratur: ponatur nāq; Aries in f & libra in k erit mobilis eclipticæ polus s & quia concentricæ mundo sunt ambe. Arcus e a & f f quartæ circulorum æquales sūt dempto arcu communi e f restant e s declinatio poli mobilis a polo fixæ: & a f latitudo Arietis mobilis a fixo æquales: eadem ratione quia e c & s k æquantur dempto s c communi arcus remanent æquales s e & c k quom igitur a f Arietis latitudo & c k libræ æquiparentur arcui e s erunt adinuicē æquales. Eodem modo potest demonstrari q̄ quandocūq; mobilis ecliptica secat paruos circulos portiones eorum sectæ in partibus oppositis erunt æquales. Pro quo demonstrando fiat secunda figura describatur nāq; zodiacus fixus a c cuius polus b cum paruis circulis d e & f g ecliptica uero mobilis d e f g cuius polus h & circulus per polum b & initia Arietis & libræ ducatur a b c eclipticam mobilem secabit in duobus punctis i & k erunt ut demonstratum est duæ declinationes ad partes oppositas a i & c k æquales quare per secundam partem. 13. 3. dux li-

THEORICA

neæ sphaerales d a & f g ex quo a cetro æqualiter re-
mote sunt æquales: quare æqualiū circularū sup
æquales lineas e d & f g æquales quod est propo-
sitū: cum d e sit uersus austrū & f g uersus boream:
quibus demptis remanēt reliquæ portiones e d & f g
pcttionales & f g australis æquales. His decla-
ratis cōsequenter tria uel quattuor prædicto mo-
tui accidētia innotescit in illa pte. Quæquā autē
hoc motu. Quorū primū est q si principia Arle/
tis & libræ mobilū perfectorum circularum scri-
bant in motu eorū circūferentias illius sphaeræ pū-
ctus nullus hoc agere pōt: qd materiale instrumē-
tum patens satisfaciēt: & patet etiam in prima figu-
ra in qua caput Arietis in f & secūdo in h existēte
eclyptica mobilis angustior sit q sit in a magis uer-
sus b quare quilibet alter pūctus a principio Arie-
tis & libræ describet figurā cuius diameter in lōgi-
tudine æquatur diametro parui circuli: in latitudi-
ne uero pp dictā angustiam minor est: quare non
faciet perfecti circuli circūferentiā. Secundum
accidens est q capita Cancrī & Capricornī faciēt
figuras pyramidales quarū bases erūt lineæ curuæ
ut in eadē prima figura capite Arietis in f dictū ē
& demonstratū caput Cancrī mobilis iunctum cū
Cācro fixo in b deinde Ariete moto uersus g trā-
gū erit in g eclyptice unientur: & tunc caput Can-
crī factū erit in o ut supra patuit: motus igitur erit

Cancer a b in o lineam illam curuam describēdo
q si Arietis in h Cancer in b iterum reuertetur reli-
quam lineam curuam designādo describit igitur
figuram cuius pyramis est b in principio Cancrī
nonæ sphaeræ & basis linea curua in o ut patet: & ita
proportionaliter uersus q aliam describet similē
figuram & Capricornus eodē modo. Tertium
accidens est q in huiusmodi motu necesse est Cā-
crum mobilem moueri a Cancro fixo ad ambas
ptes: eum scilicet quādoq; præcedendo & quādo
q sequendo: & ei quādoq; coniunctū ēē ut in ea-
dem priori figura Ariete mobili in spatuit Can-
crum mobile cū fixo in b cōiunctum esse: si quidē
circulus e a demōstrat Arietem utrūq; secūdu

longitudinem unitum: idē nero si Arietis fiat in g
Cancer mobilis in o trāsmutatus præcedit succes-
sione signorū Cancrum fixum. Post hoc Ariete p
h in i deuento & Cancer mobilis in q sequetur fi-
xum: quare patet propositum. Quātu accidēs
est q poli. 2. sphaeræ improprie tamē dicti poli: tria
nāq; sunt de ratione polorum: quorum primū est
q æqualiter distent a circulo cuius sunt poli: secū-
dum q talis circulus uoluatur super eos tertiu
q ad motum circuli immobiles permaneāt: poli
autem. 3. circuli poli dicti sunt propter primā con-
ditionem. æquidistant namq; ab eclyptica eius or-
bis. sed quia orbis non mouetur super eos motu
proprio ut patuit: nec immobiles sunt motu orbis
ocstui: improprie dicuntur poli mouentur igitur
super circulum magnum per cētra circularum &
pols nonæ sphaeræ trāseuntem prædictis polis ac-
cedendo & recedendo eisq; coniungēdo. Ut in fi-
gura prima capitibus Arietis i f & Libræ in k exi-
stentibus erit f polis eclyptice f b k d Ariete nero
in g & Libræ in l factis eclyptice mobilis & fixa uni-
entur: & polus mobilis in e accessus erit & cū eo
unitus. Eisdem uero in h & m translatis eclyptica
mobili existēte h b m d & e recedet populus ecly-
ptica prædicta in reliqua reuolutione per e iterū
in s reuertetur quod est propositum semper igit
appropinquabit & remouebitur per circulum c e
a omnia tamen hæc antecēdētia clarius instrumē-
to manifestantur materiali & sperico.

Deinde cum dicit.

Cōtingit itaq; ut eclyptica octauæ sphaeræ
sub diuersa eius habitudine successiue
in diuersis suis partibus æquinoctialem
primi mobilis interfecet atq; intersectio ta-
lis nunc in ipso capite Arietis primi mobi-
lis accidat: nunc citra nunc ultra ita ut in
tempore quo centrum parui circuli reuo-
lutionem unam perficit. quæ in quadragi-
tanouem milibus annorum contingit lo-
quēdo naturaliter: quilibet punctus ecly-
ptice octauæ sphaeræ æquinoctialem pro-
pe caput. Arietis atq; etiam prope caput Li-
bræ pimi mobilis secuerit quæ quidem
sectiones in æquinoctiali accedere quan-
doq; ad capita Arietis & Libræ primi mo-
bilis quādoq; autem ab eisdem remoueri
uidentur aliquādo quoq; secūdu: aliquā-
do cōtra successiōnē signorū progrediēdo.

Ex dictis inferet correlarium: ex quo declarato
alia tria concludit ibi. Vnde fit ut maxime. Pro co-
relario declarando fiat tertia figura cum eclypticis
& circulis paruis ceu prima: & æquinoctialis o p q
r cuius polus borealis f addatur sitq; caput Arietis
in f & Libræ in k punctis paruorum circularum
eclyptica mobilis o f q k æquatorem. secabit in

PLANETARVM

duobus punctis oppositis o & q contra ordinem si-
gnorum a capitibus Arietis & libræ primi mobilis
& nonæ speræ distantibus: fiant deinde capita præ-
dicta in g & l ecliptica mobilis cum fixa unietur. &
cum eadem æquinoctiale in c & a secabit. Ad capi-
ta igitur Arietis & libræ secundum ordinem signo-
rum erunt sectiones appropinquate & unite capiti-
bus autem arietis & libræ in h & m translatis mobi-
lis ecliptica h p m æquinoctialem interfecat in p &
serunt igitur remote sectiones secundum ordinem
signorum ab arietis & libræ primi mobilis. Inde ue-
ro in i & n prædicti translatis secundo unita erit mo-
bilis cum fixa ecliptica & sectiones in a & c contra
ordinem signorum punctis æquinoctiorum erunt
factæ oropinquæ: ultimo in f & k redeuntibus illis se-
ctiones fient in o & q & remote sunt ab a & c contra
successionem signorū. Quare patet q̄ ecliptica mo-
bilis semper secat æquatorem in capitibus arietis &
libræ primi mobilis uel prope ad ea accedendo &
recedendo utriusq̄. Ita quod tempore quo nona spe-
ra suam uolutionem complebit. 49000. annis se-
cundum naturales philosophos loquendo qui cō-
fiteri motum & tempus eterne duraturum & no-
nam speram infinitas perficere circulationes quod
abnuendum est a fidelibus. Dato namq̄ quod mo-
tus duraret tanto tēpore ecliptica mobilis per quē
libet eius p̄ctum æquatorem secabit in capitibus
arietis & libræ primi mobilis uel prope hinc inde ad
certos limites quod fecerit in his locis manifestum
est per probationem in hac tertia figura. Quod au-
tem quilibet punctus ecliptice in tantō tempore se-

et manifestum est eo q̄ in tanto tempore moue-
tur nona spera in longitudine.

Deinde cum dicit.

Vnde fit ut maxime zodiaci declinatio-
nes uariabiles existant. Hinc itaq̄ contigis-
se creditur a diuersis astronomis diuersis
temporibus eorūdem maximarum zodia-
ci declinationū quantitates fuisse nō æqua-

lites inuentas. Maiores namq̄ reperte sunt
a Ptolomeo quam ab almeo: quod utriq̄
cū similibus uis & modis processerūt uix
aliter quam tali motus diuersitate uel simi-
li sicut dictum est modo euenire potuit.

¶ Ex dictis in hoc correlario tria alia concludit secū-
dum ibi. Variationem autem tertium ibi. Ex q̄bus
quidem primo. Dicitur igitur primo quod ex quo di-
ctum est eclipticam mobilem æquatorem nō sem-
per in punctis secari eisdem: sequitur maximas de-
clinationes zodiaci uariari ut in prædicta tertia figu-
ra quando ecliptica mobilis unietur cum fixa æqua-
torem secat in a & c capitibus arietis & libræ primi
mobilis & eius maxima declinatio est in b cancro:
& d capricorno. At quando aries mobilis est in f &
libra in k sunt prædictæ sectiones in o & q & pun-
ctus medius ecliptice maxime declinans ad bore-
am erit t qui magis q̄ b declinat ex quo maxime: &
punctus ei oppositus ad austrum maxime declina-
bit q̄ d ecce modo q̄ maxima declinatio quæ prius
erat in b uariata est cum in puncto t sit facta maior.
Eodem modo arietis in h & libra in m mutatis se-
ctiones prædictæ fient in p & r in quarū medio pun-
ctus magis declinabit q̄ b & punctus dyametaliter
oppositus magis q̄ d nō igitur maxime declinatio-
nes zodiaci inuariabiles sūt & æquales semp. Qua-
re non est mirum si diuersi astronomi in huiusmo-
di discordati sunt Ptolomeus namq̄ primo Alma-
gesti capi. 12. 23. graduum: & si. m. reperit. ¶ Almeon
autem ei posterior minores. 12. 3. g. & 3. m. diuersita-
tis namq̄ causa haud aliud q̄ motus huiusmodi eē
potuit. Eisdem namq̄ uis & similibus ingeniis pro-
cesserūt nam cum sol semper ubi ecliptica feratur
declinatio solis eadem est cum ea ecliptice: eo igitur
in maxima ad austrum remotione existente in
meridie: eamque notarunt. secundo uero eiusdem
elevationem medium cœli possidētis: polo quoq̄
arctico propinquissimi inter quas latitudines diffe-
rentia distantia est duarum declinationum maxi-
marum meridionalis. scilicet & aquilonaris: quæ cū
sunt æquales erit æquator diei in medio ab utraque
æquidistans: medietas igitur earum est maxima so-
lis declinatio & zodiaci. Ptolomeus igitur hac uia
procedens differentiam inter duas maximas decli-
nationes inuenit. g. 47. m. 42. cuius medium. 23. g.
si. m. dixit esse ab æquatore maximam solis & ecly-
ptice remotionem almeo autem reperit eas simul
47. g. m. 6. cuius medium. 23. g. 31. m. ab æquatore
eclipticam dixit maximam distantiam. ¶ Tempo-
re namq̄ Ptolomei p̄cta declinationem maxima-
rum ad seinuicem & ab æquinoctiali magis erant
elongata: quæ tempore almeonis appropinquata
sunt magis ab enarati motus causam. Quare patet
quod uariantur maxime declinationes. & quia per
eas transeūt tropici ipsi etiam uariantur: unde ma-
xima declinatione existente in b si tropicus æquidi-
stans a polo. scilicet in b designetur quis dubitat q̄
minus declinabit q̄ tropicus descriptus in t uel in u
punctis magis declinantibus. & eodem modo uer-

&

THEORICA

sus d Capricornum quia cum declinatio cancri uer-
sus articum æquetur declinationi capricorni uer-
sus antarcticū polum qñ altera est maxia & reliqua.
Deinde cum dicit.

Variationem autem sectionis eclipticæ
octauæ & æquinoctialis respectu arie-
tis primi mobilis necessario sequitur ut æqui-
noctia similiter solstitia continue diuersifi-
centur. Vnde non semper cum Sol in capite
arietis primi mobilis fuerit necesse ē æqui-
noctiū accidere: sed stat antea fuisse uel po-
stea secuturum esse scilicet cum fuerit in se-
ctione prædicta. Ex quo nanq; sicut supra
dictū ē orbes augem Solis deferētes super
axe eclipticæ octauæ sphaeræ ad motū eius-
dem sphaeræ mouentur: & orbis Solem de-
ferens super axe prædicto axi æquidistanti
necessario sequetur ut cētrum corporis so-
laris semper i superficie octauæ sphaeræ re-
periatur. Hæc autem superficies sæpe imo
frequenter est extra caput Arietis primi mo-
bilis: quare sequitur illarum similis de ua-
riatione solstitiorum est ratio.

¶ Est quod solstitia & æquinoctia non contingūt
sole in eodem loco existente: immo continue di-
uersantur: est nanq; æquinoctium sole æquatorem
possidente: ut patet ex principiis huius scientiæ: sed
non semper in eodem puncto æquator: ut patuit
ab ecliptica secatur: non enim secatur semper in ca-
pitibus arietis & libræ primi mobilis: imo ante uel
post successionem signorum quare sol q; mouetur
etiam ad motum. 3. sphaeræ & semp eclipticam pos-
sident ad æquatoris peruenit & non semper eūdem
punctum: non enim semper æquinoctium est
quando is est in capitibus arietis & libræ primi: im-
mo contingit tunc esse: stat quandoq; secuturum:
& aliquando præcessisse. Exempli causa cum caput
arietis mobilis est in g uel i unitur ceu sæpius dixi
cum fixa mobilis ecliptica: sed fixa secatur æquatorem
in ariete & libræ primi: quare & mobilis: & cōsequē-
ter sol in eisdem locis & æquinoctiali existens ubiq;
aget æquinoctium. At in eadem tertia figura capite
arietis in f constituto ecliptica mobilis diuersa a fi-
xa æquatorem parcietur in o & q in quibus pñctis
cum sole mouebitur æquinoctium fiet: sed tunc ad
huc nō peruenit in capita arietis & libræ: in quibus
nanq; erit nisi sit in f & k ut patet omnibus: quare
consecutum est æquinoctium priusq; ad arietem &
libram primi mobilis perueniret. Eodem autē mo-
bili ariete in h morante mobilis ecliptica æquato-
rem secabit in p & r quare sol cum existit in h & m
primi mobilis ariete & libræ nō adhuc æquatorem
adeptus est: neq; æquinoctium causauit uniuersa-
le immo futurum est. ¶ Propter autem motū eun-
dem & sectionum uariationem solstitia diuersan-

tur quando nanq; sectio fit in a c ecliptica. f. mobi-
lis in ariete & libra secatur æquatorem. maxima solis
declinatio fit in b cācro primi mobilis & d capricor-
ni eiusdem. quare in illis locis solstitiū fiet. Sectio-
nibus autem in o & q factis fiet solstitiū in t ubi ma-
xima declinatio reperitur antequam sol perueniat
ad cancrum: & eodem modo in loco opposito itel-
ligendum est. At dum sectiones contingunt in p &
r maxima declinatio zodiaci & sol in u contingunt
& loco opposito reliqua: quare solstitium fiet pñt
recessum solis a Cancro & Capricorno primi cœli
quod est propositum.

Tetium correlarium ibi.

Ex quibus quidem primo concluditur
non esse necessarium existentem Solem in
capiti arietis uel libræ primi mobilis nul-
lam habere declinationem ab æquinoctia-
li. Secundo similiter non esse necessarium
in capite Cancri uel Capricorni primi mo-
bilis Solem existentem ab æquinoctiali de-
clinationem habere maximam. Stat enim so-
lem esse in circulo per polos eclipticæ pri-
mi mobilis & caput Arietis eiusdem transe-
unte & tamen esse extra superficiem æqui-
noctialis. Similiter stat eum esse in circulo
per polos zodiaci primi mobilis & caput
Cancrini eiusdem eunte & tamen tunc ab æq-
uinoctiali declinationem non habere maxi-
mam: sed antea an ipsa fuisse uel post in ea
esse futurum. Hæc etiam sequitur tropicos
Cancrini & Capricorni cōtinue respectu æq-
uinoctialis uariari. nūc quidem uersus eum
propinquando: nunc ab eo elongando: cer-
tos tamē limites quos exire non potest ha-
bet illa uariatio.

¶ Per eandem figuram ostendetur quando nanq;
mobilis ecliptica extra fixā situatur ut sit ariete mo-
bili constituto in f & h & omnibus aliis pñctis eius
parui præter quam in g & i. tunc sol existens in f &
h erit in principio arietis primi mobilis: & in k & m
in principio libræ eisdem: & tamen magnam possi-
det declinationem: q; si in hoc casu sit in initio Can-
cri b maximam q; possit habere declinationem nō
possidebit: immo uel habuit in puncto t uel habitu-
rus est eam in puncto u. tunc enim quando eclipti-
ca mobilis unitur cū fixa quod contingit ariete mo-
bili tantum in duobus punctis g & i parui circuli cō-
stituti sol existens in ariete & libra primi mobilis de-
clinatione nullam habebit: & in cancro & capricor-
ni no maxima cōtinget: ut patet ex multis dictis: quæ
si instrumento materiali proprio ostendantur luce
clarius percipientur.

Deinde cum dicit.

Ex his aut stellarum moribus satis aper-

PLANETARVM

tum est motum aggregatū ex motibus no-
næ & trepidatione octauæ quandoq; secū-
dum successionem nunc quidem uelociter
nunc tarde: quādoq; autem stationariū &
quandoq; contra successionem continget
re secundum diuersum situm capitis arie-
tis octauæ spheræ in circumferētia sui par-
ui circuli. Difficile igitur ualde fuit huius
motus antiquis reperire qualitatem. Vn-
de diuersi diuersimode in hoc fuerūt ima-
ginati. Aliqui namq; dicebant auges & stel-
las fixas moueri p noningentos annos uer-
sus orientem continue usq; ad gradus se-
ptem. Deinde per alios noningentos annos
tantūdem e conuerso uersus occidentem. Al-
bategni uero dicebat eas moueri uno gra-
du in sexaginta annis & quattuor mensi-
bus semper uersus oriētem. Alphagranus
autem putauit q; in cētrum annis unū gra-
dum semper uersus orientem perficerent.
¶ Quia per se & distinctæ omnes qbus octaua spe-
ra deferitur motus supra declarat: modo eos aggre-
gando stellarum fixarum quæ uidentur saluat ap-
parentias: motus namq; q; uideretur in stellis fixis cō-
mixtus est ex motibus in longitudine nonæ speræ
& trepidationis octauæ: quo fit ut aliquando stellæ
fixæ directē uideantur moueri & uelociter: quan-
doq; uero & si directē tarde tamen sunt in motu: ter-
tio uidentur stationarie: & quandoq; retrogradari.
Quorum causæ reddi possunt tam in prima q; i ter-
tia figura ex quo namq; egyptica fixa a b c d mouetur
secundum ordinem signorum semper & uniformi-
ter ut a uersus b & punctus Arietis mobilis in f con-
stitutus uersus g feratur ad orientem mouebitur &
secundum ordinem signorum: quare duo motus
nonæ scilicet & octauæ speræ aggregati ad orien-
tem uersus non tantum directas uerum etiam ue-
loces efficiunt stellæ firmas: ex g uero moto Ariete
mobili: incipit ad occidentem deferri: tardius tamē
q; nona ad orientem: quare non ager ut stellæ fixæ
regrediantur: uerum in motu directo tarde reddan-
tur: at quādo idem ex g ad h magis procedet ad oc-
cidentem motus octauæ orbis æquiparabitur mo-
tui noni ad orientem. Quare stellæ fixæ ad earum
neutram partem delate stationarie iudicabuntur.
Quando uero prope h caput Arietis mobilis exi-
stens retrograde & ad occidentem uelocius mouea-
tur q; nona spera ad orientem: firmæ stellæ regrediē-
tur & ita habemus: qualiter per diuersum sitū Arie-
tis in suo paruo circulo & Libræ in suo: has omnes
stellarum passiones saluare nō est difficile. Et si per
sectionem egyptice mobilis cum æquatore & per
uariationem illis aliter possunt dictæ passiones sal-
uari per motum stellarum ad latitudines australes
& septentrionales sicut credidit Ptholomeus ut di-

cetur in recitando opinionem thebith Aries namq;
mobilis in septentrionalem habens latitudinem:
australem adipiscitur dum in h fiet: & simili modo
plurimæ stellarum fixarum. ¶ Hunc quidem mo-
tum antiqui non comprehendentes diuersa opinati
sunt secundum q; diuersas dispositiones tempore
suo conspexerunt in motibus stellarum: Albate-
gni namq; astrologorum summus comparans loca
stellarum ab eo inuenta eorundem locis & consi-
derationibus aliorum uidentque uelocissime esse
translatas: dixit motus stellarum semper esse ad
orientem. 60. annis & quattuor mensibus uno gra-
du: ut completa circulatio fiat. 21720. annis. Ptholo-
meus autem. 7. Almag. & Alphagranus. 13. differen-
tia uidentes tardiori motu esse translatas: dixerunt
motum octauæ coeli completi. 36000. annis cen-
trum scilicet annis gradum unum transeundo.
Alii uero uidentes loca stellarum fixarum suo tem-
pore: eaque comparantes ad considerationes prio-
rum inuenerūt stellæ fixas regressas & ad occiden-
tem motas cum antiquiores ponerent moueri ad
orientem & secundum ordinem signorum puta-
uerunt eas diuersis temporibus ambobus moti-
bus moueri: quare octauam speram noningentis
annis ad orientem gradibus. 7. & in tempore æqua-
li totidem occidentem uersus deserti protulere: quæ
quidem diuersitates qualiter trepidationis motu
cum eo qui est in longitudine saluentur palam est
ex dictis.

Deinde cum dicit.

Medius itaq; motus accessus & recessus
octauæ spheræ est arcus circuli pui a pū-
cto supremo quartæ secundum successio-
nem signorum usq; ad caput arietis octa-
uæ spheræ computatus.

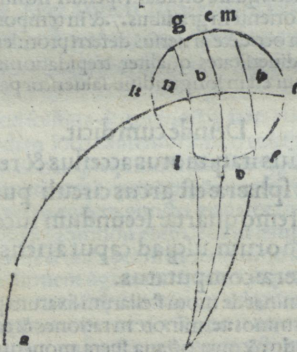
¶ Determinat de motu stellarum fixarum practice
magis terminos: terminorum rationes & canones
exponendo: & quia octaua spera mouetur motu
diurno qui regularis est & non pertinet ad partem
istam de eo terminare immo ad doctrinam de mo-
tu primi mobilis: seu de ortu & occasu signorū cœ-
liq; mediatione: fertur secundo motu in longitudi-
ne zodiaci ab nona spera: qui quia regularis est se-
cundum ordinem signorum: facilliter per tempus
reperitur sicut & omnes motus æquales: est namq; si-
mul medius & uerus motus augium & stellarum
fixarum nominatus: ideo de eo nihil oportet dice-
re: at quia tertio mouetur motu trepidationis ca-
pitibus arietis & Libræ eiusdem paruos circulos de-
scribentibus ut patuit: qui motus & si sit regularis.
Quia tamen non est in egyptica: apparet aliquan-
do tardus & uelox quandoque. Quandoque dire-
ctus & aliquando retrogradus oportet hanc diuer-
sitatem habere & æquationē. Et qualiter ea motus
speræ octauæ habeatur declarare canonice diuersi-
tas & ille motus in zodiaco fit & causatur propter
motum capitis arietis in circulo paruo: in quo cum
regulariter moueatur: medius motus appellatus ē
motus eius. Primo igitur diffinit medium motum

& ii

THEORICA

quisit in paruo circulo: secundo uero æquationem
& motum in zodiaco correspondentem ibi. æqua-
tio autem: notandum est pro. primæ partis intel-
lectu qd stellæ fixæ cui innotuit superius mouētur mo-
tu duplici scilicet trepidationis ornis octauis & mo-
tu noni in lōgitudie unde habito motu noni opor-
tet deinde inueniri motum trepidationis: & quod
ei in zodiaco correspondet uerbi gratia sit ecliptica
primi mobilis a b a principium arietis eiusdem pri-
mi mobilis: & arietis nonæ erit motus augium &
stellarum fixarum arcus a b at quia principium arie-
tis mobilis in paruo circulo defertur supra b descri-
pto non manebit semper in b cum ariete fixo qua-
re ultra motu dictum oportet inuenire motum tre-
pidationis & æquationem per medium motuum: uñ
si ponatur polus eclipticæ nonæ scilicet borealis
a quo arcus c b per caput arietis fixi ducatur secus cir-
culum paruum in d & erit per. 33. pñtus d propi-
quissimus polo septentrionali c ideo dictus est supre-
mus: ab illo igitur supremo pñto ad usq; caput arie-
tis mobilis secundum motum illius capitis arcus ac-
cessus & recessus motus medius ē dictus uerbi gra-
tia si caput arietis sit i f erit medius motus d f & si in

g medium motus d f g hoc namq modo dictum est
arietem mobilem moueri inceptum namq ab illo
puncto medium motum quia ibi existit caput arie
tis mobilis cum fixo coniunctum est ut demonstrat
arcus c b per utrūq transiens quare tūc habito mo
tu augium & stellarum fixarum non proceditur ul
terius: sed quia eadem ratione incipere poterant ab
e puncto ad austrum uicinissime in quo iterum cū
sit aries mobilis cum fixo iunctus est eodem arcu prio
ri per utrūq transeunte: inde non incoharunt quia
punctus est infimus & a nobis distantissimus mo
do illud quod est septentrionale & nobis propinquū
dignius est pponere q australe & remotū a nobis.

Deinde cum dicit.

Aequario autem octauæ sphæræ est arcus ecclipticæ nonæ sphæræ centrum parui circuli & circulum magnū a polis ecclipticæ nonæ per caput arietis octauæ transeuntem interiaccens. Cū igitur medius mo

tus accessus & recessus nihil fuerit aut fēi-
circulus; nulla fit dicta æquatio. Sed si. lxxx.
gradus aut. cclxx. fuerit ipsa erit maxima.
Cū autem talis motus accessus & recessus
fuerit semicirculus minor æquatio erit semp
adēda sed cum maior fuerit erit minuēda.

Declarat uerum locum capitis arietis mobilis in zodiaco: seu diuersitatem inter uerum locum arietis fixi & uerum locum mobilis: unde fit caput arietis mobilis fit in f ducto circulo a polo ecliptice per eum c fecclipticam fecante in h erit h uerus motus eius & eius arcus b h qui capitur iter b locum uerum arietis fixi & h uerū locū arietis mobilis æquatio & diuersitas nominatur: cum habito uero motu arietis fixi per eius additiōem uel demptionem uerus motus arietis mobilis proueniat & consequenter loca stellarum fixarum: Prædicta æquatio reperitur mediante motu medio octauæ speræ: uel accessus & recessus . Nam quom huius motus nihil fuerit quod denotatur arietem mobilem esse in puncto supmo d aut semicirculus & sex signa capite arietis mobilis punctum e oppositum tenente: eo qd se micirculus a polo ecliptice c d b transit per hæc duo loca & centrum circuli ubi est caput arietis fixi nulla æquatio: quare habito motu augium & stellarum fixarū habetur motus octauæ speræ: nec alid queritur. Maxima autem est æquatio cū caput arietis mobilis desitterit a duobus dictis punctis quarta circuli: ut qd sit in puncto idest f medius motus di 90. grad. uel in k & medius motus di e k 270. grad. uel nouem signorum tunc enī æquatio dicitur esse tota circuli semidiameter b i uel b k qua non potest esse maior: ut per se notum est: qd autem medio motu existente 3. signorum uel 9. caput arietis mobilis sit in i uel in k & qd hæc duo puncta se mota sint a d quarta circuli notum est ex quo arcus c b perpendicularis est super eclipticam quare omnes anguli b recti & consequenter arcus eis subtensi quare partes sunt parui circuli. Sed talis medius motus non tantum dat æquationem prædictam uerum per eam æquare motum augium & stellarum fixarū sinitur. Nam quando cūq; medius motus accessus & recessus minor fuerit semicirculo uerus motus octauī orbis maior est q̄ motus augium & stellarum fixarū, uerbi gratia motu accessus & recessus di. existēte maior erit motus a b i q̄ a b quare æquatio b i addici debet motui nonæ speræ & uerus octauæ emerget: Atquādo idem motus fuerit maior ut d e k motus nonæ maior est q̄ octauæ a k quare æquatio k b de mi debet a motu nonæ ut habeat motus. 3. Maximo quo complemento huius opinionis & cū quoque quod dictum est de æquatiōe: qd cum æquatio nulla reperiatur in d & e ab eis in duobus locis æquidistantibus æquatio repetitur æqualis ut f ex d duo puncta capiantur æquidistantia & l per quæ a polo ecliptice ducantur arcus f c g & c m erunt in spera æquidistantes arcui c e ad quia arcus parui circuli d f & d l æquales sunt: et corde eorum æquales per regulas arcuum & cordarum primo Almag. declarā

tas: sed quia b h & b n perpendicularis sunt super
tres arcus dictos erunt ad seinuicem æquales: quæ
sunt æquationes contingentes capite arietis mo-
bilis in punctis f & l existente quod est propositū
haud aliter deduci poterit capite arietis i duobus
punctis æquidistantibus ab i & k punctis scilicet
maximarum æquationum equationes cōtingen-
tes adinuicem æquari: & hac de causa in tabulis
æquationum motus octauæ speræ augmentatur
medius motus ad 90. usq. gradus quot sunt a d
in i deinceps retrogradari præcipitur ad initium
tabulæ quia in arcu altero i e æquationes contin-
guunt æquales eis quæ in d i.

Deinde cum dicit.

Thebit uero duplicem tantum octauæ
sphæræ motum iesse dixit: unum a primo
mobili siue sphæra nona diurnū scilicet
aliū uero propriū scilicet trepidatio-
nis qui sit super circulis paruis duplicem
eclipticam asseruit: fixam quidem in no-
na sphæra: mobilem autem in octaua: ita
ut capita arietis & Libræ mobilis circunse-
rantur i duobus circulis paruis quorum
media seu poli sunt ipsa capita Arietis & li-
bræ eclipticæ fixæ & arcus eclipticæ fixæ
inter polos horum paruorum circulo-
rum & circunferentias suas quattuor gra-
dus habet decem octo minuta. xliiii. secun-
da. Dixit autem capita arietis & Libræ mo-
bilis taliter circunferri ut cum caput Arie-
tis mobilis fuerit i sectiōe parui circuli &
æquatoris occidentali ipsum mouebitur
in medietatem parui circuli quæ ab æqua-
tore septentrionalis est: caput autem Libræ
mobilis mouetur tūc per medietatem sui
parui circuli que meridiana est ab equato-
re. Et cum caput arietis mobilis fuerit in se-
ctiōe equatoris & sui parui circuli orien-
tali mouebitur in medietatem parui circu-
li que ab equatore ē meridiana. Caput au-
tem Libræ mobilis uoluetur tunc per me-
dietatem sui parui circuli septentrionalem
ab equatore at cum caput arietis mobilis
fuerit in alterutro duorum puncto-
rum sectiōis eclipticæ fixæ cum paruo circulo sta-
tuetur ecliptica mobilis directe in superfi-
cie eclipticæ fixæ quod in una reuolutione
capitis arietis mobilis in suo circulo par-
uo bis accedit. In oībus autē aliis locis ca-

pite arietis mobilis i periferia sui parui cir-
culi locato: ecliptica mobilis secabit eclip-
pticam fixam in punctis quidem capitum.
Cancrī & Capricorni mobilium. Nam hæc
duo puncta eclipticæ mobilis semper circū-
ferentie eclipticæ fixæ in hoc motu coherēt
ut nusquam ab ea recedant. A capitibus ta-
men Cancrī & Capricorni fixorum per quā-
titatem quattuor graduum. decem octo
minutorum. xliiii. secundorum elongari
uersus orientem aut occidentem contingit.
Vbiq. etiam sectio harum eclipticarum
fiat ipsam necesse est a principis arietis &
libræ mobilium per quantam circuli ma-
gni distare. Licet uero in una reuolutio-
ne capitis arietis mobilis in suo circulo p-
uo bis accadat ut capita Cancrī & Capri-
corni mobilium statuatur sub capitibus
Cancrī & Capricorni fixorum nunq. ta-
men capita arietis & libræ mobilium sub
capita arietis & libræ fixorum perueni-
ent. Nam dum ecliptica mobilis contin-
get circulum paruum a parte septentio-
nis in pūcto arietis mobilis capita Cancrī
& Capricorni mobilia iuncta sunt cum ca-
pitibus fixorum. Similiter accidit in con-
tactu meridiano: sed capita arietis & libræ
semper a capitibus fixorum quantitate quæ
dicta est: distant.

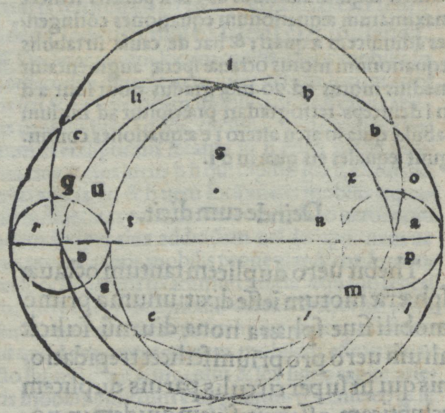
Completa determinatione modernæ opinio-
nis de motu octauæ speræ in hac parte prosequi-
tur opinionem Thebit chore inter alias recitatæ
conformiorem. Differt namq. a dicta quia ceu il-
la decimam speram non fatetur: & in hac reliqs
omnibus conuenit: sed nonam dicit esse primum
mobile: & octauam ultra motum diurnum a pri-
mo cælo ei communitatem habere unicum mo-
tum tantum accessionis & recessionis ab eo no-
minatum supra duos paruos circulos in capitæ
arietis & libræ primi mobilis descriptos æquales
ut dictum est factum. Tantum quoq. duas annuit
eclipticas fixam. i. quam ponit in primo mobili
seu nona spera & mobilem motu accessionis &
recessionis in orbe octauo. Conuenit autem cum
eadē ex quo motum trepidationis inter alias tan-
tum ponit: quinimo eo tm. 3. spera uult moueri
ultra motum quæ habet a primo mobili: quod pa-
ter ab eo in primo capitulo operis eius qd motu
octauī cæli construxit dū inquit. Nec orbis stella-
rum fixarū q est orbis formarū & signorū habet
motū præter hūc. i. accessus & recessus. Et subdit
q est motus cōmunis toti quod est sub eo secun-
dum accessionē & recessionē. Et in capitulo ter/
& iii

THEORICA

tio concludens in fine habet sententiā eandē: unde dicit. Et stellæ fixæ non habent aliū motū neq; alio motu mouent nisi isto accessiōis & recessiōis & est cōis eis & oīum erraticarū augibus. Et necesse sitat ipse Thebit hoc fateri si qd supra octauā tantū nonā sperā dicit esse a qua octaua motū hēat diurnū & motū hmōi trepidatiōis ei est proprius. Et qā nō dat altera spā aliū motum non hēt: hēt igit cōueniētiā hāc opinio cū opinione moderniori cū ab eadē reliq; fere i oībus discrepent: primo in sperarū nūero decimā eaz; nulla annuens. Scdo qā motū accessus & recessus ut Thebit mīnime admittit tanq; ad cognitionē eius nō perueniēs. Hac igit de cā opinione Thebit diffusus psequutus ē. Ad qd cōcurrūt altera cā: q; alie opiniones nō tā tā regūt declarationē: ex quo dicit octauā sperā i lōgitudine zodiaci tantū deserti: qui motus facilis ē & notus ei q in theoricis imaginatus est motus ec. solis & aliorū planetarū: nō. n. el accidit imaginatio difficillis: iō succincte & breuiter illas opiniones psequutus ē supra q̄litate motus & uelocitate manifestādo. Motus at quē Thebit dicit eē octauū coeli difficillioris ē imaginatio nis & plurimas hūsprietates occultas ut parebit que declarationē indigēt lucidiori: iō hāc opinione psequēs ad summū declarat: unde ponit totā sententiā Thebit in primo capitulo: & duo facit priō agit de motus octauæ speræ qualitate theoricæ: secūdo uero magis practica: operatiōem pro motu uero habēdo notificās: & apparētiās saluat ibi. Aequatio itaq; Partē primā iterū in duas se cabo: nā in prima motus declarat qualitatē: in secūda uero pprietatē ex motu isto sequentē & diuersitatē declinationū maximarū innotescit ibi. Ecliptica autē fixa. Pro noticia & cōpletiōi manifestatiōe eoz; quæ in priā pte & in aliis dicitur describo primā figuram planā i qua æquator diei a b c d e scilicet aquilonaris mundi polus .6. uersus quē qd uergerit ab æquatore septētrionālē declinationē teneat: & extra æquatorē cōstitutum sit meridionale: secūdo eclipticam primi mobilis quā fixam nominauit depingo a h i k d i tra quam quicquid repertum fuerit borealem extra uero meridionalem latitudinem possideat: fecit quoq; dictā eclipticā æquatorem in a primū capio arietis fixi & d libe sectionibus nūq; uariantibus: imo semper in locis illis repertis & angulos æquales .23. g. & 33. m. causantibus. Super a igitur & d sectiones ecliptice fixæ cum æquatore duos circulos m n o p. Super a & q r s t. Super d designō: ita nanque uult p̄dictus auctor capitulo primo quando dicit centrum cuiuslibet circuli est communis septio æquatoris diei cum orbe decliui hoc est in initiis arietis & libe fixorum. Qui quidem circuli adinuicem ita æquantur q; eorum cuiusque semidiameter .4. gradus .18. m. 43. secūda contineat ad quam tota diameter dupla existens sit. g. 8. m. 37. secūda. 26. Sitq; orizon r p transiens per centra circulorum paruorū r punctus orientis & p occidentis. in circulorum prædi

ctorum circumferentiis semper sunt & mouentur capita arietis & libe octauæ speræ quæ mobilia dicta sunt taliter q; semper adinuicem opponunt: altero nanq; supra orizonte existente reliquū sub

eo morabitur: & sub eodem tantum hoc deprimi tur quantum illud eleuatur. Similiter altero septentrionale secundum latitudinem seu declinationem uel utrūq; existente erit reliquum meridionale eodem fere modo: quod per se notū est si quidem capita prædicta in circulo terræ concentrico qualis est orbis octauus diametraliter sūt opposita: & hac eadem de causa quanta altius est declinatio seu latitudo tanta alterius est ad oppositam partem: ut etiam supra patuit. Ut autem pateat quod dictum est exemplariter & qualitas motus manifestetur: caput arietis mobilis in m. puncto sectionis parui circuli cum æquatore occidentali ponatur sub orizonte: erit libra mobilis supra orizontem in q. sectione eius parui circuli cū æquatore occidentali quoq; inde uero aries ad septentrionem ferretur in n et o supra orizontem: libra uero ad austrum uniformiter in r et s sub orizonte. Ex o uero reliqua sectione orientali aries ferretur ad austrum in p et m iterum rediens libra uero ad boream per t in q sectionem priorem se reddet et prior redibit dispositio: hāc est sententia eius thebit ut ex tertio capitulo accipi potest: quam et si non exprimat: ex illo tamen quod uult de additione uel demptione æquationis octauæ speræ a motu astri hāc quod dictum est necessario sequitur. Cuius motus uelocitas est: licet auctor nō meminat singulis annis .5. m. sere: ita q; reuolutio capitū arietis et libe iū suis circulis paruis terminatur circiter .43. 20. annis ut ex tabulis ei de motu accessiōis et recessiōis hē. i. hac igit cōpleta reuolutione bis cōiūgit et unū mobilis ecliptica cū fixa: qn. f. arietis mobilis ē altera sectione parui circuli cū fixa ecliptica grā exēplis capite arietis in i u l i x existē

PLANETAKVM

te & libre similiter in aliis sectionibus circuli eius cum eadē totaliter ut superius claruit cōiungunt & una sunt ecliptice præfatæ: ariete uero mobili extra hæc duo loca constituto similiter & libra ex quo altera pars eclipticæ mobilis ad boream ad austrum reliqua remouetur a fixa: adinuicem se se cabunt & talis sectio fiet in Cácro & Capricorno mobilis eclipticæ: quæ quidez duo pñcta ab ecliptica fixa nunquam remouebūtur imo ei semper adherere necesse est: cuius ratio ut inquit thebit in cap. primo: quia aries & libra mobiles iter omnia pñcta eius eclipticæ maximam retinent latitudinem quando reperitur latitudo: quare puncta i eorum medio existentia quæ sunt Cancer & Capricornus mobiles nusquam & nunq̄ declinabūt uel latitudinem possidebunt ab ecliptica fixa: in eis igitur eclipticæ fixa a mobili fiet inter sectio. Exempli causa si sit aries mobilis in n & libra in r erit i punctus æqualiter distans ab eis in ecliptica n i e r in puncto igitur i qui erit principium Cancrī & principio Capricorni ei opposito mobilis eclipticæ fixam secabit & per rōnē dictā illam nunquā deferent: uerū a capitibus Cancrī & Capricorni fixorum hinc inde hoc est orientē & uersus & occidentē. 4. g. 18. m. 43. secunda quāta est semidiameter circuli remouentur ita q̄ spaciū inter duos terminos elongationis maxime duplum est ad dictum & æquale diametro eiusdē circuli uerbi gratia ponatur aries in l & libra in n eclipticis ambabus unitis punctus in medio. s. principium Cácri mobilis erit h tantum remotus ab i quantum i ab a quom nāq̄ a i & l h quarte circuloz unitorū sint æquales si arcus communis a h dematur remanet distantia Cancrī mobilis a fixo i h æqualis a l sed a l semidiameter est. 4. g. 18. m. 43. secunda igit & i h æqualis: quinimmo qui a l remotus est ab a uersus occidentem & h ab i etiam eandē uersus partem: remotus est igitur Cancer mobilis a fixo uersus occidentem semidiametro circuli. Eadem ratione ariete in x & libra mobilibus in sectione reliqua: erit Cancer mobilis in k si quidem unite sūt ambe eclipticæ adinuicem a i x k erunt æquales q̄ re dempto arcu communi x i k & a x restat æquales erit iterū arcus i k semidiametro circuli æqualis. Sed x ab a uersus orientem elongatum est quādere & k uersus oriētē ab i remotum erit quod est iterum primum i h igitur æquatur circuli semidiametro & i k similiter quare totus arcus h i k circuli diametro erit æquiperans per totum igitur arcum k h principium Cancrī potest moueri æqualem diametro parui circuli quod est secundum: ex quibus omnibus sequitur correlarium: quod & si i reuolutiōe completa Arietis in paruo circulo bis iungatur Cancer mobilis cum fixo & uniantur adinuicem Arietes tamen mobilis cum fixo nunquā unietur: primum patet ex quo nāq̄ Cancer mobilis mouetur cōtinuo sub arcu k h aliquādo erit in cancro fixo: & quia semper heret eclipticæ fixæ unita erunt adinuicem nullo modo distantia hoc autem bis contingit in una reuolutiōe: priō Ariete mobili existente in n puncto contactus boreali eclipticæ mobilis cum paruo circulo: quia circulus per polum eclipticæ transit per n & a uterq̄ Arietis coniunctus erit secundum longitudinem quare a i & n i erunt æquales & quarta idest igitur erunt ambo Cancrī mobilis scilicet & fixus: idem contingit Ariete eodem existente in puncto cōtactus meridionalis publi iterum uterq̄ Arietis erit cōiunctus secundum longitudinem per eos dicto circulo transeunte: & Cancrī tam mobiles q̄ fixus uniti: secundum patet etiam quia Arietis mobilis nunquam circuli parui circūferentiam relinquit: fixus uero eiusdē circuli centrum est: a qualibet autē parte circūferentiæ centrum elongatur prædicta distantia scilicet. 4. grad. 18. minu. & 43. secunda nunquam igitur erunt simul & tam longitudine coniuncti quam latitudine: quod est propositum: & quod de Ariete dictum est de libra intelligatur proportionaliter & quod de Cancro & Capricorno uerificatur.

Deinde cum dicit.

Ecliptica etiam fixa semper secatur æquatorem in capitibus Arietis & Libræ fixorum ad angulum semper eundem putatum. xxiii. minorum & xxx. secundorum. Sed ecliptica mobilis equatorem successiue secatur in singulis punctis. comprehensum in duobus arcibus quos ecliptica mobilis in duobus sitibus contactuum ab æquatore separat & quantitas cuiusq̄ est circuli. ter. xxi. gradus & xxx. minuta. Est enim maxima distantia capitis Arietis mobilis a sectione eclipticæ cum equatore per gradus decem & quadraginta quinque minuta. Unde maxima declinatio eclipticæ mobilis ab equatore uariabilis est: maior quandoque declinatione eclipticæ fixæ quandoque minor eadem: quandoque sibi equalis. Tunc enim equalis est illi cum mobilis sub fixæ superficie fuerit maior uero in sitibus contactuum. Unde eam Ptholomeus. xxxiii. graduum li. minorum. xx. secundorum repperit. Minor autem dum caput Arietis mobilis in sectione equatoris & parui circuli fuerit. Nam tunc intersectio eclipticarum erit in puncto eclipticæ mobilis maxime declinante qui minus declinat quam caput Cancrī & Capricorni fixum.

Declarat quandam proprietatem quæ insequitur hunc motum accessionis. propter hoc enim quod æquatorem secatur non in eisdem punctis semper immo in diuersis uariantur maxime declinationes: quod declarat per comparationem declinationum eclipticæ

THEORICA

ptice fixem de dicit q ex quo ecliptica primi mo-
bilis fixa est: & equatorem secat semper in locis eis-
dem scilicet in ariete & libra fixis: neq sectiones
variantur & mouentur neq a sectionibus causari
anguli unquam diuersantur immo sunt æquales:
sequitur q punctorum intersectiones mediorum
Câcri & Capricorni fixi ab æquatore æquales sūt
declinationes semper maxime sunt: sunt nāq. 23.
gra. 33. mi. sed ecliptica mobilis propter eius mo-
tum non secat equatorem in locis semper eisdem
immo sectiones diuersantur secundum diuersum
situm arietis mobilis in circulo paruo. Nam quan-
do aries dictus fuerit in n sit sectio æqtoris & ecly-
ptice in feodem uero in p constituto sectio sit eo-
rundem in b ut patet potest nanq ecliptica mobi-
lis secare æquinodiale in toto arcu comprehen-
so inter duo puncta sectionum ariete existente in
puncto contactus exempli causa sicut dixi ariete
in n puncto contactus boreali sit sectio præfata in
f quæ distantior est uersus occidentem quam pos-
sit fieri ab f nanq ultra non potest æquatorem se-
care: siquidem punctus cōtactus punctus est remo-
tionis: eodem modo ariete existente in pūcto cō-
tactus meridionalis p sectio fiet in b quæ eadē ra-
tione distantior est oriētem uersus: dico igitur q
in toto isto arcu f b æquator successine ab eclyp-
tica fixa secari potest ultra quos terminos sectio nul-
la fieri potest inter quos per æquidistantiam a ari-
es fixus erit medius ab utroq. 10. gradus. 45. mi.
semotus & totus arcus f a b duplus gradus. 21. mi.
30. Et ut melius apprehendantur ea quæ hic dicū-
tur quia non sunt multum facilia ideo aliqua sepi-
us replico sententiam thebit aducam: dicit nanq
thebit quando aries erit in n puncto contactus se-
prentionalis & libra in r contactu meridiano se-
ctiones fient in f & e ab a & d contra ordinem si-
gnorum. 10. g. 45. m. quare ferit. 19. g. 15. m. pisciū
& c gradus oppositus Virginis. 19. m. 15. ariete ue-
ro in p & libra in r punctus contactuum reliquoꝝ
& oppositarum declinationum fient sectiones in
b & e ab a & d. 10. g. 45. m. secundum ordinem si-
gnorum remotis. Et ergo b. 10. g. m. 45. arietis &
e oppositus f libra quare concludit q ecliptica fi-
xa continue secat æquatorem in duobus arcibus
æqualibus a. 19. gra. piscium & 15. m. ad. 10. arie-
tis & 45. m. & arcum huic oppositum interceptū
inter. 19. Virginis. g. & 15. m. & 10. libre & 45. q
igitur prædictæ sectiones uariabiles sunt & mobi-
les & declinationes maxime tam fixe ecliptice q
Solis qui ab illa mouetur & sub illa est uariabiles
& inæquales in temporibus aliis: quod patebit si
eas declinationibus ecliptice fixe quas dictum ē
semper esse æquales comparemus: sunt nanq eis
quandoq æquales quandoq maiores. & aliquan-
do minores. Ad quæ declaranda fiat secunda figu-
ra cum notis puta necessaria designantibus. Et po-
natur aries in c sectione parui circuli cum eclyp-
tica fixa & in d reliqua libra erūt per prædicta ecly-
ptice ambe unite. Et consequenter æquales erunt
declinationes eorum maxime in principio scilicet

et Câcri & Capricorni fixorum quod est primū.
E nanq est principium Cancrī fixi & maxime de-
clinationis locus. Nō tamen erit principium Can-
cri mobilis ut prædicta concluderunt. Si uero mo-
bilis aries in f & libra in g punctis f contactus qa
coniuncti sunt cum ariete et libra primi mobilis
secundum longitudinem: erit ut patuit supra pun-
ctus e sectionis eclipticarum utriusq initium Câ-
cri et punctus maxime declinationis fixe ut sæpi-
us dictū est. at quia ecliptica mobilis secat æqua-
torem in h et i erit punctus medius maxime eius
declinationis k qui magis declinat q e maxime de-
clinationis ecliptice fixe punctus quod est secun-
dum. Sit tertio caput arietis mobilis in l sectione
parui circuli cum æquatore et libre in reliqua in
circulo eius m erit punctus maxime declinationis
n Cancro scilicet octauæ speræ ex quo aries et li-
bra non declinant imo sunt in æquatore. sed Can-
cer secat eclipticam fixam in n n igitur punctus
Cancrī mobilis et punctus ecliptice fixe æquali-
ter declināt sed e Cancrī fixus maxime declinat
inter omnes punctos eiusdem ecliptice magisq n
aries igitur et libra existentibus in sectionibus par-
uorum circulorū cum æquatore minores sūt maxi-
me declinationes. 8. orbis q noni quod est tertiu.
Cum igitur sicuti supra conclusum est declinatio-
nes ecliptice fixe inuariabiles sint et æquales seq-
tur necessario declinationes ecliptice mobilis in
diuersis temporibus uariari in quantitate. Et hac
de causa diuersis temporibus inæquales inuente
sunt. Inde. 24. g. esse protulerunt Ptolomæus aut.
23. 51. 30. Almeon uero omnibus posterior adhuc
minores. 23. 33.

Deinde cum dicit.

Æqtio itaq octauæ sphæræ ē arc⁹ ecly-
ptice mobilis iter caput arietis mobilis & iter
sectione eiusdē ecliptice cū æquinodiali iter-
cept⁹. sed mot⁹ access⁹ & recess⁹ arc⁹ circuli

PLANETARVM

parui inter caput Arietis mobilis & inter-
 sectionē æquatoris & circuli parui per me-
 dietatem circuli septentrionalem progre-
 diendo. Hoc motu contingit ut stellæ fixæ
 uideantur nunc moueri uersus orientem
 nunc uersus occidentem: nunc motu ueloci
 nunc motu tardo. Nā cum fuerit caput Arie-
 tis mobilis i quartis parui circuli ab æqua-
 tore uidelicet prope situs contactuum de
 quibus diximus tarde uidetur moueri uer-
 sus eam partem uersus quam est motus ea-
 rum quod tūc æquatio octauæ sphaeræ pa-
 rum crescat aut decrescat. Sed cum fuerit ca-
 put Arietis mobilis in alterutra sectionum
 æquatoris & circuli parui uel prope uelo-
 citer moueri uidebuntur stellæ ad eam par-
 tem ad quam est motus earum quod sub eis de-
 sitibus æquatio octauæ sphaeræ plurimū
 crescat aut decrescat. Hinc diuersitas mani-
 festa in motu earum inuenta est. Ptolomæ-
 us enim earum loca tempore suo uerifica-
 ta comparauit ad loca earū ab Hipparcho
 & aliis inuenta: reperitque motas motu tar-
 do uidelicet in centum annis gradu uno.
 Nam tūc caput arietis erat separatum a pū-
 cto quartæ circuli parui meridiæ uersus
 æquatorem accedens. Posteriores uero dū
 magis accederet inuenerūt moueri in sexa-
 ginta sex annis uno gradu. Nunc nostro tē-
 pore scilicet anno domini. M. ccc. lx. factū
 est caput arietis septentrionale fere sexagin-
 ta sex gradibus a sectione pui circuli & æq-
 uatoris distās. Vnde & a sectione eclipticæ mo-
 bilis cū æquatore. lxxx. gradibus quadra-
 ginta octo. minutis fere distat. Sectio igitur
 iam sit super. xx. gradu. xii. minuto pi-
 scium eclipticæ mobilis. Maxima autem
 æquatio octauæ sphaeræ contingit dum ca-
 put Arietis mobilis fuerit sup pūctis quar-
 tas circuli parui ab in sectionibus eius cum
 æquatore distinguētibus: & est decem gra-
 duum quadragintaquinque minorū. Vñ
 quilibet punctus a decem nouem gradibus
 quindicim minutis piscium usque ad decem
 gradus. xlv. minuta arietis eclipticæ mobi-
 lis potest fieri in loco intersectionis que est
 punctus equalitatis uernalis: idem intelli-
 gendum de puncto equalitatis autumnia-

lis in arcu opposito: constat etiam pun-
 cta tropica non semper esse in capite Can-
 cri Capricorni mobilis: sed in punctis per
 quartam a sectione equatoris cum ecly-
 ptica mobili distantibus. Ptolemæus itaque
 iudicans stellas tempore suo moueri ab
 occidente in orientem credidit unum tan-
 tum esse zodiacum fixum scilicet qui sem-
 per eandem haberet declinationē ab equa-
 tore ad quod sequitur id quod dixit. Nam
 ex quo stelle meridionales a tropico hye-
 mali recedentes. accedebant uersus pun-
 ctum equalitatis uernalis & inter hoc pū-
 ctum & tropicum estiuum in partem se-
 ptentrionis recedebant ab equatore iudi-
 cauit moueri secundum successiōē signo-
 rū. Sed supposito hoc motu tempore suo
 in rei ueritate mouebant contra successiō-
 nem signorum ecliptice fixe: uerum est tamē
 quod propter equationem octauæ sphere tūc
 decrescētē moueri uise sunt ad successiō-
 nem signorum quod in intersectione ecliptice
 mobilis cum æquatore putabat esse caput
 Arietis zodiaci immobilis: quā intersectione
 nem semper fixam existimabat. Hinc motum
 sequuntur omnes sphere inferiores in mo-
 tibus suis: ita ut respectu huius ecliptice
 mobiles sint auges deferentium & declina-
 tiones earum semper inuariabiles.

¶ Determinat de motu accessus & recessus magis
 practicæ ad operationem dirigendo. ¶ Pro quo ad-
 uertendum est quod Thebith non considerat tantum
 motum in lōgitudine zodiaci qui a motu accessio-
 nis causatur & recessionis: immo principaliter mo-
 tum in latitudine a septentrione ad austrum & ecō-
 uerso: qua diuersam sortitur declinationem. Ariete
 namque a septentrione ad austrum mutato plurimæ
 stellarum uel mutant declinationē & latitudinem:
 uel eam uariant per augmentum & decrementum
 quo sit ut Solæ existente in principio Arietis primi
 mobilis tam latitudinem quadam declinationem
 contingit obtinere ad utraq; partē: qua de causa di-
 uersatur eius altitudo in meridia: ut inquit idem ter-
 tio capitulo ponēs utilitatem sciētiae huius motus.
 Licet enim sit in principio Arietis primi mobilis si
 septentrionalis sit ab æquatore altitudinē possidet
 maiorem: quam si non declinaret: & quāto declinat
 magis tanto magis hanc illa præcellit: ecōuerso si sit
 australis: tūc nāque altitudo eius minor est quā si æqua-
 torē teneret: & tātō minor quāto ab eo ad austrū decli-
 nat: secundo diuersatur quantitas arcus diurni & no-
 cturni est: namque maior arcus diurnus si septentrio-
 nalis sit quā si præcise esset in æquatore & nocturnus

minor si uero sit meridionalis accedit oppositum. scilicet q̄ nocturnus maior & minor diurnus. Et cōsequenter diuersantur cum noctibus suis in quantitatibus eorum: sunt namq; tanto maiores dies noctesque minores quanto polo propinquior sit aquilonari. Diuersantur tertio altitudines stellarum secundum q̄ septentrionales sunt uel meridionales magis ut dictum est de sole. & similiter arcus diurni & nocturni: uel qui supra orizontem & sub eo describuntur quarto diuersantur signa in ortu & occasu propter motum a polo ad polum. Quorum nō pono exempla cum parum exercitatio in spera materiali per se nota fient. Propter ista igitur non sufficit scire loca syderum in longitudine. immo latitudinem & declinationē eorum nec ignorare oportet. Solis autem & fixarum stellarum declinationes uariantur propter declinationes Arietis mobilis & latitudines. Et hæc uariantur propter eiusdem distantiam a sectione eclyptice mobilis cum æquatore. quando namq; nihil distat ab huiusmodi sectione declinatio nulla est. & quando maxime reperiuntur maxima igitur habitis locis stellarum fixarum & solis oportet habere huiusmodi distantiam: quæ æquabit omnem earum declinationē modo quæ inferius exponam: huiusmodi igitur distantia Arietis a sectione eclyptice mobilis cum æquatore æquatio uocatur octauæ speræ ut in prima figura capite Arietis in n & sectione totus arcus f n æquatio dicitur. Fit autem & inuenitur hæc æquatio mediante motu accessus & recessus. Si namque aries mobilis non moueretur in paruo circulo semper esset in sectione æquatoris cum eclyptica quadere non esset æquatio. Vnde si libeat æquationem inuenire prius oportet motum accessus & recessus scire. Et igitur motus accessus & recessus arcus circuli parui a sectione eius cum æquatore occidentali ad usque dictum arietem interceptus per medietatem septentrionalem: qualiter mouetur caput Arietis: uerbi gratia capite arietis in n existente erit motus hic m. incipit autem a sectione quia ibi existente capite Arietis nulla contingit prædicta æquatio. Et licet æquatio nulla fiat tam in septentrione occidentis q̄ Sol orientis ab m tamen potius incohatur quia inde principium Arietis uersus septentrionem mouetur ad nos appropinquando: Reperitur ut dictum est æquatio per motum accessus & recessus. Nam cum hic nullus erit arietem in m sectione denotans esse uel sex signorum significans esse in reliqua Sol æquatio nulla est. Quando uero motus talis denotat eundem arietem esse in punctis contactuum in n maxima est f n uel in p quas æquales esse patuit supra. sio. gra. 45. minu. Qualiter autem motus Solis & stellarum fixarum æquatur hac æquatione restat subiungere demētē thebith: & si autor non meminat in littera. Dato namque quod Sol ferretur continue sub eclyptica fixa quando esset in principio arietis nulla haberet declinationem. Sed quia est continue sub eclyptica mobili quæ sub fixa nō semper situatur stat quod sit in ariete primi mobilis & patiatur latitudinem ut supra dictum ē uer

bi gratia in prima figura si Sol sit in principio utriusque Arietis & mobilis aries sit in n cum Sole notum est quod declinationem patitur septentrionalem. Quæ tanta quanta esset si delatus sub eclyptica fixa tantum distaret ab initio arietis fixi quantum nunc remouetur a sectione. Remouetur namque a sectione arcu f n si potius sub eclyptica fixa æquali remoueretur remotione ab a loco eius uero haberet tantam præcise declinationem quantum nūc habet. Haud aliter si esset in p etiam initio Arietis habet declinationem quam nunc habet declinationem australem tantam quantum haberet si latius sub eclyptica fixa uersus austrum æquali remotione distaret ab initio arietis fixi. uerbi gratia in tali casu remotus est ab eclyptica cum æquatore sectione arcu p b. Si igitur ponatur in eclyptica fixa tantum distans ab a æqualem haberet declinationem quam nunc habet. Et igitur tunc ab eius uero motu æquatio si demat remanet in tali situ quantum declinationem haberet. Et ideo Canon est ponendus quodcumq; motus accessus & recessus est minor sex signis ut m n Aries habet declinationem septentrionalem: quare æquatio addici debet ut habeatur punctus eclyptice fixæ ad septentrionem tantum declinans quantum Aries mobilis. Si uero motus prædictus esset plus sex signis ut m n p Aries mobilis meridionalem haberet declinationem quare æquatio demi debet & habetur fixæ eclyptice punctum tante declinationis: quanta est Aries mobilis in hoc situ huius motus fidem: toto omnia quæ antiqui perceperunt de motu octauæ orbis thebith uerificare conatur & saluare uise fuit & n prioribus ut patuit stellæ fixæ retrograde quādoq; & aliquando directe tarde quādoq; & ueloces: quod contingit propter uariationē sectionis eclyptice mobilis cum æquatore: illi namq; nō percipientes eclypticam moueri huiusmodi motu immo credentes æquatorem semper in capitibus Arietis & Libræ secare & uidentes stellas ex austro per æquatorem trāsire in aquilonē & contra indicabant hoc fieri motu in longitudine: quo supposito capite Arietis in p existente fiet sectio in b & stellæ in tali loco meridionalem declinationem habebūt at Ariete facto in n & sectione mutata in f stellæ illæ factæ erunt septentrionales: & his dicent motas esse in longitudine & sectionē Arietis pertansitas esse sicut credidit Prolemeus q̄ stellæ secundum ordinem signorum mouentur cum Aries tempore suo esset prope per accedens sectioni & consequenter stellæ meridionales ad boream mouebantur cum in rei ueritate secundum qualitatem huius motus Aries moueret eo tempore contra ordinem signorum: tamen propter hoc q̄ accedebat sectioni & æquatio meridionalis minor fiebat censebatur ordine signorum deferri. Quādo uero Aries est in n & per o mouetur in p quia sectio quæ fiebat in f facta est in b & stellæ septentrionales ad meridiem mote sunt alii existimabant eas retrogradari & motas contra ordinem signorum. Quādo uero Aries est in parui circuli punctus n p contactu i seu prope: quia tunc parum appropinquat uel

PLANETARVM.

remouetur ab æquatore & consequenter æquatio pa-
rum crescit uel decrescit tarde moueri uise sunt: qua
de causa Ptol. comparans loca stellarum ab eo in-
uenta & uerificata locis earum ab hyparcho cōfide-
ratis inuenit motas esse tarde scilicet. 100. annis gra-
du uno ex quo tempore eius Aries erat prope pun-
ctum cōtactus meridionalis. s.p. ab eo separatus: &
uersus m mouebatur. Quādo uero idem est prope
sectionem parui circuli cum æquatore uelocius mo-
ueri uidentur quia magis appropinquant æquatori
uel ab eo elongantur: quare æquatio multū minuit
uel augetur ut patet in figura. Et iō posteriores Pto-
lomeo inueniunt eas uelocius moueri. 60. annis
grad. uno ut dictum est de opinione Albategni cu-
ius ratio est quia tempore eorum Aries magis pro-
pinquus erat sectioni parui circuli cum æquinoctia
li: ubi magis sectioni ecliptice cum eodem & conse-
quenter Arieti stellæ fixæ merid. bales appropinqua-
re uidebatur. Pos hos uero tempore auctoris anno
nostre salutis. 1460. Aries sectionem trāsiens in se-
ptentrionem latus est ab eadem sectione parui circuli
cum æquatore. 66. gradibus distans unde æquatio
est septentrionalis. 9. grad. 42. minu. hoc ē distat. 9.
grad. 42. minu. a sectione ecliptice mobilis cū æq-
uatore: quare talis septio fit in piscium. 10. grad. minu.
12. Et ita patet qd ab illo tempore usq; ad tēpus aucto-
ris magna uelocitate declinationem acquisiuit septē-
trionalem: & stellæ fixæ uelociter moueri uise sunt
secundum ordinem signorum. Et ita thebit saluat
uelocitatem tarditatem directionem & regressionē
stellarum cum huiusmodi motu octauæ speræ. Ve-
rum an hæc opinio possit sustentari: & an saluet ap-
parentias nolo impresentiarum discutere: quia tor-
tissima ratione eam potuissē confringere propter
motum quem in stellis uidemus aliū scilicet in lon-
gitudine. Similiter an thebit cōueniat cum moder-
na opinione in situando arietem in circulo paruo
& motus æqualitate: quia hoc ex superius dictis: il-
lud uero ex tabulis Alfonso de motu octauæ speræ
& thebit de accessionis motu & recessionis falsis li-
quebit eas consideranti talia resilebo: unum tantū
scire oportet qd omni eo modo in quo mouet spe-
ra octaua seu accessus tātum & recessus ut uult the-

bit seu hoc & motu in lōgitudine dicto augium &
stellarum fixarum ceu dixit opinio moderniorum
& orbes deferentes auges planetarum etiam mo-
uentur ut in singulis Theoricis planetarum replica-
tum est: & hac de causa in tabulis si libeat repiri eas
auges motum octauæ speræ uelocitatemq; eius pri-
us oportet calculari. Qua habita & earum motus
non ignorabitur. Quam operationem quia tabula-
rum canones declarant mea nō est ad præsens no-
tificare. Vnum tantum in fine huius operis remāet
gratias agere in mēsas deo glorioso qui meam de-
bilem cauam undis festam pelagiq; fluctibus fati-
gatam quam submersurā dubitaueram incolumē
ad portum salutis reduxit reductamq; firmauit. Sit
igitur nomen eius benedictum per infinita secula
seculorum. Amen.

¶ Vincētius Tuscus Cesenas artium ac medicinæ
professor Domino Francisco Capuano utrinq; di-
plinæ Doctori Astronomiam in academia Patavi
na publice profitenti. S.P.D.

Q uam bene sydereos aperis Franciscæ meatus:
Eternumq; tuo numine pandis opus:
Quis modo dedaleis non te putet ætherea pulmis
Ac petiisse pii mensa celsa Iouis:
Scribis appollineos cursus: gelideq; fororis:
Et Iouis: & Veneris: bistoniq; ducis.
Ingenii quis enim non admiretur acumen:
Palladiumq; caput quis neget esse tuum
Quom tibi stelliferi pateat uaga machina cœli
Humanum sapias cellicolumq; sophos:
Dic Frācisce præcor quod sum tibi lēma daturus:
An deus: an ne hominum pars uociteret: reor.
F I N I S.

¶ Registrum huius operis.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t
u x y z &

¶ Omnes sunt terni exceptis d
qui est quaternus.

Antiquis Regalijs

